

ครั้งที่ ๓

(สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๑๖ เดือนกันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๒

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักรายงานการประชุมและชวเลขตรวจแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

สภารับรองในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่..... (.....)

วัน.....เดือน.....พ.ศ. .....

สารบัญ

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา

ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๑๖ และวันพฤหัสบดีที่ ๑๗ เดือนกันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๒

ณ ตึกรัฐสภา

หน้า

เรื่องหารือ

ผู้อภิปราย

- พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา ๑, ๒, ๓
- นายอำนวย คลังผา ๓
- นางพจนารถ แก้วผลึก ๕
- นางสาวสุนทรี ชัยวิรัตนะ ๖
- นายนิยม วรปัญญา ๗
- นายอรรถพร พลบุตร ๗
- นางชมภู จันทาทอง ๘
- นายอนันต์ วรธิติพงศ์ ๑๐
- นางสาวรัชดา ธนาดิเรก ๑๐
- นางบุญรื่น ศรีธเรศ ๑๒
- นางนฤมล ศิริวัฒน์ ๑๒
- นายทวีวัฒน์ ฤทธิ์ฤาชัย ๑๓
- นายปิยะรัช หมื่นแสน ๑๔
- นายประสงค์ นุรักษ์ ๑๕
- นายอภิชาต ศักดิเศรษฐ์ ๑๖
- นายนิยม ช่างพินิจ ๑๗
- นายมณเฑียร บุญตัน ๑๙

หน้า

ผู้อภิปราย (ต่อ)
- นายนริศ ขำนุรักษ์ ๒๐
- นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ ๒๒
- ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรึงใจ บูรณสมภพ ๒๓

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ๒๔

ประธานแจ้งว่ามีการถ่ายทอดการประชุม
ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยตามข้อบังคับ ข้อ ๑๑
วรรคสอง นอกเหนือจากถ่ายทอดทางวิทยุกระจายเสียง
แห่งประเทศไทย และสถานีวิทยุกระจายเสียง
และวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี ๒๔

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี ๒๔

เรื่องด่วน

ขอเปิดอภิปรายทั่วไปในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ตามมาตรา ๑๗๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ผู้อภิปราย
- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ๒๖, ๒๓๑, ๓๙๕, ๔๓๓, ๗๑๐, ๗๔๕, ๗๔๗
- นายประสงค์ นุรักษ์ ๒๘, ๒๕๙, ๒๗๕, ๒๗๖
- นายดิเรก ถึงฝั่ง ๒๘, ๗๔๑, ๗๔๔

หน้า

ผู้อภิปราย (ต่อ)

- นายไชยา พรหมา ๓๖
- นายสุรจิต ชิรเวทย์ ๔๔
- นายวันชัย แสงสุขเอี่ยม ๔๗
- นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ ๕๐
- นายสมเกียรติ ศรลัมพ์ ๕๙
- นายพีระ มานะทัศน์ ๘๗, ๘๙
- นายมานะศักดิ์ จันทร์ประสงค์ ๗๕
- นางฐิติมา ฉายแสง ๗๕, ๔๓๒, ๔๓๓
- นางสาวรสนา โตสิตระกูล ๘๓
- นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ ๘๖, ๖๘๖
- พลอากาศเอก ณพฤษภ์ มัณฑจิตร ๘๗
- นายไชยยศ จิรเมธากร ๘๙
- นายนพคุณ รัฐผไท ๙๘
- พลโท พงศ์เอก อภิรักษ์โยธิน ๑๐๕
- นายพีระเดช ศิริวันสาณฑ์ ๑๐๘
- นายวิชาญ มีนชัยนันท์ ๑๑๒
- นายมณเฑียร บุญตัน ๑๑๙
- นายสมชัย ฉัตรพัฒนศิริ ๑๒๓
- นายรังสรรค์ วันไชยธนวงศ์ ๑๒๖
- นายประวัติ ทองสมบูรณ์ ๑๓๐
- นายมนต์ชัย วิวัฒน์ธนาฒย์ ๑๓๓
- พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ ๑๓๗
- นายประเสริฐ จันทรวงทอง ๑๔๒, ๑๔๘, ๒๕๐

หน้า

ผู้อภิปราย (ต่อ)

- นายอภิชาต ศักดิเศรษฐ์ ๑๔๒
- นายสุชาติ ลายน้ำเงิน ๑๔๘, ๑๔๙
- นายอลงกรณ์ พลบุตร ๑๕๘
- นายอนุศักดิ์ คงมาลัย ๑๕๙
- นายรณฤทธิชัย คานเขต ๑๖๓
- นายชวลิต วิชยสุทธิ์ ๑๖๗, ๑๗๕
- นายสิงห์ชัย ทุ่งทอง ๑๗๙, ๓๑๐, ๓๑๑
- นายอลงกต มณีกาศ ๑๘๒
- นายอนันต์ ผลอำนวย ๑๘๖
- พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา ๑๙๐, ๓๘๐, ๓๘๑
- นายนคร มาฉิม ๑๙๑
- นายคมเดช ไชยศิวามงคล ๑๙๖, ๒๐๔
- นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ ๒๐๔
- นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธิ์ ๒๐๗
- นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน ๒๑๑
- นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย ๒๑๔
- นายอภิชาต การิกาญจน์ ๒๑๙
- นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล ๒๒๒, ๒๒๓, ๓๘๐, ๔๓๒
- นายตวง อันทะไชย ๒๒๙, ๒๓๑
- นายไพจิต ศรีวรขาน ๒๒๙, ๓๘๙
- นายไพบูลย์ นิติตะวัน ๒๓๕
- นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง ๒๓๘
- นายวรวิทย์ วงษ์สุวรรณ ๒๔๓

หน้า

ผู้อภิปราย (ต่อ)

- พันเอก วินัย สมพงษ์ ๒๔๖, ๕๗๓
- นายฮอชาลี ม่าเหร็ม ๒๕๔
- พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช ๒๕๙, ๗๓๘
- นายบรรพต ต้นธีรวงศ์ ๒๖๕
- นายพีรพันธุ์ พาลุสุข ๒๖๖
- นางสาวรัชดา ธนาดิเรก ๒๘๑
- นายอำนวย คลังผา ๒๘๕
- นายสุริยา ปันจอร์ ๒๘๓
- นายทศพล เพ็งส้ม ๒๙๒
- นายวิเชียร ขาวขำ ๒๙๖, ๓๐๕, ๓๐๖, ๕๗๕, ๕๗๖, ๖๒๒, ๖๕๖, ๗๒๑, ๗๓๔
- นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย ๓๐๓ ๖๑๓, ๖๒๕
- นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์ ๓๐๖
- พลตำรวจเอก สุนทร ช้าขวัญ ๓๐๗
- นายณัฏฐพล ทีปสุวรรณ ๓๑๑
- นายมานิตย์ จิตต์จันทร์กลับ ๓๑๕
- นางนฤมล ศิริวัฒน์ ๓๒๓, ๓๒๔, ๖๓๐, ๖๓๑
- นายภราดร ปริศนานันทกุล ๓๒๗
- นายนิยม ช่างพินิจ ๓๓๔
- นายวรินทร์ เทียมจรัส ๓๓๘
- นายสกลธี ภัททิยกุล ๓๔๑

หน้า

ผู้อภิปราย (ต่อ)

- รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ ๓๔๗
- นายสถาพร มณีรัตน์ ๓๕๐
- นายยุทธนา ยุพฤทธิ์ ๓๕๔
- นายชุมพล จุลใส ๓๕๘
- นางปานหทัย เสรีรักษ์ ๓๖๑
- นายสมชาย แสวงการ ๓๖๔
- นายอรรถวิชช์ สุวรรณภักดี ๓๖๘
- นายเรวัต สิรินุกุล ๓๗๒
- นายสาย กังกเวคิน ๓๗๖
- นายศุภชัย ศรีหล้า ๓๘๑
- นายเจริญ ภักดีวานิช ๓๙๘
- นางผุสดี ตามไท ๔๐๒
- นางสาวรังสิมา รอดรัศมี ๔๐๖
- นายซูการ์โน มะทา ๔๑๐
- พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ ๔๑๖
- นางชมภู จันทาทอง ๔๒๑
- นายเจะอามิง โตะตาหยง ๔๒๒
- นายสงวน พงษ์มณี ๔๒๖
- นายประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธ์ ๔๓๔
- นายสนอง เทพอักษรณรงค์ ๔๓๗
- นายวิทยา บุรณศิริ ๔๔๑
- นายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ ๔๔๙
- นายนรพล ตันติมนตรี ๔๕๒

หน้า

ผู้อภิปราย (ต่อ)

- นายวุฒิพงษ์ ฉายแสง ๔๕๔
- นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ ๔๕๘
- นายชาดา ไทยเศรษฐ์ ๔๖๑
- นายปริญญา ฤกษ์หร่าย ๔๖๗
- นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์ ๔๗๑
- หม่อมหลวงอภิมงคล โสณกุล ๔๗๑
- นายอิทธิรัตน์ จันทรสุรินทร์ ๔๗๙, ๔๘๔
- นายคำนูญ สิทธิสมาน ๔๘๔
- นายเชิดชัย วิเชียรวรรณ ๔๘๘, ๔๘๙, ๔๙๐
- นายประเกียรติ นาสิมมา ๔๙๓
- นายชลิต แก้วจินดา ๕๐๑
- นายกิตติศักดิ์ รุ่งธนเกียรติ ๕๐๕
- นายปวีณ แซ่จึง ๕๐๙
- นายภิญโญ สายนุ้ย ๔๑๓
- นายวรงค์ เดชกิจวิกรม ๕๑๖, ๕๗๕, ๕๗๖
- นายไชยวัฒน์ ติณรัตน์ ๕๒๑
- นายนริศ ขำนุรักษ์ ๕๒๗
- นายต่อพงษ์ ไชยสาส์น ๕๓๒
- นายประสาร มฤคพิทักษ์ ๕๔๐
- นายสมัย เจริญช่าง ๕๔๓
- นายแวมาฮาดี แวดาโอะ ๕๔๙
- นายธนู กุลชล ๕๕๕
- นายเทพไท เสนพงศ์ ๕๕๘, ๕๗๓

หน้า

ผู้อภิปราย (ต่อ) ,
- ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ๕๖๓, ๕๗๐, ๕๗๑, ๕๗๒
- นายอรรถพร พลบุตร ๕๗๐, ๕๗๑, ๖๑๐, ๗๐๗, ๗๐๙, ๗๑๑
- พันโท กมล ประจวบเหมาะ ๕๗๖
- นายสุขวิชชาญ มุสิกุล ๖๘๐
- นายชลน่าน ศรีแก้ว ๕๘๔, ๖๖๒, ๖๖๓
- นายอนุชา บูรพชัยศรี ๕๙๑
- นายจตุพร พรหมพันธุ์ ๕๙๔, ๖๐๓, ๖๐๘, ๖๑๐, ๖๒๓, ๖๒๔, ๖๒๕, ๖๒๗, ๖๒๙, ๗๔๖, ๗๔๗
- นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร ๖๐๒, ๖๐๓
- นายอาคม เอ่งฉ้วน ๖๒๘, ๖๒๙, ๗๑๕, ๗๒๑, ๗๒๒
- พลตำรวจตรี เกริก กัลยาณมิตร ๖๓๑
- นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ๖๓๕
- นางสาวอรุณี ชำนาญยา ๖๔๓, ๖๕๘
- นายอนันต์ วรธิติพงศ์ ๖๔๗
- นายสมเกียรติ พงศ์ไพบูลย์ ๖๕๐, ๖๕๖
- นายเรืองไกร ลีกิจวัฒนะ ๖๕๘, ๖๗๔
- นางสาวละออง ติยะไพรัช ๖๕๙
- นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย ๖๖๓, ๖๗๐

หน้า

ผู้อภิปราย (ต่อ)

- นายสุรเดช จิรัฐิติเจริญ ๖๖๓
- นายเจือ ราชสีห์ ๖๖๗
- นายอันวาร์ สาและ ๖๗๗
- นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ ๖๘๒
- นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์ ๖๙๑, ๗๓๔, ๗๓๖, ๗๓๗
- นายสุวโรช พะลัง ๖๙๖
- นายวิรัตน์ กัลยาศิริ ๗๐๐
- นายสมคิด บาลไธสง ๗๐๔, ๗๐๘, ๗๐๙, ๗๑๐
- นายบุญยอด สุขถิ่นไทย ๗๐๗, ๗๐๙, ๗๑๑
- นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ๗๒๕, ๗๓๑
- นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล ๗๒๙, ๗๓๐, ๗๓๓, ๗๓๔, ๗๓๖, ๗๓๗, ๗๓๘

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๑๖ และวันพฤหัสบดีที่ ๑๗ เดือนกันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๒
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๑๔ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๖๐๖ คน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกรัฐสภาครับ โปรดนั่งที่ ขณะนี้มีสมาชิกมาเซ็นชื่อ ๑๖๑ ท่าน ยังไม่ครบ แต่ว่าเพื่อบรรยากาศในที่ประชุมเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ผมจะเปิดโอกาสให้ปรึกษา โดยใช้ข้อบังคับของสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๑๗ ซึ่งมีรายการค้างอยู่เยอะนะครับ ก็จะปรึกษาหารือ

พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ท่านประธานครับ สนธยามีไหมครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีอะไรครับ ว่ามา

พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : กราบเรียนท่านประธานครับ ตามที่ท่านประธานได้กรุณาว่าให้มีการหารือก่อนที่จะเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุมนั้น กระผม พันตำรวจเอก สนธยา ขอกราบเรียนหารือท่านประธานว่ากระผมได้ส่งเอกสารขอหารือครับ ไม่ทราบว่าอยู่ลำดับเท่าไรครับท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีรายชื่ออยู่แล้วครับท่านครับ

พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ครับ กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : แต่ว่าจะถึงหรือเปล่าไม่ทราบนะครับ เพราะมากเหลือเกิน

พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ถ้าอย่างนั้นกระผมขออนุญาตก่อนได้ไหมครับ ในฐานะที่ท่านประธานเป็นคนตั้งผมให้เป็นนายพลนะครับ ดังนั้นขออนุญาตใช้สิทธิครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ถ้าขออนุญาตเอาก่อน ๒ นาทีให้ครับ

พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา สมาชิกวุฒิสกา (ภาคเอกชน) : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผม พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา สมาชิกวุฒิสภา สรรหาจากภาคเอกชน ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ท่านประธานครับ สืบเนื่องจากกระผมได้ขออนุมัติคณะกรรมาธิการการทหาร วุฒิสภา พาคณะอนุกรรมาธิการงานมวลชนชุมชนสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อความมั่นคง ไปดูงานที่จังหวัดจันทบุรี จังหวัดตราด ระหว่างวันที่ ๑๔-๑๕ จากการฟังบรรยายสรุปของ ผบ. จังหวัดจันทบุรี จังหวัดตราด ทางแนวชายแดนจังหวัดจันทบุรี จังหวัดตราด ท่านประธานครับ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย แต่ที่เกาะกูดหลักที่ ๗๓ ทางประเทศเพื่อนบ้านยังไม่ได้ให้ความเห็นชอบที่เกาะกูดครับ กระผมจะได้ตรวจสอบเพื่อนำเสนอรัฐบาลเพื่อกรุณาทราบต่อไปครับ

ท่านประธานเรื่องที่ ๒ ครับ สืบเนื่องจากเมื่อคราวที่ประชุมวุฒิสภาเมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมาครับ กระผมกราบเรียนยืนยันต่อวุฒิสภาว่า กระผมเป็นผู้หนึ่งที่ได้ร่วมลงชื่อเพื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ได้ร่วมลงชื่อด้วยความสมัครใจครับ ท่านประธานครับกอปรกับในวันนี้ทางรัฐบาลได้ชิงให้เปิดอภิปรายแสดงความเห็นตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ตามมาตรา ๑๗๙ ดังนั้นกระผมพิจารณาแล้วเห็นว่า หลายฝ่ายก็เห็นพ้องต้องกันเพื่อจะนำไปสู่การแก้ไขรัฐธรรมนูญครับท่านประธาน ดังนั้นด้วยหลักการและเหตุผลดังที่กระผมได้กราบเรียนมาในเบื้องต้นนั้น กระผมก็ขอหารือท่านประธานว่ากระผมจะขออนุญาตถอนชื่อครับท่านประธาน ส่วนทางด้านเอกสารนั้นกระผมก็จะได้เสนอตามมาครับจึงกราบเรียนท่านประธานกรุณาได้บันทึกไว้และถ้อยคำของกระผมนี้อาจจะใช้เป็นพยานหลักฐาน ใช้ยันในชั้นพิจารณาของศาลได้ครับ กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ทราบว่าเจ้าของญัตติได้ถอนเรื่องไปแล้ว ทราบทางสื่อนะครับ ไม่ถอนก็ไม่เป็นอะไรครับ ต่อไปขอเชิญคุณไพจิตอยู่ไหมครับ คุณชมภู จันทาทอง ไม่อยู่นะครับ คุณอำนวย คลังผา เชิญครับ

นายอำนวย คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายอำนวย คลังผา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอหารือ ๓ ประเด็นด้วยกันครับ

เรื่องแรกก็คงจะเกี่ยวกับสภาพปัญหาพื้นที่ในจังหวัดลพบุรี ซึ่งจังหวัดลพบุรีนั้นมีถนนจำนวนมาก แต่พี่น้องประชาชนได้รับความเดือดร้อน อยากจะฝากท่านประธานนะครับ เรื่องแรกก็คือถนนสายพหลโยธินช่วงบ้านหลุมข้าวถึงวังขอนขว้างโคกสำโรง ในปัจจุบันเป็นถนน ๒ เลนเท่านั้น พี่น้องประชาชนมีความประสงค์ที่จะขอขยายเป็น ๔ ช่องทางจราจรเพื่อลดปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนในเรื่องอุบัติเหตุ

เรื่องที่สองครับ ถนนสายสุรนารายณ์ ช่วงตอนโคกสำโรง-เพนียด ซึ่งเป็นระยะทางยาวประมาณ ๘ กิโลเมตร ซึ่งเป็นถนน ๒ เลน บางช่วงเป็น ๔ เลน เพราะฉะนั้นพี่น้องประชาชนเรียกร้องที่จะให้ทางประธานผ่านถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ได้เร่งปรับปรุงเป็น ๔ ช่องจราจร ในช่วงถนนสายสุรนารายณ์-บ้านเพนียด ตอนโคกสำโรง

เรื่องที่สาม ท่านประธานครับ คือ บ้านหนองรี อำเภอชัยบาดาล เป็นถนนช่วงอยู่ในกลางตลาด เป็นถนนคับแคบ มีฝุ่นละอองเป็นจำนวนมาก ทำให้พี่น้องชาวตลาดนั้นเดือดร้อน ก็อยากจะฝากท่านประธานถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เร่งดำเนินการปรับปรุงเป็นถนนลาดยาง ๔ ช่องจราจรให้กับหมู่บ้านหนองรี อำเภอลำสนธิด้วยครับ และสุดท้ายสายวังเพลิง-ดีลัง มีช่วงสะพานคับแคบก็อยากจะฝากท่านประธานให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เร่งปรับปรุงขยายสะพาน ซึ่งเป็นถนนคับแคบทำให้เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง ก็อยากจะให้ท่านประธานได้ฝากถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เร่งดำเนินการให้กับพี่น้องประชาชนด้วยครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณพจนารถ แก้วผลึก เชิญครับ

นางพจนารถ แก้วผลึก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน พจนารถ แก้วผลึก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ดิฉันจะขอปรึกษาหารือท่านประธาน ๒ เรื่องนะคะ

เรื่องแรก ดิฉันได้รับการร้องเรียนจากพี่น้องประชาชนชุมชนบ้านชากแง้ว ตำบลห้วยใหญ่ อำเภอบางละมุง เป็นจำนวนมาก เกี่ยวกับโครงการทางหลวงพิเศษที่จะตัดผ่านระหว่างช่วงเมืองพัทยาถึงมาบตาพุด โครงการนี้ซึ่งสร้างความเดือดร้อนให้แก่พี่น้องประชาชนชาวบ้านพื้นที่เป็นอย่างมาก ดิฉันมีเอกสารที่ว่าเดือดร้อนมีที่ไหนบ้างนะคะ แล้วดิฉันก็ได้เข้าร่วมประชุมกับชาวบ้านก็เห็นว่าจริงอย่างที่ชาวบ้านร้องเรียนมา วันนั้นมีชาวบ้านหลายร้อยคน และดิฉันก็ได้ดูข้อมูลและแผนที่จากที่ชาวบ้านได้นำมาให้ที่เดือดร้อนก็มี ๑๐ กว่าโรงเรียนนะคะ ก็คงจะไม่อ่านเพราะว่าจะเสียเวลา ก็จะมีสถานีอนามัยบ้านชากแง้ว สถานีอนามัยบ้านห้วยใหญ่ เทศบาลห้วยใหญ่ วัดตะเคียนทอง วัดเทพบุตร วัดห้วยใหญ่ วัดเขาบุญมี วัดทุ่งละหาร วัดญาณสังวราราม วัดนาจอมเทียน ท่านประธานคะ จริงๆ แล้วถนนสายนี้เป็นถนนที่ได้ผ่านการสำรวจมาหลายครั้งแล้ว แต่การตัดถนนก็สามารถที่จะตัดผ่านที่ไม่ทำความเดือดร้อนให้กับพี่น้องประชาชนได้ แต่ทำไมกรมทางหลวงถึงไม่เลี่ยงไปหรือว่ามีนัยอะไรหรือไม่ ดิฉันมีเอกสารที่จะมอบให้กับท่านประธานเป็นแผนที่ของโครงการหลวงนี้ แล้วก็มีคำร้องเรียนของชาวบ้าน จึงฝากท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาล กระทรวงคมนาคมให้ช่วยพิจารณาด้วย เพราะว่าชาวบ้านก็เริ่มวิตกกังวลเป็นอันมากนะคะ

เรื่องที่สอง ดิฉันได้เคยนำเรื่องนโยบายของพรรคมาปรึกษาในสภาแห่งนี้ครั้งหนึ่งแล้วนะคะ แต่วันนี้ก็ยังได้รับการร้องเรียนจากพี่น้องประชาชนเป็นระยะ ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง อสม. เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ หรือเรียนฟรี ๑๕ ปี บอกว่าจะจ่ายครบหรือไม่ หรือว่าเรียนฟรีหรือไม่ ตลอดชีพหรือไม่ แต่ว่าบางหน่วยงานราชการก็จ่ายครบตามขั้นตอน ดิฉันจึงขอเสนอแนะว่ารัฐบาลควรใช้สื่อของรัฐออกอากาศและชี้แจงเป็นระยะ ๆ การจ่ายเงินนะคะ ขอบคุณค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : หมดเวลา คุณสถาพร มณีรัตน์ คุณประสิทธิ์ วุฒินันชัย คุณวิชาญ มีนชัยนันท์ คุณนิยม วรปัญญา ไม่มีนะครับ คุณบุญรื่น ศรีธเรศ คุณนฤมล ธารดำรงค์ คุณสุนทรี ชัยวิรัตนะ คนที่มาหลังก็รอตามหลังครับ

นางสาวสุนทรี ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวสุนทรี ชัยวิรัตนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภาค่ะ ขอบพระคุณท่านประธานที่ให้โอกาสดิฉันได้หารือในวันนี้ค่ะ เรื่องที่อยากจะหารือกับท่านประธานก็คือ ดิฉันได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนในเขตจังหวัดชัยภูมิค่ะ ไม่ใช่เฉพาะที่เขตเลือกตั้งที่ ๓ ซึ่งเป็นเขตเลือกตั้งของดิฉัน บอกมาว่าโทรศัพท์สาธารณะประจำหมู่บ้านเกิดการเสียหายใช้การไม่ได้ ผ่านมาเป็นเวลาหลายเดือนก็ยังไม่ได้รับการแก้ไข ได้มีการแจ้งไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแต่ก็ยังไม่ได้รับการเข้ามาดูแลแก้ไขในปัญหาเรื่องของการใช้ไม่ได้ของโทรศัพท์สาธารณะประจำหมู่บ้าน ก็ต้องเรียนค่ะท่านประธานดิฉันก็ลงไปพิสูจน์ดูว่ามันเป็นจริงอย่างที่ชาวบ้านว่าหรือเปล่า ก็ได้มีโอกาสออกไปที่บ้านโนนโก ตำบลบ้านเขว้า อำเภอบ้านเขว้า แล้วก็ไปดูที่บ้านชาด บ้านกุดตูม แล้วก็บ้านโนนเชือก ตำบลส้มป่อย อำเภอจัตุรัส ปรากฏว่าโทรศัพท์สาธารณะประจำหมู่บ้านทั้ง ๔ หมู่บ้านนี้ใช้การไม่ได้สักแห่งเลยค่ะท่านประธาน เมื่อดูไปรอบ ๆ ก็ไปพบว่าได้มีของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเขาได้ไปทำการย้ายเสาไฟฟ้า ทำให้สายโทรศัพท์ต้องเอาไปพาดไว้กับรั้ววัดบ้างรั้วบ้านชาวบ้านบ้างหรือว่าต้นไม้บ้าง ดิฉันสันนิษฐานว่าตรงนี้อาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้โทรศัพท์ไม่สามารถใช้การได้ ก็อยากจะฝากท่านประธานผ่านไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้ช่วยออกไปดูแลแก้ไขปัญหาให้ด้วย เนื่องจากประชาชนในเขตยังมีความยากจนอยู่มากไม่สามารถจะไปซื้อโทรศัพท์มือถือมาใช้ได้ ----------

ก็เลยอยากจะฝากท่านประธานผ่านไปยังกระทรวง ไอซีที (ICT) ให้ช่วยออกไปแก้ไขปัญหาในเรื่องการติดต่อสื่อสารให้กับพี่น้องในเขตจังหวัดชัยภูมิด้วยค่ะ กราบขอบพระคุณค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณอรรถพร พลบุตร ไม่อยู่นะครับ

นายนิยม วรปัญญา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (จังหวัดลพบุรี) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายนิยม วรปัญญา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) : ผม นิยม วรปัญญา ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : หยุดก่อน เพราะเรียกชื่อท่านแล้วท่านไม่อยู่ในที่ประชุม ต้องไปตามคิวก่อนครับ

นายนิยม วรปัญญา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) : ผมอยู่ครับ กำลังเสียบบัตรยังไม่ทันเสร็จครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : นั่งลงก่อนครับ

นายอรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ให้ท่านผู้อาวุโสก่อนก็ได้ครับ ไม่เป็นอะไรครับ

นายนิยม วรปัญญา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) : ส่งเป็นหนังสือแล้วกันนะครับ ท่านประธานครับ ถ้าอย่างนั้น

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : นั่งลงก่อน คุณนิยมนั่งลงก่อน เชิญคุณอรรถพร ไม่พูดใช่ไหมครับ

นายอรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : พูดครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : จะได้ให้คนอื่น เชิญครับ

นายอรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพครับ ผม อรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนจากจังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ผมขออนุญาตใช้เวลาสั้น ๆ ได้กล่าวขอบคุณ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ฯพณฯ อิสสระ สมชัย สำหรับความกรุณาเมื่อสัปดาห์ที่แล้วที่ได้เปิดโอกาสให้พี่น้องประชาชนชาวตำบลโพธิ์ไร่หวาน อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ได้มีโอกาสเข้าพบเพื่อร้องเรียนถึงสภาพปัญหาเรื่องของการเคหะแห่งชาติ พี่น้องประชาชนที่นั่นมากกว่า ๓๔๑ คน ได้ลงชื่อจองบ้านเอื้ออาทรเอาไว้ตั้งแต่ ปี ๒๕๔๘ ครับ แล้วก็ได้ผ่อนเงินดาวน์ ได้ผ่อนเงินจองไว้จนหมดสิ้น ๔ ปีมาแล้ว วันนี้หลังคายังไม่เห็นเลยครับ และในที่สุดก็ได้พบว่าโครงการบ้านเอื้ออาทรที่จังหวัดเพชรบุรีก็เป็นหนึ่งในขบวนการโกงกิน ขบวนการที่ปล้นความฝัน ปล้นความหวังของพี่ น้อง ประชาชนที่ต้องการจะมีบ้านหลังเล็ก ๆ ได้ซุกตัวนอนอาศัยก็ปล้นออกไป นักการเมือง ๑๐,๐๐๐ บาท การเคหะแห่งชาติ ๕,๐๐๐ บาทครับ ทำให้การเคหะแห่งชาติวันนี้เป็นหนี้อยู่เกือบแสนล้านบาท ฯพณฯ อิสสระ สมชัย ก็ได้รับทราบข้อมูลแล้วก็ให้พี่น้องประชาชนได้รวบรวมรายชื่อ ๓๐๐ กว่ารายเพื่อที่จะดำเนินโครงการนี้ต่อไปที่จังหวัดเพชรบุรี ขณะเดียวกันก็ได้รับปากว่าจะพิจารณาสร้างบ้านเอื้ออาทรขึ้นมาอีกโครงการหนึ่งที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เพื่อให้รองรับกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจนั้นต่อไป กระผมในนามของ ส.ส. เพชรบุรีทั้ง ๔ คน และพี่น้องชาวเพชรบุรีขอขอบพระคุณ ฯพณฯ อิสสระ สมชัย และขอให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้ดำเนินโครงการบ้านการเคหะแห่งชาติต่อไป โดยปราศจากการทุจริตคอร์รัปชัน (Corruption) และล่มสลายเหมือนที่ผ่านมานะครับ ผมฝากประเด็นนี้เอาไว้ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ คุณชมภู จันทาทอง

นางชมภู จันทาทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองคาย) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน นางชมภู จันทาทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองคาย พรรคเพื่อไทยค่ะ ท่านประธานคะ ดิฉันเองมีเรื่องหารือกับท่านประธาน ๒ เรื่องค่ะ

เรื่องแรกนั้น เป็นสะพานข้ามบ้านบอน หมู่ ๔ ตำบลหาดคำ ยาวประมาณ ๒๕-๓๐ เมตรนะคะ สะพานตรงนี้จะเป็นสะพานที่ประชาชน แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กนักเรียนนั้นเป็นทางลัดที่จะเดินทางไปเรียนหนังสือ แล้วก็เป็นสะพานที่ให้ความปลอดภัยแก่นักเรียนของเราในการที่จะเดินไปเรียนหนังสือนะคะ ถ้าจะไปทางถนนใหญ่นั้น

ก็ประมาณ ๒ กิโลเมตรกว่า ถ้าไปทางลัดนี้ประมาณกิโลเมตรเศษ ๆ แล้วก็ปลอดภัยสำหรับเด็กนักเรียนในหมู่บ้านด้วย พี่น้องประชาชนก็ราบวิงวอนทางท่านประธานสภาผ่านไปทางกรมทางหลวง ซึ่งสะพานตรงนี้ได้มีการประมาณการ แล้วก็ของบประมาณไปหลายครั้งจาก ส.ส. เก่านะคะ แล้วตัวดิฉันเองอยากฝากว่าให้แก้ปัญหาเรื่องความเดือดร้อนของเด็กนักเรียนของเราและความปลอดภัย เพราะว่าสะพานตรงนี้เก่ามากและเป็นสะพานไม้ด้วยค่ะท่านประธาน

ประเด็นที่สอง ตัวดิฉันเองได้รับคำร้องเรียนจากพี่น้องประชาชน เดี๋ยวนี้ก็เข้ากับนโยบายของทางรัฐบาล แล้วก็โฆษณากันนักหนานะคะว่าถนนไร้ฝุ่น ถนนเส้นนี้จากบ้านสาวแล ตำบลโพธิ์ตาก ผ่านไปทางหน้าที่ว่าการอำเภอโพธิ์ตาก แล้วผ่านไปถึงบ้านศูนย์กลาง ตำบลด่านศรีสุข อำเภอศรีเชียงใหม่ ยาวประมาณ ๕ กิโลเมตรค่ะ แล้วก็เป็นทางลัดที่จะเดินทางผ่านเข้าออกไปประสานทางที่ว่าการอำเภอโพธิ์ตากด้วยนะคะ ตรงนี้ก็เข้ากับนโยบายเศรษฐกิจพอเพียงด้วยนะคะ เพราะว่ายุคนี้ทางราษฎรนั้นประหยัดค่ะ ก็ฝากทางท่านประธานผ่านไปหน่วยงานที่รับผิดชอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางรัฐบาลที่โฆษณาเรื่องถนนไร้ฝุ่น ๕ กิโลเมตรค่ะ ขอบคุณค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่าน ส.ว. อนันต์ วรธิติพงศ์

นายอนันต์ วรธิติพงศ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ผม อนันต์ วรธิติพงศ์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา วันนี้ขอหารือท่านประธาน ๑ เรื่อง ก็คือทางคณะกรรมาธิการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีการสื่อสารและโทรคมนาคม วุฒิสภา ได้รับข้อร้องเรียนจากมูลนิธิเสียงธรรมเพื่อประชาชนในพระอุปถัมภ์ เรื่องเกี่ยวกับการให้ใบอนุญาตวิทยุชุมชน ท่านประธานครับหลังจากที่มี พ.ร.บ. ประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เมื่อเดือนมีนาคมที่ผ่านมาก็ทำให้กิจการวิทยุชุมชนทั้งหลายต้องมาขึ้นทะเบียนตามบทเฉพาะกาลของ พ.ร.บ. ฉบับนี้ ให้มีคณะอนุกรรมการขึ้นมาเพื่อพิจารณาให้ใบอนุญาตกับวิทยุชุมชน แล้วก็เคเบิลทีวี (Cable TV) แต่ว่าวิทยุชุมชนและเคเบิลทีวีเหล่านั้นจะต้องเข้าเกณฑ์ที่คณะอนุกรรมการกำหนด แต่มูลนิธิเสียงธรรมเพื่อประชาชนมาร้องเรียนเป็นเพราะว่ามูลนิธินี้ปัจจุบันดำเนินการมีอยู่ ๑๑๗ สถานีเชื่อมโยงกัน ซึ่งไม่ใช่มีมูลนิธินี้เพียงมูลนิธิเดียว ยังมีที่อื่นทำลักษณะคล้ายคลึงกัน ก็อยากจะเรียนหารือท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่า เมื่อเราจะแก้ปัญหาวิทยุชุมชน โดยการให้ใบอนุญาตกับวิทยุชุมชนโดยทั่วไปแล้ว แต่ในกรณีที่วิทยุชุมชนมีการรวมกันเป็นเครือข่ายขึ้นมา รัฐบาลจะมีแนวทางวิธีการแก้ไขปัญหาอย่างไร จะทำให้เขาสามารถดำเนินการได้ ถ้าไม่เช่นนั้นก็จะเข้าเกณฑ์ว่าผู้ที่มีเครือข่าย อย่างเช่น มูลนิธิเสียงธรรมนี้ก็จะต้องเข้าข่ายผิดกฎหมาย ถ้าเช่นนั้นรัฐบาลจะหาทางออกอย่างไร ก็จึงเรียนหารือท่านประธานครับว่าควรจะต้องให้มีคณะอนุกรรมาธิการพิจารณาให้ครอบคลุมไปถึงวิทยุชุมชนที่มีเครือข่ายด้วย นอกเหนือจากวิทยุชุมชนที่ไม่มีเครือข่ายเท่านั้น ไม่เช่นนั้นก็จะเป็นปัญหาต่อไปได้ในอนาคตครับ กราบเรียนท่านประธานไปยังคณะรัฐมนตรี ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปคุณรัชดา ธนาดิเรก

นางสาวรัชดา ธนาดิเรก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน รัชดา ธนาดิเรก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ขอหารือท่านประธานในเรื่องความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนในโครงการบ้านมั่นคง โครงการนี้เป็นโครงการที่ได้เริ่มต้นมา ๔-๕ ปีแล้ว

โดยที่สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชนเป็นผู้รับผิดชอบโครงการ ด้วยเจตนารมณ์ของโครงการก็คือต้องการให้ผู้มีรายได้น้อยมีที่อยู่อาศัย ไม่ต้องไปบุกรุกพื้นที่ที่เจ้าของเขาไม่ยินยอมนะคะ แต่ ๔-๕ ปีที่ผ่านมาโครงการนี้ก็ไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งใจไว้ด้วยส่วนหนึ่งก็คือติดขัดด้วย พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร เนื่องจากโครงการบ้านมั่นคงนี้เป็นโครงการจัดสรรให้แก่ผู้มีรายได้น้อย ซึ่งเนื้อที่ในการสร้างบ้านโดยเฉพาะผู้เข้าร่วมโครงการในกรุงเทพมหานครมีพื้นที่อย่างจำกัด ไม่สามารถสร้างบ้านที่ถูกต้องตามกฎกระทรวงโดยกรมโยธาธิการและผังเมืองได้ จึงทำให้ไม่สามารถไปขอเลขทะเบียนบ้านจากสำนักงานเขตต่าง ๆ ได้นะคะ ที่ผ่านมาดิฉันได้ทำเรื่องไปยังกระทรวงมหาดไทยก็ได้รับการดูแลเป็นอย่างดีจากท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านถาวร เสนเนียม ที่ช่วยติดต่อประสานงานกับกรมโยธาธิการและผังเมือง แม้ว่ากรมโยธาธิการและผังเมืองจะไม่ได้เป็นส่วนที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของท่านถาวรโดยตรง ณ บัดนี้ดิฉันก็ได้รับแจ้งมาว่าเรื่องการผ่อนผันแก้กฎกระทรวงได้ยกร่างเรียบร้อยแล้ว ติดอยู่ที่การนำเสนอสู่สำนักกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย เพื่อนำเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี ตั้งแต่วันที่ ๓๑ กรกฎาคมแล้วค่ะ ก็ร่วม ๒ เดือนแล้วดิฉันก็ต้องขอกราบเรียนท่านประธานเพื่อผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่าให้ช่วยผลักดันการแก้กฎกระทรวง การผ่อนผันการสร้างอาคารให้ถูกต้องตามกฎหมายเสียทีเพื่อชาวบ้านที่ยากจนใน กทม. จะได้สร้างบ้านให้ถูกต้องตามกฎหมาย ขอบคุณค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ยินดีต้อนรับนักเรียนโรงเรียนตะกั่วป่าเสนานุกูล จังหวัดพังงา ด้วยความยินดีครับ

ต่อไปก็มีท่านสถาพร ท่านประสิทธิ์ ท่านวิชาญ ไม่อยู่นะครับ ท่านบุญรื่น ท่านนฤมล ไม่อยู่นะครับ คุณบุญรื่น เชิญ

นางบุญรื่น ศรีธเรศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาฬสินธุ์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน นางบุญรื่น ศรีธเรศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคเพื่อไทย ขอหารือท่านประธาน ๒ ประเด็น

ท่านประธานคะ ดิฉันได้รับทราบจากผู้สูงอายุที่ตกหล่นในการลงทะเบียนก็เลยอยากจะฝากถึงกระทรวงมหาดไทยกรุณาแจ้งไปอีกครั้งหนึ่งว่าให้ผู้สูงอายุที่ตกหล่นไปลงทะเบียนเพิ่ม คงจะเป็นการเข้าใจผิดอะไรสักอย่างหนึ่งนะคะ แต่ก็ได้ทำความเข้าใจกับผู้สูงอายุแล้วก็คงจะไม่มีปัญหา เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ามีการเปิดลงทะเบียนก็ขอความกรุณาจากกระทรวงมหาดไทยด้วยนะคะ โปรดแจ้งไปยังหมู่บ้าน หรือ อบต. ที่เขามีส่วนเกี่ยวข้องด้วยค่ะ

ประเด็นที่ ๒ อบต. ที่จะได้เลื่อนขึ้นเป็นเทศบาล ซึ่งดิฉันได้รับทราบเมื่ออาทิตย์ที่แล้ว ส.ส. หลายท่านที่ได้ทวงเรื่องนี้ ก็อยากจะซ้ำอีกทีหนึ่งฝากถึงกระทรวงมหาดไทย เพราะว่าเขารอการที่จะได้ลงเลือกตั้งเพราะว่าเป็นเวลานานเหลือเกิน อยากจะให้กระทรวงมหาดไทยกำหนดว่าเวลาที่แน่นอนคือเดือนไหน เพราะว่าเขารอโครงสร้างอยู่ อยากจะให้เร่งรัดทางกระทรวงมหาดไทย เพราะว่าการว่างผู้บริหารในท้องถิ่นก็จะไม่เป็นประโยชน์ที่ดีสักเท่าไรในการบริหารท้องถิ่น ก็อยากจะให้กระทรวงมหาดไทยเร่งรัดในการที่จะประกาศให้เขาได้รับเลือกตั้งโดยเร็วด้วยค่ะ ท่านประธาน ขอฝากด้วยนะคะ ขอบพระคุณมากค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่าน ส.ว. นฤมล ศิริวัฒน์

นางนฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (อุตรดิตถ์) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน นฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุตรดิตถ์นะคะ ก็ต้องกราบขอบพระคุณท่านประธานที่ให้โอกาสดิฉันได้ทำหน้าที่สมาชิกวุฒิสภาเชื่อมโยงความเดือดร้อนของประชาชนในจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง เช่น จังหวัดน่าน จังหวัดอุตรดิตถ์ มาถึงสภาของเรา ก็คงจะมีเรื่องอยู่ ๒-๓ ประเด็น เนื่องมาจากเมื่อวันศุกร์ เสาร์ อาทิตย์ที่ผ่านมานะคะ คณะกรรมาธิการการพัฒนาการเมือง และการมีส่วนร่วมของประชาชนได้มีโอกาสลงไปทำการสัมมนาผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ใน ๒ จังหวัด คือจังหวัดน่านและจังหวัดอุตรดิตถ์ ท่านประธานคะ จำนวนของกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่มานั้นนับแล้วก็

เกือบๆ จะร้อยเปอร์เซ็นต์ เกือบจะ ๒,๐๐๐ คน ถือว่าเป็นจำนวนที่ยิ่งใหญ่ที่ผู้นำในท้องถิ่นได้พยายามที่จะมาให้ความร่วมมือกับรัฐสภาของเรา กับสมาชิกวุฒิสภาในการออกไปสัมมนา เราได้รับทราบความเดือดร้อน เราได้รับรู้เรื่องต่าง ๆ มากมายเลยค่ะ อาทิเช่น ตั้งแต่เรื่องของปากท้อง การทำมาหากิน ราคาพืชผล ความกังวลของพี่น้องในเรื่องของการที่รัฐบาลจะเปลี่ยนแปลง การแทรกแซงราคาพืชผลเกษตร อาทิเช่น ข้าว ข้าวโพด มันสำปะหลัง ท่านประธานคะ เรื่องของกรรมสิทธิ์ในที่ดินต่าง ๆ เอกสารสิทธิเป็นปัญหาใหญ่ ภัยแล้งที่จะเกิดขึ้นในระยะเวลาอันใกล้นี้ ภาคเหนือตอนล่าง เช่น น่าน อุตรดิตถ์ ฝนทิ้งช่วงมานานแล้ว ก็คงจะต้องให้หน่วยงานที่รับผิดชอบได้เตรียมตัวกันแต่เนิ่น ๆ เพราะว่ามันจะส่งผลถึงน้ำที่จะลงมาสู่แม่น้ำเจ้าพระยาของเราด้วย เพราะว่า ๔๕ เปอร์เซ็นต์ของน้ำจากทางภาคเหนือของเรานั้นจะลงมาสู่พี่น้องทางภาคข้างล่างของเรานะคะ

และอีกเรื่องหนึ่งที่สำคัญ ก็คือเรื่องเกี่ยวกับการจราจรของพี่น้องในจังหวัดของเรานะคะ อุตรดิตถ์เป็นจังหวัดซึ่งเป็นที่ตั้งของเขื่อนสิริกิติ์ กำลังของกระแสไฟฟ้าที่ใช้กันอยู่ในบ้านของเรา ในภาคกลางของเรา และรวมถึงกรุงเทพมหานครมาจากอุตรดิตถ์และเขื่อนภูมิพล พี่น้องของเราตรงนั้นยังขาดเอกสารสิทธิ อำเภอท่าปลา เป็นอำเภอซึ่งได้รับความเดือดร้อนมากค่ะ ท่านประธานคะ ขณะนี้เรื่องของเส้นถนนหนทางหลักเลยที่เข้าไปสู่อำเภอท่าปลานี่ก็เดือดร้อน ทางหลวงหมายเลข ๑๓๔๑ ขึ้นไปตำบลท่าปลาต้องได้รับการดูแล ฝากท่านถึงกรมทางหลวงด้วยค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปคุณทวีวัฒน์ ฤทธิ์ฤาชัย

นายทวีวัฒน์ ฤทธิ์ฤาชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม ทวีวัฒน์ ฤทธิ์ฤาชัย พรรคภูมิใจไทย เขตเลือกตั้งที่ ๑ จังหวัดสกลนคร ท่านประธานครับ ผมขอกราบเรียนหารือท่านประธานสัก ๒-๓ ประเด็นเท่าที่มีเวลา

ประเด็นแรก ชาวจังหวัดสกลนคร โดยเฉพาะในเขตเทศบาลเมืองสกลนครและอำเภอเมือง ---------- -------

ต้องขอขอบพระคุณกระทรวงมหาดไทยที่อนุมัติงบประมาณปรับปรุงระบบประปาจังหวัดสกลนครให้ดียิ่งขึ้น มีการรื้อถอนท่อประปาที่จะทอดยาวลงมาสู่หนองหาน กีดขวางทางเดินเรือและการแข่งเรือ ก็มาสร้างระบบประปาใหม่ข้างริมสระภูเขาทองที่สวยงามของจังหวัดสกลนคร ท่านประธานครับ ปีนี้จังหวัดสกลนครจะมีแข่งขันเรือยาวนานาชาตินะครับ ก็ขอเชิญชวนพี่น้องชาวเรือไปร่วมแข่งขันในวันออกพรรษาปีนี้นะครับที่หนองหาน จังหวัดสกลนคร ท่านประธานครับ

เรื่องที่สอง ปัญหาการกู้เงินนอกระบบนั้น ยังมีอยู่มากมายในภาคอีสานและในจังหวัดสกลนคร โดยเฉพาะจังหวัดสกลนครนั้น เมื่อไปจ่ายเงินนอกระบบร้อยละ ๒๐ ต่อวัน ดอกคงต้นครับ ราษฎรที่เดือดร้อนก็ไปขอเงิน ส.ส. นะครับ ส.ส. ก็ไม่รู้จะเอาเงินที่ไหนให้นะครับ เพราะฉะนั้นขอฝากเจ้าหน้าที่ตำรวจดูแลเรื่องนี้ด้วย แล้วก็ขอฝากเตือนพี่น้องประชาชนว่าเงินนอกระบบดอกเบี้ยสูง ดอกเบี้ยแพงนั้นไม่ต้องไปกู้นะครับ

เรื่องที่สาม ปัญหาสำนักงานการศึกษาอำเภอ เมื่อก่อนเคยมีหมวดการศึกษาอำเภอ เมื่อก่อนเคยมีแผนกศึกษาธิการอำเภอ ตอนนี้หน่วยงานระดับอำเภอไม่มี ในขณะที่ราชการบริหารส่วนภูมิภาคนั้น มีผู้ว่าราชการจังหวัด มีอำเภอ มีตำบล มีหมู่บ้าน แต่หน่วยงานระดับอำเภอของหน่วยงานการศึกษาทั้งประถมศึกษาและมัธยมศึกษาไม่มี ขอฝากด้วยครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : หมดเวลา ต่อไปคุณปิยะรัช หมื่นแสน เชิญครับ

นายปิยะรัช หมื่นแสน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยเอ็ด) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายปิยะรัช หมื่นแสน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด เขต ๒ พรรคเพื่อไทย มีเรื่องที่จะปรึกษาหารือท่านประธาน ๓ เรื่อง

๑. มีนายบวร มานะดี และคณะ บ้านหนองแคน ตำบลโพธิ์ใหญ่ อำเภอพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด ตั้งบ้านเรือนอยู่ในหมู่บ้านมาแล้วหลายปี แต่ไฟฟ้ายังไม่มีใช้ ชาวบ้านมีความเดือดร้อนมาก จึงขอกราบเรียนท่านประธานได้แจ้งให้หน่วยงาน

ที่รับผิดชอบ คือกระทรวงมหาดไทย ได้ดำเนินการขยายเขตไฟฟ้าให้กับชาวบ้านดังกล่าวด้วยครับ

๒. ในวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๒ กระผมได้ไปร่วมพิธีมอบวุฒิบัตรธรรมะศึกษา ผู้จบการศึกษา ปี ๒๕๕๑ ที่โรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชูปถัมภ์ เขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร วันนั้นมีฝนตกห่าใหญ่พอดีได้เห็นอาคารรั่วเป็นอย่างมาก ท่านผู้อำนวยการอัสนี ณ ระนอง ได้เรียนกับผมว่าได้ของบประมาณไปแล้วแต่ยังไม่อนุมัติ จึงขอกราบเรียนท่านประธานได้แจ้งให้กระทรวงศึกษาธิการและการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ดำเนินการซ่อมแซมอาคารดังกล่าวด้วยครับ

๓. โรงเรียนบ้านสร้างช้าง ไผ่หนองไร่ มิตรภาพที่ ๑๔๓ ตำบลไผ่ อำเภอทรายมูล จังหวัดยโสธร มีสภาพอาคารเรียนชำรุดทรุดโทรม จึงขอกราบเรียนท่านประธานได้แจ้งให้กระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้สร้างอาคารให้กับโรงเรียนดังกล่าวนี้ด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณประสงค์ นุรักษ์ เชิญครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่ผู้แทนปวงชนชาวไทยครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมได้ออกเดินทางไปลงพื้นที่เพื่อจะเยี่ยมเยียนประชาชนในพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศไทยตลอดเวลา ซึ่งโดยมากผมได้เดินทางพร้อมไปกับท่าน ส.ว. สนธยา แสงเภา ด้วย แล้วก็สิ่งหนึ่งครับที่ผมมีความประทับใจเป็นอย่างยิ่ง แต่เป็นการประทับใจในทางลบครับ ไม่ใช่ในทางบวก คือผมได้แวะไปเยี่ยมโรงเรียนต่าง ๆ และในการเยี่ยมเยียนนั้นผมมักจะไปเวลาประมาณ ๑๑ โมง เพื่อจะร่วมทานอาหารกลางวันกับเด็กนักเรียนด้วย ผมได้มีประสบการณ์ตรงแล้วก็เป็นของจริงครับ เพราะผมไม่เคยแจ้งล่วงหน้าว่าผมจะแวะไปที่โรงเรียนไหนก็ตามแต่ ในหลายพื้นที่ครับนโยบายของรัฐบาลที่เขียนไว้ในข้อ ๔.๒.๑.๖ นั้น ในการที่จะส่งเสริมสนับสนุนโครงการอาหารกลางวันนั้น รู้สึกว่าขณะนี้จำเป็นที่จะต้องปฏิบัติให้เคร่งครัดยิ่งกว่านี้ ----------

เพราะว่าคุณภาพของอาหารที่ให้บริการแก่เด็กนักเรียนนั้น ถ้าผมมีลูกผมไม่ให้ทานครับ และผมคิดว่าถ้าท่านสมาชิกหรือท่านประธานเองมีลูกก็คงจะไม่ให้ทานเช่นกัน คุณภาพแย่มาก เด็กในวันนี้โตเป็นผู้ใหญ่ในวันหน้า ถ้าหากว่าเด็กโตขึ้นมาด้วยคุณภาพอาหารที่เสื่อมเช่นนี้แล้ว ผมคิดว่าประเทศไทยในอนาคตน่าเป็นห่วงยิ่งกว่านี้ท่านประธานที่เคารพ และผมคิดว่าท่านประธานน่าจะได้มีโอกาสได้เน้นถึงผู้รับผิดชอบทางรัฐบาลนะครับว่า ให้ปรับโครงการอาหารกลางวันให้ชัดเจน และปรับให้มีคุณภาพครับ แล้วก็ควรจะมีคุณภาพที่ใกล้เคียงกัน นักเรียนที่อยู่ในโครงการรับผิดชอบของพื้นที่ในต่างจังหวัดนั้นบางแห่งแย่มาก ๆ ถึงขนาดถาดเดียวทานกัน ๓ คน ผมไปนั่งทานด้วยนะครับ ผมถึงรู้ว่านี่หรือลูกหลานผมในอนาคต ซึ่งผมทำหน้าที่เป็นผู้แทนเขาจะต้องทานอาหารอย่างนี้หรือครับ ท่านประธานที่เคารพครับ นั่นเป็นส่วนหนึ่งซึ่งผมมีความเป็นห่วงกังวลต่อพี่น้องประชาชนคนไทยในอนาคต ซึ่งรัฐบาลนี้จะต้องรับผิดชอบครับ

อีกประการหนึ่งท่านประธานครับ ที่บ้านท่านประธานเองครับ ที่จังหวัดบุรีรัมย์ เมื่อวันเสาร์ที่แล้วผมไปจังหวัดบุรีรัมย์ หวังจะไปเยี่ยมท่านแต่ท่านไม่ได้อยู่กระมัง ถนนทางหลวงสาย ๒๒๖ แย่มากครับ ช่วยให้กระทรวงคมนาคมปรับปรุงหน่อยครับ ขอบคุณมากครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปคุณพุฒิพงศ์ สงวนวงศ์ชัย ไม่อยู่นะครับ คุณอภิชาต ศักดิเศรษฐ์ เชิญครับ

นายอภิชาต ศักดิเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายอภิชาต ศักดิเศรษฐ์ ส.ส. จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ขออนุญาตใช้เวลาของรัฐสภาหารือเรื่องราวความเดือดร้อนในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช พี่น้องชาวอำเภอจุฬาภรณ์ อำเภอร่อนพิบูลย์ และอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ประสบกับปัญหาความเดือดร้อนเกี่ยวกับเรื่องไฟฟ้าตก ไฟฟ้าดับอยู่ตลอดเวลา สาเหตุสำคัญมาจากปัญหาไฟฟ้าลัดวงจรที่เกิดจากเมื่อกระแสลมแรงกิ่งไม้ก็ไปพาดสายไฟแรงสูง ทำให้สายไฟฟ้าแรงสูงแบบสายเปลือยซึ่งลากผ่านแนวต้นไม้ ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะเป็นสวนยางพาราแล้วก็เกิดไฟฟ้าลัดวงจรทำให้ทรัพย์สินของการไฟฟ้าเสียหาย แล้วก็ต้องเสียเวลาในการไปแก้ไข

ส่งผลกระทบต่อการใช้ไฟฟ้าของชาวบ้าน ไม่ว่าจะเป็นบ้านเรือน ร้านค้า สถานประกอบการ โรงงาน ก็อยากจะให้ท่านประธานสภาประสานไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่กำกับดูแลการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ให้พิจารณาปรับปรุงแก้ไขด้วยการเปลี่ยนสายไฟฟ้าแรงสูงจากสายเปลือยเป็นสายที่หุ้มฉนวนก็จะแก้ปัญหานี้ไปได้ ซึ่งในหลายพื้นที่ก็ได้ทำประสบความสำเร็จมาแล้วนะครับ

เรื่องที่ ๒ ศูนย์การเรียนรู้พลังงานทดแทน ที่ตำบลนาหมอบุญ อำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นศูนย์การเรียนรู้ด้านพลังงานทดแทนของชาวบ้านที่จัดตั้งขึ้นมาด้วยความร่วมแรงร่วมใจของชาวบ้าน แล้วก็ส่งเสริมปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแบบอย่างที่สำคัญนะครับ ก็ได้ก่อตั้งมาแล้วเป็นเวลา ๔-๕ ปี ในเบื้องต้นได้รับการสนับสนุนเงินทุนงบประมาณเทคโนโลยีจากสำนักงานพลังงานที่ ๒๑ แล้วก็สำนักงานพลังงานจังหวัดนครศรีธรรมราช และองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ แต่ปัจจุบันนี้ไม่มีกำลังพอที่จะเป็นศูนย์เรียนรู้ที่สมบูรณ์แบบ ต้องของบประมาณเพิ่มเติมนะครับ ก็ขอให้ท่านประสานไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานในการสนับสนุนกิจกรรมของศูนย์นี้ ตั้งแต่การสนับสนุนองค์ความรู้เรื่องงบประมาณและการจัดสร้างอาคาร รวมทั้งอุปกรณ์ที่จำเป็นครับ ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปคุณนิยม ช่างพินิจ

นายนิยม ช่างพินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นิยม ช่างพินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมมีเรื่องที่อยากจะหารืออยู่ ๓ เรื่องด้วยกันนะครับ

เรื่องแรก คือเรื่องของโครงการประกันราคาข้าว ตอนนี้พี่น้องเกษตรกรในเขตพื้นที่ของจังหวัดพิษณุโลกได้ไปขึ้นทะเบียน จะมีส่วนของราชการ ข้าวที่พี่น้องเกษตรกรทำมีอายุแค่ประมาณ ๓ เดือนเศษ ๆ เพราะว่าเพื่อต้องการที่จะประหยัดน้ำแล้วประหยัดต้นทุน แต่ทั้งนี้ทางกระทรวงที่เกี่ยวข้องหรือทางส่วนราชการก็บอกว่าจะไม่รับขึ้นทะเบียน ตรงนี้ก็ฝากกระทรวงพาณิชย์ด้วย หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะ

ทาง ธ.ก.ส. ก็ดีถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ แล้วพี่น้องก็ได้ทำไปแล้ว สิ่งที่ว่าในอนาคตจะทำอย่างไรค่อยว่ากันอีกทีนะครับ

เรื่องที่สอง ปัญหาในนาข้าว ก็คือปัญหาข้าวดีด ข้าวเด้ง ในกรณีที่ข้าวออกรวงก่อนแล้วก็เก็บเกี่ยวไม่ได้ เพราะว่าจะมีอายุก่อน ----------

ถ้าข้าว ๔ เดือน ข้าวนี้ก็จะออกรวงประมาณเดือนสองเดือน ที่แถวบ้านเขาเรียกข้าวดีดข้าวเด้งนะครับ แล้วก็พอไปถูกปุ๊บเมล็ดก็จะร่วง นี่คือเรื่องที่สองนะครับ

แล้วเรื่องที่สามก็ฝาก ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญมากในเขตพื้นที่ของจังหวัดพิษณุโลกเช่นกันนะครับ คือเรื่องของภัยแล้ง ตรงนี้ถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญโดยเฉพาะในเขตพื้นที่ของอำเภอพรหมพิราม ตำบลทับยายเชียง แล้วก็ตำบลดงประคำ เพราะว่าตอนนี้ข้าวเองก็ถือว่าใกล้จะเก็บเกี่ยวแต่ก็ถือว่าไปเจออุปสรรคภัยแล้ง แล้วสิ่งสำคัญไม่ใช่เฉพาะในเขตของอำเภอพรหมพิราม อำเภอเนินมะปราง อำเภอวังทอง และสิ่งที่ผมอยากจะฝากท่านประธานนะครับ ข้อ ๑ อยากจะให้แก้ปัญหา โดยเฉพาะปัญหาภัยแล้ง ทำฝนเทียมหรือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่เกี่ยวข้องช่วยแก้ปัญหาเร่งด่วน และสิ่งที่สำคัญสิ่งที่เสียไปแล้วก็ฝากท่านประธานเลยครับว่า ทำอย่างไรถึงจะพักหนี้ให้กับเกษตรกรได้ สิ่งที่เขาเจอภัยแล้งแล้วข้าวเขาก็ได้เสียหายไปแล้ว ตรงนี้ก็ฝากเป็น ๒ เรื่องด้วยกัน ต้องขอขอบคุณท่านประธานมาก ขอบพระคุณมากครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณมณเฑียร บุญตัน

นายมณเฑียร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายมณเฑียร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภาจากการสรรหา ภาคอื่น ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมใคร่ขอหารือท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่า ระบบข้อมูลข่าวสารของทางรัฐบาลนั้นแม้ว่าจะได้รับการปรับปรุงโดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น เว็บไซต์ (Web site) ก็ตาม ก็ยังเป็นอุปสรรคต่อการเข้าถึงของคนพิการและผู้ด้อยโอกาสกลุ่มต่าง ๆ จึงทำให้ประชาชนนั้นเสียเปรียบและไม่สามารถที่จะเข้าถึงข่าวสารที่รัฐบาลต้องการเผยแพร่ไปยังพี่น้องประชาชน แม้ว่ากระทรวง ไอซีที จะเคยมีดำริที่จะปรับปรุงเว็บไซต์ของรัฐให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ไม่เลือกปฏิบัติก็ตาม แต่ปรากฏว่ากระบวนการในการที่จะส่งเสริมให้เว็บไซต์ต่าง ๆ ของรัฐได้รับการปรับปรุงนั้นยังล่าช้าอยู่ เป็นเหตุให้เกิดอุปสรรคต่าง ๆ ตลอดมา ก็จึงขอหารือท่านประธานผ่านไปยังกระทรวง ไอซีที ได้โปรดเร่งดำเนินการในเรื่องนี้ด้วย

อีกเรื่องหนึ่งก็คือ เรื่องสลากกินแบ่งรัฐบาลมีราคาแพงผิดปกติ อันเนื่องมาจากการกักตุนสลากของผู้ค้ารายใหญ่ไว้ที่บริเวณหน้าสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล ใกล้ ๆ นี่ละครับทำให้เกิดการเก็งกำไร เกิดการจัดชุด แล้วก็เกิดการจัดสรรที่ไม่เป็นธรรม เมื่อเกิดการจัดสรรไม่เป็นธรรม เกิดการกระจุกตัวของสลากกินแบ่งรัฐบาลก็จึงทำให้สลากมีราคาแพงมาก ในขณะที่พี่น้องผู้ค้าสลากรายย่อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนพิการและผู้ด้อยโอกาสนั้นไม่ได้รับประโยชน์จากการที่สลากมีราคาแพงเลย รัฐบาลจึงควรจะมีมาตรการในการแก้ไขปัญหาเหล่านี้อย่างเป็นระบบ มีการจัดสรรอย่างเป็นธรรม ป้องกันการผูกขาด ป้องกันการกักตุนสลาก ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญของการที่สลากเกินราคา แทนที่จะไปมุ่งเน้นในการออกสลากออนไลน์ (Online) ซึ่งจะเป็นการเอื้อประโยชน์ต่อกลุ่มทุนใหญ่เท่านั้นเอง ขอบพระคุณมากครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปคุณนริศ ขำนุรักษ์

นายนริศ ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นริศ ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภานะครับ ผมขออนุญาตหารือท่านประธาน

เรื่องแรก เรื่องติวเตอร์ แชนแนล (Tutor Channel) เป็นเรื่องที่ผมคิดว่าเป็นการปฏิรูปการเมืองครั้งสำคัญที่รัฐบาลชุดนี้จัดให้ แต่ผมคิดว่าความต้องการของนักเรียนยังมากกว่านี้มากนะครับ ไม่ว่าจะเป็นวิชาก็ต้องเพิ่มมากยิ่งขึ้น เวลาต้องเพิ่มมากยิ่งขึ้น เพราะขณะนี้จัดให้เพียงอาทิตย์ละ ๑ ครั้ง แล้วครั้งละเพียง ๒ ชั่วโมง ผมคิดว่ามีความต้องการเรื่องนี้อย่างมากมาย แล้วก็ผู้ได้รับผลประโยชน์จากเรื่องดังกล่าว โครงการดังกล่าวของรัฐบาลไม่เพียงแต่เด็กที่ได้รับการศึกษา ผู้ปกครองก็ลดต้นทุนค่าใช้จ่ายในเรื่องการศึกษาลงได้มากนะครับ ผมคิดว่าอยากให้เพิ่มเวลาสำหรับโครงการดังกล่าวแล้วก็ถึงเวลาที่ทางรัฐบาลจะได้ให้มีทีวีเพื่อการศึกษาเฉพาะขึ้นมาสัก ๑ ช่องแล้วนะครับ

เรื่องที่สอง ในจังหวัดพัทลุงยังมีที่ว่าการอำเภออยู่ ๒ อำเภอ เป็นที่ว่าการอำเภอเก่านะครับ ผมคิดว่าทางกระทรวงมหาดไทยควรจะได้จัดงบประมาณให้กับ

๒ ที่ว่าการอำเภอให้เป็นที่ว่าการอำเภอใหม่ ให้กว้างขวาง เพื่อบริการพี่น้องประชาชน คือ อำเภอกงหรากับอำเภอป่าพะยอม ทั้งนี้สำหรับอำเภอตะโหมดนั้นยังขาดบ้านพักของนายอำเภอกับบ้านพักเจ้าหน้าที่นะครับ

- ๑๐/๑

เรื่องสุดท้าย เรื่องโรงเรียนที่ปิดกิจการ เหตุเพราะว่าเด็กจำนวนไม่พอตามเกณฑ์นะครับ หลายโรงเรียนมากมีครุภัณฑ์ มีอาคารเหลืออยู่มากมาย ผมอยากให้ทางท้องถิ่นหรือจากส่วนราชการใดก็ตามได้เข้าไปขอใช้ประโยชน์จากอาคารต่าง ๆ เหล่านั้น เพราะว่าบางที่ได้ปล่อยปละละเลยไว้ทรุดโทรมอย่างน่าเสียดาย บางอาคารยังแข็งแรงยังมั่นคง ยังกว้างขวางพอที่จะให้ท้องถิ่นให้ส่วนราชการทั้งเกษตรหรือส่วนราชการใด ๆ ที่อยู่ในพื้นที่ไม่ต้องก่อสร้างใหม่ให้ใช้อาคารเรียนเหล่านั้นแทนได้ ขอบคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปคุณเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี พรรคเพื่อไทย เขตเลือกตั้งที่ ๒ ใคร่ขอหารือท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาล ดีใจครับที่เห็น ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีมานั่งฟัง ผมได้รับหนังสือร้องเรียนแล้วก็จะขออนุญาตอ่านแล้วจะนำส่งท่านประธานไปถึงท่านนายกรัฐมนตรี เรื่องถนนไร้ฝุ่นครับท่านประธาน ขออนุญาตอ่านนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : อ่านแล้วพูดความจำเป็น

นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ครับ ขออนุญาตว่าชาวบ้านได้ทำหนังสือร้องเรียน เรียน นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ ๒ ท่านได้ทำแผนผังแล้วก็ลายเซ็นบอกว่าถนนตรงนี้ได้รับความเดือดร้อนมาก เขาได้ถ่ายภาพออกมานะครับ บอกว่าถนนไร้ฝุ่นอะไรมีแต่ฝุ่น เขาว่าอย่างนี้นะครับ จากบ้านโพธิ์สง่าไปยังบ้านท่าเปือย ผ่านหน้าโรงงานน้ำตาลชิบาโต แล้วก็ถนนตรงนี้จากตำบลตูมใต้ อำเภอกุมภวาปีจะผ่านออกไปทางตำบลเวียงคำ ผ่านไปยังตำบลตาดทอง แล้วก็อำเภอศรีธาตุผ่านทะลุไปยังจังหวัดกาฬสินธุ์ได้ถนนตรงนี้ เพราะฉะนั้นอยากจะฝากท่านประธานไปยังรัฐบาลว่า ของบประมาณไปทำถนนลาดยางให้หน่อยนะครับ คงจะใช้งบประมาณไม่มาก อันนี้เป็นเรื่องที่ ๑

เรื่องที่ ๒ เรื่องน้ำบาดาลบ้านโคกหนองแวง ตำบลนายูง อำเภอศรีธาตุ จังหวัดอุดรธานี ชาวบ้านบอกเดือดร้อนมากนะครับ เพราะว่าน้ำไม่ไหลมาเป็น ๑ เดือนแล้ว

นะครับท่านประธานก็ฝากท่านด้วยนะครับ อยากฝากท่านประธานถึงท่านนายกรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่งนะครับ ของบประมาณหน่อยนะครับ ดีกว่าไปสร้างบ้านให้หมีแพนด้า

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปคนสุดท้ายครับ ท่าน ส.ว. เกียรติคุณตรึงใจ บูรณสมภพ แล้วก็เข้ารายการประชุมต่อไป เชิญครับ

ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรึงใจ บูรณสมภพ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรึงใจ บูรณสมภพ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันมีข้อหารือประเด็นเดียวนะคะ จะขอกราบฝากท่านประธานไปยังรัฐบาล เรื่องระบบทางเดินเลื่อนและบันไดเลื่อนที่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และสถานีรถไฟฟ้าใต้ดินของ กทม.

ประเด็นคือในระบบสากลผู้ยืนหรือเดินบนทางเลื่อนหรือบนบันไดเลื่อนจะแอบชิดขวา เพื่อให้ผู้ที่รีบร้อน สามารถผ่านไปได้ทางด้านซ้าย ระบบดังกล่าวนี้เป็นระบบสากล ดังเช่น ที่ท่าอากาศยานฮีทโธรว์ (Heathrow) ที่ประเทศอังกฤษ และรถไฟฟ้าใต้ดินที่ลอนดอน เป็นต้น รถไฟฟ้า บีทีเอส (BTS) ซึ่งสามารถชักชวนให้ผู้โดยสารยืนเข้าแถวคอยขึ้นรถอย่างเป็นระเบียบได้ยึดระบบสากล โดยรณรงค์ให้ผู้โดยสารยืนชิดขวาทางที่บนบันไดเลื่อนกับให้เดินด้านขวาของบันไดทั่วไป ----------

ประเด็นมีอยู่ว่าบนบันไดเลื่อนของสถานีรถไฟฟ้าแอร์พอต ลิงค์ (Airport Link) ที่สนามบินสุวรรณภูมิจะให้ผู้โดยสารยืดระบบสากลหรือไม่ ถ้าไม่ยืดในระบบสากลแล้ว เมื่อแอร์พอต ลิงค์เข้ามาถึงในเมืองแล้วเชื่อมกับระบบ บีทีเอส ก็จะเกิดปัญหาขึ้นได้ มีข้อเสนอแนะคือ

๑. สนามบินสุวรรณภูมิน่าจะยืดระบบสากลและติดสติ๊กเกอร์ (Sticker) พร้อมทั้งประกาศให้ผู้โดยสารยืนชิดขวาตามทางเดินเลื่อนและบนบันไดเลื่อน

๒. รถไฟฟ้า บีทีเอส ควรใช้จอโทรทัศน์ในขบวนรถโดยให้ผู้โดยสารได้เห็นการใช้บันไดเลื่อนอย่างเป็นระบบ โดยถ่ายวีดิทัศน์จากตัวอย่างของฮีทโธรว์และลอนดอนมาให้ชม ในประเด็นนี้อาจใช้วีดิทัศน์ได้ ดิฉันขอรณรงค์ ขอบพระคุณค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : หมดเวลาพอดีเลยครับอาจารย์ ขณะนี้มีท่านสมาชิกรัฐสภาได้เซ็นชื่อประชุม ๓๒๗ ท่าน ครบองค์ประชุมแล้ว กระผมขอเลื่อนรายชื่อประมาณ ๔๗ ชื่อ ที่ขอปรึกษาไปวันพรุ่งนี้ กระผมขอดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุมนะครับ

ด้วยในการประชุมเพื่อเปิดอภิปรายทั่วไปตามมาตรา ๑๗๙ ของรัฐธรรมนูญในวันนี้ นอกจากมีการถ่ายทอดทางวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยและสถานีวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาตามปกติแล้ว ผมได้อนุญาตให้มีการถ่ายทอดการประชุมทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยตามข้อบังคับ ข้อ ๑๑ วรรคสอง จนเสร็จสิ้นการประชุมด้วย

เนื่องจากว่ามีการงดการถ่ายทอดบางช่วง ดูเหมือนจะเป็น ๒ ช่วงนะครับ ช่วงเวลา ๑๕.๐๐-๑๗.๐๐ นาฬิกา มีการแข่งขันกีฬา งดถ่ายทอดนะครับ แล้วก็เวลา ๒๐.๐๐-๒๐.๓๐ นาฬิกา ข่าวในพระราชสำนักก็งดการถ่ายทอด ๒ ช่วง จึงแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มีนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มีนะครับ

ต่อไปขอเรียนที่ประชุม เนื่องจากว่ามาตรา ๑๓๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (๑๓) ได้บัญญัติไว้ในการที่ทางรัฐบาลได้เสนอให้มีการอภิปรายตามมาตรา ๑๗๙ นั้น ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องขออนุญาตเรื่องอื่นก็ดำเนินการต่อไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ดังนั้นกระผมขอดำเนินการต่อไปเลยนะครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องด่วน ขอเปิดอภิปรายทั่วไปในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาตามมาตรา ๑๗๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ด้วยนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือขอให้รัฐสภาเปิดอภิปรายทั่วไปในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาตามมาตรา ๑๗๙ ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๗ วรรคสี่ กำหนดว่าในสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติให้รัฐสภาดำเนินการประชุมได้เฉพาะกรณี แล้วผมก็ได้ปรึกษาไปแล้ว ก็ถือว่าที่ประชุมคงไม่ขัดข้องนะครับ

ขอเชิญท่านนายกรัฐมนตรีแถลงครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี รัฐบาลได้มีนโยบายและได้แสดงจุดยืนตั้งแต่ต้นว่า การแก้ปัญหาความขัดแย้งในทางการเมืองจำเป็นที่จะต้องมีการพิจารณามาตรการหลายๆ ด้าน ควบคู่กันไป ----------

ซึ่งหัวใจของการแก้ไขปัญหาก็คือเรื่องของความเป็นธรรม ในแง่ของการดำเนินนโยบายของรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านเศรษฐกิจและสังคมนั้น ก็ได้ยึดแนวทางนี้มาโดยตลอด ขณะเดียวกันแม้ว่าจะมีข้อโต้แย้งเกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายอยู่หลายคดี กระผมและรัฐบาลก็ได้ถือเป็นนโยบายและได้กำชับผู้ที่เกี่ยวข้องอยู่ตลอดเวลาว่าการดำเนินการในเรื่องของการบังคับใช้กฎหมายนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย และปฏิบัติกับทุกฝ่ายโดยเสมอภาคกัน

อย่างไรก็ตามในส่วนที่ ๓ ที่กระผมได้เรียนตั้งแต่วันแรกก็คือ ความจำเป็นที่จะต้องหาทางออกในเรื่องของการเมือง โดยเฉพาะกติกาทางการเมืองซึ่งเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายด้วย ดังนั้นประเด็นในเรื่องของการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญนั้นจึงถูกหยิบยกขึ้นมา แล้วก็เป็นที่วิพากษ์วิจารณ์ หรือมีการอภิปรายโต้แย้งกันมาเกือบจะตลอด หลังจากเกิดเหตุการณ์ในช่วงเดือนเมษายนแล้ว ท่านประธานรัฐสภาก็ได้กรุณาแต่งตั้งคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมือง และศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญขึ้น ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวก็ได้นำเสนอรายงานนั้นต่อท่านประธาน แล้วก็ต่อรัฐบาลในช่วงปิดสมัยประชุม เมื่อเปิดสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติขึ้นมา กระผมก็ได้มีโอกาสหารือกับท่านประธาน ซึ่งท่านประธานและรัฐบาลก็เห็นพ้องต้องกันว่าการเดินหน้าเกี่ยวกับรายงานฉบับนี้เป็นเรื่องที่เหมาะสมที่จะฟังเพื่อนสมาชิกรัฐสภา โดยผ่านการประชุมร่วมกันของทั้ง ๒ สภา ซึ่งคณะรัฐมนตรีเห็นว่าแนวทางหรือวิธีการที่เหมาะสมที่สุดก็คือการอาศัยช่องทางของมาตรา ๑๗๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงเป็นที่มาของการขอท่านประธานได้กรุณาเรียกประชุมร่วมกันของรัฐสภา เพื่อพิจารณาในเรื่องนี้ ผมกราบเรียนท่านประธานครับว่าอยากจะให้ท่านสมาชิกรัฐสภาได้ใช้โอกาสนี้ในการรับฟังและสอบถามคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและการศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญและแสดงความคิดเห็นกันอย่างกว้างขวาง เพื่อที่จะเป็นประโยชน์สำหรับทั้งฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายบริหารในการที่จะดำเนินการต่อไป ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปซึ่งมีทางฝ่ายค้าน ทั้ง ส.ว. ทั้งฝ่ายรัฐบาล ได้เสนอรายชื่อมาหมดแล้ว ผมจะดำเนินการต่อไปเลยนะครับ เริ่มแรกจากพรรคเพื่อไทย คุณไชยา พรหมา ๒๐ นาที เชิญคุณไชยา

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ท่านประธานครับ ผม ประสงค์ นุรักษ์ ขอหารือท่านประธานนิดหนึ่งครับว่าเรื่องการที่จะให้มีการอภิปราย ถ้าท่านประธานได้กรุณาได้อ่านชื่อล่วงหน้าสัก ๑๐ ชื่อได้ จะเป็นการดีมากเพื่อการเตรียมตัวครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมก็จะอ่านรายชื่อ กำลังอ่านอยู่ ท่านเสนอก็ดีแล้วครับ เสริมผมพอดี

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ขอประทานโทษครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เนื่องจากประธานคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญต้องการที่จะแถลงบางอย่าง บางประการ เพื่อให้ที่ประชุมรับทราบ เชิญครับท่านประธาน

นายดิเรก ถึงฝั่ง (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายดิเรก ถึงฝั่ง สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดนนทบุรี และสมาชิกรัฐสภา ในฐานะประธานคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ผมจะขออนุญาตสรุปแนวทางของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ที่เราได้ทำงานกันเสร็จสิ้นหลังจากที่ท่านประธานรัฐสภาได้ออกคำสั่งมอบภารกิจให้แล้ว เพื่อให้ท่านสมาชิกทุกท่านได้กรุณาทราบถึงรายละเอียดที่ไปที่มาในหนังสือรายงานของคณะกรรมการที่อยู่ในมือของทุกท่านแล้ว

คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ชุดนี้ได้รับแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ท่านประธานรัฐสภา และประธานวุฒิสภา เพื่อที่จะแก้ปัญหาทางด้านการเมือง ซึ่งในช่วงนั้นพี่น้องทั้งหลาย ท่านทั้งหลายคงจะเห็นนะครับว่ามันเป็นวิกฤตการณ์ทางการเมือง ซึ่งไม่เคยเกิดขึ้นก่อนในประเทศไทยขนาดนั้น ที่ว่าไม่เคยเกิดขึ้นก่อนในประเทศไทยขนาดนั้นก็เพราะว่ามันเกิดความแตกแยกกันไปเป็นภาค และไปถึงครัวเรือน สามี ภรรยา ใส่เสื้อคนละสีทะเลาะกัน ----------

ลูกเต้าวุ่นวายกันไปหมดในครอบครัว ภาวะนั้นมันเป็นภาวะที่เป็นที่วิตกทุกข์ร้อนของคนไทยทั้งประเทศ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ท่านประธานรัฐสภาและท่านประธานวุฒิสภา มีความเห็นพ้องต้องกันว่าถ้าเราไม่รีบแก้ไขวิกฤตินี้ ปัญหาอย่างอื่นก็จะติดตามมา ประเทศไทยเราก็จะประสบปัญหาหลายประการที่พี่น้องคนไทยไม่อยากเห็น ฉะนั้นเมื่อคณะกรรมการชุดนี้แต่งตั้งขึ้นมาเสร็จเรียบร้อยแล้ว ได้เลือกให้ผมเป็นประธานคณะกรรมการ เราประชุมวันแรกได้แบ่งคณะอนุกรรมการออกเป็น ๓ คณะอนุกรรมการของคณะกรรมการชุดนี้ คณะอนุกรรมการที่ ๑ ก็คือ คณะอนุกรรมการหาแนวทางสร้างความสมานฉันท์ คณะอนุกรรมการที่ ๒ ก็คือ แนวทางการปฏิรูปการเมือง คณะอนุกรรมการที่ ๓ ก็คือแนวทางการศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ทั้ง ๓ คณะอนุกรรมการนั้น ก่อนที่จะทำงานผมได้ทำความเข้าใจกับคณะกรรมการทุกท่านว่า ในการทำงานที่จะนำไปสู่ความสำเร็จแห่งการสมานฉันท์นั้น ทุกคนต้องเลิกความคิดเก่า ๆ เสีย ความคิดเก่าคืออะไร ความคิดเก่าที่ว่าอ้ายนี่ก็ของเรา อ้ายนี่ก็ของเรา พรรคพวกเรา พรรคเรา รัฐธรรมนูญของเราใครจะมาแตะต้องไม่ได้ ความคิดต่าง ๆ เหล่านี้ต้องเลิก ถ้าเราจะต้องการสมานฉันท์สร้างบ้านเมืองให้สงบสุข เปลี่ยนความคิดใหม่เสีย ความคิดใหม่ก็คือประเทศไทยเป็นของเรา เราจะต้องช่วยกันแก้ปัญหาให้ได้ ผมได้ให้แนวคิดนี้กับคณะกรรมการทุกคน ถ้าเราคิดว่าประเทศเป็นของเรา เราจะต้องช่วยกันแก้ปัญหาให้ได้ ทุกคนต้องถอยหลังกันคนละก้าวสองก้าว ตั้งสติให้ดี เอาประเทศเป็นตัวตั้งช่วยกันคิด ช่วยกันพิจารณา เราก็จะสามารถแก้ปัญหาให้ประเทศชาติลุล่วงไปได้ หลังจากนั้นเราได้มีแนวปฏิบัติร่วมกันว่า ทุกคณะอนุกรรมการจะต้องทำงานด้วยความเป็นธรรม เป็นกลาง และโปร่งใส ภายใต้ปรัชญาเดียวกันว่า ถ้าความเป็นธรรมไม่มี ความสามัคคีจะเกิดขึ้นในชาติไม่ได้ ผมได้มอบภารกิจให้กับประธานคณะอนุกรรมการทั้ง ๓ ท่านว่า คุณคิดอะไรก็ได้ คุณคิดอะไรออกมา แต่ขอให้คุณยึดหลักแห่งความเป็นธรรม เป็นกลาง แล้วก็โปร่งใส เป็นหลักในการนำมาสู่การพิจารณา ทั้ง ๓ คณะอนุกรรมการก็นำไปสู่การพิจารณาตามแนวทางที่เราได้กำหนดให้ ก็คือเรื่องของความเป็นธรรม และคณะกรรมการทั้ง ๓๙ คนนั้น ไม่ได้คิด ไม่ได้ทำเฉพาะ ๓๙ คน หลังจากประชุมวันแรก ผมได้เปิดเว็บไซต์ให้พี่น้องประชาชนได้แสดงความคิดเห็นเข้ามา นอกจากเปิดเว็บไซต์แล้ว

ผมกลัวว่าคนจะใช้เว็บไซต์ที่ยังคุ้นเคยกับการใช้เว็บไซต์ จะไม่เข้าใจ จะไม่สามารถจะเปิดให้คำแนะนำมาสู่เราได้ ผมก็เปิดตู้ ปณ. ๗๘๙ ของรัฐสภาให้อีก นอกจากนั้นยังทำหนังสือไปถึงพรรคการเมืองทุกพรรค ขอให้แสดงความเห็นว่าเราจะสร้างความสมานฉันท์กันอย่างไร ทำหนังสือไปถึงมหาวิทยาลัย ๑๐๐ กว่าแห่งที่มีอยู่ในประเทศไทย ให้ช่วยเสนอแนวทางปฏิบัติว่าเราจะทำกันอย่างไร เราไม่ได้ทำตรงนี้เฉพาะพวกเราคณะกรรมการทั้ง ๓๙ คน นอกจากนั้นยังประชุมนักวิชาการอิสระไปสัมมนาเป็นระยะ ๆ และเปิดสมัชชาทางอากาศแสดงความคิดเห็นของพี่น้องประชาชนคนไทยทั้งประเทศให้แสดงความคิดเห็นเข้ามาว่าเราจะมีทางในการแก้ปัญหาประเทศชาติของเราอย่างไร ใน ๓ แนวทางก็คือการสร้างความสมานฉันท์ การปฏิรูปการเมืองและการศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ หลังจากที่เราเปิดเว็บไซต์มาแล้ว ทุกอย่างก็เข้ามา ตู้ ปณ. เข้ามา การแสดงความคิดเห็นเข้ามา เข้ามากันเป็นระยะ ๆ มากมายเหลือเกิน คณะกรรมการทั้ง ๓ คณะอนุกรรมการก็เอาตรงนี้เข้าไปพิจารณาตามข้อเสนอต่าง ๆ ที่ได้รับคำแนะนำมาจากพี่น้องประชาชน ผลแห่งการสรุปหลังจากที่เราได้ทำงานกันไปแล้วออกมาทั้ง ๓ อนุกรรมการ ดังนี้

อนุกรรมการที่ ๑ แนวทางการสร้างความสมานฉันท์ เราได้แนวทาง

ข้อที่ ๑ ว่าต้องลดวิวาทะ อคติ และการตอบโต้ใส่ร้ายทางการเมืองซึ่งกันและกัน

ข้อ ๒ ฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้านควรลดเงื่อนไขความขัดแย้งเดิมและไม่สร้างความขัดแย้งใหม่ขึ้นมา

ข้อที่ ๓ เราอาศัยสื่อสารมวลชนกับการสร้างสังคมสมานฉันท์ หมายความว่าเราต้องการให้พี่น้องประชาชนที่เป็นสื่อมวลชนทั้งหลายได้ช่วยกันขอความกรุณาสื่อเหล่านี้ช่วยกันสร้างกระแสแห่งความสมานฉันท์ขยายไปถึงพี่น้องประชาชนของคนไทยทั้งประเทศ และขอร้องให้ลดพื้นที่ในการใช้สื่อที่เสนอเรื่องความขัดแย้งให้น้อยลง เพราะเรามุ่งเรื่องความสมานฉันท์

ข้อที่ ๔ จัดให้มีกระบวนการเจรจาเพื่อสันติ

ข้อที่ ๕ จัดสมัชชาสมานฉันท์ส่วนภูมิภาค จัดสมัชชาสมานฉันท์ส่วนภูมิภาคหมายถึงว่า เราต้องส่งทีมงานไปสร้างความเข้าใจกับพี่น้องประชาชนคนไทยทั้งประเทศ ให้เข้าใจว่าเวลานี้รัฐบาล ประเทศไทยของเรากำลังจะนำสู่การสมานฉันท์แล้ว ความขัดแย้งต่าง ๆ ทั้งหลายทั้งปวงที่เคยมีอยู่นั้น พี่น้องประชาชนต้องช่วยกันแก้ปัญหา

ข้อที่ ๖ หลังจากที่เราได้ทำกระบวนการต่าง ๆ เหล่านี้เสร็จสิ้นไปแล้ว เราก็ควรที่จะมีการสร้างรัฐธรรมนูญฉบับสมานฉันท์ขึ้นมา

นี่เป็นอนุกรรมการที่ ๑ ที่ได้เสนอแนวทางสรุปนะครับ ส่วนรายละเอียดต่าง ๆ ทั้ง ๓ อนุกรรมการนั้น อีกสักครู่หนึ่งผมจะให้ประธานอนุกรรมการได้นำเรียนชี้แจงต่อไป

สำหรับอนุกรรมการที่ ๒ แนวทางการปฏิรูปการเมืองมีบทสรุปอยู่ ๔ หัวข้อ

ข้อที่ ๑ ก็คือปรับปรุงโครงสร้างทางอำนาจการบริหารทางการเมืองเศรษฐกิจใหม่

ข้อที่ ๒ วัฒนธรรมทางการเมืองที่สอดคล้องกับระบบเศรษฐกิจ สังคม และวิถีชีวิตประชาธิปไตยของคนไทย ทั้งที่เป็นสากล ในระดับประชาชน ชุมชน โดยผ่านระบบการศึกษา และระบบอื่น ๆ ของสังคม

ข้อที่ ๓ บทบาททางการเมืองของภาคส่วนต่าง ๆ ที่สอดคล้องและส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม เช่น ภาคพลเมือง ภาคการเมือง ภาครัฐ และภาควิชาการ

ข้อที่ ๔ หลักนิติธรรม หลักนิติธรรมและระเบียบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ส่งเสริมต่อการพัฒนาประชาธิปไตยตามหลักแห่งการเป็นสังคมนิติรัฐ

คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเมืองนั้น แม้ว่าจะเสนอหัวข้อเพียง ๔ หัวข้อก็ตาม แต่รายละเอียดใน ๔ หัวข้อนั้น เราได้จัดกรุ๊ป (Group) แบ่งหมวดเอาไว้มากมาย และสามารถที่จะขยายผลใน ๔ ข้อนี้ได้อย่างชัดเจน

พอมาถึงอนุกรรมการที่ ๓ อนุกรรมการเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งผมได้กราบเรียนตั้งแต่เบื้องต้นแล้วว่า เรายึดหลักของความเป็นธรรม ความเป็นกลาง และโปร่งใส พอมาเอาหลักของความเป็นธรรมเข้าไปจับในรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ เราจะเห็นว่ามันมีหลายมาตราที่ไม่เป็นธรรมต่อสังคม ยกตัวอย่างเช่น มาตรา ๒๓๗ ซึ่งเรายกอยู่ประเด็นข้อที่ ๑ เรื่องของการยุบพรรค เรื่องของการตัดสิทธิทางการเมืองของคณะกรรมการพรรค เราวิพากษ์วิจารณ์กันมากว่าทำไมคนที่ไม่ทำความผิดจึงต้องไปถูกลงโทษด้วย ----------

พอเอาความเป็นธรรมเข้าจับ เราจะเห็นชัดเจนเลยว่าคณะกรรมการพรรคบางคนนั่งทำงานอยู่ตามปกติ ไม่ได้ไปยุ่งเกี่ยวเรื่องความเสียหายทั้งหลายทั้งปวงเลย วันดีคืนดีถูกตัดสิทธิ ถูกลงโทษไปแล้ว ตรงนี้เองที่ความเป็นธรรมไม่เกิดขึ้นในมาตรา ๒๓๗ ประกอบกับการยุบพรรคนั้นโดยหลักของการเมืองในระบอบประชาธิปไตย สถาบันทางการเมืองซึ่งมีอยู่ ๙ สถาบันนั้น พรรคการเมืองเป็นสถาบันทางการเมืองที่สำคัญที่สุดในจำนวน ๙ สถาบันทางการเมืองโดยหลักของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เขาจะต้องสร้างพรรคการเมืองให้เข้มแข็งเพื่อให้ดำรงไว้ซึ่งแนวทางในการสร้างอุดมการณ์ของคนทั้งประเทศที่มีอุดมการณ์เดียวกัน แล้วก็เข้ามารวมกลุ่มเพื่อดำเนินการทางการเมืองให้ได้มาซึ่งอำนาจรัฐในการบริหารประเทศ เพราะฉะนั้นหัวใจของการปกครองระบอบประชาธิปไตยก็คือพรรคการเมือง พรรคการเมืองนั้นจะต้องถูกสร้างให้เข้มแข็ง ไม่ใช่สลายง่ายและยุบแล้วยุบอีก นั่นหมายถึงว่าเป็นการสลายขั้วของความเป็นประชาธิปไตยในการปกครองระบอบประชาธิปไตย จึงเกิดประเด็นที่เราเสนอให้แก้มาตรา ๒๓๗ หลักของการออกกฎหมายทุกประเภทนั้น ออกกฎหมายมาเพื่อป้องกันไม่ให้คนกระทำความผิด เป็นการป้องกัน และเมื่อคนกระทำความผิดแล้วก็จะต้องถูกลงโทษตามตัวบทกฎหมายที่กำหนดไว้ นี่คือหลักหนึ่งของการออกกฎหมาย แต่ทำไมในมาตรา ๒๓๗ คนที่เขาไม่ได้ทำความผิดมันจึงถูกลงโทษด้วย ตรงนี้เองที่คณะกรรมการได้พิจารณากันอย่างถ่องแท้แล้ว จึงได้เสนอในมาตรา ๒๓๗ และมันก็สอดคล้องกับที่เราได้จากเว็บไซต์ เราได้จากตู้ ปณ. เราได้จากการไปสัมมนา แล้วเราได้จากสมัชชาทางอากาศ ซึ่งเราปล่อยให้คนได้เสนอแนวทางมาแล้วเราก็จดประเด็น จับประเด็นเหล่านี้เอาไว้

เพราะฉะนั้นทั้ง ๓ แนวทางของ ๓ คณะอนุกรรมการนั้น เมื่อเราได้กระทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว ด้วยความเหนื่อยยาก ด้วยความตั้งใจท่ามกลางกระแสความคิดที่แตกแยก ความคิดที่ไปคนละทิศคนละทาง แต่ทุกคนมีความคิดเดียวกันว่าแม้ว่าจะแตกแยกทางความคิดเรื่องแนวทาง แต่สิ่งหนึ่งที่ทุกคน คณะกรรมการทุกคนมีความเห็นพ้องต้องกันก็คือว่าอยากเห็นบ้านเมืองสมานฉันท์ เพราะฉะนั้นความคิดที่แตกแยกเราจึงเอาความเป็นธรรมเข้าจับ เราสามารถเอาความคิดที่แตกแยกนั้น ค่อย ๆ สรุปประเด็นมา

เป็นกลาง ๆ แล้วสรุปมาเป็นเอกสารฉบับนี้ได้อย่างครบถ้วนในแนวทางที่เราจะช่วยกันสร้างความสมานฉันท์ให้กับบ้านเมืองนี้ ผมได้นำเสนอรายงานฉบับนี้เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคมที่ผ่านมา ถึงวันนี้วันที่ ๑๖ ครบพอดี ๒ เดือน ในขณะเดียวกัน ๒ เดือนที่ผ่านมานี้ได้มีกระแสพุ่งไปที่รัฐบาล ได้มีกระแสพุ่งมาที่ตัวผมเองว่าเราจะเริ่มสมานฉันท์ เราจะเริ่มทำงานกันเมื่อไร ผมเองก็ได้แต่ตอบแทนรัฐบาลไปบ้าง ตอบแทนตัวเองที่ถูกกระแสพุ่งเข้ามาบ้างว่าขอให้ใจเย็นไว้ เพราะเจตนาเดิมเราต้องการที่จะสร้างความสมานฉันท์ช้าหรือเร็วนั้นเป็นส่วนหนึ่งที่รัฐบาลกับท่านประธานรัฐสภาจะต้องช่วยกันพิจารณาว่าจะดำเนินการแค่ไหนอย่างไร วันนี้เราได้เปิดอภิปรายร่วม ได้นำเรื่องนี้เข้าสู่การประชุมในรัฐสภาแล้ว ถือว่าเป็นการเริ่มต้นที่ดี ผมได้ให้คำแนะนำกับวิป (Whip) ทั้ง ๓ ฝ่าย ให้คำแนะนำกับรัฐบาลผ่านทางสื่อว่าผมอยากให้รัฐบาลได้ทำพร้อมกันไปทั้ง ๓ คณะอนุกรรมการ โดยเฉพาะคณะอนุกรรมการที่ ๑ ถ้าท่านนายกรัฐมนตรีท่านเริ่มแสดงออกซึ่งต้องการให้เกิดความสมานฉันท์ตามแนวทางคณะอนุกรรมการที่ ๑ แล้ว ผมเชื่อว่ามันจะลดกระแสกดดันต่าง ๆ ลงไปได้ ----------

เปิดการคุยกัน เจรจากัน เอาคณะอนุกรรมการชุดที่ ๑ ขึ้นมา คณะอนุกรรมการชุดที่ ๒ ขึ้นมา และในที่สุดมาถึงคณะอนุกรรมการชุดที่ ๓ มันก็ช่วยกันคิดช่วยกันแก้ ทำให้เราจะต้องแก้ไขรัฐธรรมนูญได้ ในบทสรุปเราได้เสนอไว้ชัดเจนว่าในเบื้องต้นเราแก้เพียง ๖ ประเด็น แต่ในระยะยาวเราเสนอให้ตั้ง สสร. ๓ เพื่อศึกษารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ใหม่ทั้งฉบับ ซึ่งผมคงไม่ต้องพูดที่ไปที่มาและความรู้สึกทั้งหลายทั้งปวงที่มีต่อพี่น้องคนไทยและนักการเมืองในสภาแห่งนี้ว่ามีความรู้สึกอย่างไร แต่ขอยืนยันว่า ถ้าประเทศเราปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย รัฐธรรมนูญจะต้องมาในระบอบประชาธิปไตย ไม่ใช่มาด้วยคนหนึ่งคนใด กลุ่มหนึ่งกลุ่มใดเป็นคนสร้างเป็นคนทำ แล้วนั่นละเราจะจรรโลงระบอบประชาธิปไตยของเราได้ บทสรุปเราได้เสนอเอาไว้ชัดเจน แม้ว่าจะไม่ใช่เขียนแบบเชิงวิชาการที่สวยงาม แต่เราก็เขียนขึ้นจากทุกคนที่ยอมรับในบทสรุปแห่งนี้แล้ว จึงขอฝากท่านประธานไปถึงรัฐบาลว่า วันนี้เราต้องเริ่มต้นสมานฉันท์กันแล้ว ถ้าเราไม่เริ่มต้นสมานฉันท์ ผมทายไว้ได้เลยว่าประเทศชาติเราจะประสบปัญหาอย่างรุนแรง อย่างที่ไม่เคยมีมาก่อนในสังคมไทย ฝากถึงท่านประธาน ฝากถึงรัฐบาลผ่านท่านประธานรัฐสภาด้วย

ผมจะขออนุญาตสรุปสั้น ๆ เพียงแค่นี้ และขออนุญาตให้ประธานอนุกรรมการทั้ง ๓ อนุกรรมการ เริ่มตั้งแต่อนุกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษาแนวทางสร้างความสมานฉันท์ทางการเมืองของสังคมไทย ท่านตวง ได้นำเสนอรายละเอียดต่อ ตามด้วยอนุกรรมการที่ ๒ ท่านรองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ และอนุกรรมการที่ ๓ ท่าน พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช กราบขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมอยากจะเรียนอย่างนี้ได้ไหมครับอนุกรรมการทั้ง ๓ ท่านนี้ ท่านคอยตอบเขาดีกว่านะครับ เพราะว่าแต่ละท่านจะอภิปรายประเด็นคณะอนุกรรมการ ๑ เป็นอะไร ประเด็นคณะอนุกรรมการ ๒ เป็นอย่างไร ประเด็นคณะอนุกรรมการ ๓ เป็นอย่างไร เพื่อท่านจะได้จดรายละเอียด เอาอย่างนั้นดีกว่าแล้วท่านนั่งอยู่ตรงนี้ทั้ง ๓ อนุกรรมการนะครับ และทั้งท่านประธานด้วยเพื่อจะได้ช่วยชี้แจงต่อที่ประชุมนะครับ มันจะได้เนื้อหาสาระว่าเพราะเขาอ่านในเอกสารอยู่แล้วนะครับ ผมขอดำเนินการนะครับ เรียนว่าผู้ที่จะอภิปรายในช่วงแรกนั้นมีท่านไชยา พรหมา

ท่านสุรจิต ชิรเวทย์ ท่านวันชัย แสงสุขเอี่ยม ท่านนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ ท่านสมเกียรติ ศรลัมพ์ ท่านพีระ มานะทัศน์ ๖ ท่านแรกก่อน เชิญท่านไชยา พรหมา ๒๐ นาทีครับ

นายไชยา พรหมา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองบัวลำภู) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไชยา พรหมา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นนั้นก็ต้องขอชื่นชมคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและการศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ที่ท่านได้ใช้เวลาในการที่จะหาแนวทางของการแก้ไขปัญหาของชาติร่วมกัน ตามที่ท่านประธานได้ชี้แจงต่อที่ประชุมนี้ถึงเหตุผลแล้วก็ความตั้งใจในการที่จะทำให้เกิดความสมานฉันท์ของคนในชาตินั้น ต้องยอมรับว่าไม่เฉพาะสมาชิกรัฐสภาเท่านั้น แม้กระทั่งประชาชนทั่วไปที่ติดตามการทำงานของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญชุดนี้ด้วยการติดตามที่คอยความหวังว่าอยากจะเห็นบ้านเมืองนั้นกลับเข้าสู่ภาวะปกติโดยเร็ว เพราะฉะนั้นผมเชื่อว่าการทำงานของท่านตลอดระยะเวลาที่ผ่านมานั้นคงไม่สูญเปล่า

แต่ถึงอย่างไรก็ตามนั้นท่านประธานที่เคารพครับ การแก้ไขปัญหานั้นจะบรรลุวัตถุประสงค์เป้าหมายอย่างที่พวกเราตั้งใจ สมอย่างที่รัฐบาลนั้นได้เปิด ได้ขออนุญาตสภาแห่งนี้เพื่อขอรับฟังความคิดเห็นสมาชิกรัฐสภา เพื่อหาแนวทางร่วมกันว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับชาติบ้านเมืองในปัญหาวิกฤติทางการเมืองนั้นเราจะร่วมกันแก้ไขอย่างไร ท่านประธานที่เคารพครับ ก่อนที่จะลงไปสู่รายละเอียดว่าเราจะร่วมกันช่วยคิดที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาแล้วก็การแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น สิ่งที่เราละเลยไม่ได้นั้นก็คือเราต้องรู้ว่าสภาพปัญหาที่ผ่านมานั้นเป็นอย่างไร กระบวนการต่อสู้ กระบวนการประชาธิปไตยที่ได้เกิดขึ้นตั้งแต่การเปลี่ยนแปลงการปกครองปี ๒๔๗๕ เป็นต้นมาจนถึงทุกวันนี้ จะเห็นได้ว่ารัฐธรรมนูญนั้นกว่าที่จะได้มาแต่ละฉบับต้องผ่านการต่อสู้ของกระบวนการประชาธิปไตยต้องสูญเสียชีวิต สูญเสียเลือดเนื้อ มีประวัติศาสตร์อันยาวนานที่ให้เราศึกษาครับ ในประวัติศาสตร์การเมืองไทยต้องยอมรับว่ารัฐบาลที่ไม่ได้มาจากการเลือกตั้งได้ครองอำนาจ ได้บริหารประเทศมาเป็นเวลานาน โดยเฉพาะรัฐบาลทหาร ในช่วงของการบริหารของรัฐบาลทหารนั้นสิทธิและเสรีภาพของประชาชนไม่เกิด ประชาชนไม่มีโอกาสที่จะรับรู้ถึงสิทธิและเสรีภาพไม่ว่าจะด้านใดก็ตาม กระบวนการตรงนี้ได้เริ่มต้นการเปลี่ยนแปลงและจุดประกายเมื่อ ๑๔ ตุลาคม ปี ๒๕๑๖ ครับ ตอนนั้นขบวนการนักศึกษาประชาชนหลายแสนคนได้เรียกร้องให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ในยุคนั้นต้องต่อสู้กับเผด็จการทหาร นั่นคือจุดเริ่มต้นของการเสียเลือด เสียเนื้อ จะเห็นได้ว่ารัฐธรรมนูญและกระบวนการประชาธิปไตยนั้นได้สืบทอดกันมาเป็นระยะจากเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ปี ๒๕๑๖ มาถึงเหตุการณ์ ๖ ตุลาคม ปี ๒๕๑๙ มาถึงเหตุการณ์พฤษภาทมิฬ ปี ๒๕๓๕ ซึ่งผมมีโอกาสอยู่ในสภาแห่งนี้เป็นครั้งแรก จะเห็นได้ว่ารัฐธรรมนูญแต่ละฉบับกว่าจะได้มาจากการเรียกร้องของประชาชนนั้น ต้องสูญเสียชีวิต เลือดเนื้อ ร่างกายของผู้บริสุทธิ์จำนวนมากมายครับ ท่านประธานที่เคารพความสูญเสียนั้นเป็นความสูญเสียที่เป็นการต่อสู้ในเรื่องของความคิด ความคิดกระบวนการที่จะไม่ให้ประชาธิปไตยเกิดขึ้นในบ้านเมืองนี้ ก็มีความคิดและมีความเชื่อว่าประชาชนนั้นไม่ต้องรู้อะไรมากหรอก คอยเป็นผู้ถูกปกครอง รัฐบาลมาจากการปฏิวัติรัฐประหาร ก็พยายามที่จะกดขี่ข่มเหงประชาชนปิดหูปิดตา ในขณะเดียวกันกระบวนการประชาธิปไตยเองก็พยายามที่จะต่อสู้ดิ้นรน

กับสิ่งเหล่านี้ เพื่อให้เกิดบรรยากาศว่าวันนี้นานาอารยประเทศทั่วโลกเขามีการเปลี่ยนแปลง นำไปสู่การแก้ไขปัญหาการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนมากขึ้น ถึงเป็นที่มาของการต่อสู้ของขบวนการประชาชนที่ให้ได้มาซึ่งรัฐธรรมนูญ แต่บทสุดท้ายท่านประธานที่เคารพจะเห็นว่ากระบวนการการต่อสู้ของประชาชนก็สิ้นสุดอยู่ที่การยึดอำนาจของบรรดาผู้ที่ต้องการไม่อยากจะเห็นประชาธิปไตยเกิดขึ้นในบ้านในเมืองนี้ แล้วก็มักจะยกเหตุผลเป็นองค์ประกอบให้กับการกระทำการยึดอำนาจ ทำลายล้างรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง ด้วยมูลเหตุและเหตุผลที่คล้ายคลึงกันครับ

ข้อที่ ๑ ก็มักจะบอกว่ารัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งหรือรัฐบาลพลเรือนนั้นทุจริตคอร์รัปชัน

ข้อที่ ๒ ก็คือในเรื่องของการไม่จงรักภักดี

ข้อที่ ๓ ก็คือรังแกข้าราชการ

ใน ๓ เรื่องนี้จะเป็นเหมือนกับสูตรสำเร็จของการยึดอำนาจเฉกเช่นเดียวกันครับท่านประธานครับ สภาพปัญหาดังกล่าวนี้ได้ทำลายขบวนการรัฐบาลที่มาจากพลเรือนมาทุกยุค ทุกสมัย ----------

ปัญหาเหล่านี้ได้รับการแก้ไขเมื่อมีการทำรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ในสภาพก่อนรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นั้นจะเห็นว่าพรรคการเมืองต่าง ๆ รัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งก็มาจากหลากหลายพรรคการเมือง มาจากรัฐบาลผสม สร้างอำนาจต่อรองอะไรต่าง ๆ เพื่อผลประโยชน์มากมาย รัฐบาลไม่มีความเข้มแข็ง รัฐบาลอยู่ปีหนึ่งยุบสภา ปีหนึ่งเลือกตั้ง ๒ ปีเลือกตั้ง หรือแม้กระทั่งการยึดอำนาจ เป็นอย่างนี้อยู่ตลอดเวลาครับ ก่อนรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ก็มีกระบวนการในการที่จะทำรัฐธรรมนูญเพื่อให้เกิดประชาธิปไตยสมบูรณ์แบบ เป็นจุดเริ่มต้นในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ที่ระดมความคิดเห็นหลากหลายจากนักวิชาการ จากผู้รู้ทั้งหลายมาเขียนรัฐธรรมนูญ มีการตั้ง สสร. ขึ้นมา ผลของการทำรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ที่เอาข้อด้อยของรัฐธรรมนูญฉบับก่อน ๆ นี้เพื่อที่จะสร้างความเข้มแข็งทางการเมืองให้รัฐบาลมีเสถียรภาพ ให้มีการยอมรับในสิทธิเสรีภาพของประชาชนมากขึ้น ให้มีองค์กรอิสระในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐซึ่งถือว่าเป็นรัฐธรรมนูญที่ดีฉบับหนึ่ง ที่ยอมรับได้ในประเทศนี้ แต่ท่านประธานที่เคารพครับ ถึงจะมีความเข้มแข็งของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ที่สร้างเสถียรภาพให้กับรัฐบาลที่มีความเข้มแข็งก็ตาม ก็ไม่เป็นที่พอใจของผู้ที่ไม่ต้องการประชาธิปไตย พยายามที่จะกล่าวหารัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งหลังรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ว่ารัฐบาลนั้นมีความเข้มแข็งเกินไป ยากต่อการตรวจสอบ จนนำไปสู่การกล่าวหาว่าเป็นเผด็จการรัฐสภา ผมจำได้ว่าผมได้ฟังนักวิชาการที่เป็นหนึ่งในคณะ สสร. ในยุคนั้นได้อธิบายถึงเหตุผลความเหมาะสมของรัฐธรรมนูญ จุดแข็งของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ในการที่จะสร้างเสถียรภาพของรัฐบาลให้มีศักยภาพในการบริหารประเทศ เพื่อสามารถที่จะเป็นรัฐบาลต่อสู้กับปัญหาเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองเหมือนกับนานาอารยประเทศ ให้มีความเข้มแข็ง ไม่ต้องเปลี่ยนแปลงทางการเมืองบ่อยครั้ง ตอนนั้นก็ถูกกล่าวหาว่ารัฐบาลที่มีความเข้มแข็งแบบนี้เป็นเผด็จการรัฐสภา ยากต่อการตรวจสอบ และนำไปสู่การกล่าวหารัฐบาลที่ผ่านมาอย่างเสีย ๆ หาย ๆ ครับ จนนำไปสู่การยึดอำนาจเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ปี ๒๕๔๙ ท่านประธานที่เคารพครับ จุดตรงนี้ละครับ ท่านประธานครับ เป็นจุดเริ่มต้นของปัญหาที่เรามานั่งพูดกันวันนี้ ความเข้มแข็งของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ผมยอมรับครับท่านประธานว่าอาจจะไม่สมบูรณ์ร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐

ก็มีบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญว่าเมื่อใช้รัฐธรรมนูญไปสักระยะหนึ่ง เห็นความบกพร่องที่จะต้องแก้ไขก็สามารถที่จะดำเนินการแก้ไขได้ และไม่มีบทบัญญัติรัฐธรรมนูญในประเทศเรานี่ครับ ท่านประธานครับ ไม่มีครับ ที่มีบทบัญญัติว่าการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองใด ๆ ให้มีการเปลี่ยนแปลงโดยคณะทหาร โดยการยึดอำนาจ โดยการเอารถถัง โดยการเอากองกำลังทหารออกมาในการเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญ ไม่มีครับ บทบัญญัตินี้ไม่เคยมี นี่คือเป็นมูลเหตุว่าทุกครั้งที่มีการยึดอำนาจต้องฉีกรัฐธรรมนูญครับ ถามว่าวันนี้ความคิดอย่างนี้ยังมีอยู่ไหม ผมตอบท่านประธานเลยว่ายังมีอยู่ แต่ที่ไม่ทำไม่คิด ไม่ดำเนินการก็เพราะว่ากระแสสังคมโลกเขาไม่รับครับ เพราะฉะนั้นแนวทางการแก้ไขปัญหาของประเทศ ปัญหาวิกฤติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม เขาแก้กันที่นี่ครับ แก้ในรัฐสภาที่นี่ละ จริงอยู่ว่าการแก้ไขปัญหาทางการเมืองในวิถีทางประชาธิปไตยมันอาจจะไม่ทันอกทันใจ มันอาจจะแก้ไขปัญหาไม่ทันท่วงที แต่ว่านานาอารยประเทศเขาก็ทำกันแบบนี้ละครับ คือการเคารพสิทธิเสรีภาพของประชาชนและสามารถตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐได้ เป็นการถ่วงดุลอำนาจอธิปไตยที่ชัดเจน การปฏิวัติเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ปี ๒๕๔๙ ที่ผมบอกว่าเป็นมูลเหตุของความขัดแย้งทางสังคมนั้น ----------

ท่านประธานครับ ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับรัฐธรรมนูญเมื่อมีการยึดอำนาจแล้วก็มีการเขียนรัฐธรรมนูญที่เรียกว่า ธรรมนูญชั่วคราว แล้วหลังจากนั้นมาก็มีการทำรัฐธรรมนูญฉบับถาวร คือรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ผมเป็นหนึ่งในสมาชิกสภาแห่งนี้ ในฐานะที่เป็นคนไทยคนหนึ่งที่ไม่รับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ครับ เรียนท่านตรง ๆ ว่าไม่ได้รับมาตั้งแต่ต้น ผมมีเหตุผล เพราะผมดูว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นั้น ถึงแม้ว่าจะมีบทบัญญัติรัฐธรรมนูญบางมาตราที่ทำให้การตรวจสอบมีความคล่องตัวมีโอกาสเข้าถึงการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐมากขึ้นก็ตาม การให้สิทธิชุมชน การให้สิทธิเสรีภาพประชาชนอาจจะดีกว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ก็ตาม แต่ว่าหัวใจสำคัญที่เป็นปัญหาทางการเมืองนั้นยังไม่ได้รับการแก้ไขและเป็นรัฐธรรมนูญฉบับเผด็จการอยู่ จึงเกิดมีการต่อต้านไม่รับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ครับ ตั้งแต่เริ่มต้นในชีวิตทางการเมืองของผมที่อยู่ในสภาแห่งนี้มาเกือบ ๒๐ ปี เพิ่งมีครั้งแรกครับ ที่พวกผมถูกเชิญตัวไปรายงานตัวที่กองบัญชาการทหารที่จังหวัดอุดรธานี เพื่อไม่ให้มีการขัดขวางการยึดอำนาจและให้การยอมรับและให้การสนับสนุนรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ นี้ มีกระบวนการในการโฆษณาชวนเชื่อเพื่อที่จะให้มีการรับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ว่าเป็นรัฐธรรมนูญที่ดีที่สุดและแก้ไขปัญหาของประเทศชาตินี้มากกว่ารัฐธรรมนูญฉบับอื่น ๆ แต่พวกผมเห็นว่าในเนื้อหาสาระของรัฐธรรมนูญนี้มีบทบัญญัติที่ลิดรอนสิทธิเสรีภาพ มีการเขียนรัฐธรรมนูญ โดยมีเจตนาที่ไม่เชื่อใจนักการเมือง ไม่ไว้ใจนักการเมือง ต้องการทำให้การเมืองอ่อนแอ เหมือนกับสภาพปัจจุบันนี้ละครับ ท่านประธานที่เคารพการต่อต้านของประชาชนที่ไม่รับร่างรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ จึงเกิดปรากฏการณ์แดงทั้งแผ่นดิน นั่นก็คือพี่น้องทางภาคอีสาน พี่น้องทางภาคเหนือหลายจังหวัดในประเทศนี้ไม่รับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ด้วยการโนโหวต (No vote) ครับ และสิ่งที่ผมรับไม่ได้นั้นก็คือท่านประธานครับ ในบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๙ เป็นบทบัญญัติรัฐธรรมนูญที่ลิดรอนสิทธิแม้กระทั่งอำนาจศาลที่ไม่ให้มีการตรวจสอบการใช้อำนาจของผู้ก่อการในบทบัญญัติมาตรา ๓๐๙ ครับ ทำไมคนยึดอำนาจคนที่เอารถถัง คนที่เอากองกำลังอาวุธ ซึ่งสิ่งเหล่านี้มันมาจากเงินภาษีอากรของประชาชนทั้งนั้น และการยึดอำนาจครั้งที่ผ่านมาก็เอาเงินภาษีอากรของประชาชนนี่ละครับมาจ่ายเบี้ยเลี้ยงให้กับกองกำลังทหารที่มา

ทำการยึดอำนาจ ขาดการตรวจสอบ ขาดการดูแล ขาดการถ่วงดุลอำนาจ และบทบัญญัติมาตรา ๓๐๙ บทบัญญัติบทนี้บอกว่าการกระทำใด ๆ ที่เกิดขึ้นก่อนหรือหลังการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ ไม่ว่าผู้ก่อการ ผู้สั่งการ ผู้ปฏิบัติงานให้ถือว่าเป็นการกระทำที่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ นั่นหมายความว่าองค์กรอิสระที่ตั้งขึ้นมาตามบทบัญญัติ ตามประกาศของ คปค. ตามประกาศของคณะยึดอำนาจ คณะปฏิวัติ ถือว่าเป็นการกระทำที่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ถามว่าองค์กรเหล่านี้ ณ วันนี้สามารถที่จะตรวจสอบ สามารถที่จะถ่วงดุลการใช้อำนาจได้หรือไม่ เจตนาของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ต้องการที่จะทำให้การเมืองอ่อนแอ ต้องการที่จะทำให้พรรคการเมืองนั้น โดยเฉพาะการทำลายล้างทางการเมืองที่ไม่สิ้นสุดมันไม่สามารถที่จะนำไปสู่การสมานฉันท์ได้ เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพครับ ก่อนที่จะนำไปสู่การแก้ไขรัฐธรรมนูญ ต้องเข้าใจที่มาที่ไปและบทบัญญัติที่มันไม่เป็นประชาธิปไตยเสียก่อน มันถึงจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาได้ ถ้าหากว่าเราปฏิเสธสิ่งเหล่านี้ การทำงานของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ท่านประธานดิเรก ขอประทานโทษที่จะต้องเอ่ยนาม ที่ท่านเป็นประธานนั่งทำงานมีคณะอนุกรรมการ ๓-๔ คณะนั้นจะสูญเปล่าครับ โดยเฉพาะความจริงใจของรัฐบาลที่ต้องการอยากจะแก้รัฐธรรมนูญและเข้าใจว่านี่คือมูลเหตุของการที่ทำให้คนในชาติมีการแบ่งแยกทางความคิดที่รุนแรงที่สุด ----------

ปรากฏการณ์ของคนเสื้อสีเหลือง คนเสื้อสีแดง คนเสื้อสีน้ำเงิน วันนี้กำลังจะมีมวลชนของกระทรวงมหาดไทยและหน่วยงานต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมายเพื่อเป็นการสร้างสงครามประชาชน เพื่อการทำลายล้างฝ่ายตรงกันข้ามที่ไม่เห็นด้วยกับตนเอง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มันจะนำมาสู่การสมานฉันท์ได้อย่างครับ เป็นไปไม่ได้ครับ ท่านประธานที่เคารพในบทบัญญัติรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติหลายเรื่องที่เป็นอุปสรรคต่อการบริหารชาติบ้านเมือง ผมยกตัวอย่างเช่น มาตรา ๑๙๐ หลายคนอาจจะมองเห็นตรงกันข้ามกับผม แต่บทบัญญัติมาตรา ๑๙๐ วันนี้พอพูดถึงมาตรานี้ให้นึกถึงเขาพระวิหารครับ ให้นึกถึงว่าวันนี้ประเทศของเราได้สูญเสียดินแดนส่วนนี้ไปหรือยัง มีการถกเถียงการจะแก้ไขปัญหาเขาพระวิหาร วันนี้กว่าจะมาขอมติในที่ประชุมแห่งนี้มันช้าเกินกว่าที่จะแก้ไขปัญหาแล้ว หรือแม้กระทั่งการทำ เอฟทีเอ (FTA) ในอนาคตนี้ที่มีผลกระทบต่อปัญหาเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ความล่าช้าของการแก้ไขปัญหานี้มันไม่ทันท่วงทีกับการเปลี่ยนแปลงในสังคมโลกครับ ถ้ารัฐบาลไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้แล้ว ผมคิดว่าวันนี้การทำงานของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญก็สูญเปล่า ผมถึงอยากจะเรียนท่านประธานว่ามูลเหตุของปัญหาและจะแก้ไขให้ได้ไม่ได้อยู่ที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญครับ อยู่ที่ท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐบาลชุดนี้ อย่าให้เขากล่าวหาว่ารัฐบาลซื้อเวลาที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา แก้รัฐธรรมนูญโดยการตั้ง สสร. เลย วันนี้เราไม่ได้ทำเพื่อตัวเองครับ ใครจะบอกว่าวันนี้เราจะแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อ ส.ส. เพื่อ ส.ว. เพื่อตัวเราเองนี่ ผมไม่เชื่อ เพราะผมคิดว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญมีบทบัญญัติของการแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๑ ที่ให้อำนาจของสมาชิกของรัฐสภาแห่งนี้สามารถกระทำได้ เพราะเราเห็นว่ามันไม่เป็นประชาธิปไตย มันทำให้การเมืองอ่อนแอ มันทำลายสิทธิเสรีภาพของประชาชนและมันไม่มีการถ่วงดุลการใช้อำนาจอธิปไตย เราถึงเห็นว่ามันถึงเวลาแล้วที่จะต้องดำเนินการแก้ไข รัฐบาลจะต้องมีความจริงใจว่าวันนี้ถึงเวลาแล้วที่รัฐบาลจะรับเรื่องนี้ไป หลังจากรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกรัฐสภาแล้ว พวกผมเองก็พร้อมที่จะให้ความร่วมมือครับ ถ้าการทำงานนั้นยืนอยู่บนพื้นฐานที่ไม่มีอคติ การแก้ไขรัฐธรรมนูญจะต้องมีหลัก ๑. ไม่ได้ทำเพื่อตัวเองแน่นอนครับ ๒. ไม่ได้ทำเพื่อผลประโยชน์

พรรคการเมืองหนึ่งพรรคการเมืองใด ๓. จะต้องทำรัฐธรรมนูญที่ให้เกิดผลประโยชน์ของประชาชนผู้เสียภาษีอากรของประเทศนี้ให้ได้รับประโยชน์มากที่สุด ถ้าท่านทำ ๓ เรื่องนี้เป็นหัวใจและเป็นสาระได้ สังคมยอมรับครับ แต่อย่าใช้เวลา แล้วก็อย่าใช้โอกาสนี้ในการซื้อเวลา ในการที่จะทำให้การแก้ไขปัญหาของประเทศนี้ต้องเป็นปัญหาอุปสรรคต่อไปเลยท่านประธานครับ ผมสรุปตรงนี้ครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ

นายไชยา พรหมา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองบัวลำภู) : ผมพร้อมที่จะให้ความร่วมมือในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ แต่ว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นจะต้องแก้ไขบนพื้นฐานของความชอบธรรมและการเคารพสิทธิเสรีภาพ และทำรัฐธรรมนูญให้เป็นประชาธิปไตยปราศจากการมีอคติกับฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : สภายินดีต้อนรับเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารของสภาที่ปรึกษาแห่งราชอาณาจักรภูฏาน ด้วยความยินดียิ่งครับ พร้อมกันนี้ทางรัฐสภายินดีต้อนรับนักเรียนโรงเรียนประชานิเวศน์ กรุงเทพมหานคร ทุกท่านด้วยความยินดี ต่อไปเชิญท่านสุรจิต ชิรเวทย์ ๘ นาที ครับ

นายสุรจิต ชิรเวทย์ สมาชิกวุฒิสภา (สมุทรสงคราม) : ขอบคุณท่านประธาน กระผม นายสุรจิต ชิรเวทย์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดสมุทรสงคราม แม่กลองในฐานะสมาชิกรัฐสภา ----------

จากรายงานของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญของรัฐสภา แบ่งเป็น ๕ บท ๓ ประเด็นก็คือ การสร้างความสมานฉันท์ การปฏิรูปการเมืองและการแก้ไขรัฐธรรมนูญและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ในประเด็นการสร้างความสมานฉันท์มีข้อเสนอดี ๆ หลายประการในเรื่องแนวคิดและแนวทางการดำเนินการ เช่น ลดอคติ วิวาทะและการตอบโต้ใส่ร้ายทางการเมือง อันนี้ไม่ใช่ข้อเสนอสำหรับลำตัดคณะแม่ประยูรนะครับ เพราะกลุ่มเป้าหมายคือนักการเมือง พรรคการเมือง องค์กรแกนนำทางความคิด สื่อมวลชน นักวิชาการ พร้อมข้อเสนอแนะอีกหลายประการ เช่น ไม่สร้างเงื่อนไขใหม่ที่จะนำไปสู่ความขัดแย้งเพิ่มขึ้น ฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายค้านควรใช้เวทีสภาเป็นเวทีในการแก้ไขปัญหา แล้วผมจะแสดงความคิดเห็นอย่างไรต่อรายงานในประเด็นขั้นต้นนี้ ผมก็สาธุนะครับต่อข้อเสนอของรายงานนี้ แต่ในใจก็ไม่ได้คิดว่าจะได้เห็นสิ่งนี้ในชีวิตนี้นะครับ คือเราพูดกันมากแต่ปฏิบัติน้อย ผลมันก็ไม่เกิด ข้อเสนอถัดไปในประเด็นการสร้างความสมานฉันท์ คือ ให้สื่อมวลชนลดพื้นที่การนำเสนอข่าวหรือวิธีนำเสนอข่าวที่จะทำให้เกิดการแตกแยกขัดแย้งจากสมัชชาสมานฉันท์ทางอากาศ อันนี้ก็ไม่ต้องอื่นไกลนะครับท่านประธาน ผู้สื่อข่าววิทยุรัฐสภาของเรานี่เองมาสัมภาษณ์กับผมนะครับ เขาถามว่าท่านมีความเห็นอย่างไรกรณีนายกรัฐมนตรีจะไปลงพื้นที่แล้วมีฝ่ายต่อต้านมา ผมก็บอกว่าผมอยู่กรรมาธิการการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกับคณะตรวจสอบทุจริตส่งเสริมธรรมาภิบาล ถามผมเรื่องผลกระทบกรณีจีนสร้างเขื่อนกั้นแม่น้ำโขง กรณีโรงไฟฟ้าหนองแซง กรณีทะเลสาบสงขลาป่วยไม่ได้หรือ เอาเรื่องนี้ก่อนแล้วเดี๋ยวค่อยว่าเรื่องอื่น เขาตอบอย่างนี้นะครับ แล้วจะไปโทษใครท่านประธาน เรื่องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่องการทำกินมันไม่สนุก เข้าใจยากนะครับ แต่ว่ากระทบคนทั้งประเทศ แต่ว่าคนเขาชอบดูละคร ชอบดูคนทะเลาะกัน มองการเมืองเป็นเรื่องสามก๊กไปหมด ต้องใช้เล่ห์เพทุบายกัน ส่วนดีของสามก๊กเขาไม่ได้มอง แล้วข้อเสนอประเด็นสมานฉันท์ก็ไปจบลงที่ข้อ ๑.๖ ร่างรัฐธรรมนูญฉบับสมานฉันท์และแก้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทั้งที่บทเรียนในประวัติศาสตร์ประชาธิปไตยของเราก็เห็นชัดเจนว่า รัฐธรรมนูญของไทยเรานี่มันฉีกง่ายกว่าแก้นะครับ การ์ตูนโพสต์ ทูเดย์ เขาเขียนเอาไว้ฉบับวานนี้ คือนิสัยเราเป็นอย่างนั้นมาเกือบ ๘๐ ปีแล้ว ใช้รัฐธรรมนูญ ๑๘ ฉบับแล้วนะครับ

ลงกินเนสบุ๊ค (Guinness Book) ได้แล้วนะครับ เราไม่เคยอดทนให้เวลากับวิวัฒนาการเลย รัฐธรรมนูญทุกฉบับก็จะมีที่มาจากการปฏิวัติรัฐประหาร มาจากวิกฤตการณ์การเมือง ทั้งนั้น ไม่ใช่เฉพาะฉบับปี ๒๕๕๐ อย่างที่อ้างนะครับ มันมี ๑๘ ฉบับ ก็เพราะมีการปฏิวัติรัฐประหารมีวิกฤตการณ์ ๑๘ ครั้งนะครับ เขาทำรัฐประหารได้ก็เพราะสภาของเราการเมืองของเรามันไม่เป็นที่เชื่อถือ ไม่เป็นที่หวังได้ ในรายงานนี้พอถึงบทที่ ๕ บทสรุปข้อเสนอแนะ ท่านก็ไปเน้นที่การแก้รัฐธรรมนูญ ๖ ประเด็น คือ เรื่องการยุบพรรค เรื่องที่มาของ ส.ส. ที่มาของ ส.ว. เรื่องมาตรา ๑๙๐ การทำหนังสือสัญญาระหว่างประเทศ เรื่องการให้ ส.ส. เป็นเลขานุการ เป็นที่ปรึกษารัฐมนตรีได้ และเรื่องว่าแค่ไหนจะเป็นการแทรกแซงข้าราชการประจำในมาตรา ๒๖๖ นะครับ ซึ่งผมมีความเห็นว่ายังไม่สมควรจะแก้ทั้งนั้น อะไรที่มันฝืนใจเรามันถูกกิเลสแล้วนะครับ ในฐานะกรรมาธิการศึกษาบังคับใช้รัฐธรรมนูญของวุฒิสภาที่ศึกษามาปีกว่าแล้ว ก็ยังเห็นต่างกันอยู่ แต่ไม่ทะเลาะกัน เท่าที่สังเกตดูคงจะอยากแก้มาตราเดียว คือ มาตรา ๑๙๐ ที่ทางท่านนายกรัฐมนตรีคงอยากจะแก้นะครับ เรื่องการทำหนังสือสัญญาระหว่างประเทศ เพราะมันทำให้ฝ่ายบริหารและข้าราชการทำงานยากขึ้น ผมไม่มีเวลาพูดทั้ง ๖ ประเด็น ผมก็ขอแสดงความเห็นว่าแม้มาตรา ๑๙๐ ก็ไม่ใช่ปัญหาที่ตัวรัฐธรรมนูญ มันอยู่ที่มันขาดเครื่องมือประกอบ คือมันจะไม่เป็นเรื่องด่วนฉุกเฉินแบบที่เป็นมา หากทั้งสองสภามีเครื่องมือเพิ่มคือคณะกรรมาธิการถาวรประกบติด เพราะว่ากรอบการเจรจาหรือรายละเอียดก่อนการให้สัตยาบันหรือกระบวนการเยียวยาผลกระทบมันมีมากและประณีตละเอียดอ่อนนะครับ ถ้าทั้งสองสภามีคณะกรรมาธิการถาวรทำงานคู่ขนานกันไปก็จะสามารถรักษาประโยชน์ประเทศชาติได้และไม่ต้องไปแก้รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ----------

รวมทั้งการยกร่างกฎหมายกำหนดขั้นตอนวิธีการที่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ กำหนดไว้ แต่รัฐบาลไม่ได้ทำนะครับ ท่านประธานที่เคารพ มีเรื่องเล่าว่าประเทศเพื่อนบ้านเขาฟ้องว่าทำไมจึงให้แผ่นดินขวานทองที่อุดมสมบูรณ์นี้แก่คนอื่น ทำไมให้เขาน้อยกว่า เทวดาบอกว่าไม่เป็นอะไรหรอก เราจะส่งคนไทยไปอยู่ที่นั่นเอง แล้วพวกเขาจะทะเลาะกันล้างผลาญกันจนสิ้นชาติไปเอง อันนี้มันก็เป็นเวรกรรมของประเทศเรา ท่านประธานที่เคารพ กระผมขออนุญาตฝากบอกครู อาจารย์ทั้งหลายที่ได้มานั่งฟังอยู่ในที่นี้ด้วยนะครับว่า หากท่านจะสอนต้องสอนนักเรียนเรื่องความสมานฉันท์สามัคคี ท่านก็อย่าไปดูตัวอย่างจากคณะรัฐมนตรีนะ แต่ให้ดูตัวอย่างจากวงอังกะลุงที่เด็กนักเรียนเขาเล่นนะครับว่าเขาใช้เครื่องมือต่างชนิดกัน เสียงใหญ่ เล็ก ต่างกัน แต่ก็สามารถประสานกันเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของวงทั้งหมดได้อย่างไร ไม่ต้องไปแก้หรอกครับรัฐธรรมนูญแก้กันจนประกอบไม่ถูก กลายเป็นฝรั่งทำมาเกิน ก็ขอขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปเชิญท่านวันชัย แสงสุขเอี่ยม ๘ นาทีครับ

นายวันชัย แสงสุขเอี่ยม สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายวันชัย แสงสุขเอี่ยม สมาชิกวุฒิสภาสรรหาภาคเอกชนในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ประเทศไทยมีสถาบันสูงสุด ๓ สถาบัน ได้แก่ ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ซึ่งทรงเป็นที่เคารพสูงสุดของปวงชนชาวไทย ประเทศไทยมีรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ ปัจจุบันก็คือรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ประเทศไทยและประชาชนจะมีความสุข รัก สามัคคี อุดมสมบูรณ์ ก้าวหน้า และมั่นคงได้ ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อม แต่ใน ๓-๔ ปีที่ผ่านมานี้ ภาคการเมืองค่อนข้างมีปัญหาครับ ส่งผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจอย่างร้ายแรง หลายครั้งหลายคราว ซ้ำแล้วซ้ำอีก และส่งผลกระทบต่อสังคมไทยอย่างมาก สังคมที่เคยมีความสุข รักใคร่ สามัคคี กลายเป็นสังคมที่เกิดความแตกแยกทางความคิดเห็นอย่างมากในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับประเทศ ระดับภาค ชุมชน แม้กระทั่งในครอบครัวเดียวกัน ท่านประธานครับ คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญของรัฐสภา ได้เสนอ

รายงานต่อรัฐสภาแห่งนี้ในวันนี้ ซึ่งเล่มของรายงานคือเล่มนี้ มีรูปร่างหน้าตาอย่างนี้ ประชาชนจะได้ทราบนะครับ โดยพิจารณาวิเคราะห์ว่าปัญหาส่วนหนึ่งเกิดจากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ และการนำรัฐธรรมนูญไปใช้ปฏิบัติ สมควรที่จะให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ในบางประเด็น บางมาตราเป็นการเร่งด่วนเฉพาะหน้า เพื่อลดเงื่อนไขความขัดแย้ง และนำไปสู่การสร้างความสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการไขรัฐธรรมนูญ เสนอทั้งหมด ๖ ประเด็นครับ ได้แก่

ประเด็นแรก การยุบพรรคการเมือง และการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของหัวหน้าและกรรมการบริหารพรรค มาตรา ๒๓๗

ประเด็นที่สอง ที่มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มาตรา ๙๓ มาตรา ๙๘

ประเด็นที่สาม คือที่มาของสมาชิกวุฒิสภา มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒๑

ประเด็นที่สี่ การทำหนังสือสัญญากับต่างประเทศที่จะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา มาตรา ๑๙๐

ประเด็นที่ห้า การดำรงตำแหน่งทางการเมืองของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มาตรา ๒๖๕

ประเด็นที่หก การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา มาตรา ๒๖๖

ท่านประธานครับ ข้อสังเกตของผมก็คือว่า จะแน่ใจได้อย่างไรว่าแก้ไขรัฐธรรมนูญ ๖ ประเด็นนี้แล้ว จะเกิดความสมานฉันท์ และจะเกิดการปฏิรูปการเมืองให้ดีขึ้นได้ในประเทศนี้ แต่อย่างไรก็ตามผมขอเอาใจช่วยครับ แต่ผมให้ความสำคัญและเห็นด้วยอย่างมากกับข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิรูปการเมืองอย่างมาก

ซึ่งมีข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญว่า การปฏิรูปการเมืองจะมุ่งเน้นการแก้ไขเฉพาะตัวกฎหมายต่าง ๆ แต่ไม่มีการปฏิรูปตัวบุคคล ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญไม่ได้ เพราะปัญหาข้อขัดแย้งต่าง ๆ ล้วนเกิดจากตัวบุคคลทั้งสิ้น โดยเฉพาะบุคคลที่อยู่ในแวดวงการเมืองและเจ้าหน้าที่ที่ใช้อำนาจทางการเมืองหากได้บุคคลที่ไม่มีคุณธรรม เล่นพรรค เล่นพวก การแก้ไขปัญหาก็เป็นไปได้ยากครับ เห็นด้วยกับคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญมากเลยครับ การปฏิรูปการเมืองนอกจากจะพิจารณาถึงสถาบันตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายต่าง ๆ แล้ว ต้องพิจารณาถึงเศรษฐกิจ สังคม และที่สำคัญจริยธรรมของนักการเมืองประกอบด้วยนะครับ โดยเฉพาะต้องแก้ปัญหาระบบอุปถัมภ์ ระบบพรรคพวกและการผูกขาดระบบเศรษฐกิจ ท่านประธานครับ ผมเห็นว่าการจะสามารถแก้ไขปัญหาทั้งหลายทั้งปวงนี้ได้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจะต้องมีจิตคิดที่จะสมานฉันท์ จะต้องมีใจที่จะร่วมกันปฏิรูปการเมืองให้ดีขึ้นกว่าเดิมและใจเย็น ๆ ครับ ในการศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญบางมาตราที่เป็นอุปสรรคของส่วนรวมจริง ๆ ไม่ใช่เป็นอุปสรรคของใครคนใดคนหนึ่งเท่านั้น โดยควรที่จะมีการให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญ สสร. ๓ ของประชาชนอย่างแท้จริงที่เป็นอิสระ ไม่ถูกครอบงำเพื่อดำเนินการปรับปรุงแก้ไขรัฐธรรมนูญเท่าที่จำเป็นเท่านั้น โดยประชาชนเจ้าของประเทศมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงครับ

ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตอัญเชิญพระบรมราโชวาทของในหลวงที่ทรงตรัสในพิธีถวายสัตย์ปฏิญาณและสวนสนามของทหารรักษาพระองค์ ณ ลานพระราชวังดุสิต เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ปี ๒๕๓๔ ดังนี้ครับ ประเทศของเรารักษาเอกราช อธิปไตย และอิสรภาพให้สมบูรณ์มั่นคงมาได้จนถึงทุกวันนี้เพราะคนไทยทุกหมู่เหล่ารู้รักความสามัคคี และรู้จักทำหน้าที่ของแต่ละฝ่ายให้ประสานส่งเสริมกัน เมื่อทุกคนมุ่งใจปฏิบัติดังนี้ ความถูกต้อง ความเรียบร้อย ความพัฒนาก้าวหน้าและความมั่นคงเป็นปึกแผ่นจึงบังเกิดขึ้น ท่านประธานครับ ผมเป็นกรรมาธิการของคณะกรรมาธิการสามัญศึกษาการบังคับใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ของวุฒิสภาด้วย ซึ่งคณะกรรมาธิการคณะนี้ได้ศึกษารัฐธรรมนูญ

อย่างละเอียดนะครับ ในท้ายนี้ผมมีเวลาแค่ ๘ นาที ผมขอขอบคุณท่านคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งได้ทุ่มเทเสียสละทุกอย่างเพื่อส่วนรวม และผมขอขอบคุณท่านประธานรัฐสภาเป็นอย่างยิ่งครับ และหวังว่าประเทศไทยจะมีความสมานฉันท์ตามสโลแกนของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ปกหน้าบอกว่า สมานฉันท์สร้างสันติสุข ขอให้สันติสุขเกิดแก่ประเทศไทยครับ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปคุณนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ ๒๐ นาที เชิญครับ

นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน กลุ่มที่ ๗ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา วันนี้ถือว่าเป็นวันที่มีความสำคัญยิ่งวันหนึ่งที่สมาชิกรัฐสภาจะได้มาอภิปรายแสดงความเห็นในเรื่องที่มีความสำคัญสำหรับประเทศชาติอย่างยิ่ง โดยเฉพาะขณะที่ประเทศมีปัญหาความแตกแยก ความขัดแย้งอย่างรุนแรงเกิดขึ้น ซึ่งต้องการความสมานฉันท์อย่างเร่งด่วนและเกี่ยวข้องกับการปฏิรูปทางการเมือง ----------

และบทบาทในการศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญด้วย ประเด็นที่ทางรัฐสภาได้มีการอภิปรายกันในวันนี้นั้น ผมบังเอิญเป็นหนึ่งในคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาแก้ไขรัฐธรรมนูญ และมีตำแหน่งเป็นรองประธานกรรมการ คนที่สอง ผมต้องเรียนว่าบรรยากาศในการทำงานของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาแก้ไขรัฐธรรมนูญ ๓๙ ท่านนั้น เราทำงานด้วยความสมานฉันท์จริง ๆ เพราะถ้าคนในคณะกรรมการ ๓๙ ท่าน ยังไม่สามารถสมานฉันท์ได้ผมคิดว่าเจตนารมณ์ในการทำงานครั้งนี้คงสูญเปล่า แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นนะครับ การทำงานนั้นเราก็มีข้อคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไป แต่เราไม่มีข้อสรุปเป็นมติ แต่เราใช้เสียงส่วนมากหรือเสียงส่วนใหญ่ของการแสดงความเห็นไปเป็นข้อสรุปในการทำงานของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ในส่วนการทำงานของคณะอนุกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น ผมคิดว่ามีความสมบูรณ์ในระดับหนึ่ง เพราะมีการทำงานในระยะเวลาเร่งด่วนที่จะแก้ไขปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อนเลย การเมืองในบ้านเมืองของเรานั้นไม่เคยเกิดความรุนแรงถึงขนาดการเรียกร้องประชาธิปไตยที่ไม่ใช่มาจากเผด็จการรัฐประหารแล้วรุนแรงถึงการเสียชีวิต มีการใช้อาวุธทำร้ายกัน มีการทำลายทรัพย์สินกันให้บ้านเมืองเกิดความเสียหาย ผมคิดว่าปัญหาเหล่านี้นั้นโดยวัฒนธรรมของความเป็นคนไทย ถ้ามีจิตสำนึกที่รักชาติ รักประชาชน รักแผ่นดินแล้ว ผมคิดว่าแนวทางสมานฉันท์ที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้กำหนดแนวทางไว้นั้นน่าจะเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การแก้ไขความขัดแย้งได้ระดับหนึ่ง แต่ส่วนการทำงานที่ผมเห็นว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งก็คือการปฏิรูปทางการเมือง ท่านประธานคงจะทราบว่าการเมืองของเรานั้นเป็นประชาธิปไตยเปลี่ยนแปลงการปกครองมาเป็นเวลายาวนาน ๗๐ กว่าปี แต่ยังไม่ได้พัฒนาไปถึงไหน ปัญหาที่เกิดการที่จำเป็นจะต้องปฏิรูปทางการเมือง ซึ่งคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้ทำไปนั้นผมคิดว่ารูปแบบในการทำงานที่จะปรับปรุงการปฏิรูปการเมืองนั้นสมบูรณ์พอสมควร แต่ส่วนหนึ่งที่น่าจะเป็นหัวใจสำคัญในการปฏิรูปการเมืองก็คือคน คนที่จะมาเล่นการเมือง ผมคิดว่าปัญหา

คนที่จะมาเล่นการเมืองนั้น ไม่ว่าจะระดับชาติ ระดับท้องถิ่นนั้น พื้นฐานต้องมีจิตสำนึกที่มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความจริงใจต่อประชาชนและประเทศชาติ และเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัวตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญ เพราะฉะนั้นในทางการเมืองเรานั้นจะเห็นว่าปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นที่ไม่พัฒนาไป เพราะการเมืองของเรายังมีการทุจริตในการเลือกตั้งเพื่อให้ได้มาซึ่งการเป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชน มีการทุจริตคอร์รัปชันในบ้านเมืองอย่างมโหฬาร ซึ่งมีมาเป็นระยะเวลายาวนาน นี่ละครับเป็นจุดอันหนึ่งที่บั่นทอนการพัฒนาและการปฏิรูปทางการเมือง ผมคิดว่าถ้าเราจะปฏิรูปการเมืองกันอย่างจริงจังนั้น นอกจากแนวทางที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้แล้ว ผมคิดว่านักการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นควรจะต้องปฏิรูปตัวเองเป็นเบื้องต้น ให้มีจิตสำนึกที่ดี จิตสำนึกที่จะทำงานเพื่อประชาชนและประเทศชาติอย่างแท้จริง ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว ไม่หาประโยชน์ที่มิควรได้จากการเป็นนักการเมืองทั้งระดับท้องถิ่นและระดับประเทศชาติ

ผมคิดว่านี่น่าจะเป็นหัวใจสำคัญหนึ่งที่จะปฏิรูปทางการเมือง และนักการเมืองนั้นจำเป็นจะต้องซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ ต้องมาทำหน้าที่ในสภามาประชุมสภา ต้องไม่ให้สภาล่ม แล้วก็แสดงความคิดเห็นด้วยความสุจริต เคารพต่อกฎหมาย เคารพต่อกติกา ไม่ทำอะไรที่จะทำให้สถาบันทางการเมืองเสื่อมเสีย เพราะฉะนั้นผมคิดว่าการปฏิรูปการเมืองนั้นเป็นหัวใจสำหรับนักการเมืองและประเทศชาติและประชาชนเป็นอย่างยิ่ง มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ถ้าเราได้นักการเมืองที่ดี มีความซื่อสัตย์สุจริต ปัญหาเรื่องรัฐธรรมนูญซึ่งทางคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้มีการศึกษาและกำหนดเป็นหัวข้อที่จะมีการแก้ไข ๖ ประเด็น

ผมต้องเรียนว่าผมเป็นคนหนึ่งในคณะอนุกรรมการส่วนนี้ที่มีความเห็นเป็นเสียงข้างน้อยในที่ประชุมที่ไม่เห็นด้วย ผมอยากจะเรียนว่ารัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ นั้นถูกตั้งข้อรังเกียจว่าเป็นรัฐธรรมนูญที่มาจากการปฏิรูป การปฏิวัติรัฐประหาร ไม่ใช่มาจากประชาชน แต่ถ้าเรามองถึงรัฐธรรมนูญของประเทศไทยเรา ๑๘ ฉบับที่ผ่านมา ส่วนใหญ่มาจากการรัฐประหาร การปฏิวัติแทบทั้งสิ้น ถ้าจำได้ไม่ผิด ในปี ๒๕๐๒ มีการปฏิวัติรัฐประหาร มีธรรมนูญการปกครองประเทศใช้ยาวนานถึง ๙ ปี มีการร่างรัฐธรรมนูญตั้งแต่ปี ๒๕๐๒ ไปสำเร็จในปี ๒๕๑๑ เป็นรัฐธรรมนูญที่ใช้เวลายาวนานที่สุดในการร่างที่มีอยู่ในประเทศไทยทั้งหมด ๑๘ ฉบับ แต่เหตุผลในการปฏิวัติรัฐประหารล้มล้างรัฐธรรมนูญนั้นข้ออ้างที่สำคัญที่สุด ก็คือ รัฐบาลทุจริตคอร์รัปชัน ไม่บริหารประเทศเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง ใช้อำนาจเกินขอบเขตในลักษณะเผด็จการ แต่ประเด็นสำคัญทั้งหมดที่มีการกล่าวอ้างในการปฏิวัติรัฐประหารก็คือ การทุจริตคอร์รัปชัน เรื่องการทุจริตคอร์รัปชันนั้นมีมาเป็นเวลายาวนาน ไม่สามารถแก้ไขได้เลย ผมต้องเรียนว่า ในปี ๒๕๓๖ ผมเคยอภิปรายในสภาแห่งนี้ คือสภาผู้แทนราษฎรถึงเรื่องการทุจริตคอร์รัปชันที่นับวันจะรุนแรงขึ้นและมากขึ้น ผมเคยสาปแช่งผู้ที่ทำการทุจริตให้มีอันเป็นไปให้เห็นในชาตินี้ แต่ผมไม่แน่ใจว่าสิ่งศักดิ์สิทธิ์นั้นจะศักดิ์สิทธิ์จริงหรือไม่ เพราะปรากฏว่าคนที่ทุจริตคอร์รัปชันก็ยังอยู่ดีกินดีแล้วก็เจริญรุ่งเรืองอยู่ แต่พอมารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ก็มีองค์กรอิสระที่มาดูแลเรื่องการทุจริตคอร์รัปชัน แล้วก็เชื่อว่าสิ่งศักดิ์สิทธิ์น่าจะมีจริงขึ้นมา เพราะว่ามีการลงโทษผู้กระทำผิดในการทุจริตคอร์รัปชัน แต่ทีนี้ผมอยากให้ความเป็นธรรมกับรัฐธรรมนูญ

ปี ๒๕๕๐ ถึงแม้จะมาจากการปฏิวัติรัฐประหารก็ตาม ไม่เหมือนกับรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ที่มาจากประชาชนอย่างแท้จริง ผมต้องยอมรับว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นั้นเป็นรัฐธรรมนูญที่ดีที่สุดฉบับหนึ่ง แต่ก็ยังมีข้อบกพร่อง มีปัญหาที่ทำให้นักการเมืองสามารถแทรกแซงและเอาประโยชน์จากช่องว่างของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ไปใช้ได้ ในกรณีการเลือกตั้งผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ มีการแทรกแซงตั้งแต่ชั้นสรรหา มีการบล็อก (Block) ในการที่จะนำเสนอผู้ที่มาดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระทั้งหลาย

ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นั้นก็มีปัญหา สำหรับรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นั้น แทบทั้งฉบับก็เลียนแบบ ลอกแบบมาจากรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ก็มีหลายมาตราที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เป็นปัญหา ที่ศึกษาจะต้องมีการแก้ไข ผมอยากจะเรียนประธานว่ารัฐธรรมนูญทุกฉบับมีข้อดี ข้อเสีย แต่มีเรื่องหนึ่งที่ผมอยากจะพูดในที่ประชุมแห่งนี้ก็คือว่ามีใช้มาตั้งแต่ ๖๐ ปีที่แล้ว คือเรื่องที่ห้ามนักการเมือง ส.ส. รัฐมนตรี หรือสมาชิกวุฒิสภาไปถือหุ้นในสัมปทาน มีมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๙๒ ๖๐ ปี ในปี ๒๕๑๗ รัฐธรรมนูญก็บัญญัติไว้เช่นเดียวกัน แล้วทุกฉบับก็มีบัญญัติ ในปี ๒๕๔๐ ก็มีบัญญัติ แต่ทำไมไม่มีการบังคับใช้ หรือไม่บังเกิดผลในการที่บังคับใช้เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญมาตราส่วนนี้ เกี่ยวกับการถือหุ้น หรือถือครองหุ้นของสมาชิกรัฐสภา หรือนักการเมือง ก็เนื่องจากว่าก่อนนั้นเราไม่มีองค์กรตรวจสอบ แต่รัฐธรรมนูญในปี ๒๕๔๐ มีองค์กรตรวจสอบ แต่ก็ไม่มีใครหยิบยกขึ้นมา จึงไม่มีปัญหาเกิดขึ้นในเรื่องนักการเมือง หรือสมาชิกรัฐสภา หรือรัฐมนตรีถือหุ้น พอมาถึงรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ก็บัญญัติไว้เช่นเดียวกัน ซึ่งเคยบัญญัติมา ๖๐ ปีแล้ว แต่มีการยกเรื่องดังกล่าวขึ้นมาต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าขาดคุณสมบัติหรือไม่ในกรณีที่มีการถือหุ้น สัมปทาน แต่รัฐธรรมนูญในปี ๒๕๕๐ นั้นเพิ่มขึ้นไปอีกที่มีบทบัญญัติเพิ่มขึ้น ก็คือเกี่ยวกับการถือหุ้นในสื่อ เนื่องจากว่าในทางการเมืองเราที่ผ่านมานั้นมีการกล่าวหาว่ารัฐบาลหรือทางนักการเมืองแทรกแซงสื่อ เพราะฉะนั้นในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ก็บัญญัติเพิ่มเติมขึ้นมา ถ้าเราดูเนื้อหาสาระของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ แล้วส่วนใหญ่จะลอกมาจากรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ แต่ถูกรังเกียจเนื่องจากว่าที่มามาจากการปฏิรูป การปฏิวัติ ซึ่งไม่ใช่เป็นประชาธิปไตย แต่อย่างน้อยที่สุดก็มี สสร. บัญญัติรัฐธรรมนูญขึ้นมาเหมือนกับรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ แล้วก็มีการผ่านการทำประชามติ ซึ่งมีเสียง ๑๐ กว่าล้านเสียงที่เห็นชอบ ขณะเดียวกันที่ไม่เห็นชอบหรือโนโหวตก็ ๑๐ กว่าล้านเสียงเหมือนกัน เพราะฉะนั้นรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ โดยเนื้อหาสาระแล้ว ผมเห็นว่าก็มีการพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้นในเรื่องสิทธิเสรีภาพของพี่น้องประชาชน ให้สิทธิเสรีภาพของพี่น้องประชาชนมากขึ้น มีการเปลี่ยนแปลงบางอย่าง ส่วนองค์กรอิสระทั้งหลายนั้นก็เลียนแบบมาจากรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ทั้งสิ้น แต่ที่มาเท่านั้น การสรรหาเท่านั้นที่เปลี่ยนแปลงไป

ทีนี้ประเด็น ๖ ประเด็นที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้เสนอให้มีการแก้ไข ผมเป็นเสียงส่วนน้อยในที่ประชุม ผมต้องเรียนว่า ๖ ประเด็นนั้น ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งเขตเดียวเบอร์เดียว ซึ่งรัฐธรรมนูญก่อน ๆ นั้น ไม่เคยบัญญัติการเลือกตั้งเขตเดียวเบอร์เดียวเลย นอกจากรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ เพิ่งใช้ครั้งแรกเท่านั้นเอง แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นทั้งหมดที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้เสนอแก้ไขมานั้น มันยังไม่มีข้อยุติที่ชัดเจน ----------

เพราะก็ยังมีเสียงที่ไม่เห็นด้วย โดยเฉพาะเลือกตั้งเขตเดียวเบอร์เดียว หรือในกรณีแบบสัดส่วนซึ่งจะให้มากองกันที่ ๑๐๐ คน ตรงส่วนกลางนะครับ ไม่แบ่งเป็นโซน (Zone) หรือเขตจังหวัด ก็ยังมีความเห็นที่แตกต่างกันอยู่ ส่วนมาตรา ๑๙๐ ซึ่งก็มีความเห็นแตกต่างอยู่เหมือนกันว่า จะแก้ก็ได้ ไม่แก้ก็ได้ ถ้าไม่แก้นั้น สามารถแก้ปัญหาได้โดยการออกกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายลูกที่กำหนดนิยามประเภทของสัญญาอะไรต่าง ๆ ให้ชัดเจน ก็ไม่จำเป็นต้องแก้ในมาตรา ๑๙๐ ก็ได้ อันนี้ก็เป็นประเด็นหนึ่งที่ได้มีการพิจารณากันในชั้นกรรมการสมานฉันท์ ส่วนในเรื่องการตัดสิทธิกรรมการบริหารพรรคและยุบพรรคนั้น ผมคิดว่าประเด็นตรงนี้มันก็มีทั้งข้อดี ข้อเสีย ที่ยังเป็นข้อถกเถียงกันอยู่ แต่ข้อดีก็คือว่าต้องการขจัดการซื้อเสียง ซึ่งมีแต่นับวันจะรุนแรงยิ่งขึ้น จะสังเกตได้ว่าการเลือกตั้ง อบต. เพิ่งผ่านไปสัปดาห์ ๒ สัปดาห์นี้เอง มีการซื้อเสียงรุนแรงมาก หัวหนึ่งถึง ๑,๐๐๐ บาท ๒,๐๐๐ บาท เพราะเป็นเขตเล็ก เพราะฉะนั้นการเลือกเขตเดียวเบอร์เดียวก็เป็นปัญหาในเรื่องของการซื้อเสียง ถ้าท่านประธานจำได้ว่าการซื้อเสียงนี้ นเคยมีการยื่นอภิปรายไม่ไว้วางใจในสภาผู้แทนราษฎรเมื่อปี ๒๕๓๐ ว่าการซื้อเสียงนั้นเป็นการทำลายระบอบประชาธิปไตย ไม่เป็นการพัฒนาระบอบประชาธิปไตย เราไม่สามารถที่จะได้คนดีเข้ามาสู่การเมืองได้ ถ้ายังมีการทุจริตและมีการซื้อสิทธิขายเสียง เพราะฉะนั้นมาตรา ๒๓๗ ตรงนี้ก็ยังเป็นปัญหา ผมคิดว่าก็คงจะให้โอกาสท่านสมาชิกในสภาแห่งนี้ได้ช่วยกันอภิปรายถึงประเด็นเหล่านี้ทั้งหมด แต่มีเรื่องหนึ่งที่ผมอยากเรียนประธานก็คือว่า ในสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ ๑๘-๑๙ มิถุนายน ปี ๒๕๕๑ ได้มีการพิจารณาญัตติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกพรรคการเมืองถึง ๗ ญัตติด้วยกัน ที่ได้มีการศึกษาการบังคับใช้เพื่อนำไปสู่การแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้มีมติตั้งคณะกรรมาธิการขึ้นมา ๔๔ ท่าน ประกอบด้วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกพรรคและผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลภายนอก และใช้เวลาในการศึกษายาวนานมากถึง ๙๐ วัน ศึกษาทุกแง่มุม ศึกษาทุกมาตรา แล้วก็มีประเด็นที่ยังไม่มีข้อยุติว่าส่วนที่กรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้เสนอแก้นั้น มันดีหรือไม่ดีอย่างไร ใครดีกว่ากัน แต่อยากจะ

เรียนว่าในการศึกษาการบังคับใช้นั้นประเด็นส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในการบังคับใช้รัฐธรรมนูญเลย แต่ถ้าถามว่ารัฐธรรมนูญนี้จะมีการแก้ไขได้หรือไม่ ผมคิดว่ามีการแก้ไขได้ เพราะว่าสถานการณ์ของบ้านเมือง เหตุการณ์ของบ้านเมือง ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาสังคมเปลี่ยนแปลงไป เมื่อถึงวันหนึ่งจะต้องแก้ไขก็แก้ไขนะครับ และต้องเรียนว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น ท่านประธานครับ เป็นเรื่องใหญ่มาก ผมก็เป็นคนหนึ่งในพรรครัฐบาล ผมยืนยันว่ารัฐบาลนั้นไม่มีเจตนาที่จะถ่วงหรือซื้อเวลาในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ แต่ว่าเราต้องทำด้วยความรอบคอบ รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นั้นผ่านการเห็นชอบของพี่น้องประชาชนมา เพราะฉะนั้นอย่างน้อยที่สุดควรจะรับฟังความเห็นของพี่น้องประชาชนครับ ขอบคุณครับ

- ๒๘/๑

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปคุณสมเกียรติ ศรลัมพ์ ๒๐ นาทีครับ

นายสมเกียรติ ศรลัมพ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ กระผม สมเกียรติ ศรลัมพ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคเพื่อแผ่นดิน ในนามสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นผมขอขอบคุณท่านประธานที่ได้จัดให้มีการประชุมวันนี้ตามการร้องขอของคณะรัฐมนตรีขึ้นมา ถึงแม้จะช้าแต่ถ้าไม่ทำเสียเลยมันก็จะทำให้เกิดปัญหาได้ แต่ขอบคุณที่ท่านได้กระทำในวันนี้นะครับ ผมขอเรียนถามท่านประธานว่าความขัดแย้งของสังคมเรานี่พัฒนาจากความขัดแย้งของบุคคลเป็นความขัดแย้งกลุ่มบุคคล เขตจังหวัด แล้วสถาบันต่าง ๆ ในสังคม มีการดึงเอากระทรวงมหาดไทยเข้ามาอยู่ในความขัดแย้งด้วย ผมคิดว่าความขัดแย้งที่ร้าวลึกปัจจุบันนี้ท่านเบื่อหรือยังครับ ผมว่าท่านน่าจะเบื่อ ถ้าท่านทั้งหลายที่ยังมีความมันในความขัดแย้งต่อสู้กันอยู่นี่ ผมขอประกาศให้ท่านว่าประชาชนเบื่อเต็มที่จึงก่อให้เกิดคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญขึ้นมา คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ท่านได้รายงานนั้น ผมคิดว่าสาระและเนื้อหาที่ท่านได้รายงานนี้ ครบถ้วนบริบูรณ์ แล้วสามารถนำไปปฏิบัติได้ มีระยะสั้น ระยะกลาง ระยะยาว มีมิติ วันนี้ผมเลยจะไม่ขอลงรายละเอียดถึงเรื่องประเด็นต่าง ๆ แต่ผมจะเข้าถึงแก่นเลยว่าการแก้ไขปัญหาเรื่องความสมานฉันท์นี้ไม่ได้เกิดขึ้นกับสาระของรัฐธรรมนูญ ไม่เกิดขึ้นกับสาระของการดำรงอยู่ร่วมกัน แต่เกิดขึ้นจากที่เราทั้งหลายนี้มีทิฐิต่อกันและกัน ท่านประธานครับเราก็ได้ฟังว่าปัจจุบันนี้โลกมีวิกฤติ ทุกประเทศทั่วโลกนี้ต่างกำลังแก้ไขปัญหาวิกฤติของประเทศของตนเอง ของในอนุภูมิภาคของตนเอง แล้วก็โดยเฉพาะในประเทศอาเซียน (ASEAN) ต่าง ๆ ก็กำลังแก้ไขปัญหา ขณะที่เรากำลังทะเลาะกันนี้นะครับ ประเทศเกาหลีกำลังสร้างเมืองหลวงใหม่ที่นำสิ่งดีต่าง ๆ ทั่วโลกมาปรากฏที่ในประเทศเกาหลี ประเทศมาเลเซียกำลังประกาศที่จะหลุดพ้นจากประเทศกำลังพัฒนา ประเทศสิงคโปร์กำลังปรับตัวของสังคมจากเป็นสังคมองค์ความรู้ สังคมสารนิเทศ เพื่อเป็นศูนย์กลางสติปัญญาของคนในทั่วเอเชียและทั่วโลก นี่ประเทศสิงคโปร์แม้เป็นประเทศเล็ก ๆ แต่เขากล้าที่จะคิด

ที่จะทำงานระดับประเทศ ระดับโลก ประเทศเวียดนามมีรถไฟความเร็วสูงจากเหนือจรดใต้ กัมพูชามีการลงทุนกับต่างชาติเป็นจำนวนมากในการพัฒนาแหล่งชุมชน แหล่งทุน ขณะที่เรากำลังทะเลาะด้วยเขตแดน กัมพูชานำเขตทับซ้อนไปให้ฝรั่งเศสมาสัมปทาน เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องผิด ถ้าผมอยู่ประเทศเขาผมก็ทำอย่างนี้ การกระทำอะไรเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของประเทศนี่แต่ละประเทศเขาพึงกระทำกัน แต่ประเทศเรานี่ปัจจุบันยังไม่มีการแก้ไขหรือรวมหัวกันเพื่อจะแก้ไขปัญหาทั้งระยะสั้น ระยะยาว ระยะกลาง ทีนี้เรามาดูประเทศลาวก็กำลังเปิดประเทศแก้กฎเกณฑ์ในการพัฒนาหลังจากที่จะประกาศในการแข่งขันเอเชียนเกมส์ (Asian Games) แล้วนะครับ ประเทศพม่าก็สร้างเมืองหลวงใหม่ ท่านดูสิครับว่าประเทศต่าง ๆ ที่รอบเมืองไทยของเรานี่เขาหยุดทะเลาะกันไปแล้ว เขาหยุดฆ่าฟันกันไปแล้ว ประสบการณ์ของเขมร ๓ ฝ่ายที่ไม่มีแผ่นดินจะอยู่ แล้วก็ต่างคนต่างคิดว่าตัวเองถูก ตัวเองดีนี่ แล้วอะไรเกิดขึ้น จนกระทั่งเรานี่เลยเข้าไปเป็น ผมว่า ๕๐ ปี ๑๐๐ ปีเลยนะครับ หลังจากนี้เวลาเราไปต่างประเทศนี่ ผมเพิ่งไปต่างประเทศกับท่านรองประธาน เพื่อไปเชิญเขามาประชุมรัฐสภาโลกที่ประเทศไทย พอไปถึงมานี่ประเทศฝรั่งเศสนี่เขาเศร้าสลดใจมากที่เขาเห็นภาพประเทศไทยเป็นประเทศที่ศิวิไลซ์ (Civilize) เป็นประเทศที่พัฒนา ในช่วง ๓ ปีที่ผ่านมา เราเห็นการยิงกันข้างถนน เห็นการต่อสู้กันเหมือนกับเอธิโอเปีย เหมือนกับประเทศต่าง ๆ ในประเทศแอฟริกา เขาตกใจมากว่าไม่น่าเชื่อว่าประเทศไทยซึ่งเป็นเมืองศิวิไลซ์ เมืองสยามเมืองยิ้ม เมืองที่ทุกคนนี่อยากแสวงหาเข้ามาหาความสุข ความอบอุ่นในประเทศไทย สมัยก่อนเวลาเขมรมีความขัดแย้งก็ใช้ประเทศไทยนี้เป็นเวทีในการประชุมเขมร ๓ ฝ่าย จนก่อให้เกิดความสามัคคีได้ แต่อะไรล่ะครับ ที่ทำให้คนไทยเรานี้แตกสมานสามัคคีขนาดนั้น แล้วไม่มีทางที่จะหยุดด้วย ผมจะขอเข้าประเด็นพวกนี้เลยจะเห็นได้ว่าในโอกาสที่สำคัญนี้ในวันนี้ ----------

ผมถามว่าทำไมจึงต้องนำเรื่องเข้าที่ประชุมรัฐสภา ในประเทศรัฐสภาการปกครองระบอบประชาธิปไตยทั่วโลกนี้ รัฐสภาถือเป็นตัวแทนปวงชนชาวไทย เป็นจุดสุดท้ายในการตัดสินปัญหา ประเทศญี่ปุ่นพรรค แอลดีพี (LDP) ครองอำนาจมา ๕๐ กว่าปี เมื่อประชาชนเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายค้านขึ้นมาเขาก็ยอม ประเทศสหรัฐอเมริกาใครจะไปเชื่อว่า คนผิวดำจะได้เป็นประธานาธิบดี เขาก็ยอม เพราะเขาเชื่อมั่นในระบบรัฐสภา รัฐสภาเป็นเจตจำนงร่วมของประชาชน แต่ประเทศเรา เรากลับเกรงกลัวการทำงานของนักการเมืองของรัฐสภา มีอคติว่านักการเมืองเป็นผู้ที่ไม่ประสงค์ดีต่อการปกครอง ก็เลยสร้างภาวะจำกัดของรัฐธรรมนูญในช่วงที่ผ่านมา เดี๋ยวผมจะชี้แจงให้เห็นว่าเกิดอะไรขึ้น

ที่นี้เรามาดูว่าพลังสมัยก่อนนี้ ผมเชื่อมั่นว่าจริง ๆ แล้วด้วยสติปัญญาของสมาชิกที่อยู่ในที่นี้สามารถแก้ไขปัญหาได้ ไม่มีอะไรหรอกครับในอดีตเรามีความขัดแย้งกันในประเทศไทยตั้งแต่สมัยขัดแย้งด้านอุดมการณ์ พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ท่านทุกคนก็คงคิดว่าต่อสู้กันจนสร้างกองกำลังจะต่อสู้กันประหัตประหารกัน คนตายกันเป็นพันเป็นหมื่นคน ผลที่สุด สังคมมันก็เบื่อ มันก็เห็นความหายนะ จึงต้องมาจับมือกันใช้การเมืองนำการทหาร ๖๖/๒๓ ในตอนนั้นมีการวิเคราะห์อย่างไร ก็คือว่ารัฐบาลท่าน หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช ก็มองเห็นแล้วว่าถ้าตราบใดที่ยังคุยกับประเทศจีนไม่รู้เรื่อง ประเทศจีนเป็นต้นร่างในการสนับสนุนพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ท่านก็เลยไปคุยกับประเทศจีน พอประเทศจีนยอมที่จะไม่สนับสนุนเขาก็ถามมาว่า แล้วคนในพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยที่ดำเนินการเรื่องการฆ่าฟันเรื่องอะไรต่าง ๆ นี้จะทำอย่างไร รัฐบาลก็บอกว่าออกกฎหมายนิรโทษกรรม เมื่อออกกฎหมายนิรโทษกรรมก็ออกจริง ๆ แล้วนิสิตนักศึกษาที่ออกไปเข้าป่าก็สามารถมาเรียนต่อมหาวิทยาลัย มาจบแพทย์ จบอะไร เราจึงได้คนอย่างท่านประสาร ท่านชำนิ ท่านจาตุรนต์ หรือใครที่มานั่งอยู่ที่นี่เป็นใหญ่อยู่ทุกวัน ถ้าท่านทั้งหลายไม่ได้รับความอนุเคราะห์จากคนสมัย พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันท์ ในการผ่อนปรน ท่านจะได้นั่งอยู่อย่างนี้หรือ ท่านอาจจะอยู่ในป่ากันก็ได้ แต่เมื่อท่านนั่งอยู่ที่นี่แล้ว ณ วันนี้ แม้ท่านอยู่คนละปีก ผมอยากให้ท่านได้มองเห็นนะครับว่าสังคมเราอ่อนล้ามากเกินไปแล้ว

ที่จะต้องต่อสู้กัน ที่จะต้องทำร้ายซึ่งกันและกัน ทีนี้เรามาดูนะครับว่านอกจากที่จะแก้กฎหมาย แล้วลงถึงรากฐานคนที่เกิดปัญหาแล้ว พอผ่อนคลายแล้ว ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ท่าน พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันท์ ก็มีบุคลิกภาพที่ผ่อนปรนนะครับ ท่านคงจะจำได้ แกงเขียวหวานบรั่นดี ที่ท่านออกมาแสดงให้เห็นว่าท่านไม่ใช่นายทหารเหมือนสมัยก่อนทั่วไป ทำให้คนนี้เริ่มมั่นใจ ค่อย ๆ ออกจากป่า ใช้เวลาตั้ง ๔-๕ ปีนะครับ ขณะนั้นกว่าจะสำเร็จลุล่วงไปได้ว่าออกมาแล้วจะโดนฆ่าหรือเปล่า ออกมาแล้วมีให้ที่ทำกินเป็นกลุ่มพัฒนาชาติไทย เห็นไหมครับว่าความหวาดระแวงของคนในสังคมไทยที่มันร้าวลึกนี้เวลาแก้ไขแล้วมันยาก ผมเชื่อว่าความขัดแย้งของบ้านเราปัจจุบันนี้เป็นความขัดแย้งด้านบุคคล ไม่ใช่ด้านอุดมการณ์ ความขัดแย้งที่แก้ไขยากที่สุดคือความขัดแย้งด้านอุดมการณ์ทางการเมือง เรายังแก้ไขได้ แล้วความขัดแย้งด้านศาสนาที่เกิดขึ้นจากภาคใต้ ยากที่สุด แต่ปัจจุบันเรามีความขัดแย้งด้านบุคคล คือทัศนคติต่อบุคคล ต่อความอยุติธรรม เรื่องนี้แก้ไขไม่ยากหรอกครับ ขอให้ท่านมีความจริงใจและจริงจังที่จะแก้ไข ทีนี้เรามาดูว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้เกิดอะไรขึ้น แล้วทำไมจึงแก้ไขไม่ได้ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ผมคิดว่าเวลาร่างผมก็จำได้ ผมก็ได้ร่วมอยู่ด้วยในฐานะที่ได้เป็นที่ปรึกษาของท่านเสรี สุวรรณภานนท์ เพื่อนรักผมนี้ แล้วท่านก็บอกว่าไม่ให้แก้นะครับ ผมได้เข้าประชุมของคณะกรรมการ แล้วถ้าท่านสังเกตดูนี้ หลังจากที่มีการตั้งคณะ สสร. ขึ้นมา มีคนแช่ช้องทั้งหนังสือพิมพ์บอกว่าไม่ต้องไปแก้ทั้งฉบับหรอก นำสาระข้อบกพร่องของปี ๒๕๔๐ มาปรับแก้ก็พอ เช่น การได้มาซึ่งองค์กรอิสระ ----------

เช่น เรื่องต่าง ๆ ไม่กี่กรณีก็จบสิ้นแล้ว เพื่อแก้ไข เพราะเราพัฒนาปี ๒๕๔๐ มา ๑๐ ปีแล้ว แต่ว่าคณะกรรมการก็ไม่ทำเช่นนั้น กลับมาร่างทั้งฉบับ พอร่างทั้งฉบับผมได้ไปสังเกตการณ์การร่างที่บางแสนที่ท่านประสงค์เป็นประธาน ขออนุญาตที่เอ่ยนาม ไม่ได้เสียหายอะไร ผมก็ไปนั่งสังเกตการณ์แล้วเห็นท่านคุยแต่ละมาตรา ความจริงความจริงใจของท่านก็มีนะครับว่าจะแก้ไขเรื่องนั้นเรื่องนี้ แต่ว่าผมมองเห็นว่าคนที่ไม่ได้อยู่ในระบบการเมืองไม่รู้ลึกถึงสถานการณ์การเมืองเป็นอย่างไร เหมือนกับแล้วมาตัดเสื้อผ้าให้เราใช้ มันไม่ใช่ การแก้ไขปัญหาบ้านเมือง รัฐธรรมนูญต้องเป็นของประชาชน ๖๔ ล้านคน ต้องมีการบูรณาการทุกจุดทุกประเด็น แต่ว่าถูกตัดเสื้อผ้าโดยคนไม่กี่คนแล้วมาแก้ เสร็จแล้วการแก้นั้นเวลาผมมองดู เมื่อท่านเอ่ยถึงประเด็นของนักการเมืองที่ประชุมจะหัวเราะเหมือนกับว่านักการเมืองเป็นผู้ที่ไม่น่าไว้วางใจ เพราะฉะนั้นผมก็เลยสรุปว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้มีอคติ เราเกิดมาในสังคมพุทธ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้กล่าวว่า อคติ ๔ เป็นเหตุทำให้เกิดความวุ่นวาย ไม่ว่าอคติเพราะรัก เพราะชัง เพราะโกรธ หรือเพราะโง่ เรามาดูว่ารัฐธรรมนูญปัจจุบันผมว่าเกิดจากความรักในพวกพ้องและกลุ่มผลประโยชน์ของตนเองบางส่วนนะครับ รัฐธรรมนูญในปัจจุบันเกิดจากความชังไม่ไว้วางใจนักการเมืองที่ดูแลประเทศนี้อยู่ว่าจะนำพาประเทศไปด้วยความซื่อสัตย์ สุจริตและเที่ยงธรรม จึงสร้างองค์กรกลไกต่าง ๆ มารัดรึงจนพันธนาการไม่สามารถทำงานได้ รัฐธรรมนูญฉบับนี้กลัวนายกรัฐมนตรีทักษิณจะกลับมา ก็เลยสร้างประเด็นต่าง ๆ ขึ้นมา ผมคิดว่าปัญหาของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีทักษิณ เป็นปัญหาปัจเจกของบุคคล การที่คนมีความศรัทธากับปัจเจกบุคคลนี่ไม่ใช่เรื่องน่ากลัว เพราะปัจเจกบุคคลมีเกิดขึ้น ทรงอยู่และดับไป ไม่ใช่อุดมการณ์ทางการเมือง ไม่ใช่อุดมการณ์ทางศาสนา เพราะฉะนั้นแล้วถ้า ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันหรือต่อ ๆ ไป สามารถบริหารกิจการบ้านเมือง สามารถทำงานให้ลุล่วง ไม่ต้องไปสนใจเรื่องอดีตเลยว่าใครมีปัญหาอย่างไร ท่านนำพาประเทศนี้ด้วยความมุ่งมั่นว่าจะแก้ไขปัญหาอย่างไร ประกาศเจตนารมณ์ให้สังคมได้เห็นในแต่ละกระทรวง ทบวง กรม ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่มีการต่อรอง ไม่มีการบีบคั้นกัน ผมเชื่อครับ ปัญหาบุคคลไม่ใช่ปัญหา แต่ท่านกลับไม่ทำอย่างนั้น ท่านมาติดตามเรื่องเก่า ๆ ความขัดแย้งมันก็เกิดขึ้น ผมเลยขอกราบเรียนท่านว่า ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี

อุตส่าห์ที่จะเรียกประชุมรัฐสภาครั้งนี้ แสดงว่าท่านมีเจตนารมณ์แล้ว ไม่ได้เล่นเกม มีเจตนารมณ์ที่อยากจะได้ฟังความคิดเห็นจริง ๆ ผมเลยขอเรียนว่า การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ๑. จะต้องแก้ไขปัญหาความที่ประชาชนเขาไม่สามารถที่จะดำเนินการสิ่งที่ต้องการได้ นักการเมืองก็ไม่สามารถจะทำงานที่สนองตอบปัญหาของประชาชนได้ เพราะฉะนั้นแล้วเราจะเห็นได้ว่าถ้าประชาชนเราดำเนินการให้ถูกต้องให้ที่ควรแล้วเรื่องนี้จะสามารถดำเนินการได้ ผมจะขอกราบเรียนท่านนะครับว่า ความขัดแย้งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นของรัฐธรรมนูญ ผมก็ได้เสนอ ผมเห็นรัฐบาลเมื่อการประชุมครั้งที่แล้วไม่สนใจที่จะนำพาข้อสรุปของคณะกรรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญเข้ามาในการที่จะพูดคุยกันให้คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ รอการสรุปของคณะกรรมการสรุปเหตุการณ์วันที่ ๗ ก่อน ผมคิดว่าสิ่งเหล่านั้นไม่ใช่สาระ ก็เลยนำเสนอญัตติขึ้นมา พอผมเสนอญัตติขึ้นมาและด้วยความบริสุทธิ์ใจ ด้วยความปรารถนาดี ผมเชื่อว่าผมศรัทธาท่านทั้งหลายที่เซ็นชื่อให้ทั้ง ส.ส. และ ส.ว. เราต้องอธิบายให้ท่านเข้าใจว่าบ้านเมืองจะต้องมีการเจาะรูให้ระบายบ้าง ไม่ใช่ถือว่าใครอยู่ในอำนาจแล้วจะกระทำสิ่งใด ท่านไม่ว่าประกาศสภาวะความมั่นคงอะไรไม่มีประโยชน์ละครับ สมัยรัฐบาลอดีต ก่อนวันที่ ๑๔ ตุลาคม เคยทำหนักกว่าท่านอีก มันก็ไปไม่รอด อย่าใช้อำนาจกับประชาชน ต้องใช้ความรัก ความศรัทธาและความเข้าใจ ถ้าท่านมีอำนาจและระหวาดระแวงประชาชน แล้วแบ่งแยกประชาชนออกเป็นสีต่าง ๆ แล้วมันน่าเศร้าใจ ที่ความเป็นผู้นำแล้วไม่สามารถทำให้ประชาชนสามัคคีกันได้

ที่นี้เรามาดูว่าทำไม ส.ส. ส.ว. จึงต้องเสนอแก้ไขรัฐธรรมนูญ เพราะในระบอบประชาธิปไตยของทุกประเทศ ที่นี้เป็นแหล่งที่จะต้องแก้ไขปัญหา ที่บ้านเมืองวุ่นวายมีคนเดินข้างถนนมากมาย เพราะว่าสถาบันอธิปไตยของชาติ บริหาร นิติบัญญัติ และตุลาการไม่ปฏิบัติหน้าที่ได้สมศักดิ์ศรีและประสพความสมบูรณ์ในเจตนารมณ์ของตนเอง พอเขาไม่สามารถพึ่งพิงฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ ตุลาการได้อย่างถึงความรู้สึกของเขาแล้ว เขาก็ต้องไปใช้พลัง เขาเรียกว่า กลุ่มผลประโยชน์และกลุ่มผลักดันเข้ามาผลักดัน นี่เป็นมิติทางการเมืองอย่างหนึ่ง สิ่งเหล่านี้ถ้าวันนี้การประชุมเราไม่มีข้อสรุป การประชุมเราเหมือนกับว่าประชุม ๒ วัน แล้วก็ไม่ได้อะไรขึ้นมา ผมก็จะเสนอกันมาอีกถึงแม้ว่าถอนกันไปแล้ว การถอน อันนั้นเกิดจากที่ว่า ผมเสนอตั้งแต่วันที่ ๗ จนวันที่ ๑๔ เรื่องยังไม่บรรจุระเบียบวาระเลย ผมก็ไม่ทราบว่าเพราะอะไรทำไมนานขนาดนั้น กรณีเรื่องอื่นเสนอมาวันหนึ่ง วันรุ่งขึ้นก็บรรจุ แต่ไม่เป็นไรผมไม่ว่ากันนะท่านประธาน ผมเป็นคนที่ง่าย ๆ แต่อยากจะเรียนว่าไม่เป็นไรหรอกครับ ขอให้ท่านมุ่งมั่นแล้วเกิดวันนี้ขึ้นมาแล้วแก้ไขปัญหากันให้ได้ และถ้าประเทศชาติยังทะเลาะกันอย่างนี้นะครับ จะมีคนจารึกว่าสมัยรัฐสภาที่ท่านทั้งหลายดำรงอยู่เมื่อมีมิติปัญหาความขัดแย้งสังคม ท่านมีอำนาจจะแก้ไขแล้วท่านไม่แก้ แล้วปล่อยให้ประชาชนลุกลามจนร้าวลึก แล้วก็เกิดสงครามประชาชนในอนาคต ท่านอย่าดูถูกนะว่าสงครามนี้จะไม่เกิดขึ้น แล้วบ้านเมืองเราจะหายนะ ท่านมีหน้าที่ที่จะรับผิดชอบ ท่านมีหน้าที่ที่จะอาสาประชาชนเข้ามาทำงาน ไม่ว่าจะวุฒิสภาหรือสภาผู้แทนราษฎร ผมจะไม่ลงลึกถึงรายละเอียด แล้วจะเห็นว่าปัญหาต่าง ๆ อยู่ที่ความจริงใจ แล้วถามว่าการแก้ไขนี้เพื่อประโยชน์ของนักการเมืองเองหรือไม่ ผมเชื่อว่าไม่ใช่ เพราะการแก้ไขรัฐธรรมนูญจากที่มองเห็นแล้วว่ารัฐธรรมนูญปัจจุบันมีอคติ จะต้องมีการแก้ไข ถ้าคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้เสนอ ๖ ประเด็น ผมก็คิดว่า ๖ ประเด็นนี้เป็น ๖ ประเด็นที่ท่านได้กลั่นกรองมาดีแล้วเราก็เสนอไป ท่านครับถ้าผมเสนออีกครั้งหน้าถ้ารัฐบาลยังขาดความกระตือรือร้นยังไม่ชัดเจน เราก็จะเสนอเข้าไปอีก ฝากท่านประธานรีบบรรจุให้เร็ว ๆ แล้วเราจะใช้เวทีนี้ ใช้สติปัญญาขบคิดปัญหาของบ้านเมือง ไม่ได้แช่ปัญหากันถึงขนาดนี้ ผมขอเรียนท่านว่าแล้วประชาชนจะได้อะไร เราจะเห็นได้ว่า

ปัจจุบันประชาชนสามารถที่จะดำเนินการต่าง ๆ ได้มากมาย แต่ประชาชนไม่สามารถที่จะมีนักการเมืองที่จะทำงานให้ประชาชนได้อย่างสมภาคภูมิ เพราะความรึงรัดของรัฐธรรมนูญ ปัญหาที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองเราก็คือว่า เศรษฐกิจที่ต่ำทรามลงไป สังคมที่มีความหายนะ แล้วก็มีสารเสพติดจำนวนมาก แล้วก็สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งภายในภายนอกเราเสียเปรียบเขาทั้งนั้น เราทำไมไม่มีการแก้ไข เพราะว่ามีการวิเคราะห์แล้วปัญหาประเทศชาติเราอยู่ที่ปัญหาของนักการเมือง โพล (Poll) ทุกโพลออกมาแล้วว่าถ้าการเมืองนิ่ง ทุกอย่างเศรษฐกิจ สังคมจะเคลื่อนไหวทำงานได้ เพราะฉะนั้นแล้วผมจะไม่ลงรายละเอียดปัญหาหาต่าง ๆ เลย ขอให้นักการเมืองทั้งหลาย คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญบอกว่าต้องทำการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชน เยาวชนมีจิตสำนึก ไม่ต้องแล้วครับ ท่านเอาคนที่นั่งอยู่ที่นี่มีจิตสำนึกอย่างเดียว บ้านเมืองนี้ไปรอด ถ้าท่านทำอย่างนี้ได้วันนี้เชื่อเถอะครับ ๑. รัฐบาลอย่าเล่นเกมวันนี้ไม่มีฝ่ายค้าน ไม่มีฝ่ายรัฐบาล ไม่มีวุฒิสภา การที่ท่านทั้งหลายถอนก็แสดงความบริสุทธิ์ใจของผู้ที่เซ็นว่าไม่ได้มีอามิสสินจ้าง การที่ผมไม่ได้กระตือรือร้นที่จะดำเนินการเครียดว่ามีการถอนญัตติก็แสดงว่าผมไม่ได้รับโจทย์ใครมา นั่นคือการทำด้วยความบริสุทธิ์ใจของแต่ละบุคคล เพราะฉะนั้นผมขอให้ท่านทั้งหลายได้เห็นว่าถ้าเราตั้งใจทำให้บ้านเมืองนั้นปกติสุขและมีความบริสุทธิ์ใจแล้วจะสามารถแก้ไขปัญหาประเทศนี้ได้

ผมขอสรุปนะครับท่านประธาน กติกาใด ๆ ก็ตามที่เกิดขึ้นจะมีประสิทธิภาพได้จะต้องมีองค์ประกอบสำคัญคือ มีนักการเมืองที่มีจริยธรรมและคุณธรรม ถ้ารัฐบาลไม่ซื้อเสียง ซื่อสัตย์ สุจริต ----------

มีประสิทธิภาพในการบริหารแผ่นดิน ทำเพื่อผลประโยชน์ของประชาชน ไม่มีฝ่ายค้านใด ๆ ในโลกเลยที่สามารถล้มรัฐบาลได้ เพราะฉะนั้นผมขอบอกท่านว่าสาระของรัฐธรรมนูญที่กำลังถกเถียงกันอีก ๒ วันนั้นไม่สำคัญเท่ากับความจริงใจที่ว่าท่านมีจิตสำนึกร่วมของประชาชนที่จะแก้ไขปัญหาของประเทศหรือไม่ ขอบคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบพระคุณครับ ต่อไปท่านพีระ มานะทัศน์ ๘ นาทีครับ

นายพีระ มานะทัศน์ สมาชิกวุฒิสภา (ลำปาง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพีระ มานะทัศน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดลำปาง ในฐานะสมาชิกรัฐสภา วันนี้นับว่าเป็นวันสำคัญของชาติ เมื่อเช้านี้ผมได้ฟังท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงถึงเรื่องความเป็นธรรม ได้ฟังบรรดาเพื่อน ส.ส. ส.ว. หลายท่านได้แสดงความคิดเห็นในแง่มุมที่หลากหลาย ผมคิดว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องสำคัญกับประเทศชาติ ต้องยอมรับความจริงว่าประเทศชาติขณะนี้ประสบวิกฤติ ๓ ด้านคือ ๑. วิกฤติทางด้านการเมืองที่กำลังถกเถียงกันในวันนี้ คนไทยมีความคิดเห็นขัดแย้งกันและมีความแตกแยกแบ่งเป็นสี เป็นกลุ่มมากมาย วิกฤติที่ ๒ คือวิกฤติทางเศรษฐกิจ ต้องยอมรับว่าขณะนี้ประชาชนทุกกลุ่ม ทุกอาชีพ ไม่ว่าจะเป็นคนที่อยู่ในเขตเมืองหรือคนที่อยู่ในชนบทห่างไกลเป็นชาวนา ชาวไร่ก็ตาม ต่างก็ประสบปัญหาเศรษฐกิจซึ่งเป็นปัญหาใหญ่ ไม่ทราบว่าเมื่อไรจะหลุดพ้นวิกฤติอันนี้ไปได้ วิกฤติที่ ๓ ก็คือวิกฤติที่เกิดกับสังคมไทยทั่ว ๆ ไป ขณะนี้ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดก็ดี ปัญหาโจรผู้ร้ายก็ดี ปัญหาอบายมุขต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมาย ล้วนแต่เป็นวิกฤติที่ประเทศชาติกำลังประสบอยู่

สำหรับในภาพที่ผมจะฉายให้ท่านได้มองเห็นภาพในขณะนี้มี ๔ ภาพด้วยกัน ในภาพแรกกระผมอยากสะท้อนให้เห็นถึงสภาพของคนไทยในขณะนี้นะครับ คนไทยอยู่ในภาวะที่เครียดครับ เครียดจากเหตุการณ์ต่าง ๆ ของบ้านเมือง รวมทั้งปัญหาเรื่องปากท้องของตัวเองที่จะต้องดูแล ไหนจะเรื่องปัญหาของลูกที่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด สำหรับในเรื่องของการเมืองนั้นผมคิดว่าขณะนี้สื่อต่าง ๆ ได้มีบทบาทสำคัญในการแพร่ข่าวต่าง ๆ โดยเฉพาะทางโทรทัศน์ ท่านเชื่อหรือไม่ว่าบางคนเสนอหน้าออกมาแล้วชาวบ้านปิดทีวีทันทีเพราะรู้สึกไม่ชอบ อันนี้ก็เป็นภาพสะท้อนให้เห็นว่าคนไทย

มีความรู้สึกทั้งทางบวกและทางลบ เพราะฉะนั้นสื่อมีบทบาทสำคัญที่จะช่วยกันทำให้คนไทยหายเครียด จะเห็นได้ว่ารายการโทรทัศน์ขณะนี้ส่วนใหญ่ก็จะมุ่งไปรายการตลกหรือละครที่เราเรียกว่า ละครน้ำเน่า ที่มีภาพตบตีกันต่าง ๆ นะครับ อันนั้นก็เป็นการสะท้อนให้เห็นว่าคนไทยอยู่ในภาวะเคร่งเครียด ไม่มีทางออก ในภาพที่ ๒ นะครับ ในเรื่องของระบอบประชาธิปไตย ถ้ามองภาพย้อนหลังตั้งแต่ปี ๒๔๗๕ จนถึงปัจจุบันก็ประมาณ ๗๗-๗๘ ปีด้วยกัน หลายท่านก็ได้พูดไว้แล้วว่าเราได้ใช้รัฐธรรมนูญจนถึงปัจจุบันเป็นฉบับที่ ๑๘ ก็เรียกว่าประเทศไทยใช้รัฐธรรมนูญค่อนข้างเปลือง วนเวียนอยู่ในวัฏจักร ร่างขึ้นใหม่ใช้ไปสักระยะหนึ่งก็ฉีก แล้วก็กลับมาร่างใหม่อีก วันนี้ที่เรากำลังพูดถึงกันเรื่องของรัฐธรรมนูญ ----------

ซึ่งต้องขอขอบคุณทางคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีท่านดิเรก ถึงฝั่ง เป็นประธาน ท่านตั้งใจทำจนกระทั่งได้ข้อสรุปข้อยุติ ผมคิดว่านั่นเป็นประโยชน์นะครับ ส่วนจะทำหรือแก้ไขด้วยมาตราใดนั้นก็คงต้องว่ากันอีกทีหนึ่ง แต่มาตราหลัก ๆ ท่านทั้งหลายก็คงจะเห็นแล้วว่ามันเป็นปัญหา อย่างเช่น มาตรา ๒๓๗ การยุบพรรคเหมือนกับการที่เราไปเผาบ้านของคนที่เป็นสมาชิกอยู่ มันก็เดือดร้อน เพราะว่าสมาชิกของพรรคก็ไม่ใช่มีเฉพาะนักการเมือง มีชาวบ้านอยู่ด้วย บางพรรคมีถึง ๑๐ ล้านคนขึ้นไป อย่างนี้เป็นต้น ทีนี้ผมเห็นว่าข้อเสนอที่ทางคณะกรรมการสมานฉันท์ในเรื่องแก้ไขรัฐธรรมนูญทั้ง ๖ มาตรา ค่อนข้างจะเห็นด้วยเกือบทุกมาตรา ผมเองก็เป็นผู้หนึ่งที่ได้ยื่นญัตติในการแก้ไขรัฐธรรมนูญไปด้วยเหตุผลที่ว่าอยากเห็นความสงบของบ้านเมืองนะครับ

สำหรับในภาพที่ ๓ รัฐธรรมนูญที่เรามักจะพูดกันมากก็คือการเปรียบเทียบรัฐธรรมนูญที่ใช้ในปี ๒๕๔๐ คือฉบับที่ ๑๗ กับรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ปี ๒๕๕๐ ทั้ง ๒ ฉบับนี้ก็มีทั้งข้อดี ข้อเสีย หลายท่านก็พูดมาแล้วว่า ปี ๒๕๔๐ ทำให้รัฐบาลเข้มแข็ง มีเสถียรภาพที่ดี แต่จุดอ่อนก็คือการเข้าไปแทรกแซงองค์กรอิสระ การทุจริตคอร์รัปชันต่าง ๆ ก็คือจุดอ่อน ซึ่งเราคิดว่าใช้มาช่วงหนึ่งแล้วน่าจะได้มีการแก้ไข แต่พอดีเกิดเหตุการณ์ปฏิวัติรัฐประหาร ปี ๒๕๔๙ ก็ทำให้เป็นที่น่าเสียดายนะครับว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้ถูกฉีกไปก็ได้ร่างฉบับปี ๒๕๕๐ ขึ้น ก็มีทั้งจุดอ่อน จุดแข็งเลยครับ ที่เห็นได้ชัดเจนก็คือว่าการทะเลาะเบาะแว้ง การแตกแยกกันเหล่านี้ก็เกิดจากรัฐธรรมนูญฉบับนี้เหมือนกัน เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าทั้ง ๒ ฉบับที่มีการเปรียบเทียบกันมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ข้อดีอย่างเช่น การแก้ปัญหาเศรษฐกิจถ้ารัฐบาลเข้มแข็งก็แก้ได้ง่าย จะเห็นได้ว่าเราสามารถที่จะใช้หนี้ ไอเอ็มเอฟ (IMF) ได้ก่อนเวลา อย่างนี้เป็นต้น นี่ผมยกตัวอย่างให้เห็นว่ามันมีข้อดีอยู่ แต่ข้อเสียก็มีได้เรียนให้ทราบแล้ว

แต่ว่าอย่างไรก็ตามในภาพสุดท้าย ผมอยากจะชี้ให้เห็นว่านอกจากแก้ไขรัฐธรรมนูญแล้ว คงไม่สำเร็จหรอกครับที่จะแก้ไขปัญหาของชาติ คงจะต้องมองไปถึงในเรื่องของการปฏิรูปการเมือง การสร้างความสมานฉันท์ อีก ๒ เรื่องที่รัฐบาลจะต้องให้ความสนใจ การเจรจากันเป็นเรื่องที่ดีที่สุดที่จะลดปัญหาความขัดแย้ง เอาคู่กรณี

มาเจรจากันให้ได้ แล้วก็มาคุยหารือกัน รัฐสภาหรือรัฐบาลจะเป็นเจ้าภาพ ผมไม่เกี่ยงนะครับ ขอให้งานนี้สำเร็จ แต่ว่าในเรื่องของการเจรจานั้นก็คงจะต้องมีหลักเกณฑ์ กฎ กติกา อะไรที่ทำเพื่อชาติบ้านเมือง การปฏิรูปการเมืองก็เช่นเดียวกันนะครับ ผมคิดว่าเป็นเรื่องสำคัญที่จะนำให้ประเทศชาติไปสู่ความสงบเรียบร้อย ดังนั้นทั้งหมดนี้ก็เป็นการฉายภาพเรื่องของการที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาความขัดแย้งของสังคม ขอบคุณมากครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปอีก ๖ ท่านตามลำดับดังนี้นะครับ คุณมานะศักดิ์ จันทร์ประสงค์ คุณฐิติมา ฉายแสง คุณรสนา โตสิตระกูล พลอากาศเอก ณพฤษภ์ มัณฑะจิตร คุณไชยยศ จิรเมธากร คุณนพคุณ รัฐผไท เชิญคุณมานะศักดิ์ ๑๐ นาที

นายมานะศักดิ์ จันทร์ประสงค์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นนทบุรี) : ขอบคุณครับท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม มานะศักดิ์ จันทร์ประสงค์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนนทบุรี ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมได้ฟังมาหลายท่านเกี่ยวกับข้องห่วงใยในประเด็นของการแก้ไขรัฐธรรมนูญ เพื่อที่จะสร้างความสมานฉันท์ เพื่อการปฏิรูปและการแก้ไขรัฐธรรมนูญในบางมาตรา ตามที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ท่านได้มีข้อตกลงกับพวกเราในช่วงเวลาหนึ่งว่าจะมีการคิด พิจารณา แล้วก็ศึกษาวิเคราะห์อย่างแท้จริง แล้วก็สรุปออกมาให้ได้ ๖ ข้อ โดยเริ่มแรกทีเดียวตั้งแต่เดือนเมษายนหลังจากสงกรานต์เลือดเท่าที่พวกเราได้เห็น ----------

แล้วก็ได้มีการเปิดประชุมร่วมกันของรัฐสภาครั้งแรกเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาของรัฐธรรมนูญตรงนี้ ตามมาตรา ๑๗๙ แล้วก็ได้มีการตั้งคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ โดยมีท่าน ส.ว. ดิเรก ถึงฝั่ง สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดนนทบุรี เป็นประธาน แล้วก็ ๖ แนวทาง ถ้าผมจะอ่านไปก็คงจะคล้าย ๆ กับหลาย ๆ ท่าน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการยุบพรรค ตามมาตรา ๒๓๗ ไม่ว่าจะเป็นที่มาของ ส.ส. ตามมาตรา ๙๓ ถึง มาตรา ๙๘ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของที่มาของ ส.ว. ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการทำสัญญาที่จะต้องได้รับความเห็นชอบผ่านสภาผู้แทนราษฎร ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการดำรงตำแหน่งทางการเมืองของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือกระทั่งการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชนของ ส.ว. แล้วก็ ส.ส. เองก็ดี ตามมาตรา ๒๖๖ ตรงนี้ผมถือว่าเป็นข้อสรุปที่พวกเราทุกคนยอมรับได้ แต่ปัญหามันก็เกิดขึ้นมาอีก เพราะว่าวันนี้ก็ได้มีการเปิดประชุมร่วมกันของรัฐสภานะครับ แต่ปัญหาผมบอกได้เลยว่าวันนี้กับวันพรุ่งนี้ก็ไม่ได้รับการแก้ไขอย่างเป็นจริงเป็นจังนะครับ เพราะว่าตรงนี้เป็นการขอแค่เปิดการหารือทั่วไปเท่านั้นเอง ไม่ได้มีการลงมติในบางมาตรานะครับ วันนี้แค่เปิดขอ เพราะฉะนั้นผมถึงบอกได้ว่าวันนี้เปิดแค่ขอความคิดเห็น ซึ่งพวกเราไม่ว่าจะเป็นทาง ส.ส. เองก็ดี ทาง ส.ว. เองก็ดีเคยเปิดมาแล้ว เคยให้ข้อคิด แง่คิด แนวทางกับคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญไปแล้ว แต่วันนี้มันเหมือนจะกลับเข้ามาสู่จุดเดิมอีกนะครับ ผมพูดจริง ๆ เลยว่าครั้งนี้ต้องขอเรียนไปยังทางนายกรัฐมนตรีผ่านท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร โดยทำหน้าที่เป็นประธานรัฐสภาว่ารัฐบาลจริง ๆ ต้องควรที่จะใจกว้าง เป็นธรรม แล้วก็ควรที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญ แก้ไขปัญหาตามแนวทางข้อสรุปของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ เพราะว่าวันนี้ถ้าเปิดเพื่อขอแค่หารือ ผมว่าโนพอยนท์ (No point) ผมว่ามันไม่มีข้อสรุป แล้วก็ไม่มีค่าอะไรเลยจริง ๆ ครับท่านประธาน สุดท้ายปัญหาก็ไม่ได้รับการแก้ไข ก็กลับไปสู่จุดเดิม วันนี้หารือเสร็จ พรุ่งนี้ต่อไปจะทำอย่างไรต่อ จะตั้งคณะกรรมการขึ้นมาซ้อนกันอีกหรือครับ หรือว่ามันจะแบบไหนอย่างไร ท่านประธานครับ สมาชิกรัฐสภาครับ วันนี้พวกเราพร้อมที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญ พร้อมที่จะสร้างความสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปทางการเมือง พรรคภูมิใจไทยก็พร้อมครับ

พร้อมที่จะแก้ไขเหมือนกัน ตรงนี้ถ้าเกิดประสิทธิภาพในการทำงาน ผมว่ามันจะเกิดความร่วมไม้ร่วมมือกันของทางรัฐสภา ประเด็นทั้ง ๖ ประเด็นของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการแก้ไข ถ้าทางรัฐบาลหรือกระทั่งนายกรัฐมนตรีและคณะเองก็ดี ถ้าวันนี้ท่านคิดว่ามันอาจจะไม่รอบคอบที่ดี เราต้องมาดูว่ากี่ประเด็น ใน ๖ ประเด็นนี้มีกี่ประเด็นที่ควรที่จะต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน อีกกี่ประเด็นที่ควรที่จะชะลอ หรือกระทั่งว่าจะไปทำประชาพิจารณ์ขอประชามติก่อนก็ได้ไม่มีปัญหา ผมพูดจริง ๆ เลยว่าไม่มีปัญหาครับท่านประธาน แต่ว่ามาตราหลาย ๆ มาตรานี้ ผมเชื่อเลยว่าควรที่จะได้รับการแก้ไขมาก่อน ๑ เรื่องเลยครับท่านประธาน มาตรา ๑๙๐ ว่าด้วยการทำสัญญาที่จะต้องได้รับความเห็นชอบของทางรัฐสภาดังที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้มีแนวทางเอาไว้ ขออนุญาตขออ่านรายงานของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญท่านประธานครับ ทางที่ประชุมของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นที่ประชุมส่วนใหญ่มีความเห็นร่วมกันก็คือยังให้คงหลักการ แต่ว่าให้มีประชาชนมามีส่วนร่วมและแก้ไขเพิ่มเติมในวรรคห้า ให้มีอำนาจกำหนดประเภทของหนังสือสัญญาที่จะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา กับการให้อำนาจทบทวนประเภทหนังสือสัญญาตามระยะเวลาอันเหมาะสมและให้เร่งรัดการออกกฎหมายว่าด้วยการกำหนดประเภท ขั้นตอน และวิธีการจัดการทำหนังสือสัญญาตามความวรรคห้า อีกทั้งยังเห็นให้มีการศึกษา การปฏิบัติตามบทบัญญัติในมาตรา ๑๙๐ ----------

ทั้งนี้ในอนาคตเพื่อพิจารณาปรับปรุงให้สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อประเทศชาติ นี่คือสาระสำคัญของมาตรา ๑๙๐ ถ้าวันนี้เราไม่ได้รับการแก้ไข ผมเชื่อว่าอีกนานเหมือนกัน เพราะเราก็ไม่รู้เหมือนกันว่าช่วงเวลาใดถึงจะได้มีการเปิดแล้วก็ได้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญกันอีกรอบหนึ่งนะครับ

ประเด็นที่สำคัญที่สุด ที่มาของ ส.ส. แน่นอนครับตัวผมมาจากผู้แทนประชาชนเลือกตั้งขึ้นมา ตรงนี้ที่มาของ ส.ส. ผมถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญเร่งด่วนที่ทางคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นมีข้อสรุปมาเหมือนกัน ไม่ว่าจะเป็นแบบเลือกตั้งระบบเขต แบบเขตหรือแบบปาร์ตี้ลิสท์ (Party List) หรือที่เราเรียกกันว่า ระบบบัญชีรายชื่อ นะครับ ตามคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นได้มีข้อสรุปออกมาแล้วว่าที่มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มาตรา ๙๓ ถึงมาตรา ๙๘ นั้น ที่ประชุมส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน เห็นชอบว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาจากการเลือกตั้งแบบเขตเดียวเบอร์เดียวครับท่านประธาน จำนวน ๔๐๐ คน และให้มาจากการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่ออีก ๑๐๐ คน ไม่ใช่แบบปัจจุบันที่เหลืออยู่แค่ ๘๐ คนเท่านั้น รวมทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดให้มีประมาณ ๕๐๐ คน ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ด้วยเหตุผลต่าง ๆ นานาประการ หนึ่งเลยเลือกตั้งแบบเขตเดียวเบอร์เดียวเป็นความเสมอภาคและเป็นหลักสากลทั่ว ๆ ไป ที่ทั่วประเทศและต่างประเทศนั้นยอมรับ เขตเดียวเบอร์เดียวคือให้อภิสิทธิ์แก่ประชาชน วันนี้เขตหนึ่งเลือกตั้งที ๓ คน อีกจังหวัดเขตหนึ่งเลือกตั้ง ๒ คน อีก ๑ จังหวัดทั้งจังหวัดเลยเลือกตั้งคนเดียว ผมคิดว่ามันไม่น่าจะเป็นธรรมต่อที่มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสรรหา การอะไรเองก็แล้วแต่ การเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อที่ข้อสรุปของคณะกรรมการสมานฉันท์นั้น มีบทสรุปมาว่าหนึ่งเลยเพื่อให้พรรคการเมืองขนาดเล็กและพรรคการเมืองที่ได้รับคะแนนเลือกตั้งจำนวนน้อยจากประชาชน มีโอกาสได้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเข้ามาทำหน้าที่อยู่ในรัฐสภาแห่งนี้ ไม่ใช่พรรคการเมืองใหญ่ ๆ อย่างเดียว อันนี้คือประเด็นที่สำคัญครับท่านประธานครับ การให้คะแนนความสำคัญกับคะแนนเสียงของประชาชนหรือกล่าวอีกว่า

คะแนนเสียงทุกคะแนนเสียงของประชาชนนั้นมีความหมาย ตรงนี้มันมีความหมายจริง ๆ ครับท่านประธาน ถ้าทำได้ตามนี้ผมเชื่อเลยว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็คงจะมีความหมายขึ้นในสายตาของระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ท่านประธานครับในส่วนประเด็นอื่น ๆ ถ้าบอกว่ายังไม่รอบคอบก็ควรที่จะต้องเสนอแนวทางมา จะต้องทำอย่างไร ประชาพิจารณ์หรือประชามติขอจากประชาชน ไม่ว่าจะเป็นที่มาของ ส.ว. เองก็ดี หรือเรื่องอื่นเองก็ดีนะครับ ท่านคิดท่านทำเลย ท่านขอรัฐสภาเห็นชอบมาเลย แต่ว่าถ้าประชุมกันอย่างนี้แค่ขอหารือ ผมคิดว่ามันไม่มีประโยชน์ครับท่านประธาน ไม่มีคุณค่าอะไรเลยจริง ๆ มันเหมือนอะไรกันนี่ เล่นปาหี่กันหรือครับ ดึงเวลาหรือครับ มันไม่ใช่ครับท่านประธาน ตรงนี้สุดท้ายเลยเพราะผมเหลือเวลาแค่ครึ่งนาที ในการแก้ไขปัญหาในเรื่องของความสมานฉันท์นั้นมีอยู่หลายประเด็นมากเลยท่านประธาน มันขึ้นอยู่กับการบริหารการจัดการของผู้ที่มีอำนาจอยู่ในฝ่ายบริหาร ถ้าบริหารการจัดการในการแก้ไขอย่างเป็นธรรม ไม่ให้สังคมมองแล้วเกิดความรู้สึกว่ามีอยู่หลายมาตรฐานนั้น ตรงนี้ก็จะไม่ได้รับการยอมรับจากประชาชน ส่วนเรื่องของการปฏิรูปทางการเมืองก็เพื่อที่จะให้เกิดการเข้ารูปเข้ารอย ลดความขัดแย้งทางการเมือง ลดความรุนแรงทางการเมือง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานในแต่ละฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายบริหารหรือฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการเองก็ดี ตรงนี้ก็หวังว่าอยากจะให้มันเกิดอย่างเป็นรูปธรรมครับท่านประธาน ขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายประสพสุข บุญเดช รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้มีคณะผู้สูงอายุตลาดโชคชัย ๔ กับคณะนักศึกษาสาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เข้ามาเยี่ยมชมการประชุมของเรา ก็ขอต้อนรับด้วย ต่อไปเชิญท่านฐิติมา ฉายแสง ครับ

นางฐิติมา ฉายแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉะเชิงเทรา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน ฐิติมา ฉายแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดฉะเชิงเทรา พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภาค่ะ ท่านประธานคะ ก่อนอื่นดิฉันต้องกราบขอบพระคุณท่านประธานรัฐสภาที่ได้บรรจุเรื่องนี้เข้าสู่สภาร่วมกันของทั้ง ๒ สภา ทั้ง ส.ว. และ ส.ส. จริง ๆ แล้วเรื่องเกี่ยวกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น ถ้าจะให้ดีและดูดีกว่านี้ควรจะเป็นญัตติของประชาชนที่ยื่นมาแล้ว ๗๐,๐๐๐ กว่าชื่อ จ่อในสภาแห่งนี้มานาน แต่ยังไม่ได้รับการบรรจุเสียที จริง ๆ ต้องเป็นญัตตินั้นถึงจะดีกว่า เพราะเป็นของประชาชน นี่ในความคิดของดิฉัน แต่อย่างไรก็ตามวันนี้เรามาพูดจากันเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ดิฉันก็มีแนวคิดอยู่ซึ่งอยากจะมาร่วมในการที่จะอภิปราย ท่านประธานคะรัฐธรรมนูญนั้นเป็นกฎหมายสูงสุดที่ใช้ในการปกครองประเทศ เป็นกฎหมายที่สำคัญที่สุดกฎหมายอื่นจะมาใหญ่กว่ารัฐธรรมนูญไม่ได้ เพราะฉะนั้นรัฐธรรมนูญจึงต้องมีศักดิ์ศรีให้สมกับความเป็นกฎหมายสูงสุด นั่นหมายความว่ารัฐธรรมนูญจะต้องเป็นกฎหมายที่ดีมีประโยชน์ต่อสาธารณะ มีประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชนให้สูงที่สุดและมากที่สุด แต่ท่านประธานคะ ในวันนี้ทั้ง ส.ส. และ ส.ว. มาประชุมร่วมกันของรัฐสภาก็เพื่อเรื่องแก้ไขรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ แต่มันแสดงให้เห็นว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ คงยังไม่ดีคงยังมีปัญหา คงยังไม่สามารถที่จะให้ประโยชน์ต่อสาธารณะ หรือประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชนได้สูงที่สุด จึงต้องมาอภิปรายกันในวันนี้ บางคนบอกว่าแน่นอนรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นั้นคือตัวปัญหาเลยละ ที่บ้านเมืองยุ่งเหยิงสับสนวุ่นวายและแก้ไม่ตกก็เพราะรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นี่ละ แต่พี่น้องประชาชนบางคนก็บอกว่าเขาไม่เห็นจะเข้าใจเลยว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นั้นเป็นตัวปัญหาอย่างไร เขาก็อาจจะบอกว่าฉันก็เลี้ยงกุ้ง เลี้ยงปลา ปลูกพืชผัก ผลไม้ของฉันไป ฉันก็ทำมาหากินของฉันไปฉันไม่เห็นจะเข้าใจเลย ฉันไม่สามารถที่จะโยงใยได้หรอกว่ามาตรานี้ของรัฐธรรมนูญมันทำให้เกิดเรื่องแบบนั้น หรือว่ามาตรานี้ไปโยงกับมาตรานั้นแล้วจะเกิดปัญหาอะไรเขาบอกเขาไม่รู้เรื่อง เขาไม่เข้าใจ แต่เขาอยากให้บ้านเมืองสงบ เขาอยากขายของขายสินค้าเขาได้ เขาอยากจะมีเงินทองใช้เหมือนเมื่อก่อน บางคนบอกว่าฉันอยากจะมีงานทำ บ้านเมืองแย่แล้ว ฉันไม่มีจะกินอยู่แล้ว ทำอย่างไรดี ท่านประธานคะ ปัญหา

ที่ดิฉันหยิบยกขึ้นมาเป็นปัญหาของพี่น้องประชาชนนั้น มันล้วนแล้วแต่เกี่ยวข้องกับรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ทั้งสิ้น วันที่ ๑๖ วันที่ ๑๗ กันยายน ปี ๒๕๕๒ ๒ วันนี้เป็นวันที่ที่ประชุมแห่งนี้จะต้องมาพูดกันถึงเรื่องของการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ซึ่งจริง ๆ แล้วก่อนหน้านี้ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา อย่างเช่นคราวที่แล้วเราก็ใช้มาตรา ๑๗๙ ในการพูดคุยถึงปัญหาบ้านเมืองเรื่องการสลายการชุมนุม ดิฉันเองเป็นผู้หนึ่งซึ่งเสนอแนวคิดไป ๓ ข้อด้วยกัน

ข้อที่ ๑ ที่เสนอกับรัฐบาลคราวที่แล้ว คือการตั้งคณะกรรมการขึ้นมาที่เป็นกลางในการสอบสวนหาข้อเท็จจริง ในการสลายการชุมนุมของคนเสื้อแดงในช่วงสงกรานต์เลือด ดิฉันเสนอไว้ข้อที่ ๑

ข้อที่ ๒ ดิฉันเสนอให้แก้ไขรัฐธรรมนูญ เมื่อได้ข้อที่ ๑ ข้อที่ ๒ ดิฉันก็เสนอข้อที่ ๓ ว่า เมื่อผ่านตรงนั้นแล้วก็ขอให้ยุบสภาให้การเลือกตั้งมีขึ้นมาใหม่ มอบอำนาจให้กับประชาชนอีกครั้งหนึ่ง ดิฉันก็ดีใจและขอขอบคุณรัฐบาลนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ที่ทำไปแล้วตามที่ดิฉันเสนอ ๒ ข้อ ถึงแม้ข้อที่ ๑ คณะกรรมการสืบสวนหาข้อเท็จจริงในการสลายการชุมนุมยังไม่บรรลุผล ยังดำเนินการอยู่ ----------

แต่ข้อที่ ๒ สิคะเป็นข้อที่พวกเราได้เห็นแล้วว่ามีคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งท่านก็นั่งอยู่บนบัลลังก์กันอยู่ อันนี้เป็น ๒ ข้อที่เกิดขึ้นแล้ว ถึงแม้ข้อที่ ๓ ยังไม่เกิด ซึ่งก็ยังไม่ควรจะเกิดควรจะแก้ไขก่อน ท่านประธานคะ อันนี้ละค่ะมันเป็นสิ่งที่เราคาดหวังจากคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญก็ดี และจากสภาแห่งนี้ว่าจะทำให้การเมืองนั้นดีขึ้น มันเป็นอีกขั้นหนึ่งอย่างไรละคะ เป็นอีกขั้นหนึ่งที่เราจะทำให้มันเกิดขึ้น แต่เมื่อวานนี้ดิฉันได้ยินท่านประธานคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ท่านได้ให้สัมภาษณ์ ท่านบอกว่าทำอะไรได้บ้างดีกว่าไม่ได้ทำอะไรเลย แต่จริง ๆ วันนี้ดิฉันอยากจะฟังท่าน ส.ว. ท่าน พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช ประธานคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางการแก้ไขรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับท่าน ส.ว. ตวง อันทะไชย ประธานคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางสร้างความสมานฉันท์ทางการเมืองของสังคมไทย ดิฉันอยากฟังท่านพูด ก็หวังว่าท่านคงจะได้พูด ดิฉันคิดอย่างนี้ค่ะว่ารัฐบาลชุดนี้คงจะไม่จัดการประชุมแห่งนี้จนกระทั่งถูกต่อว่าว่าเป็นการซื้อเวลา ไม่ได้มีความจริงใจในการที่จะแก้ปัญหาบ้านเมือง ดิฉันหวังว่าคงไม่เป็นอย่างนั้น แล้วก็คงไม่ทำให้คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นทำเสียเวลาฟรี ๆ ไปเปล่า ๆ คงไม่เป็นอย่างนั้น เอาละค่ะ ถามว่าทำไมต้องแก้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ตัวรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นั้นมีปัญหาอย่างไร คำตอบก็คือว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นั้น ไม่เป็นประชาธิปไตยที่แท้จริง ทีนี้ถามว่าทำไมต้องไปเกี่ยวข้องกับประชาธิปไตยที่แท้จริง ท่านประธานคะ มันเกี่ยวข้องอะไรกับการทำมาหากินของพี่น้องประชาชน มันเกี่ยวข้องอะไรกับเศรษฐกิจของชาติอยากจะรู้นักประชาชนเขาเลือกตั้งคราวที่แล้ว วันที่ ๒๓ ธันวาคม เขาเลือกเพื่อที่จะให้พรรคพลังประชาชนเป็นรัฐบาล เพราะเขาเลือกคนที่รัก เลือกพรรคที่ชอบ เพราะเขาคิดว่านโยบายของพรรคพลังประชาชนนั้นเป็นนโยบายที่ดีมีประโยชน์ทำให้เศรษฐกิจของชาตินั้นดีขึ้น ทำให้ราคาพืชผลทางการเกษตรนั้นดีขึ้น ได้ราคา ทำให้คนยากคนจนคนรากหญ้าได้ลืมตาอ้าปากได้ แต่คนที่มาทำเผด็จการรัฐประหาร คนที่มีอำนาจคนที่คลอดรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นั้น เป็นคนที่เขาไม่ชอบ ไม่พอใจ เขาแพ้

เขากลัวถูกเช็กบิล (Check bill) เพราะฉะนั้นเขาจึงต้องหาวิธีการต่าง ๆ นานาทำให้พรรคการเมืองคือพรรคพลังประชาชนที่ถึงแม้จะชนะการเลือกตั้งได้เป็นที่ ๑ อยู่ในสภาแห่งนี้ก็ต้องแพ้ไปในที่สุด ไม่ได้เป็นรัฐบาลไปในที่สุด แล้วก็พยายามทำทุกวิถีทางให้พรรคที่แพ้การเลือกตั้ง แพ้พรรคพลังประชาชนกลับมาเป็นรัฐบาล เพราะฉะนั้นเขาจึงใช้กลไกในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นี่ละค่ะ มาตรา ๒๓๗ มาทำการยุบพรรคไปง่าย ๆ ท่านประธานคะ รัฐบาลชุดนี้ที่กำลังถึงแม้ว่าไม่มีนโยบายที่ถือว่าเป็นเด่นชัดของตัวเองเลย ได้บริหารราชการแผ่นดินก็ดีนะคะ โชคดีไป เพราะฉะนั้นการยุบพรรคมันง่ายเกินไปค่ะท่านประธาน การกระทำการที่ขัดแย้งต่อหลักประชาธิปไตย ขัดแย้งต่อความรู้สึกของประชาชน ขัดแย้งต่อความที่ประชาชนรู้สึกว่าเขานั้นได้เลือกพรรคพลังประชาชน แต่พรรคพลังประชาชนไม่ได้บริหารต่อไป ยุบพรรคไปเสียง่าย ๆ นี่ละคะคือสิ่งที่มันขัดต่อความรู้สึก เขาจึงรู้สึกออกมา เขาจึงแสดงออกถึงความที่ว่าเขาไม่ชอบความไม่ยุติธรรม ไม่ยุติธรรมต่อความคิดเห็นของเขา มาตรา ๒๓๗ จึงกำหนดการยุบพรรคไว้ง่ายจนเกินไป ถามว่าง่ายอย่างไร ท่านประธานคะ มาตรา ๒๓๗ บอกไว้ว่า หากปรากฏหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าหัวหน้าพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคผู้ใดมีส่วนรู้เห็นหรือปล่อยปละละเลยหรือทราบถึงการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง ส.ส. และ ส.ว. หรือระเบียบ หรือประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้งก็ให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรค เพิกถอนสิทธิของหัวหน้าพรรคและกรรมการบริหารพรรคทุกคน ๕ ปี ท่านประธานคะ มาตรานี้ต้องแก้ไข แล้วแก้ไขอย่างไร ก็แก้ไขให้เป็นความผิดเฉพาะตัว นั่นหมายความว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งท่านใดทำการฝ่าฝืนคนนั้นละคือคนที่ถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งเป็นเวลา ๕ ปีก็ว่ากันไป เพราะฉะนั้นความยุติธรรมจะกลับคืนมาสู่สังคม เมื่อความยุติธรรมกลับคืนมาความสงบสุขก็กลับคืนมาสู่สังคมด้วยเช่นเดียวกัน ----------

แต่ถามว่าได้คนผิดไหมคะ ได้ไหม ได้ ได้คนผิดก็คือคนที่มีพฤติการณ์แบบนั้น หรือคนที่ทำให้เหตุการณ์ในการฝ่าฝืนนั้นเกิดขึ้น นั่นล่ะค่ะคือคนผิด สังคมก็ได้คนผิด แต่ระบบพรรคยังเกิดขึ้นอยู่ ทีนี้ถ้าแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๗ เช่นเดียวกันนะคะท่านประธาน เช่นเดียวกันว่าหากในอนาคตเกิดเหตุแบบนี้กับพรรคประชาธิปัตย์บ้าง หรือเกิดเหตุแบบนี้กับพรรคการเมืองใหม่ของกลุ่มพันธมิตรบ้าง รัฐธรรมนูญจะมาเหมารวมเช่งแบบที่พรรคไทยรักไทย หรือพรรคพลังประชาชนโดนไม่ได้แล้ว เพราะแก้รัฐธรรมนูญแล้ว ถ้าเกิดเหตุการณ์กับ ๒ พรรคนี้ คนเสื้อเหลืองหรือคนที่ไม่พอใจของพรรคประชาธิปัตย์ก็ดี จากตัวอย่างที่ดิฉันหยิบยกก็จะไม่ต้องออกมาชุมนุมประท้วง คนเสื้อเหลืองกลุ่มพันธมิตรก็ไม่ต้องออกมายึดสนามบินให้มันเกิดปัญหากับบ้านเมืองอีก ไม่ต้องมี เมื่อบ้านเมืองไม่สงบ ท่านประธาน บรรยากาศการลงทุนค้าขายต่าง ๆ มันก็หยุดชะงักไม่เกิดขึ้น คนไทยเป็นนักลงทุนก็ดี หรือคนต่างชาติที่เป็นนักลงทุนก็ดี เขาจะไม่มาลงทุนถ้าบ้านเมืองไม่สงบ เศรษฐกิจของชาติโดยรวมก็จะไม่ดี ผู้คนก็ยังต้องตกงานอยู่ ขายสินค้าก็ไม่ได้ราคา ภาพพจน์ประเทศก็ด้อยลง ขายสินค้าไม่ได้ราคา คู่แข่งขันเขาก็เลยไปลงทุน ต่างชาติไปลงทุนประเทศอื่นเสียดีกว่า เพราะฉะนั้นแก้ปัญหาโดยการแก้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มาตรา ๒๓๗ นี้เสีย เพื่อนำความสงบสุขกลับเข้ามา เพราะฉะนั้นมาตรานี้จึงเป็นมาตราที่ตรงกับคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้เสนอไว้ค่ะท่านประธาน นำความสงบสุขกลับมาสู่ประเทศชาติ

ทีนี้ถามว่าถ้าไม่แก้รัฐธรรมนูญท่านประธาน มันจะเกิดอะไรขึ้น มันจะเกิดความยุ่งเหยิง สับสน วุ่นวายอยู่ในสังคมเหมือนเดิม เพราะอะไร เพราะว่านายกรัฐมนตรียังไม่ได้รับการยอมรับจากหลาย ๆ คน เวลาไปไหนมาไหนก็ไม่สบายใจ อาจจะโดนเหมือนคราวที่แล้วก็ได้ ไปที่พัทยาก็โดนทุบรถ หรือไปลพบุรีล่าสุดเมื่อสัปดาห์ที่แล้วก็โดนปลาร้าขว้างเอา ต้องมานั่งหาตำรวจเป็นหลายพันนายเพื่อคุ้มครอง และลองดูสิคะลองไปจังหวัดอุดรธานีสิคะจะเกิดอะไรขึ้นบ้าง ดิฉันคิดว่าคงยุ่งเหยิง แล้วตำรวจเขาก็บอกมาแล้วนะคะว่า เขาก็คงไม่อยากที่จะคุ้มครองอะไรเท่าไรแล้ว เพราะเขากลัวว่าถ้าเขาไปทำมาก หรือว่าเกินไปกับผู้ชุมนุมเขาอาจจะถูกร้องต่อข้อหาปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ จาก ป.ป.ช. ถูกปลดออก ไล่ออกก็ได้ เพราะฉะนั้นเดี๋ยวนี้ชาวบ้านเขาก็เลยบอกว่า

เห็นท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ในทีวีทีไรเขาเอารองเท้าขว้าง หรือไม่เขาก็เปลี่ยนช่องทุกทีเลย ดิฉันไม่อยากให้เกิดเหตุการณ์แบบนี้ท่านประธาน เพราะฉะนั้นการบริหารราชการมันก็จึงยากลำบากอยู่ ท่านประธานคะ การเสนอขอแก้ไขมาตรา ๒๓๗ นั้น ดิฉันเองถือว่าเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชนด้วยซ้ำไม่ได้ทำเพื่อประโยชน์ส่วนตัวแต่อย่างใดเลย แม้จะมีกลุ่มคนบางคนออกมาคัดค้านที่ ส.ส. และ ส.ว. รวมตัวกัน ๑๕๒ คน ขอแก้ไขรัฐธรรมนูญ ออกมาคัดค้านจะถอดถอน ส.ส. กับ ส.ว. ด้วยซ้ำ อันนี้เป็นตัวอย่างท่านประธาน เป็นตัวอย่างที่คณะรัฐประหารวางกับดักทิ้งเอาไว้ เพื่อทำลายฝั่งตรงข้าม เพราะกรณีนี้ ส.ส. ส.ว. ทำตามหน้าที่ที่รัฐธรรมนูญให้ไว้ด้วยซ้ำ นั่นคืออะไร คือการยื่นญัตติขอแก้ไขรัฐธรรมนูญตามหมวด ๑๕ การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๑ ซึ่งเป็นไปตามกฎหมาย แต่มันไม่ถูกใจคนบางคน ไม่ถูกใจคณะบางคณะที่มีอำนาจแฝงอยู่นั่นเอง เพราะฉะนั้นจึงพยายามหาช่องทางกันเป็นทอด ๆ ท่านประธานลองคิดดูว่าถ้าหากเรื่องนี้คดีไปถึงการไต่สวนและถูกส่งไปยัง ส.ว. ดิฉันว่ามันบรรลุผล ร้อยเปอร์เซ็นต์เลย อย่าให้เกิดขึ้นอย่างนั้นเลย มันเป็นการทำลายล้างฝ่ายตรงข้ามด้วยองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ซึ่งองค์กรอิสระนี้ก็ถูกแต่งตั้งไว้โดยคณะรัฐประหาร และยังคงทำหน้าที่นี้สนองตอบต่อความต้องการของผู้ที่มีอำนาจที่มองไม่เห็นนั้นเอง ท่านประธานคะ กลุ่มคนที่มาคัดค้านการแก้ไข รวมทั้งคณะกรรมการบางท่านในองค์กรอิสระ หรืออดีต สสร. ที่ร่างรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นี้ -----

ออกมาคัดค้านนั้นอาจจะเป็นแนวคิดที่ไม่เข้าใจถึงประชาธิปไตยแบบตัวแทนอย่างแท้จริง เพราะเมื่อประชาชนส่วนหนึ่งเขาเห็นว่ามันมีปัญหาในสังคม มันมีความขัดแย้งและอุปสรรคในการที่จะให้มันแก้ไขกันได้ มันคือตัวกฎหมายนั่นเอง มันคือตัวรัฐธรรมนูญเอง มันก็สมควรที่จะแก้ไข ดังนั้นการแก้ไขมันจึงไม่น่าจะเป็นเรื่องต้องห้ามแต่อย่างใด แต่การแก้ไขนั้นมันต้องทำตามรัฐธรรมนูญ เราเคารพรัฐธรรมนูญ มันกำหนดไว้ในมาตรา ๒๙๑ ที่ให้หลักเกณฑ์ วิธีการแก้โดย ๔ กลุ่มประเภทด้วยกัน ครม. ส.ส. หรือ ส.ส. บวก ส.ว. หรือประชาชน เขาก็มีสิทธิยื่นเข้ามา ชื่อเกิน ๕๐,๐๐๐ ชื่อ เขาก็ยื่นเข้ามาได้ เพราะฉะนั้นการกระทำที่คัดค้านนี้จึงไม่น่าจะเป็นแนวคิดแบบประชาธิปไตย แต่เป็นแนวคิดแบบอำนาจนิยมหรือข่มขู่กันเสียมากกว่า เพราะว่าในระบบรัฐสภาเมื่อท่านเห็นว่าญัตติใดไม่เหมาะสม ท่านก็ลงมติให้ญัตตินั้นตกไป มันเป็นวิถีทางประชาธิปไตย เป็นการปฏิบัติหน้าที่ที่มีเหตุมีผล ท่านประธานคะ ไม่ใช่ว่า ส.ส. ส.ว. มีอำนาจหน้าที่ในการจะแก้ไขพิจารณาการแก้กฎหมายโดยตรง แต่กลับกลายเป็นถูกกล่าวหาว่าทำเพื่อตัวเอง ทำผิดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๒ ท่านประธานคะจะมาถอดถอนกันเรื่องนี้ดิฉันว่ามันเลอะเทอะสิ้นดี เลอะเทอะจริง ๆ แต่อย่างไรก็ตามในสถานการณ์ปัจจุบันอะไรมันก็เกิดขึ้นได้ บ้านเมืองมันไม่ได้อยู่เป็นปกติสุขนักหรอกนะคะ มีอำนาจแฝงอยู่เพราะฉะนั้นอะไรมันก็เกิดขึ้นได้ นักการเมืองฝ่ายตรงข้ามถ้าหลุดเข้าไปในกับดักนี้เสร็จแน่ ผู้มีอำนาจที่มองไม่เห็นแค่ส่งสัญญาณให้ลูกสมุนบางคนดำเนินการ ดำเนินการให้เป็นไปตามเป้าหมายของเขา ต้องการให้กลุ่มอำนาจยังคงครองอำนาจต่อไป นี่ละค่ะดิฉันถึงขอสนับสนุนการแก้ไขรัฐธรรมนูญของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่เสนอเข้ามาด้วย ๖ ประเด็น ดิฉันขอสนับสนุน แต่จริง ๆ แล้วการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ใช้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ จะง่ายกว่า ดีกว่า เร็วกว่า แต่เอาละ เรามาพิจารณากันถึงรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ แล้ว มีคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญซึ่งทำงานอย่างหนัก หลังขดหลังแข็งเที่ยวถามประชาชนไปทั่ว เปิดเว็บไซต์ มีตู้ ปณ. ให้ประชาชนได้มาแสดงความคิดเห็น เขาก็ทำงานกันอย่างหนัก ก็ต้องให้กำลังใจ เพราะฉะนั้นใน ๖ ประเด็นของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ที่คณะกรรมการสมานฉันท์ได้หยิบยกขึ้นมานั้นก็ถือว่าเป็นการเริ่มต้นที่ดี

แต่จริง ๆ แล้วมันต้องแก้กันทั้งฉบับเต็มไปหมดเลย ท่านประธานคะ รายงานของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ จึงถือว่าเป็นการดำเนินงานมาอย่างถูกต้อง ถูกเวลา ดิฉันจึงขอให้กำลังที่ดีอันนี้ แล้วก็หวังว่าการประชุมร่วมกันของรัฐสภาในครั้งนี้จะนำพามาซึ่งการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ให้ได้จริง ๆ มีความจริงใจ จริงจังในการทำงานซึ่งกันและกัน แล้วก็หวังว่าความสงบสุข ความเจริญก้าวหน้าของประเทศจะกลับมาอย่างโดยเร็ว แต่จริง ๆ แล้ว ดิฉันมีอีกหลายมาตราเหลือเกินที่อยากจะพูด เวลามันก็เหลือนิดเดียว คงจะต้องให้ท่านอื่นได้พูดบ้าง

มาตรา ๒๖๖ ก็เช่นเดียวกัน เป็นมาตราที่ดิฉันเองนั้นหยิบยกในช่วงที่มีประชามติของรัฐธรรมนูญด้วยซ้ำ เพราะเป็นมาตราที่ ส.ส.นั้นไม่สามารถจะทำงานได้เลย ท่านประธานคะ การทำงานแก้ไขปัญหาให้ประชาชนนั้นจะมาหวังให้ ส.ส. พูดอยู่ในสภาเพื่อแก้ปัญหาให้พวกเขานั้นยากมาก กว่าเราจะมานั่งรอคิวทุกวันพุธ และวันพฤหัสบดี วันละ ๑๐ คน ได้ ๒๐ คน มี ส.ส. ตั้ง ๔๐๐ กว่าคน คนละ ๓ นาที เมื่อไรปัญหาของประชาชนจะจบ แต่การที่ดิฉันเองเป็น ส.ส. จะไปติดต่อราชการแก้ไขปัญหา แม้กระทั่งผักตบชวาเต็มคลอง จะติดต่อกรมชลประทาน กรมชลประทานก็อาจจะบอกมาได้ว่าท่านก้าวก่ายแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ราชการของผม ผิดมาตรา ๒๖๖ แล้วทำไมท่านไม่ทำ แก้ปัญหาให้ประชาชนล่ะ ก็ท่านไม่ทำ ส.ส. จึงอยากจะทำ ตอนนี้ ส.ส. ทำแบบนั้นไม่ได้ ต้องมาพูดในสภา ----------

เพราะฉะนั้นมาตรา ๒๖๖ จึงต้องแก้ไขด้วยเช่นกัน ดิฉันจึงหยิบยกแค่เพียงมาตรา ๒๓๗ กับมาตรา ๒๖๖ เพื่อทำหน้าที่ตามมาตรา ๒๙๑ ค่ะท่านประธาน ขอบพระคุณค่ะ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านรสนานะครับ ท่านมีเวลา ๘ นาทีครับ

นางสาวรสนา โตสิตระกูล สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน รสนา โตสิตระกูล สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภาค่ะ มีนักปรัชญาการเมืองท่านหนึ่งกล่าวว่า การเมืองคือการต่อสู้เพื่อผลประโยชน์ของตัวเอง โดยอ้างหลักการและอุดมการณ์เพื่อประชาชนมาบังหน้า หรือการเมืองคือการดำเนินกิจการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของตนเองและพวกพ้อง ดิฉันว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งที่เป็นจริง เพราะว่าเราเองมักจะพูดคำโต ๆ เยอะมาก กิจการสาธารณะนั้นตั้งแต่การจัดสรรงบประมาณ การกู้เงิน การดำเนินนโยบายทางสังคม เศรษฐกิจ เพื่อประชาชนนั้นเป็นเพียงสิ่งที่เราเรียกว่า ฉากหน้า แต่ฉากหลังนั้นก็คือการจัดสรรแบ่งปันผลประโยชน์ในระหว่างนักการเมือง ถ้าหากว่าการจัดสรรแบ่งปันผลประโยชน์ในระหว่างนักการเมืองจัดได้ลงตัว รัฐบาลก็จะมีเสถียรภาพ เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าเสถียรภาพทางการเมืองก็เป็นเพียงเสถียรภาพที่เกิดจากการจัดสรรผลประโยชน์ที่ลงตัว เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าความต้องการที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นก็เป็นส่วนหนึ่งที่แสดงให้เห็นชัดเจนว่า นักการเมืองนั้นต้องการที่จะต่อรองการแก้ไขกติกา เพื่อให้ตัวเองสามารถเข้าถึงผลประโยชน์ของตัวเองได้อย่างเต็มที่ เวลาที่นักการเมืองได้ผลประโยชน์ไม่เต็มที่ก็จะก่อความวุ่นวาย สมาชิกหลาย ๆ ท่านก็พูดทำให้ดิฉันเห็นชัดเจนขึ้นนะคะว่าคำพูดอันนั้นมีความเป็นจริงมาก เรามักจะอ้างคำโต ๆ อย่างคำว่า สมานฉันท์ การแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อสมานฉันท์ อันที่จริงถ้าเราพูดให้ตรงกว่านั้น ก็คือว่าถ้าไม่แก้ไขรัฐธรรมนูญนักการเมืองก็จะป่วนไปเรื่อย ทั้งในสภาและนอกสภา ถ้าหากว่าแก้ไขแล้วก็นักการเมืองได้รับผลประโยชน์เต็มที่แล้วก็จะยุติการก่อความปั่นป่วน ประชาชนก็จะมีโอกาสทำมาหากินอยู่อย่างปกติสุขได้นะคะ หลาย ๆ คนอ้างว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นั้นมาจากรัฐธรรมนูญของคณะรัฐประหาร ดิฉันคิดว่าจริง ๆ แล้วมีหลายท่านก็อยู่ในสภามาหลายสมัยท่านทราบไหมคะว่ามีกฎหมายที่เขียนว่า ขึ้นด้วยว่า ปว. คือประกาศของคณะปฏิวัติ อยู่ในสภาที่เราใช้อยู่

ในเวลานี้ในสังคมเราใช้อยู่ประมาณเกือบ ๕๐๐ ฉบับ ดิฉันไม่เห็นมีนักการเมืองคนไหนเลย เมื่อเวลาเป็นรัฐบาลได้มีการพยายามที่จะเอามารื้อฟื้น แล้วก็ดูว่ากฎหมายเหล่านั้นยังเป็นประโยชน์อยู่หรือไม่ ถ้าไม่เป็นประโยชน์ก็ยกเลิกไป ถ้าเป็นประโยชน์ก็ยกอันดับขึ้นมาเป็นพระราชบัญญัติ แต่เวลาที่อ้างว่ารัฐธรรมนูญนั้นเป็นรัฐธรรมนูญของคณะรัฐประหาร คือเราก็เอาเป็นเอาตาย แต่กฎหมายอื่น ๆ ที่สำคัญที่เป็น ปว. คณะปฏิวัติทั้งหลาย ไม่เห็นมีการที่จะพยายามแก้ไขปัญหา เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่ทำให้เราตั้งคำถามว่า คำว่า สมานฉันท์ ก็ตาม คำว่า ความปรองดอง ก็ตาม คำว่า ความเป็นธรรม ก็ตามนั้น เป็นไปเพื่อประโยชน์ของนักการเมืองใช่หรือไม่เราพูดคำโต ๆ นั้นแล้ว ในที่สุดก็เพื่อประโยชน์ของตัวเองนะคะ ดิฉันเห็นว่าอย่างการแก้รัฐธรรมนูญทั้ง ๖ ประเด็นนั้น ที่ทำให้บ้านเมืองร้าวลึกมาปีสองปีที่ผ่านมานั้น ก็เกิดขึ้นจากการที่นักการเมืองเสียประโยชน์แล้วก็ต้องการที่จะแก้ปัญหาให้กับตัวเองนะคะ รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ดิฉันคิดว่าในหมวดสิทธิเสรีภาพ ในหมวด ๓ และหมวด ๕ เป็นสิ่งที่ประชาชนได้ประโยชน์ แต่ปรากฏว่าการบังคับใช้ยังมีปัญหาอยู่มาก ดิฉันไม่เห็นนักการเมืองทั้งที่เป็น ส.ส. แล้วก็รัฐบาล พยายามที่จะแก้ไขปัญหาในทางปฏิบัติที่จะให้ประชาชนสามารถเข้าถึงสิทธิของเขาที่ได้รับการรับรองตามรัฐธรรมนูญ ดิฉันเองก็เชื่อว่าจิตสำนึกและจริยธรรมนักการเมืองไม่ได้เกิดจากรัฐธรรมนูญนะคะ แก้ไขรัฐธรรมนูญไปมันก็ไม่ได้แก้ปัญหานักการเมืองให้มีจริยธรรมมากขึ้น ดิฉันคิดว่าลองตั้งคำถามดูปัญหาที่ประชาชนประสบอยู่ในเวลานี้ คือปัญหาปากท้องของเขา ----------

ดิฉันพบแม่ค้าที่จะต้องจ่ายเงินกู้ร้อยละ ๒๐ ต่อวัน รัฐบาลเข้าไปแก้ไขปัญหาหรือไม่ ส.ส. เข้าไปช่วยกันหรือไม่ ตลาดคลองเตย แม่ค้าต่อสู้เพื่อให้มีที่ทำกิน รัฐบาลไม่กล้าแตะอะไรเลย มีการกระทำความรุนแรงโดยคนในเครื่องแบบ รัฐบาลเฉยไม่ทำอะไร เพราะไม่ต้องการแตะผลประโยชน์ของพรรคร่วมรัฐบาลที่ดูแลอันนั้นอยู่ใช่หรือไม่ กรณีมาบตาพุด ศาลให้การคุ้มครอง ก็ปรากฏว่ามีปัญหา รัฐบาลจะไปใช้มาตรา ๖๗ ว่า มาตรา ๖๗ นั้นเนื่องจากยังไม่มีกฎหมายลูก เพราะฉะนั้นบังคับไม่ได้ กรณีอำเภอบางสะพานที่ชาวบ้านเขาต่อสู้เพื่อที่จะให้มีฐานทรัพยากรที่เขาจะมีชีวิตอยู่ได้ก็ต้องต่อสู้กันอีกยาวนะคะ แม้แต่กองทุนน้ำมัน รัฐบาลประกาศว่าทำได้ภายใน ๙๙ วัน ถ้าตัวเองได้เป็นรัฐบาล เวลานี้ไม่ทำอะไรเลย เพราะว่าไม่ต้องการแตะผลประโยชน์ของพรรคร่วมรัฐบาลใช่หรือไม่ ดิฉันคิดว่าสิ่งเหล่านี้ปัญหาบ้านเมืองเราที่มันยังเป็นปัญหาอยู่ตลอดเวลาก็เพราะว่านักการเมืองดำเนินกิจการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของตัวเองและพวกพ้อง นักการเมืองคิดว่าเมื่อจัดสรรผลประโยชน์ที่เป็นเงินงบประมาณได้ลงตัวแล้ว ทุกอย่างก็จะเจรจากันได้ เสถียรภาพก็จะเกิดขึ้น นักการเมืองไม่เคยคิดว่าจะสร้างเสถียรภาพร่วมกับประชาชนได้อย่างไร ในการที่จะทำกิจการสาธารณะเพื่อประโยชน์สาธารณะ รองนายกรัฐมนตรีท่านหนึ่งเตือนรัฐบาลนะคะว่าอย่าลืมตัวว่านึกว่าตัวเองยังเป็นฝ่ายค้านอยู่ตอนกรณีเรื่องสนามกอล์ฟอัลไพน์ อันนี้แปลว่าอะไรคะ แปลว่าเมื่อเป็นฝ่ายค้านต้องต่อสู้เต็มที่ แต่เมื่อเป็นรัฐบาลแล้วต้องเกี้ยเซียะกัน อย่าไปทำอะไรในการตรวจสอบ อย่าไปสนใจเรื่องธรรมาภิบาลอย่างนั้นหรือเปล่า ดิฉันว่าถ้าหากว่านักการเมืองเราไม่ว่าเป็นรัฐบาลหรือ ส.ส. ในรัฐสภานี้ เรามองประเด็นทางการเมืองเพียงเพื่อว่าเป็นการต่อสู้เพื่อให้ตัวเองได้ผลประโยชน์มากที่สุด ส่วนประชาชนก็เรื่องของประชาชนไป เราอ้างคำใหญ่ ๆ โต ๆ นะคะ คืนอำนาจให้ประชาชนเพื่อเลือกตั้งใหม่ เราไม่เคยตั้งคำถามเลยว่านั่นคือการคืนอำนาจเพื่อให้เราสามารถจัดสรรอำนาจใหม่ แต่ดิฉันคิดว่ารัฐบาลไม่ว่าพรรคไหนก็ตามที่ขึ้นมาในเวลานี้ ไม่เคยมีใครคิดแก้ปัญหาให้กับประชาชนอย่างแท้จริงนะคะ ทุกคนรักษาตัวเองในการที่จะสร้างเสถียรภาพให้กับตัวเอง คิดว่าเมื่อเจรจาแบ่งสรรผลประโยชน์กันลงตัวแล้ว ทุกอย่างก็จะเรียบร้อย นักการเมืองก็จะอยู่ในแถวในแนว ไม่ลุกขึ้นมาโวยวายก่อความวุ่นวายทั้งในสภาและนอกสภาให้เกิดปัญหา เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่ารัฐบาล

ควรจะพิจารณาใหม่นะคะว่า ท่านจะเป็นความหวังให้กับประชาชนได้ เมื่อท่านพยายามที่จะสร้างเสถียรภาพทางการเมืองอย่างแท้จริง คือเสถียรภาพของการที่ดำเนินงานทางการเมืองเพื่อประโยชน์ของสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชน ไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของตัวเองและพวกพ้อง แล้วเมื่อนั้นละการที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นจึงจะเป็นไปเพื่อความสมานฉันท์อย่างแท้จริง แต่ในเวลานี้ดิฉันเห็นว่าทั้ง ๖ ประเด็นนั้นเป็น ๖ ประเด็นที่แก้เพื่อนักการเมืองทั้งสิ้น ยังไม่มีประเด็นไหนเลยที่ดิฉันคิดว่าประชาชนจะได้ประโยชน์ แต่ถ้าหากว่านักการเมืองให้ความสนใจอย่างแท้จริงนะคะ ในการลงไปดูว่าปัญหาที่ชาวบ้านเกิดขึ้นโดยการละเมิดกฎหมายรัฐธรรมนูญต่าง ๆ เราจะช่วยกันแก้ไขได้อย่างไร เมื่อนั้นละรัฐสภาและรัฐบาลจึงจะเป็นคำตอบให้กับประชาชนได้ค่ะ ขอบคุณค่ะ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านผ่องศรีนะครับ ท่านมีอะไรครับ

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ผ่องศรี ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันขออนุญาตใช้สิทธิพาดพิงนิดเดียว ในกรณีที่ท่านผู้อภิปรายขออนุญาตที่เอ่ยนามท่าน ท่านฐิติมา ฉายแสง ได้พูดถึงกรณีที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้เดินทางไปที่จังหวัดลพบุรีนะคะ จริง ๆ ดิฉันก็เป็นคนไม่ค่อยติดใจฟื้นฝอยหาตะเข็บแล้วก็มองโลกในแง่ดี แล้วก็เคารพผู้อภิปรายนะคะ แต่ว่าพี่น้องประชาชนที่ฟังอยู่ก็บอกว่าถ้า ส.ส. ไม่ลุกขึ้นมาชี้แจง คนที่ไม่รับรู้ข้อเท็จจริงก็จะเข้าใจผิดคนจังหวัดลพบุรีได้นะคะ ขอชี้แจงสั้น ๆ ค่ะว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นสิ่งที่ปรากฏทางสื่อนั้นไม่ใช่ข้อเท็จจริงนะคะ ดิฉันเองก็อยู่ในพื้นที่ แล้วคนที่มากระทำการที่ไม่น่าชื่นชมนั้นก็ไม่ใช่คนจังหวัดลพบุรีนะคะ ส่วนใหญ่แล้วคนจังหวัดลพบุรีก็มีความรักความศรัทธา แล้วก็มาให้กำลังใจท่านนายกรัฐมนตรี วันนั้นมีเรื่องราวดี ๆ มากมาย แต่ไม่ถูกนำเสนอ ท่านที่ดูข่าวก็อาจจะตกใจ ดิฉันขอกราบเรียนยืนยันนะคะว่า ----------

คนจังหวัดลพบุรีนั้นเป็นคนที่รักสันตินะคะ แล้วก็เป็นเมืองประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมนะคะ เพราะฉะนั้นก็ขอร้องไปยังทุกท่านด้วยที่มาใช้แผ่นดินจังหวัดลพบุรีกระทำการใด ๆ นะคะ ก็จะทำให้เสื่อมเสียแก่จังหวัดนะคะ ขอชี้แจงด้วยนะคะ ขอบพระคุณค่ะ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณนะครับ ต่อไปเชิญท่านณพฤษภ์นะครับ ๘ นาทีนะครับ

พลอากาศเอก ณพฤษภ์ มัณฑะจิตร สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พลอากาศเอก ณพฤษภ์ มัณฑะจิตร สมาชิกวุฒิสภาจากการสรรหาภาคอื่น ตัวแทนพี่น้องลูกเสือไทยในฐานะสมาชิกรัฐสภา ด้วยจิตคารวะท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติและคณะรัฐมนตรีที่เคารพรักทุกท่าน ความเป็นมิตรที่กระผมปรารถนาจากท่านอาจจะถูกกระทบกระเทือนจากความเห็นของกระผม หวังว่าคงจะได้รับการอภัย กระผมขอเริ่มต้นที่รัฐบาลโดยเฉพาะ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีที่สงสัยในตรรกแนวความคิดของท่านที่กล่าวว่าแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ๖ ประเด็นจะนำไปสู่ความสมานฉันท์ของบ้านเมือง ความนี้ปรากฏในหนังสือถึงประธานรัฐสภาเพื่อขอให้รัฐสภาดำเนินการตามมาตรา ๑๗๙ ของรัฐธรรมนูญ ตามความเห็นและข้อสงสัยของกระผม รัฐบาลต้องการความสมานฉันท์แต่ทำไมจึงวางกลไกไว้ไม่ค่อยสอดคล้อง หากจะระเบิดกันในสภาแล้ว คนข้างนอกเขาจะจบกันเช่นนั้นหรือแน่ใจหรือว่าจะรับ จะรักกติกากันทุกฝ่ายอย่างที่ต้องการ

ประการต่อมา เจตนารมณ์ในการแต่งตั้งคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ โดยอ้างถึงวิกฤติความขัดแย้งต้องสมานฉันท์ปรองดองและให้อภัย แต่คิดจนเวียนหัวแล้วก็ได้คำตอบว่าไม่ค่อยจะเกี่ยวกันเลย เป็นการคิดอย่างการเมืองชัด ๆ การเมืองแบบที่คุ้นเคยเก่า ๆ ทั้งสิ้นเป็นอย่างไรหรือครับ สมัยตอนเด็ก ๆ ไม่อยากไปโรงเรียนก็บอกคุณพ่อว่าปวดหัวช่วยไปลาครูให้หน่อยแล้วก็ไปวิ่งเล่น แม่ก็บอกว่าอ้ายนี่ป่วยการเมือง ก็แปลว่าการเมืองแบบเก่า ๆ คือทำการสิ่งใดที่ต้องการให้เป็นผลอย่างอื่นมากกว่าการที่จะได้รับผลจากสิ่งนั้นโดยตรง ตกลงว่าแนวทางสมานฉันท์และแนวทางปฏิรูปการเมืองเรื่องตรงเรื่องจริงที่หวังให้เห็นกลับเอาไว้พิจารณากันทีหลัง แค่ได้รับหนังสือ อ่าน แล้วก็ฟัง

ท่านประธานสมานฉันท์สรุปก็ยังวนเวียนอยู่ในการเมืองเก่าตามที่ว่าอยู่คือไปคนละทาง หันมาดูความจริงเรื่องสมานฉันท์กันบ้างนะครับมีวิกฤติชัด ๆ อยู่ ๒ เรื่อง ก็คือชายแดนใต้และสถานการณ์ความเห็นต่างกรณีนิยมอดีตนายกรัฐมนตรี แว่ว ๆ ว่าจะตามมาอีกเรื่องก็คือกรณีเขาพระวิหาร เอาเฉพาะในกรณีความเห็นต่าง คนที่นิยมก็ไม่ชอบให้ใครไปย่ำยีบีฑาคนที่เขานิยม คนที่นิยมก็เฝ้าแต่เห็นใจคนที่เขานิยม นี่เฉพาะที่เขานิยมกันจริง ๆ นะครับ ไม่ใช่นิยมทรัพย์ ส่วนคนไม่นิยมก็ชอบให้คนที่เขาไม่นิยมต้องโทษทัณฑ์ตามความผิดที่เกิดขึ้นและสูญสลายไปไม่เกี่ยวข้องกับงานบ้านงานเมืองอีกต่อไป ถึงตรงนี้อยากจะให้ทุกฝ่ายลองพิจารณาเรื่องความยุติธรรม ยุติธรรมที่ว่านี้ไม่ได้หมายถึงความเท่าเทียมกันแต่อย่างเดียว แต่ยังหมายถึงการหยุดหรือยุติตามความเห็นหรือธรรมะของแต่ละฝ่ายที่ยังขัดกัน รัฐบาลและสภาจะต้องเป็นผู้นำ สรุปว่าต้องให้ยุติไม่ใช่ยุให้แตกและคนโกงก็ต้องถูกลงโทษ สำหรับเรื่องแก้ไขรัฐธรรมนูญยังมีตรรกอีกหลายข้อที่ต้องให้เวลาแก่ประชาชนร่วมตัดสินหาข้อยุติธรรมจากบทเรียนต่าง ๆ เหล่านั้น ดีกว่าจะถือโอกาสได้รับสิทธิเป็นผู้แทนปวงชนคิดอ่านทำเรื่องสำคัญของประชาชนเสียเอง ประชาชนไม่ช้ำใจหรือครับ ยิ่งกว่านั้นความรุนแรงอาจจะกลับมาโดยไม่ควร งานดี ๆ กำลังมีเข้าก็อาจจะต้องสะดุดลงไม่ว่าจะเป็นงานกฎหมายเพื่อพัฒนาสังคม งานเศรษฐกิจที่กำลังจะดีขึ้น งานปฏิรูปการศึกษาเอย วิทยาศาสตร์เอย ตลอดจนเทคโนโลยีพลังงานและสิ่งแวดล้อมกำลังร่วมกันทำให้ดีขึ้น และที่สำคัญงานจากคนโกงกำลังเดินหน้า --------

ฝ่ายค้านที่ดีก็กำลังจะทุ่มสุดตัวในเรื่องนี้ ทหารมาตั้งหลักกันใหม่ก็จบเห่ ชาตินี้เหลือชีวิตไว้เถียงกันเรื่องการเมืองกับเรื่องคนคนเดียวเพียงแค่ ๒ อย่าง ไม่ต้องทำอะไร อะไรผิดก็ว่าไปตามผิดเถอะครับ เหลือเวลาไว้สร้างสรรค์สาระอย่างอื่นบ้างเถอะครับ ความจริงแล้วคนที่ตั้งหน้าตั้งตาจะแก้ไขรัฐธรรมนูญไม่ว่าจะโดยปฏิวัติหรือวิธีอื่นใด ๆ ก็ตาม เป็นเรื่องที่น่าชิงชัง พองานเสร็จคนเดินหน้าเดินนำเห็นร่ำรวยกันระเบิดทุกคน พวกนี้น่าจะสาปให้สูญพันธุ์เสียให้หมดนะครับ การแก้ไขรัฐธรรมนูญสามารถกระทำได้ในเวลาที่เหมาะสม มิใช่พอเริ่มไม่ทันไรก็แก้ไขกันเลย บทเรียนที่ได้รับมาเพียง ๒-๓ ปี ยังไม่พอตกผลึกเป็นทฤษฎี กระผมเองยังไม่ยอมรับเลยว่า ๖ ประเด็นที่แก้นั้นมีความเหมาะสมนะครับ และกลับเห็นว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นรัฐธรรมนูญฉบับกันไว้ดีกว่าแก้เสียด้วยซ้ำ มาตรา ๒๓๗ เป็นที่มาของเจตนารมณ์ ชาตินักเลง ไม่คิดเอาเปรียบใคร ไม่จำเป็นต้องแก้ มาตรา ๙๓ ถึง มาตรา ๙๘ มุ่งประสงค์จะหาคนดีมากกว่าคนดังมาประดับสภา ลองก่อนดีไหม จะรีบรื้อไปทำไม พ่อคนดีทั้งหลาย มาตรา ๑๑๑ ถึงมาตรา ๑๒๑ มุ่งให้มีคนหลากหลายมาช่วยงานไตร่ตรองเป็นพิเศษ ถ้าให้เหมือน ส.ส. หมดจะได้อะไร ยิ่งเป็นโรคเบาหวาน ภูมิคุ้มกันต่ำ ทั้งรัฐ ทั้งราษฎร์ช่วยกันเจาะแผล ประเดี๋ยวเดียวก็ตายกันหมดแล้วนะครับ ใคร ๆ เขาก็รู้ทันมาตรา ๑๙๐ ควร ไม่ควร อย่างไรก็พอออกข้อบังคับกันได้ กันความพลาดพลั้งไม่ดีกว่าหรือ เชื่อว่ามีดีมากกว่าเสีย หลายหัวดีกว่าหัวเดียวครับ มาตรา ๒๖๕ แก้กิเลสในตน ไม่ชอบกลเอาผลประโยชน์มาทับซ้อน อย่างนี้ไม่ดีกว่าหรือครับ มาตรา ๒๖๖ ไม่ต้องไปช่วยเขาสั่งงาน แต่สามารถดูแลประชาชนได้ด้วยงานนิติบัญญัติ กำกับนโยบาย ควบคุมคนทำงานได้ ไม่พอเพียงหรือพ่อคนขยัน ก็ขอฝากไว้เท่านี้ละครับ ค่อย ๆ ทำ ค่อย ๆ ไป ไม่ต้องรีบแก้ให้บรรลัยไปกว่านี้ ประชาธิปไตยอย่าจ๋ากันมากนัก ประชาชนจะเดือดร้อน บ้านเมืองจะยุ่งเหยิง ธรรมชาติจะลงโทษครับ ขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านชัยยศครับ

นายไชยยศ จิรเมธากร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ไชยยศ จิรเมธากร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี พรรคเพื่อแผ่นดิน ท่านประธานที่เคารพครับ ผมได้อ่านรายงานคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งที่มาที่ไปท่านนายกรัฐมนตรี

ก็ได้ชี้แจงต่อสภาไปเมื่อเช้านี้แล้ว ต้องกราบขอบพระคุณท่านนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีที่ขอให้มีการเปิดอภิปรายในวันนี้ขึ้นมาเพื่อรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ของวุฒิสมาชิกในการที่จะดำเนินการตามแนวทางของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ท่านประธานครับ ผมอ่านดูแล้ว ทางคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นได้กำหนดแนวทางไว้เป็น ๓ แนวทาง ก็คือ การสร้างความสมานฉันท์ในบ้านเมือง การปฏิรูปการเมือง แล้วก็การให้เสนอแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ สำหรับ ๒ ประเด็นแรกนั้น จริง ๆ ที่ผมเตรียมมาจะพูดนั้น ได้ซ้ำประเด็นกับเพื่อนสมาชิกไปหลายท่านแล้ว จึงขออนุญาตพูดในส่วนของการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ

ท่านประธานที่เคารพครับ เพื่อนสมาชิกหลายท่านขึ้นมาพูดถึงการแก้ไขปัญหารัฐธรรมนูญว่าเป็นสิ่งที่ควรทำหรือไม่ควรทำ ผมกราบเรียนอย่างนี้ครับว่าในฐานะที่ผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพูดในนามของพรรค พรรคของผมได้มีการแถลงข่าวออกไปเหมือนพรรคการเมืองหลาย ๆ พรรคว่าเราสนับสนุนแนวทางการแก้ไขปัญหากฎหมายรัฐธรรมนูญที่เป็นปัญหาอยู่ ๖ ประเด็น ตามแนวทางของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ผมต้องกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า เรามิได้คิดว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้มีแต่ข้อบกพร่อง รัฐธรรมนูญฉบับนี้ ปี ๒๕๕๐ มีข้อดีอยู่หลายประเด็นครับ ----------

ขออนุญาตสรุปคร่าว ๆ ตามระยะเวลาสั้น ๆ นะครับ ยกตัวอย่างเช่น การกำหนดให้มีส่วนร่วมของประชาชนในการลงมติรับหรือไม่รับร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญเป็นครั้งแรกนะครับ กำหนดให้ชุมชนสามารถฟ้องร้องต่อหน่วยงานของรัฐ กำหนดให้ประชาชนสามารถร้องเรียนต่อหน่วยงานของรัฐได้โดยตรงในกรณีที่มีการละเมิดต่อสิทธิเสรีภาพ มีข้อกำหนดให้มีการคุ้มครองสิทธิเด็ก สตรี คนชรา มีการกำหนดแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐไว้อย่างชัดเจนมากมาย ทำให้คณะรัฐมนตรี คณะรัฐบาลต้องกำหนดแนวนโยบายแห่งรัฐในแนวนโยบายการบริหารประเทศชาติบ้านเมืองที่แถลงต่อรัฐสภาอย่างชัดเจน รวมทั้งเมื่อได้บริหารไปในระยะเวลาหนึ่งแล้วรัฐธรรมนูญก็ยังกำหนดให้รัฐบาลต้องมานำเสนอปัญหาอุปสรรคและวิธีการดำเนินการให้รัฐสภาทราบความคืบหน้า กำหนดให้ประชาชนมีส่วนร่วมต่อการเสนอปัญหาต่าง ๆ ยกตัวอย่างเช่น ลดจำนวนประชาชนที่จะเข้าชื่อเสนอกฎหมายเหลือเพียงแค่ ๑๐,๐๐๐ รายชื่อ ๒๐,๐๐๐ รายชื่อสำหรับการเข้าชื่อถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ๕๐,๐๐๐ รายชื่อสำหรับการเสนอแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ กำหนดให้มีการลงประชามติในกรณีที่นโยบายของรัฐบาลมีผลกระทบต่อชุมชน ต่อท้องถิ่น และยังกำหนดไว้ว่าประชามตินั้น ๆ จะต้องผูกพันต่อนโยบายของรัฐบาล กำหนดให้ในการเสนอพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี จะต้องชี้แจงที่มา ที่ไปของงบประมาณ รวมถึงข้อภาระผูกพันที่รัฐบาลในอนาคตจะต้องรับผิดชอบต่องบประมาณที่รัฐบาลปัจจุบันเสนอ มีข้อกำหนดห้ามมิให้การนำเงินนอกระบบมาใช้โดยใช้มติคณะรัฐมนตรี หรืออำนาจของคณะรัฐมนตรีซึ่งเคยมีอยู่เดิมต้องกลับมาขอความเห็นชอบต่อรัฐสภา กำหนดให้มีการประมวลจริยธรรมของนักการเมืองภายใน ๑ ปี ซึ่งได้พ้นไปแล้วตั้งแต่เดือนสิงหาคมปีที่แล้วนะครับ ซึ่งกำหนดไว้ในมาตรา ๑๗๙ มาตรา ๒๘๐ ประกอบกับมาตรา ๓๐๔ มีการเพิ่มอำนาจให้คณะกรรมาธิการสามารถมีอำนาจในการเรียกบุคคลเข้ามาชี้แจงต่อคณะกรรมาธิการของรัฐสภา กำหนดให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีจะต้องมาตอบกระทู้ มาตอบข้อซักถามของสภาด้วยตนเอง แต่อย่างไรก็ตามครับ เมื่อมีข้อดีก็ต้องมีข้อเสีย ในข้อเสียที่ผมอยากจะยกตัวอย่างให้เห็นก็คือว่า ยกตัวอย่างเช่น ในมาตรา ๓๑ กำหนดให้ข้าราชการมีสิทธิเท่าเทียมกันกับประชาชนในการเรียกร้องสิทธิต่าง ๆ ผมกราบเรียนถาม

ท่านประธานครับว่า วันนี้ถ้าหน่วยงานรัฐบาล ข้าราชการหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งไม่พอใจต่อแนวทางการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล แล้วอ้างมาตรา ๓๑ ออกมาเดินขบวนก่อม็อบ (Mob) ผมถามว่าจะเกิดอะไรขึ้น จะเป็นม็อบที่น่ากลัวที่สุดในประเทศหรือเปล่า มีการกำหนดนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐไว้มากมาย ซึ่งผมอ้างไปในข้อดีแล้ว แต่ในขณะเดียวกันก็มีข้อเสีย เพราะว่าแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐนั้นเมื่อกำหนดไว้มากมายก็ทำให้พรรคการเมืองต่างๆ ไม่สามารถที่จะเสนอแนวนโยบายใหม่ ๆ ขึ้นมาได้ เพราะสุ่มเสี่ยงต่อการขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญ มีข้อกำหนดไว้ที่ผมบอกว่าเป็นข้อดีว่านายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีต้องมาตอบชี้แจงต่อสภานั้น แต่ไม่ได้มีบทลงโทษเลยว่าถ้ากำหนดไว้ว่าต้องมา แล้วถ้าเกิดไม่มาสภาแห่งนี้ รัฐสภาจะทำอย่างไร ท่านประธานคงจะจำได้นะครับ ยกตัวอย่างข้อเสียอีกสักข้อหนึ่ง ท่านคงจะจำได้ในขณะที่รัฐบาล ๒ รัฐบาลที่แล้วจะจัดตั้งรัฐบาล มีการเสนอชื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นจำนวนมาก มีบุคคลหลายคนที่ถูกเสนอชื่อออกมาปฏิเสธ เพราะอะไรครับ เหตุผลที่ให้ก็คือว่า เพราะข้อหยุมหยิมมากเกินไปของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ทำให้บุคคลเหล่านั้นไม่สามารถเข้ามาตอบรับที่จะดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ ท่านประธานที่เคารพครับ รัฐธรรมนูญหลายท่านขึ้นมาพูดก็บอกว่าเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ แต่ไม่ได้แปลว่ากฎหมายสูงสุดของประเทศแล้วจะแก้ไขไม่ได้ หลายคนกล่าวอ้างกฎหมายต่างประเทศว่าเขาไม่ค่อยแก้ไขกัน จริงครับ หลายประเทศกำหนดไว้ไม่ได้เป็นลายลักษณ์อักษรด้วยซ้ำ เป็นเพียงจารีตประเพณี ----------

แต่ท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้พอพวกผมขึ้นมาบอกว่าสนับสนุนการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ หลายท่านก็ออกมาบอก มาตำหนิติติงต่าง ๆ นานา ว่าไม่ควรอย่างนั้นด้วยเหตุผลต่าง ๆ นานา ผมกราบเรียนอย่างนี้ครับว่าตลอดระยะเวลาตั้งแต่ปี ๒๔๗๕ มาถึงจนวันนี้เราผ่านกฎหมายรัฐธรรมนูญมาแล้ว ๑๘ ฉบับ ท่านประธานครับ ๑๘ ฉบับ ท่านประธานลองไปมองย้อนหลังสิครับว่า ๑๘ ฉบับนั้นมีกี่ครั้งใน ๑๘ ฉบับ ที่สามารถแก้ไขได้โดยคนที่เป็นนักการเมือง โดยคนที่ได้ชื่อว่าเป็นตัวแทนของภาคประชาชน ครั้งเดียวหรือ ๒ ครั้งเท่านั้น ที่เหลืออีก ๑๘ ครั้ง มาจากการฉีกโดยปฏิวัติรัฐประหารทุกครั้ง ท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้พอกล่าวอ้างว่าจะมีการเสนอแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ มีหลายท่านออกมาบอกว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ มาจากการลงประชามติของประชาชน ซึ่งผมบอกแล้วว่าเป็นข้อดี แต่ในขณะเดียวกันผมกราบเรียนกับท่านประธานว่า ข้อดีนั้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงหรือเปล่า ประชาชนส่วนหนึ่งได้ลงประชามติไปโดยวันนั้นกำหนดไว้เพียงว่าให้รับหรือไม่รับร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญ ไม่ได้มีการพูดถึงรายละเอียด ผมยกตัวอย่างว่าการลงประชามติที่เกิดขึ้นในวันที่ ๑๙ สิงหาคม ปี ๒๕๕๐ ก่อนหน้านั้นในการร่างท่านประธานจำได้ไหมครับว่ามีการไปรับฟังความคิดเห็นหรือที่ภาษาอังกฤษเรียกกันว่าเฮียริ่ง (Hearing) ในหลายจังหวัด หลายพื้นที่ ผมเห็นเฮียริ่งของคณะสภาบ้างที่ไปลงในพื้นที่ต่าง ๆ พูดถึงเรื่องเขตเลือกตั้งออกมาเหมือนกันหมดครับ ก็คือให้เป็นเขตเล็กเบอร์เดียว เดี๋ยวผมจะพูดถึงเรื่องเขตเล็กเบอร์เดียวอีกทีหนึ่ง วันนี้เวลาที่ประชาชนเขาจะลงประชามติเขาไม่มีโอกาสได้ตอบหรอกครับว่าเขาอยากได้เขตเล็กเบอร์เดียว หรืออยากให้ ส.ส. มีโอกาส มีตำแหน่งต่าง ๆ อะไรหรือไม่ แต่เขาได้ทำอย่างเดียวคือว่ารับหรือไม่รับ ส่วนที่มีการรับเมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ปี ๒๕๕๐ มีคนลงคะแนนทั้งหมดประมาณ ๒๔-๒๕ ล้านคน ตัวเลขโดยประมาณก็คือ ๑๔ ล้านคนรับ ๑๐ ล้านคนไม่รับ ท่านประธานที่เคารพครับผมถามว่าตัวเลข ๑๐ ล้านคนนั้นเขาไม่รับแล้ววันนี้เป็นเหตุเป็นผลพอที่เราจะนำปัญหาความคิดของเขาใน ๑๐ ล้านคนมาแก้ไขกฎหมายได้หรือไม่ ท่านประธานครับ ใน ๑๔ ล้านคนที่รับที่มีการกล่าวอ้างกันว่ารับร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้มา ๑๔ ล้านคน ก็ไม่ได้มีใครพิสูจน์ได้ว่าใน ๑๔ ล้านคนนั้นเขารับทุกเรื่องหรือเปล่า ถ้าท่านประธานยังจำได้วันนั้น

มีข้อออกมาเรียกร้องกันว่ารับไปก่อนแล้วค่อยมาแก้ทีหลัง ผมเชื่อว่าใน ๑๔ ล้านคนที่รับในวันนั้นรับเพราะต้องการให้มีการเลือกตั้ง ต้องการให้ระบอบประชาธิปไตยกลับคืนมา แล้วมอบหมายให้ ส.ส. ส.ว. ที่ตัวเองเลือกกลับเข้ามาทำหน้าที่ในการแก้ไขปัญหา แก้ไขกฎหมายทั้งหลาย ท่านประธานที่เคารพครับ หนึ่งในเรื่องที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญเสนอขึ้นมา ก็คือเรื่องเขตเล็กเบอร์เดียว เขตเล็กเบอร์เดียวถ้าท่านประธานย้อนหลังกลับไปดู ศึกษาดูว่าวันนั้นสภามี ๒ สภา มีสภาร่างแล้วก็มีสภานิติบัญญัติ สภาร่างเสนอขึ้นมาว่าให้เป็นเขตเล็กเบอร์เดียว ต่อมาสภานิติบัญญัติถึงมาแก้ไขในชั้นการพิจารณาในสภา แล้วแก้ไขด้วยคะแนนเสียงเท่าไรครับ ๕๐ ต่อ ๓๐ ซึ่งถ้าถามว่าอันนั้นกฎหมายฉบับนี้ผ่านโดยถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ ไม่ถูกต้องครับเพียงแต่ไม่มีใครออกไปฟ้องร้องภายในระยะเวลาที่กำหนด เพราะทุกคนก็คิดว่าขอให้มันผ่าน ๆ ไป เลือกไปเสียก่อนแล้วค่อยมาแก้ไขกันข้างใน ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อเรามาพิจารณาถึง ๑๔ ล้านคนต่อ ๑๐ ล้านคน โดยกฎของการเคารพเสียงข้างน้อย เราก็ต้องมานั่งพิจารณากันในวันนี้ว่า ๖ มาตราที่พวกเราเห็นด้วยบอกไปแล้วว่าเห็นด้วยกับคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นมีเหตุผลอย่างไรบ้าง ท่านประธานที่เคารพครับ มีข้อขัดแย้งกันหลายต่อหลายท่าน หลายต่อหลายฝ่ายบอกว่าเขตเล็กเบอร์เดียว เขตเล็กลงมีการซื้อเสียงได้ ----------

ผมกราบเรียนถามท่านประธานครับว่า วันนี้มีปืนก็ปล้นเขาได้ ปืนก็ต้องเป็นอาวุธควบคุม แล้วถ้าใช้รถยนต์เข้าไปในการปล้นล่ะครับ รถยนต์เป็นอาวุธด้วยหรือเปล่า ต้องถูกควบคุมด้วยไหม ท่านประธานครับ การซื้อเสียงนั้นผิดกฎหมายครับ เป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ เป็นสิ่งที่ต้องต่อต้าน แต่ถามว่ามีใครตอบได้ว่าเขตใหญ่แล้วไม่มีการซื้อเสียง เมื่อสักครู่นี้ก่อนที่ผมจะเข้ามา ผมก็ได้พูดคุยกับเพื่อนสมาชิกหลายคน ก็มีการถกปัญหากัน แต่สิ่งหนึ่งครับที่ทุกคนยอมรับตรงกันก็คือว่าในระบอบประชาธิปไตย เสียงของประชาชนทุกเสียงต้องมี ๑ เสียงเท่าเทียมกัน วันนี้ตอบได้ไหมครับว่าทำไมพี่น้องประชาชนที่มาจากจังหวัดระนองถึงเลือก ส.ส. ได้เพียงหนึ่งเดียว ทำไมคนที่มาจากเขตเลือกตั้งของผมถึงเลือก ส.ส. ได้ ๒ คน ในขณะที่เขตอื่น ๆในจังหวัดอุดรธานีเลือกตั้งได้ ๓ คน ท่านประธานที่เคารพครับ หลักสากลในโลกนี้ล้วนแล้วแต่แก้ไขมาเป็นเขตเล็กเบอร์เดียว เพราะมันตอบโจทย์ได้ว่าประชาชนทุกคนต้องมีสิทธิเท่าเทียมกัน ท่านประธานที่เคารพครับ ผมอยากจะยกตัวอย่างประเทศญี่ปุ่น ประเทศญี่ปุ่นก็เคยมีทฤษฎีนี้ว่าเขตยิ่งใหญ่เท่าไรยิ่งซื้อเสียงได้ยาก พวกเราเป็น ส.ส. ไปดูงานที่ประเทศญี่ปุ่น เมื่อก่อนประเทศญี่ปุ่นกำหนด ๒-๓ จังหวัดเป็น ๑ เขตเลือกตั้ง ผลที่เกิดขึ้นคืออะไรครับท่านประธาน ผลที่เกิดขึ้นก็คือว่านักการเมืองทั้งหมดต้องไปแอบอิงกับบริษัทใหญ่ ๆ ไปแอบอิงกับมาเฟียท้องถิ่น ในที่สุดประเทศญี่ปุ่นก็ต้องมาเป็นเขตเล็กเบอร์เดียว ท่านประธานครับเรื่องของการซื้อสิทธิซื้อเสียงนั้นเราก็มีหน่วยงานที่เป็น กกต. อยู่แล้วนะครับ ส่วนว่าเมื่อ กกต. แล้วจะต้องมีข้อเสนออีกข้อหนึ่งที่พ่วงท้ายมาของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญก็คือการกำหนดให้มีศาลเลือกตั้งนั้น ผมก็เป็นหนึ่งในคนที่ได้นำเสนอปัญหานี้ขึ้นมาตั้งแต่ต้น และผมก็ได้กราบเรียนกับท่านคณะกรรมการการเลือกตั้งหลายท่านท่านก็เห็นด้วยครับ แต่ว่าวันนี้คงจะไม่หยิบยกขึ้นมาพูดเพราะมันนอกเหนือจากตรงนี้ไป

ท่านประธานที่เคารพครับ ภายใต้เวลาที่จำกัด ผมอยากจะกราบเรียนในเรื่องของมาตรา ๒๓๗ ซึ่งบังเอิญเมื่อสักครู่ขออนุญาตเอ่ยนามเพื่อนสมาชิกก็คือคุณฐิติมา ฉายแสง ได้พูดไปก่อนแล้ว ซึ่งจะซ้ำประเด็น ผมก็ไม่อยากจะพูดมาก แต่ผมอยากกราบเรียนครับว่า ท่านประธานครับในระบอบประชาธิปไตยเราต้องการให้พรรคการเมืองเป็นสถาบันทางการเมือง ผมและสมาชิกพรรคเพื่อแผ่นดินไม่ได้บอกว่า

การทำผิดจะไม่ต้องมีบทลงโทษ แต่การกระทำผิดนั้นต้องกำหนดบทลงโทษให้ชัดเจนว่า ถ้ากรรมการบริหารพรรคทำผิดเพื่อตัวเอง ผมขออนุญาตเอ่ยนาม ไม่ได้เป็นการเสียหายพรรคชาติไทยถูกยุบไปเพราะกรรมการบริหารพรรคใหม่ท่านหนึ่งซื้อเสียง ข้อกล่าวหานะครับถูกศาลตัดสินไปอย่างนั้น ผมไม่ได้ปรักปรำว่าท่านทำผิดหรือไม่ ถูกกล่าวหาว่าท่านซื้อเสียงในเขตเลือกตั้งของตัวเอง พรรคชาติไทยต่อสู้ว่ากรรมการบริหารท่านนั้นยังไม่เคยเข้าประชุมพรรคแม้แต่ครั้งเดียว ผมไม่ได้โทษ กกต. ผมรู้ว่าข้อกฎหมายเขียนไว้อย่างนั้น แต่ผมถามว่าวันนี้เป็นธรรมกับสมาชิกพรรคทุกคนหรือเปล่า พี่น้องประชาชนที่เป็นสมาชิกพรรคชาติไทยมานับสิบ ๆ ปี รุ่นน้องของผม ท่านรัฐมนตรีวราวุธ ศิลปอาชา เด็กเป็นรัฐมนตรีอายุ ๓๐ กว่าปี จบต่างประเทศมา วันนี้ถูกตัดสิทธิทางการเมือง ๕ ปี เพียงเพราะความผิดที่ตัวเองไม่ได้ทำหรือครับท่านประธาน มันยุติธรรมหรือเปล่าท่านประธานที่เคารพครับ มาตรา ๒๖๖ เมื่อสักครู่นี้มีเพื่อนสมาชิกบอกว่าอย่าไปขยันกันมากนัก ผมต้องกราบเรียนท่านครับว่าพวกเราเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เราหาเสียงมาเราต้องรับผิดชอบต่อสิ่งที่นโยบายพรรค ต่อสิ่งที่เราพูดจากับพี่น้องประชาชนแล้ว หนึ่งในตำแหน่งหน้าที่ของความเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่พี่น้องประชาชนมอบหมายมานั้น เราต้องนำปัญหากลับเข้ามาดำเนินการได้ ท่านได้บอกว่าขอให้ทำหน้าที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ผมกราบเรียนถามท่านประธานครับว่าวันนี้ถ้าผมเป็นแต่ฝ่ายนิติบัญญัติ ----------

เมื่อไม่นานมานี้มีการตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเรื่องปัญหาภัยแล้ง หรือที่เรียกกันว่า คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาแก้ไขปัญหาน้ำ ท่านประธานครับ คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาแก้ไขปัญหาน้ำตั้งคณะอนุกรรมาธิการขึ้นมาอีก แล้วก็เชิญผมไปเป็นอนุกรรมาธิการ ผมถามท่านประธานครับว่า วันนี้ยังไม่มีใครฟ้องร้องหรอกครับ แต่ถ้ามีคนหยิบยกมาตรา ๒๖๖ ขึ้นมาฟ้อง ส.ส. ที่ไปเป็นอนุกรรมาธิการวิสามัญของคณะกรรมาธิการ กรรมาธิการได้รับความคุ้มครองครับ เพราะว่าตั้งโดยสภา แต่ว่าเพื่อนสมาชิกที่ไปเป็นอนุกรรมาธิการซึ่งตั้งโดยคณะกรรมาธิการนั้น ผมถามว่าขัดกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ หรือเปล่า ไม่มีใครตอบได้ครับ เพราะว่าคดียังไม่ถึงศาลรัฐธรรมนูญ แต่สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ครับท่านประธาน เป็นที่มาที่ผมเชื่อว่าพวกเราทุกคนควรจะต้องร่วมกันสนับสนุนแนวทางของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ

ท่านประธานครับ ผมอยากจะกราบเรียนสั้น ๆ ก่อนที่จะหมดเวลานิดเดียว ว่าพวกผมในฐานะสมาชิกรัฐสภา ในฐานะเป็นตัวแทนของพรรคเพื่อแผ่นดิน ซึ่งเป็นพรรคการเมืองหนึ่งที่อยู่ในสภา ผมกราบเรียนว่าพวกเราสนับสนุนการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญทั้งหมด ไม่ใช่เพียงแค่ ๖ ประเด็นนี้ ยังมีอีกมากมายหลายประเด็นที่เราต้องมาพิจารณา แต่อยากเสนอแนวทางครับว่า มาตราหลายมาตรา เช่น เขตเลือกตั้ง มาตรา ๑๙๐ ไม่ได้เป็นมาตราที่มีความขัดแย้งเลย ทุกฝ่ายเห็นตรงกันก็สามารถดำเนินการได้ ส่วนมาตราไหนที่จะมีข้อขัดแย้งหรือว่าในประเด็นอื่น ๆ ที่จะมีก็ค่อยคิดมาตั้ง สสร. เฉพาะมาตราไป เพราะถ้าเราไม่เริ่มต้นนี่ครับ สุภาษิตจีนเขาบอกว่า เดินทางหมื่นลี้ต้องมีก้าวแรก ทำไมเราไม่เริ่มต้นก้าวแรก ก็ไม่ได้เริ่มต้นกันสักที เพราะว่าโยนกันไปโยนกันมาแล้วก็บอกว่าเราไม่ควรจะแก้ บางคนบอกว่าการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ ส.ส. ทำเพราะเป็นผลประโยชน์ทับซ้อน ผมกราบเรียนต่อท่านประธานครับว่าการแก้ ยกตัวอย่าง เช่น เขตเล็กเบอร์เดียว ไม่ได้แปลว่า ส.ส. คนไหนที่ยกมือสนับสนุนหรือร่วมลงชื่อสนับสนุนการแก้ไขนั้นจะได้รับเลือกตั้งกลับมา ไม่มีอะไรประกันได้ครับ ไม่มีอะไรการันตีเรื่องนี้ได้ ท่านประธานครับ นี่คือความเรียกร้องของพี่น้องประชาชน เราทำในฐานะที่ประชาชนเรียกร้องว่า ประชาชนนั้นพอเป็นเขตใหญ่แล้วมีความห่างเหิน

ไม่สามารถที่จะติดต่อ มีความยากลำบากในการเดินทางพบปะกับ ส.ส. เพื่อนำปัญหาต่าง ๆ เข้ามาพูดคุยกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหลาย ท่านประธานครับจริง ๆ แล้วผมยังเหลืออีกหลายประเด็น แต่เนื่องจากว่าเวลาเหลือแค่ ๑๗ วินาที ท่านประธานครับ ก็ขอใช้เวลาตรงนี้ยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่า พวกผมขอสนับสนุนการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญเพื่อเป็นแนวทางในการสมานฉันท์ต่อความขัดแย้งของประเทศในปัจจุบันนี้ ขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ ผมจัดลำดับอภิปรายไว้อย่างนี้นะครับ หลังจากท่านนพคุณแล้ว ก็คือท่านพงศ์เอก ท่านพีระเดช ท่านวิชาญ ท่านมณเฑียร แล้วก็ท่านสมชัย เชิญท่านนพคุณครับ

นายนพคุณ รัฐผไท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นพคุณ รัฐผไท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคเพื่อไทย ในนามของสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณรัฐบาล แล้วก็ท่านประธานที่ได้กรุณาให้มีการเปิดประชุมร่วมกันของรัฐสภาในวันนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องขอขอบคุณท่านดิเรก ถึงฝั่ง ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม ในนามของประธานคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ได้ทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจ แล้วก็ได้นำเสนอมาตรการการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ๖ ประเด็น ซึ่งวันนี้ผมขออภิปรายสนับสนุนแนวความคิดของคณะกรรมการทุกประเด็น ก็มีไม่สบายใจอยู่บางเรื่อง บางประเด็นที่ท่าน ส.ว. บางท่านแสดงความคิดเห็นคัดค้าน ซึ่งก็เป็นเรื่องธรรมดาครับ ในที่ประชุมแห่งนี้ก็มีทั้งสนับสนุนแล้วก็ไม่เห็นด้วย แต่ผมจะขอพูดถึงว่าเหตุใดผมจึงเห็นด้วยกับข้อเสนอการแก้ไขรัฐธรรมนูญของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ เหตุใดถึงได้มีเหตุผลแบบนั้น ----------

แต่ก่อนที่จะพูดถึงเหตุผลในการสนับสนุนรัฐธรรมนูญ การแก้ไขรัฐธรรมนูญ ๖ ประเด็นว่าไม่ได้เป็นประโยชน์ของส่วน ส.ว. หรือ ส.ส. แต่อย่างใด แต่กลับตรงกันข้าม การแก้ไขรัฐธรรมนูญ ๖ ประเด็นที่ท่านเสนอมานั้นเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการบริหารราชการแผ่นดินและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อประชาชนในพื้นที่

ท่านประธานครับ ก่อนอื่นต้องขอพูดถึงที่มาที่ไปของปัญหาทั้งมวลที่เกิดขึ้นจนกระทั่งพวกเราต้องมาประชุมกันวันนี้นะครับ วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นวันที่คณะรัฐประหารได้ก่อการทำให้บ้านเมืองนั้นมีการเปลี่ยนแปลงจากขาวเป็นดำ เราก็จะเห็นได้ว่าก่อนการปฏิวัติรัฐประหารนั้นบ้านเมืองนั้นมีแต่ความสงบสุข ประชาชนอยู่ดีกินดี ประเทศชาติได้รับความไว้วางใจจากต่างชาติ นักท่องเที่ยวมาเที่ยวในประเทศไทยปีหนึ่ง ๑๒-๑๓ ล้านคน โดยในภาพรวมแล้วนั้นก่อนการปฏิวัติทุกอย่างเป็นไปด้วยดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของความเป็นธรรมในสังคม แต่หลังจากนั้นก็เกิดความแตกแยกในด้านการเมือง ในด้านสังคม โดยเฉพาะในด้านสังคมนั้นประชาชนได้แบ่งแยกเป็นสีเหลือง สีแดง สีน้ำเงิน แล้วก็ไม่มีแนวโน้มว่าทุกอย่างมันจะไปด้วยดี หรือว่าไม่มีเหตุปัจจัยอื่นที่จะมาแก้ไขให้ดีได้ ในด้านเศรษฐกิจนั้นไม่ต้องพูดถึง ในด้านการเมืองแค่ ๒-๓ ปีที่ผ่านมามีรัฐบาลผลัดเปลี่ยนกันถึง ๔ ชุด และชุดสุดท้ายโดยรัฐบาลชุดสุดท้ายนั้นถึงกับต้องกู้เงินมาถึง ๘๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าหากว่าไม่มีวันที่ ๑๙ กันยายน การกู้เงิน ๘๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ๙๐๐,๐๐๐ ล้านบาทนั้นคงไม่เกิดขึ้น โดยภาวะที่รัฐบาลมีความจำเป็นในการที่จะฟื้นฟูเศรษฐกิจ ไม่ใช่เพราะว่าเศรษฐกิจทั่วโลกทำให้ประเทศไทยเป็นอย่างนี้ แต่เป็นเพราะว่าวิกฤติเศรษฐกิจ วิกฤติการเมืองของไทยเราเอง ซึ่งมาจากเหตุผลเดียวคือการปฏิวัติรัฐประหารเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ ท่านประธานครับ ผลพวงของการรัฐประหารนั้นสิ่งที่เลวร้ายที่สุดก็คือรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ รัฐบาลขณะนั้นหรือจะเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าผู้มีอำนาจโดย คมช. ได้ตั้งกลุ่มคนขึ้นมากลุ่มหนึ่งในการร่างรัฐธรรมนูญซึ่งทุกฝ่ายทั้งประเทศนั้นไม่ค่อยยอมรับแล้วก็ยังวิพากษ์วิจารณ์มาจนกระทั่งทุกวันนี้ว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นั้นมีดีหรือไม่ดีอย่างไร ก็เป็นที่ประจักษ์ของคนทั่ว ๆ ไป แต่สิ่งที่รัฐธรรมนูญได้บังเกิดขึ้นได้ประกาศใช้ก็เป็นที่มาของความขัดแย้งอย่างรุนแรงในหมู่ประชาชน เพราะว่าก่อนที่

รัฐบาลจะใช้ประชาชนเป็นตรายางรับรองนั้น ผมอยู่ในหมู่บ้าน ตำบลมาตลอดชีวิตของการรับราชการ แล้วก็การเป็นผู้แทนปวงชนนั้นก็รับทราบมาตลอดว่า ทุกหมู่บ้านจะมีเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปชี้นำราษฎรในเรื่องของการให้ความเห็นว่าให้เห็นชอบรัฐธรรมนูญ ประชาชนส่วนใหญ่ก็ได้เชื่อตามนั้นว่าถ้าหากว่าเห็นชอบแล้วบ้านเมืองจะสงบ จะมีการเลือกตั้งในเร็ววัน แล้วก็ที่สำคัญอย่างยิ่งก็คือว่าถ้าหากว่ารัฐธรรมนูญมาตราใดไม่ดีก็ให้มาแก้ไขในภายหลังก็เป็นการหลอกลวงประชาชนในเบื้องต้นก็ทำให้เสียงเห็นชอบนั้นมีถึง ๑๔ ล้านเสียง แต่ขณะเดียวกันฝ่ายที่ไม่เห็นชอบก็มีมากนะครับท่านประธาน มี ๑๐-๑๑ ล้านคน ก็เกิดเหตุการณ์ที่บานปลายตามมาก็คือมีประชาชนร่วมกัน ๗๐,๐๐๐ ชื่อ ได้เสนอชื่อเพื่อขอแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ แต่จนบัดนี้ ๒ ปีแล้วนะครับท่านประธาน หรือว่าผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องไม่ให้ความสำคัญกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ความแตกแยกของประชาชนในประเทศก็ยิ่งเพิ่มมากขึ้น ๆ ----------

เราจะสังเกตเห็นได้ว่ากลุ่มคนเสื้อแดงซึ่งมีเจตนารมณ์ที่จะธำรงไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตยโดยแท้จริง แต่มีความประสงค์ที่ต้องแก้ไขรัฐธรรมนูญ ก็ได้รับการขัดขวางจากคนอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งก็ทำให้ ๒ กลุ่มนั้น เป็นที่ไม่สบายใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะผู้ที่มีส่วนหน้าที่รับผิดชอบบ้านเมือง อันนี้ก็เป็นเหตุหนึ่งของความเสียหายจากการปฏิวัติรัฐประหาร เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ ผลเสียหายนั้นนับประมวลไม่ได้ ไม่สามารถประเมินค่าความเสียหายได้ ท่านประธานครับประเด็นที่สำคัญที่สุดที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้เสนอมาขอแก้ไข ๖ ประเด็น มีการวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างมากในหมู่กลุ่มคนที่ไม่เห็นด้วย เมื่อสักครู่ท่าน ส.ว. บางท่านก็ได้แสดงความคิดเห็นไม่เห็นด้วยนะครับ บอกว่าเป็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อตัวเอง

ประการที่ ๑ เป็นการแก้ไขเพื่อช่วยเหลือคนคนหนึ่งซึ่งเป็นอดีตนายกรัฐมนตรีของประเทศไทย ผมขอเรียนว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญทั้ง ๖ ประเด็นนั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับอดีตนายกรัฐมนตรีแม้แต่มาตราเดียว เพราะว่า ส.ส. ส.ว. ทุกท่านที่อยู่ในนี้สามารถใช้ดุลยพินิจวินิจฉัยได้ว่าเกี่ยวข้องหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมอยากจะเรียนกับประชาชนที่อยู่ทางบ้านให้ทราบว่าการแก้ไข ๖ ประเด็นที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้เสนอมาให้พวกเราได้พิจารณาในวันนี้เป็นประโยชน์แก่บ้านเมืองโดยแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งอย่างเช่นที่มาของ ส.ส. มีการแก้ให้เป็นเขตเล็กเบอร์เดียวนะครับ การที่มีเขตเลือกตั้งแคบจากเฉลี่ยโดยประมาณ ๘-๙ อำเภอ เหลือแค่ประมาณ ๒-๓ อำเภอนั้น ทำให้ผู้แทนราษฎร ส.ส. สามารถดูแลทุกข์สุขของประชาชน รับทราบปัญหาของประชาชนได้อย่างทั่วถึง ถึงแม้จะมีมาตรา ๒๖๖ เป็นอุปสรรคในการประสานงาน ในการแก้ไขปัญหา แต่โดยภาระหน้าที่ที่เป็นหน้าที่ของ ส.ส. ที่ตระหนักอยู่ตลอดเวลาว่ามีหน้าที่ในการช่วยเหลือแก้ไขปัญหาของประชาชนนั้น ก็คงไม่สามารถที่จะทอดทิ้งปัญหาของประชาชนได้ การแก้ไขเป็นเขตเล็กนั้น มีการวิพากษ์วิจารณ์ว่าจะมีการซื้อเสียงได้ง่าย ไม่จริงหรอกครับท่านประธาน ส.ส. หรือผู้สมัครหลายท่านสอบตกมาแล้ว ใช้เงิน ๔๐-๕๐ ล้านบาท ก็สอบตกมาแล้วเพราะฉะนั้นการที่บอกว่ามีการซื้อเสียง

ง่ายนั้นเป็นการดูถูกประชาชนมากเกินไป ผมก็ไม่อยากให้คนระดับ ส.ว. ส.ส. ดูถูกประชาชนมากถึงขนาดนั้น เพราะว่าพวกเราที่อยู่ ณ ที่นี้ก็เป็นผู้แทนปวงชนเหมือนกันนะครับ

ประการที่ ๒ ที่มาของ ส.ว. ส.ว. นั้นถือว่าเป็นผู้แทนปวงชนครับท่าน กฎหมายรัฐธรรมนูญก็ให้มีสภาพเป็นผู้แทนปวงชน เพราะฉะนั้นตามหลักประชาธิปไตยนั้น ผู้แทนปวงชนนั้นจะต้องมาจากการเลือกตั้งจากประชาชน เพราะฉะนั้นสิ่งที่ ส.ว. ได้มาจากการสรรหาจากคนเพียง ๖-๗ คนนั้น ถือว่าไม่เป็นธรรมต่อประชาชนนะครับ ก็อยากจะให้มีการเลือกตั้ง ส.ว. ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์นะครับ จากประชาชน คืนอำนาจให้กับประชาชนเถอะครับ ส่วนจะมีบทเฉพาะกาลอย่างไรนั้นพวกผมไม่ขัดข้อง อันนี้ก็คือ ๒ ประเด็นที่ผมพูดมานี้ก็คือประโยชน์ของประชาชนล้วน ๆ

ในประเด็นที่ ๓ มาตรา ๑๙๐ เป็นการกำหนดแก้ไขประเภทของสนธิสัญญาเพื่อให้รัฐบาลนั้นมีความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน สามารถวินิจฉัยสามารถที่จะติดต่อทำสนธิสัญญากับต่างชาติได้ เพื่อรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติและบ้านเมือง ถ้าหากเราไม่แก้ไขเราก็จะเห็นผลร้ายของมาตรา ๑๙๐ ซึ่งผมจะสรุปว่าถ้าเราไม่แก้ไข มาตรา ๑๙๐ มันจะมีผลเสียอย่างไร ในประเด็นของการแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นประเด็นของ มาตรา ๒๖๖ ในเรื่องของการแทรกแซงหน่วยราชการ ผมเห็นว่าในเมื่อเป็นผู้แทนปวงชนนั้นไม่ใช่มีหน้าที่ในการออกกฎหมายหรือด้านนิติบัญญัติอย่างเดียว ----------

ผู้แทนปวงชนนั้นควรจะมีบทบาท มีหน้าที่ในการรับปัญหาทุกข์สุข สามารถแก้ปัญหาทุกข์สุขของประชาชนได้บ้าง เพราะฉะนั้นประชาชนเขาจะบอกว่าเลือกมาแล้วไปช่วยเหลืออะไรไม่ได้เลย เพราะฉะนั้นมาตรานี้ก็เหมือนกันที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญเสนอมานั้นก็เป็นประโยชน์ของประชาชน ส.ส. ส.ว. นั้นไม่ได้ประโยชน์เลยครับ ทั้งหมด ๔-๕ มาตราที่พูดมานี้ เพราะว่างวดหน้านี้จะได้รับการเลือกตั้งเข้ามาหรือไม่ก็ยังไม่ทราบ เพราะฉะนั้นจะเป็นการแก้เพื่อประโยชน์ของตัวเองนั้น พูดได้อย่างไร เป็นไปไม่ได้ ในมาตรา ๒๖๖ ผมก็อยากจะให้แก้ ผมสนับสนุนให้ ส.ส. ส.ว. สามารถที่จะประสานงานช่วยเหลือความทุกข์ยาก ความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างสะดวก โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่ต้องไปเกรงกลัวครับว่า ส.ส. ส.ว. หรือนักการเมืองนั้นจะเข้าไปก้าวก่ายการทำงานของข้าราชการ ผมเห็นท่านนายกรัฐมนตรีจะตั้งอธิบดีตำรวจสักคนหนึ่งยังยากเย็นเลยครับ ไม่สามารถจะไปแทรกแซงได้ แล้วจะไปแทรกแซงอะไรได้ครับ ขนาดระดับนายกรัฐมนตรีก็ยังไม่สามารถที่จะใช้อำนาจของตัวเองในการที่จะดลบันดาลตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งให้กับบุคคลที่ตัวเองเห็นชอบ อันนี้ละครับ พรรคข้าราชการนั้นเป็นพรรคที่เข้มแข็งที่สุดในประเทศไทยแล้ว ประการสำคัญที่สุดก็คือการช่วยเหลือราษฎรในหมู่บ้านตำบล ยกตัวอย่างพื้นที่ของผมที่อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ อ่างเก็บน้ำแม่ขานอำเภอสันป่าตอง จะสร้างมาก็สร้างไม่ได้ ออกแบบสำรวจมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๗ ค่าออกแบบสำรวจหมดไปแล้ว ๒๐ ล้านบาท ปี ๒๕๓๗ ป่านนี้ยังสร้างไม่ได้เลยครับ การจะไปติดตามการอะไร โดยเฉพาะตอนนี้เป็นฝ่ายค้านก็ทำได้ลำบาก เพราะกลัวการตรวจสอบ ยอมรับว่ากลัวการตรวจสอบ แต่ถ้าหากว่าเป็นฝ่ายรัฐบาลก็คงไม่รู้สึกว่าจะมีปัญหาอะไร ผมก็คิดว่าความรู้สึกมันต่างกัน ผมก็อยากจะให้แก้มาตรา ๒๖๖ เพื่อเป็นประโยชน์กับประชาชน อันนี้ก็เป็นมาตราที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

ในประเด็นสุดท้ายที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้เสนอมา ก็คือการยุบพรรคการเมืองตามมาตรา ๒๓๗ การเพิกถอนสิทธิอย่างที่ประธานคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้กล่าวไว้เมื่อตอนต้น ว่าอันนี้ก็เป็นความไม่เป็นธรรม

ของกฎหมายที่ไม่ได้ทำผิดแต่ต้องถูกยุบพรรค อย่าลืมนะครับท่านประธาน พรรคการเมืองนั้นจะเป็นพรรคการเมืองได้นั้นต้องมีสมาชิกพรรค สมาชิกพรรคนั้นก็คือประชาชนในประเทศ อย่างพรรคบางพรรคมีสมาชิกถึง ๑๔ ล้านคน ประชาชนไม่รู้เรื่องเลย แต่ว่าพรรคของตัวเองถูกยุบ เพราะใครคนใดคนหนึ่งไปทำผิด ในทางความเป็นธรรมนั้นใครทำผิดก็ลงโทษ ลงโทษถึงขั้นประหารชีวิตผมก็ไม่ว่า เป็นสิ่งที่ชอบด้วยซ้ำไปว่าทำให้บ้านเมืองเสียหาย ให้ลงโทษให้หนักคนจะได้กลัว ไม่ใช่แค่เว้นวรรคการเมือง ๕ ปีเท่านั้น ขอให้ลงโทษให้หนัก อันนี้ก็อยากจะให้คืนความเป็นธรรมให้กับพรรคการเมือง เพราะว่าระบอบประชาธิปไตยนั้นพรรคการเมืองนั้นเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ

ประเด็นสุดท้ายท่านประธาน ผมขอสรุปว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นก็สมควรที่จะต้องทำ แล้วก็ ๖ ประเด็นนั้นรัฐบาลได้ประโยชน์อย่างเต็มที่ และประชาชนก็ได้ประโยชน์ ไม่ได้ประโยชน์กับ ส.ส. ส.ว. แต่อย่างใดนะครับ นอกจากถ้าหากไม่แก้แล้วผลเสียหายของรัฐธรรมนูญนั้นได้เกิดขึ้นแล้ว คือ

๑. ประชาชนเกิดความแตกแยก

๒. นักท่องเที่ยวต่างชาติ นักลงทุนขาดความเชื่อมั่น ทำให้บ้านเมืองเราขาดโอกาส

๓. องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญได้ตัดสินคดีความต่าง ๆ นั้นเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์ของประชาชนคนไทยทั้งประเทศมาหลายประเด็น หลายคดี อันนี้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นี่ละครับ

สุดท้ายก็คือ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ทำให้ประเทศไทยเสียดินแดน ทำให้ประเทศไทยเสียอธิปไตย ณ เขาพระวิหาร อันนี้ก็เป็นตัวอย่างความสูญเสียของรัฐธรรมนูญครับ ขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณนะครับ ต่อไป เชิญ ท่านพงศ์เอก ท่านมีเวลา ๘ นาทีนะครับ

พลโท พงศ์เอก อภิรักษ์โยธิน สมาชิกวุฒิสภา (พะเยา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม พลโท พงศ์เอก อภิรักษ์โยธิน สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดพะเยา ก่อนอื่นผมขออนุญาตเรียนให้ในที่ประชุมของรัฐสภาได้ทราบว่า ผมอยู่ในคณะกรรมาธิการสามัญศึกษาการบังคับใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ของวุฒิสภานะครับ ในโอกาสแรกผมก็ขออนุญาตเรียนในขั้นต้นดังนี้ว่า ก่อนอื่นผมขอชื่นชม ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีที่ได้ทำงานด้วยความตั้งใจ แล้วก็สิ่งที่ประทับใจผมมากที่สุดในฐานะที่เป็นทหารก็คือว่า ท่านได้ไปเหยียบในแผ่นดินของต่างชาติด้วยความสง่างาม มีกองเกียรติยศ มีทหารตั้งแถวรับอย่างสมเกียรติ มันเป็นความภาคภูมิใจของทหารเช่นเดียวกับผมซึ่งเคยเป็นทหารกองเกียรติยศซึ่งรับผู้นำประเทศในแผ่นดินไทยแห่งนี้เช่นเดียวกัน แต่ผมก็อเนจอนาถใจในเมื่อที่ท่านได้ย่างก้าวไปในที่แห่งใดก็ตามในแผ่นดินนี้ต้องคอยหลบถุงพลาสติก แล้วก็ขวดพลาสติก ผมไม่อยากให้เกิดขึ้นในประเทศไทย เหตุแบบนี้ตามที่ ฯพณฯ ได้ประสบมา ไม่ว่าจะเป็นนายกรัฐมนตรีไทยคนใดก็ตาม ผมไม่ได้กล่าวโทษถึงประชาชนว่าไม่ควรทำเช่นนั้น หรือทำเช่นนั้นแล้วไม่ถูก แต่ผมคิดว่าเป็นสิทธิของประชาชนเหล่านั้นที่จะทำ สิ่งที่มันเกิดขึ้นแล้วก็ฟ้องให้เห็นได้ว่าในประเทศไทยแห่งนี้ ณ เวลานี้ทุกหย่อมหญ้าทุกย่างก้าวมีปัญหาความขัดแย้ง ข้างนอกรั้วรัฐสภาจะเป็นอย่างไรก็ตามเป็นสิทธิของประชาชนที่พึงกระทำในส่วนนั้นก็แล้วแต่ว่าผู้ใดทำผิดกฎหมายหรือว่าไม่ถูกต้องก็รับโทษไปตามนั้น แต่ผมว่าในรั้วรัฐสภาแห่งนี้มันเป็นสิ่งที่พวกเราหลาย ๆ คนได้มารวมกันแล้วก็มีวุฒิภาวะที่สูง ที่พอที่จะแก้ไขปัญหาในระดับชาติที่มันเกิดขึ้นได้ ก่อนอื่นผมก็ขออนุญาตเรียนว่าในเมื่อเราได้เห็นว่าประเทศมันอยู่ในสภาวะวิกฤติแล้วก็มีบุคคลคณะหนึ่งซึ่งเราได้ร่วมใจกันทำหน้าที่นี้ในการแก้ไขปัญหาวิกฤติอันนี้ ผมก็คิดว่าเป็นสิ่งที่เป็นทางออกที่ดีที่สุด ณ เวลานี้ ถึงแม้ว่าความเห็นของหลาย ๆ ท่านที่ได้อภิปรายไปก่อนแล้วก็ตาม ผมก็ไม่ได้มีความขัดข้องว่าท่านจะได้พูดถึงเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ วันนี้ผมก็คิดว่าผลของการสรุป

ของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ที่ได้ออกมาในครั้งนี้ ผมก็คิดว่าเป็นหนทางที่ดีที่สุดแล้ว

ประการที่ ๑ ก็คือว่าเราได้รวบรวมคณะกรรมการซึ่งมาจากทุกส่วนที่เป็นต้นปัญหาของเหตุการณ์วิกฤติต่าง ๆ เหล่านี้ไว้ด้วยกัน มารวมกัน

ประการที่ ๒ ต้องมีคนกลางอยู่ด้วย

ประการที่ ๓ ก็คือได้เลือกบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาชี้แจง แล้วก็มาให้ความกระจ่างแก่คณะกรรมการ ในวันนี้ผมคิดว่าเป็นหนทางเดียวที่จะสนับสนุนผลการศึกษาของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ

ประการที่ ๔ ประชาชนกำลังรับฟังอยู่ แล้วก็กำลังดูอยู่ว่าในรัฐสภาแห่งนี้เรากำลังทำอะไรกันอยู่ ถ้าหากว่าเรายังมีความคิดว่าการประชุมในคราวนี้ หรือการแสดงความคิดเห็นในคราวนี้ไม่เกิดประโยชน์ในอนาคต ผมก็คิดว่ามันคงเป็นการปิดประตูตายสำหรับการแก้ไขทางออกในวิกฤติในครั้งนี้ อย่างน้อย ๆ ที่สุดประชาชนก็ยังได้รับฟังความคิดเห็นของท่านทุก ๆ คนที่เป็นสมาชิก ที่ได้ให้คำอภิปรายมาว่าจะใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจอย่างไรในอนาคต เรื่องของการสมานฉันท์ของประเทศ ----------

กระบวนการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นยังมีขั้นตอนอีกมากมาย ซึ่งผมคิดว่าคงจะต้องผ่านกระบวนการต่าง ๆ ซึ่งจะต้องเป็นไปด้วยความโปร่งใส ความตั้งใจจริงของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ รวมทั้ง ณ เวลานี้หัวข้อต่าง ๆ ทั้ง ๖ ประเด็นที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้สรุปออกมาแล้วตกผลึกแล้วนั้น ผมก็คิดว่าอย่างน้อย ๆ ที่สุดก็เป็นแนวทางที่เราควรจะนำมาพิจารณา แล้วก็มาช่วยกันดู ถ้าหากเราไม่ยอมรับในบทสรุปอันนี้เราก็จะเหมือนกับว่าทุก ๆ คนต่างก็จะมีทางออก ซึ่งคิดด้วยตนเอง แล้วก็ไม่รู้ว่าจะไปยื่นให้ใคร วันนี้ถึงแม้ว่าคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญบางท่านได้แสดงความคิดเห็นซึ่งแตกต่างกัน แม้ว่าจะอยู่ในคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญก็ตาม ผมก็เห็นว่ายังเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณา เพราะว่าไม่ใช่หน้าที่ของรัฐสภาแห่งนี้ที่จะมาวินิจฉัยว่ามันถูกหรือผิดหรือต้องทำอย่างนั้น อย่างนี้ แต่เป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องนำไปพิจารณาเพื่อใช้ประโยชน์ในโอกาสต่อไป ผมก็ขอให้สมาชิกรัฐสภาทุกท่านที่ได้ขึ้นอภิปรายมาแล้ว หรือว่าจะอภิปรายในโอกาสต่อ ๆ ไป ได้แสดงความคิดเห็นของท่านให้เต็มที่ แล้วผมก็คิดว่าเรายอมรับในความคิดเห็นของท่าน ไม่ว่าท่านจะเห็นด้วยกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญหรือไม่เห็นด้วยก็ตาม ผมจะไม่พูดว่าควรจะแก้ไขหรือไม่แก้ไข แต่ผมอยากจะเรียนให้ทราบว่ารัฐธรรมนูญบางมาตราก็เข้มเกินไป คม แล้วก็ชัด แล้วก็เดินตรงเกินไป เราอาจจะต้องมีการแก้ไข หรือบางมาตราก็อาจจะหลวมเกินไป ซึ่งทำให้เราต้องตีความได้แตกต่างออกไปหลาย ๆ ประเด็นด้วยกัน เพราะฉะนั้นมันถึงได้ขึ้นโรงขึ้นศาลกันอยู่ทุกวัน เพราะว่าทุกคนก็คิดว่าทำอย่างนี้ถูกแล้ว แต่ที่จริงมันผิด แต่รัฐธรรมนูญนั้นอาจจะมีการแก้ไขโดยกฎหมายลูก ซึ่งเรายังไม่ได้ออกอีกเกือบ ๓๐ ฉบับ ซึ่งถ้าหากว่าเราได้ดำเนินการในเรื่องนี้ตั้งแต่แรกภายใน ๒ ปีที่ผ่านมาแล้ว ความชัดเจนของผู้ปฏิบัติในฐานะรัฐบาลผู้บริหารประเทศก็อาจจะต้องกระทำได้ถูกต้อง อย่างเช่น มาตรา ๑๙๐ เป็นต้น สำหรับการแก้ไขนี้ถ้าหากว่าเป็นเจตนารมณ์ที่ดีของรัฐบาล ผมคิดว่าการตั้ง สสร. ๓ นั้นไม่ถือว่าเป็นเจตนาที่จะยืดเยื้อ หรือว่าซื้อเวลา แต่ผมถือว่าเป็นเจตนาที่รัฐบาลต้องการจะทำ แต่ว่าขอให้ทำด้วยความรวดเร็ว การถอน

รายชื่อของสมาชิกเพื่อนที่แก้ไขรัฐธรรมนูญไปแล้วนั้น ผมคิดว่ามันไม่มีความสำคัญอะไร ในเมื่อท่านได้เข้ามาอยู่ในที่ประชุมแห่งนี้ แล้วก็ได้พูดถึงเรื่องที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้ตั้งหัวข้อไว้ให้ ก็คิดว่าคงจะเป็นประโยชน์ในโอกาสต่อไป ผมเตรียมเรื่องไว้พูด ๕ นาที แต่ว่า ๑๐ นาทีไม่พอ ก็คิดว่าคงใช้โอกาสต่อไป ถ้าใช้ความรวดเร็วกว่านี้ ขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านพีระเดชครับ

นายพีระเดช ศิริวันสาณฑ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : ท่านประธานสภาที่เคารพ พีระเดช ศิริวันสาณฑ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครสวรรค์ พรรคชาติไทยพัฒนา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นต้องขออนุญาตทำความเข้าใจกับท่านประธานสักนิดหนึ่งครับ พรรคชาติไทยพัฒนา ได้เวลาทั้งหมด ๔๔ นาที ผมขอเวลาที่จะอภิปรายไว้ทั้งหมดประมาณ ๑๐ นาที ก็ต้องขอความกรุณาท่านประธานว่าถ้าเวลามันอาจจะเกินไปบ้าง รับปากท่านประธานนะครับว่าพรรคชาติไทยพัฒนาจะจัดสรรเวลาส่วนที่เหลือตามที่ได้รับกำหนดไว้ ต้องขอขอบคุณท่านนายกรัฐมนตรีที่ขอให้มีการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ตามมาตรา ๑๗๙ จากที่ผมได้มีโอกาสอ่านรายงานของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ก็ได้มีการสรุปออกมาทั้งหมด ๖ ประเด็น จริง ๆ แล้วผมเชื่อว่าหลาย ๆ ประเด็นที่ท่านกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้สรุปออกมานั้น เชื่อว่าวันนี้ในรัฐสภายังมีความเห็นที่แตกต่างอยู่ ยังไม่ได้ตกผลึก เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมจะพูดออกไปในวันนี้ก็ขออนุญาตออกตัวว่าเป็นความคิดเห็นในฐานะผู้แทนราษฎร ความคิดเห็นในฐานะผู้แทนของปวงชนชาวไทย ไม่ใช่ความคิดเห็นในส่วนของพรรคการเมืองแต่อย่างใด ----------

มาตราแรกที่ผมคงต้องขออนุญาตเห็นด้วยกับการแก้ไข คือมาตรา ๒๓๗ ครับ เรื่องการยุบพรรคการเมือง ซึ่งมีการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของหัวหน้าพรรค ของกรรมการบริหารพรรค ผมเป็นผู้แทนราษฎรสมัยแรกก่อนที่จะมาอยู่พรรคชาติไทยพัฒนา ผมสังกัดพรรคชาติไทย ผลของมาตรานี้ส่งผลให้กรรมการบริหารพรรคทั้งหมดถูกเว้นวรรค มันขยายผลความขัดแย้งไปยังพี่น้องประชาชนหลาย ๆ ที่ หลาย ๆ จังหวัด ซึ่งกรรมการบริหารพรรคไม่ได้มีส่วนรู้เห็นในเรื่องของการทำผิดกฎหมายเลือกตั้งเลย พรรคชาติไทยถูกกล่าวหาว่ามีกรรมการบริหารพรรคทำผิดกฎหมายเลือกตั้ง จึงถูกตัดสิทธิให้มีการยุบพรรคการเมือง สิ่งที่สำคัญผมเสียดายบุคลากร บุคลากรที่สำคัญ ผมกล้าพูดได้ว่าเป็นบุคลากรที่สำคัญของประเทศชาติก็ว่าได้ ท่านอดีตหัวหน้าพรรคเก่าผม ฯพณฯ บรรหาร ศิลปอาชา จริง ๆ แล้วผมว่าท่านหัวหน้าพรรคท่านบรรหาร ศิลปอาชา ท่านเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ในบ้านในเมือง ซึ่งน่าจะให้คำปรึกษาในหลาย ๆ สิ่ง ในหลาย ๆ เรื่องให้ประเทศชาติพ้นวิกฤติไปได้ ข้อนี้ผมเห็นด้วยที่จะต้องมีการแก้ไข ไม่ได้เป็นการแก้ไขเพียงเพื่อพรรคการเมืองเท่านั้นมันก็ส่งผลระยะยาวไปถึงประเทศชาติ แต่อย่างไรก็ดีพรรคชาติไทยก็ยอมรับกติกาแต่โดยดี หลังจากมีการยุบพรรคชาติไทย ท่านหัวหน้าพรรคของผม ท่านกรรมการบริหารพรรคทุกท่าน ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนใหม่ ๆ ก็ดี ก็ได้ยุติบทบาททางการเมือง ก็แปลว่าเราอยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ เราก็ยอมรับกติกา สิ่งที่สำคัญที่สุด วันนี้ผมไม่มั่นใจว่าปัญหาของเราอยู่ที่รัฐธรรมนูญหรืออยู่ที่คนใช้รัฐธรรมนูญกันแน่ วันนี้ผมว่ารัฐธรรมนูญจะให้ดีขนาดไหนถ้าคนใช้ไม่ยอมรับกติกา ต่างหาวิถีทางที่จะมากล่าวหากัน ที่จะมาโค่นล้มกัน ผมว่าอย่างไรก็แล้วแต่ประเทศชาติคงหาเรื่องสงบได้ยาก ผมเป็นผู้แทนราษฎรสมัยแรก วันนี้รู้สึกท้อแท้กับสิ่งที่เกิดขึ้นในบ้านในเมือง มาตราต่อไปที่ผมคงต้องขออนุญาตพูดถึง คือที่มาของ ส.ส. ส.ว. ก็อยากจะฝากท่านประธานไปยังท่านกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ที่ท่านระบุว่าที่มาของ ส.ส. และ ส.ว. ถ้าเปลี่ยนแปลงแล้ว ผมอยากจะถามท่านว่าเปลี่ยนแปลงแล้วมันจะทำให้เกิดความสมานฉันท์ขึ้นได้อย่างไร วันนี้ผมยอมรับว่าผมเป็นผู้แทนราษฎรในเขตเลือกตั้งที่ค่อนข้างใหญ่ ค่อนข้างกว้างหลาย ๆ ท่านก็บอกว่าพี่น้องประชาชนเข้าหายาก ผู้แทนราษฎรอาจจะเหนื่อยหน่อย

ผมยอมรับครับ แต่ผมเชื่อว่าศักยภาพของทุกท่านในที่นี้สามารถบริหารพื้นที่ในเขตเลือกตั้งนี้ได้ ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า ผมเข้าใจว่าจุดเริ่มต้นของความขัดแย้งมันน่าจะก่อตัวมาตั้งแต่รัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๔๐ เท่าที่ผมดูประวัติของรัฐธรรมนูญไทยมามีรัฐธรรมนูญฉบับเดียวที่มีการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรแบบเขตเดียวเบอร์เดียว นั่นคือฉบับปี ๒๕๔๐ ผมเป็นผู้แทนราษฎรสมัยแรก ปี ๒๕๕๐ ก็จริง แต่ถามว่าผมเคยลงสมัครรับเลือกตั้งตั้งแต่รัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๔๐ บังคับใช้แรก ๆ ตอนนั้นตอนที่ผมไม่ได้เป็นผู้แทนราษฎรผมจำได้ว่าในเขตพื้นที่ของผมมีการแบ่งแยกกัน เขาทำอย่างนี้ครับ ผมไม่แน่ใจว่าเป็นเพราะผู้แทนราษฎรที่เป็นอยู่ขณะนั้นในเขตผม หรือเป็นเพราะพรรคการเมืองเขามีนโยบายอย่างนั้น เขาพยายามที่จะสมัครสมาชิกพรรค คัดคนเข้าเป็นสมาชิกพรรค แล้วเวลาที่จะทำอะไรให้เขาก็จะบอกว่าเป็นสมาชิกพรรคเขาหรือเปล่า ถ้าไม่เป็นสมาชิกพรรคเขาดูราวกับว่าเขาก็จะไม่ดูแล ผมคิดว่าสิ่งนี้ละครับที่เป็นจุดเริ่มต้นทำให้เกิดความขัดแย้งของคนในชาติ แต่ความขัดแย้งมันมาสุกงอมเมื่อช่วงปี ๒ ปีที่ผ่านมานี้ แต่เท่าที่ผมได้ไปลงพื้นที่รับรู้ รับทราบปัญหา สัมผัสกับผู้นำในส่วนท้องถิ่น วันนี้ในเขตผมเป็นเขตเลือกตั้ง ๒ คน ผู้นำในท้องถิ่นค่อนข้างสบายใจ -----

สบายใจที่เลือกผู้แทนราษฎรได้ ๒ คน ผมว่าการที่มีผู้แทนราษฎร ๒ คน มันไม่ได้มีผลเสียกับพี่น้องประชาชนอะไรเลย แล้วการที่มีผู้แทนราษฎรคนเดียวมันก็ไม่ได้ทำให้ประเทศชาติสมานฉันท์ขึ้น ตรงกันข้ามครับการที่มีผู้แทนราษฎร ๒ คน หรือ ๓ คน ผู้แทนราษฎรอาจจะเหนื่อยหน่อย แต่พี่น้องประชาชนมีทางเลือกครับ เลือกผู้แทนราษฎรคนหนึ่งเข้าไป ปรากฏว่าทำงานไม่ดี ใช้ไม่ได้ ก็ยังมีสิทธิที่จะไปหาผู้แทนราษฎรคนอื่นให้ช่วยเหลือได้ เพราะฉะนั้นโดยความเห็นส่วนตัวผมเอง ผมอยากจะให้ท่านลองกลับไปทบทวนดูว่าการที่จะกำหนดให้เขตเลือกตั้งเป็นเขตเล็ก มันตอบโจทย์ที่จะแก้ปัญหาความขัดแย้งของคนในชาติได้แล้วหรือครับ เมื่อก่อนที่ผ่านมามีผู้แทนราษฎรคนหนึ่งมันจะแบ่งพวกกันอย่างนี้เลยนะครับ จะแบ่งเป็นอันนี้คือลูกน้อง ส.ส. อีกฝั่งหนึ่งคือไม่ใช่ลูกน้อง ส.ส. ฝั่งที่แย่คือฝั่งที่ไม่ได้เป็นลูกน้อง ส.ส. นี่ล่ะ เพราะว่าเขาจะเข้าไปหาท่านเข้าลำบากมาก ส.ส. ก็จะไม่มีการดูแล วันนี้ปัญหาใหญ่ครับ ไม่ใช่เรื่องเขตเลือกตั้ง ปัญหาใหญ่คือทำอย่างไรก็ได้ให้ทุกภาคส่วนที่มีบทบาทในการขับเคลื่อนประเทศไทยเข้ามามีความจริงใจ มีส่วนร่วมในการตั้งใจทำงานอย่างจริงจัง

อีกมาตราหนึ่งครับ มาตรา ๒๖๖ ที่บอกว่า ส.ส. ส.ว. ต้องไม่ใช้สถานะหรือตำแหน่งเข้าไปก้าวก่ายหรือแทรกแซงเพื่อประโยชน์ของตนเอง ผู้อื่นหรือพรรคการเมืองไม่ว่าทางตรง ทางอ้อม อันนี้เป็นปัญหาใหญ่สำหรับผมมาก ผมเป็นผู้แทนราษฎรสมัยแรกครับ แต่ผมทำหน้าที่อะไรไม่ได้เลย ผมจะทำหนังสือถึงหน่วยงานราชการสักฉบับไม่กล้าทำครับ กลัวขัดรัฐธรรมนูญ มันเป็นปัญหาในการทำงานของผม เป็นปัญหาในการทำงาน ผมเชื่อว่ากับผู้แทนราษฎรทุกคน ทุกท่าน มันมีข้อเสียตรงที่ว่ารัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ ร่างออกมาโดยที่มีเจตนารมณ์ โดยที่มีแนวคิดว่านักการเมืองเป็นคนเลว เพราะฉะนั้นจะต้องทำอย่างไรก็ได้ให้นักการเมืองถูกจำกัด ถูกล็อก แต่จริง ๆ มันไม่ใช่อย่างนั้นครับ วันนี้ในเมื่อเราอยู่ใต้กติกาของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ผมก็ยอมรับกติกาของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ แต่หลาย ๆ สิ่ง หลาย ๆ อย่างที่มันเป็นปัญหา ผมก็สนับสนุนให้ท่านแก้ไข เพียงแต่ว่าทำอย่างไรครับถึงจะแก้ไขแล้วให้มันได้ประสิทธิภาพ แก้ไขแล้วให้มันได้ประสิทธิผล จำได้ว่าท่านนายกรัฐมนตรีเคยได้เปิดสภาครั้งหนึ่งแล้วเพื่อขอความคิดเห็นอย่างนี้นี่ละครับ วันนั้นผมก็เคยได้มีโอกาสลุกขึ้น

อภิปรายในสภา แต่จากวันนั้นถึงวันนี้ผมรู้สึกว่ายังไม่มีอะไรที่มันแตกต่างจากเดิม คนก็ยังแบ่งกันออกเป็นหลายสี หลายฝักหลายฝ่าย ไม่ว่าจะเหลือง ไม่ว่าจะแดง วันนี้อยากจะขอครับ อยากจะขอท่านสมาชิกรัฐสภาทุกท่าน ผมว่าวันนี้ปัญหาใหญ่หน้าที่หลักของเราก็คือ ทำอย่างไรก็ได้ให้คนในชาติกลับเข้ามารักกัน เข้ามาสามัคคีกันให้ได้เหมือนเดิม ผมเป็นผู้แทนราษฎรสมัยแรก แต่ทุกเวทีนะครับไม่ว่าจะเป็นงานบวช งานแต่ง หรืองานอะไรก็แล้วแต่ที่มีโอกาสได้พูด ผมจะพูดเหมือนกันหมด ผมไม่อยากให้ทุกคนแบ่งฝักแบ่งฝ่าย ผมไม่อยากให้ทุกคนแบ่งเป็นสีต่าง ๆ ด้วยเวลาที่จำกัดนะครับ มีอีกหลายประเด็นที่ผมต้องการจะพูด แต่เวลาไม่เอื้ออำนวย ก็อยากจะฝากทุก ๆ ฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้อง หันกลับมาคิด หันกลับมาดูว่าสิ่งที่เรากำลังทำ สิ่งที่เรากำลังดูกันอยู่วันนี้มันแก้ปัญหาให้ประเทศชาติเราได้จริงหรือยัง ถ้ายังไม่ได้กลับไปมองตัวเองว่าแล้วเราจะทำอย่างไรกันให้มันแก้ปัญหาให้ได้อย่างจริงจัง ขอบพระคุณมากครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านวิชาญนะครับ ท่านมีเวลา ๑๕ นาทีนะครับ

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม วิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ก่อนอื่นผมต้องขอขอบคุณนะครับที่ทางรัฐบาลเองได้เปิดอภิปรายในส่วนตามมาตรา ๑๗๙ โดยอภิปรายทั่วไปไม่มีการลงมติ ส่วนหนึ่งนั้นก็ต้องขอขอบคุณนะครับทางคณะกรรมการที่ท่านประธานรัฐสภาได้ตั้งขึ้นมา แล้วก็สามารถที่จะไปรวบรวมรายละเอียดในเรื่องของประเด็นต่าง ๆ ถึงแม้ว่าวันนี้ในส่วนของรัฐสภาแห่งนี้ โดยสมาชิกรัฐสภานั้นจะมีความเห็นหลายมุม หลายด้านที่จะต้องได้รับอานิสงส์จากการที่ท่านรวบรวมประเด็นต่าง ๆ เข้ามา เพื่อที่จะเป็นการศึกษา ----------

แล้วก็นำข้อเสนอต่าง ๆ ในการที่จะทำให้ประเทศชาติของเรานั้นได้อยู่อย่างสงบสุข โดยมีการบริหารจัดการประเทศในระบอบประชาธิปไตยต่อไป ขออนุญาตท่านประธานครับ ในอดีตประเทศของเราถือว่าปกครองโดยระบอบประชาธิปไตย มีรัฐธรรมนูญมาแล้ว ฉบับนี้เป็นฉบับที่ ๑๘ ใน ๑๘ ฉบับตั้งแต่ปี ๒๔๗๕ ที่มีการพระราชทานรัฐธรรมนูญในสมัยรัชกาลที่ ๗ เป็นต้นมา มีการทำรัฐประหารคือการเปลี่ยนแปลงการปกครองทั้งหมด เรียกว่า มีการก่อการก็แล้วกัน ๒๓ ครั้ง ในจำนวน ๒๓ ครั้งนี้นะครับที่สำเร็จมี ๑๑ ครั้ง พวกที่ก่อการสำเร็จนี้ก็จะมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองมีการขึ้นสู่อำนาจ เรียกง่าย ๆ ว่า กลุ่มคนเหล่านี้เป็นกลุ่มที่หวังผลประโยชน์ในการที่จะนำพรรคพวก ในการที่จะอ้างเสมอครับว่า เป็นการสร้างบ้าน สร้างเมือง เป็นการป้องกันคอร์รัปชัน แล้วก็ยัดเยียดปัญหาต่าง ๆ ของสังคมให้กับอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งบอกว่ากลุ่มแต่ละกลุ่มนั้นก็คงมีความแตกต่างกันในความคิดอยู่แล้ว จึงเกิดการทำการเปลี่ยนแปลง ส่วนกลุ่มที่ไม่สามารถดำเนินการในเรื่องของการปฏิวัติหรือปฏิรูปหรือจะใช้คำว่าอะไรก็แล้วแต่นะครับ แล้วแต่ความสละสลวยในขณะนั้น ก็มีด้วยกันที่ทำไม่สำเร็จนะครับ ๑๒ ครั้ง ถามว่าใน ๑๒ ครั้งนี้กลุ่มเหล่านี้นะครับท่านประธานครับเมื่อไม่สำเร็จก็ติดคุกติดตะราง บางคนก็ต้องหนี เพราะตัวเองต้องการขึ้นสู่อำนาจ อำนาจก็ดีครับเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องการ แต่ถ้าบอกว่ามาตามระบอบประชาธิปไตยนี้ พี่น้องประชาชนเองเป็นคนให้มานี้ มันอยู่ยั้งยืนยงครับท่านประธานครับ สาเหตุอันหนึ่งซึ่งผมบอกได้เลยครับว่าการที่เหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้มันเกิดขึ้นมาเพราะว่าการทำรัฐประหารก็ดีหรือการเปลี่ยนแปลงโค่นล้มอำนาจก็ตามนี้เป็นเพราะว่าความต้องการอย่างเดียวหรือความเชื่อว่าตัวเองนั้นมีสิทธิหรือฉลาดกว่าคนอื่น ดูถูกดูแคลนเขาละครับ สิ่งนี้จึงทำให้เกิดการรวมกลุ่มกัน กลุ่มที่ฉลาดกว่าก็มักจะเรียกตัวเองว่าเป็นเทพ กลุ่มที่จะโดนต่อว่าก็บอกว่ากลุ่มนี้เป็นกลุ่มมารเหมือนในหนังจีนครับท่านประธาน ถ้าท่านประธานไปดูหนังจีนเรื่องมังกรหยกคล้ายกันเลย สิ่งที่ผมกำลังจะกล่าวต่อไปนะครับ พวกเราเองในฐานะที่เป็นตัวแทนประชาชนเองมองความรู้สึกของพี่น้องประชาชนเป็นหลัก แต่การเป็นหลักในเรื่องของการพิจารณานั้นต้องยึดโยงกับความเดือดร้อนของประชาชนเป็นตัวตั้ง การร่างรัฐธรรมนูญก็เหมือนกันครับ แต่ละฉบับมีข้อดี ข้อเสียเหมือนกัน ไม่มีใครบอกหรอกครับว่ารัฐธรรมนูญที่ใช้บังคับ

ไปแล้วนี้จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามยุคตามสมัย แต่ต้องมีเหตุและผลและไม่ใช่บอกว่าจะเปลี่ยนแปลงทุกมาตราก็ไม่ใช่ เพราะบางมาตรานั้นถูกต้องแล้วก็ดีนะครับ อย่างเช่นว่าในรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ นี้ ได้ยกทั้งกระบิของรัฐธรรมนูญในปี ๒๕๔๐ ขึ้นมา แตกต่างกันแค่ ๔ หมวดเองครับ ๔ หมวดนี้ในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ ส่วนใหญ่แล้ว ๔ หมวดนั้นว่าเกี่ยวข้องกับเรื่องการเงิน งบประมาณ การมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ แล้วก็รวมถึงในเรื่องของหมวดจริยธรรม การดำรงตำแหน่งทางการเมืองและหน้าที่ เห็นไหมครับมีอยู่ ๔ อย่างที่ใน ๔ หมวดที่แตกต่างกันออกไป แต่ใน ๔ หมวดนี้ แต่ละส่วนที่ซับซ้อนแตกแขนงออกไปเป็นส่วน ๆ ซึ่งบอกได้เลยครับว่าเป็นเรื่องที่จะต้องมาดูกัน ถ้าจะบอกว่าในช่วงระยะเวลา ๑๕ นาที ผมคงดูไม่หมดหรอกครับ แต่ผมขออนุญาตนะครับว่าในขณะนี้นั้น คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญเองได้ดำเนินการในเรื่องดังกล่าว ผมจะเท้าความกลับไปนิดหนึ่งครับว่าที่มาที่ไป ถึงแม้วันนี้พูดให้ตายนี้ ความสมานฉันท์ผมก็ยังเชื่อว่าในประเทศนี้คงจะมีความปรองดองกันอย่างไม่แนบสนิทหรืออาจจะเกิดเหตุขึ้นมาในเร็ว ๆ วันนี้ก็ได้ครับ ท่านประธานครับที่ผมกำลังนำเรียนก็คือว่าทำไมล่ะครับ เมื่อปี ๒๕๔๐ นี้ มีรัฐธรรมนูญที่เกิดจากพี่น้องประชาชนนะครับ โดยมีกลุ่มที่ร่างนี้เป็น สสร. นี้ ประกอบไปด้วยท่านอดีตนายกรัฐมนตรีอานันท์ ปันยารชุน ----------

ท่านอุทัย พิมพ์ใจชน ท่านบวรศักดิ์ ในกลุ่มต่าง ๆ เหล่านี้ที่เอ่ยนามอีกมากมาย ซึ่งเป็นนักวิชาการมีความรู้ แล้วก็ไปเลือกกลุ่มคนต่าง ๆ ตามรายจังหวัดออกมาเป็น สสร. มาเลือกที่จะทำรัฐธรรมนูญให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับประเทศ กว่าจะใช้ได้นี่ใช้เวลาแรมปีปีเศษ ๆ สุดท้ายรัฐธรรมนูญฉบับนี้เอามาใช้ครับเมื่อปี ๒๕๔๐ แล้วก็มีการเลือกตั้งเกิดขึ้นมา ถามว่าพี่น้องประชาชนเป็นอย่างไรครับ คนที่ได้รับเลือกตั้งเข้ามาในขณะนั้นก็คือรัฐบาลชุดพรรคไทยรักไทย เป็นคนร่างรัฐธรรมนูญไหม ไม่ใช่ ตัวท่านพันตำรวจโท ดอกเตอร์ทักษิณ นะครับ ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านลง สสร. ในเขตจังหวัดทางเชียงใหม่ก็ไม่ได้รับเลือกเข้ามาเป็นผู้ร่าง แต่เมื่อทำการเมืองแล้ว พรรคการเมืองเสนอตัวเข้ามารับใช้พี่น้องประชาชน ประชาชนเป็นคนเลือกครับ เมื่อเลือกแล้วบังเอิญนะครับเลือกเข้ามาเมื่อปี ๒๕๔๔ ก็ได้เสียงสนับสนุนเป็นจำนวนเพียงพอที่จะจัดตั้งรัฐบาล ถามว่าในรัฐบาลขณะนั้นเป็นรัฐบาลผสม เขาก็เอานโยบายต่าง ๆ มาขายให้ประชาชน เป็นเรื่องปกติครับ วันนี้ก็มีการขายนโยบายถึงแม้ว่ารัฐบาลชุดนี้เป็นรัฐบาลของพรรคประชาธิปัตย์ ก็มีการทำนโยบายอย่างต่อเนื่องออกมา ไม่แปลกหรอครับ ในขณะนั้นสิ่งต่าง ๆ ก็เกิดขึ้นดีมาโดยตลอด แต่อาจจะมีคน กลุ่มคนที่ไม่ชอบเพราะอยู่ครบ ๔ ปี เป็นประการแรก

ประการต่อมา บริหารประเทศชาติ คน ประชาชนชอบ ก็เลยเกิดความถูกใจ เป็นเรื่องปกติครับ เมื่อถูกใจแล้วนี้พอมาลงสมัครเลือกตั้งอีกครั้งหนึ่งเมื่อปี ๒๕๔๘ ถามว่าปี ๒๕๔๘ นี่กลับเข้ามายิ่งมากครับ แล้วก็จัดตั้งรัฐบาลพรรคเดียวนี่เมื่อวันที่ ๖ มกราคม เลือกตั้งปี ๒๕๔๘ ได้ ๓๗๗ คน ตอนแรกเมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ได้ ๒๔๖ คน พอเลือกครั้งที่ ๒ นี้ เขาบอกว่าดีมาก ทำงานได้ดี ทุกอย่างเข้าตาประชาชนก็ให้เข้ามาครับ นโยบายที่ชัดเจนต่าง ๆ ขออนุญาตครับ แต่มันอุตริครับมีความคิดที่ผิดแผกแตกต่าง มันเลยเกิดที่มาที่ไปของการที่จะทำรัฐประหาร ถามว่ายังเกิดไหมครับตอนช่วงนั้น ยังหรอกครับ มันเกิดมีการเปลี่ยนแปลงเพราะว่ารัฐบาลเองเมื่อรัฐบาลที่มีประชาธิปไตยนี่เขาบอกว่ามันถึงทางตันก็ต้องยุบสภาครับ ปล่อยให้ประชาชนไปเลือก แต่อุตริในขณะนั้นเมื่อมีการยุบสภาเมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ท่านประธานทราบไหมครับว่า เขาก็ต้องจัดให้มีการเลือกตั้ง นั่นละครับ เลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒

เมษายน ๒๕๔๙ กำหนดมา ๓๗ วัน ก็ต้องลงสมัครเลือกตั้ง สุดท้ายพรรคการเมือง ผมคงเอ่ยได้ครับ พรรคประชาธิปัตย์เองบอกว่าไม่ลงสนามเลือกตั้ง แล้วพาพลอยฟ้าพลอยฝนทำให้การเลือกตั้งมันเป็นหมัน แต่เขาก็จัดให้มีการเลือกตั้ง เพราะเมื่อประกาศไปแล้ว กกต. เขาประกาศ แต่ไปใช้บอกว่า ๓๗ วันมันไม่พอ ก็ไปพูดครับบอกว่า มันไม่พอที่จะใช้เสียงในการหาเสียงเลือกตั้งจึงเป็นเหตุให้เกิดวิวาทะกันเกิดขึ้น นี่ละครับ พอหลังจากตรงนั้นมาไม่นานก็เกิดการเปลี่ยนแปลง ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๙ มีการทำรัฐประหาร สนธิเขาก็เข้ามายึดอำนาจครับ ขออนุญาตเอ่ยนาม พอยึดอำนาจเสร็จปุ๊บนี่ก็เปลี่ยนแปลง เอารัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวขึ้นมา ๒๕๔๙ โดยอ้างเหตุ ๓ ประการที่เพื่อนสมาชิกบอกละครับ โกงกิน เอื้อประโยชน์อะไรนะครับ สารพัดสาระเพ ท้ายที่สุดนี่ผมถามว่าอ้าย ๓๗ วัน สมัยนายกรัฐมนตรีเปรมนี่ อดีตนะครับ เลือก ๓๓ วัน ไม่มีการค้านนะครับ ท่านโกหกหมดละครับ อำนาจ ผลประโยชน์ เพียงแต่โกหกบิดเบือนในขณะนั้นเพื่อต้องการให้พี่น้องประชาชนได้เข้าใจไขว้เขวแล้วเกิดเหตุการณ์ เพราะผมบอกได้เลยครับว่าทุกพรรคการเมืองมีการสมัครของสมาชิกก็มีกองเชียร์ละครับ เราไปปลุกไปปั่นเขาเขาก็เดินได้ครับ เราไปให้เขานอนนั่งอยู่เฉย ๆ เขาก็จะอยู่นิ่ง ๆ แต่ขณะนั้นปลุกปั่นจนเกิดไป ประกอบกับอำนาจอีกส่วนหนึ่งคือพันธมิตร เราต้องยอมรับครับว่าสาเหตุอันหนึ่งคือความแตกต่างกันในเรื่องของความคิดไปก่อให้เกิดกลุ่มพันธมิตรขึ้นมากลุ่มนี่ล่ะครับ ที่ทำให้รัฐบาลไม่สามารถบริหารประเทศไทยได้ แม้กระทั่งการเลือกตั้งที่ผ่านมา หลังจากนั้น กกต. เองก็จัดให้มีการเลือกตั้ง พอจัดให้มีการเลือกตั้งไปนี่ท้ายที่สุดก็บอกว่าการเลือกตั้งไม่บริสุทธิ์ยุติธรรม ไปตั้งปะรำหันหันหน้าผิดทางก็ถูกกล่าวหา ----------

พอถูกกล่าวหาเสร็จปุ๊บนี่นะครับ พอลงสมัครเลือกตั้งไปในครั้งนั้นก็บอกว่าถูกจ้างวาน ไปจ้างวานคนมาลงสมัคร ก็เป็นเหตุให้ยุบพรรคครั้งที่ ๑ พรรคไทยรักไทยโดน ผมนั่งอยู่ในเหตุการณ์ ครั้งที่ ๒ ไปยุบพรรคอีกครับพรรคพลังประชาชน บอกว่าในส่วนนี้ไปซื้อเสียง ไปจ้างวาน ไปอะไรนะครับ ซึ่งจริง ๆ แล้วในมาตรา ๒๓๗ ที่ท่านคณะกรรมการได้มีความเห็นว่าควรจะมีการเปลี่ยนแปลง ผมเห็นด้วยครับ เพราะการที่บุคคลหรือคนใดคนหนึ่งที่ไปกระทำในเรื่องของฐานความผิดนี้ ตามหลักการแล้วผู้กระทำความผิดย่อมได้รับโทษ แต่เราไปเขียนไว้ในมาตรา ๒๓๗ ว่า ให้คลุมไปถึงคณะกรรมการ ถ้าไม่มีการตักเตือนหรือพูดกล่าวต่าง ๆ การนำพิสูจน์นั้นก็ดูเสมือนว่าการเปรียบเทียบของศาลรัฐธรรมนูญในขณะนั้น ผมคงไม่บอกกล่าวว่าถูกหรือผิด แต่ตัดสินใจไปแล้วมันก็ยุบไป ๒ พรรค ก็เลยเกิดความเคียดแค้นว่าพรรคที่ขึ้นทั้งหมดนี้ชี้นำ ชี้ไป ชี้มา แต่ยุบพรรคเดียวถึง ๒ ครั้ง ความอยุติธรรม ความไม่ชอบธรรมมันเกิดขึ้น ท่านประธานครับ นี่เป็นที่มาที่ไป แต่ท่านบอกว่าวันนี้จะแก้ไขรัฐธรรมนูญแล้วจะยุติหรือเปล่าใน ๖ ประเด็น รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นี่นะครับ พรรคพลังประชาชนถูกยุบไป วันนี้ย้ายมาเป็นพรรคเพื่อไทย พวกเราเองมีนโยบายชัดเจนครับว่าเราไม่เอาหรอกครับ ปี ๒๕๕๐ แต่ที่เราต้องเลือกเข้ามาเพราะมันเป็นกติกา ถ้าบอกว่าความชอบธรรมที่ไปตั้งองค์กรอิสระหรือกลุ่มต่าง ๆ ได้รับพระราชทานโปรดเกล้าฯ หรือเปล่า ผมขออนุญาตนะครับ แม้กระทั่งการเลือกเฟ้น ส.ว. ที่มาจากการสรรหานี้นะครับ ก็มีการเปรียบเทียบกันว่า กลุ่มหนึ่งมาจากการเลือกตั้งอีกกลุ่มหนึ่งอีก ๗๔ คนมาจากการคัดเลือก ก็เลยนำไปสู่การแก้ไขว่าน่าจะมีการเลือกตั้งเหมือนกัน แต่จะไปเติมบทเฉพาะกาลนั้นนะ ก็เห็นด้วย ท่านประธานครับ สิ่งต่าง ๆ แม้แต่มาตรา ๑๙๐ ขณะที่พรรคพลังประชาชนเป็นรัฐบาล มาตรา ๑๙๐ ทำปัญหา แต่เอาปัญหามาพูด อดีตรัฐบาลชุดนี้ พรรคประชาธิปัตย์ เอ่ยนามครับ พูดเสมอว่าไม่ควรจะเปลี่ยนแปลงแก้ไข เพราะเป็นผลประโยชน์ของประชาชน ช้านิดช้าหน่อยเอามาพูดกันในสภา แต่วันนี้รู้นะครับ เห็นไหมครับว่ามันมีปัญหาจริง ๆ การไปทำเงื่อนไขการไปตกลงนั้น ลำบาก แม้กระทั่งการประชุมอาเซียนแต่ละครั้ง ไปตกลงพิธีการต่าง ๆ มันเข้าเงื่อนไข ๔ ประการ ไม่มีใครกล้าหรอกครับ วันนี้จึงอาศัยสภา อาศัยคณะกรรมการเอามาหยิบยกประเด็นดังกล่าว ผมไม่ว่าหรอกครับ เพราะประเทศชาติแห่งนี้

มันอย่างไรก็ต้องเดินได้ ไปถึงทางตันก็ต้องแก้ไข แต่ขอนิดหนึ่งครับว่า ถึงแม้ว่าคณะกรรมการจะมีความเห็นที่หลากหลายใน ๖ ส่วนนั้น ผมยังเห็นว่าหลายส่วนในรัฐธรรมนูญตรงนี้ต้องแก้ไขและแก้ไขได้ไหม ได้ครับ สภามีอำนาจครับ รัฐสภามีอำนาจ มาตรา ๒๙๑ เราสามารถที่จะลงชื่อหนึ่งในห้าเสนอ และการประชุมไม่ต้องตั้ง สสร. หรอกครับ ประเด็นมันมีอยู่ในนี้ไม่มากถ้าเปิดใจกว้างหน่อย คนที่ได้ประโยชน์นี้ ผมไม่ได้บอกว่าพวกเราจะได้ประโยชน์หรอกครับ แต่ถ้ามาสู่การเลือกตั้งนี้ ประชาชนเป็นคนเลือก วันนี้ต้องยอมรับว่าประชาชนเองถ้าบอกว่าแก้แล้วปัญหาทางใต้สงบ หรือถ้ารัฐบาลแน่ใจว่าแก้แล้วเศรษฐกิจดีขึ้น ท่านประธานก็ต้องให้มีการแก้ไข ผมเชื่อว่าสมาชิกต้องให้แก้ไข แต่วันนี้ถ้าแก้ไปแล้วเหตุการณ์ยังไม่เป็นปกติ วันที่ ๑๙ วันมะรืนนี้จะมีการชุมนุมยังไม่ทันอะไร ประกาศ พ.ร.บ. ความมั่นคงในราชอาณาจักร แล้วถามว่าประกาศแล้วมันได้อะไรครับ ได้ความขัดแย้งสูงขึ้นมา คนกลุ่มที่ชุมนุมนี้เขาชุมนุมโดยปราศจากอาวุธตามมาตรา ๖๓ ท่านประธานครับ ผมใช้เวลาอีกสักนิดหนึ่งครับ ขออนุญาตท่านประธานว่า ให้วันนี้พวกเราอภิปราย ๒ วัน ๒ คืน หรืออภิปรายไป ๕ วัน ๗ วัน มันไม่มีประโยชน์หรอกครับ ถ้ารัฐบาลไม่ออกมาแสดงความจริงใจ ผมถามท่านประธาน ท่านประธานครับ ท่านประธานเคยถามรัฐบาลไหมว่าสิ่งที่ท่านนำเสนอวันนี้ต่อรัฐสภา ท่านนายกรัฐมนตรีเห็นด้วยหรือเปล่า หรือจะดึงเวลา จะยื้อเวลา เพื่อที่ต้องการให้มีการใช้จ่ายงบประมาณ มีการแลกเปลี่ยน มีการเตรียมการสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการสับเปลี่ยนขั้วอำนาจต่าง ๆ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ----------

การแทรกแซงของรัฐบาลชุดนี้มีอยู่ทั่ว ตามหน้าหนังสือพิมพ์ ตามส่วน การตั้งสิ่งต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นกับองค์กรต่าง ๆ ที่เป็นองค์กรที่จะมีอำนาจเป็นเรื่องที่น่ากลัว ผมคงขออนุญาตครับท่านประธาน สิ่งที่ท่านคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้นำเสนอรายงานต่าง ๆ ผมดูแล้วเนื้อหาสาระดีครับ ผมเห็นด้วยกับวิธีการการแก้ไข เพราะต้องนำสู่รัฐสภา แต่ถ้าจะให้ดี ๖ ประเด็นนี้ไม่พอหรอกครับ มีอีกหลากหลายประเด็นที่พวกเราเองคิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและอาจจะเป็นทางที่จะทำให้ความสงบสุขกลับขึ้นมา แต่อย่างหนึ่งอย่างใดอยากจะฟังท่านประธานครับว่าท่านได้สอบถามหรือเปล่าว่ารัฐบาลมีความจริงใจอยากจะแก้ไขรัฐธรรมนูญ และจะต้องแก้ไขโดยรัฐสภานะครับ ไม่ใช่ตั้ง สสร. เพื่อซื้อเวลาไปอีกปีหนึ่ง ผมเห็นด้วยกับรายงานฉบับนี้ครับ ขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกรัฐสภาครับ ขณะนี้มีคณะผู้บริหารท้องถิ่น อบต. นิคมพัฒนาจากจังหวัดหนองบัวลำภู เข้ามารับฟังการพิจารณา ทางรัฐสภาขอต้อนรับนะครับ ต่อไปเชิญท่านมณเฑียร ท่านมีเวลา ๘ นาทีครับ

นายมณเฑียร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ท่านประธานที่เคารพกระผม นายมณเฑียร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภาจากการสรรหาภาคอื่น ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นผมต้องขอขอบคุณรัฐบาลที่ได้เสนอให้มีการประชุมร่วมกันของรัฐสภาตามมาตรา ๑๗๙ ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ แล้วก็ต้องขอแสดงความชื่นชมต่อการทำงานของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งท่านประธานได้แต่งตั้งให้ทำหน้าที่ศึกษาหาลู่ทางที่จะทำให้สังคมนั้นเกิดการปฏิรูปทางการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ผมไม่ได้ติดใจเรื่องที่ว่ารัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนั้นมีข้อดี ข้อเสีย แก้ไขได้หรือไม่ อย่างไร ผมคิดว่าเท่าที่ฟังจากท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผมก็คิดว่าหลายท่านได้แสดงเหตุผลในเชิงเนื้อหา แต่ก็ต้องยอมรับความจริงนะครับว่าจะใช้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็ต้องมีผู้ที่ได้ประโยชน์และมีผู้ที่เสียประโยชน์ การเสนอให้มีการแก้ไขนั้นก็จะต้องถูกเข้าใจว่าเป็นการแก้ไขเพื่ออำนวยประโยชน์ให้ใครหรือผู้ใด อันนี้คงไปแก้ความรู้สึกของผู้ที่รับฟังยากนะครับ สำหรับ

ตัวผมเองเห็นว่ารัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุด เป็นกติกาในการบริหารแผ่นดิน แต่ก็เป็นเพียงกลไกหนึ่งในการขับเคลื่อนสังคม ผมคิดว่าวาทกรรมทางการเมืองในวันนี้อาจจะดูเหมือนว่ารัฐธรรมนูญนั้น เป็นเพียงกุญแจดอกเดียวเท่านั้นที่จะนำสังคมไปสู่ความสมานฉันท์ แต่จริง ๆ แล้วมันมีองค์ประกอบอีกมากมายนะครับ เพราะฉะนั้นข้อเสนอของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นได้พูดไว้มากมายถึงสิ่งที่รัฐบาลควรจะต้องทำเพื่อให้เกิดความสมานฉันท์ ก็ไม่นึกว่าท่านจะหยิบเฉพาะประเด็นที่มักเป็นเหตุแห่งความขัดแย้งอยู่เสมอขึ้นมาปฏิบัติก่อน เพราะว่าจริง ๆ แล้วข้อเรียกร้องให้หยุดสร้างเงื่อนไขความขัดแย้งก็ดี การจัดให้มีสมัชชาสมานฉันท์ทางอากาศก็ดี หรือข้อเสนออื่น ๆ ในการที่จะให้มีการปฏิรูปทางการเมืองอย่างยั่งยืนและถาวรก็ดีนั้น กลับยังไม่ได้รับการปฏิบัติ ผมคิดว่าเป้าหมายสำคัญของสังคมในขณะนี้ก็คือเรื่องของการที่จะทำให้สังคมเรานั้นมีความสงบสุข สามารถที่จะยอมรับความแตกต่างหลากหลายทางความคิดได้ ลดความรุนแรง ลดความก้าวร้าวใส่ร้ายป้ายสีซึ่งกันและกัน การปฏิรูปทางการเมืองที่ดีนั้นเราก็เห็นตัวอย่างนะครับ ถึงแม้ว่าเรายังไม่ประสบความสำเร็จเต็มร้อยก็ตามนี่ ----------

ผมจำได้ว่าเงื่อนไขการปฏิรูปทางการเมืองเพื่อนำไปสู่การยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๔๐ นั้นเป็นการทำบนเงื่อนไขที่เกิดความสงบแล้วประชาชนอยู่ในสติที่จะพูดคุยกันก่อให้เกิดการตกผลึกทางความคิด แม้ว่าจะยังมีจุดอ่อนหรือมีความบกพร่องอยู่บ้างจนนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ซึ่งผมคิดว่าพวกเราทุกคนก็คงไม่อยากเห็นการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองโดยใช้กำลัง แต่เมื่อมันได้เกิดขึ้นแล้วก็แสดงว่ามันมีปัญหาที่ภาคการเมืองเรายังแก้ไม่ตก มันก็เลยเปิดช่องให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ไม่พึงประสงค์ขึ้น แต่อย่างไรก็ตามเงื่อนไขในการที่จะสร้างกติกาใหม่ของสังคมนั้นในทางที่ดีควรจะเป็นเงื่อนไขที่มีพื้นฐานมาจากการปฏิรูปสังคมทั้งระบบ เป็นเงื่อนไขที่เกิดการสร้างสังคมที่มีสติ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อุดมไปด้วยการฟังเหตุและผล และการยอมรับความแตกต่าง ผมคิดว่าเมื่อใดที่สังคมได้ตั้งสติแล้วและหันมาพูดคุยกันด้วยเหตุผลแล้ว กระบวนการในการที่จะเสนอให้มีการเปลี่ยนแปลงกติกาใหม่ในสังคมก็จะเกิดขึ้น แต่ผมสังเกตว่าขณะนี้ความแตกต่างจนนำไปสู่ความแตกแยกนั้นมีความรุนแรงสูง ไม่ว่าที่ประชุมแห่งนี้จะมีความเห็นไปในทางใดก็ตามก็จะมีผู้ที่ออกมาคัดค้านอย่างรุนแรงและไม่เห็นด้วย และไม่ได้แสดงความไม่เห็นด้วยเท่านั้นนะครับ แต่ก็อาจจะยังมีการขับเคลื่อนและนำไปสู่การใช้ความรุนแรง การแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นสิ่งที่ทำได้ครับ และจะต้องใช้กระบวนการที่รอบคอบ จะต้องมีการศึกษาจนประเด็นนั้นเกิดการตกผลึก กระผมเองอยู่ในคณะกรรมาธิการศึกษาการบังคับใช้รัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ นะครับ มีประเด็นที่เราได้ถกเถียงกันหลายประเด็น บางประเด็นก็ซ้ำกับ ๖ ประการที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญเสนอเข้ามา ยกตัวอย่างเช่น ประเด็นมาตรา ๑๙๐ ขนาดว่าเรามีความสมานฉันท์ ไม่ได้เกิดการทะเลาะเบาะแว้งกันก็ยังมีความเห็นที่ไม่ตรงกันหลากหลาย บ้างก็เชื่อว่าการออกกฎหมายลูกสามารถที่จะจัดการปัญหาตามวรรคห้าของมาตรา ๑๙๐ ที่ไม่ได้กำหนดถึงเรื่องประเภทหนังสือสัญญาที่ต้องนำเข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภา บ้างก็บอกว่าต้องแก้ ความเห็นเหล่านี้ละครับจำเป็นต้องมีการศึกษาและถกเถียงกันอย่างมีเหตุมีผลพอสมควร อันนี้ขนาดเป็นมาตราที่มีความขัดแย้งน้อยที่สุดในเรื่องของความเดือดร้อนและอุปสรรคในการบริหารราชการ

แผ่นดิน เรายังเห็นว่ามีปัญหาที่จะต้องถกเถียง เพราะฉะนั้นในมาตราอื่นซึ่งกระผมจะไม่ขอพูดถึง ผมคิดว่ามีความจำเป็นที่สังคมจะต้องแลกเปลี่ยนเรียนรู้จนกระทั่งมีประเด็นที่แหลมคมเพียงพอเกิดการตกผลึกและลดเงื่อนไขแห่งความขัดแย้งรุนแรงแล้วก็จะนำไปสู่การแก้ไขโดยสงบได้ แน่นอนครับรัฐธรรมนูญทุกฉบับมีข้อดีและข้อเสียครับ แต่ผมอยากจะชี้ว่าอย่างน้อยที่สุดรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ มีหมวดที่ทุกฝ่ายก็คงจะไม่ค้านนะครับว่า หมวดสิทธิเสรีภาพของประชาชนนั้นนับได้ว่ามีวิวัฒนาการก้าวไกลไปกว่าทุกฉบับที่ผ่านมา อย่างน้อยที่สุดก็เปิดโอกาสให้ประชาชนตัวเล็กตัวน้อยได้มีโอกาสเข้ามาสู่กระบวนการการใช้อำนาจทางการเมือง ไม่ได้พูดเฉพาะตัวผมเองนะครับ แต่ผมคิดว่าภายใต้กติกาที่มาของผู้ที่ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดยเฉพาะอย่างยิ่งวุฒิสภานั้น ถ้ามีที่มาในลักษณะที่เป็นฐานเดียวกันกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผมไม่ได้ปฏิเสธเรื่องการเลือกตั้งหรือสรรหานะครับ แต่ถ้ามันมีที่มาจากฐานคะแนนเดียวกัน ผมคิดว่าโอกาสที่จะเปิดกว้างให้มีความแตกต่างหลากหลายเข้าสู่กระบวนการทางการเมืองนั้นจะเป็นได้ยาก เพราะฉะนั้นผมคิดว่าควรจะต้องพิจารณาเรื่องเหล่านี้อย่างรอบคอบและขอให้พิจารณาที่สาระเป็นสำคัญนะครับ แล้วก็รอให้เกิดการตกผลึก เกิดการถกเถียงอย่างมีเหตุมีผล แล้วการแก้ไขเกิดขึ้นได้อย่างแน่นอน ขอบพระคุณมากครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้มีคณะครูและนักเรียนโรงเรียนวัดพรหมสาคร จังหวัดสิงห์บุรี เข้าเยี่ยมชมการประชุมรัฐสภาขอต้อนรับนะครับ

ผมจัดลำดับการอภิปรายนะครับ ต่อจากท่านสมชัยแล้วก็คือท่านรังสรรค์ ท่านประวัติ ท่านมนต์ชัย ท่านสมชายและท่านอภิชาตนะครับ เชิญท่านสมชัยครับ

นายสมชัย ฉัตรพัฒนศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสมชัย ฉัตรพัฒนศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา แปลว่าถ้ารวมใจคนไทยได้ชาติจึงจะพัฒนาได้ครับ ท่านประธานครับ ผมดีใจมากที่ได้มีโอกาสพูดในวันนี้ โดยเฉพาะพูดหลังท่านสุภาพบุรุษ มณเฑียร บุญตัน ท่านเป็นสมาชิกรัฐสภาที่แม้สายตาท่านพิการ แต่จิตใจ หัวใจ ความคิดของท่านนั้นยิ่งใหญ่แล้วก็มีเนื้อหาสาระของการพูดที่น่าจดจำ ผมจะนำเทปของท่านไปฟังอีกครั้งหนึ่ง ในอดีตเรามีการแตกแยกกันมาหลายครั้ง หลายหนนะครับ โดยเฉพาะครั้งใหญ่ที่มีการรบราฆ่าฟันกัน ตอนนั้นรบกันอยู่ในป่า แล้วก็มีลูกหลานของพี่น้องประชาชนล้มตาย แต่โชคดีของประเทศไทยที่มีการตกลงกันได้ แล้วเราก็อยู่ร่วมกันในระบอบประชาธิปไตย มีหลายประเทศฝ่ายที่อยู่ในป่าชนะแล้วก็ปกครองประเทศในระบอบอีกระบอบหนึ่งซึ่งท่านทั้งหลายก็คงทราบกัน แต่ว่าปัจจุบันนี้ความคิดต่าง ๆ ที่แตกแยกกันนั้นมันซับซ้อนกว่าเดิมครับ ท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้ถ้าเราดูปักษ์ใต้ เราจะเห็นว่าปัญหาปักษ์ใต้มันเป็นปัญหาหมักหมมทับถม แล้วก็ไม่มีใครที่สามารถที่จะคุยได้อย่างเต็มปากว่าถ้าเป็นรัฐบาลแล้วจะแก้ปัญหาได้ เพราะฉะนั้นผมจึงกราบเรียนว่าวันนี้เราได้ระดมทรัพยากรที่มีอยู่ของประเทศชาติ ทั้งสมาชิกวุฒิสภา ทั้ง ส.ส. หลายคนอยากจะเข้าไปเป็นคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ แต่ว่าก็ไม่มีโอกาสเพราะว่าเรามีที่นั่งจำกัด แล้วเราก็ฝากความคิดกันไปนะครับ ในขณะนี้ท่านคงทราบว่ามีผู้หลักผู้ใหญ่ของประเทศชาติ โดยเฉพาะราษฎรอาวุโส ท่านประเวศ วะสี ขออนุญาตต้องเอ่ยนามท่านเป็นห่วงว่าจะเกิดวิกฤติ มีการสูญเสียสูงสุด มีการสูญเสียเลือดเนื้อ เสียชีวิต เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนท่านว่าสภาพบรรยากาศของวันนี้จึงเป็นบรรยากาศที่จะเริ่มต้นแก้ไข ถ้าพี่น้องประชาชนขัดแย้งกัน เราก็ไปตกลงกันในหมู่บ้าน ให้ผู้ใหญ่บ้านตัดสิน แต่ถ้าพี่น้องประชาชนนั้นมีปัญหาที่ใหญ่โตไปกว่านั้นเราก็ใช้มาตรา ๕๕ ของกฎหมายแพ่งไปฟ้องร้องกันที่ศาล แต่วันนี้พี่น้องประชาชน รวมทั้งนักการเมืองนั้นมีความขัดแย้งกันนะครับ

ถ้าดูจากสวนดุสิตโพลที่มีการสำรวจไปเมื่อเดือนกันยายนที่ผ่านมานี้เองนะครับ เขาบอกว่าปัญหาของเมืองไทยมันเป็นปัญหาที่อยู่ที่ตัวนักการเมือง ๔๑.๒๖ เปอร์เซ็นต์ครับท่านประธานครับ ส่วนเศรษฐกิจนั้นก็เพียง ๑๗ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นเอง แต่เป็นสิ่งที่น่ายินดีว่าประชาชนเขาคิดว่าถ้ามีการแก้รัฐธรรมนูญนั้นเขาเห็นด้วยว่าจะมีการแก้ถึง ๓๙.๙๑ เปอร์เซ็นต์ แต่มีอีก ๔๐ เปอร์เซ็นต์บอกไม่แน่ใจ แต่ที่คัดค้านมีเพียง ๑๙ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นการแก้ไขรัฐธรรมนูญตามที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญนำเสนอนั้น ผมจึงเห็นว่าเป็นไปตามการเรียกร้องของพี่น้องประชาชนจากการสำรวจ ถ้าแก้แล้วเขาก็มีการถามต่อไปนะครับ แก้แล้วพี่น้องประชาชนคิดว่าจะดีขึ้นหรือไม่ มี ๒๔ เปอร์เซ็นต์บอกว่าดีขึ้นครับ แล้วก็บอกว่าเหมือนเดิมประมาณ ๖๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ ส่วนคนที่บอกว่าถึงจะแก้อย่างไรก็แล้วแต่ไม่มีวันจะดีขึ้นมีเพียง ๕ เปอร์เซ็นต์ครับ เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนท่านประธานว่าวันนี้เราเดินมาถูกทางแล้วครับ เรามาพูดคุยกัน เราเอามติของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญมาพิจารณา ท่านลองคิดดูสิครับว่าสวนดุสิตโพลหรือโพลต่าง ๆ นั้นแม่นยำขนาดไหนเวลาที่มีการเลือกตั้งแต่ละครั้ง ๆ เขาคำนวณมาแล้วก็จะใกล้เคียงนะครับ เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนว่าข้อสรุปของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นเราจะต้องให้รัฐบาลหรือรัฐสภาปฏิบัติให้จงได้นะครับ เพราะว่าถ้าเริ่มปฏิบัติเลย โดยข้อเสนอระยะเร่งด่วน แก้ปัญหาประเทศไทยได้ทันทีครับ เขาบอกว่าข้อที่ ๑ ให้ลดทิฐิ อคติ วิวาทะ การตอบโต้ การใส่ร้ายทางการเมือง อันนี้ผมอยากจุ๊ปากเลยนะครับว่า จุ๊ จุ๊ จุ๊ สุดยอดจริง ๆ นะครับ เพราะว่ามันทำให้ปัญหาลดลงครับ ผมนั่งอยู่ในสภาเห็นเวลาตอบโต้ทางการเมือง ผมเห็นใจนะครับ มันเป็นความอึดอัด ความอึดอัดมันก็เหมือนร่างกายเราครับ เวลาอึดอัดเราก็ผายลมครับ แต่ว่าทุกคนถ้าผายลมพร้อมกันหมดทั้งสภามันก็กลายเป็นเหม็นทั้งสภาแล้วก็เหม็นไปสู่ข้างนอก ------

ฉะนั้นผมถึงกราบเรียนท่านว่า โอ้โฮ ถ้าหากลดทิฐิ อคติ วิวาทะ แล้วก็ลดการตอบโต้ การที่เสนอได้จะเป็นสิ่งที่ยอดเยี่ยมที่สุดเพราะฉะนั้นผู้เกี่ยวข้องโดยเฉพาะนายรัฐมนตรีหรือท่านประธานรัฐสภาต้องนำไปดำเนินการ

ส่วนข้อ ๒ ฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้านควรลดเงื่อนไขความขัดแย้งที่มีอยู่ โอ้โฮ อันนี้ยิ่งแน่นอนที่สุดครับ เพราะว่าบางเรื่องไม่เป็นเรื่อง บางเรื่องรู้ว่าไม่จริง แต่ก็อยากพูด บางเรื่องถ้ามีโอกาสพูดได้เหน็บแนมได้ประชดประชันคนอื่นถือว่า โอ้โฮ สะใจครับ แล้วก็พรรคพวกบางคนก็ตรงเข้าไปยกย่อง สิ่งเหล่านี้ทำลายครับ ทำลายภาพพจน์ของรัฐสภา แต่ว่าไม่มีใครพูด กลับไปแสดงความยินดี แต่บางครั้งผมเห็น ๒ คน เวลาคุยกันคนที่เคยขัดแย้งกันเวลาไปคุยกันก็คุยกันเหมือนกับเล่นละคร ขอให้เลิกนะครับ อย่างที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญเสนอนะครับ

ส่วนข้อ ๓ ผมจะไม่พูดไปกระทบถึงสื่อสารมวลชน เพราะเป็นคนข้างนอก แต่ก็อยากกราบเรียนว่าท่านคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ มองเห็นสื่อสารมวลชนเป็นระบบหนึ่งที่จะต้องแก้ไข ที่จะต้องมีส่วนร่วมกับรัฐสภา หรือมีส่วนร่วมกับทางรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาที่มีอยู่ แต่สำคัญที่สุดผมอยากเรียนท่านว่าสิ่งเหล่านี้ ผมก็อาจจะไม่เคยได้ยินใครเสนอในสภามาก่อนก็คือการจัดให้มีกระบวนการเจรจาเพื่อสันติ ผมนี่เป็นคนโชคดีมากวันนั้นผมได้นั่งใกล้กับท่านไกรศักดิ์ ชุณหะวัณ ท่านสมาชิกรัฐสภาแบบสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ ท่านเล่าให้ที่ประชุมฟังว่าที่ประเทศสเปนมีการรบราฆ่าฟันกัน มีการแตกต่างทางความคิดระหว่างภาคเหนือและภาคใต้ ปรากฏว่ามีองค์กรหนึ่งเข้าไปเจรจาแล้วในที่สุดประเทศสเปนก็สงบ ตั้งแต่วันนั้นมาจนถึงวันนี้ ผมก็ โอ้โฮ พอได้ยินก็ถือว่าเป็นบุญหู แล้วก็มาเห็นคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญเสนอก็ดีใจว่าท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ท่านประธานชัย ชิดชอบ ท่านผู้เกี่ยวข้องท่านน่าจะทำได้แล้วนะครับ หาทางให้รัฐสภาก็ดี หรือให้สถาบันต่าง ๆ ที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญเสนอเจรจากับเสื้อแดงที เจรจากับเสื้อเหลืองที ความจริงถ้าใช้ระบบเจรจาผมว่าช่วยได้นะครับ

ส่วนข้ออื่น ๆ นั้นรวมไปถึงการแก้ไขรัฐธรรมนูญผมได้กราบเรียนท่านประธานแล้ว พี่น้องประชาชนนั้นอยากเห็นการเมืองเปลี่ยนแปลง อยากเห็นสิ่งที่นักการเมืองที่เป็นต้นแบบ เป็นตัวอย่าง ทุกวันนี้เราเล่นการเมืองระดับชาติ ไประดับจังหวัด ไประดับตำบล ถ้าหากว่าระดับชาติเป็นอย่างนี้ก็จะถูกลอกเลียนแบบไปถึงระดับตำบล แล้วประเทศชาติเราก็จะยิ่งเสียหายอย่างย่อยยับ ผมก็ขอกราบเรียนท่านประธานรัฐสภานะครับว่าเราจะต้องใช้มติหรือว่าข้อเสนอของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ไปดำเนินการอย่างจริงจังนะครับ ไม่ใช่พูดกันวันนี้แล้วเราก็เลิก หรือว่าพูดกันวันนี้แล้วก็ถ่วงเวลา หรือว่าพูดกันวันนี้แล้วเราก็ไม่ทำอะไร สิ่งเหล่านี้ก็จะทำให้เกิดความเสียหายในระยะยาวต่อประเทศชาติ ขอบคุณมากครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านรังสรรค์ครับ

นายรังสรรค์ วันไชยธนวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงราย) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายรังสรรค์ วันไชยธนวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงราย พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ วันนี้ในสภาของเราก็ได้มีโอกาสที่จะมาพูดคุยในเรื่องของรัฐธรรมนูญ มีผู้คนหลายคนได้พูดได้กล่าวบอกว่ารัฐธรรมนูญไม่ใช่ปัญหาที่ทำให้เกิดความขัดแย้งขึ้นในปัจจุบัน แต่มันเป็นการเกิดจากบุคคลที่ใช้ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ มีการกล่าวกันว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เป็นรัฐธรรมนูญที่มาจากประชาชน ถือว่าเป็นรัฐธรรมนูญที่มีความชอบธรรมมากที่สุด แต่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็ถูกฉีกลงในวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ แล้วก็ได้มีการร่างรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวขึ้นมาเพื่อเป็นแนวทางในการที่จะร่างออกมาเป็นรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ซึ่งเราได้ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ มีการกล่าวกันมากว่า ------

ฝ่ายบริหารได้ใช้อำนาจหน้าที่ไปแทรกแซงก้าวก่ายฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ แล้วก็องค์กรอิสระที่เกิดขึ้นมาได้ก่อสร้างปัญหาขึ้นมาทำให้ประเทศชาติเกิดความขัดแย้ง อันนี้ก็เป็นมุมมองหนึ่งที่เกิดขึ้น แต่ว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ก็ได้สร้างเสถียรภาพให้กับฝ่ายบริหาร เสถียรภาพในการบริหารราชการแผ่นดิน พอเรามามองย้อนถึงรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ สิ่งที่ปรากฏขึ้นนั่นก็คือเสถียรภาพของรัฐบาลค่อนข้างที่จะไม่มีเสถียรภาพ และปัญหาใหญ่ที่ทุกคนก็มองกันมากขึ้นก็คือองค์กรอิสระที่มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบมีอำนาจมากเกินไป หลายท่านหลายคนอาจจะไม่ได้พูดถึงในประเด็นขององค์กรอิสระมากนัก แต่ผมอยากจะมีความคิดเห็นทางด้านนี้อยู่ส่วนหนึ่ง วันนี้ไม่ว่ารัฐบาล ฝ่ายบริหารที่จะมาจากชุดใดหรือว่าพรรคใดเป็นรัฐบาล แต่สิ่งหนึ่งที่โดนย้ำเตือนแล้วก็มองอยู่ทุกประเด็นปัญหาก็คือว่า องค์กรอิสระไม่ว่าจะเป็น กกต. ป.ป.ช. หรือแม้กระทั่งศาลรัฐธรรมนูญได้มีบทบาทเป็นอย่างมากในการที่จะปรับเปลี่ยนฝ่ายบริหารได้ง่ายจนเกินไปนะครับ ผมเองก็ได้มองประเด็นปัญหานี้ว่าการที่องค์กรอิสระมีอำนาจมากเกินไปมันก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งหรือไม่ อันนี้เป็นมุมมองอีกมุมมองหนึ่งเท่าที่สังเกตวันนี้แต่ละคนที่อยู่ในแต่ละส่วนก็จะได้พบปัญหากับการใช้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ที่แตกต่างกัน อย่างเช่นว่าฝ่ายบริหารก็มองว่ามาตรา ๑๙๐ เป็นมาตราที่ทำให้รัฐบาลขาดอำนาจในการที่จะไปเจรจาต่อรองหรือไปกำหนดกรอบในการที่จะเจรจากับต่างประเทศ นักการเมืองเอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาก็มองปัญหาของรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับเรื่องของอำนาจหน้าที่ ไม่ว่าจะเป็นที่มาหรืออำนาจก็มองว่ามันเป็นปัญหา พ่อแม่พี่น้องประชาชนคนไทยส่วนหนึ่งก็มองปัญหาของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ว่าการตัดสินคดีความใดต่าง ๆ ไม่ยุติธรรม มี ๒ มาตรฐาน อันนี้ก็ไปเกิดความขัดแย้งขึ้นมา เพราะฉะนั้นผมก็เลยมามองว่าถ้าทุกฝ่ายทุกคนที่อยู่ร่วมกัน เราต่างคนต่างถอยกันคนละก้าว รวมไปถึงแม้กระทั่งองค์กรอิสระ ซึ่งผมมองว่าองค์กรอิสระถูกแต่งตั้งขึ้นมาโดยรัฐธรรมนูญชั่วคราวปี ๒๕๔๙ แล้วก็ให้สามารถดำรงตำแหน่งวาระไปถึง ๙ ปี พร้อมกับมีบทเฉพาะกาลที่อยู่ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ให้ดำรงตำแหน่งได้ ผมเชื่อว่าองค์กรอิสระทุกองค์กรทุกท่านที่เข้ามาทำหน้าที่เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถเป็นคนดี แต่บางครั้งในสถานการณ์ของการเมืองที่มี

ความขัดแย้งเช่นนี้เราอาจจะต้องมีมากกว่าสิ่งที่กล่าวถึงก็ได้ เพราะฉะนั้นบุคคลที่จะมาทำหน้าที่ในการตรวจสอบปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมาในอดีตย่อมที่จะต้องได้รับการยอมรับไม่ว่าจากฝ่ายที่เห็นด้วยกับฝ่ายที่ไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นต้องมีความเป็นกลาง แต่ว่าสิ่งหนึ่งที่ประชาชนส่วนหนึ่งเขามอง เขามองว่าเป็นการสืบทอดอำนาจต่อ อันนี้เป็นเรื่องของความน่ากลัว วันหนึ่งวันใดที่เรามองว่าองค์กรที่จะมาตัดสินให้เกิดความยุติธรรม เกิดนิติรัฐ นิติธรรมขึ้นในบ้านเมืองจะต้องได้รับการยอมรับจากทุกฝ่าย ไม่ใช่ได้รับการยอมรับฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด แล้วผมเองมองว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เขียนขึ้นมาโดยมีอคติกับนักการเมืองมากเกินไป มองว่านักการเมืองเป็นบุคคลที่เข้ามาหาประโยชน์ให้กับตัวเอง ----------

ผมเรียนว่านักการเมืองทุกคนที่เข้ามาทำงานเราก็พร้อมที่จะทำงานเสียสละเพื่อให้กับพ่อแม่พี่น้องประชาชนได้รับประโยชน์เช่นเดียวกัน

อีกประเด็นหนึ่งที่ผมมองว่าหลายคนอาจจะมองปัญหาที่แตกต่างกันอย่างเช่นเรื่องว่าการมีอำนาจมากไปขององค์กรอิสระ ผมยกตัวอย่างอย่างเช่นคร่าว ๆ นะครับ ที่เกิดขึ้นมาในเร็ว ๆ นี้ ผมก็เลยไม่แน่ใจว่าจะเป็นการมองถึงการใช้อำนาจของตัวเองเข้าไปแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของ ส.ส. หรือ ส.ว. หรือไม่ เช่น เรื่องของการแก้ไขรัฐธรรมนูญ การที่เรามี ส.ส. และ ส.ว. นี่ครับ ได้ร่วมลงชื่อกันเพื่อยื่นแก้ไขรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นั้นก็มีกลุ่มคนที่ไม่เห็นด้วยก็ได้บอกว่าเป็นการหาผลประโยชน์ให้กับตัวเองก็จะยื่นถอดถอนว่า ส.ส. ส.ว. ไปใช้อำนาจหน้าที่สร้างผลประโยชน์ให้ตัวเองผิดรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ พอพูดไปแล้วก็มีการออกสื่อไป แล้วก็มีสื่อไปสัมภาษณ์คณะกรรมการการเลือกตั้งท่านหนึ่ง ท่านเองก็ให้ความคิดเห็น ซึ่งผมคิดว่าท่านก็คงจะให้ความคิดเห็นในทางที่เป็นแนวคิดที่จะให้ไปคิดกัน แต่ผมว่ามันสะท้อนไปอย่างหนึ่งว่าท่านบอกว่าการที่ไปเข้าชื่อ อาจจะเป็นการสร้างผลประโยชน์ให้ตัวเอง อาจจะผิดหลักรัฐธรรมนูญได้ กกต. ท่านนี้ ท่านให้ความคิดเห็นได้ แต่ท่านเป็นผู้ที่มีส่วนในการตัดสินในเรื่องต่าง ๆ เพราะฉะนั้นผมก็เลยกลับมามองว่าการให้ความคิดเห็นอย่างนี้มันเป็นการข่มขู่หรือบังคับให้ ส.ส. หรือ ส.ว. ได้กลัวในการปฏิบัติหน้าที่ของตัวเองหรือเปล่า เพราะว่ามาตรา ๒๙๑ ก็เปิดโอกาสให้สมาชิกได้มีโอกาสลงชื่อในการแก้ไขรัฐธรรมนูญอยู่แล้ว อย่างนี้ถือว่าเข้าข่ายแทรกแซงเช่นเดียวกันหรือเปล่า ผมบอกมุมมองทางกฎหมายมุมมองของอะไรมันเป็นทั้งดาบสองคม เพราะฉะนั้นการที่จะให้สัมภาษณ์หรือให้การทำอะไร มันจะต้องดูว่าเราเข้าไปข่มขู่การปฏิบัติหน้าที่ด้วยหรือไม่ ผมบอกว่าถ้าพวกเราเองไม่ยึดติดกับตำแหน่ง แล้วองค์กรอิสระที่ได้รับการแต่งตั้งมาจากรัฐธรรมนูญชั่วคราว ปี ๒๕๔๙ ถ้าท่านคิดว่าท่านจะเป็นส่วนหนึ่งของการแก้ปัญหาข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นในสังคมบ้านเมืองได้ เพราะตอนนี้มีกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งเขาไม่มั่นใจในสิ่งที่ท่านตัดสิน ไม่มั่นใจว่าสิ่งที่ท่านตัดสินลงมามันมีความยุติธรรมหรือไม่ ท่านเสียสละดูบ้างสิครับ ถอยกันคนละก้าว ท่านก็ถอยออกจากตำแหน่งหน้าที่ ในเมื่อคิดว่าตำแหน่งหน้าที่ตรงนี้มันอาจจะ

สร้างความขัดแย้งให้ได้ ไม่ใช่ว่าท่านเป็นคนไม่ดี ไม่ใช่ว่าท่านไม่มีความรู้ ความสามารถ แต่สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เราต้องถอยกันทุก ๆ คนเพื่อประเทศชาติของเรา ขอบคุณมากครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านประวัติครับ

นายประวัติ ทองสมบูรณ์ สมาชิกวุฒิสภา (มหาสารคาม) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายประวัติ ทองสมบูรณ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดมหาสารคาม ในนามสมาชิกรัฐสภา กระผมดีใจครับที่เห็นทางรัฐบาลโดย ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้เสนอผลรายงานของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญเข้ามาสู่การพิจารณาของรัฐสภา ซึ่งเมื่อฟังความคิดเห็นอย่างหลากหลายของสมาชิก ผมคิดว่าก็คงเป็นนิมิตหมายที่ดี ถ้าหากว่าเรารับฟังแล้วก็พูดคุยกันด้วยหลักการเหตุผล ซึ่งจากที่ทางคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ท่านได้ไปประชุมพิจารณาศึกษาจนถี่ถ้วนรอบคอบ แล้วก็ส่งเข้ามาในที่ประชุมแห่งนี้คงไม่มีใครปฏิเสธครับจากที่ทางท่านได้ไปศึกษาพิจารณากันใน ๖ ประเด็น ทุกคนเห็นด้วย ซึ่งจริง ๆ แล้วมันก็คงมีมากมายกว่านั้น จากที่ผมได้ติดตามที่ท่านได้ประชุม ได้สัมมนา ได้เปิดรับฟังความคิดเห็นจากสื่อต่าง ๆ จากพี่น้องประชาชน ซึ่งก็เป็นความคิดเห็นที่หลากหลาย แต่ผมเข้าใจดีในข้อจำกัดในสิ่งที่ท่านได้พิจารณาอย่างรอบคอบใน ๖ ประเด็น ซึ่งจริง ๆ แล้วก็เป็นที่น่าเสียดายครับจากที่สภาแห่งนี้ได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมา ๒ คณะ

คือคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ และคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงในเหตุการณ์การชุมนุมทางการเมืองในช่วงสงกรานต์ ซึ่งก็พิจารณาเสร็จแล้วครับแต่ไม่ทันของคณะท่าน เสร็จเมื่ออาทิตย์ที่แล้ว ขณะนี้กำลังรวบรวมเล่ม เย็บเล่มก็คงจะส่งท่านประธานรัฐสภาได้ในวันพรุ่งนี้ ซึ่งก็คงเป็นเหตุการณ์ต่อเนื่องอันเดียวกัน เพราะตรงนั้นจากเหตุการณ์ในช่วงสงกรานต์ทุกท่านก็คงจะทราบแล้วมันเป็นจุดเริ่มต้นของความขัดแย้ง แตกแยกกันอย่างรุนแรงในเหตุการณ์ต่าง ๆ ไม่ว่าเมืองพัทยาหรือในกรุงเทพมหานคร ในสิ่งต่าง ๆ ที่พวกเราในคณะกรรมการได้มีการประชุมกันหลายครั้งหลายคราวจนเป็นข้อสรุป ก็คิดว่าเป็นแนวทางหนึ่งที่จะเสนอทางออกให้กับประเทศชาติบ้านเมือง ผมคิดว่าก็คงไม่แตกต่างกันครับจากแนวความคิดต่าง ๆ สิ่งที่ผมอยากจะแสดงความคิดเห็นจากที่ทางคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ท่านได้หยิบยกการแก้ไขใน ๖ ประเด็น เรื่องการยุบพรรคการเมือง ทุกท่านก็คงพูดกันมาแล้วว่าในการยุบพรรคมันค่อนข้างจะเซนซิทีฟ (Sensitive) นะครับว่า การยุบโดยที่ประชาชนมีฐานทางการเมืองเป็นสมาชิก แต่ขณะเดียวกันในการกระทำความผิดเพียงคณะกรรมการบริหารพรรคก็สามารถยุบพรรคได้แล้ว ผมไม่ปฏิเสธครับหากว่ากรรมการบริหารพรรคหรือนักการเมืองคนใดไปทำผิดกฎหมายการเลือกตั้ง บทลงโทษต้องรุนแรงแน่นอน เพราะว่ามันเป็นมะเร็งร้ายอย่างที่ทุกคนได้ทราบแล้วครับว่าการซื้อสิทธิขายเสียง การทำทุจริตในการเลือกตั้งต่าง ๆ มันเป็นผลร้ายต่อประเทศชาติบ้านเมืองมายาวนาน เพราะฉะนั้นทุกคนอยากเห็นการแก้ไขปัญหาเหล่านี้ ณ วันนี้ ผมก็เชื่อมั่นครับว่าทุกคนต้องการเปลี่ยนแปลงแก้ไข แล้วก็เชื่อมั่นรัฐบาลชุดนี้ท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ท่านก็อยากจะเปลี่ยนแปลง อยากจะแก้ไขบ้านเมืองให้มันดีขึ้นไม่ได้เข้ามาสู่วงจรอุบาทว์แบบเดิม ๆ เพราะฉะนั้นการแก้ไขรัฐธรรมนูญผมคิดว่ามันก็มีความจำเป็น เพราะว่ามีความคิดเห็นอย่างหลากหลาย และที่ผ่านมารัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ ก็ดีถึงแม้ว่าจะมาจากประชาชน มันก็มีข้อบกพร่องที่จะต้องแก้ไข และในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ที่เราพูดกันอยู่ ณ วันนี้ ก็คงจะมีข้อบกพร่องอยู่บ้าง แต่การแก้ไขอย่าไปมองว่า ถ้านักการเมืองแก้แล้วจะต้องมาแก้เพื่อผลประโยชน์

ของนักการเมืองเอง ถ้าตรงนี้เราเริ่มต้นโดยความคิดอย่างนี้มันเดินหน้าไปไม่ได้ ทุกคนต้องการอยากเห็นความสมานฉันท์ของบ้านเมืองวันนี้ ผมก็เชื่อมั่น ถ้าหากว่าเราทุกฝ่ายหันหน้าแล้วเริ่มต้นในสภาวันนี้ แล้วบ้านเมืองจะเดินไปได้

ในอีกประเด็นหนึ่งเกี่ยวกับที่มาของ ส.ส. ก็พูดกันอย่างหลากหลาย ทั้งเห็นด้วยในเขตเล็กหรือในเขตใหญ่ก็ดี ผมมีประสบการณ์ในการเลือกตั้งที่ผ่านมา เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เคยเลือกตั้งในเขตใหญ่ ๓ คน ซึ่งในเขตใหญ่ของการเลือกตั้งประชาชนเลือก ส.ส. คือดูคะแนนได้เลย มันจะมีฐานของแต่ละคนที่เขาเลือกว่าอยู่อำเภอไหน เมื่อได้รับการเลือกตั้งการดูแลในพื้นที่ก็จะดูแลเฉพาะในพื้นที่ที่ตัวเองได้คะแนนเสียงข้างมาก เพราะฉะนั้นในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ที่มาให้มีการแก้ไข ให้มาเป็นเขตเล็กคนเดียวเบอร์เดียว หรือ วันแมน วันโหวต (One man one vote) ๔๐๐ คน ๔๐๐ เขต แล้วก็มีการเลือกตั้งระบบบัญชีรายชื่ออีก ๑๐๐ คน เข้ามาเป็น ๕๐๐ คน ขณะเดียวกันในปี ๒๕๕๐ ก็ได้แก้ไขกลับไปอีกเป็นเขตใหญ่ คือตรงนี้ผมอยากจะเปรียบเทียบให้เห็นครับว่า การเลือกตั้งในเขตเล็กมันก็มีผลดีที่ประชาชนจะได้เลือกตัวแทนของเขา การดูแลในพื้นที่ การดูแลปัญหาต่าง ๆ ของประชาชนมันดูแลได้ง่าย และอย่าคิดว่าเขตเล็กจะเป็นการใช้เงินใช้ทอง แล้วก็ทำให้ประชาชนจะต้องเลือกเขาอย่างเดียวตลอดไป มันไม่ใช่ การเลือกตั้งท้องถิ่นก็เห็นแล้วครับ อบต. เมื่อวันที่ ๖ กันยายนที่ผ่านมา นายก อบต. ได้รับการเลือกตั้ง ที่ดู ๆ หลายคนที่สอบตกไป คือตรงนี้ประชาชนเขาตัดสินเองได้ ถ้าหากว่าทำงานไม่ดี ตรงนี้เหมือนกันถ้าว่าหาก ส.ส. ในเขตเล็ก ถ้าหากว่าทำงานไม่ดีเขาก็เปลี่ยนได้ แต่อย่าไปคิดว่าเขตใหญ่ดีกว่า ถ้าหาคนนี้ไม่ได้ก็ไปหาอีกคนหนึ่ง มันไม่ใช่หรอกครับ ----------

ถ้าหากคนคิดว่าตั้งใจที่จะมาทำงานการเมือง มาเป็นสมาชิกผู้แทนราษฎร มาทำงานเพื่อแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องประชาชนและประเทศชาติเขาต้องมีความมุ่งมั่น ผมคิดว่าในเขตเล็กที่ทางคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้เสนอมา ผมเห็นด้วย และระบบบัญชีรายชื่อกลับมาเป็น ๑๐๐ คนเหมือนเดิม เพราะว่าเขตเลือกตั้งจะไปแบ่งสัดส่วนแต่ละภาค คือดูแล้วมันเหมือนเป็นการแบ่งแยกประเทศไทย ผมก็เชื่อมั่นว่าส่วนหนึ่งอาจจะเป็นการแบ่งแยก ตรงนี้ละคือมันนำไปสู่ความแตกแยกของประชาชน แบ่งเป็นสัดส่วน แบ่งเป็นเขตจังหวัดเป็นภาคอย่างนี้ ผมมาดูแล้วถ้าเทียบกับรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ที่ระบบบัญชีรายชื่อ ๑๐๐ คน ซึ่งพี่น้องประชาชนทั้งประเทศสามารถที่จะเลือกได้ทั้งหมดมันก็เป็นผลดีกับพี่น้องประชาชนนะครับ เลือกคน ๑๐๐ คนที่จะไปทำหน้าที่ในฝ่ายบริหาร ตรงนี้ผมคิดว่ามีความเหมาะสมนะครับ เห็นด้วยกับท่านคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ

และอีกเรื่องหนึ่งครับคือที่มาของ ส.ว. จากที่ผมได้มาสัมผัส มาเป็นสมาชิกวุฒิสภาปีเศษ ๆ ร่วม ๒ ปีซึ่งก้าวย่างเข้ามา ผมก็ได้มองเห็นถึงการทำงาน ผมไม่ได้ไปมองทาง ส.ว. สรรหาที่ว่าไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง ผมมองถึงความรู้ความสามารถที่เขามาทำงานในสภามากกว่า ซึ่งก็เห็นเป็นที่ประจักษ์แล้วว่า ส.ว. หลายท่านมีคุณภาพ มีความรู้ความสามารถเข้ามา แต่ในการเลือกตั้งที่ผ่านมา ๒๐๐ คนทั่วประเทศ แต่ในครั้งนี้ที่ว่ามี ๗๖ คน ๗๔ คนสรรหา ผมก็มองแล้วว่าในอนาคตถ้าเป็นไปได้ผมเห็นด้วยที่ในส่วนการสรรหาไม่ใช่ว่ามาเพียงแค่กระบวนการ ๗ คน อาจจะมาโดยสาขาอาชีพต่าง ๆ ให้มีการเลือกตั้งอย่างหลากหลาย มาเป็นตัวแทนแล้วจะเข้ามาทำงานเราจะได้คนหลากหลายในกลุ่มอาชีพมาช่วยกันกลั่นกรองกฎหมายและติดตามการทำงานของรัฐบาล ด้วยเวลาที่จำกัดผมก็คงไม่สามารถที่จะพูดอะไรได้มากกว่านี้ ขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณนะครับ ต่อไปเชิญท่านมนต์ชัยครับ

นายมนต์ชัย วิวัฒน์ธนาฒย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายมนต์ชัย วิวัฒน์ธนาฒย์

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก พรรคกิจสังคม ในนามสมาชิกรัฐสภา ขออนุญาตท่านประธานได้พูดอภิปรายเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นของรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ นี้ ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีว่า รัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ นั้นเป็นการถูกบัญญัติด้วยคณะบุคคลซึ่งได้เขียนขึ้นเพื่อที่จะแก้ไขปัญหาของประเทศชาติ แต่เมื่อใช้มาแล้วปรากฏว่าได้เกิดปัญหาในการปฏิบัติอย่างมากมายอย่างที่หลายท่านได้อภิปรายกันไป ดังนั้นผมเองก็คิดเห็นว่าบางประเด็นที่ควรจะมีการแก้ไขในหลาย ๆ เรื่อง และสิ่งที่หลายท่านได้พูดกันไปแล้วไม่ว่าจะเป็นเรื่องของมาตรา ๑๙๐ ที่เกี่ยวกับการทำหน้าที่ของรัฐบาลในการบริหารประเทศซึ่งมีปัญหา ดังนั้นถ้ามีการเปลี่ยนแปลงผมเองก็คิดเห็นที่จะร่วมกันแก้ไขตรงนี้เพื่อที่จะทำให้การทำงานของประเทศชาติของเรานั้นได้มีความราบรื่น มีความทันต่อเหตุการณ์

อีกประเด็นหนึ่งในเรื่องของเขตเลือกตั้ง ซึ่งผมเองได้มีโอกาสลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งเขตเล็กและเขตใหญ่มาแล้ว ตอนนี้ผมเองอยากจะให้ทุก ๆ ท่านได้ทราบว่า ถ้าเรามองในแง่ของพี่น้องประชาชน ถ้าผมเองเป็นพี่น้องประชาชนในสมัยก่อนที่ผมเองนั้นเคยใฝ่ฝันหรือเคยคิดว่ามีผู้แทนราษฎรมาลงพื้นที่ มาพบปะ มาเยี่ยมเยียน มารับทราบสารทุกข์สุขดิบจะทำให้เขามีความรู้สึกอบอุ่น จะทำให้พี่น้องประชาชนไม่ว้าเหว่ ซึ่งทุกวันนี้เป็นที่ยอมรับว่าเขตการเลือกตั้งที่ ส.ส. แต่ละท่านเป็นผู้แทนราษฎรอยู่ บางท่านเป็นทั้งจังหวัด บางท่านเป็น ๔ อำเภอ ๕ อำเภอ ๖ อำเภอ ----------

การที่จะไปดูแลแก้ไขปัญหาต่าง ๆ นั้นมันก็ไม่ทั่วถึง แต่ถามว่ามันสามารถที่จะดูแลโดยระบบตัวแทนของ ส.ส. ได้ไหม ได้ แต่ความผูกพัน ความที่พี่น้องประชาชนอยากจะได้นั้นอยากจะพบเจอ ส.ส. นั้นน้อยมาก ตรงนี้ก็เป็นปัญหา ดังนั้นถ้าเสียงส่วนใหญ่เห็นว่าเขตการเลือกตั้งจะเป็นอย่างไรผมก็ยอมรับครับ เพราะว่าเราอยู่ในกฎกติกาเดียวกัน

อีกประเด็นหนึ่งในเรื่องของศาสนาประจำชาติไทยเรียนมาแต่โบร่ำโบราณศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติ ซึ่งคนส่วนใหญ่ของประเทศไทยนับถือศาสนาพุทธ ถามว่าศาสนาอื่นนั้นก็มีอยู่ไม่ว่าจะเป็นศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม ศาสนาอื่น ๆ ที่อยู่ในประเทศไทยมีหลายศาสนา และเป็นประเพณีหรือเป็นวัฒนธรรมของสังคมไทยที่ทุกศาสนานั้นสามารถอยู่ร่วมกันได้ แต่ผมก็ไม่เข้าใจว่าทำไมถึงไม่บัญญัติไว้ว่าเอาศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติไทยเรา อันนี้ผมเห็นด้วยในการที่จะบัญญัติพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติไทยครับ

ประเด็นต่อมาในเรื่องของรัฐธรรมนูญทุกฉบับที่ผ่านมาตั้งแต่ฉบับแรก ๆ มาตราต่าง ๆ ก็มีไม่เยอะ มาหลัง ๆ เริ่มเยอะขึ้นเรื่อย เยอะขึ้นเรื่อย จนปัจจุบันนี้มีมากมายจนจำไม่ค่อยได้ ดังนั้นในความคิดเห็นของผมนั้นรัฐธรรมนูญของประเทศไทยไม่ควรจะมีมาตราเยอะ ให้ไปใช้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเสียดีกว่าเมื่อละเอียดมาก ๆ มันทำให้เกิดการปฏิบัติได้ยากขึ้นมาก ถ้าจะเอาให้ละเอียดมาก ๆ ผมเองอยากจะเสนอท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการหรือหน่วยงานที่จะเกี่ยวข้องในการที่แก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ถ้าเป็นไปได้ให้มีประปาทุกหมู่บ้าน ให้มีชลประทานระบบท่อนะครับ ประกันราคาพืชผลใส่มาเลยในรัฐธรรมนูญ เพื่อที่จะเป็นข้อบัญญัติให้รัฐบาลทุกรัฐบาลต้องทำ มิเช่นนั้นแล้วการที่มีรายละเอียดมาก ๆ เป็นข้อจำกัดเหมือนกัน ก็ขอฝากไว้ในประเด็นนี้ และสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งระบบถ่วงดุลการคานอำนาจในสังคมปัจจุบัน ในระบบการเมืองก็ดี นอกระบบการเมืองก็ดี การคานอำนาจนั้นเป็นสิ่งสำคัญในระบอบประชาธิปไตย เราต้องช่วยกันหาแนวทางที่จะทำให้อำนาจแต่ละอำนาจ ตุลาการ นิติบัญญัติ บริหาร ๓ อำนาจนี้มีความเสมอภาคในการที่จะใช้อำนาจ ไม่เช่นนั้นแล้วสังคมไทยเรามักจะเจอระบบ ๒ มาตรฐานก็ดี พวกใครพวกมันก็ดีทำให้ไม่เกิดความเป็นธรรมเกิดขึ้นในสังคม อีกทั้งองค์กรอิสระต่าง ๆ พยายามที่จะจัดตั้ง

ขึ้นมา ผมเองคิดเห็นว่าพยายามที่จะหลุดไปจากอำนาจหรือว่า ๓ อำนาจนี้เพื่อที่จะไม่ขึ้นในการควบคุมการกำกับดูแล บางสิ่งบางอย่างไม่จำเป็นที่จะต้องเป็นองค์กรอิสระ ดังนั้น ผมเองจึงขอแสดงความคิดเห็น และขอสรุปให้กับทางสภาแห่งนี้ได้รับทราบว่า การที่เราจะอยู่ร่วมกันได้ในสังคมนี้ ในสภาแห่งนี้ ในประเทศไทยนี้ ถ้าเรามีความคิดอยู่อย่างหนึ่งว่าประชาชนจะได้รับประโยชน์อะไรจากการแก้ไขรัฐธรรมนูญ สิ่งที่ผมได้กราบเรียนก็เป็นเหตุผลหนึ่งที่จะเป็นเหตุผลที่ทำให้ประชาชนได้รับการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ----------

เพราะว่าการที่มี ส.ส. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสมาชิกไปรับทราบปัญหาอย่างทันท่วงที ทันต่อเหตุการณ์ เขตไม่ใหญ่เกินไป การดูแลทั่วถึงมันก็จะทำให้ผู้แทนเหล่านั้นได้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ท้ายสุดนี้การแก้ไขปัญหาทุกเรื่องการที่เราอยู่ในสังคมระบอบประชาธิปไตยนั้น เราต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของพี่น้องประชาชน การที่เรามาพูด ณ ตรงนี้พี่น้องบางท่านอาจจะไม่เข้าใจว่า ส.ส. ทำเพื่อตัวเอง บางท่านอาจจะเข้าใจว่า ส.ส. ทำเพื่อพี่น้องประชาชน ดังนั้นแนวทางที่เป็นไปได้หรือแนวทางที่จะทำให้ข้อกังขาหรือสังคมได้รับการยอมรับเพิ่มมากขึ้น โดยการนำประเด็นต่าง ๆ หาข้อสรุปไปทำการประชาพิจารณ์ให้กับพี่น้องประชาชนได้รับทราบและแสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง ดังรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ที่เราได้เคยทำมา อาจจะเป็นการตั้ง สสร. หรืออะไรก็ตาม เพื่อที่เราจะได้หาแนวทางร่วมกันต่อไป ขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสมชายครับ

พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ ผม พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ สมาชิกรัฐสภา พรรคเพื่อไทย จากจังหวัดนครราชสีมา ท่านประธานครับคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญก็พยายามอย่างยิ่งในการที่จะหาข้อยุติในการที่จะสร้างความสามัคคีให้เกิดขึ้นกับบ้านเมืองในหลายรูปแบบ รวมทั้งระดมความคิดบรรดามวลสมาชิกทั้งหลายและผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในการที่จะเดินหน้าตามความตั้งใจที่จะทำให้บ้านเมืองนั้นไปสู่ความสงบเรียบร้อย แต่ ณ วันนี้ต้องเรียนท่านประธานครับ ผมเห็นใจและผมเข้าใจครับว่าท่านประธานและคณะท่านมีความพยายามอย่างยิ่ง แต่ในเวลาเดียวกันในแนวทางปฏิบัติผมยังเป็นกังวลอยู่ว่าวันนี้รัฐบาลนี้มีความตั้งใจมากน้อยแค่ไหน ในการที่จะนำพาบ้านเมืองไปสู่ความสงบเรียบร้อย เพื่อนสมาชิกหลายคนได้พูดไว้ชัดเจนครับว่าวันนี้สิ่งที่เรากำลังถกและพูดกันในรัฐสภาแห่งนี้ มันจะเป็นแนวทางที่จะให้รัฐบาลหรือผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหลาย ผู้ที่มีอำนาจทั้งหลายจะเดินหน้าไปสู่การแก้ไขตามที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้พิจารณาร่วมกันหรือไม่ นี่เป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก และหลาย ๆ กรณีมองดูแล้วมันจะยิ่งทำความสับสน ความไม่สามัคคีเกิดขึ้นในชาติบ้านเมืองอีกมากมาย

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวิธีปฏิบัติทั้งหลายภายใต้รัฐบาลนี้ ผมยกตัวอย่างให้เห็นชัดเจนเลยท่านประธานครับ ในการกระจายเม็ดเงินลงไปสู่ภูมิภาคในส่วนท้องถิ่นทั้งหลาย ซึ่งมันเกี่ยวข้องกับเรื่องของการสมานฉันท์ด้วย ในเรื่องการกระจายอำนาจไปสู่ชนบทด้วย กระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นด้วย ท่านประธานจะเห็นได้เลยว่าวันนี้รัฐบาลต้องยอมรับความจริงว่าวันนี้มานั่งกันอยู่ได้ตรงนี้ด้วยแรงผลักดันของทหาร เพราะฉะนั้นการกำหนดชี้แนวทางอะไรทั้งหลายทั้งปวง แน่นอนที่สุดมันหนีไม่พ้นหรอกครับ เพราะฉะนั้นวันนี้จะเห็นได้ชัดเจน ภาพอย่างนี้มันออกไปตลอดเวลา การกำหนดทิศทางอะไรทั้งหลายทั้งปวง ผู้นำรัฐบาลไม่มีความเป็นตัวของตัวเองเลย นั่นคือสิ่งที่สะท้อนให้สังคมมองเห็นว่าวันนี้การเมืองถูกกดดัน แล้วก็ถูกตีกรอบด้วยอำนาจของกองทัพ ท่านประธานจะเห็นได้เลยครับวันนี้มีพรรคร่วมรัฐบาลที่พยายามเข้าไปใกล้ชิดกับผู้ที่มีอำนาจในกองทัพ เพราะฉะนั้นวันนี้พยายามที่จะจัดสรรงบประมาณไปเพื่อพวกพ้องของตนเอง ต้องเรียนกับท่านประธานคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญครับ ผมอาจจะพูดได้ว่าวันนี้ท่านอาจจะไม่ได้ลงดูลึกไปทุกเรื่อง วันนี้งบประมาณของแผ่นดินถูกจัดสรรลงไปให้กับพวกพ้องของตนเอง วันนี้ต้องการที่จะตั้งพรรคการเมือง ต้องการที่จะขยายผลเพื่อให้ชนะเลือกตั้งครั้งหน้าที่จะเลือกตั้งขึ้นแล้วจัดสรรเม็ดเงินของแผ่นดินที่เป็นภาษีอากรของพี่น้องประชาชนไปให้กับพวกพ้องและสมาชิกทั้งหลาย จะเห็นได้เลยครับในหลาย ๆ จังหวัด ในหลาย ๆ อำเภอ มีการฉ้อฉล มีการเอาเม็ดเงินไปแล้วไม่ทำไปตามสัญญาที่เป็นข้อตกลงเอาไว้แม้แต่นิดเดียว ท่านประธานครับ ----------

วันนี้ในฐานะหัวหน้าพรรค ถ้าตัวเองต้องการที่จะสร้างความสำเร็จในการเลือกตั้งกับหมู่มวลสมาชิกทั้งหลาย กระเป๋าตัวเอง เงินตัวเองสิครับ ควักลงไปให้ ให้เขาไปทำงานกับทางการเมือง แต่วันนี้รัฐบาลนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้นำไม่กล้าที่จะไประงับยับยั้งกับสิ่งที่มันเกิดขึ้น ซึ่งไม่ชอบธรรม มีการเอางบประมาณไปให้กลุ่มของพวกตัวเอง แล้วก็ไปทุจริต งบประมาณวันนี้ถนนเส้นหนึ่ง ๑,๗๐๐,๐๐๐ บาท เป็นถนนหินคลุก บดหินคลุก ทำ ๔๐๐,๐๐๐ บาท ท่านประธานครับ แล้วก็เอาเงินส่วนเกิน รู้เห็นกันหมดเลย เอาไปใช้ในการเลือกตั้ง แล้วอย่างนี้บ้านเมืองจะไปอย่างไร แล้วมันเกิดขึ้นหลาย ๆ แห่ง หลาย ๆ เขตพื้นที่ทั้งหมดในหลาย ๆ จังหวัด นี่คือสิ่งที่ผมสะท้อนให้เห็นสั้น ๆ เลย วันนี้พรรคการเมืองบางพรรคที่อยู่ในพรรคร่วมรัฐบาลดำเนินการอย่างนี้อยู่ในทุกเขตเลือกตั้งเลย ต้องเรียนท่านประธานผ่านไปท่านประธานดิเรกที่เคารพว่า ผมได้ร้อง ป.ป.ช. ของสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมาธิการ ป.ป.ช. โดยท่านวิลาศ จันทร์พิทักษ์ และคณะท่านก็ทำงานหน้าที่ของท่านเข้มแข็ง ลงไปตรวจสอบให้ชัดเจนครับ มีการดำเนินการในลักษณะอย่างนี้ซึ่งเสียหายต่อบ้านเมืองมาก จะเห็นได้เลยว่านี่คือการเอื้อเพื่อที่จะฉ้อฉลในการเอาเม็ดเงินของแผ่นดินลงไปดำเนินการอย่างนี้ แล้วผมถามว่าวันนี้สมานฉันท์มันจะเกิดขึ้นได้อย่างไร นี่คือการฉ้อฉลชัดเจนเลย โดยใช้อำนาจที่ตัวเองได้ดูแลกำกับกระทรวง ทบวง กรม แล้วพรรคใหญ่ ๆ ที่เป็นพรรคแกนนำของรัฐบาลก็ไม่กล้าพูดจาอะไรแม้แต่นิดเดียว ทั้ง ๆ ที่รู้อยู่ว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มันผิดทั้งหมด ผมยกตัวอย่างว่าวันนี้สิ่งที่ประชาชนเขาอยากได้คุณไม่ให้เขาหรอก เมื่อ ๒ วันที่ผ่านมาผมอภิปรายในสภาเมื่อคราวที่แล้วนะครับ พูดชัดเจนว่าถนนบ้านบ่อทอง หนองสาหร่าย วังไทร รถชนกันบ่อยมาก เด็กตายไม่รู้กี่ครั้งกี่หน เด็กนักเรียนก็ตาย ผมพูดเสร็จไม่ถึง ๒ วัน ชนตายอีก ๒ ศพ ครับ แต่เม็ดเงินไม่เอาไปให้ครับ ความต้องการของพี่น้องประชาชนในการที่จะแก้ไขปัญหาในพื้นที่ของเขาไม่ได้รับการตอบสนองเลย แล้วเม็ดเงินมันกระจุกตัวลงไปอย่างนี้ เพื่อทำไม เพื่อประโยชน์ทางการเมืองของพวกพ้องตัวเองเท่านั้นเอง ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้เป็นความประสงค์ของพี่น้องประชาชนในพื้นที่ตรงนั้นแม้แต่นิดเดียว แต่มันเป็นความประสงค์ของหัวหน้าพรรคการเมืองที่อยากจะให้ลูกทีมตัวเองชนะเลือกตั้ง แล้วจัดสรรเม็ดเงินลงไปตรงนั้นให้ไปทำอย่างอื่นหมด ซึ่งไม่เป็นความต้องการเลย

มีหลายเส้น หลายสายครับเป็นอย่างนี้ ฉะนั้นจะเห็นได้เลยว่าวันนี้งบประมาณใช้ไปผิดประเภทหมดเลย แล้วกระจุกตัว ยิ่งในจังหวัดนครราชสีมา วันนี้เด็กนักเรียนบ้านผมตายอีก ๒ ศพ น่าเสียดายมาก ทั้ง ๆ ที่อภิปรายไปไม่ถึง ๒-๓ วัน แต่ตัวเองก็ไปจัดงบประมาณเพื่อเอื้ออำนวยให้กับพวกพ้องตัวเองเท่านั้นเอง แล้ววันนี้ผมถามว่ามันจะเดินไปอย่างไรกัน ในเมื่อวันนี้คุณยังทำอย่างนี้เลย จัดสรรงบประมาณเพื่อพวกพ้องเท่านั้นเอง ไม่เป็นไปตามความต้องการของพี่น้องประชาชน เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดท่านประธานครับ วันนี้ผมเห็นด้วยกับท่านประธานและคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ในเรื่องของมาตรา ๑๙๐ แต่สิ่งที่ผมอยากจะฝากท่านไว้ว่าวันนี้ท่านจะแยกแยะออกมาได้อย่างไรว่าตรงไหนต้องเข้าสภาไม่เข้าสภา ผมยกตัวอย่างวันนี้หลาย ๆ อย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องงบประมาณการทำสัญญากับต่างประเทศในเรื่องของงบประมาณของกองทัพที่จัดซื้ออาวุธยุทโธปกรณ์ทั้งหลาย วันนี้สภาเราจะเป็นตรายางแค่นั้นหรือเปล่า วันนี้เขาซื้อเครื่องบินกริพเพน (Gripen) กันประมาณ ๓๙,๐๐๐ ล้านบาท ทั้ง ๆ ที่พวกเราก็ได้มีโอกาสได้ตรวจสอบกันพอสมควรว่าเครื่องบินนี้ไม่เหมาะสมที่จะใช้ในกองทัพอากาศไทยเนื่องจากว่ามันไม่คล่องตัวแล้วมีปัญหาค่อนข้างมาก และแน่นอนที่สุดราคาค่อนข้างสูงแต่ในเวลาเดียวกันที่ผ่านมาไม่เข้าสู่สภาเลยแม้แต่นิดเดียว เพราะฉะนั้นเครื่องบินรบมันจำเป็นแค่ไหน แล้วมันมีประโยชน์แค่ไหน มีประสิทธิภาพแค่ไหน ถ้าหากว่าเปรียบเทียบกับเครื่องบินรบประเภทอื่น วันนี้ถ้าหากว่าสภาเราไม่ได้พิจารณาในส่วนนี้ผมเชื่อได้ว่ากองทัพเองจัดซื้ออาวุธยุทโธปกรณ์ตามที่ตัวเองต้องการทั้งหมดเลย โดยสมาชิกรัฐสภาไม่ได้รับรู้เลยแม้แต่นิดเดียว ท่านประธานทราบไหมครับวันนี้กองทัพอากาศประเทศสิงคโปร์มาฝึกอยู่ที่จังหวัดอุดรธานี บินว่อนกันอยู่กลางอากาศในประเทศไทยสภารู้ไหม สภาทราบหรือเปล่า เข้ามาฝึกที่จังหวัดกาญจนบุรี ----------

แล้วทำสัญญากันเองระหว่างกองทัพต่อกองทัพ โดยไม่ได้ผ่านสภาเลยแม้แต่นิดเดียว สภาจะเป็นตรายางอย่างนั้นหรือเปล่า แล้วผูกพันทำกันมายาวนานหลายสิบปีอย่างนี้ เพราะฉะนั้นวันนี้ มาตรา ๑๙๐ มีความสำคัญในส่วนนี้ค่อนข้างมาก หลายท่านออกมาพูดว่ามาตรา ๑๙๐ นี้ทำให้การบริหารราชการแผ่นดินนี้มีอุปสรรค แน่นอนครับ ผมไม่ปฏิเสธตรงนี้ว่าส่วนหนึ่งมีแน่ แต่ประโยชน์มันมหาศาลในการที่จะให้สมาชิกรัฐสภาได้ตรวจสอบ เพราะแต่ละท่าน แต่ละคนที่นั่งอยู่ที่นี่ก็มีความรู้มากมายหลายสาขาด้วยกัน เขาจะได้ตรวจสอบ สภาจะได้ตรวจสอบ อย่างน้อยที่สุดสภาจะได้เข้าไปใกล้ชิดเพื่อที่จะทำให้เขาเองนั้นไม่เดินหน้าไปสู่การทุจริต ผมยกตัวอย่างอาทิเช่น รถเกราะยูเครน ซึ่งพูดกันอยู่บ่อยเหลือเกิน ไปซื้อมาได้อย่างไรทั้ง ๆ ที่รู้ว่ามันย้อมแมว ๔,๐๐๐ ล้านบาท ท่านประธานครับ รัฐสภาเราเองวันนี้ถ้าเกิดว่าเราปล่อย แล้วตกลงกันว่าวันนี้เรื่องอย่างนี้ไม่ต้องเข้าไปสู่สภาหรอก ผมถึงถามว่าวันนี้ที่ท่านพิจารณากันอยู่นี้ ขอบเขตมันอยู่ตรงไหน อะไรควรพิจารณาหรือไม่พิจารณา วันนี้จรวดหลายลำกล้องท่านประธานครับ ดับเบิ้ลยูเอสวันบี (WS1B) นี้นะครับ จากประเทศจีนนี้ทำสัญญากับกองทัพไทยมาผลิตร่วมกัน สภารู้ไหมครับวันนี้ซื้อมาแล้ว ๓,๐๐๐ กว่าล้านบาท แล้วยังต้องทำกันต่อนี้ เงินมหาศาลขนาดนี้สภายังไม่รู้เรื่องเลย บรรดาสมาชิกพวกเราทั้งหลายที่นั่งอยู่ที่นี่มีใครรู้เรื่องบ้าง ไม่รู้ ทั้ง ๆ ที่เป็นเงินของแผ่นดินที่เราต้องตรวจสอบ นี่คือสิ่งที่ต้องนำเรียนว่านี่คือสิ่งที่ฝากเอาไว้ว่า มันมีความสำคัญอย่างมาก ในมาตรา ๑๙๐ แต่ว่าท่านเองต้องแยกแยะให้ชัดเจนว่า อะไรที่ควรจะให้สภาได้รับรู้ ซึ่งมันมีความสำคัญมาก ต้องฝากท่านประธานผ่านไปยังท่านประธานคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ด้วยความเคารพ ขอบพระคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้มีคณะองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมาเข้าเยี่ยมชมการประชุมนะครับ รัฐสภาขอต้อนรับนะครับ

ต่อไปผมจัดลำดับอย่างนี้นะครับ ต่อไปก็คือ ท่านอภิชาต ศักดิเศรษฐ์ นะครับ หลังจากนั้นก็คือ ท่านสุชาติ ลายน้ำเงิน ท่านอนุศักดิ์ คงมาลัย ท่านรณฤทธิชัย คานเขต ท่านชวลิต วิชยสุทธิ์ ท่านสิงห์ชัย ทุ่งทอง แล้วก็ท่านอลงกต มณีกาศ นะครับ

นายประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพครับ ขออนุญาตนิดเดียวครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกรัฐสภา ผมได้มีคิวอภิปรายร่วมกับท่าน พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ โดยแบ่งเวลากันคนละ ๑๐ นาที ไม่ทราบว่าทางวิปได้ส่งรายชื่อของกระผมนั้นให้ท่านประธานทราบหรือยังครับ ผมเห็นว่าท่านสมชายอภิปรายไปแล้ว น่าจะเป็นการอภิปรายที่ต่อเนื่องกัน จะได้ประโยชน์สูงสุดครับ จึงเรียนท่านประธานมาด้วยเคารพครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวจะจัดการให้นะครับ เอาตามนี้ไปก่อนแล้วกันนะครับ เชิญท่านอภิชาตครับ

นายประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : มันต่อเนื่องกันครับท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ถ้าอย่างไรเดี๋ยวจะแทรกกันในนี้นะครับ เดี๋ยวเชิญท่านอภิชาตครับ

นายอภิชาต ศักดิเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายอภิชาต ศักดิเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา วันนี้รายงานของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญของรัฐสภา ก็ได้นำเข้าสู่เวทีของการถกเถียงในรัฐสภา แล้วก็มีบทสรุปรวบยอดที่สำคัญก็คือข้อเสนอให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญใน ๖ ประเด็นสำคัญ ซึ่งก็มีการถกเถียงกันอย่างกว้างขวาง แล้วผมก็เชื่อว่าจะนำไปสู่ข้อสรุปที่มีผลในทางปฏิบัติในที่สุด แต่ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมในวันนี้ สังคมไทยกำลังรอคอยความปกติของการเมือง การปกครอง ให้กลับสู่ประเทศอีกครั้งหนึ่ง มีข้อสังเกตว่า เมื่อคณะกรรมการสมานฉันท์หยิบยื่นแนวทางที่จะไปสู่ความปกตินั้นด้วยข้อเสนอในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ๖ ประเด็น คำถามก็คือว่า สิ่งนี้เป็นคำตอบสำหรับประเทศไทยใช่หรือไม่ ดังเมื่อแก้ไข

รัฐธรรมนูญใน ๖ ประเด็นนี้แล้ว จะมีหลักประกันอะไรว่าประเทศจะกลับไปสู่ความปกติอย่างที่ทุกคนมุ่งหวัง แก้รัฐธรรมนูญใน ๖ ประเด็นนั้นแล้วจะมีหลักประกันอะไรว่าสังคมไทยจะหลุดพ้นจากวังวนของความขัดแย้งเดิม ๆ จากความไร้สมานฉันท์ที่เราเผชิญกัน ----------

แก้รัฐธรรมนูญใน ๖ ประเด็นแล้วมีการเลือกตั้งใหม่ กลับไปสู่วังวนของการซื้อเสียงแบบใหม่ มีนักการเมืองหน้าเก่า ๆ อยู่ภายใต้กรอบวิธีคิด วิธีการทำงานทางการเมืองแบบเก่า ๆ แบบนั้นจะทำให้เราหลุดพ้นจากภาวะที่เราหวาดวิตก แล้วก็วิกฤติอย่างที่เราเผชิญกันอยู่หรือไม่ แท้จริงแล้วการที่จะนำความปกติกลับสู่สังคมของเราได้น่าที่จะมีทางออกที่ดีกว่านั้น นั่นก็คือการปฏิรูปทางการเมือง ในรายงานของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ได้เสนอกรอบความคิดเกี่ยวกับการปฏิรูปการเมืองไว้หลายมิตินะครับ ทั้งเรื่องของโครงสร้างอำนาจทางการเมือง การบริหารและเศรษฐกิจ เรื่องของวัฒนธรรมทางการเมือง เรื่องของบทบาทการเมืองของภาคส่วนต่าง ๆ และเรื่องของหลักนิติธรรมที่ส่งเสริมต่อการพัฒนาประชาธิปไตย ซึ่งต้องขอชื่นชมในที่นี้ไว้ด้วยว่าคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้แตกประเด็นเหล่านี้และนำเสนอไว้อย่างเป็นระบบ แม้ว่าประเด็นเหล่านั้นจะดูเป็นนามธรรมก็ตาม แต่ว่าตรงนี้ละคือหัวใจสำคัญของการนำความปกติกลับสู่การเมืองไทยมากกว่าข้อเสนอว่าให้แก้ไขรัฐธรรมนูญใน ๖ ประเด็น ในรายงานของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้พูดถึงและให้ความสำคัญเรื่องของการสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองที่สอดคล้องกับระบบเศรษฐกิจ สังคมและวิถีประชาธิปไตยของไทยและที่เป็นสากล ทั้งในระดับปัจเจกชนและชุมชน พร้อมเสนอปัญหาและแนวทางเป็นสังเขปไว้ ผมให้ความสนใจกับเรื่องบทบาทการทำหน้าที่ของสื่อสารมวลชนกับการพัฒนาระบอบประชาธิปไตย ซึ่งคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญบอกว่าแนวทางที่ถูกต้องก็คือต้องมีการปฏิรูปสื่อ แต่ในรายงานของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญบอกว่าการปฏิรูปสื่อเขียนไว้บอกว่า ให้เป็นช่องทางสะท้อนปัญหาและเสนอทางออกในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ทางสังคมและการเมืองอย่างแท้จริงนะครับ โดยให้รัฐสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดตั้งหรือดำเนินงานของสถานีวิทยุ สถานีโทรทัศน์ โดยให้จัดสรรงบประมาณประชาสัมพันธ์กิจกรรมของรัฐผ่านสื่อต่าง ๆ และต้องเป็นไปอย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ รัฐต้องให้การคุ้มครองสวัสดิภาพของการประกอบวิชาชีพ ซึ่งอ่านแล้วก็มีส่วนที่เห็นด้วยและมีส่วนที่

ขัดใจอยู่มากพอสมควร เพราะนั่นมันไม่ใช่แนวทางของการปฏิรูปสื่อที่แท้จริง การปฏิรูปสื่อเพื่อให้ทำหน้าที่เพียงแค่นั้นมันไม่เพียงพอครับ มันเป็นเพียงแค่การไปแตะ ๆ แล้วก็เห็นว่านี่คือสภาพที่เราจะใช้สื่ออย่างไรในการที่จะใช้ในการพัฒนาประชาธิปไตย แท้จริงแล้วการปฏิรูปสื่อนั้นก็คือการที่ทำให้สื่อมีสำนึกในการพัฒนาประชาธิปไตยด้วยตัวเอง ไม่ใช่การไปซื้อเครื่องมือมาใช้ในการไปพัฒนาประชาธิปไตยอย่างที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้นำเสนอมา ความจริงแล้วการปฏิรูปทางการเมืองไม่อาจที่จะสำเร็จได้ถ้าเกิดว่าเราไม่ได้มีการปฏิรูปสื่อสารมวลชน เราละเลยบทบาทของสื่อสารมวลชนไปไม่ได้ เพราะนี่เป็นโรงเรียนที่ใหญ่ที่สุด เป็นครูที่สอนประชาธิปไตยกับคนทั้งประเทศ ถ้าบทบาทของสื่อมวลชนถูกละเลยและบทบาทของสื่อมวลชนอยู่ในสภาพที่อ่อนแอ ไม่สามารถเป็นครูในการพัฒนาประชาธิปไตยได้ การปฏิรูปการเมืองก็ไม่มีความหมาย วันนี้ต้องยอมรับว่าบทบาทของสื่ออยู่ในสถานการณ์วิกฤติและก่อให้เกิดสภาพที่เรียกว่ามีความอ่อนแอ ในระบบของสื่อสารมวลชนของเราทั้งระบบ ผมยืนยันและอยากจะย้ำว่าสภาพของสื่อสารมวลชนในประเทศไทยอยู่ในภาวะที่อ่อนแอและน่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง และเป็นอุปสรรคสำคัญที่จะนำไปสู่การปฏิรูปการเมืองในอนาคต นับตั้งแต่วงการสื่อเราต้องเผชิญกับปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจ ต้องเผชิญกับปัญหาอำนาจทุนทางธุรกิจ ทางการเมืองที่จ้องที่จะใช้สื่อเป็นเครื่องมือในการไปบรรลุเป้าหมายทางการเมือง รวมทั้งสภาพปัญหาที่สลับซับซ้อนของสังคม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเศรษฐกิจหรือเรื่องการเมืองต่าง ๆ ทำให้สื่อพัฒนาไปอย่างเชื่องช้าและถูกทำให้อ่อนแอ ง่อยเปลี้ยเสียขาและมีสภาพที่ตกต่ำในเรื่องของมาตรฐานทางวิชาชีพอย่างมาก สังคมวิพากษ์วิจารณ์ถึงเรื่องปัญหาจริยธรรม คุณธรรมของสื่อสารมวลชนในสถานการณ์วิกฤติหลายสถานการณ์ ท่านประธานที่เคารพครับ โครงการศึกษาและเฝ้าระวังสื่อเพื่อสุขภาวะของสังคม หรือว่ามีเดีย มอนิเตอร์ (Media Monitor) ซึ่งได้รับทุนสนับสนุนจาก สสส. ได้ทำงานวิจัยอย่างละเอียดเกี่ยวกับการทำหน้าที่ของสื่อประเภทโทรทัศน์หรือฟรีทีวี (Free TV) ----------

ในช่วงสถานการณ์ที่มีการชุมนุมทางการเมืองหลายเหตุการณ์ แล้วก็นำเสนอเป็นบทสรุปมา ที่น่าสนใจก็คือ คือเขาทำบทสรุปนี่มาหลายครั้งประมาณ ๔๐-๕๐ ครั้ง ที่เกี่ยวกับการทำหน้าที่ของสื่อ มีบทสรุปที่น่าสนใจ ซึ่งเขายกมา ๓ เหตุการณ์ก็คือระหว่างวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ถึง ๑ มิถุนายน ระหว่างวันที่ ๒๖-๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๑ แล้วก็วันที่ ๘-๑๔ เมษายน ๒๕๕๒ มีบทสรุปและข้อเรียกร้องที่ตรงกัน น่าสนใจก็คือว่ามีข้อเสนอแนะต่อการรายงานของสื่อมวลชน บอกว่าสื่อมวลชนฟรีทีวีควรลดการนำเสนอข่าวที่เน้นประเด็นความรุนแรงของเหตุการณ์ ซึ่งอาจนำเสนอผ่านภาพข่าวภาษาพูดที่ส่งสัญญาณความรุนแรงในลักษณะซ้ำไปซ้ำมา หรือเน้นให้เห็นภาพความรุนแรงของเหตุการณ์ นี่ก็คือการชี้ให้เห็นว่ามีความบกพร่องในเรื่องมาตรฐานวิชาชีพในการเลือกการนำเสนอ สื่อควรนำเสนอข้อมูลอย่างรัดกุม ไม่ควรนำเสนอข้อมูลที่สร้างความตระหนกแก่สาธารณชน การตั้งคำถามของสื่อมวลชนควรเป็นไปในลักษณะที่ไม่สร้างแตกแยก เน้นคำถามที่หาทางออกของสถานการณ์ ถามเพื่อหาคำตอบ เพื่อลดความรุนแรงของเหตุการณ์ สื่อควรจะเน้นการรายงานข่าวเชิงตีความวิเคราะห์ที่จะให้ข้อมูลอธิบายสาระสำคัญของเหตุการณ์ที่เน้นการตอบคำถามว่า ทำไมมากกว่าที่จะอธิบายว่าใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร นี่คือบทบาทของสื่อที่คิดว่ามีปัญหาในสถานการณ์ที่เกิดวิกฤติทางการเมือง ท่านประธานครับวันนี้น่าสนใจก็คือเรื่องของการเลือกใช้แหล่งข่าวที่นำมาประกอบในการรายงานข่าว เราพบว่ามีการพูดกันบอกว่า ในประเทศนี้ใครก็มีโอกาสเป็นข่าวได้ถ้ารู้จักสร้างข่าว นี่ถือว่าเป็นการตบหน้าคนในวงการสื่อสารมวลชนอย่างรุนแรงที่สุด เพราะอะไรครับ เพราะว่าพูดกันได้อย่างเสรี แล้วก็ถูกนำเสนอกันในสื่ออย่างที่ไม่มีการกลั่นกรอง ในทางวารสารศาสตร์ สื่อสารมวลชน บทบาทของสื่อสารมวลชน การกลั่นกรองข้อมูลข่าวสารก่อนออกไปสู่สาธารณะเป็นบทบาทที่มีความสำคัญมาก เรียกว่าเป็นบทบาทของนายทวารข่าวสาร แต่ปัจจุบันนี้บทบาทนี้หายไป ใครที่คิดจะมีชื่อ มีเสียงอยู่ในสื่อก็สามารถที่จะสร้างเหตุการณ์แล้วสามารถที่จะเป็นข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ บนจอโทรทัศน์หรือบนคลื่นวิทยุได้ นี่เป็นเรื่องที่อันตรายมาก ท่านประธานครับ การอ้างเพียงว่าเสรีภาพ โดยปฏิเสธความรับผิดชอบต่อสังคมก็เป็นประเด็นที่เป็นปัญหาสำหรับสื่อมวลชน ในวันนี้เราเห็น

ร ๓/๒๕๕๒ (ส. นิติบัญญัติ) ศันสนีย์ ๗๑/๒

นักจัดรายการวิทยุอิสระบางรายที่ต่อสายที่จะโทรศัพท์คุยกับใคร มาออกรายการสด เมื่อไรก็ได้ พูดในประเด็นอะไรก็ได้ สร้างความเสียหายอย่างไรก็ได้ อ้างเพียงว่านี่คือเสรีภาพ ความเป็นนักสื่อสารมวลชน แต่ไม่ตระหนักว่าสิ่งที่ได้นำเสนอออกไปสู่สาธารณชนนั้นมันได้ก่อให้เกิดความเสียหายต่อสังคมมากแค่ไหน ท่านประธานครับสถานการณ์แบบนี้ ผมคิดว่าปัจจุบันนี้ในองค์กรสื่อเองก็ถูกความคิด ๒ ฝ่ายเข้าไปครอบงำ เกิดปรากฏการณ์ที่มีนักข่าวเสื้อแดงอยู่ในองค์กรสื่อโทรทัศน์บางแห่งและออกมาไชโยโห่ร้องเมื่อมีการล้มการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนที่พัทยา มีปรากฏการณ์นักข่าวเสื้อเหลือง เสื้อแดงประจันหน้ากันในกองบรรณาธิการหรือในกองข่าว ซึ่งเป็นเรื่องที่เสียหายมาก เพราะฉะนั้นแนวทางที่จะก่อให้เกิดการปฏิรูปสื่อสารมวลชนทั้งระบบได้ ผมคิดว่ามีข้อเสนอสั้น ๆ นิดเดียวสมาคมวิชาชีพสื่อเองจะต้องกลับไปทบทวนผู้คนในแวดวงนี้เพื่อที่จะฟื้นหลักจรรยาบรรณ จรรยาวิชาชีพขึ้นมา องค์กรสื่อแต่ละองค์กรต้องย้อนถามตัวเอง ต้องเข้มข้นในมาตรฐานทางวิชาชีพของตัวเองในเรื่องความถูกต้อง ความเที่ยงธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม โดยไม่ตกอยู่ภายใต้อาณัติของฝ่ายการเมืองหรือนักการเมืองที่จะมุ่งหาผลประโยชน์จากการใช้สื่อ ผู้ปฏิบัติงานสื่อเองต้องเข้มแข็ง ต้องยืนหยัดความเป็นอิสระในจิตวิญญาณของความเป็นนักวิชาชีพสื่อสารมวลชน สิ่งนี้จะต้องตระหนักอยู่ในใจตลอดเวลา สำคัญที่สุดก็คือ พี่น้องประชาชนผู้บริโภคสื่อจะต้องก้าวให้ทันกับความเปลี่ยนแปลง และต้องก้าวให้ทันกับความรู้ทันสื่อสารมวลชนที่จะนำเสนอข้อมูลข่าวสารเพื่อไม่ให้ข้อมูลข่าวสารนั้นถูกชักจูง ถูกบิดเบือนไปในทิศทางที่ไม่พึงประสงค์ ผมก็ขอนำเสนอประเด็นไว้สำหรับคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ได้โปรดนำเรื่องนี้ไปพิจารณาทบทวนเพื่อให้การปฏิรูปการเมืองเป็นไปอย่างสมบูรณ์มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ลำดับของท่านเดี๋ยวกำลังจัดอยู่นะครับ เชิญ ท่านสุชาติ ลายน้ำเงิน ครับ

นายประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพครับ นิดเดียวผมหารือครับ ท่านประธานเลื่อนคิวของผมได้ผมไม่ว่าอะไร ก็เอาตามที่ท่านประธานได้จัดไว้ก่อน แต่สิ่งที่อยากแสดงความคิดเห็นนะครับ ประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมเองได้ทราบว่าขณะนี้นั้น การถ่ายทอดการประชุมรัฐสภาโดยสถานีวิทยุ เอ็นบีที (NBT) นั้นได้ตัดสัญญาณออก ท่านประธานครับ เขาเอาไปถ่ายทอดการแข่งขันฟุตบอล ผมเห็นว่าเรื่องการประชุมรัฐสภานั้นมีความสำคัญต่อพี่น้องประชาชนชาวไทยมากกว่า ถ้าท่านประธานได้มีดำริสั่งการไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีการถ่ายทอดอย่างต่อเนื่อง ผมคิดว่าเรื่องนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการประชุมรัฐสภาและต่อพี่น้องประชาชน ขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ผมเรียนให้ที่ประชุมทราบนะครับว่าเขาแจ้งมาก่อนแล้วว่าเขาจะไปถ่ายทอดฟุตบอลนะครับ เชิญท่านสุชาติครับ

นายสุชาติ ลายน้ำเงิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สุชาติ ลายน้ำเงิน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนที่จะพูดท่านประธานครับ พอดีไม่ได้ถ่ายทอดแล้วก็คงจะกลับไปดูฟุตบอลดีกว่าดูผู้แทนราษฎรพูดกันในสภา คือเรื่องของเรื่องวันนี้มันเป็นเรื่องใหญ่ท่านประธานครับ อย่างน้อยก็ต้องพูดกันตรงนี้ท่านประธานครับว่า มันต้องมีการถ่ายทอดไปให้พี่น้องประชาชนทั้งประเทศได้เห็นว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ก่อนที่ผู้แทนราษฎรจะมานั่งนี้มันมาจากไหนนะครับ แล้วคณะกรรมการสมานฉันท์ก็พูดชัดเจนว่าจะต้องมีคณะกรรมการไปดู พอกรรมการไปแต่งตั้งมาใหม่มาให้ดูใหม่ แต่วันนี้ไม่ได้ถ่ายทอดตอนนี้แล้วผมจะพูดให้ใครฟังท่านประธานครับ ผมหารือตรงนี้ก่อนนะครับ ลองทดลองถามทางทีวีดูนะครับทางสื่อสารมวลชน พี่น้องประชาชนทั่วประเทศจะได้เห็นนะครับ ท่านประธานที่เคารพถ้ายังไม่ได้ถ่ายทอดผมว่าหยุดตรงนี้ก่อนแล้วรอถ่ายทอดแล้วค่อยพูดกันได้ไหมครับท่านประธาน หารือก่อนครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภาได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ใครอยากพูดก็พูดไป ใครยังไม่อยากพูดก็เลื่อนไป คอยไปถึงเวลาที่เขาถ่ายทอดก็ได้

นายสุชาติ ลายน้ำเงิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สุชาติ ลายน้ำเงิน ถ้าอย่างนั้นรอถ่ายทอดตอนกี่ทุ่มครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือตอนนี้ยังถ่ายทอดอยู่ครับ เวลา ๑๕.๓๐ นาฬิกา จึงหยุดนะครับ

นายสุชาติ ลายน้ำเงิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) : ตอนนี้เขาถ่ายทอดฟุตบอลอยู่ครับท่านประธาน ท่านประธานลองดูทีวี

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไปดูช่องอื่นกระมังครับ

นายสุชาติ ลายน้ำเงิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) : ช่อง ๑๑ เลยครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : อันนี้ไม่ใช่หรอก ผมว่าเพื่อไม่ให้เสียเวลานะครับ ดำเนินการไปเรื่อย ๆ เพราะว่าเสียงมันออกไปเองนะครับ อย่างคุณสุชาติใคร ๆ เขาก็รู้จักทั้งประเทศอยู่แล้ว

นายสุชาติ ลายน้ำเงิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) : ขอบคุณท่านประธานครับ เสียงดีแต่ภาพไม่สวยก็ไม่ดี ท่านประธานครับ กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ เพื่อไม่ให้กลายเป็นทะเลาะกับท่านประธานเพราะเหตุผลที่ทีวีไม่ยอมถ่ายทอดแค่นั้นนะครับ เหตุผลที่ผมจะต้องเรียนท่านประธานวันนี้นะครับก็เริ่มต้นใหม่ ตั้งเวลาใหม่ครับท่านประธาน เดี๋ยวเดินก่อน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ๒๐ นาที

นายสุชาติ ลายน้ำเงิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) : ผมเห็นด้วยกับคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่นำกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้เอามาแก้เพื่อให้พี่น้องประชาชนคนไทยทั้งประเทศได้รับรู้ว่า

การมาของกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ นี้ฐานรากมาจากไหน ท่านประธานก็คงเห็นนะครับว่าวันหนึ่งท่านประธานก็นั่งอยู่กับผมเหมือนกัน อยู่ฝั่งรัฐบาล อยู่ฝั่งที่ใช้กฎหมายของแผ่นดินที่มาจากประชาชนเป็นคนร่าง คือปี ๒๕๔๐ วันหนึ่งทหารบอกปฏิวัติ ก่อนจะปฏิวัตินี่ไม่รู้อะไรต่ออะไรไปยัดเยียดให้เขาปฏิวัติ เขาก็บอกเขาตั้งใจทำตามที่คนอื่นไปบอก สุดท้ายเขาไปบอกให้ปฏิวัติเขาก็ต้องทำ พอทำเสร็จก็หาคนมาเขียนกฎหมายให้คนอื่นใช้ ก็อย่างที่ท่านประธานเห็นที่มันขัดแย้งกันอยู่ทุกวันนี้ละครับพอเขียนมาขัดแย้งเสร็จฟังปุ๊บก็มาให้พวกผมเป็นคนเลือกแล้วกลับมาใช้ในสภา ผมต้องบอกท่านประธานครับก่อนที่ผมมานี่ผมมาในนามพรรคพลังประชาชน ก่อนหาเสียงอยู่ที่พื้นที่จังหวัดลพบุรีหรือพื้นที่ทั่วไปในประเทศ บอกพี่น้องประชาชนเลยครับว่าในเมื่อเขาปฏิวัติฉีกกฎหมายรัฐธรรมนูญได้เดี๋ยวไปเลือกตั้งกลับมาใหม่ถ้าเข้ามาเป็นผู้แทนราษฎรเมื่อไรจะต้องแก้กฎหมายให้มันเป็นระบอบประชาธิปไตย เพราะวันนั้นคุณมาจากเผด็จการ รากฐานผมมาจากผู้นำแรงงาน ท่านประธานครับ มาจากผู้ที่เดินขบวน มาจากผู้ที่อยากจะเห็นประชาธิปไตยเต็มใบ แต่ครั้งที่แล้วต้องหวานอมขมกลืนที่เข้ามาสู่สภานี้ในนามพรรคพลังประชาชนที่โดนทหารฉีกรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ไป วันนี้ต้องขอบคุณทางคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ แต่ต้องขอบคุณนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์หรือเปล่าก็ไม่รู้ ----------

ถ้านายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ทำตามคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่จะแก้ ๖ ข้อนี้ผมเห็นด้วย เห็นด้วยอย่างยิ่งเพราะอะไรครับท่านประธานครับ เพราะวันนี้บ้านเมืองกำลังวุ่นวาย อย่าบอกนะครับว่ากำลังสงบสุข ผมบอกว่าบ้านเมืองกำลังวุ่นวาย ไม่รู้กี่เสื้อสีออกมาหมด มีทั้งสีแดง มีทั้งสีเหลือง ล่าสุดสีเขียวกับสีกากีเกือบอยู่ไม่ได้แล้วครับ เพราะโดน ป.ป.ช. เชือดเฉือนไป ต่อไปไม่รู้ตำรวจจะกล้ามาห้ามมวยหรือเปล่า ถ้าห้ามมวยเมื่อไรติดคุกเมื่อนั้น นี่คือเหตุผลท่านประธานครับ นี่คือเหตุผลที่จะต้องแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ แล้วก็ในรัฐธรรมนูญปีที่เขาให้มาใช้อยู่ ปี ๒๕๕๐ มาตรา ๒๙๑ เขียนไว้เบ็ดเสร็จเลยครับว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีอำนาจจากประชาชนชาวไทยมีสิทธิแก้ไขได้ พอเราจะแก้หลายคนออกมากระหน่ำซ้ำเติมว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ดีอยู่แล้ว อย่าเพิ่งไปแก้ไขเลย ใครที่แก้ไขก็เป็นนักการเมืองชั่วนักการเมืองเลวที่จะแก้เพื่อตัวเอง ผมถามท่านประธานว่าวันนี้ถ้าผมแก้แล้วไปเลือกกันใหม่ถ้าผมไม่ได้กลับเข้ามาผมคงไม่ใช่นักการเมืองชั่ว นักการเมืองเลวนะ แก้เพื่อให้คนอื่นเข้ามาใช้ต่อไปท่านประธานครับ เหตุผลที่แก้ก็คือท่านประธานก็คงเห็นอยู่ว่า วันนี้บ้านเมืองแบ่งแยก แตกแยกเป็นหลายฝักหลายฝ่าย ท่านประธานก็คงเห็นว่า ยกตัวอย่างใกล้ ๆ เมื่อเร็ว ๆ นี้อย่างนายกรัฐมนตรีที่พี่น้องประชาชนเห็นอยู่ไปจังหวัดลพบุรีครั้งที่แล้วเมื่อวันเสาร์ที่ผ่านมา ทั้ง ๆ ที่ท่านนายกรัฐมนตรีแอบไปด้วยซ้ำไป ผมบอกว่าตั้งแต่เกิดจากท้องพ่อท้องแม่มาเพิ่งเจอนี่ละครับ ทำไมผมพูดอย่างนี้ ท่านประธานรู้ไหมครับว่านายกรัฐมนตรีไปจังหวัดลพบุรีครั้งก่อนก็มีข่าวอยู่ท่านประธานคงเห็น ไปจังหวัดลพบุรีรอบแรกเจอรองเท้ากับขวด รองเท้าของเมียตำรวจ ขวดของเมียทหาร รอบแรกครับท่านประธาน แล้วนายกรัฐมนตรีก็ยังมาบอก คุณสาทิตย์ วงศ์หนองเตย ออกมาพูดเฉยเดี๋ยวจะไปอีกจังหวัดลพบุรีจะต้องทำให้เป็นพื้นที่ที่สงบให้ได้ ผมบอกท่านประธานมันไปเพื่อเกิดความแตกแยกจะไปทำไมครับ ล่าสุดวันเสาร์ท่านประธานรู้ไหมครับ ไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้อีก ที่ผมบอกว่าจากท้องพ่อ ท้องแม่เพิ่งเจอ มีตัวอย่างที่ไหนครับนายกรัฐมนตรีลงพื้นที่เขาจะต้องเอาผ้าขาวม้าไปผูกหรือเอาของไปต้อนรับนายกรัฐมนตรี แต่จังหวัดลพบุรีครั้งที่ผ่านมา ตั้งแต่ผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในพื้นที่นี้อยู่ ๒ สมัย เพิ่งเจอครับ ชาวบ้านที่อยู่ที่อำเภอใกล้เคียงที่อยู่ตามท้องไร่ ท้องนา ไม่รู้ว่านายกรัฐมนตรี

จะไปครับ พอเห็นทีวีบอกว่านายกรัฐมนตรีโดนปลาร้าขว้าง โดนรองเท้าขว้าง เขาทำอย่างไรรู้ไหมท่านประธานครับ คนที่อยู่ที่บ้าน เช่น อำเภอบ้านหมี่ อำเภอท่าวุ้ง พัฒนานิคม ที่เป็นเขตพื้นที่ผมอยู่ พอเห็นทีวีนายกรัฐมนตรีโดนเขวี้ยงครับ ทุกคนวิ่งกลับมาบ้านท่านประธาน มาทำไมท่านรู้ไหมครับมาเปลี่ยนเป็นเสื้อแดง พอเปลี่ยนเสื้อแดงแล้วรีบวิ่งเข้าจะไปที่อำเภอท่าวุ้ง ฝ่ายตำรวจที่กักด่านอยู่บอกรีบไปเส้นนี้ไปให้เร็ว ๆ เดี๋ยวจะถึง เดี๋ยวนายกรัฐมนตรีกลับบ้านก่อน สุดท้ายนี่คือความเป็นจริงครับท่านประธาน นี่คือความจริง ผมบอกวันนี้กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้มันบริหารให้คนแตกแยกอย่างไรครับ ที่แตกแยกเพราะคนที่ไปเขียน พอปฏิวัติมาแล้วไปเขียน ไปเขียนมาตราโน้นก็ไม่ให้มีส่วนเกี่ยวข้อง ผมยังชื่นชมคณะกรรมการชุดนี้ที่กล้าที่จะแก้ไขที่นายกรัฐมนตรีตั้งไป ที่ท่านจะแก้ ๖ มาตรา ๑. ให้มีความสมานฉันท์เกิดขึ้น ๒. มาตรา ๒๖๕ มาตรา ๒๖๖ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ประชาชนเลือกมาแล้วไม่ให้ไปยุ่งเกี่ยวกับราชการ แล้วมันจะไปทำงานกับผีที่ไหนครับท่านประธาน นี่คือความเป็นจริง ผมเคยพูดไว้ในสภาตรงนี้ ท่านประธานเคยได้ฟังว่า ผมเปรียบเปรยกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้เหมือนกับเอาไข่จิ้งจกดีกว่าครับท่านประธานอย่าไปเอาไข่อื่นเลย เหมือนเอาไข่จิ้งจกไปให้นกหงส์หยกฟักนะครับ วันหนึ่งถ้านกหงส์หยกมันฟักไข่จิ้งจกได้มันก็ต้องออกมาเป็นจิ้งจกวันยันค่ำครับ มันเป็นนกหงส์หยกไม่ได้ แต่ถ้าจิ้งจกมันตัวใหญ่ขึ้นเรื่อย ๆ ท่านประธานดูว่ามันจะเป็นอะไร มันก็เช่นกันครับก็คือกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ ก็รากฐานมันมาจากปฏิวัติ พอปฏิวัติก็เอาคนหน้าไม่ค่อยดี หน้าแหลมฟันดำที่เขาว่ามาเขียนพอเขียนมาให้คนอื่นเขามาใช้ วันนี้เขาไม่อยู่แล้วเราจะไปใช้ของเขาทำไม นี่คือเหตุผลท่านประธานครับ ผมยังคิดว่าเหตุผลที่ผมพูดอยู่วันนี้ผมชื่นชม แล้วต้องถามท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ว่าท่านกล้าไหม กล้าที่จะให้พี่น้องประชาชนคนไทยสมานฉันท์อย่างที่ท่านพูดหรือไม่ ไม่ใช่เอามาเข้าสภาวันนี้ก็จะปล่อยให้พูดกันเป็นลม ๆ แล้ง ๆ ไปแล้วก็ไม่เชื่อคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ เหมือนกับท่านตั้งกรรมาธิการไปทำกฎหมาย วันหนึ่งคณะกรรมาธิการบอก

อย่างนี้ดีแล้ว ถูกต้องแล้ว ผมอ่านรายชื่อคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญทุกคน มีแต่คนมีความรู้ ความสามารถ ท่านไม่ต้องไปถ่วงเวลาที่จะมาตั้ง สสร. ๓ ขึ้นหรอกครับ เอาที่ท่านดูมาแล้วว่าท่านบอกว่า ๖ ข้อนี้ดีบ้านเมืองจะได้เดินได้ นี่คือเหตุผล ท่านประธานครับ

แล้วอีกอย่างหนึ่งท่านก็ยังจะเห็นนะครับว่าภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคอีสาน นี่คือส่วนประกอบของประเทศไทย กฎหมายออกมาให้คนใช้ครับ ไม่ได้ออกมาให้โจรใช้ อาจารย์มานิตย์ จิตต์จันทร์กลับ ผมเห็นแกลุกทีไร แกบอกว่าไม่เคารพกฎหมายฉบับนี้ มันเป็นกฎหมายโจร เหมือนโจรปล้นบ้านแล้วให้โจรมาอยู่ สุดท้ายพอเรามาแล้วจะไปอยู่บ้านโจร ไม่เอา ไปสร้างบ้านใหม่ดีกว่า มันก็เช่นกัน อย่างที่ผมยกตัวอย่างให้ท่านประธานฟัง ก็ยังชื่นชมอีกรอบนะครับ ก็ยังชื่นชมคณะกรรมการชุดนี้ว่าท่านทำทุกอย่าง แล้วผมดูประวัติแต่ละคน แต่ละท่าน อย่างท่านดิเรก ถึงฝั่ง มีกระทั่งคุณเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ด้วยซ้ำไป ที่บอกไม่ค่อยชอบ แต่ต้องมาเป็นคณะกรรมการคณะนี้ สุดท้ายนะครับทุกคนก็เห็นลงเอยกันแล้วว่าจุดด่างพร้อยของกฎหมายรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ มันเกิดการแตกแยก มันเกิดการแบ่งฝักแบ่งฝ่ายอย่างชัดเจน ถ้าไม่ชัดท่านประธานคงจะเห็นว่ามีหลายสีที่ท่านบอกนะครับ ล่าสุดเขาจะเอาสีอะไรมารวมกับสีอะไรยังไม่รู้ นี่คือเหตุผลท่านประธาน วันนี้ท่านยังกล้าตัดสินใจว่าเอาละแก้เสียเถอะ เอามาสู่สภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ที่พี่น้องประชาชนมีความหวังอยู่ พี่น้องประชาชนคนไทยทั้งประเทศ ไม่ต้องว่ายกตัวอย่างจังหวัดลพบุรีจังหวัดเดียวหรอกครับ หลายจังหวัดภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคอีสาน ประกอบกับพี่น้องภาคใต้ วันนี้บ้านเมืองเกิดวิกฤติต้องบอกกันเลยว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ อย่าง ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้มันก็จะมีส่วนในกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เพราะ ๑. ตำรวจก็จะไม่กล้า ทหารก็จะไม่กล้า ถ้าเกิดไปสลายใครเข้า ป.ป.ช. ไม่พอใจ ผมพูดตรงนี้นะครับว่าจริงอย่างที่ผมพูดหรือเปล่าไม่รู้ ก็ในเมื่อไม่ให้เขาทำ เขาเป็นข้าราชการอยู่ มีความผิด ใครบ้างมันจะไปทำงาน ท่านประธานครับ มันก็อยู่เฉย ๆ ดีกว่า สู้ใส่เกียร์ว่าง ก็เหมือนผู้แทนราษฎรนี่ละครับที่เขาเลือกผู้แทนราษฎรมาก็คือ ๑. พี่น้องประชาชนหวังเหลือเกินว่าถ้ามาอยู่ในสภาแล้วจะแก้ปัญหาให้พี่น้องประชาชนได้ ก็คือครั้งหนึ่ง

คุณบอกว่าในเมื่อเขาปฏิวัติ เขาฉีกไป ในเมื่อคุณเข้ามาจากประชาชนก็ต้องให้ประชาชนแก้ไข ก็นี่ล่ะครับ ผมนี่ละครับคือตัวแทนประชาชนที่แท้จริง พอพวกผมมาตั้งคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่นายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์เป็นคนบอกว่า เอาละ ในเมื่อทะเลาะเบาะแว้งกันมาก ก็ตั้งคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญมาเพื่อแก้ไขให้ประเทศนี้มันเดินได้ไปก่อน สุดท้ายคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญทำมาแล้ว ๖ ข้อ ทุกคนก็กลับไปอ่าน กลับไปชื่นชม เพราะคณะทุกท่านได้ทำสิ่งที่ผู้แทนราษฎรหลายคน ผมใช้คำว่า หลายคน รับได้ที่จะต้องเห็นการแก้ไขเพื่อให้บ้านเมืองมันเดินทางไปสู่ทางปกติของมัน แล้วท่านประธานก็จะได้ทำงานในสภาอย่างหน้าชื่นตาบานต่อไป นี่คือความเป็นจริงท่านประธานครับ ฝากกันไปว่าผู้แทนราษฎรวันนี้ผมเห็นในหน้าสื่อมวลชน หนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่ง ผมได้อ่านบนเครื่องบิน เขาบอกว่านักการเมืองนี่ชั่วเหลือเกิน เลวเหลือเกิน มาเพื่อหาประโยชน์มาเพื่อเอากับตัวเอง มันคงไม่เหมือนกันทุกคนท่านประธานครับ ถ้าในเมื่อสังคมไม่มีคนดีอยู่เลย จะมีแต่คนเลว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท่านก็ยังให้คำไว้ว่า ในเมื่อคนดีท้อแท้ คนเลวก็ครองเมือง นี่คือความเป็นจริงท่านประธานครับ ถ้าถามเราจะไปแยกคนดีคนเลว จะไปแยกใครครับ ผมถาม เจอหน้าผมบอกสุชาติเลว ผมบอกกูยังไม่เลวตรงไหน กูดี นี่คือเหตุผล ไม่มีใครยอมรับหรอกครับว่าใครเป็นคนเลว มันก็เช่นกันครับก็เหมือนกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ กับปี ๒๕๔๐ ก็ยกตัวอย่างต่อให้ท่านประธานเห็นอีกครับว่า ๑. วันหนึ่งรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ บริหารประเทศมาอย่างผาสุก อยู่มาตลอด อยู่มา ๑๐ ปี ไม่ดีก็มาแก้ไข แต่นี่ไม่ดีคุณปฏิวัติแล้วฉีกเขาทิ้งไปนะครับ ท่านประธานครับ แต่พอในเมื่อเราโดนเลือกกลับมา ทำไมเราไม่กล้าแก้ ทำไมเราไม่กล้าแตะ ไม่ต้องกลัวท่านประธานครับ ฝากคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญว่า ๑. ไม่ต้องกลัว เพราะ ๑. พี่น้องประชาชนคนไทยทั้งประเทศวันนี้อาจจะฟังผมอยู่ แล้วจะเห็นความสามัคคีในชาติ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เป็นสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องเคารพนับถือ เป็นสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องปฏิบัติตาม ทุกคนก็พูดอย่างนี้ไม่ใช่ของคนใดคนหนึ่ง นี่คือเหตุผล ---------- - ๗๕/๑

บางคนก็เอาสิ่งเบื้องสูงไปอ้างว่าประเทศกำลังวิกฤติ ปกป้องสถาบัน ผมบอกวันนี้สถาบันเราทุกคนเขารักและหวงในจิตใจในฐานะที่เป็นคนไทยอยู่แล้ว ท่านประธานครับการแสดงออกไม่ใช่ไปขึ้นป้ายโฆษณา ท่านประธานครับ แต่คนที่ขึ้นป้ายโฆษณานั้นจิตใจเป็นอย่างไรท่านรู้หรือเปล่า ต้องเชือดเฉือนเรื่องตรงนี้ ความจริงพี่น้องประชาชน พระองค์ท่านเสด็จที่ไหนคนแทบเอาผ้าไปกราบไปไหว้ อยากจะเห็นพระองค์ท่านพาประเทศนี้เป็นที่รักยิ่งของพี่น้องชาวไทยคนไทยทั้งประเทศเหมือนกันหมดทุกคน ในเมื่อกฎหมายรัฐธรรมนูญมันก็บอกแล้วอย่างไร ชัดเจนครับว่า มันเป็นการสู้กันระหว่างพรรคการเมือง เป็นการสู้กันระหว่างพรรคการเมืองฝ่ายค้านกับฝ่ายรัฐบาลครั้งที่ผ่านมา เพียงแค่คุณต้องการทำลายคนคนเดียว ผมขอยกชื่ออาจจะเป็น พันตำรวจโท ดอกเตอร์ทักษิณ ความเก่งของ พันตำรวจโท ดอกเตอร์ทักษิณวันหนึ่งคุณยัดเยียดเขาบอกว่าระบอบทักษิณ พี่น้องประชาชนคนไทยทั้งประเทศยังไม่รู้เลยว่าระบอบทักษิณเป็นอย่างไร คุณก็ออกข่าวไปทุกวัน ๆ จนทักษิณอยู่ไม่ได้ ก็เพราะกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ให้เขาอยู่ได้ ในเมื่อปี ๒๕๔๐ ใช้ ทักษิณใช้แล้วบ้านเมืองอาจจะดีขึ้นอย่างที่ท่านเห็น มีเงินไปใช้หนี้ ไอเอ็มเอฟ สนามบินไม่มีทักษิณก็ไม่เสร็จท่านก็คงเห็น กองทุนหมู่บ้านท่านประธานก็คงเห็นครับว่าพี่น้องชื่นชมยินดี สุดท้ายอยู่ไม่ได้ อยู่ไม่ได้ก็คือมันฉีกรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ แล้วเอาปี ๒๕๕๐ มาใช้ การฉีกท่านประธานรู้ไหมครับ ท่านคงเห็นไม่ต้องให้ผมอธิบาย พี่น้องประชาชนเห็นอยู่ ฉีกก็คือการปฏิวัติ พอปฏิวัติ คนปฏิวัติเขาเขียนให้คนมาจากระบอบประชาธิปไตยใช้ คนมาจากระบอบประชาธิปไตยใช้ก็จะไปใช้ของเขาอยู่เหมือนเดิมอย่างนี้หรือครับท่านประธาน วันนี้พี่น้องทหาร พี่น้องตำรวจข้าราชการที่เขามาตามระบอบเขาบอกนักการเมืองอย่าไปรังแกเขาเลย วันหนึ่งคนที่เป็นนายกรัฐมนตรีบอกว่าจะไม่รังแกข้าราชการ ไม่รังแกตำรวจ ไม่รังแกทหาร แต่กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ละครับที่ไม่ให้นักการเมืองเข้าไปยุ่ง แต่ท่านประธานคงจะเห็นนะครับเอาแค่แต่งตั้ง ผบ.ตร. ตั้งไม่ได้กี่รอบแล้วครับ ถามว่านักการเมืองเข้าไปยุ่งไหม นายกรัฐมนตรีเป็นนักการเมืองหรือไม่ นายกรัฐมนตรีเป็นนักการเมืองนะครับ คนไหนที่อยู่ฝั่งตัวเองก็ประสบความสำเร็จ คนไหนไม่อยู่ฝั่งก็เป็นศัตรูไป นี่คือรากฐานมันมาจากกฎหมายรัฐธรรมนูญที่คนปฏิวัติแล้วก็แก้ เขียนให้ว่าจะสู้กันอย่างไร พอสู้กันไม่ไหว

ก็เอาองค์กรอิสระมากระหน่ำ ท่านประธานก็คงเห็นแต่ละครั้งแต่ละคราวมีธงหรือเปล่าไม่รู้

วันนี้ก็ฝากท่านประธานว่าสิ่งที่พี่น้องคนไทยทั้งประเทศอยากเห็นความผาสุกของประเทศ อยากเห็นประเทศไทยเดินไปสู่เวทีโลกที่ก้าวการแข่งขันกันได้ท่านประธานครับ ผมพูดตรงนี้เสมอว่าทั่วโลกเขามีการเลือกตั้งท่านประธานก็เห็น เวลาเขาเลือกกันทั่วไปทั่วโลก คุณมีพรรคการเมืองคุณสู้กันเต็มพิกัดเลย ช่วยกันเต็มที่เลย ลงทุนเต็มที่เลย เพื่อต้องการชนะ แต่บ้านเมืองเขาพอชนะแล้วจบ คนแพ้ออกมาชื่นชมคนได้ขอให้ทำงานเพื่อชาติ เพื่อแผ่นดิน เพื่อบ้านเมืองให้ครบ ๔ ปี คนแพ้ก็หันไปสนับสนุนคนชนะ แต่บ้านเรามันแปลก ท่านประธานครับ กฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เป็นเรื่องแปลก ผมบอก พอชนะท่านประธานรู้ไหมครับวันแรกพอชนะคนชนะปั๊บ คนแพ้ทำอย่างไร คนแพ้บอกให้ร้องภายใน ๒๔ ชั่วโมง อย่างไรมึงต้องโดนใบแดงหรือใบเหลือง แล้วประเทศมันจะเดินอย่างไรท่านประธานครับ มันไม่เหมือนต่างประเทศเขาถึงพัฒนาไปได้ไกล วันนี้ประเทศไทยพัฒนาไม่ได้ ใครมันจะกล้ามาพัฒนาท่านประธานครับ พัฒนาไม่ได้ ข้อ ๑ ถ้าคุณพัฒนาผิดร่องผิดรอยก็ต้องโดนเขาเชือดเฉือน แล้วล่าสุดผมเห็นกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ละครับที่พยายามจะเอาอดีตนายกรัฐมนตรีไปเข้าคุก ๒ คน ๓ คน แต่ก่อนไม่เคยเห็นครับ ไม่เคยเห็น แล้วท่านลองไปถาม เดี๋ยวนี้ใครอยากเป็นนักการเมืองบ้าง ผู้แทนราษฎรก่อนมาได้แจ้งบัญชีทรัพย์สินทุกคน ทุกบาททุกสตางค์ โชคดีหน่อยที่ใครเป็นคนจนไม่ต้องไปเล่นหุ้น เล่นหุ้นเดือดร้อนทุกราย ผมกล้าพูดเต็มปาก เพราะว่าพ่อแม่ผมทำไร่ทำนา อย่างน้อยผมไม่โดนแน่ เพราะไม่มีหุ้น มีแต่หวย ๒ อย่าง นี่คือความเป็นจริงท่านประธาน ต้องฝากท่านประธานว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้สมควรแก้ไขอย่างยิ่ง แล้วผมยังชื่นชมยินดีกับคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่นายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์เป็นคนตั้งแล้วบอกว่าในเมื่อตั้งแล้วไปแก้กัน แก้แล้วเอามาใช้เพื่อให้พี่น้องคนไทยทั้งประเทศได้ใช้อย่างสง่าผ่าเผย เอากลับมาสู่สภา แต่พออ่านข่าวเมื่อ ๒-๓ วันจะไม่เอาอีกแล้ว ท่านประธานครับ จะไปตั้ง สสร. ๓ เพื่อมายื้อเวลา เพื่อจะมายื้อเวลาต่อไปเพื่อจะไม่ให้มีการแก้ไขเกิดขึ้น ---------- - ๗๖/๑

ผมบอกวันนี้เมื่อท่านประธานกล้าทำทุกอย่าง และประธานรัฐสภา ประธานผู้ทรงเกียรติแห่งนี้ ผมอ่านในหนังสืออ่านประวัติท่านน่าชื่นชมยินดี ท่านบอกว่าอยากจะให้ประชาธิปไตยเบ่งบานอะไรท่านให้คำพูดไว้ผมก็อ่านก็ยังชื่นชมต่อในฐานะที่ ๑. เป็นลูกเป็นหลาน เป็นคนไทยคนหนึ่งที่อยากจะเห็นความสามัคคีในชาติ อยากจะเห็นความสามัคคี ในเมื่อแก้แล้วเหมือนการแก้กติกาฟุตบอลท่านประธานครับ ถ้ากล้าแก้มันก็มีคนมาลงแข่ง ผมยกตัวอย่างกติการัฐธรรมนูญฉบับนี้เหมือนกติกาฟุตบอล วันหนึ่งเขาเขียนในกฎหมายรัฐธรรมนูญเปรียบเสมือนนักฟุตบอล ๑๑ คน กรรมการ ๓ คน กรรมการต้องเป็นกลาง สุดท้ายวันนี้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มันเปรียบเหมือนว่านักฟุตบอล ๑๑ คน บวกกรรมการอีก ๓ คน มีคนแอบเชียร์อยู่ข้างนอกอีก ๔ คน มันรวมกันทั้งหมด ๑๗ คน ท่านประธานครับ แล้วก็ตั้งธงไว้ว่าถ้าทีมฝั่งตรงข้ามมาแข่งถ้าทีมฝั่งตรงข้ามมาแข่งกองหลังแข็ง ๆ อย่าให้มันยิงประตูเดี๋ยวมีกองเชียร์อยู่ข้างนอกช่วย นี่คือความจริงครับ แล้วใครล่ะที่จะไปแข่งขัน บางทีแอบไปกระซิบฝั่งตรงข้ามบอกมึงเอามือจับเลยวิ่งเข้าประตูฝั่งโน้น กูเป็นกรรมการกูช่วยมึงแน่นอน นี่คือความเป็นจริงท่านประธานก็คงจะเห็นนะครับ แต่ละเรื่อง ๆ ผมไม่ต้องให้บอกว่า ๒ มาตรฐานเป็นอย่างไร มีเพื่อนผู้แทนราษฎรหลายคนได้พูดไว้ตรงนี้ แล้วก็ได้ให้เห็นแล้วว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้อย่างไรเสียต้องแก้ตามที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้ศึกษา ได้ใช้เวลา ได้ใช้ความรู้ความสามารถที่จะให้ประเทศเดินทางไปสู่ความผาสุก ที่จะให้ประเทศเดินทางไปให้พี่น้องประชาชนคนไทยทั้งประเทศมีความสามัคคีในชาติ อย่าไปบอกเลยว่าคนข้างในนี้หลายคนออกมาพูดหลายคนออกมาตำหนิว่านักการเมืองมันชั่ว นักการเมืองมันเลว อย่าลืมว่านักการเมืองก็มาจากผู้แทนราษฎรท่านประธานครับ มาจากคุณเลือก ไม่มีผู้แทนราษฎรคนไหนเอาผีเลือกมา ท่านประธานครับ มีคนที่มีความรู้ ความสามารถแล้วเลือกตัวแทนเขาเข้ามาอยู่ในสภาแห่งนี้ ฝากครับ ก่อนจากฝากท่านประธานว่าผมเห็นด้วยและผมชื่นชมกับคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่กล้าตัดสินใจที่จะแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ภายใน ๖ ข้อ แล้วอยากจะเห็นประเทศไทยเดินไปในความผาสุก แล้วอยากจะเห็นนายกรัฐมนตรีที่บอกนักบอกหนาว่า

เป็นนักวิชาการ เป็นคนที่เคารพกฎหมาย ให้เคารพจริงอย่างที่บอกครับ ท่านประธานครับ เพราะวันหนึ่งคุณบอกว่าให้มีคณะกรรมการขึ้นมาแก้ พอแก้แล้วให้พี่น้องประชาชนสมานสามัคคีกันแล้วก็ให้ประเทศเดินหน้าได้ แต่ถ้าไม่แก้โพล ทุกสำนักออกมาเห็นด้วยกับการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ ก็ต้องฝากท่าน ก็คงไม่มีอะไรมาก ก็ต้องขอบคุณท่านประธานและจะรักษาเวลาตรงนี้ไว้ตลอด ขอบคุณมากครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ รักษาเวลาได้ดีมาก ท่านอลงกรณ์จะพูดต้องหักจากพรรคประชาธิปัตย์ จากรัฐบาล เวลาเขาวางไว้นะครับ พูดในนามผู้แทนราษฎร เชิญครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) : กราบเรียนท่านประธาน ท่านสมาชิกรัฐสภา กระผม นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาและรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ มีประเด็นสั้น ๆ เท่านั้นนะครับ เผอิญท่านสมาชิกที่เพิ่งอภิปรายได้กล่าวถึงเหตุการณ์ที่จังหวัดลพบุรี ซึ่งผมได้ร่วมในการปฏิบัติราชการของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ก็เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายในความเข้าใจผิดนะครับ ความจริงที่ได้เข้าไปร่วมในงานดังกล่าวนั้นเป็นภารกิจของการที่ต้องการไปทำความเข้าใจในนโยบายเรื่องการประกันรายได้ ประกันกำไรให้กับชาวนา และส่วนใหญ่ที่มาต้อนรับโดยเฉพาะเกษตรกรนั้นก็ให้การต้อนรับด้วยความอบอุ่นครับ คนจังหวัดลพบุรีเป็นคนที่มีมารยาทมีน้ำใจที่ดี แต่ว่าเหตุการณ์ในเรื่องของการชุมชนโดยกลุ่มคนเสื้อแดงก็อย่างที่เป็นข่าว แต่ไม่ได้มากมายอย่างที่คิดนะครับ ส่วนข้าราชการทั้งตำรวจ เจ้าหน้าที่เพื่อนข้าราชการในจังหวัดก็ให้การดูแลอย่างดีครับ ส่วนที่ท่านสมาชิกจะได้ยินได้ฟังมาอย่างไรก็คงเป็นเรื่องที่ผมไม่อาจทราบได้ แต่ผมคิดว่าเราคงไม่สนับสนุนส่งเสริมให้มีพฤติกรรมในลักษณะอย่างนั้น เช่น การขว้างปารองเท้า การขว้างปาปลาร้าหรืออะไรก็ตาม การชุมนุมโดยสงบเป็นเรื่องที่เราต้องถือปฏิบัติภายใต้รัฐธรรมนูญทุกฉบับ เราก็ถือปฏิบัติและกฎหมายที่เราต้องเคารพ ----------

ดังนั้นผมคิดว่าสถานการณ์เหตุการณ์ที่ลพบุรีนั้นหลังจากที่ ฯพณฯ ได้เดินทางกลับไปแล้ว ผมยังอยู่บรรยายต่อ โดยท่าน ส.ส. ผ่องศรี ธาราภูมิ นะครับ ก็มีบรรดาเกษตรกรที่อยู่ครับมาแสดงความเสียใจว่าคนลพบุรีส่วนใหญ่ไม่ใช่อย่างนั้น แล้วก็ไม่ต้องการให้เห็นภาพลักษณ์อย่างนั้นซึ่งทำให้เสียชื่อคนลพบุรีทั้งหมด ผมก็บอกว่าผมเข้าใจได้เพราะว่าตราบใดที่มีความเห็นทางการเมืองไม่ตรงกัน มีคนชอบ ไม่ชอบรัฐบาลก็เป็นเรื่องธรรมดา แต่ว่ารัฐบาลก็พยายามทำความเข้าใจแล้วก็ไม่ประสงค์ที่จะให้มีลักษณะของการกระทำใด ๆ ที่ละเมิดสิทธิผู้อื่น ผมก็เชื่อว่าสมาชิกรัฐสภาทุกท่านนะครับ ก็คงจะช่วยกันทำความเข้าใจและไม่ขยายให้บานปลาย เพราะว่าทุกวันนี้เรามุ่งหวังสิ่งเดียวก็คือให้คนไทยรู้รักสามัคคีกลับมาโดยไม่แบ่งสีแบ่งฝ่ายนั่นคือเป้าหมายที่เราต้องการ วันนี้รัฐสภาจึงได้มีการพิจารณารายงานของกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญนะครับ ผมคิดว่าเรากำลังทำหน้าที่นั้นอยู่ รัฐบาลก็รับฟังในสิ่งเหล่านี้ เพราะว่าเรื่องของการแก้ไข ไม่แก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นเป็นภารกิจหน้าที่ของรัฐสภา ซึ่งรัฐบาลเองก็มีสมาชิกเป็นส่วนหนึ่งของรัฐสภาอยู่ด้วยครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปนะครับ ท่านอนุศักดิ์ คงมาลัย เชิญครับ ๘ นาที

นายอนุศักดิ์ คงมาลัย สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม อนุศักดิ์ คงมาลัย สมาชิกวุฒิสภาจากการสรรหาภาคอื่น ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ต้องขอขอบพระคุณนะครับท่านคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งได้ศึกษาบทบัญญัติเล่มเล็ก ๆ เพียงเล่มเล็ก ๆ แค่นี้มีอยู่ ๓๐๙ มาตรา แต่สามารถทำให้ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตและเลือดเนื้อลมหายใจของพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ และก่อให้เกิดกระแสคลื่นของความคิด กระแสคลื่นของความเป็นปฏิปักษ์ขัดแย้งซึ่งกันและกัน ถามว่าบทบัญญัติในนี้ได้ถูกเขียนขึ้นมาเพื่อวางแนวทางที่จะให้วิถีชีวิตของคนในประเทศนี้มีความเป็นปฏิปักษ์ มีความเป็นศัตรู มีความเป็นคู่อาฆาตต่อกันหรือเปล่า คงมิได้เป็นเช่นนั้น รัฐธรรมนูญแต่ละฉบับที่ผ่านมาล้วนแล้วแต่มีสาเหตุ มีที่มา มีที่ไป มีการสรุปบทเรียน มีการอาศัยบทเรียนในอดีต พยายามที่จะนำทางออกที่ดีที่สุดเพื่อมาใช้ในการบัญญัติ

สิ่งใหม่ ๆ และสิ่งที่เป็นบทบัญญัติเหล่านั้นจะเป็นกติกา เป็นข้อบังคับ เป็นสิ่งที่ระบุแนวทางและมารยาทหรือเกี่ยวข้องกับเรื่องต่าง ๆ ที่จะทำให้ผู้คนในประเทศนี้สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข สามารถเจริญก้าวหน้า สร้างสังคมของประเทศชาติ ดังนั้นคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ถ้าหากเป็นไปได้ย้อนกลับไปกระผมจะขอเสนอให้ได้มีการเพิ่มเติมชื่อขึ้นมาอีกสักนิดหนึ่งว่าเป็นคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและการศึกษาแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อประเทศชาติและประชาชน จะได้เป็นตัวที่จะตอกย้ำเพื่อที่จะได้เป็นตัวกระตุ้นเตือน เพื่อที่จะได้เป็นส่วนที่จะบอกว่าการใช้คำหรู ๆ สวย ๆ นุ่มนวลที่บอกว่าสมานฉันท์นั้นไม่ใช่เป็นเพียงการเพื่อพวกของฉันเอง เพื่อสมานฉันท์ของฉันกันเอง หรือเพื่อนำไปใช้กิริยาในการฉันกันเอง คณะกรรมการนี่นะครับ คงเป็นคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งขึ้นมาเป็นกรณีพิเศษ ถ้าหากว่าเป็นคณะกรรมาธิการของรัฐสภาแต่งตั้งขึ้นมาแล้ว เราก็คงจะได้เห็นบทบาทของผู้ที่สงวนความคิดเห็นและไม่เห็นด้วยในบางกรณี ในบางประเด็น ซึ่งความคิดที่ไม่เห็นด้วยในบางกรณีในบางประเด็นเหล่านั้นก็น่าที่จะได้มีการบันทึกนำมาเผยแพร่ให้กับพี่น้องประชาชนได้รับทราบ เพราะว่าเป็นเหตุผลอีกด้านหนึ่งที่จะบอกว่าข้อสรุปทั้งหมดในประมาณ ๖-๗ มาตราที่ได้นำมาพูดคุยกันอยู่ ณ เวลานี้นั้นเป็นข้อสรุปที่ไม่ใช่นำไปสู่การแก้ปัญหาที่ตายตัว อย่างเช่นที่ผมเพิ่งกลับมาจากจังหวัดสุพรรณบุรีบ้านของผมเอง ถึงแม้ว่าผมจะไม่ใช่ ส.ว. ที่มาจากการเลือกตั้ง แต่ผมก็มีพื้นที่และก็ได้พี่น้องประชาชนฝากถามมาว่าแก้รัฐธรรมนูญแล้วจะแก้ปัญหาอะไรได้บ้าง ----------

ถ้าแก้รัฐธรรมนูญแล้วแก้ปัญหาได้ ก็แก้ไปเถอะ อย่ารีรอ แต่ถ้าแก้แล้วไม่สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้ ก็จะรีบร้อนไปทำไม ดังนั้นการที่เราจะพูดถึงรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๔๐ ก็ดี ฉบับปี ๒๕๕๐ ก็ดี ล้วนแล้วแต่กำลังตกอยู่ในประเด็นปัญหาที่ถูกระบุเอาไว้ว่าในรัฐธรรมนูญจะต้องมีการกำหนดบทบัญญัติแห่งกฎหมายออกมาเป็นกฎหมายลูกเพิ่มเติม แต่จนถึงวันนี้วันเวลาผ่านมาแล้วปีครึ่ง เกือบ ๒ ปี ต่างก็ยังไม่สามารถที่จะทำให้มีกฎหมายออกมา รู้สึกจะมีเพียงแค่ประมาณ ๑ ใน ๓ ของกฎหมายที่รัฐธรรมนูญกำหนดเอาไว้ ในขณะเดียวกันความคิดเห็นของแต่ละฝ่าย แต่ละกลุ่มที่มีอยู่ ณ ขณะนี้เท่าที่ผมสังเกต พี่น้องประชาชนสังเกต เราก็จะสังเกตเห็นเป็นฝ่ายคี่ เป็นฝ่ายคู่ ฝ่ายคี่ก็จะพูดถึง ๑ ๓ ๕ ๗ ๙ ๑๑ ๑๓ ๑๕ ๑๗ ๑๙ ฝ่ายคู่ก็จะพูด ๒ ๔ ๖ ๘ ๑๐ ๑๒ ๑๔ ๑๖ ๑๘ ๒๐ พูดกันอย่างนี้ เวทีนี้ได้พูดเรื่องเหล่านี้มา แม้กระทั่งเมื่อ ๑๒ เดือน ๑๔ เดือนที่แล้วก็พูดอย่างนี้มาตลอด หลายท่านก็จะพูดอยู่แต่ ๒ ๔ ๖ ๘ หลายท่านก็จะพูดแต่เรื่องของ ๑ ๓ ๕ ๗ ๙ เป็นเรื่องที่คู่ขนานกันไป การพูดแบบนี้คงไม่นำไปสู่การสมานฉันท์ การสมานฉันท์จะต้องตั้งใจก่อนว่า ถ้าคิดจะสมานฉันท์จริง ๆ จะต้องเชื่อมั่นในความสมานฉันท์ เชื่อมั่นในหลักการและเหตุผลของหลักการต่าง ๆ ที่ถูกกำหนดเอาไว้ ดังนั้นกระผมได้รับฟังข้อคิดเห็นจากเพื่อนและพี่น้องที่อยู่ในพื้นที่และนำมาพูดคุยสั้น ๆ กับท่านประธานในวันนี้ว่า การยุบพรรคการเมืองในมาตรา ๒๓๗ นั้น พี่น้องประชาชนจำนวนไม่น้อยที่ยอมรับและเข้าใจว่าพรรคการเมืองเป็นกลุ่มบุคคลที่กฎหมายจะตั้งขึ้นมา เพื่อให้เกิดความเข้มแข็ง และนำไปสู่เป็นสถาบันของการพัฒนาการเมืองของประเทศอย่างแท้จริง ดังนั้นจึงไม่แปลกอะไรที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้จะกำหนดให้พรรคการเมืองมีความเข้มแข็ง การที่จะให้พรรคการเมืองมีความเข้มแข็ง ก็จะต้องมีการกำหนดบทบัญญัติที่ค่อนข้างรุนแรงเหมือนกับการที่จะให้ลูกเติบโตและมีภูมิต้านทานที่แข็งแรง เวลาเจอโรคก็ต้องใช้ยาแรง อันนี้ต้องเป็นเรื่องธรรมดา ดังนั้นการที่เราจะระบุว่า ถ้าจะให้มีการพัฒนาพรรคการเมืองต่อไป แล้วใช้ยาเบา ๆ ก็จะไม่นำไปสู่การพัฒนาพรรคการเมือง พรรคการเมืองก็จะยังคงไม่เป็นพรรคการเมืองที่ดีอย่างเช่นที่เป็นมาในอดีต กระผมมีความเห็นใจต่อผู้บริหารพรรคการเมือง ต่อสมาชิกพรรคการเมือง คณะกรรมการที่ได้รับผลกระทบจากการยุบพรรคการเมืองไป แต่ละท่านล้วนแล้วแต่ส่วนหนึ่งมีความตั้งใจ

ในการที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตัวเองอย่างน้อยส่วนหนึ่ง ก็เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติ แม้ว่าจะมีสื่อมวลชนหรือกลุ่มบุคคลอื่น ๆ จะโจมตีว่า แม้กระทั่งบางท่านก็จะมีผลประโยชน์ส่วนตัวอยู่ก็ตาม ดังนั้นในมาตรา ๒๓๗ จึงมีเหตุผลที่สนับสนุนอยู่อย่างหนึ่งว่า นั่นก็คือเพื่อสร้างพรรคการเมืองในอุดมคติ แล้วนำไปสู่การพัฒนาพรรคการเมืองนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์กับประเทศชาติอย่างแท้จริง

สำหรับในเรื่องของการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชนนั้น แท้ที่จริงแล้วไม่ใช่ว่าปัจจุบันพี่น้องสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาจะทำอะไรมิได้เลย แต่การที่บทบัญญัติได้ออกมาในลักษณะนี้ ประชาชนก็เข้าใจว่าที่ผ่านมาแล้วจะมีนักการเมืองจำนวนหนึ่งซึ่งเป็นส่วนน้อย พยายามที่เข้าไปแสดงบทบาท แสดงอำนาจบาตรใหญ่กับข้าราชการ แล้วก็อาศัยอำนาจของตัวเองในการที่จะไปมีอิทธิพลที่จะทำให้เขาปฏิบัติหน้าที่ตามที่ตัวเองต้องการ นี่เป็นเพียงเหตุผลบางส่วนเท่านั้นที่กระผมขออนุญาตนำมากราบเรียนประกอบกับความคิดเห็นของพี่น้องประชาชนที่ฝากมา เพื่อบอกให้เห็นว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ถ้าจำเป็นต้องแก้ ก็แก้ แต่ถ้ายังไม่จำเป็น อย่าเพิ่งรีบแก้ ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปคุณรณฤทธิชัย คานเขต ๑๐ นาที

นายรณฤทธิชัย คานเขต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยโสธร) : ขอกราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม รณฤทธิชัย คานเขต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดยโสธร ในฐานะที่เป็นสมาชิกของรัฐสภา ท่านประธานครับ รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เป็นผลพวงมาจากอุบัติเหตุทางการเมือง การร่างรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มีการลงประชามติ ซึ่งในขณะที่มีการลงประชามติก็ต้องยอมรับกันทั้งประเทศว่า มีพี่น้องที่เป็นประชาชน แม้กระทั่งคนที่เป็นผู้แทนราษฎรเองมีความเห็นว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้บางมาตราเขียนขึ้นมาเพื่อต้องการที่จะลดอำนาจของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสมาชิก แล้วก็บังคับให้กับพี่น้องประชาชนคนไทยได้รับร่างเพื่อสำหรับที่จะได้นำเอามาใช้ เรามีข้อถกเถียงกันในช่วงการลงประชามติกันว่า เราเห็นความบกพร่องในหลายมาตรา ก็ได้รับการร้องขอจากในส่วนของทางภาคราชการขอให้รับไปก่อน ถ้าตรงไหนไม่ดีแล้วค่อยกลับมาแก้ รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เราใช้กันมาปีกว่าแล้ว แล้วผมก็เชื่อว่าพี่น้องคนไทยทั้งประเทศ ตลอดจนผู้ที่จำเป็นต้องเอารัฐธรรมนูญฉบับนี้มาบังคับใช้นะครับ เราเห็นข้อบกพร่องกันชัดเจน เพราะฉะนั้นสภาแห่งนี้เป็นสถานที่ในการที่เราจะต้องมาถกเถียง มาพูดคุยกันว่ารัฐธรรมนูญที่มันมีข้อบกพร่องเราจะแก้ไขกันไหม ถ้าแก้ไขจะแก้ไขมาตราอะไร เพราะฉะนั้นทางรัฐบาลถึงได้เปิดโอกาสให้ทั้ง ๒ สภาเรามีโอกาสได้พูดคุยกันเรื่องนี้ ผมเองผมเห็นด้วยกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ เวลา ๑๐ นาทีคงไม่สามารถที่จะพูดได้หลายมาตรา ผมขอยกประเด็นที่มันเกี่ยวข้องชัดเจนเกิดความเสียหายให้กับชาติบ้านเมืองและเกิดความเสียหายกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้แทนราษฎร ผมขอยกตัวอย่าง มาตรา ๑๙๐ เรื่องการลงนามในหนังสือสัญญากับต่างประเทศ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือมีผลผูกพันด้านการค้า การลงทุนของประเทศ ในอดีตเราไม่เคยมีครับ เวลาเราจะมีเจ้าหน้าที่เราไปทำสัญญาผูกพันด้านการค้า ด้านการลงทุนกับต่างประเทศเราไปทำเสร็จเราก็มาแจ้งเพื่อทราบให้สภาได้รับรู้กัน แต่รัฐธรรมนูญฉบับนี้บอกไม่ได้ คุณจะไปทำอะไรก็ตามแต่ต้องเอามาขอมติทางสภาก่อน จะเห็นว่าเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในเรื่องการที่จะไปดำเนินการเขาอึดอัดใจเรื่องนี้ เวลาเขามีประชุม เขามีการลงนามกันของเราต้องเอากลับมาขอมติก่อน ไม่ใช่เอากลับมาปุ๊บจะเข้าสภาได้เลยต้องมีระยะเวลา ต้องบรรจุ

วาระเข้า ปรากฏว่าคนอื่นเขาค้าขายกันไปหมดแล้ว ของเราเดินตามตูดเขาตลอดเวลาเลย ผมเชื่อว่า มาตรา ๑๙๐ พี่น้องคนไทยที่ฟังอยู่แม้กระทั่งในรัฐสภาของเรา ณ วันนี้คงเห็นสอดคล้องต้องกัน เพราะหนังสือพิมพ์เองผมว่าเกือบทุกฉบับ เกือบทุกคอลัมน์ (Column) ที่เกี่ยวกับเรื่องของการเมือง ที่วิพากษ์วิจารณ์เรื่องนี้ว่ามันสมควรที่จะต้องแก้ไขในมาตรานี้ แล้วผมเชื่อว่าการที่เราแก้ไข มาตรา ๑๙๐ นี้เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถไปดำเนินการได้ทัดเทียมกับต่างประเทศเขาเวลาไปประชุม ไม่ใช่ว่าของเราเจ้าหน้าที่เวลาไปประชุมก็เหมือนกับเป็นผู้สังเกตการณ์เท่านั้น แต่ถ้าแก้ตัวนี้การที่จะไปลงนามในข้อตกลงไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการค้าหรือการลงทุนมันจะสามารถทัดเทียมกับต่างชาติเขาได้ เพราะฉะนั้นผมเห็นสมควรว่ามาตรานี้อย่างไรก็ต้องแก้ ----------

ขออีกมาตราครับ มาตรา ๙๔ เรื่องการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ซึ่งจริง ๆ แล้วมันเป็นสิทธิในการเลือก ส.ส. ของพี่น้องประชาชนนะครับ สิทธิของพี่น้องประชาชนที่จะเลือกตัวแทนของเขา ๑ สิทธิ เขาสามารถเลือกได้ ๑ เสียง นี่คือสิทธิตามระบอบประชาธิปไตย แต่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เขียนไว้ว่า ให้เอาเขตของจังหวัด แล้วเอาจำนวนประชากรเป็นตัวตั้ง เขตหนึ่งถ้าสมมุติว่าถ้าเกิน ๓ คน ก็ให้มีการแบ่งเขตอย่างน้อย ๆ เขตหนึ่งไม่ต่ำกว่า ๒ คน ผมผ่านการเลือกตั้งทั้งระบบเขต ทั้งจังหวัดเป็นเขตเดียวผมก็เคยมาแล้ว เขต ๓ คนก็เคยมาแล้ว เขต ๑ คนก็เคยมาแล้ว เมื่อสมัยเขตทั้งจังหวัดก็บอกว่าคนที่เป็นผู้แทนราษฎรเห็นหน้าเฉพาะแต่ในช่วงที่มีการเลือกตั้ง พอเลือกตั้งเสร็จก็หายหัวกันไปเลยเพราะเขตมันกว้างก็ปรับใหม่ เขตมันกว้างมากเกินไปผู้แทนราษฎรไม่สามารถไปรับรู้เรื่องปัญหาของพี่น้องประชาชน ไม่สามารถนำเอาปัญหาพี่น้องประชาชนมาแก้ไขได้ สมัยก่อนนี้ผู้แทนราษฎรได้รับเรื่องร้องทุกข์จากพี่น้องประชาชนทำใบปะหน้า ทำเสนอหน่วยงานได้ ทุกวันนี้ก็ทำไม่ได้แล้ว มาตรา ๒๖๖ ก็เหยียบคออยู่ ห้ามไปแทรกแซงก้าวก่าย เขตใหญ่ปรับมาเป็นเขตเล็ก เป็นเขตละ ๓ คน เขตละ ๓ คนก็กว้าง ปี ๒๕๕๐ บอกว่า เขตเล็กเขตละเบอร์เดียว มันซื้อเสียงกัน คนที่มันมีเงินซื้อเสียงได้ง่าย เลือกตั้ง อบต. ที่ผ่านมาเมื่อวันอาทิตย์ก่อนทั้งประเทศ ผมถามว่ามีการซื้อเสียงไหม อย่าโกหกกันครับ มันซื้อกันทั้งนั้นละ เพราะฉะนั้นตัดประเด็นเรื่องการซื้อเสียงออกเถอะ จากเขตเล็กเขตใหญ่มันซื้อทั้งนั้น เพราะมันไม่สามารถควบคุมได้ แต่เอาเป็นว่าเขตใหญ่คนที่เป็นผู้แทนราษฎร เวลาหลังจากที่ได้เป็นผู้แทนราษฎรแล้วเขาเรียกบริการหลังการขาย มันไม่สามารถที่จะเข้าไปรับรู้ปัญหาของพี่น้องประชาชนได้ทั่วถึง ผมอยู่อำเภอมหาชนะชัย สมัยก่อนเขตละคน ผมดูแลรับผิดชอบอยู่ ๓ อำเภอ จังหวัดยโสธรแบ่งเป็น ๒ เขต เขตละ ๒ คน นี่ยังเล็กนะ บางจังหวัดเขตละ ๓ คน หัวท้าย ๒๐๐ กิโลเมตร ผมถามว่าพี่น้องประชาชนได้รับประโยชน์จากการเลือกตัวแทนของตัวเองเข้าไปมากน้อยแค่ไหน อย่างไร เพราะอย่าลืมว่าหน้าที่ของผู้แทนราษฎรมีหน้าที่ไปรับรู้ปัญหาของพี่น้องประชาชนแล้วเอามาพูดในสภา สภาของเราสามารถยื่นญัตติได้ ยื่นกระทู้ได้ แต่ถามว่ามีผู้แทนราษฎรสักกี่คนที่สามารถนำเอาปัญหาของพี่น้องประชาชนมายื่นเป็นญัตติ

และกระทู้ สามารถที่จะเอามาพูดในสภาผู้แทนราษฎรได้ตลอดทั้งปีหรือเปล่า เพราะฉะนั้นวัฒนธรรมของไทยเรามันเป็นวัฒนธรรมความผูกพันระหว่างคนที่เป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชนกับตัวผู้แทนราษฎร มีการ มีงาน มีบุญ มีกุศล มีโอกาสได้ไป ไปแล้วไปรับรู้ปัญหาของพี่น้องประชาชน ถ้าเขตใหญ่มันไปไม่ทั่ว เขตเล็กเมื่อคราวที่แล้วตอนปี ๒๕๔๐ ดีแล้ว เพราะอะไรผู้แทนราษฎรคนเดียวถ้าไม่สามารถเอาปัญหาพี่น้องประชาชนมาแก้ไขได้ พี่น้องประชาชนก็ตัดสินใจด้วยตัวเขาเองได้ว่า ผู้แทนคนนั้นมีคุณภาพมากน้อยแค่ไหน อย่างไร อย่าเอาเรื่องเงินมาพูดกัน เพราะมันพูดแล้วมันทำไม่ได้ ผมถามว่าเลือกตั้ง ไม่ต้อง ส.ส. เอาแค่ อบต. อบจ. จับได้สักกี่รายในการทุจริตในการซื้อเสียงเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นตัดตัวนี้ออกไป มันจะเขตเล็กเขตใหญ่มันแก้ไม่ได้หรอกถ้าเศรษฐกิจมันยังไม่ดี พี่น้องประชาชนยังไม่รู้ว่าจะเลือกคนดีที่ไม่จำเป็นต้องใช้เงินจะเลือกอย่างไร ----------

เอาเป็นว่าวันนี้เขตเล็กสามารถที่จะเข้าไปหาพี่น้องประชาชนได้ทั่วถึง ผู้แทนราษฎรสามารถออกไปเยี่ยมพี่น้องประชาชนได้ทุกหมู่บ้าน เลือกตั้งคนที่มันไม่มีเงิน มีอุดมการณ์มันก็จะได้เอาความตั้งใจของตัวเองไปพูดให้กับพี่น้องประชาชนให้เขาศรัทธาและเลือกได้ มาตรา ๙๔ อย่างไรก็ต้องแก้ ขอเป็นเขตเดียวเบอร์เดียวเหมือนเดิม ขอติงอีกนิดเดียวครับ ขอสัก ๑ นาที มาตรา ๒๖๖

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เกินเขาไม่ได้หรอก เกินเขาเขาว่าได้เดี๋ยวหาว่าผมลำเอียง เวลาหมดครับ ต่อไปท่านชวลิต วิชยสุทธิ์ ๒๐ นาทีครับ

นายชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทยจากจังหวัดนครพนม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมต้องขอขอบคุณท่านคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ที่มีท่านดิเรก ถึงฝั่ง เป็นประธาน รวมทั้งคณะอนุกรรมการอีก ๓ คณะ คือคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางสร้างความสมานฉันท์ทางการเมืองของสังคมไทย ซึ่งมีท่านตวง อันทะไชย เป็นประธานคณะอนุกรรมการ คณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางการปฏิรูปการเมือง ซึ่งมีท่านประเสริฐ ชิตพงศ์ เป็นประธานคณะอนุกรรมการ และคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีท่าน พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช เป็นประธานคณะอนุกรรมการ ทั้งคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ และคณะอนุกรรมการอีก ๓ คณะดังกล่าวได้รับมอบหมายภารกิจจากรัฐสภาไปทำงานแทนพวกเราและได้เสนอทางออกในการแก้ไขปัญหาบ้านเมืองที่ขณะนี้เกิดความแตกแยกอย่างรุนแรง โดยได้เสนอทางออกที่ค่อนข้างจะเป็นรูปธรรมในการแก้ไขปัญหา ทั้งระยะสั้น ระยะปานกลางและระยะยาว มาให้ที่ประชุมรัฐสภาพิจารณา ซึ่งกระผมต้องขอขอบคุณเป็นอย่างสูงจริง ๆ ถ้าจะเท้าความกันท่านนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลได้ขอให้มีการเปิดอภิปรายทั่วไปในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา โดยไม่มีการลงมติเพื่อรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกรัฐสภา ภายหลังจากการสลายการชุมนุมทางการเมืองเมื่อช่วงเดือนเมษายนช่วงสงกรานต์ที่ผ่านมา

หลังจากนั้นวิปทั้ง ๓ ฝ่าย อันประกอบไปด้วยวิปวุฒิสภา วิปฝ่ายรัฐบาลและวิปฝ่ายค้าน ต่างก็ปรึกษาหารือกันเพื่อหาวิธีการแก้ไขปัญหา รวมทั้งท่านประธานรัฐสภาเอง ท่านรองประธานรัฐสภา และท่านนายกรัฐมนตรี ก็ได้ให้ความเห็นชอบกับแนวทางนี้ ให้นำปัญหาเข้าสู่เวทีของรัฐสภา ให้รัฐสภาเป็นผู้แก้ไขและคลี่คลายปัญหาดังกล่าว โดยเฉพาะท่านนายกรัฐมนตรีมารับปากกับสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้เองว่าคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีตัวแทนจากทุกฝ่ายไปดำเนินการมีข้อสรุปอย่างไร รัฐบาลก็จะดำเนินการเพื่อนำความปรองดองสมานฉันท์เกิดขึ้นให้ได้ ท่านประธานที่เคารพครับ ขณะนี้โอกาสมาถึงพวกเราแล้ว ถ้ามีโอกาสแล้วเราไม่ร่วมกันแก้ไขปัญหาของชาติ มัวแต่ทะเลาะกัน ปัญหาก็ยิ่งจมลึกไปเรื่อย ๆ หากมีการเอารัดเอาเปรียบกัน คนอื่นที่อยู่นอกระบบเขาเข้ามาแก้แน่ และปัญหาก็จะยิ่งจมลึกไปยิ่งขึ้นเป็นวงจรอุบาทว์ที่เกิดขึ้นมิรู้จบ ท่านประธานก็คงจะเห็นชัดเจนเหมือนกับผมว่าอำนาจนอกระบบที่เข้ามาแก้ไขปัญหาของชาติเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายนที่ผ่านมา ปัญหามันจมลึกไปเรื่อย ๆ แน่นอนครับ ท่านประธานครับ คนคิดแก้ไขปัญหาของชาตินั้นล้วนหวังดีต่อบ้านเมือง ----------

แต่การแก้ไขปัญหาบ้านเมืองไม่ใช่แนวทางที่เขาถนัด เขาเหมาะที่จะไปรบกับอริราชศัตรู ก็ไม่โทษกันหรอกครับท่านประธานเพราะเขาหวังดี แต่ในขณะเดียวกันเมื่อปัญหามาสู่พวกเราแล้วเราควรจะแก้ไขปัญหาของเรากันเอง

ท่านประธานที่เคารพครับ คณะปฏิวัติทุกคณะเมื่อดำเนินการปฏิวัติเสร็จล้วนสร้างเกราะกำบังตัวเอง เช่น ออกกฎหมายนิรโทษกรรมตัวเองในภายหลัง จะเป็นอย่างนี้ทุกคณะ แต่คณะนี้พิสดารพันลึก ออกกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๙ บทเฉพาะกาล คุ้มครองตนเองและพวกพ้องที่ดำเนินการใด ๆ ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญว่าเป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมาย ทั้งอดีต ปัจจุบันและอนาคต คงมีประเทศเดียวในโลกที่ตรากฎหมายอย่างนี้ได้ ดังนั้นองค์กรอิสระซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ไม่ว่าจะทำการใด ๆ อย่างไร ล้วนมีมาตรา ๓๐๙ คุ้มครอง เป็นอย่างนั้นหรือเปล่าครับท่านประธาน ท่านนายกรัฐมนตรีจะเดินทางไปสหประชาชาติ หรือ ยูเอ็น (UN) อีก ๒ วันข้างหน้านี้ ประเทศไทยเป็นหนึ่งในภาคีของ ยูเอ็น เป็นหนึ่งในภาคีของกฎหมายระหว่างประเทศ ซึ่งขึ้นอยู่กับ ยูเอ็น หากมีคนถามว่าประเทศของท่านใช้กฎหมายนี้เป็นหลักในการปกครองประเทศอย่างนั้นหรือ ท่านนายกรัฐมนตรีจะตอบเขาเหล่านั้นอย่างไร หรืออีกมาตราหนึ่ง มาตรา ๒๗๘ ซึ่งคนทั่วไปอาจจะมองข้าม แต่ผมเห็นว่าสำคัญ นั่นก็คือประเทศไทยเราใช้ศาลเดียว ในการพิจารณาพิพากษาดำเนินคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง แต่ในขณะเดียวกันประเทศไทยเราเป็นภาคีของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิพลเมืองของ ยูเอ็น เขากำหนดเลยครับท่านประธาน เขากำหนดว่าภาคีสมาชิกจะใช้ศาลเดียวไม่ได้ ต้องให้ผู้ถูกกล่าวหามีสิทธิอุทธรณ์ได้ เช่นอย่างกรณีนี้ควรมีสิทธิอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาได้ หากท่านนายกรัฐมนตรีไป ยูเอ็น อีก ๒ วันข้างหน้าตามที่ผมได้กล่าวแล้ว แล้วมีคนเขาถามว่าประเทศของท่านซึ่งเป็นภาคีสมาชิกของกฎหมายระหว่างประเทศ ซึ่งขึ้นอยู่กับ ยูเอ็น ยังใช้ศาลเดียวในการพิจารณาพิพากษาคดีอยู่หรือไม่ ท่านจะตอบเขาว่าอย่างไร ดังนั้นถ้ามีการพิพากษาคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง แล้วให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ถ้าประเทศนั้นเป็นภาคีสมาชิกของ ยูเอ็น เขาอาจจะตั้งข้อรังเกียจ ไม่ส่ง ถ้าประเทศไทยไม่ทำตามกฎข้อบังคับของ ยูเอ็น ที่ไม่ยอมรับฟังศาลเดียว ท่านประธานครับนี่ผมแค่ยกตัวอย่างเพิ่มเติม

๒ ประเด็น จากเพื่อน ๆ สมาชิกที่มีความเห็นว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญควรจะมีการแก้ไขได้แล้ว ความจริงแล้วพรรคเพื่อไทยได้เตรียมร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญไว้พร้อมที่จะเสนอต่อรัฐสภาเพื่อพิจารณา แต่เราเจียมตัวครับท่านประธาน เพราะเราเสียงข้างน้อยคงต้องฟังเสียงส่วนใหญ่ โดยเฉพาะรัฐบาล พรรคร่วมรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านนายกรัฐมนตรีจะมีความจริงใจและมีภาวะผู้นำในการสร้างความปรองดองสมานฉันท์มากน้อยแค่ไหน อย่างไร ท่านประธานที่เคารพครับ ผมยังมองโลกในแง่ดี แม้จะมีสัญญาณออกมาเป็นระยะ ๆ ว่าจะมีการยื้อเวลาออกไป ทำไมมองอย่างนั้นจากการแสดงท่าทีของแกนนำรัฐบาล เช่น ไม่ว่าจะประวิงเวลาที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ส่งรายงานมาถึง ๒ เดือน ถ้าไม่ทวงก็ยังถูกดองเค็มอยู่ ไม่ว่าจะเป็นการส่งสัญญาณจากแกนนำรัฐบาลว่าจะแก้รัฐธรรมนูญเพียง ๒ ประเด็น คือ มาตรา ๑๙๐ และเขตเลือกตั้ง ----------

ไม่ว่าจะเป็นมติของวิปที่จะให้มี สสร. ๓ เพื่อแก้รัฐธรรมนูญอันเป็นการยื้อเวลาอย่างชัดเจน ท่านประธานครับ สื่อมวลชนเขาติดตามความจริงใจของรัฐบาลในการสร้างความปรองดองสมานฉันท์ เช่น หนังสือพิมพ์มติชน เขาเขียนบทนำถึง ๓ ครั้งในระยะเวลาไล่เลี่ยกัน สุดท้ายเขาก็หมดหวังกับท่าทีของรัฐบาล ไม่ว่าที่ว่าจะเป็นผู้นำในการสร้างความปรองดอง ความสมานฉันท์ให้เกิดขึ้น แต่ท่านประธานครับ ผมยังไม่หมดหวัง ผมยังมีฟางเส้นสุดท้ายให้เกาะอยู่ นั่นก็คือนโยบายของพรรคประชาธิปัตย์ ที่พูดไว้ตอนหาเสียง ผมได้ไปค้นนโยบายหาเสียงของพรรคประชาธิปัตย์ นโยบาย ๙๙ วันเราทำได้ เขียนไว้ข้อแรกเลยครับท่านประธาน ให้ความสำคัญกับการสร้างความปรองดองความสมานฉันท์ ผมมั่นใจว่านี่เป็นจิตสำนึกที่ตั้งใจจะทำ ไม่อย่างนั้นคงไม่เขียนไว้ เมื่อมาเป็นรัฐบาล แม้เป็นรัฐบาลผสมก็ยังเขียนไว้เป็นข้อแรกอีก และเน้นเป็นนโยบายเร่งด่วนด้วย การที่ท่านได้รับเลือกมา ๑๐๐ กว่าเสียง ผมก็มั่นใจว่าประชาชนเขาอยากเห็นท่านทำตามนโยบายที่หาเสียงไว้ ดังนั้นฟางเส้นนี้ ผมยังฝากความหวังไว้เพราะท่านเป็นรัฐบาล ท่านเป็นเสียงข้างมาก ท่านนายกรัฐมนตรีและสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ อาจจะเห็นว่าการสร้างความปรองดอง ความสมานฉันท์สร้างฝ่ายเดียวไม่ได้ ตบมือข้างเดียวไม่ดัง เป็นเรื่องถูกต้องครับท่านประธาน ท่านนายกรัฐมนตรีอาจจะเจ็บปวดกับการที่ไปไหนมาไหนแล้วมีตีนตบ มีมือตบมาต้อนรับ ถ้าเป็นผม ผมก็เจ็บปวด ในขณะเดียวกันพรรคของกระผมถูกกระทำย่ำยียุบแล้วยุบอีก คนไม่ได้เกี่ยวข้องด้วย ประชาชนไม่ได้เกี่ยวข้องด้วย เขาก็เจ็บปวดที่ต้องมารับเคราะห์โดยที่ตนเองไม่ได้สร้าง พรรคของผมเจ็บปวดกับ ๒ มาตรฐานที่เกิดขึ้น ซึ่งผมไม่อยากยกตัวอย่าง เพราะผมอยากสร้างความปรองดอง ความสมานฉันท์ให้เกิดขึ้น แต่สังคมทราบดีครับว่า ๒ มาตรฐานนั้นมีอะไรบ้าง ผมมีโอกาสพบกับ ท่าน พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ อดีตนายกรัฐมนตรี อดีต ผบ.ทบ. และอดีตผู้บัญชาการทหารสูงสุด ซึ่งทำงานด้านความมั่นคง ทำงานเพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ทำงานในแนวทางสันติ ทำงานในแนวทางสร้างความปรองดอง ความสมานฉันท์มาตลอดชั่วชีวิตของท่าน ท่านให้ข้อคิดกับผมว่า คนที่ทำงานด้านความมั่นคง คนที่ทำงานเพื่อสร้างความสันติสุข คนที่ทำงานเพื่อสร้างความปรองดองสมานฉันท์ ท่ามกลางความขัดแย้ง ต้องมีคุณสมบัติพิเศษ

ประการหนึ่งที่สำคัญคือ ต้องมีความอดทน อดกลั้นสูง มีสปิริท (Spirit) ที่จะทำงานเพื่อส่วนรวมคือประเทศชาติ การที่จะต้องมีความอดทนสูง ยอมรับความเจ็บปวดที่ได้รับแม้จะตั้งใจทำดี แม้จะถูกกล่าวหาเสียเอง ยกตัวอย่างครับท่านประธาน การต่อสู้เพื่อเอาชนะคอมมิวนิสต์ ท่านก็ต้องไปใกล้ชิดสนิทสนามกับปรมาจารย์ทางด้านทฤษฎีคอมมิวนิสต์ นั่นก็คือ อาจารย์ประเสริฐ ทรัพย์สุนทร เพื่อทราบความคิดของเขาในการต่อสู้ทางการเมือง แล้วก็นำมาวิเคราะห์ วิจัย เพื่อเอาชนะคอมมิวนิสต์ นโยบาย ๖๖/๒๓ จึงเกิดขึ้น แล้วเราก็เอาสถาบันหลักของชาติไว้ได้ตราบเท่าทุกวันนี้ ----------

ท่านประธานครับ แต่ท่ามกลางความสำเร็จที่ยุติความรุนแรงได้ที่ไม่ให้คนไทยฆ่ากันเอง ท่านก็ถูกกล่าวหาเสียเองว่าเป็นคอมมิวนิสต์ นั่นคือเป็นความเจ็บปวดในอดีตที่ท่านได้รับ หรือยกตัวอย่างใกล้ตัวอีกนิดหนึ่ง ว่าคนทำงานเพื่อชาติบ้านเมืองต้องยอมรับความเจ็บปวด ประชาชนจะเข้าใจภายหลังเอง เมื่อเวลาผ่านไปกรณีการสลายการชุมนุมที่หน้ารัฐสภา เมื่อ ๗ ตุลาคมที่ผ่านมา ท่านประธานครับ ผมมีโอกาสเข้าไปฟังและสังเกตการประชุม ครม. นัดพิเศษ เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ก่อนเกิดเหตุการณ์ ๑ วัน ในฐานะที่ผมเป็นคณะทำงานของรองนายกรัฐมนตรีในขณะนั้น เผื่อท่านจะเรียกใช้ หรือเรียกหาข้อมูล ผมกล้ายืนยันได้เลยครับท่านประธาน และคิดว่าผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่านก็มีข้อมูลตรงกัน นั่นก็คือในวันนั้นมีการพิจารณากันเพียง ๒ ประเด็นหลัก ๆ เท่านั้น ก็คือเมื่อมีการปิดล้อมสภาโดยกลุ่มผู้ชุมนุมทางการเมือง ผมไม่ขอบอกหรอกครับว่าเป็นสีอะไร ท่านคงทราบดี ที่ประชุมเป็นห่วงเรื่องความปลอดภัยของประชาชน เป็นห่วงมาก ห่วงจริง ๆ ท่านประธานก็เสนอความเห็นกัน ๒ ประเด็นเท่านั้น คือ ๑. ย้ายสถานที่ประชุมไปหอประชุมแห่งชาติสิริกิติ์บ้าง ไปหอประชุมกานตรัตน์บ้าง ไปหอประชุมกองทัพเรือบ้าง หอประชุมกองทัพบกบ้าง เป็นต้น หรืออีกประเด็นหนึ่งก็คือเลื่อนการประชุม เมื่อได้ข้อสรุปที่ประชุมก็มอบหมายให้อาจารย์ชูศักดิ์ ศิรินิล เลขาธิการนายกรัฐมนตรี และท่านรัฐมนตรีสุขุมพงศ์ โง่นคำ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ประสานกับท่านประธานรัฐสภา คือท่านประธานก็ได้รับคำตอบว่าสภามีไว้ให้ประชุม สภาเป็นสถานที่ประชุม ไม่ใช่เร่ร่อนไปประชุมที่โน่นที่นี่เป็นสัมภเวสี ถ้าท่านประธานรัฐสภาจะตอบว่าให้คณะรัฐมนตรีไปแถลงนโยบายที่กระทรวงการต่างประเทศได้เหมือนเช่นที่รัฐบาลนี้ได้รับสิทธิพิเศษ ปัญหาก็คงไม่เกิดขึ้นท่านประธานครับ นั่นมันผ่านไปแล้ว เมื่อไม่ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนสถานที่ประชุมจึงต้องดำเนินการประชุมตามกำหนด และเกิดเหตุการณ์ดังที่ทราบกันดี

ท่านประธานครับ ทุกคนทำตามหน้าที่ นักการเมืองทำตามหน้าที่นักการเมือง ตำรวจทำตามหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อย ไม่น่าเชื่อว่าคนที่ทำงานด้านความมั่นคงเพื่อชาติบ้านเมืองและอยู่ในแนวทางสันติ แนวทางปรองดองสมานฉันท์มาตลอดชีวิตจะโดนข้อหาสั่งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทำร้ายประชาชน ปราบปรามประชาชน ยังดีที่มีกรรมการ ป.ป.ช. บางท่านซึ่งเป็นเสียงส่วนน้อยมีความเห็นว่าผู้ที่จะมี

ความผิดอาญาดังกล่าวจะต้องมีเจตนาพิเศษซึ่งเป็นเหตุผลสำคัญในการต่อสู้คดีในโอกาสต่อไป ท่านประธานที่เคารพครับ ทำไมผมยกตัวอย่างว่าผู้ที่จะต้องทำงานเพื่อสร้างความปรองดอง ความสมานฉันท์ ต้องมีความอดทนสูง ยอมรับความเจ็บปวด ยอมรับเสียงคัดค้าน มีภาวะผู้นำที่จะต้องทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ผมยกตัวอย่างก็เพื่อที่จะให้กำลังใจท่านนายกรัฐมนตรีให้ท่านสามารถทำตามนโยบายของท่านที่ได้แถลงต่อรัฐสภาไว้ การมีเสียงคัดค้านบ้างเป็นเรื่องธรรมดาของระบอบประชาธิปไตย คนไทยทั้งประเทศกำลังมองดูพวกเราอยู่ครับท่านประธาน ว่าขณะนี้นี่เราทะเลาะกันอยู่ไม่กี่คนแต่ผลของการทะเลาะกันของคนไม่กี่คนถึง ๑๐ คนหรือเปล่า ผมไม่แน่ใจ แต่ทำให้คนไทยทั้งประเทศ ๖๓ ล้านคนนี่เดือดร้อน มันเป็นไปได้อย่างไรท่านประธาน ----------

เราต้องมีหน้าที่ทำให้คนไทยทั้งประเทศสงบสุขถึงจะถูก เมื่อเราได้รับเลือกเข้ามาเป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชน ถ้าเราไม่ปรองดอง ไม่สมานฉันท์ อะไรจะเกิดขึ้นครับท่านประธาน นับจากนี้ไปเราจะดูถูกพี่น้องประชาชน ดูถูกความคิดของพี่น้องประชาชนไม่ได้ ผมขอยกตัวอย่างครับท่านประธานให้เห็นชัด ๆ เลย พรรคไทยรักไทยถูกยุบก็เกิดพรรคพลังประชาชนขึ้นมา ถูกยุบอีกก็เกิดพรรคเพื่อไทย แต่ทำไมชาวบ้านยังเลือกเลือกแล้วเลือกอีกเหมือนกันแม้จะถูกยุบ เลือกตั้งซ่อมที่จังหวัดสกลนคร ที่จังหวัดศรีสะเกษ พรรคเพื่อไทยเป็นฝ่ายค้าน ถูกเอารัดเอาเปรียบทุกอย่าง ประชาชนก็เลือก ต้องขอประทานโทษท่านนายกรัฐมนตรีที่จะต้องยกตัวอย่างอีกตัวอย่างหนึ่งก็คือ ซึ่งมันเป็นข้อเท็จจริง เป็นผลการสำรวจครับท่านประธาน ของสถาบันแห่งหนึ่งที่สำรวจความนิยมของประชาชนระหว่าง พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี ซึ่งตกเป็นผู้ต้องหา เป็นนักโทษ ต้องจากบ้านเกิดเมืองนอนไปอยู่ต่างประเทศ ท่านประธาน ผมขออนุญาตวิปฝ่ายค้านที่จะต่ออีกเล็กน้อยเพื่อที่จะให้จบ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่ใช่

นายชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) : ไม่อย่างนั้นไม่จบประเด็นครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านจะเอานี้ ก็ต้องตัดยอมหรือยังประธานวิปฝ่ายค้าน เวลาก็ต้องเป็นเวลาครับ

นายชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) : ท่านไพจิตขอให้ตัดเวลาของท่านไปส่วนหนึ่ง ถ้านับเวลาจากนี้ไปในส่วนที่เกินครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : โอเค ครับ

นายชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) : ท่านประธานครับ ผมขอยกตัวอย่างอีกตัวอย่างหนึ่งซึ่งต้องขอประทานโทษท่านนายกรัฐมนตรีจริง ๆ ที่ต้องยกตัวอย่างนี้ คือผลสำรวจความนิยมของประชาชนระหว่าง พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี ซึ่งตกเป็นผู้ต้องหา เป็นนักโทษ ต้องจากบ้านเกิดเมืองนอนไปอยู่ต่างประเทศ เปรียบเทียบกับท่านนายกรัฐมนตรีคนปัจจุบัน ซึ่งอยู่ในอำนาจอยู่ในตำแหน่ง แต่ผลการสำรวจกลับปรากฏว่าคนนิยมในตัว

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรีมากกว่า ทั้ง ๆ ที่ต้องหลบภัยไปอยู่ต่างประเทศ ผมไม่ได้ต่อว่าท่านนายกรัฐมนตรีเป็นคนไม่ดี ท่านเป็นคนดี แต่ท่านขึ้นมาท่ามกลางสิ่งแวดล้อมที่ไม่เป็นประชาธิปไตย ท่ามกลางตัวช่วยที่เป็นเผด็จการ ซึ่งสังคมทราบดี ดังนั้นต่อกรณีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ณ ขณะนี้ ท่านจะผลักดันคน ๑๐ กว่าล้านคนไปอยู่อีกฝั่งหนึ่งหรือ ถ้าเป็นอย่างนั้นบ้านเมืองลุกเป็นไฟแน่ และผมก็มั่นใจว่าท่านคงไม่ทำอย่างนั้น ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อมาดูรายงานของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญในส่วนของคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษาแนวทางสร้างความสมานฉันท์ทางการเมืองของสังคมไทย ซึ่งมีท่านตวง อันทะไชย เป็นประธานคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางสร้างความสมานฉันท์ทางการเมืองของสังคมไทย ได้เสนอให้จัดให้มีกระบวนการเจรจาเพื่อสันติ กลุ่มเป้าหมายก็เป็นกลุ่มบุคคล กลุ่มการเมือง กลุ่มที่มีความขัดแย้ง ข้อเสนอดังกล่าวสอดคล้องกับความเห็นของผู้อาวุโสทางการเมืองท่านหนึ่ง คือ ท่านบรรหาร ศิลปอาชา อดีตหัวหน้าพรรคชาติไทย ซึ่งเราคนไทยทั้งหลายก็เห็นใจท่านเช่นกันที่พรรคชาติไทยของท่านก็ถูกยุบ ข้อเสนอของท่านผู้อาวุโสทางการเมืองซึ่งผ่านร้อน ผ่านหนาวมายาวนาน สมควรที่รัฐบาลจะรับไว้พิจารณา ผมเองก็เห็นด้วยกับแนวทางนี้นอกเหนือจากการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญที่เราส่วนใหญ่พูดกันในวันนี้

ท่านประธานที่เคารพครับ ประการต่อมาที่ผมขอฝากท่านนายกรัฐมนตรีก็คือการดูตัวอย่างการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างคนไทยด้วยกันเองในอดีตที่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี ดังที่ผมได้กราบเรียนในเบื้องต้นในอดีตคนไทยฆ่ากันเองด้วยการแตกต่างทางด้านความคิดถึงกับหลบหนีเข้าป่า เอาอาวุธต่อสู้กับรัฐบาลในปีหนึ่ง ๆ ในหลวงกับพระราชินีของเราทรงทุกข์โทมนัส ต้องไปพระราชทานเพลิงศพทหาร ตำรวจ ฝ่ายปกครอง อส. ----------

ที่ตายในหน้าที่ปีละนับพันคน สุดท้ายผู้ที่เสนอยุทธศาสตร์การเมืองนำการทหาร คือ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ และคณะอีกหลายท่านได้เสนอนโยบายดังกล่าวต่อ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีในขณะนั้น คือ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ จึงเกิดผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยขึ้น ท่านประธานครับ ออกจากป่ามาพัฒนาบ้านเมือง บ้านเมืองจึงสงบสุข ผมอยากจะให้ท่านนายกรัฐมนตรีดูตัวอย่างที่ท่าน พลเอก เปรม ท่านมีเมตตา มีอภัย สันติสุขจึงเกิดขึ้น ท่านเป็นผู้ลงนามในคำสั่ง ๖๖/๒๓ ซึ่งยังกล่าวขวัญกันมาจนทุกวันนี้ ถามว่าข้าราชการทำถูกทั้งหมดไหม คงไม่ทำถูกทั้งหมด เพราะไม่อย่างนั้นประชาชนคงไม่เข้าป่า ในขณะเดียวกันถามว่าประชาชนต่อสู้ด้วยกำลัง ฆ่าคนบริสุทธิ์ตายจำนวนมากทำถูกไหม คงทำไม่ถูกทั้งหมด หรือผิดทั้งหมด สุดท้ายผู้บริหารในขณะนั้นคือ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ มีเมตตา และอภัย ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์สำคัญของบ้านเมือง นำการเมือง เอาการเมืองนำการทหาร จึงนำมาซึ่งความสงบสุข บัดนี้ท่านยังทำงานสำคัญให้บ้านเมืองอยู่ แม้ท่านจะไม่เกี่ยวกับการเมือง แต่ผมคิดว่าท่านนายกรัฐมนตรีควรจะไปขอคำแนะนำจากท่าน เพราะคำว่า เมตตาและอภัย เป็นธรรมะที่ผมมั่นใจว่าติดตัวท่านตลอด คนทำงานเรื่องความมั่นคงมาชั่วชีวิตละทิ้งธรรมะข้อนี้ คงไม่มีหรอกท่านประธาน อยากจะให้ท่านนายกรัฐมนตรีเอาประสบการณ์ของท่านที่ทำดีให้กับบ้านเมืองมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับประเทศชาติ ความสงบสุขก็จะเกิดขึ้น

ประการสุดท้ายครับท่านประธาน ผมได้มีโอกาสอ่านพระธรรมเทศนาของพระธรรมกิตติเมธี ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดสัมพันธวงศารามวรวิหาร กรรมการมหาเถรสมาคม ซึ่งรับพระราชทานถวายเทศน์เนื่องในวันฉัตรมงคล ณ พระที่นั่งอัมรินทรวินิจฉัย เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๓ พฤษภาคม ในหัวข้อ สันติสุขกถา และได้มีโอกาสฟังด้วยหูของตนเอง ซึ่งถือเป็นมงคลยิ่งที่ท่านได้ไปเทศนาที่วัดพระศรีมหาธาตุ บางเขน ในโอกาสทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้กับทหาร ตำรวจและข้าราชการที่เสียชีวิตจากการปฏิบัติหน้าที่ปกป้องรักษาประเทศชาติ ธรรมะซึ่งตรงกับการแก้ไขปัญหาบ้านเมืองในขณะนี้ที่พระคุณเจ้าสะท้อนออกมาสู่สังคมก็คือ เมตตา อภัย สันติ ผมขอยกตัวอย่างประโยคซึ่งสำคัญสัก ๒ ประโยค ท่านประธาน ประโยคแรก โลกของเราเวลานี้กำลังเป็นโรคร้าย อันก่อตัวมาจากแรงกระตุ้นของความโกรธ ความเกลียด ความอาฆาต ความพยาบาท ความลุ่มหลงในอำนาจ

จำต้องอาศัยยาดี คือ เมตตา อภัย สันติ อีกประโยคครับท่านประธาน ถ้าจะทำศึกสงคราม พระพุทธเจ้าให้ต่อสู้กับตนเอง ให้มองเข้ามาข้างใน หาข้อบกพร่องของตนเองให้พบ จับผิดตนเองให้ได้ แล้วแก้ไขตนเองให้เรียบร้อย แต่ถ้าจะมองออกไปข้างนอก หรือมองไปที่คนอื่นให้มองเป็นเมตตา มองแล้วให้อภัยกัน ให้เกิดสันติสุข หาทางจับถูกแทนการจับผิด ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเห็นการประชุมในวันนี้รัฐบาลจะรับข้อเสนอแนะไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการสร้างความปรองดอง ความสมานฉันท์ให้เกิดขึ้นให้จงได้ เราต้องแก้ไขปัญหาของเราเอง อย่าให้อำนาจนอกระบบมาทำให้ปัญหาจมลึกไปอีก ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านชวลิตใช้เวลา ๒๘ นาที กับ ๑๒ วินาทีนะครับ จดเอาไว้ด้วย ต่อไป ท่านสิงห์ชัย ทุ่งทอง ๘ นาทีครับ

นายสิงห์ชัย ทุ่งทอง สมาชิกวุฒิสภา (อุทัยธานี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ พี่และเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม ส.ว. จากจังหวัดอุทัยธานี นายสิงห์ชัย ทุ่งทอง ท่านประธานครับ อย่าเพิ่งบันทึกเวลาผม ขอผมแสดงความคิดเห็นสักนิดหนึ่งในเรื่องการถ่ายทอด สิ่งนี้มันบ่งบอกถึงการทำงานของรัฐบาลว่าการถ่ายทอดนั้นเป้าหมายเพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ว่าพวกเราทำอะไรกัน แต่ท่านกลับเอาเวลาช่วงหนึ่งไปถ่ายทอดฟุตบอล

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คืออย่างนี้ครับคุณสิงห์ชัยครับ คือเขาได้ทำสัญญากับการกีฬาแห่งประเทศไทยไว้ เขาทำก่อนที่เราจะได้บรรจุ

นายสิงห์ชัย ทุ่งทอง สมาชิกวุฒิสภา (อุทัยธานี) : ผมยังไม่ได้ว่าครับท่านประธานครับ แต่ผมกำลังจะบอกว่าวิธีการทำงานนั้นถ้าเป้าหมายเราคืออะไร มันสามารถเปลี่ยนแปลงได้ แต่ถ้าเราทำอะไรปราศจากเป้าหมาย สักแต่ว่าขอให้ทำเสร็จ ๆ ไปมันทำได้ครับ ผมขอแสดงความคิดเห็นในฐานะสมาชิกวุฒิสภาครับท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เข้าเรื่องเลยครับ

นายสิงห์ชัย ทุ่งทอง สมาชิกวุฒิสภา (อุทัยธานี) : ท่านประธานครับ วันนี้เรามาพูดกันในเรื่องความสมานฉันท์ในเรื่องของการแก้รัฐธรรมนูญ ในส่วนตัวผมนั้นผมจะไม่พูดในรายละเอียดของรัฐธรรมนูญ ผมไม่ใช่นักกฎหมาย ผมเป็นสถาปนิก ย้ำนะครับการที่ผมมาทำงานการเมืองเวลาผมมองเรื่องอะไร ผมจะคำนึงถึงเป้าหมายว่าคืออะไร หลังจากนั้นวิธีการค่อยว่ากันไป ในรายละเอียดผมเพียงแต่ให้เลขานุการผมสรุปแล้วผมก็จะคิดว่ามันตรงเป้าหมายที่ผมต้องการหรือไม่ ระยะเวลาที่ผ่านมาเกือบปี ๑๐ กว่าเดือนนะครับ ผมเฝ้าดูการทำงานของรัฐบาลเกิดความแตกแยกก็มีผู้หลักผู้ใหญ่ออกมาพูดต้องสมานฉันท์ รักสามัคคี แล้วมันอย่างไรครับ จับต้องไม่ได้เลย ผมพูดไม่ใช่ต่อต้านหรือคัดค้าน ผมได้ไปช่วยยกมือท่านรัฐบาลที่กระทรวงการต่างประเทศ ท่านเห็นเป้าหมายของผมไหมครับว่าสิ่งที่ผมจะพูดต่อไปนี้ ผมกล้าสรุปได้เลยวันนี้ ผมอาจจะเป็นคนที่พูดอะไรตรงไปตรงมานะครับ ก่อนวันที่ ๑๙ กันยายน ความเป็นมาเป็นไปของประเทศชาติ เศรษฐกิจโดยรวม ความเป็นอยู่ของประชาชนเป็นอย่างไรครับ

หลังวันที่ ๑๙ จนถึงวันนี้เป็นอย่างไรครับ ถามว่าหลังวันที่ ๑๙ จนถึงวันนี้ ดีกว่าก่อนวันที่ ๑๙ ไหมครับ ผมไม่ต้องพูดรายละเอียดหรอกครับว่าอะไรเป็นอะไรพิสูจน์ได้ง่าย ๆ แค่นี้ครับ

ประเด็นต่อมาผมถามอีกครั้งหนึ่งว่าถ้าผมเป็นมนุษย์คนหนึ่ง วันหนึ่งผมจะต้องโดนยึดเงิน ๗๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ปุถุชนมนุษย์ธรรมดาผมถามว่าผมยอมไหมครับ ผมไม่ยอมหรอกครับ ตายเป็นตาย นี่คือความเป็นจริงของมนุษย์ครับ ที่ผมเริ่มอย่างนี้เพราะอะไร ผมอยากจะบอกทางรัฐบาลว่าหรือผู้ที่มีอำนาจในบ้านเมืองในประเทศแห่งนี้ว่าท่านควรจะใช้วิธีสมานฉันท์คุยกันครับ ไม่ต้องมาบอกประชาชน ท่านไปแอบคุยกันที่ไหนก็ได้ไม่มีใครว่า เพื่อเป้าหมายความสงบสุข ความร่มเย็นของประชาชนทั้งประเทศ ท่านจะมาบอกผม ท่านจะมาบอกใช้ จีดีพี (GDP) ตัวเลขอะไรต่าง ๆ มาสรุปให้ผม ไม่ใช่ผมเป็นสมาชิกวุฒิสภามาจากประชาชน ถึงอย่างไรก็แล้วแต่วันนี้ผมมาอยู่ในตำแหน่งในวันนี้ วิธีการตรวจสอบผมว่าประชาชนเป็นอย่างไรรู้ไหมครับ ผมจะกินข้าว ซื้อกับข้าวผมไปเดินตลาดนัดครับ สิ่งที่ผมได้ที่ตลาดนัดคืออะไร ผมได้พูดคุยกับแม่ค้าได้ถามประชาชน สิ่งที่เขาตอบคือความจริงครับ ว่ามันไม่ได้ดีขึ้นเลย อิทธิพลเต็มบ้านเต็มเมือง อภิสิทธิ์ชนเต็มบ้านเต็มเมือง ยาเสพติดมากมายหลายอย่าง ถามว่ารัฐบาลหรือผู้บริหารไม่มีความสามารถหรือ ไม่ใช่ครับ แต่ท่านเหล่านั้นไม่มีเวลามานั่งคิดครับ มีเวลาเพียงแต่ว่าแก้ปัญหาทางการเมือง ยกตัวอย่างท่านนายกรัฐมนตรีถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เดือนกว่าแล้วครับ ผมตำหนิสื่อมวลชนด้วย ผมเสียเวลา ค่าน้ำ ค่าไฟไปกับทีวี วัน ๆ เอาไมค์จ่อปากถามอย่างเดียวว่าใครจะเป็นผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติจะรอเทวดามาเกิดหรือครับ ----------

ท่านตัดสินใจได้ ไม่ต้องมาบอกผมครับ ผมไม่อยากสนใจหรอกว่าเบื้องหน้า เบื้องหลัง เหล่านั้นมันคืออะไร แต่ท่านตัดสินใจสิครับ เอาสมองไปคิดแก้ปัญหาให้ประเทศชาติ วัน ๆ หนึ่งไม่มีครับ มีแต่ถามเรื่องปัญหาการเมือง ผมจะกลับมาเรื่องสำคัญคือเรื่องการแก้รัฐธรรมนูญนะครับ เมื่ออาทิตย์ที่แล้วผมนี่นะครับ ถ้าผมเป็นนายสิงห์ชัย ทุ่งทอง ประชาชนธรรมดา แต่ผมเป็นคนไทย ผมมีความรู้สึกรู้สากับความเดือดร้อน ผมสนใจบ้านเมือง เพราะเป็นบ้านเมืองของผม ตั้งแต่เล็กจนโตผมสัมผัสการเมืองมา มันจึงทำให้ผมมีความสนใจความเป็นมาเป็นไปของประชาชนและประเทศชาติ ถ้าผมเป็นนายสิงห์ชัย ผมอาจจะเป็นเสื้อเหลือง เสื้อแดง เสื้อเขียวอยู่ที่สนามหลวงก็ได้ ถ้าสภาวะของประเทศชาติเป็นอย่างนี้ แต่วันนี้ผมเป็นสมาชิกวุฒิสภา เป็นตัวแทนของชาวจังหวัดอุทัยธานี มาทำตำแหน่งหน้าที่ในสมาชิกวุฒิสภาและเป็นตัวแทนของประชาชนทั้งประเทศ ผมก็พยายามยึดหลัก อะไรที่อยู่ในระบบ พอที่จะแก้ไขปัญหา สร้างความสมานฉันท์ให้กับประเทศชาติได้ วันหนึ่งมีเพื่อนสมาชิกมีแนวความคิดว่า เพราะว่ารัฐบาลได้มีการตั้งคณะกรรมการขึ้นมา ๒ คณะ คือคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ และคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีเหตุการณ์ชุมนุมทางการเมือง ผมก็ได้รับความไว้วางใจจากสมาชิกวุฒิสภาได้ไปเป็นกรรมการในการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีเหตุการณ์ชุมนุมทางการเมือง สิ่งที่ผมเข้าไป ผมได้เห็นก็คือว่าคนเรานั้น โดยพื้นฐานของนักการเมืองที่นั่ง ณ ที่นี่หรือไม่ได้นั่ง ณ ที่นี่ ผมเชื่อว่าทุกคนรักประเทศชาติทุกคน ตามที่เราได้พูดคุยกัน มองหน้ากัน สิ่งที่ตัวเองอยากได้ สิ่งที่คนโน้นอยากได้ สิ่งที่คนนี้ไม่อยากได้ ทุกคนก็มาหล่อหลอม มีเหตุ มีผล สามารถสรุปประเด็นออกมาได้ นี่เป็นเรื่องสำคัญ เพราะฉะนั้นการแก้รัฐธรรมนูญ ผมไม่ค่อยได้สนใจรายละเอียดหรอกครับ แต่เราต้องยอมรับกันนะครับว่า รัฐธรรมนูญเป็นส่วนหนึ่งที่สร้างความขัดแย้งต่อนักการเมือง และผมถามว่านักการเมืองเหล่านั้นมีอิทธิพลต่อประชาชนหรือไม่ มีใช่ไหมครับ เพราะฉะนั้นเมื่อเขายื่นให้ผมได้เซ็น ผมก็บอกว่าเป็นโอกาสผมแล้ว ถือว่าเป็นช่องทางที่อยู่ในระบบ อย่างน้อยที่สุด ผมยังไม่รู้หรอกครับว่าสิ่งที่ผมเซ็นไปนั้นมันจะได้มีการโหวตกันไหม แต่เป็นจุดเริ่มต้น คนเรานี่นะครับ เราจะนับ ๑ ถึง ๑๐๐ ถึง ๑,๐๐๐ ถึง ๑๐,๐๐๐

ถึง ๑๐๐,๐๐๐ ก็ต้องเริ่มจาก ๑ใช่ไหมครับ ฉันใดก็ฉันนั้นครับ ในเมื่อผมเป็นสมาชิกวุฒิสภา ตำแหน่งหน้าที่ผมจะต้องให้มันอยู่ในกรอบ ในกฎกติกา มีคนมานำเสนอผมก็คิดว่าสิ่งที่ผมจะเริ่ม การมาเสนอแก้รัฐธรรมนูญมันทำให้รัฐบาลจึงมีวันนี้ให้เราได้มาถกเถียงกัน แต่มีนักวิชาการหรือพวกมันสมองกลุ่มหนึ่งจะมาถอดถอนผมแล้ว คิดได้อย่างไรครับ การถอดถอนนักการเมืองมันหมายถึงการฆ่ากันใช่ไหมครับ ท่านเอาสมองส่วนไหนคิด ท่านมี ไอคิว (IQ) ไอคิว คืออะไรครับ ไอคิว คือ อินเทลลิเจนซ์ โควชั่นท์ (Intelligence Quotient) คืออะไรครับ คือความฉลาดทางสติปัญญา มีความฉลาดในการวางกรอบหรือพูดจาวิเคราะห์ต่าง ๆ เป็นละเอียด แต่ท่านขาด อีโมชั่น โควชั่นท์ (Emotional Quotient) คืออะไรครับ คือความฉลาดทางอารมณ์ นึกถึงอกเขาอกเรา มีความอดทน มีสัมมาคารวะ นั่นละครับท่านป่าวประกาศว่าท่านจะสมานฉันท์ รักชาติ แต่ท่านบอกว่าจะถอดถอนเรา ท่านได้สร้างศัตรูขึ้นมาอีก ๕๐ คนแล้ว และ ๕๐ คนนี้มีพี่น้อง มีคนที่เลือกตั้งอีกเป็นล้านคน คิดได้อย่างไรครับ วันนี้มันยังไม่ถึงจุดนั้น เพราะผมได้ถอดถอนออกมา แต่ผมจะขอเตือนสติท่านทั้งหลายที่มีองค์ความรู้ทั้งหลาย ท่านอย่ามีแต่ไอคิวครับ ขอให้มี อีคิว (EQ) ด้วย วันนี้ผมดีใจครับ อย่างน้อยที่สุดรัฐบาลได้เปิดให้ผมได้แสดงความคิดเห็น แต่เป็นที่น่าเสียดายว่าคนที่จังหวัดอุทัยธานีไม่ได้ยินสิ่งที่ผมพูด ไม่ได้ยินบุคคลที่เขาให้ไปเป็นตัวแทนของเขา วันนี้ผมขอฝากไว้เท่านี้ครับ ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ได้ยินครับ เพราะว่าวิทยุกระจายเสียงของรัฐสภาเขาถ่ายทอดตลอดครับ ต่อไป นายแพทย์อลงกต มณีกาศ ครับ ๑๐ นาทีครับ เชิญครับ

นายอลงกต มณีกาศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์อลงกต มณีกาศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม พรรคเพื่อแผ่นดิน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นผมขออนุญาตชื่นชมคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ได้หาทางออกให้กับประเทศในการแก้ไขวิกฤติทางการเมืองในครั้งนี้ ----------

ผมเชื่อมั่นว่าทางออกที่ทางคณะกรรมการชุดนี้ได้เสนอนั้นนะครับ ถ้าทำกันอย่างจริงจัง ทุกฝ่ายผมเชื่อมั่นว่าประเทศชาติของเราคงจะผ่านพ้นวิกฤติในช่วงนี้ไปได้ แต่สิ่งหนึ่งแล้ว ผมอยากฝากไปถึงรัฐบาลครับว่าหลังจากที่ท่านรับเรื่องนี้ตั้ง ๒ เดือนกว่า ๆ แล้ว แต่ยังไม่เห็นผลงานด้านความสมานฉันท์เป็นรูปธรรมนามธรรมอย่างชัดเจน การสร้างความสมานฉันท์นั้นเท่าที่ผมดูในข้อเสนอของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นคงต้องใช้เวลา ทำครั้งเดียวก็คงจะไม่ได้ผลกว่าจะสร้างความยั่งยืน ผมอยากจะเปรียบในเรื่องของการเมืองกับการกีฬา จริง ๆ แล้ว นักกีฬากับนักการเมืองน่าจะคล้าย ๆ กัน แต่นักกีฬาเขามีปรัชญาอยู่ว่ารู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย แต่ในทางการเมืองผู้แพ้ก็จะพยายามโวย ส่วนผู้ชนะก็จะพยายามเหยียบย่ำเพื่อไม่ให้ผู้แพ้ได้มีโอกาสแก้ตัว แต่ถ้าเมื่อไรบ้านเมืองของเราเหมือนประเทศที่เจริญแล้ว นักการเมืองมีการพัฒนาคุณภาพเหมือนนักกีฬารู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ผมคิดว่าแนวทางการสมานฉันท์นั้นไม่จำเป็นต้องทำก็เกิดขึ้นมาได้ ผมมีความเชื่ออยู่อย่างครับท่านประธานว่าต้นเหตุของการเกิดวิกฤติทางการเมืองในครั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการแบ่งสี แบ่งฝ่าย แบ่งขั้วต่าง ๆ มาจากผลพวงของรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ ผมเองมาจากจังหวัดนครพนมเป็นจังหวัดที่ติดอันดับหนึ่งของประเทศในเรื่องของการไม่รับร่างรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ หรือโนโหวต ส่วนตัวผมเองตอนนั้นผมเป็นข้าราชการอยู่ ผมก็ไปโดยความเชื่อว่ามีผู้หลักผู้ใหญ่บ้านเมืองพูดเสมอครับว่าให้รับร่างฉบับนี้ไปก่อนแล้วค่อยมาแก้ไขกันทีหลัง ซึ่งพี่น้องประชาชนในจังหวัดนครพนมผมก็ได้สอบถามหลายต่อหลายท่านถามเรื่องของเนื้อหา เรื่องของรายละเอียดของรัฐธรรมนูญ ชาวบ้านเขาไม่รู้หรอกครับ อันนี้เรียนด้วยความสัตย์จริง แต่ชาวบ้านสงสัยและเคลือบแคลงที่มาของร่างรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ บางคนก็บอกว่าไม่อยากจะรับร่างนี้ เพราะว่าเป็นร่างที่มาจากเผด็จการขัดต่อหลักประชาธิปไตย ซึ่งสุดท้ายครับหลังจากที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้มีผลบังคับใช้แล้วก็เหมือนที่ท่านทั้งหลายได้ทราบกันเกิดปัญหาหลายต่อหลายอย่าง พี่น้องประชาชนก็เข้าใจไปคนละแบบ ความคิดแตกแยกกัน บางคนบอกว่ามี ๒ มาตรฐานบ้าง บางคนบอกว่ากติกามันไม่เป็นธรรมบ้าง แล้วบางคนก็บอกว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้มันมุ่งที่จะไปทำลายล้างอีกฝ่ายหนึ่งบ้าง ฉะนั้นแล้วผมถือว่าวันนี้ที่ประชุมแห่งนี้ในรัฐสภาจำเป็นอย่างยิ่ง

ที่จะหาทางออกให้กับประเทศชาติโดยการที่จะต้องแก้ไขรัฐธรรมนูญครับ ถ้าการแก้ไขรัฐธรรมนูญไม่เกิด ผมเชื่อมั่นว่าความสมานฉันท์นั้นคงจะไม่กลับมาอย่างแน่นอน เนื่องจากว่าเป็นความเชื่อในระดับลึก ๆ ของชาวบ้านไปแล้วว่าฉบับที่ใช้อยู่ทุกวันนี้มันไม่ได้มาจากหลักประชาธิปไตย ขัดหลักต่อความรู้สึกของชาวบ้านนะครับ และในที่ประชุมของพรรคเพื่อแผ่นดินของกระผมได้มีการประชุมหารือกันหลายรอบ สิ่งหนึ่งที่ในที่ประชุมได้สรุปเป็นมติของพรรคอยากจะให้แก้ ๒ ประเด็นที่มีความเห็นตรงกัน ก็คือในเรื่องของมาตรา ๑๙๐ กับที่มาของ ส.ส. ซึ่งก็สอดคล้องกับในพื้นที่ของจังหวัดนครพนมและหลายจังหวัดของอีสานที่เพื่อนสมาชิกพรรคเพื่อแผ่นดินได้เสนอกันในที่ประชุมว่าอยากจะได้กลับไปใช้เขตเดียวเบอร์เดียวเหมือนแต่ก่อน สืบเนื่องจากว่าเขตกว้างใหญ่มาก พี่น้องประชาชนแทบจะไม่ได้พบ ส.ส. ได้พบแค่ผู้แทนของผู้แทน ผู้แทนของผู้แทนก็คือตัวแทนของ ส.ส. นั่นเอง ส.ส. ตัวจริงแทบจะไม่ได้พบนะครับ การที่จะไปสัมผัสความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนมันลงไปไม่ครบทุกพื้นที่ ผมเปรียบเสมือนกับพี่น้องประชาชนไปใช้บริการที่โรงพยาบาลครับ เขตใหญ่เหมือนกับโรงพยาบาลทั้งจังหวัดมีอยู่โรงพยาบาลเดียว การที่ชาวบ้านจะไปใช้บริการมันยากลำบากเหลือเกิน ----------

แต่ถ้าเขตเล็กเปรียบเสมือนกับกระจายโรงพยาบาลไปยังอำเภอต่าง ๆ มีโรงพยาบาลชุมชน ชาวบ้านก็สามารถเข้าถึงง่าย สามารถไปใช้บริการได้ง่ายแล้วก็สะดวก ทาง ส.ส. หรือทางผู้แทนราษฎรก็สามารถดูแลพี่น้องประชาชนได้อย่างใกล้ชิดและมีความผูกพัน สามารถทราบถึงปัญหา ทราบถึงความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน

อีกเรื่องหนึ่งก็อย่างที่หลายท่านได้กราบเรียนว่า การที่เขตเดียวเบอร์เดียวนั้นมันถูกกับหลักสากลหรือหลักประชาธิปไตยที่ว่า ๑ คนสามารถเลือกได้เท่าเทียมกันหมด ไม่ว่าจะเป็นจังหวัดเล็กหรือว่าจังหวัดใหญ่ ส่วนในเรื่องของมาตรา ๑๙๐ เมื่อกี้ท่านไชยยศก็ได้อภิปรายไปแล้วก็ขอไม่อภิปรายตรงนี้นะครับ ในส่วนของรายงานเกี่ยวกับกระบวนการสมานฉันท์ทั้งหมดมีข้อเสนอดี ๆ หลายต่อหลายอย่าง ซึ่งการที่จะเดินทางไปสู่หนทางแห่งสมานฉันท์นั้นคงจะต้องให้รัฐบาลเป็นเจ้าภาพใหญ่ ซึ่งตามจริงแล้วพี่น้องประชาชนคนไทยทุกคนคงต้องมีส่วนร่วมในการที่จะหาทางออกให้กับประเทศชาติตรงนี้ด้วย แต่ถ้าขาดเจ้าภาพใหญ่ก็คงจะงานไม่ต่อเนื่องแล้วก็จะไม่ยั่งยืน ส่วนในเรื่องของแนวทางการปฏิรูปการเมืองนั้นผมก็ยังเชื่อว่ารัฐบาลก็คงจะต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาให้กับพี่น้องประชาชนทุกภาคส่วนได้มีการพัฒนาในเรื่องของการเมือง ได้มีส่วนร่วมกับการพัฒนาการปกครองในระบอบประชาธิปไตยในเรื่องของ เงินไม่มากาไม่เป็นทุกวันนี้ก็ยังมีอยู่ อย่างบางพื้นที่ยังมีอยู่แม้กระทั่งเลือก อบต. ที่ผ่านมาก็ตาม หรือในเรื่องของค่านิยมที่ผิด ๆ ของหลาย ๆ สถาบัน นักเรียน นักศึกษา หรือแม้กระทั่งชาวบ้านระดับรากหญ้าก็ยังมองเห็นว่าคนรวยหรือคนที่ได้เงินมาจากการทุจริตนั้นถือว่าเป็นเรื่องที่สังคมให้อภัยได้ ซึ่งผมคิดว่าเป็นผลเสียระยะยาวอย่างยิ่งสำหรับการพัฒนาการเมืองในประเทศไทย ก็ต้องกราบขอบพระคุณท่านประธานรัฐสภาที่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญในชุดนี้เพื่อจะได้หาทางออกให้กับประเทศชาติ ต้องกราบขอบพระคุณท่านประธานอีกครั้งหนึ่งครับที่ให้โอกาสผมอภิปรายในวันนี้ครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปคุณอนันต์ ผลอำนวย ๑๐ นาที

นายอนันต์ ผลอำนวย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นายอนันต์ ผลอำนวย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกำแพงเพชร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ต้องขอขอบคุณท่านประธานคณะกรรมการสมานฉันท์ที่ได้นำเสนอรายงานมา แล้วก็กล้าได้สะท้อนความเป็นจริง ผมกราบเรียนท่านประธานว่าตั้งแต่ต้นแล้วผมไม่ได้เห็นด้วยกับรัฐธรรมนูญที่ใช้อยู่ในฉบับนี้ เพราะที่มาของรัฐธรรมนูญฉบับนี้มันมาจากคนที่ไม่เข้าใจ แล้วก็มาจากคนที่มีอคติทางการเมือง สิ่งสำคัญมาด้วยปลายปากกระบอกปืน เจตนารมณ์ของการเขียนรัฐธรรมนูญที่เราต้องมาพูดกันในวันนี้ก็ต้องการสร้างความอ่อนแอให้กับการเมือง แล้วก็ทำให้นักการเมืองทุกระดับดูว่าไม่เข้าท่า เป็นคนไม่ดี แล้วรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ เหมือนกับพยายามจะสร้างผู้มีอิทธิพลให้เกิดขึ้นในบ้านในเมืองเราทั้งที่มันสงบเรียบร้อยแล้ว ตั้งแต่ปี ๒๔๗๕ ท่านประธานครับ จนถึงปี ๒๕๔๐ ๖๕ ปีที่การเมืองมันล้มลุกคลุกคลาน เขาก็เอาข้อดีข้อเสียของการเลือกตั้ง เอาข้อดี ข้อเสียของรัฐธรรมนูญทั้งหมดเอามานั่งดูกัน จนกระทั่งเกิด สสร. ปี ๒๕๔๐ มีรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน ที่ผมบอกว่าคนที่เขียนรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ เขียนด้วยความมีอคติ เขียนด้วยไม่เข้าใจ ----------

แล้วหลายคนก็ยังพูดกันต่อไปว่า วันนี้ที่เรามีการอภิปรายทั่วไป ไม่มีการลงมติที่จะมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ก็ทำเพื่อตัวเองทั้งนั้น เพื่อนักการเมืองทั้งนั้น แต่ผมกราบเรียนท่านประธานว่า ผมจะอธิบายในสิ่งที่มันเป็นข้อเท็จจริง แล้วก็สามารถพิสูจน์ได้แล้วก็เห็นได้ว่าสิ่งที่เราพูดกันในวันนี้หรือวันพรุ่งนี้ ๒ วัน คนที่ได้ประโยชน์สูงสุดคือประชาชน ไม่ใช่คนที่เป็นนักการเมือง ที่ผมบอกว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เขียนโดยกลุ่มบุคคลที่ไม่ได้มาตามวิถีทางทางประชาธิปไตย ท่านก็เห็นครับในวันนั้น รัฐบาลคณะปฏิวัติสิ่งแรกที่ทำให้เห็นเป็นลางบอกเหตุเลยนะครับให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านอยู่ ๖๐ ปี นี่เป็นการสร้างระบบผู้มีอิทธิพลในระดับพื้นฐาน ในระดับชุมชนข้างล่างเลยนะครับ แทนที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้านจะเป็นเงาสะท้อนประชาชน กลายเป็นเงาสะท้อนนายอำเภอไปเลยนะครับ เผลอ ๆ เป็นเงาสะท้อนผู้ว่าราชการจังหวัดด้วย อำเภอไหน นายอำเภอธรรมะ ธรรมโม ผู้ใหญ่บ้าน กำนันกราบพระรับศีลกันทั้งวันนะครับ ถ้านายอำเภอชอบตีไก่ กัดปลา ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ก็พากันตีไก่ กัดปลาทั้งอำเภอเลยครับ ถ้าชอบร้องเพลงก็คาราโอเกะ (Karaoke) เต็มอำเภอ มันสะท้อนให้เห็น เพราะไม่ได้ผูกพันกับประชาชน พอกลับมาถึงรัฐธรรมนูญ ท่านเห็นไหมครับ ถามว่าประชาชนได้ประโยชน์อะไรกับ ส.ส. ที่มาจากการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ จากเขตเลือกตั้งเขตเดียวคนเดียวมาเป็นเขตเลือกตั้งขนาดใหญ่ เล็กสุด ๒๐๐ หมู่บ้าน มี ส.ส. ๑ คน ขนาดกลางมี ส.ส. ๔๐๐ คน คือที่มี ส.ส. ๒ คน มี ๔๐๐ หมู่บ้าน เขตเลือกตั้งใหญ่ ๆ ที่มี ส.ส. ๓ คน ๖๐๐ หมู่บ้าน ผมถามว่าถ้าไม่จงใจเขียนให้ประชาชนรังเกียจผู้แทน เขาเขียนเพื่ออะไร เหตุที่ทำให้ประชาชนรังเกียจผู้แทนเพราะว่าเป็นแล้วไม่เห็นหน้า ผู้แทนที่เป็นแล้วไม่เห็นหน้า เพราะเขตเลือกตั้งมันใหญ่ และเมืองไทยพระถือตำราเล่มเดียวกัน เข้าพรรษาก็วันเดียว ออกพรรษาก็วันเดียว ส่งท้ายปีเก่าก็วันเดียว เผลอ ๆ ฤกษ์ดีวันแต่งงานก็มีอยู่ บางทีแต่งที ๒๐ คู่ เพราะผู้แทนราษฎรบอกว่าเป็นเงาสะท้อนประชาชน ไม่ได้เป็นเงาสะท้อนของผู้มีอำนาจ ผู้มีบารมี สิ่งเหล่านี้พอเขียนออกมาอย่างนี้ครับ ชาวบ้านเขาก็มีความรู้สึกว่าเลือกไปแล้วก็ไม่เห็นหน้า ก็จะไม่เห็นหน้ากัน ท่านประธานเราอยู่กันที่กรุงเทพฯ ๔ วัน ประชุมพรรค ๑ วัน ประชุมสภา ๒ วัน เผลอ ๆ มีกรรมาธิการอีก ๑ วัน เราก็ไม่ได้กลับบ้าน ถ้าไม่ได้

ทำงานสภาก็หาว่าไม่ได้มาทำหน้าที่แทน นี่อันหนึ่งเห็นชัดเจน ประชาชนเขามีความรู้สึกอย่างนี้ พอมีการเลือกตั้งต่อไปเขาบอกเลือกใครก็ได้ เพราะเลือกไปแล้วก็ไม่เห็นหน้า

ประการที่ ๒ ถ้าคนจะใช้เงิน เขตเล็ก เขตใหญ่มันก็ใช้เงิน แล้วโดยเฉพาะเขตใหญ่ถ้าคนจนมีสิทธิเข้ามาเป็นผู้แทนไหม แปะป้ายรถแห่ก็เจ๊งแล้วท่านประธานไปไม่รอดแล้วครับแล้วจะเดินกันไปอย่างไร

ประการที่ ๓ ผมบอกผู้มีอิทธิพลมันจะเกิดจากการเลือกตั้งในระบบเขตใหญ่ เราก็เห็นกันมาคนละ ๑๐ ปี ๒๐ ปี ถ้าเขตใหญ่ เขต ๓ คน ง่ายเลยครับ เอาคนที่ทำท่ามีความรู้ดี มีภาพลักษณ์ข้างนอกดีไว้คนหนึ่ง เอาไว้ชูโรง เอาไว้เป็นหัวขบวน เอาคนมีสตางค์เอาไว้เป็นกระเป๋าสตางค์สักคนหนึ่ง เอาอีกคนหนึ่ง เอาเป็นนักเลงไว้สักคน ๓ คนนี้จับรวมกัน อยู่ในพรรคเดียวกัน อยู่ในเขตเดียวกันเรียบร้อยเลยครับ เบ็ดเสร็จเด็ดขาด และที่มันเบ็ดเสร็จเด็ดขาดเด้งที่ ๒ ท่านประธานครับ ไม่มีที่ไหนเขาทำกันหรอกครับ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อบต. สมาชิกสภาเทศบาลเขาอยู่กันสุขสบายดี พอเขตใหญ่เสร็จบอกไปนับคะแนนที่หน่วยเลือกตั้งเลย เอาว่าคนที่มาจากการเลือกตั้งที่อยู่สภาแห่งนี้ ผมถามว่าใครไปลงสมัคร ส.ส. ลงสมัคร ส.ว. ไม่ไปหากำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อบต. บ้างครับ ก็ต้องไปหาเจ้าถิ่นก่อน เผลอ ๆ ไม่ได้หาเฉย ๆ ต้องมีค่านักเลงให้ด้วย แล้วก็ไปบอกนับคะแนนที่หน่วยและถามว่าคนไทยมารยาทดีนะครับท่านประธาน ไปหากำนันผู้ใหญ่บ้านบอกฝากด้วยนะ โอ้ย ไม่ต้องห่วงครับ ไปเลยครับ ----------

แต่พอคะแนนไม่ออกนี่ครับ เพราะมันรู้นี่ครับว่าหน่วยนี้รับปากไว้เท่าไร คะแนนไม่ออกมันก็เกิดไข้โป้งเต็มไปหมด เดิมปี ๒๕๔๐ เขาเอาไปเทกองนับที่เดียวกัน มันชัดเจนอยู่แล้วครับกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเขาก็พอมีทางออกตัว วันนี้มันทำให้เกิดความแตกแยกไหมครับ พอไม่ออกกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเห็นผู้มีอิทธิพลที่สมัครในก๊วนนี้มานะครับ มันก็ผวาหนีครับนี่เขตใหญ่เป็นอย่างนี้ แล้วเขตเล็กที่ปี ๒๕๔๐ เขาทำไว้ ตามที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญทำไว้ ผมว่าใช่เลย ใช่อย่างไรครับ เพราะเขตเล็กมันอยู่ใกล้ชิดประชาชน ใครจะสมัคร ส.ส.ในเขตเล็ก หรือสมัครอะไรในเขตเล็กก็ตาม ประชาชนเขาเห็น เขาตรวจสอบความประพฤติ ถ้าอายตีหัวหมาด่าแม่เจ๊ก เขาไม่เลือกแน่นอนครับ เพราะฉะนั้นเขตเล็กชาวบ้านเขาจะเห็นผู้แทนราษฎรของเขาว่าพฤติกรรมเป็นอย่างไร ถ้าเขตใหญ่เขาไม่มีทางเห็นพฤติกรรมของผู้แทนราษฎรเขาแน่นอนครับ

อันที่ ๒ เขตเล็กชาวบ้านเขาตรวจสุขภาพด้วยนะครับ ประเภทสี่คนหามสามคนแห่นี่เขาไม่เลือกแน่ เพราะมันไปไม่รอดหรอกครับ จะไปเลือกเป็นตัวแทนเขาได้อย่างไร

อันที่ ๓ เขตเล็กเขาตรวจสอบความสม่ำเสมอว่ามีงานมีการที่ไหนเขาไปไหม คนที่จะสมัครผู้แทนราษฎรไปไหม ไม่ใช่แค่ทำดีตอนมีเบอร์ ถ้าเขตใหญ่มันอ้างได้ไม่ได้ไปไหนสักที่เลยก็อ้างว่าไปอำเภอโน้น ไปอำเภอนี้ บางทีหัวอำเภอ ท้ายอำเภอห่างกัน ๒๐๐ กิโลเมตร ไปอย่างไรท่านประธาน พอไม่ไปเขาก็ด่าอีกครับ เพราะฉะนั้นเขตเล็กเขาดูความสม่ำเสมอด้วย แล้วถ้าไม่ดีจริงนี่เงินหายนะครับ ใส่เข้าไปสิครับ เท่าไรก็หายครับ สิ่งเหล่านี้ผมถึงบอกว่าวันนี้คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ท่านได้กล้าตัดสินใจในวิถีทางประชาธิปไตยที่ถูกต้องและโดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เขากำหนดให้การเลือกตั้งเป็นหน้าที่ ปี ๒๕๕๐ ก็ลอกมา เหตุที่ให้การเลือกตั้งเป็นหน้าที่เขาไม่ได้ต้องการให้คนในชนบทหรือคนในต่างจังหวัดออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งกันเยอะ ๆ นะครับ ต้องการให้พวกที่พูดดีอยู่ดี กินดีทั้งหลาย ปากดี ๆ ออกสื่อทุกวัน ๆ พวกนี้ไม่ไปใช้สิทธิหรอกครับ มีแต่คนยากคนจน คนในชนบท คนในต่างจังหวัดไปใช้สิทธิ เขาไปใช้สิทธิเขาก็ไม่ได้หวังว่าจะได้เงินนะครับ

แต่เขาหวังว่าจะได้ผู้แทนราษฎรเป็นที่พึ่งเวลาเขาเดือดร้อน ดังนั้นผมก็เลยบอกว่าการแก้ไขของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ถ้าเราพูดกัน ๒ วัน ถ้าเป็น ๒ วันที่มีประโยชน์ จริง ๆ รัฐบาลเป็นผู้ขอเปิดอภิปราย แต่ผมไม่เห็นรัฐมนตรีมานั่งสักคน มีแต่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญมานั่งรับฟัง ก็ต้องขอบคุณท่านด้วย ก็หวังว่าการพูดกันใน ๒ วันนี้คงจะไปสู่เป้าหมาย ไม่เป็นการเล่นลิเกให้ประชาชนดูนะครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไป พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา เชิญ ๘ นาทีครับ

พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา สมาชิกวุฒิสภา จากการสรรหาภาคเอกชน ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ก่อนอื่นต้องกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ เมื่อเช้าที่ได้กรุณาเมตตาให้กระผมได้พูดเป็นคนแรก ไม่ถึง ๘ นาทีหรอกครับ ท่านประธานที่เคารพยิ่ง กระผมขอ ๓ นาที ส่วนอีก ๕ นาทีนั้นก็ขอความเมตตาคราวหน้าในการขอหารือ ก็ขอความกรุณาผมได้อยู่ต้น ๆ ท่านประธานครับ ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการครับ คณะกรรมการได้รายงานก็ชมเชยว่ารูปเล่มจัดได้สวยงาม สง่างามมาก ผมได้นำไปให้ครอบครัวและวงศาคณาญาติ ก็ขออนุญาตชมเชยคณะกรรมการชุดนี้ผ่านท่านประธาน ในช่วงเช้านั้นสมาชิกหลายท่าน รวมทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ได้กล่าวชมเชยไปหลากหลาย ผมเองได้ดูในรายละเอียดทั้งหมดตามที่ท่านประธาน ขออนุญาตที่ได้เอ่ยนามท่านดอกเตอร์ดิเรก ถึงฝั่ง คงจะถึงฝั่งแน่นอนครับ ท่านประธานครับ กระผมเองได้พูดไปแล้วเมื่อเช้า ดังนั้นในวันนี้ในเนื้อหาสาระเพื่อน ๆ สมาชิกเขาก็ได้กล่าวไปหมดแล้วครับ ผมเองขอกราบเรียนว่าในกฎหมายรัฐธรรมนูญได้วางหลักไว้ว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภานั้นเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย ----------

ดังนั้นกระผมได้ทำหน้าที่นั้นค่อนข้างสมบูรณ์ ท่านประธานครับ จะสมบูรณ์ยิ่งขึ้นมาตราต่อมาก็คือ มาตรา ๑๒๓ ได้วางหลักว่า ก่อนที่สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะปฏิบัติหน้าที่นั้นจะต้องให้คำสัตย์ปฏิญาณต่อสภาของตน ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมได้ทำหน้าที่นั้นโดยสมบูรณ์ครบถ้วน แล้วก็ขอกราบเรียนยืนยันว่าที่ได้ลงนามขอแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นเนื่องจากว่าได้กระทำตามอำนาจหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมายโดยรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันได้ให้อำนาจหน้าที่ไว้ตามมาตรา ๒๙๑ ครับท่านประธานและถ้ามีการแก้ไขกระผมก็จะใช้สิทธิในการแสดงตนเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย หรืองดออกเสียง แล้วแต่กรณี ก็กราบเรียนเป็นช่วงสุดท้ายว่าถ้าสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เป็นประโยชน์ต่อชาติบ้านเมืองนั้นกระผมยินดีครับ ท่านประธานครับ ขณะนี้สมาชิกวุฒิสภาอย่างกระผมซึ่งมาในวาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกวุฒิสภาจากการสรรหาเดินมาครึ่งทางแล้วครับท่านประธาน ขณะนี้ก็เหลืออีกประมาณปีครึ่ง แต่หากว่าจะมีการถอดถอนกระผมในฐานะที่ลงชื่อไปก่อนหน้านั้นก็ด้วยความยินดีครับ เพราะผมก็เป็นที่ ๑ มาหลายรายการ เช่น แต่งเครื่องแบบของวุฒิสภา อันนี้เป็นที่ ๑

ประการที่ ๒ ออกพื้นที่ใคร ๆ ก็อาจจะบอกว่า เอ๊ะ ส.ว. ลากตั้งหรือแต่งตั้ง ก็กราบเรียนว่าผมได้สำรวจในเชิงปริมาณแล้ว ผมเป็นสมาชิกวุฒิสภา ๑ ใน ๑๔๙ นะครับ เพราะว่าอีก ๑ คนนั้น ไปไม่กลับ หลับไม่ตื่น ฟื้นไม่มี หนีไม่พ้นไป ผมเองในเชิงปริมาณแล้วผมออกพื้นที่เกือบจะเป็นที่ ๑ ท่านประธานครับ ผมขอกราบเรียนยืนยันต่อที่ประชุมแห่งนี้ว่ากระผมได้ทำหน้าที่ครบถ้วนครับท่านประธาน กราบขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เนื้อหาดีมากครับ เวลาก็ดีครับ ต่อไป คุณนคร มาฉิม ๑๐ นาทีครับ

นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ก่อนอื่นผมต้องขอถือโอกาสนี้ได้ขอบคุณ แล้วก็ชื่นชมท่านประธานรัฐสภาและท่านนายกรัฐมนตรีที่ทั้ง ๒ ท่านได้มีดำริ แล้วก็นำเรื่องสำคัญยิ่งของชาติบ้านเมืองในครั้งนี้เสนอเพื่อรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกรัฐสภา และผมเองยังมั่นใจแล้วก็เชื่อมั่นในระบบรัฐสภาว่า

ปัญหาของชาติบ้านเมือง ปัญหาของประชาชนจะได้รับการแก้ไข และความแตกแยกที่เกิดขึ้น และที่ผ่านมาผมเชื่อมั่นว่าจากทิศทางการฟังการอภิปรายของเพื่อนสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติหลาย ๆ ท่านที่ได้อภิปรายมาตั้งแต่เช้าจะเป็นทิศทางในการที่จะนำพาความสมัครสมานสามัคคีและความสันติให้เกิดขึ้นกับชาติบ้านเมืองของเรา โดยเฉพาะวัตถุประสงค์ที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้นำเสนอเพื่อนำเรียนต่อท่านประธานก็คือ ร่วมกันหาทางสมานฉันท์ให้เกิดขึ้นกับชาติบ้านเมือง ร่วมกันที่จะรับฟังสมาชิกรัฐสภาที่จะร่วมกันในการที่จะปฏิรูปการเมือง และร่วมกันที่จะให้สมาชิกรัฐสภาในฐานะผู้แทนปวงชนชาวไทยได้พิจารณาถึงจุดอ่อน จุดแข็ง ที่มาที่ไป ปัญหาอุปสรรค รวมไปถึงข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ของสมาชิกรัฐสภาที่แต่ละท่านได้พูดในนามของผู้แทนปวงชนชาวไทยในการที่จะนำเอาทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นปัญหาและอุปสรรค รวมไปถึงความขัดแย้งความแตกแยกของชาติบ้านเมืองให้ไปสู่ความสงบสุขและนำพาชาติบ้านเมืองเข้าไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองต่อไปในอนาคต ที่ต้องขอกราบขอบพระคุณท่านประธานรัฐสภาก็คือท่านได้บรรจุระเบียบวาระเรื่องนี้ให้ได้พิจารณาแล้วก็ได้มีการถ่ายทอดสด

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออนุญาตที่จะย้อนอดีตสักนิดหนึ่งเพื่อที่จะนำพาไปสู่หลักการ เหตุผล แล้วก็ทิศทางที่สมาชิกและความคิดเห็นของผมเองในฐานะสมาชิกรัฐสภานั้นว่าควรแล้วก็จะดำเนินการแบบไหน ----------

ที่จะนำพาความสงบสุข ความสมานฉันท์และนำพาการปฏิรูปที่ดียิ่ง ๆ ขึ้น ให้เกิดขึ้นโดยกลไกของฝ่ายนิติบัญญัติ โดยกลไกของรัฐสภา ผมดูประวัติศาสตร์ทางการเมืองท่านประธานครับ ประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๔๗๕ มีการเลือกตั้งตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๔๗๖ เป็นครั้งแรก ครั้งสุดท้ายก็คือวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๐ มีการใช้รัฐธรรมนูญมาจนถึงฉบับปัจจุบันเป็นฉบับที่ ๑๘ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ ที่สำคัญที่สุดก็คือมีกบฏ มีการปฏิวัติและมีการรัฐประหารมาทั้งหมด ๑๗ ครั้ง ครั้งสุดท้ายก็คือวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ โดยคณะ คปค. นำโดย พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน ท่านประธานที่เคารพครับ การยึดอำนาจของ คปค. ในขณะนั้น เกิดขึ้นบนความเห็นที่แตกแยกแบ่งฝักแบ่งฝ่ายของประชาชน จากการบริหารราชการแผ่นดินในขณะนั้น ก็คือ นำโดยท่านอดีตนายกรัฐมนตรีทักษิณ ชินวัตร ขออนุญาตเอ่ยนามท่าน ท่านมีการยุบสภาเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ในขณะนั้นฝ่ายนิติบัญญัติกับฝ่ายบริหารไม่มีความขัดแย้งกันเลยท่านประธานครับ เป็นความขัดแย้งระหว่างท่านนายกรัฐมนตรีในขณะนั้น กับมวลชนกลุ่มหนึ่งซึ่งนำโดยท่านสนธิ ลิ้มทองกุล ขออนุญาตเอ่ยนาม แล้วก็ไม่ได้ทำให้ท่านเสียหาย แต่เป็นความขัดแย้งบนการรักษาผลประโยชน์ของชาติบ้านเมือง โดยฝ่ายมวลชนในขณะนั้นบอกว่าฝ่ายบริหารมีการทุจริตแล้วก็คอร์รัปชัน กลไกในการตรวจสอบฝ่ายบริหารในขณะนั้นอ่อนแอและไม่สามารถที่จะตรวจสอบฝ่ายบริหารได้ เพราะรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ได้กำหนดเกณฑ์เป็นกฎเหล็กไว้ว่า ถ้าจะมีการอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีจะต้องใช้เสียง ส.ส. ๒ ใน ๕ ก็ทำให้เกิดการใช้อำนาจโดยปราศจากการตรวจสอบของฝ่ายบริหาร กลไกฝ่ายนิติบัญญัติง่อยเปลี้ยเสียขาทั้งหมด องค์กรอิสระก็เป็นที่พึ่งที่หวังของประชาชนในขณะนั้น แต่เนื่องจากว่าองค์กรอิสระต่าง ๆ กลับถูกอำนาจของฝ่ายบริหารเข้าไปแทรกแซงอย่างไม่เคยมีมาก่อน ซึ่งอันที่จริงแล้วถ้าพูดกันอย่างตรงไปตรงมาก็คือ รัฐธรรมนูญใช้ตั้งแต่ ปี ๒๕๔๐ แต่ทำไมตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ ถึงปี ๒๕๔๔ ไม่มีปัญหา แต่ทำไมตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ จนถึงปัจจุบันยังเกิดความแตกแยกกันอยู่ อาจจะเป็นเพราะการใช้บังคับ หรือการมีอำนาจของฝ่ายบริหาร

เหนืออำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติ หรือองค์กรในการตรวจสอบอื่น ๆ เป็นสิ่งที่น่าคำนึง หลังจากที่มีการยึดอำนาจก็มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ คือฉบับปัจจุบัน ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเห็นถึงเจตนารมณ์ของผู้ร่าง เห็นถึงวัตถุประสงค์และทิศทางในการที่ สสร. ต้องการที่จะใช้กลไกของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันไปอุดช่องว่างต่าง ๆ ในปี ๒๕๔๐ แต่ยิ่งอุดก็เหมือนกับยิ่งแก้เหมือนกับลิงแก้แห ท่านประธานที่เคารพ ความยุ่งเหยิงก็ตามมา พอใช้บังคับมาในระยะหนึ่งปัญหาก็เริ่มเพิ่มขึ้น อุปสรรคก็มีมากขึ้น อันนี้คือที่มาของปัญหา ท่านประธานที่เคารพครับ ในเมื่อที่มาของปัญหาเป็นแบบนี้ ความขัดแย้งทางการเมืองยังคงดำรงอยู่ ความแตกแยกยังคงดำรงอยู่ การแบ่งเสื้อสีต่าง ๆ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความขัดแย้งทางการเมืองยังคงเป็นอยู่ในปัจจุบัน ในนามของสมาชิกรัฐสภา ขออนุญาตที่จะนำเรียนทิศทางในการที่จะแก้ไขปัญหาผ่านท่านประธานเพื่อบันทึกไว้เป็นประวัติศาสตร์ว่า ถึงเวลาว่า ----------

ท่านประธานครับ ถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องเปิดใจกว้าง ฟังความคิดเห็นจากทุกฝ่าย โดยปราศจากอคติทั้งปวงทั้งสิ้น และมาร่วมกันระดมสรรพกำลังทางสติปัญญา ประสบการณ์ทางการเมืองและความแตกแยกที่ผ่านมาทั้งหมด เพื่อที่จะใช้รัฐสภาแห่งนี้ผ่าปัญหาออกไปจากวังวนที่อยู่ในโคลนปลัก และนำพาประเทศ นำพาประชาชนของเราให้เดินทะลุผ่านความขัดแย้งแล้วไปสู่การแก้ไขปัญหา ที่ผมอยากจะนำเรียนต่อท่านประธานก็คือปัญหาไม่ได้อยู่เฉพาะตัวรัฐธรรมนูญ เห็นด้วยครับกับรายงานของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ แล้วก็ต้องขอชื่นชมท่านว่าท่านทำได้ดีมาก สรุปประเด็นได้ดีมาก แล้วก็ตรงกับปัญหาที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และท่านยังได้แนะนำถึงทิศทางในการที่จะแก้ไขปัญหา ที่ผมขออนุญาตที่จะกราบเรียนท่านประธานเพื่อชี้ไปถึงทิศทางในการแก้ไขปัญหาก็คือ

อันที่ ๑ เรื่องโครงสร้างอำนาจ ท่านได้ชี้แจงไว้แล้วผมจะไม่อภิปราย เพราะว่าละเอียดแล้วก็เป็นเอกสารที่ชัดเจน แต่ที่ผมอยากจะนำเรียนก็คือทำอย่างไรให้ประชาชนทุกหมู่เหล่า รวมไปถึงนักการเมืองในทุกระดับร่วมกันมีจิตสำนึกในการที่จะสร้างประชาธิปไตย โดยไม่ให้เงินมีอิทธิพลในการที่จะชี้แพ้ชี้ชนะ

อันที่ ๒ ทำอย่างไรที่จะร่วมกันต่อต้านการทุจริตและคอร์รัปชันทุกรูปแบบ ตั้งแต่ในระดับท้องถิ่นจนถึงในระดับชาติอย่างจริงจัง ปฏิเสธการยอมรับต่อนักการเมืองหรือว่าผู้ที่มีส่วนได้เสียทั้งหมดที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่ได้การเมืองมาโดยมิชอบ ด้วยการซื้อสิทธิ ด้วยการขายเสียง และจะต้องเร่งให้การศึกษาให้เกิดขึ้น ให้เกิดความเข้าใจในวัฒนธรรม ในประเพณี ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้ดีที่สุด สุดท้ายขออนุญาตที่จะอ้างถึงสถิติ ฝากประเด็นเรื่องการศึกษาสุดท้ายเท่านั้น ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : หมดเวลายึดถือกติกาโดยเคร่งครัด ต่อไปเป็นชุดที่ ๓ จบไป ๒ ชุดแล้วนะครับ ชุดที่ ๓ ๑๕ ท่านด้วยกัน มีรายชื่อดังต่อไปนี้ เตรียมตัวด้วยนะครับ ท่านคมเดช ไชยศิวามงคล ท่านสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ ท่านวรศุลี สุวรรณปริสุทธิ์ ท่านพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน ท่านสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย ท่านอภิชาต การิกาญจน์ ท่านสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล ท่านไพบูลย์ นิติตะวัน ท่านศุภชัย โพธิ์สุ

ท่านชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง ท่านวรวิทย์ วงษ์สุวรรณ์ พันเอก วินัย สมพงษ์ ท่านประเสริฐ จันทรรวงทอง ท่านจิตติพจน์ วิริยะโรจน์ ท่านฮอชาลี ม่าเหร็ม ๑๕ ท่านด้วยกัน เชิญครับ ท่านคมเดช ๒๐ นาทีครับ

นายคมเดช ไชยศิวามงคล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาฬสินธุ์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม คมเดช ไชยศิวามงคล สมาชิกรัฐสภา ส.ส. จังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคเพื่อไทย วันนี้เป็นการอภิปรายทั่วไปในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ตามมาตรา ๑๗๙ ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ผมจะชี้ให้เห็น ๓ ประเด็นหลัก ด้วยกันว่ากฎหมายฉบับนี้สร้างปัญหาให้ประเทศอย่างไรบ้าง โดยการนำเสนอที่มาของการปฏิวัติ

ประเด็นที่ ๒ หลังจากการบังคับใช้กฎหมายปี ๒๕๕๐

และประเด็นสุดท้าย ก็คือสมควรจะแก้ไขหรือไม่ อย่างไร ข้อดี ข้อเสีย มีอย่างไรบ้าง โดยการเปรียบเทียบการบังคับใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ กับปี ๒๕๔๐ ว่ามันมีความแตกต่างกันอย่างไรบ้าง ระหว่างประชาชนที่ได้รับประโยชน์เกินกว่ากึ่งหนึ่งของประเทศ ผมได้ศึกษากฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ก่อนที่จะถูกฉีก มีการกล่าวอ้างจากการรัฐประหารว่า ----------

๑. หมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ๒. แทรกแซงองค์กรอิสระ ๓. แทรกแซงสื่อ ๔. ทุจริตคอร์รัปชัน ปรากฏว่าหมิ่นพระบรมเดชานุภาพยกฟ้อง ทุกอย่างเดินไปตามกระบวนการของมันในช่วง ๓ ปีที่ผ่านมา แต่หลังจากการร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญ ๓๐๙ มาตรา ๑๕ หมวด ๑ บทเฉพาะกาล ปรากฏว่าสิ่งที่อ้างอิงไว้มันหนักกว่าเก่า คำว่า แทรกแซงองค์กรอิสระ มันกลายเป็นตั้งองค์กรอิสระขึ้นมาเอง โดยการสวมอำนาจเข้าไปเป็นหุ่นเชิดทั้งหมด เหมือนเป็นองค์กร เหมือนศาลเตี้ย เหมือนรีโมท (Remote) เลย ผมชี้ให้เห็นกระบวนการตรงนี้มันเป็นการเลียนแบบระบบการบริหารประเทศ คล้าย ๆ ประเทศพม่า ประเทศพม่าปกครองโดยระบบเผด็จการทั้งหมด แล้วเข้าไปบวกกับองค์กรตุลาการจากกฎหมาย มาตรา ๑๑๑ ถึง มาตรา ๑๒๑ ในการเลือก ส.ว. ผมชี้ให้เห็นว่าองค์กรตรงนี้สืบทอดอำนาจเข้าไป แต่เดิม ๒๐๐ คน มาเหลือ ๑๕๐ คน เลือกตั้งจังหวัดละคน ๗๖ จังหวัด คัดสรร ๗๔ คน ๒ จุดนี้ ท่านประธานครับ เป็นตัวสืบทอดอำนาจทั้งหมด เพราะว่าเป็นองค์กรที่เลือกองค์กรอิสระทั้งหมดเลย ทำไมผมถึงว่าอย่างนั้นครับท่านประธานครับ เพราะว่าการเลือกตั้ง ส.ว. หลังจากเลือกตั้งเสร็จครึ่งต่อครึ่ง ประชาชนมันมี กกต. กลาง ตัดสิทธิ ส.ว. ออกไปประมาณ ๑๘ คน ถึง ๒๐ กว่าคน เพราะฉะนั้นในการโหวตประธานวุฒิสภามันก็ตกเป็นของ ส.ว. ที่มาจากการคัดสรรทั้งหมด เพราะฉะนั้นอำนาจตัวนี้ถูกถ่ายทอดเข้าไปสู่สภาสูง แล้วเป็นองค์กรที่กฎหมายรัฐธรรมนูญร่างไว้ว่าให้มีการเลือกตั้ง กกต. ศาลปกครอง ตุลาการรัฐธรรมนูญ องค์กรอิสระทุกอย่างอยู่ในกลไกนี้หมดเลย เป็นการเลือก แล้วหลังจาก ๓ ปี ก็ให้องค์กรอิสระเลือก ส.ว. กลับมาอีกครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้นผมใช้ภาษาบ้านนิดหนึ่งครับท่านประธาน กฎหมายฉบับนี้มันเป็นการฮั้วอำนาจกัน ระหว่างระบบรัฐประหารกับตุลาการ ผมก็เลยบอกว่าอันนี้มันเลียนแบบประเทศพม่าชัดเจนเลย แต่วิธีการแตกต่างกันออกไปแค่นั้นเอง ผมชี้ให้เห็นจุดหนึ่งที่ชัดเจนจากความคิดของชาวบ้านที่จะต้องถ่ายทอดให้พี่น้องประชาชนได้รับทราบว่า การปฏิวัติไม่สามารถปิดบังได้ว่าก่อนการปฏิวัติเป็นมาอย่างไรบ้าง ทุกคนทราบดีว่าท่านอนุพงษ์คือใคร ผบ.ทบ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ อดีตนายกรัฐมนตรีมาจากไหน สนธิ บุญยรัตกลิน ประธาน คมช. ประสงค์ สุ่นศิริ เป็นประธานร่าง สสร. จำลอง ศรีเมือง ไปอยู่กับกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย อันนี้มันเป็น

องค์การทหารที่จิ๊กซอว์ (Jigsaw) ออกมาแล้วเข้าไปในองค์กรของระบบเผด็จการทั้งหมด แล้วก็ไปบวกกันกับสายตุลาการ ท่านอักขราทรเป็นประธานศาลปกครอง ท่านมีชัย ฤชุพันธุ์ เป็นประธาน สนช. ท่านจรัญ ภักดีธนากุล ไปอยู่ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ท่านวิชา มหาคุณ ไปเป็น ป.ป.ช. กกต. ก็เลือกสรรมาจากโครงสร้างของตุลาการทั้งหมด ตรงนี้เป็นโครงสร้างที่ถูกบวก เป็นการสืบทอดอำนาจระบบเผด็จการ และตุลาการรัฐธรรมนูญทั้งระบบ เป็นกฎหมายล็อกทั้งหมด กฎหมาย มาตรา ๓๐๙ ระบุชัดเจนว่า ----

เป็นการนิรโทษกรรมผู้ที่ปฏิวัติทั้งหมด มาตรา ๓๐๙ บรรดาการใด ๆ ที่ได้รับรองไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ ว่าเป็นการชอบด้วยกฎหมายและรัฐธรรมนูญ รวมทั้งการกระทำที่เกี่ยวเนื่องกับกรณีดังกล่าวไม่ว่าก่อนหรือหลังวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ให้ถือว่าการนั้นกระทำโดยชอบด้วยรัฐธรรมนูญนี้ ไม่มีความผิดเลยท่านครับ ไม่มีความผิดเลย ระบบรัฐประหาร ระบบเผด็จการนี้มันเป็นขมิ้นกับปูนกับระบบเศรษฐกิจทั้งหมด มันไม่มีปืนกับรถถังที่ไหนหรอกครับที่นักลงทุนเขาจะมาลงทุนในประเทศเรา ผมบอกหลายครั้งว่ามีทูตอยู่ในประเทศ เราไม่สามารถที่จะปิดบังเขาได้ แล้วการเมืองทุกวันนี้เราจะเห็นว่าหลังจากมีการยุบพรรค ๒ ครั้งด้วยกัน จากพรรคไทยรักไทยมาพรรคพลังประชาชน แต่มันเป็นการเมืองยุคมือถือครับ

ท่านประธานครับ หลังจากร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ อะไรที่เกิดขึ้นกับประเทศไทยบ้าง มีการยึดสนามบิน มีกลุ่มพันธมิตรบุกสถานีโทรทัศน์ เอ็นบีที วันที่ ๒๖ สิงหาคม ท่านสมัคร สุนทรเวช วันที่ ๙ กันยายน จัดรายการ ชิมไปบ่นไป มีมติเอกฉันท์ในการปลดนายกรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้มันเป็นกฎหมายที่เหยียบคอชาวบ้านครับท่านประธานครับ เพราะว่าพรรคพลังประชาชนได้รับการเลือกตั้งมา ๑๒,๘๐๐,๐๐๐ กว่าคน ใช้ตุลาการรัฐธรรมนูญ ๙ คน ที่ได้รับการแต่งตั้งแล้วใช้รีโมทกดทีเดียวครับ พังไปทั้งระบบ ท่านสมชาย ถูกยุบพรรคอีกครั้งหนึ่ง และตัดคณะกรรมการบริหารออกอีก ๕ ปี เพราะฉะนั้นนี่เป็นสิ่งหนึ่งที่เห็นความชัดเจนว่าเป็นกฎหมายล็อกที่ทำลายระบอบประชาธิปไตยที่มาจากพี่น้องประชาชนทั้งหมด องค์กรอิสระ ผมดูแล้วมันคล้าย ๆ เป็นศาลเตี้ย ตัดสินทีเดียวจบเลย ไม่สามารถอุทธรณ์ฎีกาอะไรได้ทั้งหมด พี่น้องประชาชนเลือกพรรคพลังประชาชนมา เลือกพรรคไทยรักไทยมา กลไกของการเมือง ท่านครับ พรรคการเมืองมันเป็นเครื่องไม้ เครื่องมือของพี่น้องประชาชน ในการมอบหมายอำนาจให้ทั้งหมด ในการนำเสนอแนวนโยบายต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชน เขามอบอำนาจให้ไปเป็นฝ่ายบริหาร แล้วก็ฝ่ายนิติบัญญัติ แต่องค์กรนี้ท่านประธานครับ องค์กรอิสระหรือผมเรียกว่า ศาลเตี้ย มันไม่ใช่เป็นองค์กรที่มาจากพี่น้องประชาชน มันเป็นองค์กรที่สืบทอดอำนาจของ คมช. ทั้งหมดแค่นั้นเอง

การยึดสนามบินทำลายระบบการท่องเที่ยวทั้งระบบ แบงก์กสิกรไทยบอกชัดเจนว่า หลังจากยึดสนามบิน ๒ สนามบิน จากสนามบินสุวรรณภูมิ สนามบินดอนเมือง และสนามบินภูเก็ต เกิดความเสียหายถึง ๘๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ในช่วงปีหนึ่งที่ผ่านมา ธุรกิจโรงแรมเจ๊งหมด ธุรกิจที่เกี่ยวเนื่อง ไม่ว่ารถทัวร์ รถแท็กซี่ ร้านอาหาร รีดเสื้อผ้า ขายไก่ปิ้ง ส้มตำ เจ๊งหมดทั้งระบบ แล้วหลังจากนั้นท่านนายกรัฐมนตรีซ้ำร้ายก็ยังมาใช้กฎหมาย พ.ร.บ. เกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรอีก ผมนั่งแท็กซี่ประจำ พักโรงแรมประจำ ก่อนนี้ยังเห็นคนไปมาโรงแรมกับแท็กซี่ เดี๋ยวนี้สนิทเลยครับ หลังจากใช้ พ.ร.บ. ความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร เพราะว่ามันเป็นการเอาปืนกับรถถังออกมา ออง ซาน ซูจี ถูกกักบริเวณ ๑๕ ปีด้วยกัน มีสุนทรพจน์คำหนึ่งของออง ซาน ซูจี กล่าวไว้ว่า ----------

ทหารนอกแถวระบบเผด็จการไม่ได้คิดถึงอะไรเลยนอกจากปืน รถถัง อาวุธ อำนาจ และผลประโยชน์ ไม่เคยคิดถึงพี่น้องประชาชน ไม่ว่าจะเป็นภาคเกษตร ภาคแรงงาน หรือภาคธุรกิจ ไม่เคยคิดถึงสิ่งเหล่านี้ เพราะฉะนั้นหลังจากการบังคับใช้กฎหมาย รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ บ้านเมืองจนลง ถึงแม้จะมีปัจจัยภายนอกที่ว่าเกิดปัญหาด้านเศรษฐกิจโลกก็ตาม แต่ทุกสำนักขององค์กรภาคเศรษฐกิจ ไม่ว่าภายในภายนอกประเทศก็ยังมีความกังวลเป็นเสียงเดียวกันว่า ห่วงที่สุดคือการเมืองของประเทศไทย ไม่ทราบว่ามันจะพังทลายลงเมื่อไร โดยเฉพาะการยุบพรรค มาตรา ๒๓๗ ท่านครับ ถ้าเราดูปัญหาข้อนี้เราจะเห็นว่ามันเป็นการทำลายระบบเศรษฐกิจทั้งหมดของประเทศ ประเทศไทยมีระบบการแข่งขัน มาเลเซีย สิงคโปร์ จีน อินเดีย พม่า ลาว เวียดนาม มันอยู่ในระบบการแข่งขันทั้งหมด ช่วงเกือบ ๒ ปีมานี้เปลี่ยนนายกรัฐมนตรีถึง ๓ ครั้งด้วยกัน ท่านสมัคร สุนทรเวช ชิมไปบ่นไป อ้างพจนานุกรม มันเป็นเรื่องตลกครับ เป็นเรื่องตลก เขาหัวเราะ เขาเยาะเย้ย เขาถากถาง ประเทศไทยแค่นี้หรือ ตีกันเอง ฆ่ากันเอง กฎหมายทำให้ประเทศไทย คนไทยฆ่าคนไทยกันเอง เศรษฐกิจพังระเนระนาดไปหมด เขานั่งยิ้มครับ เพราะว่าคนที่อยู่ในภาคการเมืองถูกหล่อหลอมจากภาคธุรกิจ ภาคสังคม ความมั่นคงเศรษฐกิจของประเทศเข้ามาอยู่ในสถาบันการเมืองแล้วผ่านการคัดเลือก เพราะฉะนั้นขั้นตอนการบริหารประเทศในองค์กรประชาธิปไตยนี่มันมีระบบมันมีขั้นตอนของมัน แล้วหลังจากนั้นกฎหมายฉบับนี้ก็ใช้มาตรา ๒๓๗ ตุลาการรัฐธรรมนูญ ๙ คน ก็มาพังทลายลงไปอีก แล้วองค์กรนั้นผมบอกว่ามันเป็นเครื่องมือของพี่น้องประชาชน มันไม่ใช่มีแต่สมาชิก หรือว่า ส.ส. หรือผู้บริหารแค่นั้น มันเป็นองค์กรที่มีสมาชิกอยู่ในพรรคถึง ๑๐ กว่าล้านคน เขาเสียใจครับ แล้วมันก็ย้อนศรไป ท่านจะเห็นจากการเลือกตั้งอยู่สกลนคร อยู่ศรีสะเกษ หลังจากใช้กฎหมายฉบับนี้ ชาวบ้านเห็นเอกซ์ หมด มี ส.ส. ขายตัวหลายสิบคน ชาวบ้านก็รู้ ๒๐ ๒๕ ๓๐ แบงก์พันประมาณ ๕-๖ ถุงปุ๋ย แล้วก็มีสมาชิกอภิปรายตรงนี้ว่าบุคคลเหล่านี้ที่ซื้อสิทธิขายเสียง หรือเอาเสียงชาวบ้านไปขายนี่ ทั้งผู้ซื้อผู้ขายควรจะสลักชื่อไว้บนหนังหมา ก็มีคนพูดถึงการยึดสนามบิน ผมจำได้ว่ามีสมาชิกท่านหนึ่งอยู่ข้างหน้าผมนี่ ก็บอกว่าถ้าตัดสินใจทำลายประเทศชาติได้ถึงขนาดนี้ ใครที่ไปยึดสนามบินนี่ควรจะตัดสิน

๒๐๒

ร ๓/๒๕๕๒ (ส. นิติบัญญัติ) ปิยาพัชร ๙๘/๒

ประหารชีวิตเจ็ดชั่วโคตร ท่านประธานครับ มีพระบรมราโชวาทขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว คำ ๆ หนึ่งว่า ปัญหาทุกสิ่งทุกอย่างจะยุติได้ด้วยความเป็นธรรมแค่นั้น มันมีความเป็นธรรมอยู่ไหน ช่วงหลังจากใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ยึดสนามบินไม่มีอะไรเลย เห็นแต่ป้ายออกมาว่าผู้ก่อการดี แค่นี้หรือครับ ----------

ทำลายประเทศชาติถึง ๗๐๐,๐๐๐-๘๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ผู้ก่อการดี จบแล้วครับแค่นี้ แล้วอีกฝ่ายหนึ่งที่เขาต่อสู้รณรงค์เพื่อประชาธิปไตย เขาต่อสู้มา เขาก็ไม่เห็นความเป็นธรรมในส่วน ๆ นี้ เพราะฉะนั้นสิ่งนี้จะขึ้นกับตุลาการทั้งระบบ ถ้าตาชั่งเอียงแล้วหมดแล้วครับ ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ควรจะได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด การแก้ไขปัญหาของประเทศมันควรจะได้รับการแก้ไขทั้งระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว มันไม่ใช่จะใช้ระยะยาวอย่างเดียว จะไปตั้ง สสร. ๓ ตามมาตรา ๒๙๑ และใช้เวลาเป็น ๑ ปี ๒ ปี แล้วก็ใช้กฎหมายไป แล้วก็เกิดการขัดแย้งกันอีก จะให้คนไทยตายไปอีกสักกี่คนครับท่านครับถึงจะแก้ เราใช้กฎหมายมาเราก็รู้ การบังคับใช้มันเป็นสิ่งข้อเท็จจริงที่เห็นชัดเจนว่าดี ไม่ดีอย่างไร เพราะฉะนั้นผมในนามตัวแทนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอขอบคุณที่ท่านประธานคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและการศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้เป็นตัวตั้งตัวตีในการเริ่มแก้กฎหมาย จริง ๆ ความคิดผมนี้อยากให้เอากฎหมายปี ๒๕๔๐ กับปี ๒๕๕๐ มาบวกกันแล้วก็เอาข้อดีออกมาทั้งหมด เพราะว่าปลาแต่ละตัวมันก็ต้องมีก้างธรรมดา มันอาจจะดีในช่วงนั้นปี ๒๕๔๐ ใช้ไปพักหนึ่งมันอาจจะไม่เข้ากับยุค เราก็สามารถเอามาประยุกต์เข้ากันได้ ผมนำเสนอครั้งหนึ่งว่า สสร. ก็อยู่ตรงนั้นอยู่ทั้ง ๒ กลุ่ม จุดนี้เป็นจุดที่เร็วที่สุด เราไม่ต้องไปสรรหาคนอะไรมากมาย อันนี้หมายถึงช่วงระยะยาว แต่ระยะสั้นผมเห็นด้วยกับท่านว่าต้องรีบแก้ไข แล้วควรจะใช้รัฐสภาเป็นจุดแก้ไข มีเสียงนกเสียงกามากมายว่าถ้ารัฐสภาไม่สามารถทำหน้าที่ได้ อาจจะมีระบบรัฐประหารเข้ามาแก้ให้อีกรอบหนึ่งครับ มันก็ย้อนยุคไปอีก เพราะว่าคนเข้าไปครอบครองอำนาจแล้วก็กลัวอำนาจ แล้วอยากได้ผลประโยชน์ มันก็ต้องไปเขียนกฎหมายสืบทอดไว้ สวมหมวกกันน็อกไว้ แต่ตรงนี้มันเป็นการทำลายบ้านเมืองอย่างยับเยิน กระทรวงยุติธรรม ผมมีญาติพี่น้องเป็นถึงอธิบดีอยู่ในศาล คงไม่เอ่ยชื่อ มีคนหลายคนบ่นในสถาบันตุลาการนี้ว่าไม่น่าจะทำให้สถาบันนี้เสื่อมเสียเลย กระทรวงยุติธรรมนี้ชัดเจนที่สุดครับ ยุติได้โดยธรรมแค่นั้นเอง มันเข้ากับหลักขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ปัญหาทุกอย่างจะยุติได้โดยธรรม แล้วธรรมหรือธรรมะแค่นั้นครับที่จะทำให้เกิดความสมดุลกันและเกิดความสามัคคีในชาติได้ มันเป็นเนื้อเดียวกัน ถ้ายังขัดแย้งกันอยู่นี้หรือให้ตาชั่งเอียงต่อไป การแตกแยกจะสูงขึ้น

เรื่อย ๆ แล้ววันนั้นผมคิดว่ามันอาจจะสายเกินไป ฝากท่านนายกรัฐมนตรีกล้า ๆ หน่อยครับ เพราะว่ามีคนบอกว่าท่านนี้เปรียบเสมือนมะม่วงยังไม่เข้าแกน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ หมดเวลา

นายคมเดช ไชยศิวามงคล (กาฬสินธุ์) : บ่มมาให้สุกเฉย ๆ ลองทำหน้าที่ให้สมบูรณ์ดูครับท่านครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต่อไป คุณสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ ๘ นาทีครับ

นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (เพชรบุรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดเพชรบุรี ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันขอร่วมอภิปรายในเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ๖ ประเด็น ก่อนอื่นดิฉันต้องถามด้วยคำถามที่คิดมาตั้งแต่เริ่มเป็นสมาชิกวุฒิสภาเมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๕๑ ซึ่งช่วงนั้นเป็นช่วงที่มีกระแสของการต้องการแก้ไขรัฐธรรมนูญมาตั้งแต่ครั้งแรกเลย ----------

เพราะตลอดปีกว่า ๆ นี้คำถามที่จะถามก็คือว่า ประชาชนได้อะไรจากการแก้รัฐธรรมนูญ ท่านประธานที่เคารพ เมื่อพิจารณาจากมาตราต่าง ๆ ในรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ แล้วจะเห็นว่าในรัฐธรรมนูญฉบับนี้นั้นให้สิทธิเสรีภาพแก่ประชาชนมากขึ้น แต่มองว่ากลุ่มการเมืองหรือนักการเมืองนั้นอ่อนแอเพราะรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ซึ่งอันที่จริงแล้วการที่รัฐธรรมนูญอันเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศนั้นมีความเข้มงวด ดิฉันว่าไม่ได้มีสิ่งที่เป็นการกระทบให้ประชาชน หรือเรียกว่าสุจริตชนทั่วไปในประเทศไทยนี้ต้องได้รับผลกระทบเลยต่อความเข้มงวดของรัฐธรรมนูญ หรือนักการเมืองที่ประพฤติถูกต้องตามกฎหมาย ดิฉันก็ว่าท่านก็สามารถดำรงอยู่ในตำแหน่งนั้นได้อย่างสุขสบายหรืออย่างปกติ เพราะฉะนั้นดิฉันถือคำที่ว่ากฎหมายจะลงโทษก็ต่อเมื่อคนคนนั้นกระทำความผิดเท่านั้น ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันวันนี้คงไม่มาพูดเรื่อง ๖ ประเด็นที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญตั้งแท่นเอาไว้ เพราะว่ามันเป็นเรื่องที่ทุกคนมีธงอยู่ในใจแล้ว ถ้าเห็นชอบก็จะบอกว่ารัฐธรรมนูญนี้ดี สมแล้ว ถูกต้อง ถ้าไม่เห็นด้วยก็จะบอกว่าไม่ดี ด้วยอุปสรรคทั้งหลายทั้งปวงเพราะฉะนั้นวันนี้จะไม่พูดตรงนี้ แต่ดิฉันจะขอพูดถึงผลงานของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งท่านประธานรัฐสภาได้แต่งตั้งคณะกรรมการชุดนี้ขึ้นจากผู้ทรงเกียรติในสภาแห่งนี้นั่นละขึ้นมา ใช้เวลา ใช้งบประมาณ ใช้แรงกาย แรงใจ ของท่านคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ จนมีผลงานออกมาอย่างนี้ ใน ๓ คณะที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้แตกแยกออกไปเป็นคณะอนุกรรมการเล็ก ๆ นั้น ๓ คณะ คือ

คณะที่ ๑ คณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษาแนวทางการสร้างความสมานฉันท์ทางการเมืองของสังคมไทย

คณะที่ ๒ คณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษาแนวทางการปฏิรูปการเมือง

คณะที่ ๓ คือคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษาแนวทางการแก้ไขรัฐธรรมนูญและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ทั้ง ๓ คณะนั้นได้ทำผลงานออกมาเป็นรูปเล่ม ท่านทั้งหลายในสภาแห่งนี้บอกว่าดี ขอบคุณ แล้วก็เป็นผลงานที่ดิฉันว่าดีจริง ๆ อย่างที่ท่านทั้งหลายกล่าวแล้ว แต่ดิฉันสงสัยว่า ณ วันนี้ทำไมเราจึงเลือกหยิบหรือสนใจเอาแต่เรื่องของการแก้ไขรัฐธรรมนูญมาเพียงเรื่องเดียว ในขณะที่อนุกรรมการอีก ๒ อนุกรรมการนั้นได้ทำผลงานที่ดิฉันว่าสำคัญและยิ่งใหญ่ด้วยซ้ำไป เพราะดิฉันไม่เชื่อว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญจะทำให้เกิดความสมานฉันท์ได้ และดิฉันก็ไม่เชื่อว่าถ้าท่านกลับไปใช้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ จะทำให้บ้านเมืองมีความสมานฉันท์ เพราะฉะนั้นเราควรจะมีแนวทางที่จะใช้อนุกรรมการที่เขาเสนอไว้อีก ๒ คณะ ที่เป็นคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางสร้างความสมานฉันท์ทางการเมืองของสังคมไทย ซึ่งท่านตวง อันทะไชย เป็นประธานนั้น ขอเอ่ยนามได้พูดถึงได้ให้ข้อคิดมากมาย เราต้องจัดการตรงนั้น ต้องมีความจริงใจในการที่จะจัดการตรงนั้นเสียก่อน ในการที่จะให้เกิดความปรองดอง โดยมีความจริงใจให้ ดิฉันขอเน้นว่าต้องมีความจริงใจในการที่จะเจรจาลดอคติอะไรก็แล้วแต่ที่คณะของท่านตวงได้เขียนไว้อย่างดีในหนังสือเล่มนี้ ถ้าทำได้นี่คือเปลาะหนึ่งแล้ว นี่คือขั้นหนึ่งในการที่ท่านจะเกิดการสมานฉันท์อย่างแท้จริง ไม่ใช่สักแต่พูด ให้ทำโดยการกระทำด้วยความจริงใจ นี่เป็นขั้นที่ ๑

แล้วอีกขั้นตอนหนึ่งก็คือคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษาแนวทางการปฏิรูปการเมือง ขอเอ่ยนาม ที่ท่านดอกเตอร์ประเสริฐ ชิตพงศ์ เป็นประธาน ท่านทำสิคะ มาร่วมกันสิคะว่าเราจะปรับโครงสร้างทางอำนาจ พรรคการเมือง นักการเมือง และองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญปรับเสีย ทำเสียก่อน ดำเนินไปตามที่คณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษาแนวทางการปฏิรูปการเมืองได้ทำไว้ในหนังสือเล่มนี้แล้ว ดิฉันเชื่อว่ามันจะทำให้สังคมไทยเราเกิดการสมานฉันท์ แล้วจึงค่อยมาพูดถึงเรื่องการแก้รัฐธรรมนูญของคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษาแนวทางการแก้ไขรัฐธรรมนูญและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ที่ท่าน พลเอก เลิศรัตน์ เป็นประธาน ตามลำดับ ถ้าเป็นไปตามขั้นตอนอย่างนี้ดิฉันเชื่อว่าการสมานฉันท์หรือความปรองดองจะเกิดขึ้นได้อย่างแน่นอน เพราะฉะนั้น ๖ ประเด็นเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่เรามาพูดกัน ๒ วันนี้ ดิฉันว่ามันหาทางออกไม่ได้หรอกค่ะ เพราะมันมีธงอย่างที่ดิฉันพูดไปแล้ว ดิฉันจึงไม่อยากพูดว่าเขตเล็กคนเดียว เบอร์เดียว เขตใหญ่เรียงเบอร์อะไรจะดีกว่ากัน เพราะดิฉันมาจากการเลือกตั้ง แต่ดิฉันบอกได้เลยว่าเขตใหญ่เรียงเบอร์ดีกว่า ในขณะที่ผู้ทรงเกียรติในสภาแห่งนี้ก็บอกเขตเล็ก เบอร์เดียวดีกว่า เห็นไหมคะว่ามันต่างคนต่างคิดต่างมีธง เพราะฉะนั้นอย่าเพิ่งพูดเรื่องนี้ ไปพูดถึงขั้นตอนที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ท่านตั้งหน้าตั้งตาอุตส่าห์เสียสละทุกเรื่องทำมาแล้ว เพราะฉะนั้นดิฉันในฐานะที่เป็นคณะกรรมาธิการสามัญศึกษาการบังคับใช้รัฐธรรมนูญของวุฒิสภาก็เห็นอย่างที่ว่านี้ เพราะฉะนั้นก็สรุปว่าให้ใช้ผลงานของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญแล้วทำไปตามขั้นตอน ขอบคุณค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : หมดเวลาแล้วครับ ต่อไปคุณวรศุลี สุวรรณปริสุทธิ์ ๘ นาที

นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มุกดาหาร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน วรศุลี สุวรรณปริสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมุกดาหาร เป็นสมาชิกรัฐสภาคนหนึ่งในการประชุมในวันนี้ ดิฉันเห็นด้วยในคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและการศึกษาเพื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญ

จากปี ๒๕๔๐ ที่เราใช้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ จนมาถึงปี ๒๕๕๐ แต่ก่อนที่มีการลงมติว่าจะรับร่างหรือไม่รับร่าง จังหวัดมุกดาหารเป็นจังหวัดหนึ่ง อันดับที่ ๒ ที่ไม่รับร่างรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เนื่องจากเกี่ยวกับว่าในสาระสำคัญในกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นอาจจะมีสอดแทรกในสิ่งที่ดี ๆ แต่ในส่วนที่ไม่ดีนั้นก็จะมีบ้างนะคะ ในส่วนที่ดี ๆ นั้นเราไม่สามารถที่จะมองเห็นได้ว่าจะดีหรือไม่ดี แต่หลังจากที่ได้มีการใช้มาแล้ว ๑ ปี ก็สามารถมองเห็นเลยว่าประชาชนในจังหวัดมุกดาหารที่ไม่รับร่างรัฐธรรมนูญนั้นเพราะเหตุใด ดิฉันดีใจนะคะที่คณะกรรมการนี้ได้ตั้ง ๖ ประเด็นให้เป็นข้อสังเกตและให้คณะสมาชิกรัฐสภาทุก ๆ ท่านได้เป็นข้อพิจารณาในการว่าจะแก้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นี้หรือไม่ ในกรณีเรื่องการเลือกตั้งแบบเขตเดียวเบอร์เดียว ตอนนี้เจตนารมณ์ของการให้มีการเลือกตั้งแบบยกพวงคือ ๓ คนนะคะ การยกพวง ๓ คนนี้ การเลือกตั้งประชาชนในพื้นที่นั้นไม่รู้นะคะว่าจะเลือกใคร แต่ในส่วนที่เขาคิดที่จะเลือกนั้นก็คือเลือกกระแสของพรรค เป็นความได้ว่าในพรรคนี้ส่งลงมา ๓ คน คิดว่าใน ๓ คนนั้นมีคนที่ชอบอยู่คนเดียว แต่กรณีว่าอยากจะให้ได้พรรค ๆ นี้ซึ่งเป็นพรรคที่มีนโยบายเข้าสู่ประชาชนโดยตรงอย่างนี้ ก็จะกาไปเลยทั้ง ๓ คน ๑ ๒ ๓ กาไป ทำให้เสียโอกาสสำหรับ ๒ บุคคลนั้นที่อาจจะมีโอกาส คนที่อยู่พรรคอื่นแต่มีเบอร์อื่นนั้นก็อาจจะมีโอกาสนะคะ แต่ในรัฐธรรมนูญนี้กำหนดว่ายกพวง ๓ เบอร์ทำให้ประชาชนนั้นสับสน ------

และยิ่งมาในกรณีนี้นะคะ ถ้ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นี้จะให้ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้มีผลต่อราษฎรโดยตรงนั้นก็เห็นดีนะคะว่าควรจะให้มีการเลือกตั้งแบบเขตเดียว เบอร์เดียว เพราะในกฎหมายรัฐธรรมนูญกำหนดเอาไว้ว่า ๑ คะแนน ๑ สิทธิเลือกตั้ง ๑ คะแนน คือเลือกได้ ๑ คน เป็น ส.ส. ๑ คะแนน คือเลือกตั้งให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทำงานในสภาอันทรงเกียรตินี้ ๑ คน แต่ในกำหนดนั้นที่เลือกตั้งมาในรัฐธรรมนูญกำหนดมาเลือกเป็น ๓ คน ๑ พวงใหญ่ จังหวัดมุกดาหารของดิฉันมีแค่ ๒ คน ก็เสียสิทธิไปแล้ว ๑ คน นี่ละค่ะ ดิฉันจึงบอกว่าถ้าได้มีการปฏิบัติมาแล้วก็จะเห็นว่าจุดบกพร่องนั้นอยู่ตรงไหน ถ้าเรามาแก้ให้เป็นเขตเดียวเบอร์เดียว แต่ในกรณีเขตเดียวเบอร์เดียวนี้ได้รับฟังหลาย ๆ ท่านก็บอกว่าซื้อเสียงง่าย มองอย่างไรคะท่านว่าในการซื้อเสียงง่ายนั้นเป็นการที่ว่าเขาเหล่านั้นได้รับกระแสของนโยบายของพรรคกระชากไป พอได้รับกระแสนั้นกระชากไปแล้ว คนที่อยากจะมาเป็นตัวแทนก็ต้องวิงวอนไหว้วานละค่ะ พระยาเงิน พระยาทอง ไม่ใช่ซื้อเสียงนะคะ ไหว้วอนขอในส่วนของพระยาเงิน พระยาทองว่าจะได้มาเป็นผู้แทนราษฎร เพราะอุดมการณ์ของตัวเองนั้นอยากจะมาเป็นตัวแทนของประชาชนในสภาผู้แทนราษฎรนี้เพื่อที่ต้องการเอาอุดมการณ์ของตนเองนั้นไปแก้ไขและพัฒนาประชาชนให้เข้ากับยุคโลกาภิวัตน์ ณ ขณะนี้นะคะ ดิฉันจึงเห็นด้วยในกรณีที่มีการแบ่งเขตนี้ เจตนารมณ์ในรัฐธรรมนูญนั้นถ้าหากว่ามาเข้าในความคิดและการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสมานฉันท์นี้ ดิฉันก็เห็นชอบด้วยนะคะ ในกรณีของมาตรา ๒๖๖ ก็เป็นผลสะท้อนอย่างหนึ่งนะคะ เป็นผลสะท้อนอย่างหนึ่งให้ตัว ส.ส. นั้นมีความหมายสำหรับประชาชนในการที่เขาต้องการที่จะมาเป็นตัวแทนของประชาชน คำที่เรียกเขาอยู่ตลอดเวลาว่า ส.ส. ก็คือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่ใช่สมาชิกสภาผู้แทนตัวเองนะคะ หรือไม่ใช่เป็นสมาชิกสภาของพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่ง แต่เป็นสภาผู้แทนราษฎรของราษฎรที่เลือกตั้งเขาเข้ามานะคะ ในกรณีของมาตรา ๒๖๖ ที่กำหนดเอาไว้ว่าห้ามให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเข้าไปก้าวก่ายการทำงานของหน่วยงานของรัฐ นี่ก็เป็นอย่างหนึ่งที่ไปเจาะว่าให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนนั้นจะต้องเอาเขตพวงใหญ่ล่ะ เพราะอย่างไร ๆ ถ้ากระแสของพรรคมาแรง เขาเหล่านั้นได้มาเป็นผู้แทนราษฎรแน่ แต่พอได้มาเป็น

ผู้แทนราษฎรแล้วเขามีความคิดที่จะไปแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนหรือไม่ ยิ่งมาสอดคล้อง เจอรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ นี้ห้ามไปก้าวก่ายการทำงานของหน่วยงานของรัฐ นี่ก็คือเป็นเบี้ยล่างของข้าราชการ หน่วยงาน ข้าราชการต่าง ๆ ที่คิดว่าจะกอบโกยเอาเงินงบประมาณของแผ่นดินนะคะ ลงไปในส่วนของกฎหมายคือพระราชบัญญัติงบประมาณที่กำหนดเอาไว้ ภาคอีสานนะคะท่านที่ดิฉันได้อภิปรายมาตลอดเวลาในงบประมาณนั้น ห้ามให้สภาผู้แทนราษฎรไปก้าวก่าย ในขณะที่ ส.ส. คนนั้นได้รับปัญหาจากประชาชนในพื้นที่ภัยแล้ง น้ำท่วม อุบัติเหตุต่าง ๆ ปีหนึ่ง ๆ จัดงบประมาณลงไป พออุทกภัยก็จัดลงไป ๔,๐๐๐ ล้านบาท พอภัยแล้งก็จัดลงไป ๔,๐๐๐ ล้านบาท ๑๐ ปี ๒๐ ปี จัดเข้าไปเป็นกี่พันล้านบาทแล้วคะ ถ้าเอากี่พันล้านบาทนี้มาแก้ไขให้ก็สามารถแก้ไขได้ ต้องฟัง ส.ส. ด้วย รัฐธรรมนูญในฉบับนี้ มาตรา ๒๖๖ ทำให้ ส.ส. เป็นแค่โสสุดนะคะท่าน ภาษาลาวบอกว่าโสสุดแล้วนะคะ ได้มาเป็นผู้แทนราษฎร ทั้ง ๆ ที่อยากจะทำหน้าที่ของตนเองในสภา แต่สุดแล้วค่ะ สุดหนทางแล้วค่ะ เขาเรียก ส.ส. ในพื้นที่ภาคอีสานบอกว่าโสสุดแล้วค่ะท่าน นี่ละค่ะดิฉันจึงจะขอบอกว่านักการเมืองแต่ละท่านมีจิตใจที่จะมาขอคะแนนจากประชาชน แต่สิ่งที่เขาได้คะแนนจากประชาชนคือได้จากความตั้งใจหรือความจริงใจของเขาที่ทำให้ประชาชนนะคะ แล้วประชาชนนั้นเลือกเขามาให้เป็นผู้แทนราษฎร ทีนี้มาเจอกฎหมายฉบับนี้ มาเจอรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ซึ่งเจตนารมณ์ของผู้ที่ร่าง สสร. ที่ร่างมานั้นก็มีเจตนาดี หวังอยากจะให้ผู้แทนราษฎรเป็นผู้แทนราษฎรจริง ๆ แต่จริง ๆ แล้วความเป็นจริงนั้นมันไม่ใช่อย่างนั้น เพราะต่างคนต่างความคิดนะคะ ต่างพื้นที่ ต่างการบริหาร ต่างพื้นที่ ต่างการอยู่รอดนะคะ ดิฉันจึงจะขอบอกว่าเห็นดีเห็นชอบในการที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้ตั้งข้อคิดนี้ขึ้นมาว่าให้มีการแก้ไขใน ๖ ประเด็นนี้ ใน ๖ ประเด็นนี้ ดิฉันก็คงพูดได้แค่ ๒ ประเด็นนี้เพราะเวลาใกล้จะหมดแล้วค่ะ ----------

แต่ก็ขอจะพูดว่าในมาตรา ๒๖๖ นี้ ถ้าจะแก้ไขนะคะ แก้เร็วยิ่งแก้ยิ่งดีนะคะ แต่ในกรณีที่แก้ไขแล้วถ้าเกิดมีการแก้ไขก็จะเข้ารัฐธรรมนูญในการว่า ถ้าแก้ไขรัฐธรรมนูญแล้วก็จะต้องมีการยุบสภา เลิกให้ ส.ส. ทีนี้ ส.ส. ที่แก้ไขไปแล้วได้ยุบสภาเขามีความผิดหรือเปล่าคะ แก้รัฐธรรมนูญเสร็จปุ๊บก็ต้องเอามากำหนดใช้ พอกำหนดใช้ก็ต้องให้ยุบสภาเลือกตั้ง ส.ส.เข้ามาใหม่ ดิฉันอยากจะขอให้คณะกรรมการว่าถ้าหากว่ามีการแก้รัฐธรรมนูญก็ขอให้มีบทเฉพาะกาลไว้ด้วย ให้ถึงวาระแล้วก็ค่อยมายุบสภาแล้วก็เลือกตั้งเข้ามาใหม่ในแนวทางของรัฐธรรมนูญปีใหม่นะคะ ขอขอบคุณค่ะท่านประธาน ไม่ขอใช้เวลาเกินนี้ค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปท่านพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน ๑๐ นาทีครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงราย) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงราย พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ผมก็ดีใจเล็ก ๆ นะครับ ที่มีวันนี้ที่มีคณะกรรมการเพื่อที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญ เหตุก็คือว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นั้น เป็นรัฐธรรมนูญของประชาชน เพื่อประชาชน โดยประชาชน อันนี้ละครับทำให้สร้างปรากฏการณ์ใหม่ ประวัติศาสตร์ชาติไทยได้จารึกชื่อบุคคล ซึ่งอยู่ในรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๔๐ นั้น คือท่าน พันตำรวจโท ดอกเตอร์ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี คนที่ ๒๓ ตลอดเวลา ๕ ปีภายใต้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เปิดโอกาสให้นายกรัฐมนตรีคนนี้ ได้ทำคุณประโยชน์ให้กับประเทศชาติรับใช้ประชาชน คนยากคนจนทำให้คนรักทั้งประเทศ นี่คือเหตุ เหตุนี้เองทำให้มีคนอิจฉาริษยา บุคคลที่เคยมีอำนาจกลับสูญเสียผลประโยชน์เพราะรัฐธรรมนูญฉบับนี้ จึงเป็นที่มาของความกลัวนั้น ความกลัวก็ทำให้เกิดความเสื่อมแก่บุคคลที่กลัว มีการสร้างมวลชน ปลุกปั่นขึ้นมาล้มล้างขับไล่นายกรัฐมนตรีทักษิณ จนเหตุการณ์สุกงอม ปฏิวัติรัฐประหาร ข้ออ้างไม่จงรักภักดีแล้วก็ที่ร้ายแรงที่สุดก็คือโกง โกงเยอะมาก ขายประเทศ เหมือนยุคท่านชาติชาย ชุณหะวัน ไม่มีผิด สุดท้ายชาวบ้านเขาบอกว่าปฏิวัติรัฐประหารแล้วไข่ออกมาหัวเป็นตัวเงินตัวทอง หางเป็นปีศาจคาบไปป์ แปลงร่างเป็นการปฏิวัติซ่อนรูป รัฐธรรมนูญ

ปี ๒๕๕๐ นั้นส่งผลกระทบต่อประเทศอย่างรวดเร็ว ยุบพรรคไทยรักไทย ยุบพรรคพลังประชาชน นายกรัฐมนตรีที่มาจากการเลือกตั้งนายสมัคร สุนทรเวช นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ ต้องมีอันเป็นไป เพราะรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เกิดนายกรัฐมนตรีวิธีพิเศษขึ้นมาแถลงนโยบายที่กระทรวงการต่างประเทศ โดยมีนายกษิต คลั่งชาติ นี่นามสกุลชาวบ้านตั้งให้ใหม่นะ ตอนที่ไปปิดสนามบินนั้นบอกว่าคนอื่นคลั่งชาติ วันนี้มากล่าวหาคนอื่นคลั่งชาติ เสื้อเหลืองกำลังจะไปทำหน้าที่เอาที่ดินคืน แล้วตัวเองเป็นเสื้ออะไรตอนนี้สับสน ท่านประธานครับ สถานการณ์ปัจจุบันเขาเรียกว่าระบอบมาร์คซิส กู้อย่างเดียว กู้มากที่สุดในประวัติศาสตร์ของประเทศไทย โยกย้ายข้าราชการจนอกสั่นขวัญหาย วันนี้ก็ตั้ง ผบ.ตร. ไม่ได้ นี่คือประเทศไทยวันนี้ระบอบมาร์คซิสสั่งการมีเทปลับ เข่นฆ่าประชาชน อันนี้เป็นข้ออ้าง ซึ่งเทปเต็ม ๆ กำลังจะออกมา ลดแรงเสียดทาน ลดแรงกดดันของสังคม ซื้อเวลา เกิดคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญขึ้นมา เสื้อเหลือง เสื้อแดงแก้ปัญหาอย่างไรครับ สุดท้ายมาสรุปที่แก้รัฐธรรมนูญ ๖ ประเด็น ----------

ผมถามคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ผมฝากไป ผมเคยถามท่านรองนายกรัฐมนตรีฝ่ายความมั่นคง นายสุเทพ เทือกสุบรรณ ว่ารถเมล์ ๕๒ คันที่เอามาปิดล้อม เอามาทำให้เผาบ้านเผาเมืองนั้นตอนนี้จับคนขับรถเมล์ ๕๒ คนได้หรือยัง รถบรรทุกแก๊ส ๒๐ ตัน ซึ่งทำลายล้างหลาย ๆ กิโลเมตรนั้นตอนนี้จับคนที่ขับรถแก๊สมาได้หรือยัง แล้วท่านจะสมานฉันท์ได้อย่างไร ผู้ชุมนุมหายไป ๑๓ คน วันนี้ก็ยังหาไม่เจอเลย แล้วญาติพี่น้องเขาจะยอมสมานฉันท์กับท่านหรือครับ สมานฉันท์อย่างไร ประชาชนเขาลงชื่ออยู่ ๗๐,๐๐๐ คน ขอแก้ไขรัฐธรรมนูญทั้งฉบับ แต่ไม่มีการหยิบยกขึ้นมาทั้ง ๆ ที่เข้าวาระไปแล้ว รอคิวอยู่แล้วทำไมไม่หยิบยกขึ้นมา วันนี้จะมาขอแก้ไขแค่ ๖ ประเด็น เกิดประโยชน์กับใครบ้าง ผมขอกล่าวหาว่าแก้ไขเพื่อตัวเอง บริหารประเทศไม่ได้ใช่ไหมครับ จะไปกู้เงินแล้วมันติดขัดใช่ไหมครับ เพราะรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๙๐ ทำไมนายสมัคร นายสมชายอยู่ได้ ท่านอยู่ไม่ได้ท่านจะแก้ ท่านมีเสียงข้างมากใช่ไหมครับ ยุบพรรค มาตรา ๒๓๗ พรรคการเมืองใหญ่บางพรรคกำลังจะถูกยุบใช่ไหมครับ เลยต้องรีบแก้ไขรัฐธรรมนูญไว้ก่อนเพื่อให้พ้นจากกรณีนี้ ผมถึงบอกว่าแก้เพื่อตัวเอง ข่าวว่าจะตั้ง สสร. ๓ ซื้อเวลาไปอีกปีครึ่ง แล้วก็แก้ ๖ ประเด็น มันคุ้มไหมครับ ผมว่าไม่คุ้มกับงบประมาณของประเทศ ผมฝากท่านประธานคณะกรรมการ มาตรา ๓๐๙ ท่านเอาไปเก็บไว้ที่ไหน มาตราสุดท้ายครับ หัวตัวเงินตัวทองหางเป็นปีศาจคาบไปป์ อันนี้หางมันละครับ มาตรานี้ละทำให้ประเทศไทยไปไม่ถึงไหน ทำไมท่านไม่พูดถึงเลยครับ เอาออกไปเถอะครับมาตราสุดท้าย ถ้ากลัวอย่าทำ ทำแล้วไม่ต้องกลัว พี่น้องประชาชนหวังว่าวันนี้น่าจะมีข่าวดีบ้าง ประชาธิปไตยเต็มใบประชาธิปไตยที่แท้จริงซึ่งพี่น้องคนไทยทั้งประเทศต้องการ คอยดูวันที่ ๑๙ สิครับ วันนี้อภิปรายในสภากันทั้งวุฒิสมาชิก ทั้ง ส.ส. ถ้าเขาพอใจเขาก็จะไม่ออกมาวันที่ ๑๙ แต่ถ้าเขาคิดว่าการอภิปราย ๖ ประเด็นนั้นไม่เพียงพอต่อความต้องการของพี่น้องประชาชนทั้งประเทศ เขาก็จะออกมาแสดงพลังอย่างสงบและสันติ ท่านประธานที่เคารพอย่าปล่อยให้ประเทศอยู่ไปอย่างนี้ ถ้าท่านไม่ช่วยกันแก้ไข คนไทย ประเทศไทยจะเสียใจลางร้ายของการล่มสลายมันใกล้เข้ามาแล้ว นายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์เวลาก็เหลือน้อยแล้ว รีบสร้างวีรกรรมที่ดีให้กับประเทศเสีย อายุยังน้อย วันนี้ทำคุณประโยชน์แล้วก็ยุบสภาเสีย

แล้วท่านก็จะเป็นวีรบุรุษที่ท่านตั้งไว้ในโอกาสต่อไป ผมฝากพี่น้องประชาชนว่าวันนี้ผมผิดหวังร่วมกับพี่น้อง สักวันหนึ่งหวังว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ทั้งฉบับจะเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎร จะเข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภา ขอให้เชื่อมั่นในระบบรัฐสภา ขอให้พี่น้องประชาชนอดทนแล้วก็รอคอย วันหนึ่งแสงสว่างปลายอุโมงค์มันก็จะเกิดขึ้น ขอบคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : รักษาเวลาได้ดีมาก ขอบคุณครับ ต่อไปเชิญท่านสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย ๘ นาทีครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : ขอบคุณครับท่านประธานครับ ผม สุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นผมกราบเรียนท่านประธานว่าการประชุมของพวกเราวันนี้เป็นการประชุมโดยการร้องขอของท่านนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๗๙ คือการขอรับฟังความคิดเห็นจากสมาชิกรัฐสภา แต่ไม่ปรากฏว่ามีคณะรัฐมนตรีอยู่รับฟังเลยแม้แต่คนเดียวในขณะนี้

ประเด็นที่ผมอยากจะขอกราบเรียนก็คือว่า วันนี้เป็นการพิจารณารายงานของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อศึกษาถึงแนวทางในการที่จะยุติปัญหาข้อขัดแย้งของสังคมไทยที่เป็นอยู่ในขณะนี้ ซึ่งทางคณะกรรมการสมานฉันท์ก็ได้กรุณาเสนอแนวทางขึ้นมาทั้งหมด ๓ กรอบ ท่านประธาน ก็คือกรอบการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขปัญหารัฐธรรมนูญ กรอบการปฏิรูปการเมืองและกรอบการแก้ไขรัฐธรรมนูญ แต่เพื่อนสมาชิกวันนี้อภิปรายกันทั้งวันตั้งแต่เช้ามาจนถึงขณะนี้ ปรากฏว่าพวกเราให้น้ำหนักไปแต่กรอบที่ ๓ กรอบเดียว ก็คือเรื่องของการแก้ไขรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นถ้าเผื่อเราให้น้ำหนักแต่เรื่องกรอบการแก้ไขรัฐธรรมนูญเพียงอย่างเดียว โดยละอีก ๒ กรอบที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญเสนอมา ก็คือกรอบการสมานฉันท์และกรอบการปฏิรูปการเมืองแล้ว ผมเชื่อว่าลำพังการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นจะไม่นำไปสู่การยุติความขัดแย้งแล้วคืนความสมานฉันท์ให้กับผู้คนในสังคมไทยได้ เหตุผลที่ผมได้แสดงความคิดเห็นเช่นนั้น ก็เพราะผมเห็นอย่างนี้ครับ ท่านประธานครับ ในกรอบที่ ๑ คือกรอบการสมานฉันท์ ทางอนุกรรมการได้กรุณาเสนอวิธีการไว้หลายวิธีการ ทั้งหมดมี ๖ วิธีการ แต่ที่น่าสนใจและผมเห็นว่าเป็นวิธีการที่ฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้านสามารถดำเนินงานได้ทันที ลงมือทำงานได้ทันทีโดยไม่ต้องใช้งบประมาณแผ่นดินเลยก็คือ ๑. เรื่องการลดทิฐิ ลดอคติ ลดวิวาทะ แต่เรายังคงเห็นการตอบโต้ซึ่งกันและกันระหว่างฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน เรายังคงเห็นโฆษกรัฐบาล โฆษกฝ่ายค้านออกทีวี ตอบโต้กันเป็นรายวัน ให้หยุดการตอบโต้ใส่ร้ายทางการเมือง เรายังเห็นคลิป (Clip) เสียง หยิบมาตอบโต้กันในสภา วิธีการที่ ๒ ก็คือบอกรัฐบาล ฝ่ายค้านลดเงื่อนไขความขัดแย้งที่มีอยู่ รัฐบาลฝ่ายค้านทำได้ทันทีครับ แต่ท่านไม่ทำ ตรงกันข้ามท่านยังคงสร้างเงื่อนไขที่จะทำให้เกิดความรุนแรงทางการเมือง วิธีการที่ ๓ คือการจัดให้มีการเจรจาเพื่อสันติภาพ ผมไม่เห็นว่ามีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะริเริ่ม หรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเรียกร้องให้อีกฝ่ายหนึ่งริเริ่มจัดให้มีการเจรจาเพื่อยุติปัญหาข้อพิพาท ทั้ง ๓ อย่างนี้ ๓ วิธีการนี้เป็นวิธีการที่สามารถทำได้ทันที ท่านประธาน แล้วริเริ่มได้เลยโดยไม่ต้องใช้งบประมาณแผ่นดิน ไม่ต้องตั้งกรรมการอิสระหรือตั้ง สสร. ๓ ขึ้นมาดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ด้วยซ้ำไป กรอบที่ ๒ คือกรอบ

ของการปฏิรูปการเมือง อนุกรรมการปฏิรูปการเมืองเสนอแนวทางไว้หลายเรื่องครับท่านประธานครับ สั้น ๆ ที่ผมเห็นว่าสำคัญและเดี๋ยวเชื่อมโยงกับเรื่องของการแก้รัฐธรรมนูญด้วย ก็คือปฏิรูปเรื่องโครงสร้างอำนาจ เขียนไว้น่าสนใจในรายงานฉบับนี้ตั้งแต่หน้า ๒๐ เป็นต้นไปท่านประธาน บอกว่าเหตุผลของการปฏิรูปโครงสร้างอำนาจก็คือต้องจัดให้มีการแบ่งแยกอำนาจอธิปไตยอย่างชัดเจน ตั้งแต่อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร อำนาจตุลาการและอำนาจขององค์กรอิสระ มิให้มีอำนาจมากจนเกินไปจนเปรียบเสมือนจะเป็นอีกอำนาจหนึ่ง นั่นคือรายงานที่ปรากฏอยู่ในรายงานการสมานฉันท์ของรายงานฉบับนี้ แต่ปรากฏว่าเราไม่เห็นเสนอเรื่องแก้รัฐธรรมนูญเพื่อมารองรับเรื่องการแบ่งแยกอำนาจ เสนอปฏิรูปการเมืองเรื่องการบริหารราชการแผ่นดิน การปฏิรูปการเมืองในเรื่องของการเมือง โดยพูดชัดเจนครับว่าเรื่องการเมืองต้องปฏิรูปพรรคการเมืองและปฏิรูปนักการเมือง แต่ ๖ ประเด็นที่เราเสนอแก้ไขรัฐธรรมนูญมาไม่ได้ตอบโจทย์ตรงนี้เลยครับว่าจะปฏิรูปเรื่องการบริหารราชการแผ่นดินเช่นไร จะปฏิรูปพรรคการเมืองเช่นไร และสุดท้ายจะนำไปสู่การปฏิรูปนักการเมืองเช่นไร กรอบปฏิรูปต่อไปเสนอเรื่องการปฏิรูปวัฒนธรรมทางการเมืองบอกว่าต้องปลูกจิตสำนึกของผู้คนในประเทศตั้งแต่เยาวชนให้มีจิตสำนึกในการรักประชาธิปไตย เรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่ทำได้ทันทีท่านประธาน ง่าย ๆ ที่สุดผ่านกรมประชาสัมพันธ์ โดยท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีริเริ่มได้เลย แต่เราก็ไม่เห็นมีการริเริ่มในส่วนนี้

ประเด็นที่ ๓ คือปฏิรูปทางการเมืองของภาคส่วนต่าง ๆ ให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น ผมไม่เห็น ๖ ประเด็นในการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่จะไปเพิ่มอำนาจให้กับประชาชน พูดตรงไหนครับที่จะมาเพิ่มอำนาจให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองกับพรรคการเมืองหรือนักการเมืองมากขึ้น

ประเด็นสุดท้ายที่ผมอยากจะเสนอก็คือ กรอบที่ ๒ เสนอว่าปฏิรูปหลักนิติธรรม โดยปฏิรูปกฎหมายให้เป็นธรรม บังคับใช้กฎหมายไม่ให้มี ๒ มาตรฐานเกิดขึ้น รัฐธรรมนูญฉบับนี้เขียนไว้แล้วท่านประธานครับ เรื่องของการปฏิรูประบบหลักนิติธรรม

ของประเทศไทย โดยให้ออกกฎหมายจัดตั้งองค์กร ๒ องค์กร คือองค์กรที่ ๑ องค์กรว่าด้วยการปฏิรูปกฎหมาย กับองค์กรที่ ๒ ว่าด้วยองค์กรปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทย ----------

สภาแห่งนี้ทำได้เลยทันทีครับ ไปเร่งรัดสิครับออกกฎหมาย ๒ ฉบับนี้มา เพื่อที่จะให้มีการปฏิรูปกฎหมาย เพื่อที่จะให้มีการปฏิรูประบบกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทย ถ้าท่านเห็นว่ากระบวนการยุติธรรมของประเทศไทยยังมี ๒ มาตรฐาน รัฐธรรมนูญฉบับนี้เปิดช่องให้ออกกฎหมายปฏิรูประบบกระบวนการยุติธรรมได้แล้ว ง่ายที่สุด ง่ายกว่าการไปแก้รัฐธรรมนูญด้วยซ้ำไป

ประเด็นที่ ๓ คือประเด็นสุดท้ายที่ผมจะขอกราบเรียนก็คือว่า ประเด็นเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญใน ๖ ประเด็น ใน ๖ ประเด็นผมกราบเรียนท่านประธานครับว่าผมเห็นมีประเด็นเดียวที่เชื่อมโยงกับแนวคิดของคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษาแนวทางการปฏิรูปการเมืองของประเทศไทย คือมาตรา ๑๙๐ ซึ่งว่าด้วยเรื่องของการบริหารราชการแผ่นดิน นอกนั้นอีก ๕ ประเด็นที่เหลือ ไม่ได้ตอบโจทย์ของการปฏิรูปการเมือง หรือตอบโจทย์ในเรื่องของแนวทางสมานฉันท์แต่อย่างใดทั้งสิ้น เมื่อเหตุผลมันเชื่อมโยงกันเช่นนี้ ผมจึงพยายามจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังคณะรัฐมนตรีซึ่งไม่ได้อยู่ฟังในที่นี้ว่าลำพังการแก้รัฐธรรมนูญนั้นไม่สามารถสร้างความสมานฉันท์ให้กับผู้คนในสังคมได้ ถ้าท่านไม่ทำทั้ง ๓ กรอบไปพร้อม ๆ กัน คือกรอบเรื่องของการสมานฉันท์ กรอบเรื่องของการปฏิรูปการเมืองควบคู่ไปกับเรื่องของการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ถ้ามีความจำเป็นต้องแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับ ๒ กรอบแรก คำถามจึงมีอยู่ว่า แล้วการแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อให้สอดคล้องกับ ๒ กรอบแรกนั้น คือการแก้ไขส่วนใดบ้าง นั่นคือรายละเอียดที่ต้องมาศึกษาครับ หลังจากศึกษาจนกระทั่งได้ความคิดที่ตกผลึกแล้ว เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมต้องกลับไปถามประชาชน ซึ่งเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยอีกด้วย ผมกราบเรียนเป็นข้อมูลเพิ่มเติมครับว่า รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นั้นแท้ที่จริงแล้วก็มาจากรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ โดยเอาประสบการณ์ของการบังคับใช้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ๙ ปีเศษ ๆ มาถอดประสบการณ์แล้วแก้ไขข้อบกพร่อง ผมอยากจะกราบเรียนครับว่า เราคงไม่ลืมบทเรียนที่เกิดขึ้นในสมัยที่เราใช้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ซึ่งมี ส.ส. มาจากการเลือกตั้งเขตเล็กเบอร์เดียว มี ส.ว. มาจากการเลือกตั้งทั้งหมด แต่เราได้ปรากฏการณ์ เราได้บทเรียนของการเรียนรู้ว่าสังคมขนานนาม ๒ สภาว่าเป็นสภาผัวเมีย สภาทาส สภาหมอนข้าง แล้วแต่จะพูดกัน เราคงไม่ลืมบทเรียนที่ฝ่ายนิติบัญญัติในยุคนั้น

ออกกฎหมายแปลงค่าสัมปทานโทรคมนาคมเป็นภาษีสรรพสามิต เพื่อเอื้อประโยชน์ต่อเอกชนให้ได้เปรียบภาครัฐ เราคงไม่ลืมการออกกฎหมายโทรคมนาคมเพิ่มสัดส่วนให้คนต่างด้าวถือหุ้นได้เพิ่มขึ้น แล้ววันรุ่งขึ้นมีการขายหุ้น เราคงไม่ลืมการแก้กฎหมายเกี่ยวกับภาษีศุลกากรขาเข้า เพื่อเอื้อให้ผู้นำเข้าอุปกรณ์ดาวเทียมได้ส่วนลดในค่าภาษีสรรพสามิต ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปคุณอภิชาต การิกาญจน์ และคุณสุรพงษ์ เสร็จแล้วก็จะให้มีการตอบ เชิญคุณอภิชาต ๑๐ นาทีครับ

นายอภิชาต การิกาญจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายอภิชาต การิกาญจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมจะขอแสดงความคิดเห็นในกรอบที่ ๒ กรอบการปฏิรูปการเมืองเพียงเรื่องเดียวนะครับ ผมคิดว่าเรามีปัญหาที่จำเป็นจะต้องมีการปฏิรูปการเมือง จากปัญหาสภาพการเมืองที่เราเห็นอยู่นะครับ

ประการที่ ๑ เราได้เห็นว่าอำนาจทางการเมืองที่เป็นอยู่ในขณะนี้ยังไม่เป็นอำนาจทางการเมืองของประชาชนอย่างแท้จริง เราเห็นได้จากการเมืองในระบบรัฐสภาขาดความเชื่อถือ ขาดความไว้วางใจจากสังคม บรรยากาศของการทำหน้าที่ของผู้แทนราษฎรเป็นสิ่งที่เราได้เห็นกันอยู่ว่าเราจะปรับอย่างไร ที่จะให้สภานี้กลับมาเป็นสภาที่ยืนอยู่บนความเชื่อถือไว้วางใจของสังคมในวันข้างหน้า

ประการที่ ๒ ปรากฏการณ์ที่เราได้เห็นก็คือ การเมืองนอกระบบหรือการเมืองภาคประชาชน จะมีบทบาทมากขึ้นในการใช้ให้เป็นพลังอำนาจของประชาชน แทนอำนาจในระบบ

ประการที่ ๓ เราได้เห็นว่าการเมืองในเมืองไทย เราไปติดอยู่กับตัวนักการเมือง จนละเลยหลักประชาธิปไตยที่แท้จริง เราจะเห็นได้ว่าบรรยากาศทางการเมืองในช่วงหลัง เราปล่อยให้นักการเมืองลากประชาชนไปคนละทิศคนละทาง แตกเป็นกลุ่ม แตกเป็นเสี่ยง ----------

จำเป็นอย่างยิ่งที่การปฏิรูปการเมืองจะต้องนำการเมืองกลับมาสู่สภาพที่เราเรียกว่าอำนาจทางการเมืองของประชาชนต้องกลับมาอยู่ในระบบรัฐสภา

ประการต่อไป องค์กรตามรัฐธรรมนูญบางส่วนยังไม่ทำให้ระบบการเมืองเป็นการเมืองดีอย่างแท้จริง เช่น กกต. ไม่สามารถจัดการเลือกตั้งให้สุจริต เที่ยงธรรม กกต. ไม่สามารถแก้ปัญหาการซื้อเสียงได้ แล้ววันนี้ในระดับท้องถิ่นไม่ว่าจะเป็นเทศบาล เป็น อบจ. เราจะเห็นได้ว่าเสียงทุกเสียงในบางที่เป็นเสียงที่ต้องแลกด้วยเงินทั้งนั้น ปัญหาเรื่องตุลาการภิวัตน์ วันนี้องค์กรตามรัฐธรรมนูญที่เรียกว่า ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ทำให้ศาลมีอำนาจล้นเกิน อำนาจทางอธิปไตยไม่ได้อยู่บนฐานทางอำนาจของประชาชนในสภา แต่ไปอยู่ที่ศาลรัฐธรรมนูญ ถึงเวลาหรือยังครับที่เราต้องทบทวนบทบาทของศาลรัฐธรรมนูญ ปรากฏการณ์ในทางสังคม วันเวลาที่ผ่านมาเราจะเห็นว่าการวิพากษ์สังคมมีมากขึ้น ผู้คนกล้าวิพากษ์วิจารณ์องค์กรต่าง ๆ ในสังคมมากขึ้น คนชั้นล่างกล้าแสดงความคิดเห็นที่จะมีลักษณะในการต่อต้านอำนาจมากขึ้น คนในสังคมชั้นล่างไม่ฟังคนชั้นบนเช่นแต่เดิม แต่จะฟังใครก็ได้ที่สามารถดูแลแก้ปัญหาปากท้องของกลุ่มของคนยากจนได้ นี่คือสิ่งที่เราเห็นว่าเป็นปรากฏการณ์ที่เปลี่ยนไปในช่วงหลังของการเมือง ผมคิดว่าสังคมไทยของเรากำลังก้าวเคลื่อนไปสู่สังคมที่เราอาจจะเรียกได้ว่าสังคมประชาธิปไตยเสรีนิยมมากขึ้น เราจะเห็นได้ว่าผู้คนในสังคมโหยหาความเป็นอิสระ โหยหาสิทธิและเสรีภาพในทางการเมืองมากขึ้น เพราะฉะนั้นเราจึงได้เห็นปรากฏการณ์ที่พอจะประเมินได้ว่า

๑. คนต่อต้านการรัฐประหารมากขึ้น

๒. คณะรัฐประหารซึ่งมาไม่ถูกต้องตามครรลองการเมือง ยึดอำนาจได้ แต่ไม่สามารถปกครองประเทศนี้ได้ ต้องคืนอำนาจให้กับประชาชนโดยการจัดการเลือกตั้งอย่างรวดเร็ว

เมื่อสังคมเปลี่ยนไป ผมคิดว่าสังคมน่าจะต้องการกติกาประชาธิปไตยแบบใหม่มากขึ้น ผมเลยไม่ติดใจทั้งปี ๒๕๔๐ และปี ๒๕๕๐ แต่ผมคิดว่ารัฐธรรมนูญหรือกติกาประชาธิปไตยแบบใหม่จะต้องเกิดขึ้น ต้องมีรัฐธรรมนูญที่สอดคล้องกับสภาพการณ์ของการเมืองและสังคมที่เปลี่ยนไปในวันนี้จะต้องเป็นประชาธิปไตยที่เป็นสากลมากขึ้น

รัฐธรรมนูญจะร่างอย่างไรก็แล้วแต่จะต้องเสริมสร้างระบบการเมืองและสถาบันการเมืองให้แข็งแกร่ง รัฐธรรมนูญต้องเป็นหลักเพื่อมารองรับความเปลี่ยนแปลงไปในวันข้างหน้า แล้วผมคิดว่าสังคมจะเคลื่อนตัวไปในทิศทางตามที่เราจะวางกรอบของรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นรัฐธรรมนูญในทัศนะของผมจะต้องเป็นรัฐธรรมนูญที่เป็นหลักทั่วไปที่ไม่ต้องใส่รายละเอียดถี่ยิบเหมือนกับของปี ๒๕๕๐ แต่รายละเอียดปลีกย่อยการแก้ปัญหาทางการเมือง ปัญหาของการปฏิรูปจะต้องไปอยู่ในส่วนอื่นไม่ว่าจะเป็นนโยบายของแต่ละพรรคการเมืองที่เสนอเข้ามาแข่งขันในทางการเมืองก็แล้วแต่ เราจะเห็นได้ว่าประสบการณ์ที่ผ่านมาเราร่างรัฐธรรมนูญเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าทางการเมืองเท่านั้น เพราะฉะนั้นการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ปัญหาเฉพาะหน้าทางการเมืองไม่สามารถเป็นรัฐธรรมนูญที่จะสร้างความแข็งแกร่ง สร้างความมั่นคงให้กับองค์กรและสถาบันทางการเมืองได้ ----------

เมื่อเป็นเช่นนี้เราจะเห็นว่าระบบเก่าที่เราเห็นอยู่ในการเมืองกำลังถูกท้าทายจากกลุ่มคนในสังคมมากขึ้น ระเบียบสังคมการเมืองต้องการการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบการเมืองใหม่ ข้อวิพากษ์ของการเมืองแบบเก่ากับการเมืองแบบใหม่เกิดจากผู้คนได้รับการเรียนรู้มากขึ้นจากความเปลี่ยนแปลงของการเมืองในช่วงเวลาที่ผ่านมา ผู้คนเรียนรู้การเมืองจากม็อบ ผู้คนเรียนรู้การเมืองจากสื่อที่เป็นสื่อที่เป็นอิสระมากขึ้น ปรากฏการณ์เหล่านี้ท้าทายคณะกรรมการปฏิรูปการเมืองว่าถึงเวลาหรือยังครับที่เราจะต้องมีรัฐธรรมนูญที่สามารถสนองตอบต่อการพัฒนาการเมือง ขจัดนักการเมืองเลวออกไปจากการเมือง แล้วเลือกสรรนักการเมืองดี ๆ เข้ามาทำหน้าที่ในการจัดสรรบ้านเมือง เราไม่มีทางเลือกครับคนที่เข้าสู่การเมืองในแต่ละที่ เรามาจากที่มาที่ต่างกัน เราไม่มีโอกาสเลือกได้คนดีทั้งหมดหรอกครับ เพราะฉะนั้นการเมืองจึงเป็นทั้งการเมืองดีและการเมืองเลว แต่จะเป็นไปเช่นไรก็ตามการเมืองจะต้องเดินไปตามกระบวนการ โดยไม่มีอำนาจนอกระบบเข้ามาแทรกแซง เราจะต้องทำการเมืองให้มั่นคง แล้วสามารถขจัดอำนาจนอกระบบให้ได้ เราต้องการการเมืองที่มีผู้นำที่เป็นประชาธิปไตย มีผู้นำที่กล้าหาญที่จะรับฟังข้อมูลรอบข้าง เป็นผู้นำที่สามารถตัดสินใจทางการเมือง แล้วมีส่วนในการเสริมสร้างให้ระบบรัฐสภาของเราได้กลับมายืนอยู่บนความเชื่อถือไว้วางใจของสังคมในวันข้างหน้าให้ได้ครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายประสพสุข บุญเดช รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญท่านสุรพงษ์เชิญครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ก่อนที่ผมจะอภิปรายผมอยากจะเรียนถามท่านประธานอย่างนี้ครับว่าวันนี้เรากำลังพิจารณาคำขอของรัฐบาลโดยท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ ขอเปิดอภิปรายทั่วไปในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ตามมาตรา ๑๗๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกทั้งสภาผู้แทนราษฎร

และวุฒิสภา แต่วันนี้ผมไม่เห็นมีคณะรัฐมนตรีนั่งอยู่แม้แต่คนเดียว ไม่รู้แล้วจะฟังแล้วจะพิจารณาอย่างไรครับ ท่านประธานช่วยเชิญท่านรัฐมนตรีเข้ามาหน่อยครับ หรือว่านายกรัฐมนตรีท่านมัวแต่ไป ผบ.ตร. ตั้งไม่เสร็จก็เลยไม่มา มีปัญหาหรืออย่างไรครับ ขอท่านประธานช่วยเรียนเชิญคณะรัฐมนตรีมารับฟังด้วย เพราะฉะนั้นผมพูดไปแล้วไม่มีประโยชน์ เพราะ ครม. ไม่ได้อยู่ฟัง แล้วขอเสนอให้สภาแห่งนี้เปิดพิจารณาเรื่องนี้ ท่านประธานต้องวินิจฉัยหน่อยครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ให้ท่านอภิปรายไปเรื่อย ๆ นะครับ เดี๋ยวจะให้ท่านเลขาธิการไปประสานครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ได้ครับท่านประธาน พี่น้องประชาชนที่ฟังรายการ ดูรายการนี้เป็นพยานนะครับว่าไม่มีคณะรัฐมนตรีแม้แต่ท่านเดียวขึ้นมานั่งบนบัลลังก์ ท่านประธานครับ วันนี้ผมจะอภิปรายประเด็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้พิจารณามา คำตอบของผมคือผมเห็นด้วยให้มีการแก้ไขครับ เหตุผลที่ผมเห็นด้วยก็เริ่มตั้งแต่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ตอนนั้นมีการรับร่างไม่รับร่างรัฐธรรมนูญ ผมไม่เห็นด้วยเพราะรัฐธรรมนูญฉบับนี้เขียนขึ้นมาโดยกลุ่มคนที่ไม่ใช่ตัวแทนของพี่น้องประชาชน พูดง่าย ๆ ไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง เป็นตัวแทนของกลุ่มที่ทำรัฐประหาร ผู้ร่างรัฐธรรมนูญแต่ละท่านไม่ได้เข้าใจความเป็นผู้แทนของปวงชน พูดง่าย ๆ ไม่เคยได้มีโอกาสรับใช้พี่น้องประชาชนเหมือนอย่างพวกผม --------

ผู้ร่างไม่เข้าใจถึงการเลือกตั้ง ไม่มีจิตวิญญาณของความเป็นประชาธิปไตย เดี๋ยวผมจะยกตัวอย่างให้เห็นครับว่าไม่มีจิตวิญญาณของความเป็นประชาธิปไตยอย่างไร ผู้ร่างรัฐธรรมนูญไม่เคยทวงถาม หรือไม่เคยถามความต้องการของประชาชน ใช้ทหารลงในพื้นที่ อย่างในจังหวัดเชียงใหม่ของผมเอาทหารถือปืนออกไป ไปบอกพี่น้องประชาชนในช่วงของการรณรงค์ว่าจะรับร่างหรือไม่รับร่าง ปี ๒๕๕๐ ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เอาปืนลงไปจ่อหัวของพี่น้องประชาชนบอกว่ารับไปก่อนเถอะแล้วค่อยมาแก้กัน อย่างนี้ถามว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้มันเป็นประชาธิปไตยหรือไม่ ที่สำคัญที่สุดครับท่านประธาน ผมอยากจะเล่าให้พี่น้องประชาชนที่ฟังการอภิปรายของผมในวันนี้ด้วยว่าในช่วงระหว่างการรับร่างหรือไม่รับร่างรัฐธรรมนูญ พรรคไทยรักไทยของผมรณรงค์ครับไม่รับร่าง ปี ๒๕๕๐ ผมเองไปรณรงค์ให้พี่น้องประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ว่าเหตุใดผมไม่รับร่างรัฐธรรมนูญ ในขณะนั้นจังหวัดเชียงใหม่ของผม จังหวัดเชียงรายมีการประกาศกฎอัยการศึก ท่านประธาน ในขณะที่กำลังรณรงค์มีการรับร่างหรือไม่รับร่างรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นั้น กฎอัยการศึกกำหนดครับว่าชุมนุมเกิน ๕ คน ไม่ได้ ผมจำได้ครับผมใส่เสื้อแดง กางร่มใหญ่สีแดง ตั้งโต๊ะสีแดง ผมไปกับลูกน้องผม ๔ คน เพราะว่าถ้าไป ๕ คนเดี๋ยวจะถูกจับ ทหารเดินตามผม ผมถือป้ายรณรงค์ว่าผมไม่รับร่างใครอยากจะรู้ว่าผมไม่รับร่างรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เพราะเหตุใดถามผมได้ ผมไป ๔ คน ทหารคอยถ่ายวิดีโอ (Video) เก็บไว้หมดเลย ผมก็ให้คนของผมถ่ายวิดีโอทหารพวกนี้ไว้หมดเหมือนกัน ท่านประธานทราบไหมครับว่าเขาเปิดตำราของเขาว่าจะจับผมอย่างไร เพราะผมชุมนุม ๔ คน บังเอิญลูกน้องผมเป็นผู้หญิงอยู่คนหนึ่ง โชคดีที่ไม่ท้อง ถ้าเกิดลูกน้องผมคนนั้นท้องขึ้นมาเขาจับผมทันที เพราะมันนับเด็กในท้องด้วยเป็น ๕ คน สิ่งอย่างนี้มันไม่ควรจะเกิดขึ้นในระบอบประชาธิปไตย ผมอยากจะฝากไว้ว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มันถูกวางยาไว้มากมายหลายแห่งครับ เดี๋ยวผมจะชี้ให้ท่านประธานได้เห็น นอกจากนั้นแล้วมีผู้ใหญ่บางคนในสมัยนั้นออกให้สัมภาษณ์ผ่านทีวีมีความจงเกลียดจงชังนักการเมืองเข้ากระดูกดำ ไม่บอกว่าเป็นใคร ไม่กี่วันมาก็เพิ่งถูกระเบิดไปที่บ้าน พูดอย่างกับนักการเมืองเป็นคนเลว เป็นคนชั่ว ผมก็ต้องมาถามกันว่าใครชั่วกว่ากัน ระหว่างคนคนนั้นกับพวกผมที่มาจากการเลือกตั้ง มาจากการที่ประชาชน

โหวตให้ เลือกให้มาเป็น ส.ส. ท่านประธานครับ อย่างไรก็ตามเมื่อรับร่างรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ผ่านไป เสื้อแดงแพ้ครับ พวกผมแพ้ ก็ไม่ว่ากัน เราถือว่าเสียงส่วนใหญ่ของประชาชนต้องการรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เราก็น้อมรับครับ ผมก็ลงเลือกตั้งมาได้เป็น ส.ส. ในขณะหาเสียงครับ ผมบอกประชาชนตลอดเวลาว่าถ้าผมได้มาเป็นรัฐบาล ผมมีเสียงข้างมาก สิ่งแรกเลยผมจะแก้รัฐธรรมนูญ จะแก้กลับไปให้เหมือนกับรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ผมหาเสียงไว้อย่างชัดเจนท่านประธาน ผมกล้ายอมรับความจริงว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ อ่านแล้วไม่เข้าท่า อ่านแล้วรับไม่ได้ แล้วที่สำคัญที่สุดท่านประธาน มาตรา ๒๙๑ ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ก็ได้ให้สิทธิแก่ ส.ส. และ ส.ว. สามารถแก้ไขรัฐธรรมนูญได้ แม้กระทั่งพี่น้องประชาชน ๕๐,๐๐๐ คน ลงชื่อร่วมกันก็ขอแก้ไขรัฐธรรมนูญได้ ----------

แต่วันนี้สิ่งที่เกิดขึ้นท่านประธาน ยังไม่ทันคิดจะแก้เลย แค่มีเพื่อนสมาชิก ส.ส. ไปล่ารายชื่อ ส.ว. กับพวกผม ซึ่งผมเองก็ลงชื่อไปด้วยเพื่อขอแก้ไขรัฐธรรมนูญ พวกที่ตีโพยตีพายไม่ยอมรับ ออกมาคัดค้าน คนที่เป็น สสร. ๒ ก็ออกมาคัดค้าน ทั้ง ๆ ที่ตัวเองเขียนกติกาไว้ว่า ส.ส. และ ส.ว. ประชาชนสามารถแก้ไขรัฐธรรมนูญได้ตามมาตรา ๒๙๑ ผมไม่เข้าใจว่าอะไรเกิดขึ้นกับบ้านนี้เมืองนี้ มันเป็นอะไรกัน มันจะบ้ากันไปหมดแล้ว เขียนกติกาขึ้นมาเอง แต่ไม่ยอมรับ ผมมาจากการเลือกตั้งของพี่น้องประชาชน ผมมี ๑๒๐,๐๐๐ คะแนน ผมพูดแทนพี่น้องประชาชน ๑๒๐,๐๐๐ คน ที่เลือกผม ได้ผมมาอยู่ในสภาแห่งนี้ ผมก็มีสิทธิที่จะแก้รัฐธรรมนูญ ทำไมต้องไปตั้ง สสร. อีก ทำไมทุกคนในสภาแห่งนี้ไม่มีความมั่นใจในตัวเองที่จะทำหน้าที่แทนประชาชน ผมฟ้องประชาชนเลยครับว่าเที่ยวหน้าอย่าไปเลือกเข้ามา พวกที่ใจไม่ถึง ตัวเองเป็นผู้แทนราษฎรอยู่แล้วก็ต้องทำหน้าที่แทนประชาชน อย่าง ส.ว. สรรหาผมไม่ว่า เพราะเขามาจากการสรรหา เขาไม่ใช่ตัวแทนประชาชนที่มาจากการเลือกตั้งแบบพวกผม นี่ต้องกราบขออภัย เพราะว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เขียนอย่างนั้น ซึ่งผมไม่ชอบ ผมไม่เห็นด้วยครับ ท่านประธาน พรรคพลังประชาชนได้รับเลือกตั้งมามีเสียงข้างมากแต่ไม่ถึงกึ่งหนึ่ง จะเป็นรัฐบาลพรรคเดียวเหมือนพรรคไทยรักไทยที่เคยได้ ๓๗๗ เสียง มันเป็นไปไม่ได้ท่านประธาน เราก็ต้องฟังเสียงเพื่อนพรรคร่วมรัฐบาล จะแก้ไขรัฐธรรมนูญพรรคร่วมรัฐบาลบอกว่ารอไว้ก่อน ใจเย็น ๆ ไว้ก่อน ส.ส. และ ส.ว. บางส่วนก็ไม่เห็นด้วย ออกมาคัดค้าน สื่อมวลชนก็คัดค้าน โดยเฉพาะสมุนของกลุ่มที่ทำการปฏิวัติรัฐประหารก็ออกมาคัดค้านเลย ผมก็ไม่เข้าใจ เราในฐานะพรรคพลังประชาชน เราอยู่ด้วยความอดทน เราต้องการให้บ้านเมืองเดินต่อไปด้วยความเรียบร้อย เราทนครับ ไม่แก้ก็ไม่แก้เอาไว้ก่อนก็ได้ ผมเองท่านประธาน วันนี้พอเห็นว่าคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ได้ข้อสรุปว่าจะแก้ไขรัฐธรรมนูญ ๖ ประเด็น ผมเห็นด้วย ด้วยเหตุด้วยผล สดับตรับฟัง ต้องการความสมานฉันท์ให้มันเกิดขึ้น ทั้ง ๆ ที่ผมเองอยากจะแก้มันทั้งฉบับละครับ ผมอยากจะยกตัวอย่างสัก ๒ ประเด็น

ประเด็นแรก เรื่องมาตรา ๓๐๙ ซึ่งเพื่อนสมาชิกได้อภิปรายกันมากมาย มาตรา ๓๐๙ ผมมองว่าเป็นมรดกของอสูร พูดง่าย ๆ คือทายาทอสูร สิ่งใดที่ คมช.

หรือ คปค. คณะปฏิรูปการปกครอง คณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติทำไว้ ไม่ผิด เป็นการนิรโทษกรรมไว้หมด แล้วก็มีกระบวนการที่จะมองพรรคผม ที่จะแก้รัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐๙ กล่าวหาว่าแก้เพื่อช่วยนายกรัฐมนตรีทักษิณ ผมถามจริง ๆ เถอะครับว่า คตส. คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินที่ตั้งขึ้นมานั้น โดยหลักนิติธรรมอะไรก็สุดแล้วแต่ ปฏิบัติ ตรวจสอบ ให้ความเป็นธรรมแก่ท่านนายกรัฐมนตรีทักษิณและครอบครัวหรือไม่ มีการอายัดทรัพย์ ๗๖,๐๐๐ ล้านบาท ท่านประธาน ทั้ง ๆ ที่ท่านนายกรัฐมนตรีทักษิณก่อนที่ท่านจะเป็นนายกรัฐมนตรี ท่านแจ้งบัญชีทรัพย์สินไว้ ๖๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ทำไมต้องไปอายัดหมดล่ะครับ เงินที่มรดกของท่าน ท่านหามาตลอดชีวิต อายัดหมด ถามว่าหลักนิติธรรมมีไหม อย่างนี้ คตส. ควรจะมีความผิดไหม คมช. ที่ตั้ง คตส. ขึ้นมา หรือ คปค. ที่ออกคำสั่งขึ้นมา ฉบับที่ ๓๐ ตั้ง คตส. ขึ้นมาแบบนี้มันชอบไหมครับ เพราะฉะนั้นมาตรา ๓๐๙ ควรจะตัดทิ้งไปเลย ต้องใจกล้าครับ

มันไม่ได้ก่อให้เกิดประโยชน์ คนปฏิวัติก็ลอยหน้าลอยตาอยู่ได้ ต้องตัดทิ้ง ผมอยากจะตัดทิ้ง ทีนี้เรื่ององค์กรอิสระ ศาลรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการการเลือกตั้ง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตลอดจนวุฒิสมาชิกที่มาจากการสรรหา มันเป็นกระบวนการวนเวียนบุญคุณต่างตอบแทน ผมต้องยกตัวอย่างให้ท่านประธานฟังนะครับ กรณีมาตรา ๑๑๓ ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เขียนครับว่า คณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภามาจากประธานศาลรัฐธรรมนูญ มาจากประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง มาจากประธานคณะกรรมการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจเงินแผ่นดิน แต่ที่มาของศาลรัฐธรรมนูญ กรรมการการเลือกตั้ง กรรมการ ป.ป.ช. ก็มาจากวุฒิสมาชิกอีกครับ นี่มันเป็นสิ่งที่บุญคุณต่างตอบแทนแน่นอน ผมคิดเป็นอย่างอื่นไม่ได้ เพราะวุฒิสภาให้ความเห็นชอบศาลรัฐธรรมนูญ วุฒิสภาให้ความเห็นชอบคณะกรรมการป้องกันปราบปรามและการทุจริตแห่งชาติ มาตรา ๒๔๖ มาตรา ๒๔๙ คณะกรรมการการเลือกตั้งก็มาจากความเห็นชอบของวุฒิสภา แล้วแบบนี้มันก็เป็นบุญคุณต่างตอบแทนเวียนว่ายกันอยู่นี้ และคณะสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหาก็มาจากการแต่งตั้งของบุคคลเหล่านี้ ซึ่ง คมช. ทิ้งเอาไว้ตั้งเอาไว้ ท่านประธาน ผมเห็นในประเด็นอย่างนี้ ผมก็ใจจริงแล้วอยากจะแก้อีกเยอะ แต่เมื่อเห็นคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญเขาเอา ๖ ข้อ ผมอยากให้ประเทศชาติมันเดินต่อไปได้ ๖ ข้อก็เอาเพื่อบ้านเมืองจะไปได้ แต่สิ่งที่เกิดขึ้นท่านประธาน พรรคประชาธิปัตย์ คงต้องขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านก็เป็นคนตั้งนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ ตั้งสมานฉันท์ขึ้นมา ผ่านสภาแห่งนี้ เนื่องจากสงกรานต์เลือดก็ตั้งคณะกรรมการคณะนี้ขึ้นมาเพื่อจะให้เกิดความสมานฉันท์ พอคณะกรรมการชุดนี้พิจารณามา ๖ ประเด็น พรรคประชาธิปัตย์บอกจะแก้ ๒ ประเด็น ๒ ข้อ เรื่องมาตรา ๑๙๐ การติดต่อกับต่างประเทศนั้นละ สนธิสัญญาต่าง ๆ กับการเลือกตั้ง เขตเล็ก มันคิดได้อย่างไร ผมไม่เข้าใจ เล่นเกมอย่างไร แล้วก็จะให้มีการทำประชาพิจารณ์ ทำประชามติ ตั้ง สสร. ๓ ยืดเวลา ซื้อเวลา ถ้าพรรคประชาธิปัตย์หรือรัฐบาลนี้อยากจะเป็นรัฐบาลอยู่นาน ๆ ก็บอกความจริงประชาชนเลยครับ ไม่ต้องมาเล่นเกม ผมอภิปรายในวันนี้เห็นด้วยกับสิ่งที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูป

การเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า ๖ ข้อ ก็ ๖ ข้อ เอาละเพื่อบ้านเมืองจะได้เดินต่อไปได้ แต่ผมก็ไม่หวังครับว่ารัฐบาลนี้จะดำเนินการให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญหรือไม่ เพราะนายอภิสิทธิ์ไม่เคยตอบความจริงกับสังคมแม้แต่ครั้งหนึ่ง ผมก็อยากจะถามท่านประธานฝากไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีที่ไม่มีแม้แต่ตัวตนอยู่บนบัลลังก์แห่งนี้นะครับว่า ๒ วันนี้หลังจากอภิปรายจบท่านจะทำอย่างไร ท่านจะดึงไว้อีก ๓ เดือนหรืออะไร ต้องแจ้งให้พี่น้องประชาชน ต้องพูดในสภาแห่งนี้เพื่อบันทึกไว้ เพราะว่ารัฐบาลนี้กลับกลอก ปลิ้นปล้อนอยู่ตลอดเวลา ไม่เคยพูดความจริง ผมฝากถามท่านประธานไปยังรัฐบาลซึ่งไม่มีตัวตน นายกรัฐมนตรีก็ไม่อยู่ ใครก็ไม่อยู่ ถามอันนี้ให้ผมด้วยและให้ท่านตอบ ไม่ต้องให้สมานฉันท์ตอบ เพราะสมานฉันท์รายงานมาแล้ว อ่านแล้วเข้าใจ ขอบคุณครับท่านประธาน

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ขอบคุณครับ มีท่านตวง อันทะไชย กรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและการศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ขอชี้แจงครับ เชิญครับ

นายตวง อันทะไชย (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ตวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา

(นายไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านไพจิตมีอะไรครับ

นายไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมประท้วงท่านประธานนะครับ เนื่องจากในวาระที่ขอเปิดวันนี้เป็นการเปิดในกรณีที่รัฐบาลมีปัญหาในการบริหารราชการแผ่นดิน แล้วก็อ้างรัฐธรรมนูญเพื่อจะใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างสมานฉันท์ แท้จริงแล้วรัฐบาลต้องมาฟัง แล้วก็

มีความเห็นอย่างไร จะแลกเปลี่ยนกับสมาชิกบ้างก็เป็นธรรมเนียม แต่ว่าต้องกราบประทานอภัยท่านตวง ท่านประธานดิเรกนะครับ ความจริงท่านไม่ได้เป็นอะไรกับพวกเรา เป็นหัวใจเดียวกันที่จะต้องแก้รัฐธรรมนูญนะครับ ผมอยู่กับท่าน ผมเข้าใจ

- ๑๑๒/๑

แต่ว่าสิ่งที่ต้องฟังวันนี้คือรัฐบาลมีปัญหาในการบริหารราชการแผ่นดิน มาตรา ๑๗๙ ครับท่านประธาน ถ้าจะกรุณาได้ทำตามข้อบังคับที่รัฐบาลขอมาก็จะเป็นประโยชน์เวลามีเรื่องสำคัญ ท่านนายกรัฐมนตรีนี่เขียนกฎเหล็กไว้เลยว่าสภาสำคัญต้องมาร่วมพิจารณาท่านมาตอบกระทู้ แต่ว่าเรื่องสำคัญเรื่องรัฐธรรมนูญนี่ ผมก็ฟัง แม้แต่สมาชิกวุฒิสภาก็ท้วงมา ท่านสุรชัย ขออนุญาตที่ต้องเอ่ยนาม ท่านประท้วง พวกเราก็ฟังมาโดยตลอดนะครับ อยากจะเห็นความพร้อมเพรียง ความจริงใจในการเสนอปัญหาต่อเรื่องนี้ครับ ทิศทางที่จะต้องใช้เวลาถ่ายทอดออกโทรทัศน์ถึงพี่น้องประชาชนทั้งประเทศครับท่านประธาน ผมขอความกรุณาได้วินิจฉัย แล้วก็ได้ใช้เวลาให้ตามข้อบังคับตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๙ ด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านนายกรัฐมนตรีครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพครับกระผม นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ที่จริงอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่ายกเว้นในช่วงที่มีการประชุม ผมก็จะฟังอยู่ตลอดนะครับ เพียงแต่ว่าเซ็นเอกสารไปด้วยอาจจะไม่ค่อยสะดวกนักที่ต้องขนเอกสารทั้งหมดมาอยู่ตรงนี้ ก็ยืนยันนะครับว่าทุกอย่างมีการรวบรวมประเด็นไว้แล้วรัฐบาลก็จะเป็นผู้ตอบ กราบเรียนสักนิดหนึ่งนะครับว่าจริง ๆ ก็ฟังอยู่ ก็ยังคิดอยู่เหมือนกันว่าถ้าอยู่ในห้องประชุมนี่ บางครั้งมีการใช้ถ้อยคำที่ไม่ค่อยเหมาะสมนักที่กล่าวหารัฐบาล แล้วก็ไม่เป็นความจริง แต่ก็ไม่อยากให้เสียบรรยากาศเพราะฉะนั้นถ้าจะกรุณาอภิปรายเข้าสู่ประเด็นที่ได้มีการสอบถามขอความคิดเห็นนี่ก็จะช่วยให้การทำงานมันมีความราบรื่นมากขึ้น เพราะว่าบรรยากาศผมก็ฟังมาตลอดมาช่วงท้ายนี่มันมีลักษณะซึ่งจะกระทบกระทั่งกัน แล้วเดี๋ยวจะมีการประท้วงกันซึ่งผมก็ไม่อยากที่จะไปลงรายละเอียดนะครับ เพราะฉะนั้นก็ยืนยันครับว่ารัฐบาลก็ติดตามการอภิปรายของเพื่อนสมาชิกอยู่ครับ

นายตวง อันทะไชย (กรรมการ) : ท่านประธานครับ ผม ตวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ความจริงก็เป็นข้อกังวลไม่แตกต่างจากท่านสมาชิกรัฐสภา ท่านไพจิตที่ได้กรุณาพูดถึงเมื่อสักครู่นี้ว่า คณะกรรมการสมานฉันท์

เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญมีความจำเป็นที่จะต้องลุกขึ้นมาเพื่อกราบเรียนท่านว่า เบื้องต้นนี้อยากจะกราบเรียนผ่านท่านประธานไปยังสมาชิกว่าเราต้องกราบขอบพระคุณที่ท่านสมาชิกได้ให้กำลังใจและให้ข้อเสนอแนะกับเรามา แต่เราก็มีความกังวลไม่แตกต่างจากท่านว่า ณ เวลานี้ข้อเสนอของเราบางส่วนนี่จำเป็นที่จะต้องใช้กลไกของรัฐบาลและรัฐสภาในการดำเนินการ ผมขอประทานอนุญาตได้กราบเรียนดังนี้ครับว่า ความจริงนี่ข้อเสนอของเราทั้ง ๓ บทนั้นมันเชื่อมโยงกันครับ มันไม่ได้มีเฉพาะเรื่องของการแก้ไขรัฐธรรมนูญเท่านั้น มันมีทั้งการที่จะต้องทำกระบวนการสมานฉันท์ แล้วก็มีกระบวนการในการทำการปฏิรูปทางการเมือง แล้วสุดท้ายก็คือการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ความจริง ๓ ส่วนนั้นมันเชื่อมโยงผูกพันอย่างที่ท่านสมาชิกหลายท่านได้กรุณาอธิบายก็คือว่ากระบวนการสมานฉันท์นั้นมันคือพื้นฐานที่จะนำไปสู่การปฏิรูปการเมืองและแก้ไขรัฐธรรมนูญ ผมจึงขอประทานอนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า ทำอย่างไรจะให้สมาชิกวันนี้ได้โปรดท่านได้ต่อยอดด้วยว่า เมื่อเราคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญนี่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าว่า เราต้องการที่จะหาทางออกให้กับประเทศ อยากจะให้ท่านช่วย เมื่อสักครู่นี้ท่านสุรพงษ์กรุณาช่วยแล้ว เมื่อสักครู่นี้ท่านไพจิต ศรีวรขาน กรุณาช่วยด้วยว่าสิ่งที่รัฐบาลสามารถทำได้โดยไม่ต้องรอก็คือกระบวนการแรกในบทที่ ๓ คือ

ประการที่ ๑ กระบวนการสมานฉันท์ อันนี้ไม่ต้องลงทุนเลยครับ ซึ่งเราก็บอกชัดเจนในข้อเสนอของเราว่าใครเป็นคนทำ ทำอย่างไร มีหน้าที่อะไร ถ้าทำท่านไพจิตก็ทราบดีว่าไปไกลแล้วตอนนี้นะครับ

ประการที่ ๒ เราคิดว่าทิศทางของการปฏิรูปการเมืองนั้นมันก็มีความสำคัญและมีความจำเป็น เพราะมันเป็นเป้าหมายสุดท้ายของการปฏิรูปการเมืองทั้งหมด

ประการที่ ๓ เรื่องประเด็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญ พวกเราก็คุยกันว่าเสร็จงานวันนี้แล้วอย่างไรต่อไปล่ะ เสร็จงานวันนี้สมาชิกรัฐสภาท่านทั้งหลายได้แต่งตั้งพวกเรา ท่านได้มีมติเลือกพวกเรา ท่านประธานได้บัญชาให้พวกเราไปทำงาน คำถามของพวกเราในฐานะที่ไปทำงานแทนท่านทั้งหลายก็คือว่าท่านจะใช้กลไกรัฐสภานี่

ขับเคลื่อนอย่างไรที่จะให้กลไกเหล่านั้นได้ทำตาม ผมยกตัวอย่างเช่น แม้แต่เรื่องของกระบวนสมานฉันท์ ที่เรายืนยันมาตลอดว่า วิกฤติครั้งนี้มันเป็นวิกฤติของคนไทยทุกคน คนไทยทุกคนคือทางออกของสังคม ต้องไปฟังประชาชนครับ เราก็บอกว่าจะต้องทำ และจะต้องเริ่มดำเนินการกระบวนการสมานฉันท์ หรือประเด็นในการแก้ไขรัฐธรรมนูญนี่ เราก็มีความเห็นไม่ต่างจากท่านว่า วันนี้ประเด็นใดที่ตกผลึกมองเห็นร่วมกันแล้วก็สามารถทำได้ หรือประเด็นใดที่มันจะต้องรับฟังความคิดเห็นของประชาชนก็จำเป็นที่จะต้องทำ แต่เรายืนยันว่าถ้ามันเป็นทางออกของประเทศก็ไม่ต้องรอให้มันครบทั้งหมดก็ได้ นี่คือข้อเสนอของเรา

ประการสุดท้าย ผมคิดว่ามันมีความจำเป็นที่จะต้องกราบเรียนท่านประธานเพื่อให้ท่านสมาชิกได้เข้าใจถึงเจตนาของคณะกรรมการสมานฉันท์ ซึ่งมีประเด็นที่ท่านได้กรุณาพูดถึงในเวทีเพื่อให้เข้าใจตรงกันก็คือว่า เรื่องของสื่อสารมวลชนกับสร้างสังคมสมานฉันท์นี้ ความจริงเป็นประเด็นที่เราเสนอชัดเจนครับว่าไม่ใช่เรื่องที่จะต้องไปปฏิรูปสื่อมวลชน ปฏิรูปสื่อมวลชนเป็นเรื่องที่สื่อมวลชนจะต้องลุกขึ้นมาทำในเรื่องวิชาชีพ แต่ข้อเสนอของเราที่เราค้นพบก็คือเราพบว่าวันนี้สื่อมวลชนมีส่วนสำคัญในการเพิ่มและลดระดับความขัดแย้งทางสังคมอย่างมากมาย สื่อมวลชนสามารถที่จะทำให้สังคมเกิดสติ เกิดปัญญาที่จะหาทางออกร่วมกันได้ สื่อมวลชนสามารถที่จะเป็นเครื่องมือในการประคับประคองบ้านเมืองได้ คำถามก็คือว่าประเด็นนี้เราเสนออย่างไร เราเสนอว่าวันนี้นอกจากรัฐสภาจะเป็นเจ้าภาพในการประสานแล้วมาพูดคุยกัน รัฐบาลเองก็มีพลังที่จะสามารถทำเรื่องนี้ได้

ประการที่ ๒ ที่เราคิดว่ามันจำเป็นที่จะต้องทำแล้วเราอยากให้รัฐบาลทำต่อไปก็คือ ข้อเสนอที่เป็นกระบวนการเจรจาเพื่อสันติครับ ความจริงมันไม่ได้แคบอย่างที่ว่า การเจรจาเพื่อสันตินั้นมันทำได้ทุกเหตุการณ์ ทำได้ทุกขั้นตอน ทำเป็นทางเลือกแรกสุดที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญเสนอต่อรัฐบาลก็คือก่อนที่จะใช้ความรุนแรง ทุกฝ่ายสามารถใช้ได้เลย บทเรียนนี้เราจะไปได้บทเรียนมาจากทั้งงานวิจัยและจากเราที่ได้คุยกับพี่น้องประชาชน ทำเวทีรับฟังความคิดเห็นหรือบทเรียนจากต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นแอฟริกาใต้ ประเทศโคลัมเบีย ประเทศกัวเตมาลา ก็ใช้แบบเดียวกันครับ ผมกราบเรียนท่านประธานว่า อยากจะให้รัฐบาลได้ใช้กระบวนการตรงนี้เข้าด้วย

ประการสุดท้ายที่ผมคิดว่ามีความจำเป็นต้องกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านสมาชิก ท่านได้ช่วยผลักดันเรื่องนี้ให้เราด้วยก็คือว่า เรามีข้อเสนอว่ามีความจำเป็นที่จะต้องจัดสมัชชาภูมิภาค ๔ ภาค ถามว่าทำไมต้องทำ เราคิดว่าวันนี้รัฐสภาลำพังโดยสมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือรัฐบาล ไม่อาจที่จะสร้างความสมานฉันท์ในชาติได้ เราจำเป็นที่จะต้องไปชวนพี่น้องประชาชน ไปรับฟังความคิดเห็นของพี่น้องประชาชน เราได้ออกแบบเอาไว้ ๔ ภูมิภาคเพื่อให้พื้นที่ของพี่น้อง

ประชาชนได้แสดงความคิดเห็น เพื่อให้พี่น้องประชาชนได้มีความคิดเห็นว่ากระบวนการสมานฉันท์ถ้าจะสร้างนี้ พี่น้องประชาชนจะต้องทำอย่างไร หรือแม้แต่ประเด็นในการที่จะปรับปรุง แก้ไขรัฐธรรมนูญ พี่น้องประชาชนคิดอย่างไร มันสะท้อนให้เห็นตอนท้ายที่เราจัดที่ เอ็นบีที ครับท่านประธานครับ ในตอนท้ายที่เราจัด เอ็นบีที นี้ พี่น้อง ๔ ภูมิภาคโทรเข้ามานี้ เป็นประเด็นที่ตรงกันกับสมัชชาของเรา แต่เราคิดว่าถ้าเราจะยกเวทีสมัชชาไปหาพี่น้องประชาชนนั้น มันก็จะเป็นพื้นที่ทางภาคพื้นให้พี่น้องประชาชนมาแลกเปลี่ยนกัน เพราะเราเชื่อว่าคนนี้แม้จะมีประเด็นขัดแย้งกันก็ตาม แต่ถ้ามีพื้นที่ให้เขาได้พูดคุยกัน ได้แลกเปลี่ยนกัน ได้แสดงความคิดเห็นซึ่งกันและกัน คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญเชื่อว่าจะผ่อนคลายลดระดับความขัดแย้งและนำไปสู่การสร้างสันติสุขภายในประเทศได้ จึงเป็นประเด็นที่ผมขอประทานอนุญาตได้กราบเรียนท่านประธาน เนื่องจากว่าเราจะต้องคุยกัน ๒ วัน ก็ย้ำตอนท้ายนะครับว่าอยากให้ท่านสมาชิกรัฐสภาช่วยตั้งคำถามกับคณะกรรมการหน่อยว่าเสร็จจากวันนี้แล้วอย่างไรต่อไป เสร็จจากวันนี้เราจะเริ่มต้นในการที่จะกอบกู้ฟื้นฟูชาติบ้านเมืองอย่างไร จึงกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ ขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านไพบูลย์ครับ ท่านมีเวลา ๘ นาทีครับ

นายไพบูลย์ นิติตะวัน สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายไพบูลย์ นิติตะวัน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมในวันนี้มีโอกาสอย่างดียิ่งที่จะมาพูดในรัฐสภาแห่งนี้ ในฐานะของประชาชน ๑ ใน ๑๔ ล้านเสียงที่เห็นด้วยกับรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ท่านประธานครับ ผมพูดในวันนี้แทนประชาชนที่ไม่อยู่ในสภาแห่งนี้ ประชาชนเหล่านั้นได้รับร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ด้วยความหวังครับท่านประธาน ----------

หวังว่าจะเป็นรัฐธรรมนูญ ซึ่งจะนำมาซึ่งความสงบร่มเย็นให้กับสังคมไทย แต่เหตุการณ์ที่ผ่านมาเกิดปัญหาขึ้นมากมาย ผมอยากจะขอกราบเรียนท่านประธานว่าไม่ใช่เกิดจากรัฐธรรมนูญหรอกครับ แต่ส่วนจะเกิดจากสิ่งใดผมจะไปกล่าวในตอนท้าย ๆ ท่านประธานครับ กรอบของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญของรัฐสภานั้น กรอบงานก็เป็นที่ทราบอยู่แล้วว่ามี ๓ ส่วน แต่ผมก็ทราบข้อเท็จจริงอยู่แล้วนะครับว่าโดยเนื้อแท้แล้วก็เป็นคณะกรรมการที่ตั้งขึ้นเพื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญ แม้โดยชื่อจะมีคำว่า สมานฉันท์ แม้โดยชื่อจะมีคำว่า ปฏิรูปการเมือง แต่อย่างไรก็ตามเมื่อมีการดำเนินการของคณะกรรมการชุดนี้ได้มีการตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางสร้างความสมาฉันท์ทางการเมืองของสังคมไทย โดยมีท่าน ส.ว. ตวง อันทะไชย เป็นประธานคณะอนุกรรมการ ผมก็ขออนุญาตชื่นชมครับ ท่านก็ได้ทำงานด้วยความตั้งอกตั้งใจ หาแนวทางที่จะสร้างความสมานฉันท์ให้เกิดขึ้นดังที่ท่านได้กล่าวมาเมื่อสักครู่นี้ ผมจะสนับสนุน แล้วก็จะหาทางออกต่อไปร่วมกับท่าน และนอกจากนั้นมีประธานคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษาแนวทางการปฏิรูปการเมือง ซึ่งมีท่านดอกเตอร์ประเสริฐ ชิตพงศ์ ท่านก็จะจัดตั้งแนวทางที่จะปฏิรูปการเมือง ผมก็สนับสนุนเช่นเดียวกันครับ เพราะว่าสิ่งที่ท่านคิด ท่านเสนอนั้นเป็นประโยชน์ ท่านน่าจะตั้งคณะกรรมการปฏิรูปการเมืองขึ้นมาเลย อันนี้ฝากท่านไว้ด้วยครับ ส่วนคณะชุดที่ ๓ เป็นคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษาแนวทางการแก้ไขรัฐธรรมนูญและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีท่าน พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช ขออนุญาตเอ่ยนามครับ ท่านก็เสนอมา ๖ ประเด็น ผมต้องขออนุญาตแนวทางแก้ไขปัญหาทั้ง ๖ ประเด็นนั้น ทีแรกนึกว่าจะทำอันดับต้น ๆ เป็นอันดับท้ายสุด แต่กลับกลายเป็นได้มีโอกาสเข้ามาพิจารณาในที่ประชุมแห่งนี้ แล้วก็เป็นเรื่องที่พูดถึงกันมากที่สุด ผมก็เช่นเดียวกัน ขอพูดเรื่องนี้ด้วยครับท่านประธานครับ แนวทางแก้ไขทั้ง ๖ ประเด็นนั้นผมต้องเรียนไว้ก่อนว่าในความเห็นส่วนตัวผม รัฐธรรมนูญแก้ไขได้ครับ แต่ต้องมีกระบวนการที่ถูกต้อง กระบวนการดังกล่าวนั้นตั้งแต่ประเด็นที่จะแก้ไขไปจนถึงวิธีการที่จะแก้ไขทั้งหลายนั้นจะต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนรวม เพื่อประโยชน์ของประชาชน แต่ก็เสียดายว่าประเด็นที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและการศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญกำหนดขึ้นมานั้น

ล้วนแล้วแต่เป็นกำหนดโดยนักการเมืองเป็นส่วนใหญ่ แล้วก็การกำหนดประเด็นก็เป็นการกำหนดประเด็นโดยนักการเมืองเพื่อประโยชน์แก่นักการเมือง แล้วท่านอาจจะอนุมัติโดยนักการเมืองด้วยนะครับ ผมคิดว่าประชาชนที่อยู่ภายนอกสภาเขาไม่เห็นด้วยกับท่านละครับ เพราะว่าเขาควรจะต้องมีส่วนร่วมในเรื่องนี้ ถ้าท่านอยากจะให้สมานฉันท์ท่านจะต้องนำไปถามประชาชนอีกครั้งครับ นำไปจัดตั้งคณะกรรมการอิสระขึ้นมาเพื่อรับฟัง เพราะประชาชนเขาก็อยากจะเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญด้วยกันกับท่านด้วยเช่นเดียวกัน อย่าลืมครับที่มาของรัฐธรรมนูญฉบับนี้มาจากประชาชน ๑๔ ล้านเสียงก่อนที่ท่านจะแก้ไขก็ควรจะต้องไปให้ประชาชนลงประชามติด้วยครับ โดยเฉพาะมาตรา ๑๙๐ ท่านประธานครับ กรณีนี้ไปโยงกับกรณีเขาพระวิหาร ๔.๖ ตารางกิโลเมตรซึ่งแผ่นดิน ๔.๖ ตารางกิโลเมตรนั้นเราใกล้ที่จะเสียอธิปไตยไปแล้ว หากไม่มีรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๙๐ มาปกป้อง ท่านประธาน ท่าน จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ อดีตนายกรัฐมนตรีได้กล่าวคำปราศรัยแก่ประชาชนชาวไทย เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๐๕ ใจความตอนท้ายว่า พี่น้องชาวไทยที่รัก ในวันหนึ่งข้างหน้าเราจะต้องเอาปราสาทพระวิหารกลับคืนมาเป็นของชาติไทยให้จงได้ แต่ท่านประธานครับ ๔๗ ปีต่อมา คือในปีนี้ประสาทพระวิหารก็ยังไม่คืนกลับมา แต่แผ่นดินเขาพระวิหาร ๔.๖ ตารางกิโลเมตรใกล้ ๆ ปราสาทกลับรักษาไม่ได้ แต่ถ้าท่านลองไปแก้รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ซึ่งไปโยงอยู่กับเรื่องราวของกรณีของแผ่นดินเขาพระวิหาร ----------

ประชาชนที่รักชาติ ประชาชนที่รักแผ่นดิน ซึ่งเขาจะเดินทางวันที่ ๑๙ กันยายนนี้ไปพิทักษ์แผ่นดินและอธิปไตย ท่านประธานเขาจะรู้สึกอย่างไร รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ รู้สึกจะเป็นสิ่งที่หอมหวนสำหรับผู้ที่อยากจะแก้ไขรัฐธรรมนูญ เพื่อจะนำมาเป็นตัวเจาะเริ่มต้นในการที่จะแก้ไขให้ได้ ผมเรียนเลยว่าถ้าแก้ไปแล้วมีปัญหาแน่ ท่านใช้วิธีผลักดันกฎหมายลูกซึ่งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ วรรคห้า กำหนดไว้ โดยมอบให้การกำหนดประเภทนั้นเป็นอำนาจของรัฐสภา เป็นสิ่งที่ท่านทำได้ครับ อันนี้ขอฝากท่านประธานผ่านไปยังท่านนายกรัฐมนตรี กฎหมายดังกล่าว ท่าน ส.ส. ของพรรครัฐบาลของท่านได้ยื่นเข้าสภาแล้ว ท่านเร่งรัดเถอะครับ แล้วไปปรับปรุงให้อำนาจรัฐสภาเป็นผู้พิจารณาไม่ต้องไปแก้ไขรัฐธรรมนูญ ขออนุญาตกลับมาถึงกรณีรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ท่านประธานครับรัฐบาลไทยเรา ผมเรียนเลยครับอ่อนแอ ประชาชนไทยโชคดีเข้มแข็ง แต่ท่านประธานครับรัฐบาลประเทศกัมพูชานั้นเขาเข้มแข็งครับ แต่ประชาชนเขาอ่อนแอ ดังนั้นผมอยากจะฝากไปว่าถ้าประชาชนเขาเข้มแข็ง เขารักชาติ เขาเป็นห่วงแผ่นดิน เป็นห่วงอธิปไตย ท่านอย่าไปกล่าวหาว่าเขาคลั่งชาติเลยครับ อันนี้เป็นห่วงครับ แล้วก็อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะแก้ไขรัฐธรรมนูญ ๑ มาตรา ๒ มาตรา หรือแก้ไข ๖ มาตรา ท่านต้องไปถามประชาชนก่อน ท่านอย่าทำโดยใช้เฉพาะนักการเมืองแล้วตกลงกัน ผมเรียนเลยครับในฐานะเป็นเสียง ๑ ใน ๑๔ ล้านเสียง ผมคัดค้านแน่ครับ ท่านต้องไปถามประชาชน และส่วนที่ท่านทั้งหลายบอกว่าที่ว่าแก้ได้เลยนั้น ผมเชื่อได้เลยครับ ท่านอยู่ในกลุ่มที่ไม่รับร่างรัฐธรรมนูญ ขอบคุณครับท่านประธาน

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านศุภชัยครับ ถ้าไม่อยู่ข้ามไป เชิญท่านชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง ท่านมีเวลา ๑๐ นาทีนะครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชัยนาท) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง สมาชิกรัฐสภา ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพี่น้องประชาชนชาวจังหวัดชัยนาท พรรคเพื่อไทย วันนี้เป็นอีกครั้งหนึ่งที่ผมได้มีโอกาสมาพูดเช่นเดียวกับเพื่อน ๆ ทั้งหลาย ซึ่งทำหน้าที่ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ต้องขออนุญาตกราบเรียนครับว่าถ้าต้องเท้าความเดิมก็คงต้องเท้าความพอสมควร การปกครองบ้านเมืองนั้นต้องถือว่าไม่มีไม่ได้ การปกครองนั้นถือว่าเป็นเรื่อง

ของการที่จะทำให้กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ กฎเกณฑ์ของสังคมนั้นขับเคลื่อนไป เพื่อประโยชน์สุขของพี่น้องประชาชนคนในชาติ ต้องขออนุญาตกราบเรียนครับว่าบ้านเมืองของเรานั้นก่อนปีพุทธศักราช ๒๔๗๕ เราปกครองด้วยระบอบองค์พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขในการบริหารราชการแผ่นดินโดยผ่านข้าราชบริพาร ซึ่งก็หมายความว่าข้าราชการแห่งรัฐทำหน้าที่ในฐานะเป็นผู้บริหาร หรือเป็นผู้ที่ดำเนินการในการที่จะขับเคลื่อน แต่หลังจากนั้นมาก็ปรากฏว่าบ้านเมืองของเราได้มีการเปลี่ยนวิธีการปกครองใหม่ ซึ่งไปดำเนินการหารูปแบบในการปกครอง แล้วก็ดำเนินการในการที่จะเปลี่ยนแปลงการปกครองโดยผู้มีอำนาจ ณ เวลานั้น แน่นอนที่สุดไม่ใช่ใครอื่นครับ ทหารเป็นผู้นำในการปฏิวัติรัฐประหารในครั้งนั้นจนมาสู่การปกครอง ซึ่งเราเรียกกันว่าการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ----------

ต้องขออนุญาตครับ การปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้นมีผู้ที่เรียกว่ากล่าวเอาไว้ การกล่าวนั้นก็ต้องบอกว่าไม่ใช่วัน ๒ วันครับ นับเป็น ๒,๐๐๐-๓,๐๐๐ ปีมาแล้ว เขาได้กล่าวไว้ในส่วนหนึ่งว่าการปกครองประเทศหรือการปกครองรัฐในลักษณะประชาธิปไตยนั้นเขาจัดอยู่อันดับที่กลุ่มแย่ คือกลุ่มไม่ดีหรือกลุ่มชั่ว จนกระทั่งเรามาขนานนามหรือเรียกกันว่าเป็นระบบชั่วน้อยที่สุด หรือเลวน้อยที่สุดอะไรก็ตามแต่ ที่เรียกกันอย่างนั้นเพราะอะไร เพราะเขาตั้งไว้อย่างนั้น นักคิด นักค้นได้ตั้งเอาไว้อย่างนั้น ระบบที่ดีก็มีปราชญ์ได้กล่าวไว้ก็คือท่านเพลโต ว่าการปกครองที่เรียกว่าดีนั้นก็คือราชาปราชญ์ ราชะก็คือราชานั่นเอง คือพระมหากษัตริย์ซึ่งเป็นผู้รู้ ผู้ทรงธรรมจริยาในการปกครองประเทศ ดูแลพี่น้องประชาชน ก็เป็นที่เสียดายครับ ผมเองนั้นเสียดายว่าได้เปลี่ยนแปลงการปกครองแล้วเราก็มาอยู่ในระบบการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ที่เราแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นกันจนกระทั่งปี ๒๔๗๕ เป็นต้นมา ผมไม่แน่ใจนะครับ บรรพบุรุษผู้อยู่ในประเทศนี้ตายไปทั้งหมดเท่าไร สูญเสียชีวิต สูญหายไปเท่าไร สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นความเจ็บปวด เพราะว่าอะไรครับ เพราะการปกครองประเทศหรือการที่จะอยู่ในประเทศนั้น ท่านเพลโตเช่นเดียวกันนะครับ ท่านได้มองแล้วก็ได้เห็นว่าเป็นเรื่องของรีพับลิก (Republic) เป็นเรื่องของอุตมรัฐ ซึ่งจะเป็นรัฐที่ปกครองความร่มเย็น การอยู่ร่วมกันของพี่น้องประชาชนคนในชาติ แต่เราก็หาได้ทำอย่างนั้นไม่ครับ บางคนก็บอกว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญหรือการสมานฉันท์แล้วจะทำให้เกิดความปรองดอง ทำให้ในส่วนนี้อยู่กันได้ ผมไม่มีความมั่นใจครับ สาเหตุที่ไม่มีความมั่นใจเพราะว่าอะไรครับ เพราะว่าความปรองดอง ผมไม่แน่ใจว่าไปปรองดองกับใคร ความสมานฉันท์ ไม่ทราบว่าไปสมานฉันท์กับใคร สมานฉันท์กันในนักการเมือง ๖๐๐-๗๐๐ คนนี้ใช่ไหม พรรคการเมืองต่าง ๆ ใช่ไหม ผมไม่แน่ใจว่าเสื้อเหลืองเขาจะสมานฉันท์ด้วยหรือเปล่า เพราะเขาบอกไม่ให้แก้ ผมไม่แน่ใจว่าประชาชนคนในหมู่ประเทศเราอีกเท่าไรที่ยังไม่เห็นด้วยและคนที่เห็นด้วย แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นเราต้องมาพูดกันว่าปัญหาอุปสรรคทางการเมืองเป็นปัญหาหนึ่งในการที่จะทำให้บ้านเมืองของเรา เราอยู่ร่วมกันไม่เป็นสุข เราต้องแก้ เราต้องหาทางแก้ตรงนี้ว่าเราจะทำอย่างไรให้พี่น้องประชาชนอยู่กันแล้วมีความสุข คนในชาติอยู่มีความสุข เศรษฐกิจขับเคลื่อนได้ พี่น้องประชาชนอยู่ดีกินดี

มีฐานะที่มั่นคง ตลอดระยะเวลาของการเปลี่ยนถ่ายหรือการผ่องถ่ายเป็นต้นมา ต้องบอกว่าผมเองปัจจุบันก็พอสมควรแล้ว ได้เห็นและได้รู้ ได้ฟัง ได้อ่าน ได้ศึกษา แล้วก็รู้สึกหดหู่ใจครับ ผมไม่แน่ใจว่าเราจะเปลี่ยนรัฐธรรมนูญอีกกี่ฉบับ แล้วก็จะแก้ไขกันอีกสักกี่ครั้ง บ้านเมืองเราถึงจะสงบสุข พี่น้องประชาชนถึงจะกินดีอยู่ดีมีความสุข วันนี้ที่เราขัดแย้งกัน ขัดแย้งด้วยเรื่องอะไร ผมเคยพูด ณ ที่นี้ครับท่านประธานว่าความขัดแย้งของพวกเรามีอยู่ ๒ เรื่อง เรื่องใหญ่ ๆ หลัก ๆ เลยก็คือเรื่องอำนาจ การอยากมีอำนาจ การอยากเป็นใหญ่เป็นโตกันในชาติบ้านเมือง ในกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ อันนี้คือประการที่ ๑

ประการที่ ๒ คือทรัพย์สินเงินทองใช่หรือไม่ นี่คือปัญหาของชาติเรา ปัญหาของประเทศเรา ที่กล่าวมาอย่างนี้เราต้องตีโจทย์ให้แตกครับ ถ้าเราตีโจทย์ไม่แตก ท่านประธานครับ แก้ไปอีกกี่ฉบับ ทำไปอีกกี่ครั้งมันก็ไม่ใช่ครับ เพราะฉะนั้นถ้าเราตีโจทย์แตกแล้วเราสามารถที่จะดำเนินการได้ ผมคิดว่าเป็นเรื่องสำคัญ ผมก็อยากจะฝากท่านประธานไปสู่ท่านนายกรัฐมนตรี พอดีท่านนายกรัฐมนตรีนั่งฟังอยู่ด้วย ต้องขอกราบขอบพระคุณ ----------

ก็คือในเรื่องการที่จะทำอย่างไรให้การปกครองหรือรูปแบบการปกครองซึ่งนักคิด นักค้นเขาคิดค้นกัน รูปแบบการปกครองมีเยอะมากเลย ในพราหมณ์เขาก็ต้องใช้วรรณะ ในคอมมิวนิสต์ คือคาร์ล มาร์ก เขาก็ใช้ระบบคอมมิวนิสต์ ในโลกเสรีประชาธิปไตยเราก็ใช้ระบอบประชาธิปไตย แต่ระบบของคนไทยเราเราใช้องค์พระมหากษัตริย์เป็นต้นมา เราผูกพัน แล้วเราก็ใช้โดยวิธี ขอประทานอภัย เราใช้ระบบนี้ปกครองมา หรือเรามีระบบการปกครองนี้มาตลอดระยะเวลาก็คือ เป็นพ่อปกครองลูก เป็นพระมหากษัตริย์ทรงปกครองหรือธรรมราชา สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เป็นสิ่งที่ต้องนำมาขบคิดว่ารูปแบบการปกครองของประเทศเราควรจะเป็นเช่นไร แต่ผมเห็น และผมได้กล่าว แล้วก็ได้พูดได้แสดงทัศนะ ในฐานะผู้ที่เรียนรัฐประศาสนศาสตร์ ในฐานะผู้ที่เรียนบริหารจัดการภาครัฐ แล้วก็ในฐานะผู้เรียนหรือผู้ศึกษาในเรื่องของการบริหารทางด้านธุรกิจ แล้วก็ปัจจุบันนี้ก็ไปศึกษาแล้วก็เรียนในเรื่องของรัฐศาสตร์ ก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานครับว่าด้วยองค์ความรู้ หรือด้วยความรู้ที่ได้ศึกษามาก็อยากจะกราบเรียนและโดยประสบการณ์ของการเป็นผู้แทนราษฎรที่ผูกพันอยู่ก็เห็นปัญหาว่าเราควรจะหารูปแบบของเราโดยตรง ไม่ใช่ไปใช้รูปแบบที่มาจากชนต่างชาติที่ไม่เหมาะสมกับพี่น้องประชาชนหรือสังคมไทยเรา แล้วก็ความผูกโยงความเข้าใจในเรื่องของระบอบการปกครองเป็นเรื่องสำคัญ เพราะฉะนั้นผมก็ขอฝากท่านประธานไว้ ณ ที่นี้ว่ารูปแบบการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขนั้นผมเองแม้ว่าจะไม่เห็นด้วยทีเดียวว่าเป็นระบบที่ดี สิ่งที่อยากได้ก็คือระบอบที่ผมเรียกว่า ราชาปราชญ์ ก็คือองค์พระมหากษัตริย์เป็นผู้ที่มีอำนาจในการที่จะบริหารราชการส่วนหนึ่งในพระองค์ แต่อย่างไรก็ตามแต่เมื่อตอนนี้เราเปลี่ยนมาถึงขนาดนี้ ผมไม่แน่ใจว่าถ้าจะกลับไปอย่างนั้นประชาชนหรือคนทั่วไปหรือไม่แน่ใจโดยเฉพาะข้าราชการจะเห็นด้วยไหม ผมเป็นห่วงที่สุดก็คือ จริง ๆ แล้วพี่น้องประชาชนเขาอยากเห็นบ้านเมืองสงบแล้วก็มีความสุข แต่ว่าไม่แน่ใจว่าในระบบของอำนาจ ระบบของผลประโยชน์จะทำให้ในหมู่ข้าราชการ หรือในหมู่ของนักการเมืองขัดแย้งกันหรือไม่ อย่างไร แต่อย่างไรก็ตามแต่จะทำอะไรกัน หรือจะเปลี่ยนแปลงอย่างไรก็ขอให้มองเห็นพี่น้องประชาชนเป็นสำคัญ เพราะฉะนั้นก็ขอ

ฝากไว้ว่าแม้ในระบบการปกครองซึ่งมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขนั้นผมคิดว่าเป็นระบบที่ดีที่สุดแล้วครับ ขอบกราบขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านวรวิทย์ท่านมีเวลา ๘ นาทีครับ

นายวรวิทย์ วงษ์สุวรรณ์ สมาชิกวุฒิสภา (ลพบุรี) : เรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายวรวิทย์ วงษ์สุวรรณ์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดลพบุรี ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ในวันนี้ครับผมมีเวลาเพียง ๘ นาที ก่อนอื่นต้องขอชื่นชมท่านที่นั่งอยู่ในนี้ทุกท่านเลยทีเดียว ไม่ว่าจะเป็นนายกรัฐมนตรี พรรครัฐบาล พรรคฝ่ายค้าน สมาชิกวุฒิสภา และคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ และอนุกรรมการทั้ง ๓ ฝ่าย ที่ต้องขอชื่นชมเพราะว่าพี่น้องชาวจังหวัดลพบุรีได้โทรศัพท์มาถึงผมเมื่อประมาณ ๑๖.๐๐ นาฬิกา ว่าอาจารย์ครับวันนี้การอภิปรายในรัฐสภาดีมาก ผมดูแล้วไม่เครียดเลย นี่คือสิ่งที่ต้องชื่นชม ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายรัฐบาลไม่ว่าจะเป็นฝ่ายค้านพูดกันด้วยเหตุด้วยผลทั้งสิ้น หรือจะเป็นนิมิตหมายที่ดีสำหรับการสมานฉันท์ในวันนี้ครับ อันนี้ต้องขอชื่นชมไว้เป็นเบื้องแรกครับ ผมเชื่อว่าพี่น้องประชาชนอีก ๗๔ จังหวัด นอกจากจังหวัดลพบุรีแล้วคงจะมีความคิดเหมือน ๆ กันล่ะครับว่าวันนี้บรรยากาศดีเหลือเกินครับ ไม่เครียด

เรื่องที่ ๒ ผมจะขอพูดถึงคือเรื่องของความสมานฉันท์ ผมจะไม่พูดถึงเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญนะครับ เพราะทุกคนพูดกันไว้เยอะ พูดกันไว้มาก แล้วจะไม่เอ่ยถึงใคร เมื่อเช้านี้ผมได้ฟังท่านประธานคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ผมเรียกท่านว่าพี่ ท่านดิเรก ถึงฝั่ง วันนี้ท่านก็นั่งอยู่ณ ที่นี้ ขออนุญาตที่เอ่ยนามท่าน ท่านบอกว่าความสมานฉันท์นั้นจะต้องตั้งอยู่บนความเป็นธรรม ความเป็นกลางและความโปร่งใส ผมเห็นด้วยครับ แต่เพียงเท่านั้นผมมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่าเท่านั้นไม่พอหรอกครับ ต้องอยู่ที่ใจด้วยครับ ความสมานฉันท์นี้อยู่ที่ใจครับ ถ้าใจไม่สมานฉันท์แล้วไซร้ ความเป็นธรรมที่ท่านว่านั้นก็จะมีคำถามว่าความเป็นธรรมของใคร ความเป็นธรรมเพื่อใคร จะมีคำถามต่อไปอีกว่าความเป็นกลางใครกลาง กลางสำหรับใคร โปร่งใสก็เหมือนกัน โปร่งใสสำหรับใครถ้าใจไม่สมานฉันท์ เพราะฉะนั้นการแก้ไขรัฐธรรมนูญก็เป็นช่องทางหนึ่ง แต่ถ้าหากว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญผ่านไปแล้ว แต่ถ้าใจไม่สมานฉันท์กันแล้ว การแก้ไขรัฐธรรมนูญก็เป็นหมันที่จะนำแนวทางไปสู่การสมานฉันท์ ผมพูดไปอย่างนี้หลายคนอาจจะมองเห็นว่า เอ๊ะ พูดเรื่องใจมันเป็นเรื่องที่ไม่เป็นรูปธรรม การที่จะมาบอกให้ใจสมานฉันท์นั้นทำอย่างไร ผมมีข้อเสนอแนะอีกครับว่าใจสมานฉันท์นั้นให้ทำเพื่อ ๓ ประการนี้ครับ ไม่ต้องไปทำเพื่อใคร ๓ ประการนี้เราได้ยินกันอยู่เสมอ คือ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เราสมานฉันท์กันเพื่อชาติครับ เพื่อให้ชาติอยู่รอดปลอดภัย ภาวะเศรษฐกิจดีขึ้น อันนี้คงไม่ต้องอธิบาย ในส่วนลึกเพื่อศาสนานั้นทุกศาสนาสอนให้เราเป็นคนที่ให้อภัยกัน ไม่มีใครดีร้อยเปอร์เซ็นต์ครับ แล้วข้อสำคัญที่สุดก็คือไม่มีใครถูกร้อยเปอร์เซ็นต์ด้วย และข้อสำคัญที่สุดก็คือไม่มีใครผิด ร้อยเปอร์เซ็นต์ด้วย เพื่อนกันทั้งนั้น สมานฉันท์ในหลักการที่ ๓ พระมหากษัตริย์ครับมีใครบ้างไหมที่เป็นพสกนิกรของพระองค์ ที่จะทำเพื่อพระองค์ในความสมานฉันท์ พระองค์ได้ทรงทำเพื่อพี่น้องประชาชนเพื่อพสกนิกรของพระองค์มาไม่ต่ำกว่า ๔๐ ปี ด้วยพระราชวิริยะอุตสาหะอย่างเต็มที่เพื่อพี่น้องปวงชนชาวไทย จะมีใครบ้างไหมล่ะ ที่จะทำเพื่อพระองค์ท่าน เพราะฉะนั้น ๓ ประการมันอยู่ที่ใจครับ ท่านครับผมเรียนอยู่ชั้น ม.ศ. ๒ เมื่อปี ๒๕๐๘ ที่โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย หัวหน้าชั้นไม่ใช่ผมครับ มีนักเรียนทั้งหญิงและชาย ๔๐ คน วันหนึ่งครับหัวหน้าบอกว่าจะจับฉลากในวันปีใหม่

ให้เอาฉลากมาในวันพรุ่งนี้เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกาทุกคน ผมมาแต่ผมลืมครับที่จะนำเอาของขวัญมา ก็เลยขออนุญาตเพื่อนในเวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกานั้นลงไปซื้อของขวัญข้างล่าง แล้วก็บอกเพื่อนว่าให้บอกหัวหน้าห้องด้วยอย่าเพิ่งจับฉลากนะ ยังมีคนอีก ๓ คน ที่กำลังลงไปซื้อของขวัญ ท่านครับเราลงไปซื้อของขวัญประมาณ ๑๕ นาที ขึ้นมาเขาจับฉลากกันไปแล้ว ผมโมโหมากว่าเพื่อน หัวหน้าชั้นไม่ให้เกียรติผม ถึงขนาดค้ำคอกัน แต่ความเป็นเพื่อนไม่สามารถที่จะลงมือกันได้ เพราะเพื่อน ๆ ทั้งหลายที่อยู่ในห้องทั้งหญิงและชายก็รุมมาเพื่อห้ามปราม ตั้งแต่นั้นมาผมก็อคติกับหัวหน้าห้องว่าเอ็งทำอะไรข้าต้องว่าเอ็งไม่ดี วันหนึ่งแข่งขันฟุตบอลครับ ๑๑ คน มีพวกของผมลงไปเล่นในนามของห้องผม ๖ คน พวกของหัวหน้าห้องก็ลงไปในนามของผมนี้ ๕ คน ผมก็บอกเพื่อน ๆ ว่าเฮ้ย อย่าไปส่งฟุตบอลให้มันนะ ในที่สุดแข่งขันกับห้องอื่น แพ้ครับ และใกล้จะถึงวันที่จะจบการศึกษาในชั้น ม.ศ. ๒ ก็จะมีจัดงานปีใหม่ แต่หัวหน้าห้องกับพวกผมไม่ถูกกันเสียแล้ว หลายคนก็อึดอัด ในห้องอึดอัดหมด อยากจะสนุกกันวันนี้ มีผู้หญิงคนหนึ่งมาบอกผมว่า เฮ้ย วรวิทย์ เพื่อนกันทั้งนั้นให้อภัยกันบ้างไม่ได้หรือ คำนี้ละครับ ผมถึงบอกว่ามันอยู่ที่ใจ ผมเลยไปจับมือกับหัวหน้าห้อง บอก เฮ้ย เพื่อนที่ฉันค้ำคอนายเมื่อ ๒ เดือนที่แล้ว ฉันขอโทษ เพื่อนก็โดดกอดผมเลยครับ ผมก็โดดกอดกัน และในที่สุดการกินเลี้ยงในวันจากลา จนกระทั่ง ณ วันนี้ ๔๐ ปีผ่านไปแล้ว เรายังเล่าเรื่องราวเรื่องนั้นให้ฟังมันอยู่ที่ใจนะครับ ไม่ได้อยู่ในเรื่องอื่นใดเลย ----------

เพราะฉะนั้น ณ วันนี้ผมจึงบอกว่าทุกสิ่งทุกอย่างถ้าเราจะสมานฉันท์นั้นอยู่ที่ใจ แล้วก็ย้ำนะครับว่าใจนั้นเราทำเพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ที่ทุกคนเอ่ยอ้างแล้วก็ทำให้จริงหรอกครับ ณ วันนี้เป็นภาพที่ดีมาก ที่ทุกท่านที่ผมได้ชื่นชมไว้แต่แรกแล้ว ที่ผมคาดคิดว่าวันนี้คงจะห้ำหั่นกันด้วยวาจาอีก แต่ไม่มีเลยครับ พี่น้องประชาชนทางบ้านได้สรรเสริญมาในเรื่องนี้ด้วย ผมก็เรียนให้ท่านทราบ และ

สุดท้ายครับ ผมเป็นคณะกรรมาธิการการกีฬาของวุฒิสภา คงจะต้องใช้คำพูดของกีฬาว่า ถ้าเราจะสมานฉันท์เราต้องรู้จัก รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย และรู้อะไรก็นิ่ง ๆ กันเสียบ้างเถอะครับ เพราะฉะนั้นหวังว่าในวันพรุ่งนี้เราคงจะหาทางลงกันได้ และข้อสำคัญที่สุดเราคงจะได้มีกิจกรรมต่อในเรื่องของสมานฉันท์กันด้วยใจต่อไปครับ ขอบคุณท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่าน พันเอก วินัย

พันเอก วินัย สมพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พันเอก วินัย สมพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ แบบสัดส่วน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมใคร่ขออภิปรายโดยย่อ ๆ ดังต่อไปนี้ครับ มาตรา ๑๗๙ ของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน นายกรัฐมนตรีมีปัญหาเรื่องการบริหารราชการแผ่นดิน รัฐธรรมนูญจะแก้หรือไม่แก้นั่นคือปัญหาที่ทางรัฐบาลเผชิญอยู่ ก็ถามมาที่รัฐสภาเพื่อให้แสดงข้อคิด ความเห็น ผมจึงใคร่ขอแสดงความเห็นให้ข้อสังเกตและให้ข้อพึงสังวรแก่รัฐบาลดังต่อไปนี้ครับ มุมมองที่ผมมองนั้นมองเหมือนนกเป็นมองภาพกว้าง ภาพไกล ผมจะไม่ล้วงลงไปวิพากษ์วิจารณ์ ๖ ข้อของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ท่านได้ทำเอกสารนี้แจก ผมจะไม่แตะต้องสิ่งนั้นเลยครับ ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ชีวิตผมได้ผ่านรัฐธรรมนูญมาหลายฉบับครับ ๑๘ ฉบับนี้ผมเกือบครบครับ เกือบครบชีวิต ตั้งแต่เกิดมาถึงวันนี้ในช่วงรอยต่อของความคิดว่า ควรแก้รัฐธรรมนูญหรือไม่ ถ้าแก้จะแก้อย่างไร ผมก็อยากจะให้ข้อคิดความเห็นว่าประเทศไทยนั้น ๗๗ ปีครับที่ผ่านมา เราใช้รัฐธรรมนูญมาถึงวันนี้ ๑๘ ฉบับ ต่างจากประเทศญี่ปุ่นครับ ผมมีเพื่อนสนิทเป็นคนญี่ปุ่น สนิทกันขนาดล้อการเมืองกันได้ เขากระเซ้าผมว่า พันเอก วินัย ญี่ปุ่นตั้งแต่หลังสงครามโลก

ครั้งที่ ๒ เป็นต้นมาถึงวันนี้ก็ ๖๗ ปี รัฐธรรมนูญที่แม็คอาร์เธอร์เขียนให้ญี่ปุ่น วันนี้เขาก็ยังคงใช้อยู่ครับ เขาอิจฉาประเทศไทยที่เรามีตั้ง ๑๘ ฉบับ และทำท่าจะมีฉบับที่ ๑๙ ตามมาเร็ว ๆ นี้ครับ นั่นคือสิ่งที่เขาล้อผม ท่านประธานครับ คนไทยนั้นเขียนรัฐธรรมนูญเอง แต่เสมือนหนึ่งว่าเราค้นหาตนเองไม่พบ เราไม่เข้าใจตัวเราเอง เขียนแล้วก็แก้ เสมือนหนึ่งเราไม่เข้าใจพลังอำนาจของความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองของไทยครับ รัฐธรรมนูญของเรารวมถึงเสถียรภาพของรัฐบาลจึงเสียสมดุล ล้มแล้ว ล้มอีก รัฐธรรมนูญที่ล้มแล้วล้มอีกนั้น เราพอจะมีข้อสังเกตเมื่อเปรียบเทียบกับรัฐธรรมนูญของญี่ปุ่นดังนี้ครับ รัฐธรรมนูญญี่ปุ่นนั้นเขาไม่ค่อยจะแก้กัน ใช้แล้วก็มีความถาวร เพราะคนญี่ปุ่นนั้นเขาปรับตัวเข้ากับหลักเกณฑ์ เข้ากับหลักการ เข้ากับรัฐธรรมนูญครับ ซึ่งแตกต่างจากคนไทย ----------

เราจะปรับเอาหลักเกณฑ์ หลักการรัฐธรรมนูญนั้นให้สอดคล้องต้องกับตัวเราครับ มันมุมกลับ นี่เป็นสาเหตุหนึ่งที่เรามีรัฐธรรมนูญบ่อย มีมากฉบับ มีหลายฉบับ นั่นเป็นข้อที่ผมตั้งข้อสังเกตนะครับ มีคำกล่าวว่าจะเขียนรัฐธรรมนูญให้ดีแค่ไหนก็แล้วแต่มันไปไม่รอด เพราะปัจจัยสำคัญที่สุดมันขึ้นอยู่กับคน มีคนเปรียบเปรยว่าต่อให้บีโธเฟนต่อให้โมซาร์ท มาเขียนโน้ตดนตรีให้ไพเราะเพราะพริ้ง แต่ให้ปีศาจ ให้อเวจีเป็นคนเล่นดนตรี ต่อให้เอาปี่พระอภัยมณีไปใส่ปากชีเปลือยและให้ผีเสื้อสมุทร ดนตรีที่บรรเลงมันไม่ไพเราะ มันเพราะไม่ได้ นั่นคือคำเปรียบเทียบว่าคนสำคัญที่สุด ในสังคมไทยของเรารัฐธรรมนูญจึงล้มลุกคลุกคลาน แก้แล้วแก้อีกเหมือนทารกครับ เพราะเราพยายามที่จะปรับหลักเกณฑ์ ปรับรัฐธรรมนูญให้เข้ากับตัวเรา ซึ่งวันนี้เราจะไปทางไหนครับ อย่างไรก็แล้วแต่ผมมีข้อพึงสังวรที่จะให้รัฐบาลได้เอาไปคิด สังวรให้จงหนักว่าการแก้รัฐธรรมนูญของไทยนั้น มันเหมือนกับเหรียญ ๒ ด้านที่เหมือนกัน ที่ไม่แตกต่างกัน ปกติเหรียญด้านหนึ่งเป็นก้อย ด้านหนึ่งเป็นหัว แต่เหรียญที่ท่านกำลังจะเล่นอยู่เกมนี้พลิกไปด้านนี้ก็หัว อีกด้านหนึ่งก็หัว ถ้าด้านหนึ่งเป็นก้อย อีกด้านหนึ่งก็ก้อยครับ มันแปลความว่าอย่างนี้ท่านครับ ปรากฏการณ์ในการแก้รัฐธรรมนูญของไทย แก้รัฐธรรมนูญแล้วนำไปสู่วิกฤตการณ์ หรือวิกฤตการณ์แล้วนำไปสู่การแก้รัฐธรรมนูญ มันเป็นปรากฏการณ์ที่ซ้ำแล้วซ้ำอีก ประวัติศาสตร์จะซ้ำรอยของมันอย่างนี้มาโดยตลอด จึงเป็นข้อพึงสังวรครับ จนกระทั่งมีคนบางคนคิดเทียบสมการครับว่า การแก้รัฐธรรมนูญมีค่าเท่ากับวิกฤติครับ ท่านจะเอาประวัติศาสตร์ตอนไหนมากล่าว ก็พอจะยกเป็นเหตุ เป็นผล เป็นอุทาหรณ์ได้นี่ละครับเป็นหน้าที่ของเรา ของสังคมเรา เราจะก้าวข้ามวิกฤติอย่างไร ถ้าเราจะแก้รัฐธรรมนูญ ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผมขอวกมาที่ฉบับปัจจุบันฉบับปี ๒๕๕๐ นี้สักนิดหนึ่ง เป็นความจริงครับ ๓๐๙ มาตรา หลายมาตราที่ผมไม่ชอบใจแต่ผมก็ยอมรับ เพราะอะไรครับ เพราะ ๑๔ ล้านเสียงเห็นด้วย อีก ๑๐ ล้านเสียงไม่เห็นด้วย แปลว่ามันผ่านประชามติ แปลว่ามันอิงประชาชน ไม่มีคำอธิบายใดที่จะบอกว่าไม่รับ หรือรับไม่ได้ เช่นเดียวกันครับ เมื่อผมไม่ชอบใจบางมาตราในจำนวน ๓๐๙ มาตรา ผมเองก็รู้สึกตะขิดตะขวงใจอยู่ไม่น้อย ปัจจุบันนี้ก็ยังไม่หายครับ ที่มีความรู้สึกว่ารัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้มันเป็นผลพวงมาจากการปฏิวัติ แม้ผมจะตะขิดตะขวงใจ

แต่ผมก็ไม่สามารถที่จะปฏิเสธความชอบธรรมของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่ได้ครับ ผมปฏิเสธความชอบธรรม ลีจิททิเมซี (Legitimacy) ปฏิเสธไม่ได้ ขอใช้ภาษาอังกฤษครับ เพราะเป็นศัพท์ทางรัฐศาสตร์ ในทางรัฐศาสตร์นั้นความชอบธรรมเกิดขึ้นจาก ๓ หลัก คือ ๑. ความสำเร็จ ๒. ด้วยปัจจัยเวลา และ ๓. ประชาชนสนับสนุน ถามว่าคณะปฏิวัติเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ ทำสำเร็จไหม สำเร็จครับ ถามว่าเขามีปัจจัย มีปัจจัยเป็นอะไรครับ มีครับ ปฏิวัติเสร็จ ๒ ปีกว่ามีรัฐบาล มีคณะแก้รัฐธรรมนูญ มีคณะยกร่างรัฐธรรมนูญ และสภาร่างรัฐธรรมนูญอีก ๑๐๐ คนแก้รัฐธรรมนูญ ยืนหยัดมาอีก ๒ ปีกว่า หลังจากที่ปฏิวัติเสร็จ มีปัจจัยเวลายืนหยัดอยู่ และถ้าถามว่าประชาชนสนับสนุนไหม ท่านประธานรัฐสภาครับ ถ้ามีดอกไม้ไปให้ มีการสรรเสริญอย่างภาพที่เห็น จะปฏิเสธอย่างไรว่าประชาชนทั้งประเทศไม่สนับสนุน แม้มีบางส่วนไม่เห็นด้วย นี่ล่ะครับ ผมจึงบอกว่าแม้ไม่ชอบใจอยู่บ้าง ก็ต้องยอมรับ เหนือสิ่งอื่นใดก็คือรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ นี้ผ่านประชามติ เมื่อมีความเป็นมาอย่างนี้ ผมจึงอยากจะให้ข้อคิดความเห็นว่า ถ้าท่านจะแก้รัฐธรรมนูญฉบับนี้มาอย่างไรก็ออกทางเดิมครับ ผมอยากให้ท่านได้ถามประชามติ ทำเรเฟอเรนดัม (Referendum) ถามสิว่าประชาชนอยากแก้ไหม

ถ้าประชาชนให้ไฟเขียวแก้ เชิญเถอะครับ คณะกรรมการที่ตั้งขึ้นมาสมานฉันท์ซึ่งจะแก้ ๕ ประเด็น ๖ ประเด็น อยู่ที่ท่าน อยู่ที่ประชาชน ขอให้ประชาชนมีส่วนร่วม อิงประชาชนเข้าไว้นะครับ ผมมีความเห็นเหมือนบางท่านที่บอกว่าถ้าจะแก้ควรทำประชามติ ความชอบธรรมในการแก้รัฐธรรมนูญนั้น อย่าหวังว่าต้องทำปฏิวัติอย่างที่เป็นข่าววันสองวันที่ผ่านมา ผมเรียนว่าอย่าเอาการปฏิวัติเป็นความชอบธรรม คนจะปฏิวัติวันนี้ ประธานรัฐสภาครับ ต้องถามตนเอง ต้องตอบตนเองว่า ปฏิวัติเสร็จแล้วจะปกครองประเทศให้สงบสันติอย่างไร คนจะลุกฮือต่อต้าน ท่านทนไม่ไหวละครับ ถ้าจะปฏิวัติต้องถามตนเองว่า ปฏิวัติเสร็จท่านจะจัดการกับต่างชาติที่จะบอยค็อท แซงชั่น (Boycott Sanction) ประเทศไทยอย่างไร ท่านต้องพร้อมที่จะตอบตนเองว่า เมื่อปฏิวัติแล้วท่านพร้อมจะปิดประเทศหรือเปล่า ประเทศไทยเป็นประเทศที่พึ่งพาเศรษฐกิจสังคมโลกพึ่งพาโลกมาตลอด เราคงไม่พร้อมอย่างนั้น ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ทั้งหมดทั้งหลาย ทั้งปวงนี้เป็นความห่วงใยที่ผมอยากจะให้ข้อสังเกต ข้อพึงสังวรกับรัฐบาล ผมอยากจะย้ำอีกครั้งหนึ่งว่า เมื่อรัฐธรรมนูญฉบับนี้ไฟเขียวมาจากเรเฟอเรนดัม จนกระทั่งเราได้ใช้ ถ้าจะแก้ให้เกียรติประชาชนถามสักนิดหนึ่งว่าประชาชนพร้อมหรือเปล่า ผมคิดอย่างนี้ละครับ ด้วยความเคารพครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านประเสริฐครับ

นายประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ ประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขอชื่นชมรายงานของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ที่ได้มีความตั้งใจทำรายงานฉบับนี้และเสร็จสิ้นเป็นเวลามาร่วม ๒ เดือนแล้ว แต่สิ่งที่ผมน่าเสียดายและน่าเสียใจเป็นอย่างยิ่งก็คือท่าทีของท่านนายกรัฐมนตรีเอง ที่ท่านดูเหมือนแสดงอาการเพิกเฉย แล้วก็ถ้าไม่มีพรรคร่วมรัฐบาลเข้ามาแสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้ก็เหมือนกับว่าการประชุมร่วมกันวันนี้จะไม่เกิดขึ้นแต่อย่างใด อย่างไรก็ตามผมเคยได้ยินคำสัมภาษณ์ของท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่า ยินดีปฏิบัติตามข้อเสนอของคณะกรรมการว่าจะดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วัน ต้องขอบคุณสมาชิกวุฒิสภาหลายท่านนะครับ

เริ่มจากท่านประธานดิเรก ท่าน ส.ว. ตวง แล้วก็อีกหลายท่าน รวมกับท่าน ส.ส. หลายท่านที่วันนี้ได้ช่วยกัน อย่างไรก็ตามปัญหานี้ยังไม่สิ้นสุดท่านประธานครับ แล้วก็รายงานฉบับนี้ถือได้ว่าเป็นรายงานที่มีความสมบูรณ์ฉบับหนึ่ง รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นั้นเป็นผลผลิตจากการยึดอำนาจของรัฐบาลพี่น้องประชาชนเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ส่งผลเสียหายต่อประเทศนี้หลายอย่างครับ เริ่มตั้งแต่การเสียหายเป็นการทำลายหลักนิติรัฐและนิติธรรมของประเทศนี้ ผมถือว่าคณะผู้ก่อการปฏิวัติในวันนั้นมีความเห็นแก่ตัวอย่างยิ่ง แล้วก็เป็นเรื่องที่มีความน่าละอายใจอย่างยิ่งของคนบางกลุ่มที่ได้ออกมาแสดงความคิดเห็นในเชิงสนับสนุนต่อการยึดอำนาจในครั้งนี้ และที่น่าเสียใจไปกว่านั้นท่านประธานที่เคารพครับ มีการทำประชามติเรื่องรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ฉบับนี้ เสียง ๑๔ ล้านคน กับเสียงไม่เห็นด้วย ๑๐ ล้านเสียง เป็นการบังคับ เป็นการโฆษณาชวนเชื่อ เป็นการจูงใจให้พี่น้องประชาชนบอกว่าขอให้ผ่านร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ไปก่อน แล้วก็ถ้าอยากแก้ไขค่อยมาแก้ไขกันในภายหลัง ดังนั้นแนวคิดของการแก้รัฐธรรมนูญฉบับนี้จึงมุ่งหวังให้ประเทศนี้เดินหน้าได้ต่อไป ท่านประธานที่เคารพครับ แต่ตั้งแต่วันแรกที่รัฐธรรมนูญนี้มีผลบังคับใช้ ดูเหมือนว่าความรุนแรงนั้นจะเกิดขึ้นมากมายแล้วก็มีสาเหตุหลายประการ

เรื่องแรก เรื่องความไม่ยุติธรรมในสังคมไทย ท่านประธานครับการชุมนุมของพี่น้องเสื้อแดงนั้น ผมเชื่อว่าเขามาร่วมกันชุมนุมเพื่อมาแสวงหาความยุติธรรม เขามีความรู้สึกว่าบุคคลที่เขารักคือ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นั้นไม่ได้รับความเป็นธรรมจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คนเหล่านี้ได้มาชุมนุมกันแล้วก็มีจิตวิญญาณของการเป็นประชาธิปไตย

ประการที่ ๒ เรื่องการมีสองมาตรฐาน ท่านประธานครับ อำนาจเก่าทำอะไรผิดหมด อำนาจใหม่ทำอะไรถูกต้องหมด ตัวอย่างเช่น เกษตรกรอำเภอพานจังหวัดเชียงรายมาชุมนุมปิดถนน ได้วินิจฉัยตัดสินจำคุกเกษตรกรกลุ่มนั้น ทั้ง ๆ ที่เกษตรกรกลุ่มนั้นได้มาเรียกร้องผลผลิตทางด้านการเกษตร พันธมิตรปิดล้อมสภา ปิดล้อมทำเนียบไม่มีการทำอะไรเลย พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ ครอบครองพื้นที่บนเขายายเที่ยง บนพื้นที่เขตป่าสงวนไม่ผิด สวนเมืองพรร้านอาหารอยู่ข้างล่างบริเวณเดียวกับเขายายเที่ยงถูกศาลพิพากษาตัดสินจำคุก ๔ ปี ท่านประธานครับรายการลงเอยอย่างไร อีกเรื่องหนึ่ง ออกอากาศทางช่อง ๑๑ รายการนี้เป็นรายการทำให้สังคมนั้นมีความแตกแยกมากยิ่งขึ้น รายการนี้แสดงให้เห็นถึงท่าทีของรัฐบาลต่อการที่ไม่สนใจต่อความสมานฉันท์ของบุคคลในประเทศนี้ เรียกว่าปากก็บอกว่าอยากเห็นบ้านเมืองเดินหน้า แต่ก็เอารายการนี้ออกมาทิ่มแทงฝ่ายตรงข้าม เรียกว่ามือถือสากปากถือศีล รายการนี้ออกอากาศประมาณ ๓ ทุ่มถึง ๔ ทุ่ม มีนายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง นาวาอากาศตรี ประสงค์ สุ่นศิริ พลตำรวจเอก วสิษฐ์ เดชกุญชร มากล่าวโจมตีใส่ร้ายพรรคไทยรักไทย ท่านประธานครับ ถ้าอยากให้บ้านเมืองแตกแยกมากกว่านี้ เอาบุคคลเหล่านี้มาออกรายการบ่อย ๆ นะครับ จะได้เห็นสังคมไทยนั้นแตกแยกมากกว่านี้ เขาบอกว่าความยุติธรรมไม่มีสามัคคีย่อมไม่เกิดขึ้น ผมจะอภิปรายในประเด็นรัฐธรรมนูญ ๒ ประเด็นสั้น ๆ ท่านประธานที่เคารพครับ

เรื่องแรก เรื่องของประเด็นการยุบพรรคการเมือง การเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของหัวหน้าพรรคและกรรมการบริหารพรรคการเมืองตามมาตรา ๒๓๗ ต้องเรียนว่าการยุบพรรคการเมืองนั้นส่งผลให้พี่น้องประชาชนได้รับความเสียหาย เพราะสมาชิกภาพของพี่น้องประชาชนที่เป็นสมาชิกของพรรคนั้น ๆ ต้องสิ้นสุดลง พรรคไทยรักไทยวันนั้นมีสมาชิก ๑๔ ล้านคน ท่านประธานครับ ทุกคนดูจอทีวีด้วยความโศกเศร้าด้วยคราบน้ำตา นอกจากนั้นแล้วคน ๑๔ ล้านคนเหล่านั้นยังสามารถกำหนดนโยบายผ่านทางพรรคการเมือง เอาไปเป็นนโยบายมากมายหลายอย่างที่ปฏิบัติและประสบความสำเร็จมาในอดีต ไม่ว่าจะเป็น ๓๐ บาทรักษาทุกโรค โครงการโอทอป (OTOP) กองทุนหมู่บ้าน การยุบพรรคการเมืองจึงเป็นโอกาสที่เลวร้ายที่สุดในการทำลายระบอบประชาธิปไตย

ผมต้องเรียนว่าพรรคไทยรักไทยถูกยุบ พรรคพลังประชาชนถูกยุบ พรรคเพื่อไทยอนาคตเป็นอย่างไรก็ไม่รู้ ความผิดใครทำความผิดประเด็นไหนก็ระบุให้ความผิดเป็นเฉพาะบุคคลไป ผมจึงไม่เห็นด้วยกับมาตรานี้ แล้วก็อยากให้มีการแก้ไข

ประเด็นถัดมาก็คือเรื่องประเด็นการแก้ไขความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตามมาตรา ๒๖๖ รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ บอกว่าห้าม ส.ส. เข้าไปก้าวก่ายแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการประจำ ท่านประธานครับถ้าเป็นเรื่องโยกย้ายข้าราชการผมพอรับฟังได้ แต่ถ้าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ในเชิงที่ได้รับคำร้องจากพี่น้องประชาชนว่าพี่น้องนั้นได้รับความเดือดร้อนนั้น ผมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และถ้าหน่วยงานราชการบอกว่า การดำเนินการของ ส.ส. นั้น เป็นการแทรกแซง ส.ส. คนนั้นพ้นจากตำแหน่งหน้าที่โดยทันที ผมเรียนว่าความเป็นผู้แทนราษฎร ความเป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชนนั้นลดน้อยลง พี่น้องหลายคนในเขตโคราชหลายอำเภอมามาบอกมากล่าวเรื่องความทุกข์ความร้อนต่าง ๆ ตั้งแต่ราคาพืชผลด้านการเกษตร ไม่มีโรงพยาบาล ไม่มีถนนหลายอำเภอครับ ส.ส. มีข้อจำกัดในการดำเนินการตามมาตรานี้ ผมจึงเห็นว่ามาตรานี้เป็นอุปสรรคอย่างยิ่งในการทำงานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานครับ รัฐธรรมนูญที่ดีนั้นต้องพาพี่น้องประชาชนไปสู่ความสุขและความสมานฉันท์ แต่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มิได้เป็นเช่นนั้นเลย ----------

คนที่เคยอยู่ภายใต้การปกครองของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นั้น ผมเชื่อว่าเขามีความสุขมากกว่า ผมมีรายงานของธนาคารโลกที่อยากกราบเรียนท่านประธาน เรื่องคะแนนการบริหารจัดการที่ดีของประเทศไทย ระหว่างปี ๒๕๔๕-๒๕๕๐ มีอยู่ ๒ เรื่องที่ผมอยากนำเสนอ

เรื่องแรก ก็คือเรื่องเสถียรภาพทางการเมือง ในปี ๒๕๔๕ เป็นปีที่พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร บริหารประเทศ มีคะแนน ๖.๗๗ คะแนน ปี ๒๕๕๐ เป็นปีที่ คมช. และรัฐบาลสุรยุทธ์บริหารประเทศ เรียกว่ารัฐบาลเผด็จการบริหารประเทศมีคะแนนเหลือเพียง ๒.๖๘ คะแนน ท่านประธานครับ ต่างกันไม่รู้กี่เท่าจาก ๖.๗๗ คะแนน เหลือ ๒.๖๘ คะแนน ในรัฐบาลที่ไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง มาดูเรื่องหลักนิติธรรม ในปี ๒๕๔๕ ธนาคารโลกให้คะแนนสูงถึง ๗.๐๐ คะแนน ซึ่งเป็นปีที่พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นั้นบริหารประเทศปี ๒๕๕๐ ปีที่มีการยึดอำนาจ คะแนนลดลงเหลือ ๖.๒๙ คะแนน แสดงให้เห็นถึงว่าหลักนิติธรรมของประเทศนี้มีความน่าเชื่อถือลดน้อยลงในสายตาของพี่น้องคนต่างประเทศ ด้วยเหตุผลประการทั้งปวงที่กระผมได้กราบเรียน กระผมเห็นว่าควรจะมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๙๑ เพราะว่าเป็นหน้าที่ของรัฐสภาแห่งนี้ แล้วก็คาดหวังเอาไว้ว่าสิทธิในการปกป้องรัฐธรรมนูญของพี่น้องคนไทยจะไม่ได้รับการเหยียบย่ำจากระบอบเผด็จการ ขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ หลังจากท่านฮอชาลีแล้วจะให้ท่าน พลเอก เลิศรัตน์ ชี้แจงนะครับ หลังจากนั้นก็เป็นท่านพีรพันธุ์ พาลุสุข ท่านประสงค์ นุรักษ์ ท่านรัชดา ธนาดิเรก ท่านอำนวย คลังผา ท่านสุริยา ปันจอร์ ท่านทศพล เพ็งส้ม ท่านวิเชียร ขาวขำ ท่าน พลตำรวจเอก สุนทร ซ้ายขวัญ และท่านณัฏฐพล ทีปสุวรรณ เชิญท่านฮอชาลี ท่านมีเวลา ๑๐ นาทีครับ

นายฮอชาลี ม่าเหร็ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สตูล) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายฮอชาลี ม่าเหร็ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสตูล พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมขออภิปรายให้ความคิด ความเห็นในรายงานของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญของรัฐสภาในวันนี้ และผมเองก็ได้รับฟังความคิด

ความเห็นของบรรดาเพื่อนสมาชิกรัฐสภาในหลายประเด็น หลายแง่มุม ซึ่งก็เป็นความเห็นที่ค่อนข้างที่จะเป็นอิสระ เพราะเป็นการให้ความเห็นแล้วก็วิพากษ์วิจารณ์ถึงแนวทางในการที่จะมาร่วมกันสร้างสมานฉันท์ และจะหาแนวทางในการที่จะเดินหน้าเพื่อการปฏิรูปทางการเมืองต่อไป ท่านประธานครับ สมาชิกหลายท่านก็ได้พูดในเรื่องของวิกฤติทางด้านการเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้มีการตอกย้ำว่าวิกฤติทางด้านการเมืองนั้นเกิดขึ้นหลังจากที่มีการรัฐประหารวันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๙ แต่ท่านประธานครับ กระผมเองคงจะต้องย้อนกลับไปก่อนเหตุการณ์ตรงนั้น ถ้าหากว่าเราได้มีการติดตามเหตุการณ์บ้านเมือง แล้วเราให้ความเป็นธรรมในเรื่องของข้อมูลแล้วนั้น เราก็จะมีข้อสรุปอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นข้อสรุปที่มีเหตุมีผลซึ่งผมจะได้อธิบายเรื่องราวต่อไปในคราวนี้ ท่านประธานครับ ผมคงจะต้องย้อนไปถึงรัฐธรรมนูญ ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ มาประกอบในการอภิปรายในครั้งนี้ด้วย เพราะรัฐธรรมนูญในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ นั้น ก็ไม่ได้ต่างไปจากรัฐธรรมนูญ ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ในแง่ของที่มาที่ไป เพราะรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นั้น ถึงแม้ว่าเกิดขึ้นมาจาก สสร. ๑ แต่ก็มีที่มาจากการปฏิวัติรัฐประหารของ รสช. ----------

ซึ่งมีการจัดตั้งธรรมนูญในการปกครองในปี พ.ศ. ๒๕๓๔ แล้วก็มีสภานิติบัญญัติแห่งชาติขึ้นมา แล้วก็ได้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๓๔ หลังจากนั้นจึงมีการแก้ไขในมาตราของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๓๔ แล้วก็มี สสร. ขึ้นมา แล้วก็เป็นที่มาของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ก็เฉกเช่นเดียวกันกับการปฏิวัติของ คมช. แล้วก็ได้ สสร. ๒ ขึ้นมา แล้วก็เป็นรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เช่นกัน นี่คือสิ่งที่ผมอยากจะขอเปรียบเทียบว่าที่มาของ ๒๕๕๐ กับปี ๒๕๔๐ นั้นไม่ได้ต่างจากกัน และในรัฐธรรมนูญฉบับที่ผ่าน ๆ มาก็เป็นรัฐธรรมนูญที่ส่วนใหญ่ก็มาจากการปฏิวัติรัฐประหาร มีที่มาที่ไปทั้งนั้น แต่อยู่ที่ว่าเนื้อหาของรัฐธรรมนูญแต่ละฉบับนั้นมีเนื้อหาในการที่จะคงไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตย หรือมีแนวโน้มในการที่จะสืบทอดอำนาจของผู้ที่ปฏิวัติแค่นั้นเอง ดังนั้นในปี ๒๕๔๐ แล้วก็ปี ๒๕๕๐ เท่าที่ผมได้ตรวจสอบดู แล้วก็หลายท่านก็คงจะได้มีข้อสรุปเหมือนกันว่าเป็นรัฐธรรมนูญซึ่งให้อำนาจกับประชาชน นายกรัฐมนตรีมาจากการเลือกตั้งโดยพี่น้องประชาชน คณะรัฐมนตรีมาจากการเลือกตั้งโดยพี่น้องประชาชน เพราะฉะนั้นตัวแทนของพี่น้องประชาชน จึงมีอำนาจเต็มในการบริหารประเทศ นั่นคือหลักการข้อใหญ่ที่ทุกคนมีความเห็นพ้องร่วมกัน ดังนั้นข้อมูล ข้อสรุปของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ให้มานั้น ผมถือว่าเป็นเพียงแค่ประเด็นรองเท่านั้นเอง ซึ่งเราได้มาร่วมกันพิจารณา มาร่วมกันให้ข้อเสนอแนะ แต่ไม่ใช่เป็นประเด็นหลัก ประเด็นหลักนั้นก็คือว่าถ้าหากว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นั้น ไม่ได้เป็นประชาธิปไตย มีที่มาเพื่อต้องการที่จะสืบทอดอำนาจของบรรดาเหล่า คมช. แล้ว ทุกฝ่ายทุกคนจะต้องให้การต่อต้าน ท่านประธานที่เคารพครับ ประเด็นหนึ่งที่ผมอยากจะให้ที่ประชุมเราได้มีการพิจารณากันนั้นก็คือว่า ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นั้น โดยเจตนารมณ์หลัก ๆ ของรัฐธรรมนูญนั้น ที่ผมพูดตรงนี้เพื่อที่จะเปรียบเทียบให้เห็นว่า ๒ รัฐบาล ที่เข้ามาใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นั้น มีข้อต่างกันอย่างไร เราเริ่มต้นในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นช่วงที่รัฐบาลโดย ฯพณฯ ชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี ได้บริหารประเทศโดยใช้รัฐธรรมนูญฉบับเดียวกันจนถึงปี พ.ศ. ๒๕๔๓ กว่า ๆ แล้วก็มีรัฐบาลของอีกพรรคการเมืองหนึ่ง ซึ่งเดิมชื่อว่าพรรคไทยรักไทยได้มารับช่วงต่อในปี พ.ศ. ๒๕๔๔

จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๔๘ สิ่งที่เราได้เห็นความแตกต่างนั้นก็คือว่าเจตนารมณ์ และสาระของรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นตัวหลักอยู่ ๓ ประเด็น นั่นก็คือ

ข้อที่ ๑ ในเรื่องของสิทธิเสรีภาพของปวงชนชาวไทย

ข้อที่ ๒ การมีเสถียรภาพของรัฐบาล แล้วก็

ข้อที่ ๓ ในเรื่องของการตรวจสอบถ่วงดุลอำนาจของรัฐบาล

นี่คือเจตนารมณ์หลักของรัฐธรรมนูญในปี ๒๕๔๐ และเช่นเดียวกันก็มีอยู่ในรัฐธรรมนูญ ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ด้วย ท่านประธานครับ ในเรื่องของสิทธิแล้วก็เสรีภาพของประชาชนนั้นจะเห็นได้ว่าในปี ๒๕๔๐ นั้นเขียนเอาไว้อย่างสวยหรู เขียนเอาไว้อย่างมีน้ำหนัก แต่ทำไมล่ะครับ หลังจาก ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ เราจึงเห็นเพื่อนร่วมชาติของเราจำนวนมากมายที่ได้ล้มตายและเสียชีวิตอันเนื่องมาจากการละเมิดโดยนโยบายของรัฐบาลในยุคนั้น จากกรณีการฆ่าตัดตอนยาเสพติด ๒,๕๐๐ กว่าศพ ซึ่งยังหายังจับมือปืนไม่ได้ ยังจับมือใครดมไม่ได้ แล้วก็การล้มตายของพี่น้องที่ตากใบจากการชุมนุมโดยอาศัยรัฐธรรมนูญ ความเสรีในการชุมนุม ความมีอิสระในการชุมนุมโดยปราศจากอาวุธ แต่ทำไมภายในคืนเดียวนั้นต้องล้มตายไปถึง ๗๐ กว่าศพ ซึ่งอยู่ในรัฐบาลที่ถือว่าเป็นการเรียกร้องประชาธิปไตยอยู่ในขณะนี้ ทำไมจึงยังไม่มีคำตอบให้กับประชาชนเหล่านั้น นี่หรือคือสิทธิเสรีภาพที่คุณบอกว่าคุณอยากจะเรียกร้อง แต่ทำไมจึงยังไม่ให้คำตอบในกรณีตรงนี้ นั่นคือในเรื่องของเจตนารมณ์ของสิทธิเสรีภาพ ท่านประธานครับ ในเรื่องของความเสมอภาค ในรัฐธรรมนูญเขียนไว้ชัดนะครับ ปี ๒๕๔๐ เขียนไว้ชัดในมาตรา ๓๐ นั่นก็คือว่าบุคคลย่อมมีความเสมอภาคกันในกฎหมาย แล้วก็ได้รับความคุ้มครองการดูแลจากรัฐโดยเท่าเทียมกัน โดยไม่มีการแบ่งแยก ถึงแม้ว่าจะมีความคิด ความเห็นจากทางการเมืองที่มีความแตกต่างกัน แต่ทำไมล่ะครับ จึงมีวลีเด็ดที่เกิดขึ้นจากอดีตผู้นำของเรา นั่นก็คือวลีที่ว่า จังหวัดไหนที่มอบความไว้วางใจให้กับผม ผมต้องดูแลกับเขาเป็นพิเศษ ----------

จังหวัดไหนที่ไม่เลือกเราหรือไว้วางใจเราน้อยเอาไว้ทีหลัง ทำไมจึงเกิดสิ่งลักษณะนี้ เพราะฉะนั้นปัญหาของรัฐธรรมนูญมันเกิดมาจากระบบ เกิดมาจากหลักการ เกิดมาจากเนื้อหา หรือเกิดมาจากผู้ที่ใช้รัฐธรรมนูญ นั่นคือสิ่งที่สภาของเราจะต้องคิด แล้วจึงจะเดินหน้าไปข้างหน้าได้ ท่านประธานครับ ถ้ากลับไปอ่านมาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ ของปี ๒๕๔๐ ในเรื่องของสิทธิเสรีภาพของสื่อได้วาดมโนภาพเอาไว้อย่างสวยงามทีเดียวว่า สื่อมวลชนนั้นจะต้องมีเสรีภาพในการวิพากษ์วิจารณ์ในการเขียนในการคิด โดยที่ไม่ถูกละเมิดแล้วก็ไม่ถูกปิด แต่ทำไมล่ะครับ ในยุคนั้น ในสมัยนั้นจึงเป็นยุคที่มีการแทรกแซง แทรกซึม ครอบงำสื่ออย่างร้ายแรงที่สุด เริ่มต้นเข้ามาก็มีการขึ้นบัญชีดำผู้สื่อข่าวฟาร์ อีสเทิร์น อิโคโนมิค (Far Eastern Economic) จากการที่เขียนไปพาดพิงรัฐบาล มีการถอดรายการเก็บตกจากเนชั่น (Nation) มีการยกเลิกรายการวิเคราะห์การเมืองของในเครือเนชั่น มีการถอดรายการมองต่างมุมของอาจารย์เจิมศักดิ์ มีการเข้าไปเทค โอเวอร์ (Take over) ไอทีวี (ITV) ซึ่งรัฐบาลพรรคประชาธิปัตย์ตั้งขึ้นมาเพื่อที่จะให้เป็นปากเสียงของพี่น้องประชาชน แต่บริษัท ชิน คอร์ปอเรชั่น จำกัด เข้าไปเทค โอเวอร์ แล้วก็ขายให้กับเทมาเส็ก นี่คือการแทรกซึมแล้วก็การครอบงำ และสำคัญที่สุดก็คือมีการปิดรายการเมืองไทยรายสัปดาห์ ซึ่งเป็นจุดในการที่จะเริ่มต้นในการที่จะวิกฤติ ถ้าหากว่ารัฐบาลชุดนั้น ผู้นำของรัฐบาลชุดนั้นสวมแว่นประชาธิปไตย วิกฤติมันก็จะไม่เกิด แต่ที่ผ่านมานั้นได้สวมแว่นเผด็จการ มันก็เลยเกิดปัญหาเป็นวิกฤติมาจนกระทั่งถึงทุกวันนี้

ท่านประธานครับ ผมมีเวลาอีก ๑ นาทีนะครับ เจตนารมณ์ของข้อที่ ๒ ก็คือว่าเจตนารมณ์ในเรื่องของการถ่วงดุลอำนาจของรัฐบาลโดยองค์กรอิสระ ท่านประธานครับ ยุคนั้นเป็นยุคที่มีการแทรกแซงองค์กรอิสระมากที่สุด เครือข่ายของตำรวจได้ถูกส่งเข้าไปยัง กกต. ยัง ป.ป.ช. ยัง ปปง. ยัง ดีเอสไอ (DSI) เพื่อที่จะเป็นประโยชน์ให้กับผู้นำของประเทศ เราจึงเห็นว่าองค์กรอิสระอย่าง กกต. ถูกจำคุกด้วยคำพิพากษาของศาลว่ามีความไม่เป็นกลาง ไม่มีความสุจริต แล้วก็แสวงหาผลประโยชน์อันเนื่องมาจากการแทรกแซงของรัฐบาลในยุคนั้น นี่คือสิ่งที่ผมอยากจะเปรียบเทียบว่ามันเป็นเพราะระบบหรือตัวบุคคล ผมมีเวลาน้อย คงจะมีอีกหลายประเด็น

ยังไม่ได้พูด แต่ว่าเอาไว้คราวหลังนะครับ คงจะฝากเอาไว้ในรัฐสภาได้ช่วยกันพิจารณาเอาไว้เพียงแค่นี้นะครับ ขอบคุณมากครับท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญนะครับท่าน พลเอก เลิศรัตน์ ชี้แจงนะครับ

พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภาและประธานคณะอนุกรรมการ

(นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ภาคอื่น ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมจะขอประท้วงท่านประธานหน่อยครับ ผม ประสงค์ นุรักษ์ ครับ สมาชิกวุฒิสภาครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านประท้วงอะไรครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : คือประท้วงท่านประธาน ผมว่าคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นไม่มีความจำเป็นอะไรที่จะต้องมาชี้แจงในวันนี้ วันนี้เป็นวันที่รัฐบาลเขาต้องการที่จะให้สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาให้ความเห็นในประเด็นที่คณะกรรมการชุดนี้เสนอไปทางรัฐบาลครับ ถ้าหากว่าทางรัฐบาลท่านมีความสงสัยสิ่งใด ก็คงจะสอบถามคณะกรรมการชุดนี้ด้วยตัวเอง ท่านต้องการจะฟังว่าสมาชิกทั้ง ๒ สภานี้ ให้ความเห็นอย่างไรในข้อเสนอของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญครับท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านประสงค์ครับ ก็อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องประเด็นแก้รัฐธรรมนูญอย่างไร ท่านก็จะชี้แจงให้ฟัง ท่านฟังท่านหน่อยนะครับ สั้น ๆ นะครับ เชิญครับ

พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมในฐานะที่เป็นประธานคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษาแนวทางการแก้ไขรัฐธรรมนูญและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องก็ใคร่ขอเรียนถึงที่ไปที่มาของการเสนอแก้ไข

รัฐธรรมนูญทั้ง ๖ ประเด็นนะครับ เพื่อให้พี่น้องประชาชนที่ฟังอยู่ทางบ้านได้มีความเข้าใจแล้วก็เพื่อนสมาชิกรัฐสภาได้มีความเข้าใจที่จะประกอบการพิจารณาในการอภิปรายต่อไปนะครับ ที่จริงแล้วประเด็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้ก็มาจากข้อสรุปของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและการศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญและของคณะอนุกรรมการอีก ๒ คณะ ที่เห็นพ้องต้องกันว่าควรจะได้มีการดำเนินการเพื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญในประเด็นที่สำคัญ ๆ เร่งด่วน เพื่อให้เกิดบรรยากาศของความปรองดองสมานฉันท์เพิ่มมากขึ้นนะครับ อันนั้นก็เป็นเหตุผลที่เป็นที่ไปที่มาของการตั้งคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญขึ้นด้วย ----------

ในคณะอนุกรรมการได้กำหนดแนวทางในการพิจารณาการแก้ไขรัฐธรรมนูญไว้ คือคำนึงถึงหลักในด้านประชาธิปไตย คำนึงถึงความเป็นธรรม คำนึงถึงความเสมอภาค นิติธรรมแล้วก็ที่สำคัญคือประสิทธิภาพในการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล นอกจากนั้นเราก็จะไม่เกี่ยวข้องกับมาตราหรือบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับคดีความที่ยังค้างคาอยู่ในกระบวนการยุติธรรมซึ่งท่านก็จะพอมองเห็นได้นะครับ สำหรับข้อเสนอทั้ง ๖ ประเด็นนั้นก็เป็นเพียงกรอบแนวความคิดในขั้นต้น หากจะมีการดำเนินการต่อไปก็จะต้องมีการร่างเป็นญัตติเสนอเข้าสู่รัฐสภา แล้วก็ควรจะได้มีกระบวนการในการที่จะรับฟังความคิดเห็นจากพี่น้องประชาชนจะเป็นด้วยวิธีหนึ่งใดก็แล้วแต่ ก่อนนำไปสู่การแก้ไข อีกทั้งหลังจากแก้ไขรัฐธรรมนูญเสร็จแล้วก็จะต้องมีการแก้ไขพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญอย่างน้อย ๒ ฉบับ คือ พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องว่าด้วยการเลือกตั้ง ส.ส. และการได้มาซึ่ง ส.ว. และ พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งต้องเสนอผ่านทั้ง ๒ สภานะครับ นั่นก็เป็นขั้นตอน จากหลักเกณฑ์ดังกล่าวและข้อเสนอของพรรคการเมืองเกือบทุกพรรค คณะกรรมการจึงได้เห็นชอบในการแก้ไขรัฐธรรมนูญใน ๖ ประเด็นแรก ซึ่งกระผมขอใช้เวลาสั้น ๆ ชี้แจงกับท่านสมาชิกในประเด็นที่ยังไม่ได้อยู่ในเอกสารที่แจกจ่ายให้กับท่านเพื่อประกอบเป็นข้อมูล โดยขอยืนยันว่าในการทำงานของผมเองและของคณะอนุกรรมการนั้น เราไม่ได้มีธง เราไม่ได้มีพรรค มีฝัก หรือว่ามีสีนะครับ ในการทำงานก็ตั้งอยู่บนความเป็นกลาง มุ่งมั่นในการทำงานให้ดีที่สุด ผมเองในฐานะที่เป็นประธานก็มีหน้าที่ในการหาข้อมูล สอบถามความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนนะครับ ก็ได้ไปบรรยายไปรับฟังความคิดเห็นในหลาย ๆ ทาง ข้อเสนอทั้ง ๖ ประเด็นนั้น ผมขอเรียนว่าเป็นความเห็นของคณะอนุกรรมการและ ๕ พรรคการเมืองนะครับ ซึ่งได้ส่งมาเป็นลายลักษณ์อักษรที่อยู่ในมือผมนี้ว่าเสนอแก้ไขอะไรบ้าง อันนี้ก็อยากจะให้ท่านสมาชิกรัฐสภาได้รับทราบ

ในประเด็นแรก เรื่องของการยุบพรรคการเมือง การตัดสิทธิกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดตามมาตรา ๒๓๗ นั้น อนุกรรมการส่วนใหญ่นะครับ ผมใช้คำว่า ส่วนใหญ่ คือไม่ใช่ทั้งหมด เห็นด้วยให้ตัดวรรคสอง มาตรา ๒๓๗ ออก

โดยพิจารณาเพิ่มโทษผู้กระทำผิดที่เป็นกรรมการบริหารพรรคให้มากกว่าผู้สมัครอื่น ๆ ซึ่งตรงกับข้อเสนอของพรรคเพื่อไทย พรรคภูมิใจไทย พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา และพรรคชาติไทยพัฒนา ในส่วนพรรคประชาธิปัตย์เองเห็นด้วยกับการไม่ยุบพรรค แต่ให้คงการลงโทษผู้กระทำผิดและกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดไว้นะครับ

ประเด็นที่ ๒ คือที่มาของ ส.ส. ตามมาตรา ๙๓ ถึงมาตรา ๙๘ อนุกรรมการส่วนใหญ่เห็นควรเป็นแบบเขตเดียวคนเดียว จำนวน ๔๐๐ คน และแบบบัญชีรายชื่อจำนวน ๑๐๐ คน รวม ๕๐๐ คน ซึ่งก็ตรงกับข้อเสนอของพรรคเพื่อไทย พรรคภูมิใจไทย พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา พรรคชาติไทยพัฒนา ส่วนพรรคประชาธิปัตย์ไม่มีข้อเสนอในเรื่องเกี่ยวกับที่มาของ ส.ส.

ประเด็นที่ ๓ คือที่มาของ ส.ว. ตามมาตรา ๑๑๑ ถึงมาตรา ๑๒๑ ที่ให้มีการเลือกตั้ง ส.ว. ทั้งหมดจำนวน ๒๐๐ คน โดยใช้เขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้งนั้นก็ตรงกับข้อเสนอของพรรคเพื่อไทย พรรคภูมิใจไทย พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา และพรรคชาติไทยพัฒนา ส่วนพรรคประชาธิปัตย์เสนอมาว่าที่มาของสมาชิกวุฒิสภาและอำนาจหน้าที่ต้องสอดคล้องกัน และดำเนินการในเวลาที่เหมาะสม

ในประเด็นที่ ๔ เกี่ยวกับการทำหนังสือสัญญาที่จะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาตามมาตรา ๑๙๐ ซึ่งมีเพื่อนสมาชิกอภิปรายค่อนข้างมาก ก็ฝากท่านไปอ่านในเอกสารในส่วนที่เป็นภาคผนวกนะครับ ซึ่งจะมีข้อคิดเห็นอยู่ ๑๐ กว่าประการของคณะอนุกรรมการในประเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวมาตรา ๑๙๐ ซึ่งมีข้อบวกก็คือว่า การกระทำใด ๆ ที่เป็นสัญญาระหว่างประเทศนั้นจะต้องให้ประชาชนได้รับทราบ จะต้องให้สภาให้ความเห็นชอบในขั้นตอนต่าง ๆ แต่ก็มีข้อคิดเห็นที่ถือว่าเป็นข้อขัดข้องในการทำงานของรัฐบาลซึ่งทุกพรรคการเมืองเสนอตรงกันทุกพรรคให้ปรับปรุงมาตรานี้เพื่อให้รัฐบาลบริหารราชการแผ่นดินได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้สามารถรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติในเวทีนานาชาติไว้ได้ แม้ในวรรคห้าของมาตรา ๑๙๐ ได้กำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการกำหนดขั้นตอนและวิธีการ

จัดทำหนังสือสัญญาไว้ แต่ไม่ได้พูดถึงประเภทของหนังสือสัญญา จึงทำให้ยังไม่สามารถที่จะผลักดันร่างกฎหมายเข้าสู่สภาได้แม้จะมีอยู่แล้วหลายร่าง ----------

- ๑๒๗/๑

ในมาตรา ๑๙๐ นี้กระผมได้เสนอในที่ประชุมคณะอนุกรรมการว่าให้เพิ่มคำว่า ประเภท ของสัญญา ไว้ในวรรคห้า เพราะฉะนั้นเมื่อออกกฎหมายลูกแล้ว นอกจากจะกำหนดขั้นตอนและวิธีการในการจัดทำหนังสือสัญญาแล้วก็จะกำหนดว่า มีหนังสือสัญญาประเภทใดบ้างที่กระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ จะต้องนำมาเสนอเพื่อให้รัฐสภารับทราบตามมาตรา ๑๙๐ ซึ่งตรงนี้จะไม่ได้มีผลกระทบต่อสาระสำคัญของมาตรา ๑๙๐ อย่างที่เพื่อนสมาชิกเป็นห่วงนะครับ คือไม่มีการแก้ไขใด ๆ มีแต่เพิ่มเติมเพียงคำเดียวว่าให้มีกฎหมายกำหนดประเภท แล้วก็ขั้นตอน กระบวนการต่าง ๆ ในการร่างสัญญา ซึ่งคณะอนุกรรมการทุกท่านนะครับ ผมย้ำว่าทุกท่านในที่ประชุมให้ความเห็นชอบในการเพิ่มเติมข้อความตรงนั้น ส่วนการแก้ไขเพิ่มเติมในวรรคอื่น ๆ ซึ่งก็มีผู้อภิปรายในเรื่องประเด็นปัญหาต่าง ๆ ก็ให้มีการศึกษาเพิ่มเติมต่อไปในอนาคต เพื่อที่จะพิจารณาว่าจะต้องมีการแก้ไขหรือไม่

ประเด็นรองสุดท้ายคือ การดำรงตำแหน่งทางการเมืองของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อันนี้ก็เป็นไปตามมาตรา ๒๖๕ ที่ประชุมมีประเด็นข้อคิดเห็นคือว่าบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ นั้นได้ยอมให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ ยกเว้นการดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี แต่บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นั้น กลับไปในทางตรงกันข้าม คือให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีได้ แต่ห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่น ๆ เช่น ที่ปรึกษาหรือเลขานุการรัฐมนตรี หรือที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี ซึ่งตรงนี้ก็เป็นการกลับกัน มติของคณะอนุกรรมการและคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อปฏิรูปทางการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ เห็นพ้องต้องกันทุกฝ่ายในหลักการที่ให้แก้ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสามารถดำรงตำแหน่งทางการเมือง เช่น เลขานุการหรือรัฐมนตรีได้ เพื่อให้สามารถทำงานใกล้ชิดและตอบสนองความต้องการของประชาชนให้มากยิ่งขึ้น และยังเป็นการสอดคล้องกับระบบรัฐสภาสากลที่ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรดำรงตำแหน่งทางการเมืองในขณะเดียวกันได้ อันนี้ก็ตรงกับข้อเสนอของทุกพรรคการเมือง

แล้วก็ประเด็นสุดท้ายนะครับ คือการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๒๖๖ ซึ่งทุกท่านก็ได้อภิปรายไปแล้วถึงข้อจำกัดตรงนั้น มติของคณะกรรมการเห็นพ้องต้องกันรวมถึงมติของทุกพรรค หนังสือของทุกพรรคการเมืองก็เห็นพ้องต้องกันว่า เห็นควรที่จะให้ตัดข้อความในมาตรา ๒๖๖ (๑) ออก เพื่อเปิดโอกาสให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา สามารถนำความเดือดร้อนของประชาชนไปแจ้งให้กับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องให้รับทราบได้ครับ สำหรับการยกร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมนั้น คณะอนุกรรมการและคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญไม่ได้ดำเนินการไว้ โดยเป็นเรื่องที่จะต้องให้คณะผู้ยื่นญัตติ ตามมาตรา ๒๙๑ ของรัฐธรรมนูญเป็นผู้ดำเนินการ โดยสมควรหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดประโยชน์ เป็นคุณ หรือเป็นโทษต่อคณะผู้ยื่นญัตติ และสมาชิกรัฐสภาชุดปัจจุบันเป็นส่วนรวม ผมก็มีเรื่องที่จะเรียนเพิ่มเติมครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

(นายบรรพต ต้นธีรวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านครับ

นายบรรพต ต้นธีรวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ผมขอใช้สิทธิประท้วงหน่อยนะครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านประท้วงอะไรครับ

นายบรรพต ต้นธีรวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : คือในประเด็นที่ท่านผู้ชี้แจงพูดถึงว่าพรรคการเมืองพรรคโน้นพรรคนี้เห็นด้วยในประเด็นโน้นประเด็นนี้ คือผมไม่แน่ใจว่าเป็นมติของพรรคการเมืองหรือเปล่านะครับ เช่นเป็นต้นว่าท่านบอกว่าพรรคประชาธิปัตย์เห็นด้วยกับการยุบพรรค แล้วก็ไม่เห็นด้วยกับการที่จะให้ยกเลิกการตัดสิทธิผู้บริหารพรรค เป็นต้นนี่นะครับ และอันนี้ผมไม่แน่ใจ เพราะว่าเดี๋ยวประชาชนที่ฟังการถ่ายทอดจะเข้าใจผิดนะครับ ก็ขอขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ อันนั้นเป็นข้อสังเกตนะครับ เชิญท่านพีรพันธุ์นะครับ

นายพีรพันธุ์ พาลุสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พีรพันธุ์ พาลุสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดยโสธร จากพรรคเพื่อไทย สมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมเองก็ได้ทำหน้าที่เป็นหนึ่งในคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ผมเองไม่อยากจะบอกว่าก็ชื่นชมในการนำของท่านประธานคณะกรรมการ ท่านดิเรก ถึงฝั่ง ขออนุญาตเอ่ยชื่อท่านอีกครั้งหนึ่งนะครับ ----------

เพราะผมจำได้ว่าหลังจากที่พวกเราได้ทุ่มเททำงานกันหามรุ่งหามค่ำ จนกระทั่งสามารถจัดทำรายงานเสนอต่อท่านประธานรัฐสภาภายในเวลา ๔๕ วันตามที่กำหนดไว้ ผมจำได้นะครับท่านประธาน เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ท่านประธานก็อยู่ในพิธีที่พวกเราได้ส่งมอบรายงานฉบับนี้ให้กับท่านประธานรัฐสภา แล้วก็ประธานรัฐสภาเองก็ส่งมอบรายงานฉบับนั้นให้กับนายกรัฐมนตรีทันที ผมก็ยังจำได้ต่อไปอีกว่าท่านนายกรัฐมนตรีผมตั้งใจฟังว่าท่านจะกล่าวว่าอย่างไร ท่านก็บอกว่าท่านได้รับรายงานนี้แล้วก็จะรีบไปนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไป แล้วผมก็หวังต่อไปว่าเมื่อท่านรายงานกับคณะรัฐมนตรีแล้วท่านจะเอารายงานฉบับนี้ไปเพื่อที่จะดำเนินการกันต่อไป โดยไม่ต้องย้อนกลับมาถามพวกเราอีกแล้ว เพราะประเด็นที่มีการพูดกันเพื่อจะหาทางแก้ไขปัญหา คนที่ริเริ่มไม่ใช่ใครครับ ก็ท่านนายกรัฐมนตรีนั่นละ คงจะจำได้หลังจากเหตุการณ์เมื่อเดือนเมษายนประมาณวันที่ ๒๐ กว่า ๆ ท่านนายกรัฐมนตรีก็ขอรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกรัฐสภาแล้วผมก็จำได้กลางดึกท่านพูดว่าอย่างไร บัดนี้เราก็ไปทำงานให้ท่าน ส่งรายงานให้ท่านผมก็ไม่นึกว่า ๒ เดือนหลังจากนี้เราจะต้องย้อนกลับมาพูดเรื่องเก่ากันอีกแล้ว แต่ท่านประธานครับถึงจะพูดเรื่องเก่าก็ไม่เป็นอะไร วันนี้ท่านนายกรัฐมนตรีก็เข้า ๆ ออก ๆ อยู่ ผมเข้าใจว่าท่านพยายามที่จะมีสมาธิที่จะมารับฟัง แต่ถ้าเห็นเข้า ๆ ออก ๆ อยู่อย่างนี้ก็ยังไม่แน่ใจว่าเมื่อฟังกันแล้วท่านจะทำอย่างไรกันต่อไป ได้ยินว่าจะไปเสนอให้มีการตั้ง สสร. ๓ ขึ้นไปอีก ก็ยิ่งจะไปกันใหญ่นะครับ ท่านประธานครับ ผมเองโดยส่วนตัวต้องขอชื่นชมท่านประธานดิเรก ถึงฝั่ง ท่านพยายามเหลือเกินหลังจากที่เรื่องมันหายเงียบไปสักเดือน ๒ เดือน ท่านก็ให้สัมภาษณ์ข่าวไปพูดที่นั่นพูดที่นี่กระตุ้นพยายามจะถามรัฐบาลว่ารายงานฉบับนี้จะเอาอย่างไร จะเดินหน้าไปถึงไหน หนังสือพิมพ์หลายฉบับก็นำภาพของท่านไปลง ขออนุญาตท่านประธานยกขึ้นมาให้ท่านได้เห็นด้วย ท่านประธานดิเรกก็คงจะเห็น ท่านบอกว่าตั้งสติสมานฉันท์คู่ ๆ กับท่านนะครับ เพราะเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช ที่เราเรียกว่านายทหารประชาธิปไตย ท่านก็ให้สัมภาษณ์อีกหลายฉบับแก้รัฐธรรมนูญสมานฉันท์นี่คือความพยายามของ ๒ ท่านนี้ที่อยากจะเห็นการดำเนินการตามที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้เดินหน้ากันต่อไป

ท่านมีความบริสุทธิ์ใจที่อยากจะเห็นมันก้าวหน้า คืบหน้าเข้าไป ไม่ใช่ไปชะงักงันกันอยู่อย่างนี้

ท่านประธานครับ ในรายงานของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ แน่นอนว่าประเด็นที่สังคมมีการพูดถึงกันมากที่สุดก็คือเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญ เพราะถ้าหากมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญแล้ว ผมเชื่อว่าก็จะเป็นจุดเริ่มต้นที่จะนำประเทศกลับไปสู่ความเป็นสมานฉันท์ได้ ที่จริงในรายงานของอนุกรรมการชุดที่ ๑ หรือชุดที่ ๓ นั้น จริง ๆ ไม่ต้องรอรัฐบาล ไม่ต้องมารับฟังความคิดเห็นของสภาหรอก สามารถที่จะทำได้เลย ท่านสมาชิกวุฒิสภาท่านตวงก็บอกแล้ว รายงานฉบับนั้นรัฐบาลได้เริ่มออกไปทำจัดได้เลย ดำเนินการกันต่อไป ทำไปพร้อม ๆ กัน คู่ขนานกันกับที่จะมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ แต่ผมได้เรียนท่านประธานไปแล้ว แน่นอนสังคมได้ให้ความสนใจกับเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญมากที่สุด เพราะเราเชื่อว่ารัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ เป็นรัฐธรรมนูญที่ก่อให้เกิดปัญหาให้กับประเทศมาก ได้ทำลายการเมืองนี้มาก จนวันนี้ตั้งแต่ได้ใช้รัฐธรรมนูญฉบับนี้มาประเทศไม่ได้ก้าวหน้าอะไรต่อไปเลย ผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งกับข้อเสนอของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ว่าขอให้มีการริเริ่มแก้ก่อน อย่างน้อยก็เอา ๖ ประเด็นนี้ เป็น ๖ ประเด็นที่ทุกคนได้เห็นร่วมกันเป็นเสียงข้างมากว่าควรจะริเริ่มให้มีการแก้ไข ถ้าถามว่าโดยส่วนตัวผมพอใจไหม ผมก็กราบเรียนท่านประธานว่ายังไม่พอใจครับ เพราะพรรคเพื่อไทยเมื่อครั้งยังเป็นพรรคพลังประชาชนก็ได้บอกกับประชาชนไปแล้วพวกผมถ้ากลับเข้ามาได้ก็จะมีการขอแก้ไขรัฐธรรมนูญ และเราก็ได้ทำตามสัญญา แต่ทันทีที่ได้เริ่มมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญเราก็ถูกประท้วง ถูกทักท้วงจนกระทั่งมันก็ไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ วันนี้อย่างน้อยทุกพรรคได้มาหารือร่วมกันบนเจตนาดี บนความตั้งใจที่อยากเห็นความสมานฉันท์ ทั้ง ส.ส. ทั้งฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล

ส.ว. ----------

รวมทั้งบุคคลภายนอกที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่จะเข้ามาร่วมด้วย อย่างไรก็ตามผมคิดว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็ยังมีอีกหลายประเด็นที่ผมอยากจะเรียนต่อท่านประธานว่าทำไมจะต้องมีการแก้ไข ผมได้ฟังสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายมาแล้วตั้งแต่ภาคเช้าเป็นต้นมา ผมก็มีความเห็นเพิ่มเติมที่อยากจะอธิบายต่อไปเพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น

ประเด็นแรก ท่านประธานครับ คือมาตรา ๒๓๗ เพราะผมเห็นว่าเมื่อครั้งเป็นพรรคพลังประชาชนก็ขอริเริ่มให้มีการแก้ไขมาตรานี้ ทันทีที่เริ่มพูดเราก็ถูกโจมตีว่าจะแก้ให้ตัวเองฟื้นกลับขึ้นมาใช่ไหม ต้องการแก้ให้พวกบ้านเลขที่ ๑๑๑ พ้นที่จะถูกตัดสิทธิ ๕ ปีแล้วก็กลับมาเล่นการเมืองใช่ไหม ต้องการแก้เพื่อให้อีกบ้านหนึ่ง คือบ้านเลขที่ ๑๐๙ ที่ยุบตอนหลังได้กลับเข้ามาสู่การเมืองใช่ไหม แต่ท้ายที่สุดเราก็ถูกกล่าวหาว่าแก้เพื่อตนเอง ท่านประธานครับ ไม่ใช่เลยครับ มาตรานี้ที่มีการแก้ไข ท่านประธานดิเรก ถึงฝั่ง ท่านบอกพวกเราในคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญบอกขอให้ยึดหลักที่บอกว่า ความเป็นธรรมไม่มีความสามัคคีไม่เกิด ท่านเน้นประโยคนี้อยู่ตลอด เพราะฉะนั้นบนเหตุบนผลที่เราเห็นว่าความเป็นธรรมไม่มี ความสามัคคีไม่เกิด ก็เป็นเหตุที่ทำให้พวกเราต้องย้อนกลับมาพิจารณามาตรา ๒๓๗ มันไม่เป็นธรรมอย่างไร และมันก่อให้เกิดผลอะไรกับพรรคการเมือง หลักง่าย ๆ ก็คือมาตรา ๒๓๗ หลายท่านก็คงได้ทราบกันดีอยู่แล้ว ผมก็ขอกล่าวเพียงว่ามันเป็นเรื่องที่ไม่เป็นธรรมจริง ๆ คนที่ไม่ได้ทำผิดต้องถูกลงโทษด้วย นี่คือความไม่เป็นธรรม ผมพยายามจะหาเหตุผลทำไม สสร. ที่จะร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้จึงเขียนอย่างนี้ ก็มีคนมาอธิบาย ๑ ใน สสร. ชุดนั้นบอกว่าในการเลือกตั้งถ้ามีการซื้อสิทธิขายเสียงเราไม่สามารถที่จะไปคุมคนผู้เลือกตั้งทั้ง ๔๐ กว่าล้านคนได้ จะให้ กกต. ไปคุมคน ๔๐ ล้านคนไม่ได้ คุมผู้สมัครเลือกตั้งที่มีอยู่หลายพันคนก็ไม่ได้ เอาละอย่างนั้นคุมใคร คุมพรรคการเมืองกันดีกว่าเพราะจะได้ผลเหมือนกัน อันนี้คือเหตุผลและท่านประธานเห็นไหมครับ แล้วเป็นอย่างไร ผลก็คือคนเดียวทำผิดไปลงโทษทั้งพรรค มันหาความเป็นธรรมได้ที่ไหน อย่างนี้หลักความเป็นธรรมมันไม่มีครับ ผมก็ไปดูว่าในสากลที่เขามีพรรคการเมืองเขาทำกันอย่างไร ในประเทศยุโรปท่านประธานครับ การตั้งพรรคการเมืองเขาถือว่าเป็นหลัก เป็นเสรีภาพขั้นพื้นฐาน เป็นเสรีภาพที่จะต้องยึด

และมีหลักประกันโดยรัฐธรรมนูญ เขาถือว่าการรวมตัวเป็นพรรคการเมืองนั้นจะต้องได้รับหลักประกันจากรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นเขาก็จะมีข้อห้ามว่าที่จะไปจำกัดบทบาทของพรรคการเมือง ไปยุบพรรคการเมืองจะต้องระมัดระวังนะ การที่จะยุบพรรคการเมืองได้ก็ต่อเมื่อพรรคนั้นเป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศ เป็นภัยต่อความสงบสุขของประเทศ ใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหาทางการเมืองเขาจึงจะมีการยุบ แต่ต้องมีข้อพิสูจน์ที่ชัดเจนว่าพรรคการเมืองนั้นได้ทำอย่างนั้นจริง ๆ แต่ไม่ใช่สมาชิกพรรคหรือกรรมการคนใดคนหนึ่งไปทำอย่างนั้นแล้วมายุบพรรคการเมือง อันนี้คือมาตรฐานที่โลกเขาปฏิบัติกันอยู่ ผลของเขาก็คือพรรคการเมืองของเขาก็มีความมั่นคงเป็นสถาบันการเมืองได้ นี่คือเหตุผลเบื้องต้นที่อยากจะเรียนท่านประธานว่าเราต้องแก้มาตรานี้ครับ

อีกมาตราหนึ่งถึงแม้ว่าจะไม่อยู่ใน ๖ ข้อ แต่ว่าคณะกรรมการเองก็เห็นว่าเป็นเรื่องที่ควรจะแก้ไขเช่นเดียวกัน แล้วถ้ามีโอกาสก็จะแก้ไปคราวหน้าด้วย ผมเองได้พูดเรื่องนี้อยู่ในหลายเวทีคือ มาตรา ๒๗๘ คือในกรณีศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ท่านประธานครับ เวลาที่ศาลนี้ตัดสินเขาลงข่าวเป็นภาษาอังกฤษครับ เขาใช้คำว่า เดอะ สุพรีม คอร์ท ออฟ คริมินัล ดิสทริเนชั่น ฟอร์ โพลิติคอล (The supreme court of criminal distrination for political) อะไรพวกนี้นะครับ แปลว่าอะไร สุพรีม คอร์ท ฝรั่งอ่านแล้วเข้าใจว่านี่คือศาลฎีกา ก็แปลว่าอะไรล่ะ เขาก็ย่อมเข้าใจว่าถ้าศาลตัดสินคดีนี้ก็แปลว่ามันผ่านศาลต้น ศาลอุทธรณ์มาแล้ว เปล่าเลยท่านประธาน เป็นศาลเดียวครับ แล้วก็พิพากษาเป็นที่สิ้นสุด หลายคนบอกว่าทำไมไม่ให้อุทธรณ์ เขาก็บอกว่าตอนรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ก็ไม่มีอุทธรณ์นี่ ----------

แล้วก็เคยตัดสินมาแล้ว และท่านประธานก็เห็นแล้ว ผู้ที่ถูกตัดสินจากคดีนี้เห็นไหมครับเป็นอย่างไร พอมาถึงรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ดูจะดีขึ้นหน่อย บอกเขียนว่าให้อุทธรณ์ได้ แต่ว่าต้องอุทธรณ์ได้ภายใน ๓๐ วันนะ แล้วก็ต้องเป็นกรณีที่มีหลักฐานใหม่ที่ไม่เคยนำขึ้นมาในชั้นการพิจารณาก่อนจึงจะอุทธรณ์ได้ ผมก็ว่านี่มันไม่ใช่อุทธรณ์ มันเป็นการรื้อฟื้นคดี และถ้าจริง ๆ บอกถ้ามีหลักฐานใหม่ สามารถจะหาหลักฐานใหม่ได้ภายใน ๓๐ วัน มันก็แสดงว่าหลักการพิจารณา วิธีพิจารณาที่ศาลนี้ใช้มาเป็นปีกว่าจะตัดสินมันล้มเหลวสิครับ ทำไมมันจะไม่ล้มเหลว ก็คุณสามารถจะหาหลักฐานใหม่ได้ภายใน ๓๐ วัน อันนี้มันไม่ใช่อุทธรณ์ การอุทธรณ์นี้เป็นสิทธิครับท่านประธานครับ ผมคิดว่าเป็นสิทธิ เพราะฉะนั้นผมก็ไปดูแล้วว่าที่นักวิชาการเขาบอกว่าประเทศไทยเองเราเคยเป็นสมาชิกของอนุสัญญากติกาของสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิของพลเมืองและสิทธิทางการเมือง เขาเขียนไว้ชัดเจนว่า บุคคลนั้นมีสิทธิที่จะอุทธรณ์ต่อคำพิพากษาที่เขาให้มีการจำคุกไป ประเด็ยวเพื่อนสมาชิก ผมเรียนเมื่อเช้านี้แล้วบอกท่านนายกรัฐมนตรีจะไปประชุมที่สหประชาชาติ กติกานี้ประเทศไทยเป็นภาคีอยู่นะครับ และมันมีผลบังคับกับประเทศไทยไปแล้ว เพราะฉะนั้นรัฐธรรมนูญของไทยไม่สอดคล้องกับกติกานี้อย่างแน่นอน และท่านจะตอบประชาคม สังคมโลกเขาอย่างไร ที่ผมพูดว่าจะต้องแก้ไขไม่ใช่ผมต้องการให้ท่านใดท่านหนึ่งที่ศาลนี้ตัดสินไปแล้วมีสิทธิที่จะอุทธรณ์ แต่มันเป็นความไม่เป็นธรรม ถ้ามันไม่เป็นธรรม เรารอทำไมล่ะครับ เมื่อแก้ไขกฎหมายแล้วมันเป็นธรรมไปแล้ว ใครจะได้ประโยชน์จากมาตรานี้ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง นี่คือเรื่องที่ผมอยากจะพูดด้วยนะครับ มาตรา ๓๐๙ ท่านประธานครับ หลายคนพูดไปแล้ว ผมก็ขอพูดเพียงสั้น ๆ ว่ามาตรานี้มีนักวิชาการทางกฎหมายรัฐธรรมนูญเขาบอกว่าเป็นมาตราอัปยศของรัฐธรรมนูญนี้ เพราะผลของมันไปทำลายความเป็นกฎหมายสูงสุดของรัฐธรรมนูญ การอ้างมาตรา ๓๐๙ ก็เท่ากับว่าศาลรัฐธรรมนูญไม่ต้องวินิจฉัยเลย เพราะเขาเขียนว่าให้ถือว่าชอบด้วยรัฐธรรมนูญ เหตุผลอะไรไม่รู้ บอกให้ถือว่าชอบด้วยรัฐธรรมนูญ อย่างนี้ก็เท่ากับเป็นการนิรโทษไว้ในรัฐธรรมนูญ ซึ่งไม่เคยกระทำ ที่ไหนเขาก็ไม่ทำ ก็มีที่นี่ละ แล้วก็ศาลรัฐธรรมนูญเองก็เคยใช้มาตรานี้ไปวินิจฉัยมาแล้ว จนกระทั่งคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในเรื่องนั้นเท่ากับเป็นการรับรองการทำรัฐประหารว่าชอบด้วยกฎหมาย

นี่คือการอ้าง มาตรา ๓๐๙ เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นด้วยกับสมาชิกหลายท่านที่บอกไปแล้วว่ามาตรานี้มันอยู่ในบทเฉพาะกาล แต่มันเป็นบทเฉพาะกาลที่เป็นบทถาวรไปแล้วเขียนมาได้อย่างไร

ท่านประธานครับยังมีอีกหลายมาตรานะครับ ผมขอย้อนกลับไปที่เรื่องขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญก็แยกอีก เป็นองค์กรอิสระและองค์กรอื่น ผมก็ถามว่าองค์กรอิสระและองค์กรอื่นมันต่างกันอย่างไร พอไปดูแล้วถึงเห็นท่านประธานครับพวกเราที่นั่งอยู่ตรงนี้ประเดี๋ยวก็ต้องถูกองค์กรอิสระถอดออกจากตำแหน่ง นายกรัฐมนตรีคนแล้วคนเล่าถูกถอด ซึ่งเห็นมาแล้ว ๒ คน นายกรัฐมนตรีที่นั่งอยู่วันนี้อย่าคิดว่าจะรอดนะครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมที่นั่งอยู่ตรงนี้อย่าคิดว่าจะรอดนะครับ ประชาชนเลือกเรามา แต่เราถูกใครก็ไม่รู้ที่บอกว่าเป็นองค์กรอิสระจะมาถอดถอนเอากันง่าย ๆ นี่คือบทบาทขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ มีคำถามเยอะมากครับ ท่านประธานครับเกี่ยวกับองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญว่าทำไมเขาเป็นองค์กรอิสระ แต่มาตรการที่จะไปตรวจสอบองค์กรอิสระอยู่ที่ไหน จะตรวจสอบการเข้าสู่ตำแหน่งขององค์กรอิสระได้อย่างไร ทำไมในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ จึงให้ระบบการสรรหาคนเข้าสู่องค์กรอิสระมันผลัดกันไปผลัดกันมา ส.ว. สมาชิกวุฒิสภาไปสรรหาเลือกคนเป็นองค์กรอิสระแล้วองค์กรอิสระนั้นละก็ย้อนกลับมาสรรหา ส.ว. อีก ผมพูดอย่างนี้ ผมไม่ได้ตำหนิท่านที่เป็น ส.ว.จากการสรรหานะครับ หลายท่านเป็นคนดี ผมยกย่อง มีความสามารถเป็นคนดีที่สังคมยกย่อง แต่วิธีการเข้าสู่ตำแหน่งนี้มันไม่ชอบ แล้วเมื่อมันไม่ชอบแล้วท่านก็เห็นการทำงานที่มันเกิดขึ้นจากการทำงานขององค์กรอิสระเหล่านี้ เราต้องแก้ครับ

ในรายงานของอนุกรรมการชุดนี้ กลุ่มนี้ครับ ผมไม่ทราบว่ายังอยู่ในรายงานไหมว่าเราเรียกว่าเป็นอำนาจที่ ๔ ครับท่านประธาน และเป็นอำนาจที่ไม่มีการตรวจสอบด้วย ปล่อยให้เกิดขึ้นมาอย่างนี้ วันนี้ประเทศนี้ทั้งประเทศก็เลยต้องคอยดูว่าเมื่อไรองค์กรอิสระจะเล่นงานเรา ส.ส. ที่อยู่ในสภานี้ เพราะเดี๋ยวก็ต้องขึ้นไปถูกองค์กรนี้ตรวจสอบ แต่พวกเรากลับไปตรวจสอบเขาไม่ได้ นี่คือเหตุผลหลัก ๆ ที่ควรจะต้องมีการแก้ไขในเรื่องนี้ ผมยกตัวอย่าง คตง. คมช. ไปปลด คตง. แล้วก็ให้ผู้ว่า สตง. นี่ครับ เป็นทั้งประธาน คตง. และเป็นผู้ว่าในคนคนเดียวกัน เป็นปีครับท่านประธาน เบ็ดเสร็จ ปล่อยไปได้อย่างไร วันนี้กฎหมายพระราชบัญญัติว่าด้วย คตง. เพิ่งเข้าสู่วาระที่สอง และผมก็ไปดูแล้วในร่างของฉบับนี้ยังมีร่องรอยที่ผู้ร่าง ก็ คตง. เองนั่นละ พยายามจะให้ คตง. ใหม่เป็นเหมือน ป.ป.ช. เป็น ป.ป.ช. ที่ ๒ อะไรกันครับ นี่ก็คือกระบวนการสืบทอดอำนาจที่อยู่ในองค์กรอิสระ ท่านประธานครับ ย้อนไปอีกเรื่องหนึ่งซึ่งศาลรัฐธรรมนูญก็เป็นตัวอย่างที่น่าศึกษาเหมือนกัน ผมเคยพูดในสภาแห่งนี้หลายครั้งว่าศาลรัฐธรรมนูญซึ่งหน้าที่หลักของเขาคือจะต้องไปพิทักษ์รัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ แต่ว่าเราจะเห็นหลายครั้งว่าศาลรัฐธรรมนูญไม่ได้ทำหน้าที่อย่างนี้ เป็นเพราะอะไร เราเห็นตัวอย่างจากคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญกรณีแถลงการณ์ร่วมไทย-กัมพูชา กรณีเขาพระวิหาร ท่านบอกว่าสัญญาที่อาจจะ ท่านเติมคำว่า อาจจะ เข้าไปในรัฐธรรมนูญ ทั้งที่รัฐธรรมนูญเขียนว่าสัญญาที่มีบทเปลี่ยนแปลง ท่านเติมคำว่า อาจจะ เข้าไปอย่างเดียว โกลาหลกันทั้งรัฐบาลทั้งสภา แล้วพวกเราก็ต้องมานั่งพิจารณาอะไรก็ไม่รู้ บอกมัน อาจจะ หมด ก็วุ่นวายกันถึงขนาดนี้ นี่คือการทำหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๙ ผมพูดไปแล้ว เท่ากับท่านไปรับรองว่าการปฏิวัติรัฐประหารมันชอบด้วยรัฐธรรมนูญ แทนที่ท่านจะไปพิทักษ์รัฐธรรมนูญ ไม่ เหตุผลเหล่านี้มันเกิดจากอะไรท่านประธานครับ ผมคิดว่ามันมีอยู่ ๒ อย่าง คือ ๑. คุณภาพของคนที่มาเป็นตุลาการ ปี ๒๕๔๐ เรามีการสรรหากันเยอะ มีหลายองค์ประกอบมาก แต่คราวนี้ไปดูองค์ประกอบมาจากศาลเป็นส่วนใหญ่ที่มาจากศาลยุติธรรม ท่านเชี่ยวชาญทางคดีแพ่ง ทางคดีอาญา แล้วต้องมาตัดสินคดีมหาชน กระบวนการพิจารณาซึ่งก็ไม่ชัดเจนเลย ประเดี๋ยวผมคิดว่ารัฐสภาคงจะมีโอกาสพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญมีการโต้เถียงกันมากครับ

ที่มันแปลกก็คือท่านประธานครับ ผมเห็นคนที่ไปร่างรัฐธรรมนูญแล้วก็ย้อนกลับไปเป็นศาลรัฐธรรมนูญ แล้วมาวินิจฉัยรัฐธรรมนูญที่เขาร่าง คนคนเดียวกันครับ เขาไม่ทำกันหรอกครับ อันนี้ก็จะเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้การทำหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญมันไม่เป็นไปอย่างที่พวกเราต้องการ ก็คงจะต้องมีการพูดกันอีกครั้ง

ท่านประธานครับ ผมคิดว่าจากการใช้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ที่ผ่านมาผมก็อยากจะสรุปว่าตั้งแต่ปฏิวัติวันที่ ๑๙ กันยายน เป็นต้นมา เป็นการยึดอำนาจอธิปไตยอย่างถาวรของ คมช. ยึดที่ไหนครับ ก็เขาแทรกไว้ในรัฐธรรมนูญนี่ล่ะ องค์กรอิสระเอยในการสรรหาเอย การทำลายพรรคการเมืองเอย เห็นไหมครับ ไม่เคยเห็นรัฐธรรมนูญฉบับไหนที่ทำให้พรรคการเมืองอ่อนแออย่างนี้ ไม่เคยเห็นรัฐธรรมนูญฉบับไหนที่ทำให้พรรคแตกเป็นเสี่ยง ๆ รัฐบาลนี้ที่มาจากพรรคเดียวถูกทำลายไม่เหลือแม้แต่ตอครับ รัฐบาลไม่มีเสถียรภาพ สภาพวกเราที่ประชาชนเขาหวังมากอยากเห็นแก้ไขปัญหาของประเทศเราก็แก้ไม่ได้ ก็เพราะอะไร เพราะการเมืองมันอ่อนแอ ทำไมมันอ่อนแอก็เพราะรัฐธรรมนูญมันเขียนอย่างนี้ แล้วเราจะทำอย่างไร ท่านประธานครับ ผมไม่อยากจะเห็นการปิดสนามบินอีกครั้งหนึ่ง เพราะมันทำลายเศรษฐกิจของประเทศมากที่สุดแล้ว มันเป็นตำนานของประเทศไทยครับ ผมไม่อยากจะเห็นหลายเรื่องมันเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นก็คงจะเป็นหน้าที่ของพวกเราว่าจะต้องช่วยกัน ผมไม่อยากจะเห็นท่านนายกรัฐมนตรีไปที่ไหนก็ถูกต่อต้าน ไม่ได้รับการยอมรับ ท่านไปตรวจราชการที่จังหวัดบุรีรัมย์เห็นไหมครับ ใช้งบประมาณมากจริง ๆ ครับ เราคงไม่ทราบตัวเลข แต่ถ้าเห็นการใช้จ่ายแล้วมันเป็นมากอย่างนั้นจริง ๆ เพราะฉะนั้นก็คิดว่าปัญหาที่มันเกิดขึ้นนี้เนื่องจากสังคมนี้ ประเทศไทยนี้ มันไม่มีใครเชื่อใคร ท่านประธานครับ เมื่อเช้าผมมีโอกาสไปร่วมสัมมนาทางวิชาการ จัดโดยมูลนิธิเอเชียครับ เขาสำรวจความคิดเห็นของพลเมืองไทยระดับประเทศเป็นเล่มออกมา เขามีข้อมูลชัดเจนว่าไปสอบถามคนไทยแล้วขณะนี้แตกแยกมาก ----------

ท่านประธานครับ และถ้าไม่มีการแก้ไข เขาก็คิดว่าความรุนแรงมันจะเกิดขึ้น เพราะฉะนั้น ผมก็อยากจะเสนอว่าเราจะเดินหน้ากันอย่างไรครับ ทำให้ผมต้องย้อนกลับไปนึกถึงคำพูดของท่านนายกรัฐมนตรีที่พูดในสภาแห่งนี้ เมื่อวันที่ ๒๐ เข้าใจว่าเดือนที่ผ่านมานะครับ เมื่อครั้งที่ท่านขอรับฟังความคิดเห็นของรัฐสภาแห่งนี้ ท่านบอกว่าตอนที่ท่านนายกรัฐมนตรีสมัครฟังความเห็นของพวกเรา ท่านเป็นผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ท่านคิดบอกว่าการยุบสภาเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดทางหนึ่ง แต่วันนี้ท่านมาเป็นนายกรัฐมนตรี ท่านก็บอกพวกเราว่าถ้าจะยุบสภามันยังไม่ได้ ขอให้ไปแก้ไขกติกาก่อน และเมื่อมีการแก้ไขกติกากันแล้ว ทุกคนสามารถที่จะไปหาเสียงกันได้ ท่านยินดีจะยุบสภา และพร้อมที่จะยุบสภาเพื่อให้มีการเลือกตั้ง วันนี้แล้วไหนล่ะครับ ผมอยากจะให้ท่านตัดสินใจเร็ว เอาสิ่งที่พวกเราเสนอในวันนี้ ๖ ข้อ เดินหน้าแก้ไปก่อน อย่าไปคิดหรือไปตั้ง สสร. ๓ อีกเลยครับ ตั้ง สสร. เมื่อปีที่มันเกิดขึ้นคราวก่อนนั้นมันตั้งได้ก็ขออนุญาตนิดเดียวครับท่านประธานครับ เพราะอดีตท่านนายกรัฐมนตรีบรรหารท่านไปสัญญากับประชาชนว่าท่านจะปฏิรูปการเมือง แล้วท่านก็มาตั้ง สสร. มันมีความเป็นมติเป็นเอกฉันท์ของคนในสังคมว่าจะมีการตั้ง สสร. แต่ถ้าเราเริ่มการแก้รัฐธรรมนูญโดยการตั้ง สสร. ทันทีนี่นะครับ มันไม่เกิดท่านประธานครับ ขอให้ท่านนายกรัฐมนตรีตัดสินใจเอาข้อเสนอ ๖ ข้อของพวกเรา ของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ เดินหน้ารีบแก้ไขรัฐธรรมนูญแล้วก็จัดให้มีการเลือกตั้งใหม่ อย่างนี้ความสมานฉันท์ก็คงจะเกิดขึ้นกับประเทศไทยกับสังคมไทยต่อไปครับ ขอบคุณครับท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านประสงค์ครับ ท่านมีเวลา ๘ นาทีนะครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภาปฏิบัติหน้าที่ผู้แทนปวงชนชาวไทยครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ก่อนอื่นผมใคร่ขอหารือท่านประธานนิดหนึ่งครับว่าผมมีความประสงค์จะขอเติมเต็มคำหารือของท่านสิงห์ชัย ทุ่งทอง

เมื่อสักครู่หนึ่งที่ท่านได้พูดเอาไว้ เพราะเรื่องที่เป็นประโยชน์ ขอให้ผมได้พูดนอกเหนือจากเวลาที่ผมจะอภิปรายได้ไหมครับประมาณไม่เกิน ๑ นาที

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านมีเวลา ๘ นาที เชิญครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : อย่างนั้นแสดงว่าท่านไม่อนุญาตที่จะให้ผมเติมเต็มท่านสิงห์ชัย ไม่เป็นไรครับ ท่านประธานครับ ก่อนอื่นที่ผมจะอภิปราย ผมขออ่านข้อความตอนหนึ่ง ซึ่งถ้าหากทุกคนได้ยินแล้วจะรู้ว่าข้อความนี้มาจากไหนนะครับ ข้าพเจ้ามีความเต็มใจที่จะสละอำนาจอันเป็นของข้าพเจ้าอยู่แต่เดิมให้แก่ราษฎรโดยทั่วไป แต่ข้าพเจ้าไม่ยินยอมยกอำนาจทั้งหลายของข้าพเจ้าให้แก่ผู้ใดคณะใดโดยเฉพาะ เพื่อให้อำนาจนั้นโดยสิทธิขาด และโดยไม่ฟังเสียงอันแท้จริงของประชาราษฎร ประชาธิปก ป.ร. ท่านประธานที่เคารพครับ เวลาผ่านไปร่วม ๗๗ ปีแล้ว เจตนารมณ์ของพระองค์ท่านได้มีการตอบสนองแค่ไหนครับ เป็นหน้าที่ของเรา ผู้ซึ่งเป็นพสกนิกรของพระองค์ พระองค์ได้มีความตั้งใจจริงที่จะให้ประเทศไทยนี้เป็นประเทศไทยซึ่งมีอำนาจสูงสุดคือประชาชนครับ ท่านได้เสียสละพระราชอำนาจของท่านให้กับเราแล้ว เราได้ใช้ถูกต้องหรือเปล่า ท่านประธานครับ ผมขอพูดใน ๒ ประเด็นครับ

ประเด็นแรกวิชาการครับ ผมได้ศึกษาได้เรียนมาพอสมควรในเรื่องวิชารัฐศาสตร์ อาจจะมีหลายท่านในสภาแห่งนี้ได้มีความรู้ มีประสบการณ์ที่มากกว่าผม แต่นั่นไม่ใช่หมายความว่าผมจะพูดไม่ได้นะครับ การได้มาซึ่งอำนาจรัฐมีหลายวิธีครับประชาธิปไตยที่ว่านี้ ที่เราพูดถึงกันนี้เป็นแต่เพียงวิธีการหนึ่งเท่านั้นเอง การถ่ายทอดอำนาจโดยการปฏิวัติรัฐประหารก็เป็นวิธีการหนึ่งในการที่จะได้อำนาจรัฐมา ปัญหาอยู่ตรงนี้ครับว่าในเมื่อได้อำนาจมาแล้ว ได้ใช้อำนาจรัฐในทางที่ถูกต้องหรือไม่ ใช้อำนาจเพื่อประโยชน์ของใคร ใช้อำนาจเพื่อประโยชน์ของประชาชน หรือใช้อำนาจของผู้ได้อำนาจรัฐมาแล้วครับ เป็นเรื่องที่น่าสงสัย แล้วเราก็มีเวลาที่จะพิสูจน์ ได้มีการพิสูจน์ผ่านมา รัฐบาลแล้วรัฐบาลเล่ายังไม่เคยมีความเป็นจริงที่ปรากฏชัดเจนเลยครับว่ารัฐบาลไหนที่จะมีความจริงใจในการที่จะบำบัดทุกข์บำรุงสุข อย่างแท้จริง ผู้มีอำนาจ

ร ๓/๒๕๕๒ (ส. นิติบัญญัติ) เสาวลักษณ์ ๑๓๒/๓

ทุกสมัยที่ผ่านมา สร้างความสุขให้กับตัวเองอยู่ตลอดเวลา ไม่มากก็น้อยครับ ไม่แต่เพียงเท่านั้น บางครั้งบางคราวยังใช้อำนาจในการข่มเหงประชาชน ซึ่งตัวเองบอกว่าเป็นที่รักอยู่ตลอดเวลา ----------

- ๑๓๓/๑

ท่านประธานครับ ผมเข้าใจการทำงานของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ แต่ผมเองผมในฐานะเป็นประชาชนผู้หนึ่ง ผมไม่มีโอกาสที่จะใช้สิทธิในการรับรองหรือไม่รับรองรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ เพราะในขณะนั้นผมอยู่ที่ต่างประเทศ คนที่อยู่ต่างประเทศจำนวนมากครับไม่มีโอกาสที่จะได้ลงมติในการรับรองรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าว น่าเสียดายครับ ประชาชนคนไทยส่วนหนึ่งถูกทอดทิ้งไม่ให้มีส่วนรับผิดชอบ ไม่ให้มีส่วนในการแสดงความคิดเห็นต่อกฎหมายสูงสุด ซึ่งเป็นกติกาหลักของประเทศ ท่านประธานที่เคารพครับ รัฐธรรมนูญในระบอบประชาธิปไตยเป็นหลักกลาง ซึ่งทุกคนควรจะต้องปฏิบัติตาม ถ้าหากว่าทุกคนมีความตั้งใจจริง มีความปรารถนาที่แท้จริงอยากอยู่อย่างสมานฉันท์ ไม่ใช่ว่าทุกคนต้องการทำตามอำเภอใจที่ตัวเองมีอยู่และที่ตัวเองต้องการ ไม่มีทางครับที่จะมีการสมานฉันท์เกิดขึ้น ท่านประธานครับ ข้อเสนอทั้ง ๖ ข้อของคณะกรรมการที่พยายามทำงานอย่างหนักหน่วงนั้น ผมปฏิเสธไม่เห็นด้วยทั้ง ๖ ข้อครับ แต่ผมจะขออธิบายอย่างสั้น ๆ

ข้อแรกนะครับ การยุบพรรคการเมืองและการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของหัวหน้าพรรคการเมืองและกรรมการบริหารพรรคการเมืองตามมาตรา ๒๓๗ นั้น ผมเข้าใจครับว่าคณะกรรมการบริหารพรรคทุกท่าน สมาชิกพรรคการเมืองทุกพรรคอ่านหนังสือออกครับ และเข้าใจครับว่ากติกาเขียนว่าอย่างไร ทำไมไม่ปฏิบัติครับ ในเมื่อปฏิบัติไม่ได้แล้วอยากจะแก้กติกากลางเกม เพื่อที่จะให้ทำตามที่ตัวเองต้องการนั้นเป็นการกระทำที่ชอบแล้วหรือครับ

ท่านประธานที่เคารพครับ ข้อสอง ที่มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีปัญหาว่าการเลือกตั้งรวมเขต ๓ อำเภอนั้น จะไม่สามารถจะอนุมัติได้อย่างเต็มที่ ถ้าผู้ซึ่งอยากจะเป็นผู้แทนของประชาชน มีวิญญาณสาธารณะ พร้อมที่จะทำงานให้ประชาชนแล้ว การแบ่งเขตความรับผิดชอบ ๓ คน ๓ เขต ๓ ส่วนนั้น สามารถจะกระทำและตกลงกันได้ครับ ทำไม่เป็นหรืออย่างไร ทำไมจะต้องมาแก้รัฐธรรมนูญด้วย ผมไม่เข้าใจครับ

ข้อที่สามครับ ที่มาของสมาชิกวุฒิสภา ผมเองเป็นบุคคลผู้หนึ่งที่ได้รับผลประโยชน์จากรัฐธรรมนูญฉบับนี้ แต่ผมไม่ได้ยึดถือว่าการที่ผมมีบุญวาสนาได้มีตำแหน่งเป็นสมาชิกวุฒิสภาเพื่อจะปฏิบัติภารกิจอันนี้นั้น วาสนาที่ผมจะมีต่อไปอีกประมาณ ๑ ปีกับ ๕ เดือน ผมไม่ต้องการเรียกร้องมากกว่านั้นอีกแล้วครับ ผมจะปฏิบัติภารกิจหน้าที่อย่างเต็มที่โดยไม่จำเป็นจะต้องแก้รัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นกฎหลักของประชาคม

ท่านประธานที่เคารพครับ ข้อสี่ การทำหนังสือสัญญาที่ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เรื่องนี้ไม่ยากครับ ใช้ความรวดเร็วสิครับ อย่าใช้ระบอบชักช้าในการทำงาน รัฐสภาควรจะภูมิใจครับว่ารัฐบาลได้หารือกับผู้แทนของประชาชนในการที่จะตัดสินปัญหาระหว่างประเทศ ผมว่ารัฐบาลน่าจะมีความสามารถกระตือรือร้นในการทำงานครับ และรัฐบาลเองก็ไม่ต้องมีความรับผิดชอบถ้าหากว่าสภานี้รับรองแล้ว

ท่านประธานครับ ข้อที่ห้า การดำรงตำแหน่งทางการเมืองของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเองผมมีความเสียใจเป็นอย่างยิ่งที่มีการเสนอให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้มีตำแหน่งเลขานุการและที่ปรึกษารัฐมนตรี ผมมีความละอายใจเป็นอย่างยิ่งครับ การมีผลประโยชน์ทับซ้อนในการปฏิบัติหน้าที่ซึ่งเราพยายามต่อสู้กันนั้น เราลืมเสียแล้วหรือครับ การเป็นตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรน่าจะมีความภาคภูมิใจอย่างมากในการปฏิบัติภารกิจ คนไทย ๖๖ ล้านคน ทุกคนมีความรู้ มีความสามารถ แบ่งงานกันทำเถอะครับ อย่ารวบงานทุกอย่างไว้แต่เพียงลำพังคนเดียว

ท่านประธานที่เคารพครับ ข้อ ๖ สุดท้าย การแก้ปัญหาความเดือดร้อนกับประชาชนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ การก้าวก่ายอำนาจ การแยกอำนาจทางบริหารและนิติบัญญัติน่าจะเป็นการแยกที่เด็ดขาด ถ้าหากว่าบุคคลเข้ามาอยู่ในฝ่ายนิติบัญญัติแล้วท่านอย่าหวังเลยครับว่าตัวเองอยากจะไปอยู่ในฐานะตำแหน่งผู้บริหาร ข้าราชการหน่วยงานต่าง ๆ นั้นเป็นมือเป็นเท้าของรัฐบาลในการทำงานตามนโยบายที่มีอยู่ ให้เขาทำงานเถอะครับ อย่าไปก้าวก่ายเขาเลย ท่านมีโอกาสที่จะไปติดตามการทำงานของบุคคลเหล่านั้นได้ โดยผ่านทางผู้บริหารครับ

คือรัฐบาล ท่านประธานที่เคารพครับ ผมไม่เห็นด้วยครับ ถ้าหากว่าเรายอมรับมติของมหาชนแล้ว รัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ ซึ่งประชาชนลงมติกันแล้วนั้น ผมถือว่าเป็นหลักสำคัญอย่างยิ่งที่ควรจะปฏิบัติ ประชาชนคือตัวกลางครับ เราคือตัวแทน ----------

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมไม่เห็นด้วยครับ ถ้าหากว่าเรายอมรับมติของมหาชนแล้ว รัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ ซึ่งประชาชนลงมติกันแล้วนั้น ผมถือว่าเป็นหลักสำคัญอย่างยิ่งที่ควรจะปฏิบัติ ประชาชนคือตัวการครับ เราคือตัวแทน อำนาจการทำงานของตัวแทนนั้นไม่เกินอำนาจของตัวการครับ ประชาชนยังไม่มีความพร้อมที่จะให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าสมาชิกของรัฐสภานี้ไม่ควรจะไปก้าวก่ายอำนาจของประชาชนในการที่จะไปเสนอแก้ จนกว่าประชาชนมีมติก่อนครับว่าจะให้แก้หรือไม่ เงิน ๒,๐๐๐ ล้านบาท จะมีค่ามหาศาล ถ้าหากว่ามีการขัดแย้งเกิดขึ้นแล้วความสูญเสียจะมากกว่า ๒,๐๐๐ ล้านบาทในการลงประชามติครับ ขอบคุณท่านประธานรัฐสภาครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญท่านรัชดา ธนาดิเรก ครับ

นางสาวรัชดา ธนาดิเรก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน รัชดา ธนาดิเรก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา จากการที่ได้รับฟังการอภิปรายในวันนี้ ดิฉันเห็นว่าเพื่อนสมาชิกหลายท่านเห็นรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ เป็นฉบับที่มองนักการเมืองเป็นตัวร้าย เป็นบุคคลอันตราย แต่ดิฉันเห็นต่างค่ะ ดิฉันคิดว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นฉบับที่ให้เกียรตินักการเมืองทั้ง ส.ว. และ ส.ส. ให้เกียรติในการที่จะมีอำนาจถ่วงดุลฝ่ายบริหารในการที่จะไปลงนามในหนังสือสัญญาต่างประเทศ ทั้ง ๆ ที่รัฐธรรมนูญในฉบับปี ๒๕๔๐ ไม่ได้ให้เกียรติมากขนาดนี้ แล้วก็มีเพื่อนสมาชิกบางส่วนเห็นว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นฉบับเผด็จการ ดิฉันก็เห็นต่างค่ะ ดิฉันคิดว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้โดยเฉพาะมาตรา ๑๙๐ เป็นฉบับที่ให้ความสำคัญกับพี่น้องประชาชนทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นภาคธุรกิจ ภาคเกษตรกรรม และนักวิชาการ เพราะในมาตรา ๑๙๐ ได้ให้ความสำคัญกับภาคประชาชนที่จะได้รับฟังความคิดเห็น และเสนอความคิดเห็นต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการจัดทำหนังสือสัญญาระหว่างประเทศต่อข้อเสนอแนะที่ให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำหนังสือสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่ต้องเสนอให้รัฐสภาเป็นผู้พิจารณา ด้วยเหตุผลที่ว่า

มาตรานี้ขาดความชัดเจน ข้อความบางส่วนในวรรคสองต้องมีการตีความ อย่างเช่น ผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมอย่างกว้างขวาง แค่ไหนคือเรียกว่ากว้างขวาง หรือคำว่า ผลผูกพันต่อการค้า การลงทุน และงบประมาณอย่างมีนัยสำคัญ แค่ไหนถึงเรียกว่า อย่างมีนัยสำคัญ ด้วยการที่ขาดความชัดเจนต้องตีความ ทำให้ส่วนราชการที่เป็นแม่งาน ไม่สามารถที่จะใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจได้ ขาดความมั่นใจ หลาย ๆ ครั้งต้องยกภาระนี้ ให้กับคณะรัฐมนตรีเป็นผู้พิจารณา สุดท้ายคณะรัฐมนตรีเองก็ไม่กล้าที่จะตัดสินใจว่า หนังสือสนธิสัญญาใดเข้าข่ายมาตรา ๑๙๐ หรือไม่ ทั้ง ๆ ที่เพื่อนสมาชิกในที่นี้ก็คงจะมี ประสบการณ์เดียวกับดิฉันว่ามันไม่เข้า แต่เพื่อความปลอดภัย กฎหมายนับร้อยฉบับ ที่เข้าสู่สภาแล้วก็ต้องพิจารณาในวันเดียว ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการทำงานของรัฐสภา ที่เราคิดว่าจะทำงานในเรื่องของการถ่วงดุลอำนาจบริหาร ทำให้เกิดขึ้นได้อย่างไม่เต็มที่ และหลายครั้งก็อาจนำไปสู่ความล่าช้าในการบริหารราชการ คำถามจึงมีอยู่ว่าการแก้ไข รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ จะสามารถแก้ไขปัญหาที่ดิฉันได้กล่าวมาแล้วหรือไม่ สำหรับ ดิฉันคิดว่าไม่ ปัญหาของความไม่ชัดเจน ความล่าช้าในการพิจารณาเอกสารสัญญา ไม่ได้สามารถถูกแก้ไขด้วยการแก้ไขรัฐธรรมนูญหรอกค่ะ แม้ว่าทางคณะกรรมการ สมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ จะได้มีข้อเสนอแนะ ที่เป็นประโยชน์ในหลาย ๆ ประเด็น และในส่วนของมาตรา ๑๙๐ ก็ได้บอกว่าหากเพิ่มเติม คำว่า ประเภทสัญญา ไปแล้วจะทำให้เกิดความชัดเจนในทางปฏิบัติ ดิฉันก็คิดว่า มันไม่เกี่ยวกัน ท่านประธานคะ เจตนารมณ์ของมาตรา ๑๙๐ นี้ก็เพื่อที่จะแก้ปัญหา ที่สะสมมาอย่างยาวนานของการจัดทำหนังสือสัญญาระหว่างประเทศที่ฝ่ายบริหาร ใช้อำนาจไปลงนามตัดสินใจแทนประชาชน แต่ไม่เคยเปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้แทน ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ----------

อย่างเช่น หลาย ๆ กรณีที่เกี่ยวข้องกับการลงนามในสนธิสัญญาการค้าเสรี เราก็ทราบกันดีอยู่แล้วว่ามีรัฐบาลในอดีตที่ผ่านมาพยายามที่จะกีดกันให้รัฐสภาเข้ามามีส่วนร่วมเข้ามีส่วนในการรับรู้และดูแลผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชน และมิหนำซ้ำยังกีดกันไม่ให้ประชาชนเข้าไปแสดงความคิดเห็น และที่แย่ที่สุดก็คือผลจากการลงนามในสนธิสัญญาระหว่างประเทศเมื่อเกิดความเสียหายกับภาคส่วนต่าง ๆ แล้ว การเยียวยาก็ไม่เป็นธรรมและไม่ทั่วถึง แม้ว่าการลงนามในบางสัญญาจะเกิดขึ้นเป็นเวลา ๔-๕ ปีแล้ว แต่ผลกระทบที่เกิดขึ้นกับพี่น้องเกษตรกรในกรณีการค้าเสรีไทย-จีน และไทย-สหรัฐอเมริกา ก็ยังไม่ได้รับการคลี่คลาย จากปัญหาเหล่านั้นจึงนำมาสู่การเพิ่มบทบัญญัติในมาตรา ๑๙๐ วรรคสอง ที่ให้ความสำคัญกับสนธิสัญญาที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง หนังสือสัญญาที่มีความผูกพันต่อการค้าและการลงทุน หรืองบประมาณของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ นอกจาก ๒ ลักษณะของสัญญาที่ได้บรรจุเพิ่มขึ้นในมาตรา ๑๙๐ นี้ ในมาตรา ๑๙๐ ยังให้ความสำคัญกับการให้โอกาสประชาชนและภาคส่วนต่าง ๆ เข้ามีส่วนในการรับรู้และแสดงความคิดเห็น นั่นก็หมายถึงว่า มาตรา ๑๙๐ นี้เป็นการต่อยอดมาตรา ๒๒๔ ของรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๔๐ และทำให้รัฐธรรมนูญมีความสมบูรณ์มากขึ้นโดยหลักการที่ว่าให้อำนาจแก่ฝ่ายนิติบัญญัติในการถ่วงดุลอำนาจฝ่ายบริหาร ให้การบริหารของฝ่ายคณะรัฐบาลและนิติบัญญัติมีความโปร่งใส และสุดท้ายคือหลักการการมีส่วนร่วมของประชาชน ถ้าเราดำเนินการแก้ไขมาตรา ๑๙๐ อะไรจะเป็นเครื่องรับประกันว่าเจตนารมณ์ดี ๆ ที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๙๐ นี้จะยังคงอยู่ ในส่วนที่เสนอให้มีการแก้ไขคำว่าประเภทหนังสือสัญญานั้น ดิฉันในฐานะที่เป็นผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ขั้นตอน และวิธีการจัดทำหนังสือสัญญา ดิฉันขอรับประกันได้ว่าไม่มีความจำเป็นค่ะ เพราะว่าความชัดเจนต่อข้อสงสัยในข้อบทที่เขียนไว้ว่า นัยสำคัญกับกว้างขวาง เราสามารถสร้างความชัดเจนด้วยการกำหนดนิยามของคำว่าหนังสือสัญญา ในร่างพระราชบัญญัติที่ดิฉันและพรรคประชาธิปัตย์ได้เสนอต่อสภาไปแล้วได้มีการให้ความชัดเจน มีการกำหนดนิยามว่า หนังสือสัญญาลักษณะใดที่มีความจำเป็นที่จะต้องเสนอให้สภาพิจารณานะคะ ที่สำคัญไปกว่านั้นแม้ว่าเราจะมี

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเกิดขึ้นก็ไม่ได้เป็นข้อสรุปว่าความชัดเจนและการตัดสินใจนั้นจะเกิดขึ้นอย่างถูกต้องตามมา พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญจะต้องมาพร้อมกับกลไกของรัฐสภา ทุกวันนี้สิ่งที่มันยังติดขัด ที่มันเป็นปัญหาก็คือข้าราชการไม่กล้าตัดสินใจ คณะรัฐมนตรีก็ไม่กล้าตัดสินใจ เพราะเกรงว่าจะขัดต่อรัฐธรรมนูญ ดังนั้นสิ่งที่จะต้องมาควบคู่กับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญก็คือกลไกของรัฐสภา

ดังที่ดิฉันได้พูดไปตอนแรกแล้วว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นฉบับที่ให้เกียรติให้ความสำคัญกับสภานิติบัญญัติเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นเราควรที่จะใช้โอกาสอันสำคัญนี้แสดงบทบาทในการที่จะมีส่วนร่วมรับผิดชอบ เราคงไม่ใช่มีบทบาทเพียงแค่ทักท้วงว่าเรื่องใดที่จะผิดต่อรัฐธรรมนูญหรือเปล่า เราควรจะที่เข้ามามีบทบาทในการกลั่นกรองเบื้องต้นว่า เอกสารสนธิสัญญาใดควรที่จะได้รับการนำเสนอการพิจารณาเข้าสู่สภา ดังนั้นดิฉันจึงขอเรียนยืนยันท่านประธานว่า ปัญหาและข้อกังวลใจต่าง ๆ ต่อกรณีมาตรา ๑๙๐ การแก้ไขรัฐธรรมนูญไม่มีความจำเป็นค่ะ และถ้าเราอยากที่จะก้าวผ่านอุปสรรคต่าง ๆ ที่สมาชิกทุกท่านได้ประสบกันมาก็คือ การพิจารณาร่วมกันของรัฐสภาแต่ละครั้งเราต้องลงมติภายใน ๑ วัน ๒๐-๓๐ ฉบับ ทำให้การทำงานของสภาไม่มีประสิทธิภาพ วิธีเดียวที่จะแก้ไขได้ ----------

ก็คือการเร่งออกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ขั้นตอนและวิธีการจัดทำหนังสือสัญญา แล้วก็ต้องมีกลไกของรัฐสภาเกิดขึ้น เพื่อที่จะเป็นกลไกเบื้องต้นในการกลั่นกรองพิจารณาว่าหนังสือสัญญาใด ควรที่จะนำเข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภา อย่าปล่อยให้เป็นภาระของส่วนงานราชการ หรือว่าเป็นภาระของคณะรัฐมนตรีแต่เพียงฝ่ายเดียว ขอบคุณค่ะ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านอำนวย คลังผา ครับ

นายอำนวย คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายอำนวย คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ซึ่งในวันนี้เป็นที่น่ายินดีเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องของการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ตลอดทั้งการแก้ปัญหาความขัดแย้งของคนในชาติที่เกิดขึ้นในขณะนี้ สิ่งหนึ่งที่จะต้องขอบคุณคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ได้กำหนดกรอบต่าง ๆ เป็นที่ยอมรับของผู้อภิปรายหลาย ๆ ท่านในวันนี้ และ

อีกส่วนหนึ่งท่านประธานครับ ที่คณะกรรมการประชาชนเพื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญ หรือเขาเรียกว่า คปพร. ซึ่งได้มีข้อกำหนดไว้ ๖ ประเด็น เหมือนกันกับคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ทางสภาผู้แทนราษฎรได้ร่วมกัน ฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายค้าน และท่านสมาชิกวุฒิสภาทั้ง ๓ ฝ่าย ได้แต่งตั้งคณะทำงานขึ้นมาเรียกว่า คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญขึ้นมา เพราะฉะนั้นวันนี้เราต้องยอมรับคณะทำงานที่เราแต่งตั้งขึ้นไป ที่เป็นตัวแทนของทุกพรรคการเมืองให้นำเสนอปัญหาต่าง ๆ เพื่อแก้ไขวิกฤติการเมืองในบ้านเราให้หมดไป สร้างความสมานฉันท์ สร้างความสามัคคีของคนในชาติให้เกิดขึ้น ณ วันนี้เราต้องยอมรับคณะที่เราแต่งตั้ง และท่านประธานคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญก็ได้ชี้แจงไว้หลายประเด็นด้วยกัน ตามหนังสือที่ทุกท่านได้อ่านได้ดูกัน สำหรับผมนั้นก็อยากจะหยิบยกข้อกำหนดของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษา

การแก้ไขรัฐธรรมนูญที่สามารถกล่าวอ้างได้ในวันนี้ สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทั่วประเทศ จากทางโทรทัศน์และข้อความ เอสเอ็มเอส (SMS) ผ่านรายการที่สมัชชาสมานฉันท์แบ่งเป็น ๙ หัวข้อดังนี้

๑. กฎหมาย ออกกฎหมายควบคุมการชุมนุม

๒. ต้องไม่เลือกปฏิบัติ

๓. นิรโทษกรรมให้ทุกฝ่าย

ในเรื่อง ข้อ ๑.๓ นิรโทษกรรมให้ทุกฝ่ายนั้น สิ่งนี้ผมมีความเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งในขณะนี้ปัญหาความแตกแยกของคนในชาติมีความร้าวลึกอย่างมากมาย ไม่สามารถที่จะเยียวยาให้กลับมาสู่ปกติได้ จำเป็นต้องใช้นิรโทษกรรมให้ทุกฝ่ายเพื่อให้บ้านเมืองสามารถเดินไปได้ ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ซึ่งในขณะนี้เราต้องยอมรับนะครับว่าปัญหาบ้านเมืองเราไม่สามารถเดินไปได้ เกิดจากการขัดแย้งทางการเมือง ทำให้เศรษฐกิจการพัฒนาประเทศของเราได้หยุดชะงักลง เพราะเหตุเกิดจากปัญหาความขัดแย้งของคนในชาติ ไม่ว่าสีใด ๆ ก็ตาม ซึ่งไม่สามารถที่จะเยียวยาได้ในขณะนี้ แต่วันนี้คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ได้กำหนดกรอบวันนี้ผมเห็นด้วย และโดยเฉพาะในข้อ ๑.๔ การบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง ๑.๕ ยุบสภาเลือกตั้งใหม่ เหตุนี้ผมก็อยากจะฝากในที่ประชุม ณ แห่งนี้ และท่านประธานรัฐสภา และคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ และรัฐบาลได้รับฟังตรงนี้ว่า ----------

เหตุผลการที่ยุบสภาเลือกตั้งใหม่นั้น ผมก็อยากจะหยิบยกประเด็นนี้ว่าการที่จะยุบสภาหรือเลือกตั้งใหม่นั้นจะต้องเรียกความเชื่อมั่นทุก ๆ ฝ่าย หรือตั้งกฎกติกาว่าในเมื่อยุบสภามีการเลือกตั้งใหม่แล้ว ฝ่ายไหนเข้ามาเป็นฝ่ายจัดตั้งรัฐบาลก็จะต้องยอมรับ และจะไม่มีการเดินขบวนเรียกร้องสิทธิต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ ตามที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้ทำไว้ มิฉะนั้นก็จะเกิดปัญหาการเดินขบวน เกิดปัญหาความแตกแยกในสังคมเกิดขึ้นตามมาอย่างแน่นอน ตรงนี้ก็อยากจะเรียกร้อง หากจะมีการยุบสภา มีการเลือกตั้งใหม่ต้องตั้งกติกาให้แน่ชัดเพื่อให้การเมืองเดินไปได้ แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น เมื่อก่อนก็อยากจะเท้าความนิดหนึ่งครับว่าก่อนจะเป็นที่มาของรัฐธรรมนูญ ในขณะนั้นผมก็ได้รับการประสานงานจากผู้ว่าราชการจังหวัด และหน่วยงานราชการทุกหน่วยว่าอยากจะให้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ผ่านไปก่อน ก็สามารถที่จะแก้ไขได้ ทุกคนก็เห็นพ้องต้องกันว่ารับไปก่อนแล้วจะแก้ภายหลัง สามารถที่จะแก้ไขปัญหาได้ ทดลองใช้ไป ๒ ปี นักวิชาการหลายคนเขาออกมาบอกว่ารัฐธรรมนูญใช้มา ๒ ปี เราสามารถที่จะแก้ไขได้ ก็มีการรณรงค์ครับท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ มีการรณรงค์โดยเฉพาะอย่างยิ่งกองทัพบกทุกกรม กอง อยู่ทุกหน่วย ทุกจุด ทุกหมู่บ้าน ทุกตำบล เราต้องยอมรับว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่ได้เป็นรัฐธรรมนูญที่แท้จริง ไม่ได้มาจากพี่น้องประชาชน ถึงจะมีคะแนน ๒๐ ล้านคะแนน ๓๐ ล้านคะแนน ก็จริงอยู่ แต่จริง ๆ แล้วพี่น้องประชาชนถูกชักจูงไปในทางที่ให้ยอมรับร่างรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ เพราะฉะนั้นประเด็นนี้ตามที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้

๑.๖ ออกกฎหมายปรองดองสมานฉันท์แห่งชาติ ตรงนี้ผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง

๑.๗ ออกกฎหมายลงโทษผู้ปฏิวัติ ตรงนี้ผมเห็นด้วย ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งผู้ปฏิวัติทำให้บ้านเมืองเสียหาย เดิมนั้นผมคิดว่าเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน มีการปฏิวัติ ผมดีใจที่เห็นว่าบ้านเมืองมันเกิดการไม่ปกติ มีทหารมาปฏิวัติผมรู้สึกตอนนั้นดีใจ

คิดว่าปฏิวัติแล้วจะดีขึ้น แต่หาเป็นเช่นนั้นไม่กลับเลวลงไปทุกที เพราะฉะนั้นจึงออกกฎหมายลงโทษผู้ปฏิวัติ

๑.๘ การแก้ไขกฎหมายยึดทรัพย์นักการเมืองโดยไม่มีอายุความ ตรงนี้ผมเห็นด้วย

๑.๙ ปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมให้รวดเร็วและเป็นธรรม ตรงนี้ก็ถือว่าคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญทุกพรรคการเมืองได้รวบรวมความคิดจากทุกฝ่าย ถือว่าเป็นสิ่งที่ดี

๑.๑๐ ออกกฎหมายลงโทษ ส.ส. ที่ขาดประชุม ตรงนี้ผมก็เห็นด้วยครับ เพราะว่าการทำหน้าที่ของผู้แทนราษฎร พี่น้องประชาชนเขาเลือกมาเป็นตัวแทนของเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นที่พี่น้องประชาชนเดือดร้อนจะต้องนำมาแก้ไขให้กับพี่น้องประชาชน อย่างที่พี่น้องประชาชนเขาบอกว่าสิ่งที่ ส.ส. จะต้องทำ ทำประโยชน์ให้ประชาชนมากที่สุด พี่น้องประชาชนเขามีความมุ่งหวังว่าเขาเลือกผู้แทนของเขามา เขาอยากจะเห็นผู้แทนนั้นทำประโยชน์ให้กับพี่น้องประชาชนให้มากที่สุด เพราะฉะนั้นมาตรากฎหมายต่าง ๆ ที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาแก้ไขรัฐธรรมนูญได้กำหนดทั้ง ๖ ประเด็น และอีกหลาย ๆ หัวข้อ โดยเฉพาะสื่อมวลชนในข้อแสดงความคิดเห็น สื่อมวลชนนั้นก็บอกว่าต้องเป็นกลาง ทั้งนี้ทั้งนั้นก็อยากจะฝากให้สื่อมวลชนต้องเป็นกลางทางการเมืองและเสนอข้อมูลทุกด้าน ไม่ชี้นำ ตรงนี้ก็เป็นเรื่องของสื่อมวลชน และส่วนปฏิรูปนักการเมือง โดยเฉพาะมุ่งเน้นประโยชน์ส่วนรวม อีกหลายประเด็นที่ทางคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้ในหนังสือที่ได้สรุปมาวันนี้ ----------

ซึ่งมีประเด็นที่น่าสนใจอย่างมากมาย เพราะฉะนั้นวันนี้ก็อยากจะให้ท่านประธานรัฐสภาตลอดทั้งพี่น้องประชาชนที่ได้ฟังการถ่ายทอดทางรัฐสภาในวันนี้ ซึ่งคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น วันนี้ก็ถือว่าท่านได้ทำหน้าที่ดีที่สุด เพราะฉะนั้นก็อยากจะเรียกร้องให้รัฐสภา โดยเฉพาะฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายค้าน และสมาชิกวุฒิสภา ได้เชื่อมั่นจากเราที่ได้มอบความไว้วางใจให้คณะทำงานไปทำหน้าที่แทนพวกเรา และผมเชื่อมั่นเหลือเกินว่าประเทศไทยจะกลับคืนมาสู่สภาพเรียกว่าความเชื่อมั่น ความรัก ความสามัคคีของคนในชาติต่อไป ขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสุริยา ปันจอร์ครับ ท่านมีเวลา ๘ นาทีนะครับ

นายสุริยา ปันจอร์ สมาชิกวุฒิสภา (สตูล) : ท่านประธานที่เคารพกระผม นายสุริยา ปันจอร์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดสตูล ในฐานะสมาชิกรัฐสภาก่อนอื่นก็ต้องขอขอบคุณท่านนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี ท่านคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ แล้วก็ผู้ทรงเกียรติที่เคารพทุกท่านครับ ดีใจมาก ๆ ครับ ตอนแรกผมตั้งใจจะเริ่มต้นว่าถ้าเป็นไปได้ก็อยากจะให้ได้เห็นหน้านายกรัฐมนตรี และนายกรัฐมนตรีจะได้เห็นหน้าผม เพราะตอนนั้นท่านไม่อยู่ แต่บังเอิญพอผมขึ้นท่านก็มา ก็ต้องขอขอบคุณตรงนี้ด้วย ท่านประธานครับ กระผมขอเริ่มต้นตรงนี้นะครับว่าผมขอเริ่มต้นด้วยคำว่า ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ผมเริ่มต้นตรงนี้นะครับ ๓ สถาบันนี้ ถือว่าเป็นชีวิต วิญญาณของคนไทย ถ้าคนไทยขาดสถาบันใดสถาบันหนึ่งอาจจะเรียกว่าคนไทยแต่ไม่เต็มร้อย ท่านครับ คนไทยมีเลือดมีเนื้อ มีเชื้อชาติ และมีจิตใจ ดั่งเนื้อเพลงชาติที่เราท่านทั้งหลายร้องด้วยความเคารพและคนไทยล้วนมีความรัก ความสามัคคี ดั่งเนื้อเพลงชาติอีกตอนหนึ่ง นั่นก็คือเรื่องของทั้งหมดที่ผมกล่าว เป็นเรื่องของอดีตที่หวานชื่นนะครับ การร้อง การได้ยินเสียงเพลงชาติในแต่ละครั้ง เราจะยืนสงบนิ่งด้วยความเคารพถึงชาติที่หวงแหน ชาติที่บรรพบุรุษต้องเสียเลือด เสียเนื้อ ชีวิต วิญญาณ แต่ท่านประธานครับ ปัจจุบันนี้ความรัก ความสามัคคี ความเป็นหนึ่งเดียว ความเป็นเอกภาพต้องถูกเผาผลาญด้วยแรงกระทบของการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยที่เจือปนไว้ด้วยความไม่เข้าใจของความเป็น

ประชาธิปไตยครับ ท่านประธานครับ ข้ออ้างอิงหรือเหตุผลของแต่ละฝ่ายในปัจจุบันนี้ ขอย้ำนะครับ ข้ออ้างอิงของแต่ละฝ่ายในปัจจุบันนี้ส่วนใหญ่มักจะอ้างว่าเพื่อชาติ ศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์ทั้งนั้น ที่ทำอย่างนี้เพื่อชาติ ที่ทำอย่างนั้นก็เพื่อชาติ ที่ยืนอยู่ตรงนี้ก็เพื่อชาติ ที่ยืนอยู่ตรงนั้นก็เพื่อชาติ เพื่อชาติทั้งหมดเลย น่าชื่นชมคนไทยที่มีความรักชาติอย่างล้นเหลือ ท่านประธานครับ ถ้ารักชาติจริง ๆ ทำไมถึงไม่เข้าใจกัน ผมสงสัย ผมขอตั้งข้อสังเกตว่าทำไมถึงไม่เข้าใจกัน ----------

ทำไมถึงไม่หันหน้าเข้าหากัน ทำไมถึงพูดกันไม่รู้เรื่องและทำไมถึงไม่ประนีประนอมยอมความกัน หรือว่าที่พูดไปนั้นรักชาติเพียงแต่ลมปาก ท่านประธานครับถ้ารักชาติเพียงแต่ลมปาก ผมตั้งข้อสังเกตว่าประเด็นนี้ยังกังขาอยู่ครับ ประเด็นนี้กังขาจริง ๆ ครับ ถ้าเป็นอย่างนี้จริง ๆ เพลงชาติที่เราร้องกันอยู่ทุกวี่ทุกวันนั้น น่าเสียใจมาก เพราะน่าจะไม่มีความหมายครับ ท่านประธานครับผมรู้สึกเป็นห่วงที่ท่านสมาชิกทั้งหลายพูดแต่เรื่องเมื่อวานทั้งหมดเลย ที่ผมฟังนี้พูดเรื่องของเมื่อวานทั้งหมด เมื่อวานซืน เมื่อเดือนที่แล้ว เมื่อปีที่แล้ว หลักของการประนีประนอมยอมความเพื่อให้เกิดความสันติสุขอย่างแท้จริงนั้นต้องพูดเรื่องวันนี้และพรุ่งนี้เท่านั้นครับ ถ้าท่านใด คนใด กลุ่มใด พรรคใด ไม่ว่านำเรื่องที่ผ่านมามาพูด เรื่องนี้ไม่จบครับและไม่จบจริง ๆ ด้วย ผมเป็นห่วงจริง ๆ ครับ เกรงว่าความขัดแย้งมันจะไปพัฒนา พัฒนาไปสู่อะไรครับ พัฒนาไปสู่สงครามกลางเมือง น่ากลัวมาก ไม่อยากจะคิด ไม่อยากจะเห็น ไม่อยากจะฝันสงครามกลางเมือง แต่ประเทศใหญ่ ๆ หลายประเทศในอดีตต้องเช็ดน้ำตาด้วยความเจ็บปวด อย่างเช่น ประเทศฝรั่งเศส ประเทศอังกฤษ ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศรัสเซีย ประสบกับปัญหาสงครามกลางเมืองมาแล้วทั้งนั้น ที่เป็นอย่างนี้เนื่องจากว่าเราไม่หันหน้าเข้าหากัน เมื่อไม่หันหน้าเข้าหากัน ท่านประธานครับ ไม่ยอมแก้ ไม่ยอมยุบ ไม่ยอมปรองดอง ไม่ยอมประนีประนอม ไม่ยอมอะไรสักอย่าง ถามว่าบ้านนี้จะไปไหน เราจะลงคลองลงทะเลหรือลงมหาสมุทรอย่างไรผมไม่ทราบครับ มันต้องมีทางออกสักอย่างหนึ่งเพื่อที่จะผดุงไว้ซึ่งชาติและศาสนา พระมหากษัตริย์ ถ้าเรายังยืนหยัดมีทิฐิที่จะไม่ถอยแม้แต่ก้าวหนึ่งก้าวเดียวนี่ ไปไม่ได้บ้านเมืองนี้ บทเรียนอันเจ็บแสบและเจ็บปวดในอดีตสอนเราว่ากรุงศรีอยุธยาแตกเพราะอะไรครับ กรุงศรีอยุธยาแตก เพราะคนในชาติแตกแยก แก่งแย่ง ชิงอำนาจซึ่งกันและกัน ในที่สุดก็ถูกเผาครับ นั่นคืออดีตสอนให้เราทราบอย่างนั้นครับ เวลาอันจำกัดในเรื่องของการแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญนี้ ผมไม่อยากจะแตะตรงนี้ แต่สิ่งใดที่ทำแล้วก่อให้เกิดความสงบสุข เกิดความสันติ เกิดความรัก ความสามัคคีให้เป็นหนึ่งเดียว เสมือนหนึ่งในอดีต ตรงนั้นผมเห็นด้วย ถ้าจะเจาะสักนิดหนึ่งเรื่องของการแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญ ผมเห็นด้วยเป็นลำดับต้น ๆ ก็คือเรื่อง มาตรา ๑๙๐ เห็นใจรัฐบาล เห็นใจท่านนายกรัฐมนตรี เห็นใจท่านรัฐมนตรี

จะทำอะไรสักอย่างหนึ่งกับต่างประเทศ อาจจะเป็นเรื่องซื้อขาย เรื่องเขตแดน เรื่องอะไรต่าง ๆ ต้องอาศัยทั้งสองสภา ซึ่งเสียเวลา ไม่ทันกาล ไม่ทันกิน ไม่ทันเพื่อน เพื่อนไปก่อนเราตามหลังอย่างนี้ แล้วเราจะเดินหน้า เราจะเจริญได้อย่างไรครับท่าน เพราะฉะนั้นตรงนี้ถ้าจะแก้ขอเพียงนิดเดียวว่าแก้มาตรา ๑๙๐ ให้เพิ่มให้ชัดเจนว่าทำสนธิสัญญาเรื่องอะไรอย่างไรให้ชัดเจน ไม่ใช่พูดคลุมเครือเหมือนอย่างที่เรามีปัญหาตอนนี้ ขอขอบคุณด้วยความหวังดีว่าอย่างไร ๆ เราหันหน้าเข้าหากันนะครับ เพื่อบ้านเมืองจะได้สงบสุขครับ ขอบคุณมากครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านทศพล เพ็งส้ม ครับ ท่านมีเวลา ๑๐ นาทีนะครับ

นายทศพล เพ็งส้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นนทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม นายทศพล เพ็งส้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนนทบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ----------

ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณท่านคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่มิได้นำที่มาของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เป็นแนวทางหรือเป็นแนวทางในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ครับ วันนี้กระผมก็ได้มีโอกาสที่อภิปรายเรื่องที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ รัฐสภา ซึ่งในประเด็นที่เป็นเรื่องที่สำคัญตามที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้ระบุไว้มีจำนวนทั้งสิ้น ๖ ประเด็นนั้น

ในส่วนประเด็นแรก ได้ให้ความสำคัญถึงการยุบพรรคการเมืองตามมาตรา ๒๓๗

ประเด็นที่ ๒ เป็นเรื่องของที่มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แล้วก็เรื่องที่มาของสมาชิกวุฒิสภา หรือแม้กระทั่งเป็นการทำหนังสือสัญญาที่ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาตามมาตรา ๑๙๐

อีกประเด็นหนึ่งที่เป็นเรื่องสำคัญก็คือการดำรงตำแหน่งทางการเมืองของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และ

ประเด็นสุดท้ายคือการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา

ท่านประธานที่เคารพครับ ประเด็นทั้ง ๖ ประเด็นนั้นเป็นประเด็นหลักที่ต้องถูกถ่ายทอดมาจากคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ แต่ก่อนที่ผมจะอภิปรายต่อไปนั้น ใคร่ขออนุญาตท่านประธานเพื่อนำข้ออ้างอิงจากรายงานผลการศึกษาปัญหาการบังคับใช้เพื่อการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งเสนอรายงานผลการศึกษาต่อท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๑ ท่านประธานครับคณะกรรมาธิการวิสามัญชุดดังกล่าวได้สรุปผลการศึกษาไว้อย่างน่าพอใจโดยเป็นระบบนะครับ โดยเฉพาะเป็นหมวดหมู่เรียนท่านประธานครับ ท่านประธานที่เคารพครับผลการศึกษานั้นมีความเห็นของคณะกรรมาธิการเท่าที่สรุปได้นั้นมีทั้งสิ้น ๘ ประเด็นหรือ ๘ หมวดนะครับ ที่มีปัญหาหรือมีผลการบังคับใช้เฉพาะหมวดที่ ๓ ก็คือสิทธิเสรีภาพ

ของชาวไทย หมวดที่ ๕ ก็คือแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ หมวดที่ ๗ การมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรงของประชาชน หมวดที่ ๙ คณะรัฐมนตรี หมวดที่ ๑๒ การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ หมวดที่ ๑๓ จริยธรรม หมวดที่ ๑๔ การปกครองท้องถิ่น และหมวดสุดท้ายครับ หมวดที่ ๑๖ บทเฉพาะกาล สิ่งที่ผมเสนอนี้ก็คือว่าเป็นเรื่องที่พบปัญหาการบังคับใช้ แต่เมื่อเปรียบเทียบกับปัญหาที่คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาการบังคับใช้กับรายงานของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น เฉพาะในประเด็นมาตรา ๒๓๗ นั้น เรื่องการยุบพรรคการเมืองและเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของหัวหน้าพรรคการเมืองและกรรมการบริหารพรรคการเมืองนั้น คณะกรรมาธิการวิสามัญกลับไม่พบปัญหาการบังคับใช้ แต่ได้มีข้อเสนอให้มีการตัดข้อความตามมาตรา ๖๘ วรรคสี่ ออกให้หมด โดยให้กำหนดไปบัญญัติไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นการสอดคล้องกับหลักสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนในการรวมกลุ่มกันจัดตั้งพรรคการเมืองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๕ พ.ศ. ๒๕๕๐ ครับท่านประธานครับ

สำหรับประเด็นที่ ๒ ซึ่งสำคัญมากก็คือที่มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๙๓ ถึงมาตรา ๙๘ นั้น คณะกรรมาธิการวิสามัญในส่วนของพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญนั้น เช่นเดียวกันครับไม่พบปัญหาในการบังคับใช้ แต่เนื่องจากมีเวลาไม่มากครับ และมีเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายเกี่ยวกับที่มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่ว่าจะเป็นเขตเดียวเบอร์เดียวตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ หรือแบ่งเขตเรียงเบอร์ตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออนุญาตนำข้อดีและข้อเสียเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการสมานฉันท์เพื่อบันทึกไว้ในรายงานของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งมิได้ปรากฏนะครับ

ท่านประธานครับ อันแรกครับ การเลือกตั้งเขตเดียวเบอร์เดียวนั้นจะเป็นรูปแบบทางการเมืองแบบแยกภาค ----------

อันที่ ๒ ประชาชนผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งไม่สามารถเลือกบุคคลที่เห็นว่าเหมาะสมต่อการปฏิบัติหน้าที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้มากกว่า ๑ คน ทำให้เกิดความเครียดและเสียโอกาส

ท่านประธานครับ อันที่ ๓ ก็คือการแข่งขันเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้งอาจส่งผลให้เกิดความรุนแรงและมีมาก

อันที่ ๔ การเลือกตั้งแบบแบ่งเขต แบบเขตเดียวเบอร์เดียว ทำให้คะแนนที่ประชาชนเลือกบุคคลในอันดับ ๒ หรืออันดับ ๓ หายไปทั้งหมด ซึ่งเมื่อรวมคะแนนกันแล้วอาจมีมากกว่าคะแนนของผู้ได้รับการเลือกตั้งเสียอีก อันที่ ๔ เป็นการเลือกตั้งที่เน้นตัวบุคคลมากกว่านโยบายของพรรคการเมืองหรือในบางกรณีไม่สามารถชี้ได้ว่าประชาชนเลือกพรรคการเมืองหรือเลือกบุคคล

อันสุดท้ายครับที่สำคัญก็คือว่า ก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองตั้งแต่ระดับครอบครัวจนถึงระดับเขตเลือกตั้งและระดับประเทศ เพราะว่าประชาชนไม่มีทางเลือก

ท่านประธานครับ สิ่งที่ผมกล่าวในที่นี้มิใช่นำความรู้หรือเอาข้อคิดเห็นต่าง ๆ มาจากที่ไหนครับ นอกจากผลการศึกษาปัญหาการบังคับใช้เพื่อการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญนี้เองนะครับ ซึ่งคณะกรรมการชุดนี้ได้ทำงานอย่างละเอียด

อีกประเด็นหนึ่งครับท่านประธานครับ ในส่วนของมาตรา ๑๙๐ ซึ่งเป็นปัญหากันเหลือเกินที่จะต้องวางประเด็นในการแก้ไขรัฐธรรมนูญให้ได้ ท่านประธานครับสิ่งที่สำคัญในมาตรา ๑๙๐ นั้นมีทั้งหมด ได้กำหนดไว้ในสัญญาถึง ๘ ประเภท และที่สำคัญในขณะนี้นะครับ ยังไม่มีใครที่เข้ามาชี้แจงได้เลยว่า ในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกานะครับ ได้เริ่มดำเนินการโดยที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ นั้น มีการพิจารณากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๙๐ วรรคห้า ไว้เรียบร้อยแล้ว แต่เนื่องจากขณะนี้ยังไม่มีใครที่จะนำกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ วรรคห้า เข้ามาในสภาผู้แทนราษฎรเลย ฉะนั้นจึงจำเป็นครับว่า ในส่วนที่มาตรา ๑๙๐ นั้น เรายังไม่ทำอะไรกับมาตรา ๑๙๐ เลย ผมเชื่อเหลือเกินนะครับว่า ถ้าเรานำกฎหมายลูกหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ

ที่จะมาขยายความของมาตรา ๑๙๐ วรรคห้า นั้น เข้ามาใช้ เข้ามาปฏิบัติ ผมเชื่อเหลือเกินนะครับว่าไม่จำเป็นที่จะต้องมาแก้รัฐธรรมนูญเพื่อให้เสียเวลาสภาครับ ขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ ลำดับการอภิปรายเป็นอย่างนี้นะครับ ต่อจากท่านวิเชียร แล้วก็เป็นท่าน พลตำรวจเอก สุนทร ซ้ายขวัญ นะครับ ท่านณัฐพล ทีปสุวรรณ ท่านมานิต จิตต์จันทร์กลับ ท่านนฤมล ศิริวัฒน์ ท่านภราดร ปริศนานันทกุล ท่านนิยม ช่างพินิจ ท่านวรินทร์ เทียมจรัส แล้วก็ท่านสกลธี ภัททิยกุล เชิญท่านวิเชียรครับ

นายวิเชียร ขาวขำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม วิเชียร ขาวขำ พรรคเพื่อไทย จังหวัดอุดรธานี ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ความจริงแล้วถ้าเราทำความเข้าใจกับปัญหารากเหง้าของปัญหาอย่างถ่องแท้ ถึงความแตกแยกว่าเกิดจากอะไร มันก่อเกิดจากปัญหาอะไร แล้วค่อย ๆ ก่อตัวขึ้นมาเป็นมัจจุราช คอยจะคร่าชีวิตความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชนทั้งประเทศ ถึงวันนี้มัจจุราชตัวนี้เติบโตขึ้นเรื่อย ๆ สร้างความระส่ำระสายทั่วแผ่นดิน สร้างความแตกแยกในแผ่นดินมากขึ้น ๆ วันนี้คนใส่เสื้อสีแดง คนใส่เสื้อสีเหลือง สีน้ำเงิน แล้วต่อไปจะเกิดสีอื่น ๆ ขึ้นอีกในอนาคต ถ้าเราไม่รีบขจัดปัญหานี้ให้หมดสิ้น ท่านประธานครับ ถ้าเราเข้าใจแล้วหาวิธีแก้ที่ถูกทาง ไม่จำเป็นเลยที่ท่านประธานดิเรก ถึงฝั่ง และท่าน พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช ต้องมานั่งลำบากลำบนเหนื่อยยากอยู่หลายเดือน ไม่จำเป็นเลย ----------

เพราะว่าการเสนอแก้รัฐธรรมนูญมาเพียง ๖ มาตรานี้ ไม่สามารถตอบโจทย์ของความแตกแยกในสังคมได้เลย ผมยกตัวอย่างสั้น ๆ เรื่องเสนอแก้ปัญหาเขตเลือกตั้งจากเขตใหญ่เรียงเบอร์เป็นเขตเดียวเบอร์เดียวนี่ไม่ได้ตอบโจทย์นี้เลย แล้วเรื่องที่มาของ ส.ว. เรื่องมาตรา ๒๓๗ มาตรา ๑๙๐ ไม่ได้ตอบโจทย์ความสมานฉันท์ได้เลย ท่านประธานครับ เราต้องค่อย ๆ เข้าใจในปัญหาของมันก็คือว่า ปัญหานี้เกิดขึ้นจากอะไร มันเกิดขึ้นมาเมื่อประมาณ ๔ ปีที่แล้ว เราต้องยอมรับจริง ๆ ว่ามันเกิดจากคนกลุ่มหนึ่งที่กล่าวหาคนอีกกลุ่มหนึ่ง แล้วเรียกร้องให้คนอีกกลุ่มหนึ่งที่เป็นสีเขียวมีอาวุธ มีรถถังออกมาปฏิวัติรัฐประหาร แล้วก็ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ขึ้นมาด้วยความเกลียดชัง ด้วยความมีอคติชิงชังต่อฝ่ายตรงกันข้าม ใส่ความมีอคตินั้นลงในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ แล้วก็เป็นการสืบทอดอำนาจของเผด็จการในองค์กรต่าง ๆ และในมาตราต่าง ๆ จนกระทั่งถึงปัจจุบัน ท่านประธานครับ ในระหว่างที่การร่างรัฐธรรมนูญนั้นเราจะเห็นการให้สัมภาษณ์ของผู้นำที่เป็นแกนนำในการร่างรัฐธรรมนูญพุ่งเป้าไปสู่เป้าหมายคือฝ่ายตรงกันข้ามทั้งนั้น ไม่ได้มีความตั้งใจจะร่างรัฐธรรมนูญเพื่อพี่น้องประชาชนคนไทยอย่างแท้จริง แต่ร่างรัฐธรรมนูญเพื่อแบ่งฝักแบ่งฝ่าย เพื่อพิฆาตหรือฟาดฟันฝ่ายตรงกันข้าม สุดท้ายก็ลากกันออกมาทำประชามติ วันนั้นผมขึ้นป้ายสีแดง ๆ บอกพี่น้องประชาชนว่าเราไม่เห็นด้วย เราไม่รับรัฐธรรมนูญ กากเดนของเผด็จการออกไปปฏิบัติการอย่างร้ายกาจ ให้นายอำเภอให้ปลัดอาวุโสโทรศัพท์บอกว่า คุณวิเชียร ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้การทหาร บอกให้คุณเอาป้ายลงเดี๋ยวนี้ ผมก็ตอบว่านายอำเภอคุณไม่ต้องมาบอกผมหรอก คุณไปบอกผู้ว่าราชการจังหวัดมาเอาลงเอง ป้ายนั้นผมไม่ได้ด่าใคร ป้ายเขียนสีแดง ๆ ว่าผมไม่เห็นชอบรัฐธรรมนูญ ถ้าพี่น้องประชาชนเห็นด้วยกับผมเขาก็ไม่รับ สุดท้ายวันรุ่งขึ้นป้ายของผมมีทหารไปเผาและไปทำลาย ประชาชนยืนมองตาปริบ ๆ ไม่กล้าทำอะไร และวันนั้นการทำประชามติของพี่น้องประชาชนจังหวัดบุรีรัมย์ ผมยกตัวอย่างเลย ทหารออกไปเป็นพันคน ไปข่มขู่พี่น้องประชาชนให้รับร่างรัฐธรรมนูญ ผลปรากฏว่าจังหวัดบุรีรัมย์เป็นสีเขียว ในภาคอีสานทุกจังหวัดเป็นสีแดง นี่คืออำนาจเผด็จการที่ข่มขู่พี่น้องประชาชนให้รับร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ นี่เป็นกากเดนของเผด็จการ เราไม่ต้องการแก้เพียง ๖ ประเด็นนี้เท่านี้ เราเสนอตอนที่เราสมัครรับเลือกตั้งในนามพรรคพลังประชาชนว่า

เราเป็นรัฐบาลหรือเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้วเราจะแก้ทั้งฉบับ ไม่ใช่ ๖ ประเด็น เราจะเทียบเคียงเอารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ มาใช้ซึ่งผ่านกระบวนการของประชาชนอย่างมากที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน แต่พอเราจะเริ่มต้นแก้รัฐธรรมนูญเกิดอะไรขึ้นอีก เกิดการยึดทำเนียบรัฐบาล เกิดการปิดสนามบิน เกิดการยุบพรรคทั้ง ๒ ครั้ง เกิดการทำให้นายกรัฐมนตรีออกจากการดำรงตำแหน่งด้วยการทำกับข้าวออกทีวี อย่างนี้คนอีกฝ่ายหนึ่งเขาก็ไม่ยอมรับเหมือนกัน ในเมื่อคนอีกฝ่ายหนึ่งจ้องจะฟาดฟันเข่นฆ่ากันอย่างนี้ ต่างคนต่างมีหัวใจเหมือนกัน ปัญหาจึงเกิดขึ้น ถ้าเรารู้อย่างนี้เราจะต้องเข้าใจว่าความเป็นธรรมเท่านั้น ความมีมาตรฐานเดียวเท่านั้น ผมยกตัวอย่างบางเรื่องไปถามพลตำรวจโท อัศวิน ขวัญเมือง สิครับ คำว่า มาตรฐานเดียว คนชื่ออัศวินมีมาตรฐานเดียวแล้วตื่นเช้าเป็นอย่างไร อัศวินเงียบไปเลยอย่างนี้ ----------

แล้วการปฏิวัติรัฐประหารนั้นเขียนข้อกล่าวหาเขา ๔ ประเด็น แต่จริง ๆ ท่านประธานครับ พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน ปฏิวัติกลัวเขาย้าย อยากรู้ไหมครับเมื่อคืนนี้ฟัง พลเอก ปฐมพงศ์ เกษรศุกร์ ออกทีวีสิครับ บอกเฮ้ยไอ้พรั่งมึงโดนย้ายแน่ ไอ้พรั่งคือใคร ผมไม่รู้ ไอ้ยุทธมึงโดนย้ายเอาอย่างไรวะ ขอโทษนะครับท่านประธานขออภัยด้วย ถ้าไม่สุภาพ แต่เขาพูดอย่างนี้จริง ๆ พลเอก ปฐมพงศ์ เกษรศุกร์ คือใคร ท่านนายกรัฐมนตรีก็ทราบดีว่าใคร เขาออกทีวีเมื่อคืนเขานั่งฟังกันจนจบ ปรึกษากัน ๔-๕ คนว่าจะถูกย้ายแล้วชวนกันปฏิวัติ อย่างนี้หรือครับทำเพื่อบ้านเพื่อเมือง แล้วข้อกล่าวหา ๔ ข้อหาที่กล่าวหาเขาทำอะไรได้บ้าง ขึ้นศาล ศาลก็ยกฟ้อง ได้อย่างเดียวครับที่ดินรัชดา คนซื้อไม่ผิด คนขายไม่ผิด แต่คนเซ็นด้วยติดคุก ๒ ปี อย่างนี้คนที่เขาอยู่ฝ่ายอีกฝ่ายหนึ่งเขาก็มีความรู้สึก มีอารมณ์ อย่างนี้มันแก้ปัญหาไม่ได้ แล้ววันนี้ท่านนายกรัฐมนตรีตั้งโฆษกส่วนตัว โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี แม้กระทั่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ให้สัมภาษณ์ทีไรก็พุ่งเป้าไปที่ดูไบตลอดไม่เคยพูดเรื่องอื่นเลย อย่างนี้แล้วมันจะจบอย่างไร มันไม่จบหรอกครับ ทุกคนมีหัวใจเหมือนกันเมื่อ ๒ มาตรฐานแล้วเรียกร้องหาความสมานฉันท์

ผมถามท่านประธานผ่านไปหานายกรัฐมนตรีว่า กรณีตัวเองขึ้นบ้านปล้นเขา ยึดเอาทรัพย์สินเขาไปแล้วไปสร้างบ้านใหม่เสร็จแล้วหันหลังกลับมาบอกหยุดกันนะ สมานฉันท์นะ แล้วใครจะยอม เอากันใหม่ไหมล่ะครับ ยุบสภาเดี๋ยวนี้ นายกรัฐมนตรี ยุบแล้วท่านเลือกตั้งชนะพวกผมเป็นนายกรัฐมนตรี เสื้อแดงหยุด พวกท่านก็หยุดจะเป็นฝ่ายค้าน ถ้าพวกผมชนะท่านก็เป็นฝ่ายค้านโดยดุษฎี ยุบพรุ่งนี้เลย เอาอย่างนี้ไหม แล้วทุกอย่างให้จบลบกันเป็น ๐ แล้วพวกผมจะไปรณรงค์พี่น้องประชาชนว่า ให้พวกผมเข้ามา พวกผมจะแก้รัฐธรรมนูญทั้งฉบับ แก้รัฐธรรมนูญที่เป็นของเผด็จการอยู่นี่แก้ทั้งฉบับ ถ้าพี่น้องไม่เห็นด้วยกับพวกผม พี่น้องก็ไม่เลือกพวกผมเข้ามา พวกท่านก็ไม่ต้องแก้ พวกผมก็นั่งอยู่นอกสภา แต่ถ้าพี่น้องเห็นกับพวกผม พวกผมเข้ามาผมจะแก้ทั้งฉบับเอากันอย่างนี้ไหม อย่างนี้จบเลยครับ ไม่ต้องเรียกร้องหาความสมานฉันท์เอากันใหม่เลย แล้วพวกผมจะบอกประชาชนว่าจะทำอะไรบ้าง ทำอะไรบ้าง ถ้ามาเป็นรัฐบาล เอาอย่างนี้ไม่ต้องแก้ ๖ ประเด็นนี้ ท่านนายกรัฐมนตรียุบสภาเลย พรุ่งนี้ยุบเลย

ไม่ต้องเรียกร้องว่าทำกติกาทำอะไร ไม่ต้องหรอกครับ กติกาอันนี้ละ แต่ต้องสัญญากันก่อนนะ ว่าพวกผมชนะพวกท่านก็เป็นฝ่ายค้าน อย่าเอาเสื้อเหลืองออกมาอีก ถ้าพวกท่านชนะ พวกท่านเป็นรัฐบาลพวกผมก็ไม่ยุ่งกับเสื้อแดง ไม่เอาเสื้อแดงมาอีกอย่างนี้ เพราะฉะนั้นวันนี้เรื่องเขตเลือกตั้ง เรื่องโน้น เรื่องนี้ ๖ ประเด็น ๖ มาตรา เสียเวลาครับ ยุบสภาเลือกตั้งใหม่แล้วว่ากันใหม่ แล้วพวกผมจะเสนอประเด็นแก้ทั้งฉบับอะไรบ้าง พวกผมจะยกร่างมาเอง นี่คือประชาชนไม่ต้องมีประชามติอีก เพราะพวกเราได้รับฉันทานุมัติจากพี่น้องประชาชนแล้วในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ไม่มีใครหรอกครับที่เดินไปยกมือไหว้อย่างเดียวแล้วประชาชนเลือกเข้ามา มันก็ต้องขึ้นหลังคารถกันทั้งนั้น ต้องบอกพี่น้องประชาชนว่าพรรคเราจะทำอย่างไร แล้วเราจะทำอย่างไร ถ้าเป็นรัฐบาลแล้ว ถ้าเป็นผู้แทนราษฎรแล้วจะทำอะไรบ้าง นายกรัฐมนตรีก็ถนัดนี่ครับ ถนัดอยู่เรื่องนี้ พวกผมก็ถนัด ในการพูดกับพี่น้องประชาชน โน้มน้าวจิตใจประชาชนเข้าข้างตัวเองสิครับ นี่เห็นไหมครับพวกผมชนะการเลือกตั้ง ๒๓๓ คน แล้วเป็นอย่างไร วันนี้มาเป็นฝ่ายค้านพรรคใหญ่ที่สุด ๑๘๗ คน ในขณะที่พรรค ๑๖๕ คนเป็นรัฐบาล อย่างนี้มันเกิดอะไรขึ้น มันก็ไปไม่ได้ ผมไม่เคยเห็นนะครับท่านประธาน ผมอยู่ในสภามาตก ๆ ได้ ๆ ไม่เป็นอะไร ตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ ผมไม่เคยเห็นการพูดการจาและต่อว่าต่อขานกันในสภาและต่อสู้กันเอาเป็นเอาตายเหมือนคราวนี้ เหมือนสมัยนี้ เพราะการต่อสู้วันนี้มันมีเบื้องหลังของความเกลียดชังซึ่งกันและกัน ----------

ผมไม่เคยเห็น ทั้ง ๆ ที่เพื่อนกันทั้งนั้น ผมบอกก็ได้อย่างจุติ ไกรฤกษ์ ก็เพื่อนกัน เป็นมาพร้อมกัน หลายคนก็เป็นเพื่อนกัน แต่ว่ากลไกของพรรคทำให้เราต้องมาต่อสู้กันอย่างนี้ ผมว่าหยุดเถอะครับ หยุดรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี คุณสาทิตย์ หยุดเสีย เวลาให้สัมภาษณ์ คุณเป็นรัฐบาล ท่านประธานท่านเตือนให้หน่อย พอคนนั้นออกปั๊บ พออย่างวันคล้ายวันเกิดท่านอดีตนายกรัฐมนตรีทักษิณออกมาแล้ว วันนี้วันเผา วันนี้วันอะไรก็ว่าไป ผมว่าปากอย่างนี้หยุดเถอะครับ เป็นรัฐบาลก็อย่าทำเถอะ ฝ่ายค้านก็มีหน้าที่ค้านในสภาก็ค้าน เขาเรียกร้องให้ยุบสภา พวกเสื้อแดง พวกผมก็เสื้อแดงเหมือนกัน ไม่มีใครปฏิเสธหรอก เพราะอยู่ในดงเสื้อแดงจังหวัดอุดรธานี มีอย่างที่ไหน นายกรัฐมนตรีของพวกผมไปใต้ก็ไม่ได้ นายกรัฐมนตรีของพรรคท่านไปภาคอีสาน ภาคเหนือก็ไม่ได้ ไปได้จังหวัดเดียวจังหวัดบุรีรัมย์ ใช้ทหารเท่าไร ตำรวจตั้ง ๕,๐๐๐ กว่านาย นายกรัฐมนตรีนั่งรถไปเฮลิคอปเตอร์อารักขาข้างบน ไม่เคยมีครับ ประเทศไทยไม่เคยมีในยุคเขาปฏิวัติก็ไม่เคยมีอย่างนี้ อย่างนี้ท่านเป็นนายกรัฐมนตรีต่อไปได้อย่างไร หยุดเถอะครับ ยุบสภาเสีย เลือกตั้งใหม่ เอากติกาที่ผมว่านี่ละ มันแปลกเหมือนกันว่าสมัยนี้ ส.ส. เมื่อก่อนกลัวการยุบสภามาก แต่วันนี้ทางตันของประเทศเกิดขึ้นอย่างนี้ ทุกคนไม่ได้มองว่าต้องรักษาสถานะของตัวเองในการดำรงตำแหน่งเป็น ส.ส. ต่อไปนะ ไม่ใช่ครับ เราพร้อมจะหันหลังให้สภา หันหน้าให้ประชาชน ไปบอกประชาชนว่าวันนี้บ้านเมืองเดินไม่ได้แล้ว เราจึงมาขอประชามติจากพี่น้องประชาชน ส.ส. วันนี้ไม่กลัวครับ ฝ่ายค้านไม่กลัว หรือว่าฝ่ายรัฐบาลกลัวก็บอกมา นายกรัฐมนตรีกลัวก็บอกมา เอาเถอะครับ มันไม่เคยมีปรากฏการณ์อย่างนี้ ไม่ใช่ว่าผมอายุมากอะไร แต่ว่าผมอยู่ในการเมืองมานานเหมือนกัน ตั้งแต่ปี ๒๕๑๖ เข้าป่า เข้าเขาก็ไปกันมาหมดแล้ว เห็นมาหมดแล้วครับ แต่ว่าวันนี้วิกฤติเกิดขึ้นกับบ้านเมืองจริง ๆ ถ้าจะเอาแต่ชนะคะคานวันนี้ ไม่ชนะกันหรอกครับ แพ้หมดทุกคน ประเทศชาติก็แพ้ ถ้าเราตัดสินใจได้วันนี้แถลงข่าวเลย เพื่อให้เห็นแก่บ้านเมือง แล้วขอให้ทุกฝ่ายจบ พวกผมจะนั่งแถลงข่าวเหมือนกัน ทั้ง ๑๘๗ คน จะสัญญาประชาคมกับพี่น้องประชาชนเลย ถ้าพวกเราแพ้เราจะก้มหน้าก้มตาเป็นฝ่ายค้านโดยดุษฎี แต่ถ้าพวกผมชนะ พวกท่านต้องเป็นฝ่ายค้านโดยดุษฎีเหมือนกัน แถลงบอกพี่น้องประชาชนแล้วให้ประชาชนเลือกพวกเรา ตัดสินใจว่าเลือกใครเข้ามาเป็นรัฐบาล

หรือมาเป็นฝ่ายค้าน อย่างนี้บ้านเมืองจบ ไม่ต้องมีคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ไม่ต้อง อย่างนี้จบได้ แต่ท่านประธานครับสมมุติอย่างนี้ไม่จบหรือมีกลไกอื่นเข้ามา สมมุติว่าถ้าผมชนะการเลือกตั้ง พวกเราชนะการเลือกตั้ง พรรคเพื่อไทยชนะเข้ามา มาเป็นรัฐบาล จะแก้กฎหมายอะไรก็ต้องออกมาเดินขบวนมาปิดสนามบิน มาปิดทำเนียบรัฐบาลอีกอย่างนั้นหรือ แล้วคนเสื้อแดงเขาจะยอมได้หรือครับ วันนี้เขาอดทนถึงวันยุบสภาเท่านั้น ถ้าหลังจากนั้นยังไม่หยุดอยู่จะเกิดอะไรขึ้นก็คอยดู บ้านเมืองจะไปอย่างไรล่ะครับแบบนี้ ผมว่าหยุดเถอะครับเรียกร้องเอาแค่นี้ล่ะ เอาเป็นว่านายกรัฐมนตรีนั่งฟังก็ขอบคุณที่ฟังนะครับ แล้วตั้งสติดี ๆ คืนนี้ไปนอนหลับว่าพรุ่งนี้ยุบสภาดีไหม นายวิเชียร ขาวขำ มันบอก เอาอย่างนั้นไหม แล้วเลือกตั้งกันใหม่ มาเข้าสู่กระบวนการการเลือกตั้งแล้วใครชนะเป็นรัฐบาล ใครแพ้เป็นฝ่ายค้าน แล้วพวกเราจะไม่ตำหนิเรื่องเสื้อเหลือง เสื้อแดง จะไม่ว่า แล้วก็อย่าให้มันเกิดเหตุการณ์อย่างนั้นเกิดขึ้น แต่ผมกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ว่า พวกผมมีธงอยู่ ๒ อย่าง ๑. ถ้าผมเป็นรัฐบาลมีเสียงข้างมาก พวกเราจะแก้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ทั้งฉบับ ๒. เราจะร่างกฎหมายนิรโทษกรรมตั้งแต่วันที่ ๑๙ กันยายน จนกระทั่งถึงวันนี้ ทั้งหมด จะบอกพี่น้องประชาชนอย่างนี้ ถ้าประชาชนไม่เห็นด้วยอย่าเลือกพวกผม อย่าเลือกพรรคเพื่อไทยเข้ามา ถ้าประชาชนเห็นด้วย ๒ ประเด็นนี้เลือกพวกผมเข้ามา ถ้าพวกผมชนะพวกท่านออกมา เอาเสื้อเหลือง เสื้ออะไรออกมาอีก ก็ต้องทะเลาะกันจนตายไม่มีวันหยุด เพราะประชาชนให้โอกาสพวกเราแล้วนะครับ ผมขออนุญาตท่านประธานเพียงเท่านี้ครับ ขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินการมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภา ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสาทิตย์ครับ

นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สาทิตย์ วงศ์หนองเตย รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ความจริงผมก็พยายามที่จะรับฟังการอภิปรายของเพื่อนสมาชิกในสภา ซึ่งรับฟังในเรื่องของข้อเสนอของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ แต่เนื่องจากมีเรื่องบางประการซึ่งพาดพิงถึงตัวผมในฐานะที่เป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีและพาดพิงถึงรัฐบาลกับภารกิจของการทำหน้าที่บางประการ ซึ่งผมเห็นว่าถ้าไม่ชี้แจงก็อาจจะมีความคลาดเคลื่อนไปจากข้อเท็จจริง

ประการแรกก็คือ ท่านก็มีการกล่าวพาดพิงถึงผมว่ามีการให้สัมภาษณ์ในหลายครั้งแล้วก็ดูเหมือนท่านใช้คำว่า ชี้ไปที่ดูไบโดยตลอด แม้แต่กระทั่งท่านได้บอกว่าผมให้สัมภาษณ์ในวันเกิดว่าเป็นวันเผาอะไรต่าง ๆ ความจริงผมก็สามารถที่จะปฏิเสธได้นะครับว่าเรื่องวันเผาอะไรก็ไม่ได้พูด แต่ผมต้องเรียนท่านประธานว่าในฐานะที่เป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่รับผิดชอบในหลายประการที่ท่านนายกรัฐมนตรีมอบหมายให้ การพูดจาในแต่ละครั้ง ผมยึดประโยชน์ของประเทศชาติ ของบ้านเมือง ของประเทศไทยเป็นหลัก โดยไม่ได้มีความอคติเกลียดชังใครเป็นส่วนตัว แต่ในการให้สัมภาษณ์ทุกคนนั้นในการยึดถึงประโยชน์ของประเทศชาติบ้านเมืองผมก็ต้องพิจารณาครับ ทุกครั้งที่ผมออกมาพูดถึงกรณีของคนให้สัมภาษณ์แล้วพาดพิงถึงประเทศไทยผ่านทางสื่อใดก็แล้วแต่ ผมก็จะย้ำเสมอว่าถ้าคำพูดที่มีการให้สัมภาษณ์เป็นการทำร้ายประเทศไทย เป็นการให้ร้ายกระบวนการยุติธรรม เป็นการพาดพิงจาบจ้วงสถาบันหรือแม้แต่พาดพิงถึงสถาบันซึ่งอยู่นอกเหนือการเมือง ก็เป็นหน้าที่ครับ ความจริงควรจะเป็นหน้าที่ของคนที่มีสำนึกของความเป็นคนไทยทุกคนที่ต้องรักษาเกียรติภูมิและศักดิ์ศรีของประเทศชาติ ไม่จำเป็นจะต้องเป็นรัฐมนตรีออกมาพูดหรอกครับ คนไทยคนใดคนหนึ่งก็สามารถพูดได้ ผมก็พูดสิ่งนี้จากใจ ในฐานะที่เป็นคนไทยคนหนึ่งซึ่งต้องรักษาเกียรติภูมิและศักดิ์ศรีของประเทศรวมถึงสถาบันและกระบวนการยุติธรรม

แต่เรามีหน้าที่นอกเหนือและมากไปกว่านั้นก็คือการเป็นรัฐมนตรี ซึ่งจะต้องทำหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดิน ภาระหน้าที่นี้ก็เป็นของเราครับ ถ้าเกิดมีการให้สัมภาษณ์พาดพิงเช่นนั้น แล้วคนเป็นรัฐมนตรีเองก็อยู่เฉย ไม่ทำอะไร คำถามก็คือว่าเราเป็นรัฐมนตรีเพื่อปกป้องศักดิ์ศรีเกียรติภูมิของประเทศชาติได้อย่างไรครับ ผมก็กราบเรียนท่านประธานและเพื่อนสมาชิกว่าผมก็ระมัดระวัง รัฐมนตรีทุกคนก็ระมัดระวังในการให้สัมภาษณ์ แม้แต่กระทั่งการมาชุมนุมของคนที่ท่านบอกว่าเป็นพี่น้องเสื้อแดง ผมก็ให้สัมภาษณ์ตลอดครับว่าถ้าเป็นการแสดงออกทางการเมืองเป็นเรื่องปกตินั้น ทำได้ แต่ต้องอยู่ภายใต้กรอบของกฎหมาย แม้บางทีเลยเถิดครับ ถึงขั้นได้มีการขว้างปาสิ่งของก็พยายามมองครับว่านั่นเป็นการแสดงออก ยกเว้นว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายก็ว่ากันไป แต่ท่านเองก็ยอมรับครับว่าท่านเป็นคนเสื้อแดง และท่านก็บอกว่าถ้าหากว่ารัฐบาลยอมเรื่องนั้นเรื่องนี้ท่านก็ไม่พาคนเสื้อแดงออกมา อันนี้ก็เป็นการยอมรับที่เป็นทางการแล้วก็ตรงไปตรงมาที่สุด ข้อนี้ก็ต้องเรียนท่านประธานครับว่าท่านพูดบอกว่านายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีไปไหนไม่ได้เพราะมีคนขัดขวางก็คือกลุ่มเสื้อแดง ในเมื่อท่านเป็นคนเอามา คำถามก็มีง่ายนิดเดียวครับ ฝ่ายท่านเองก็พูดว่าไปจังหวัดนั้น จังหวัดนี้ต้องขนตำรวจ ทหาร ใช้เงินใช้ทองมากมาย ก็ท่านเป็นคนเอามาครับ ถ้าท่านไม่เอามาจะต้องเกณฑ์พาตำรวจ ทหารไปมากมายอย่างนั้นทำไมครับ อันนี้ก็คือเป็นประเด็นที่ผมคิดว่าเป็นตรรกที่ง่ายที่สุด แต่รัฐบาลในฐานะนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีซึ่งต้องดูแลกำกับราชการแผ่นดินทั่วทั้งประเทศเราก็พยายามไปครับ แม้กระทั่งจังหวัดลพบุรีที่เกิดขึ้นเมื่อไม่กี่วันที่ผ่านมานี้ ขณะที่ข้างนอกตะโกนว่า ไม่เอานายกรัฐมนตรี ประชาชนข้างในก็ตะโกนครับว่า ท่านไม่เอา ข้างในเขาก็เอา ก็แปลว่ามีคนทั้งเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย แต่ท่านพูดบอกว่าท่านเป็นคนเอาเสื้อแดงมา ก็แปลว่ากระบวนการขัดขวางทั้งหลายท่านก็เป็นคนทำเอง ถ้าท่านเรียกร้องความสมานฉันท์ทำไมไม่เริ่มจากตรงนี้ครับ ตำรวจ ทหารที่รัฐบาลนำไปรักษาการในการดูแลก็ไม่เคยมีสักครั้งที่จะลงมือทำร้ายพี่น้องประชาชน ----

แม้กระทั่งบางครั้งพยายามที่จะควบคุมด้วยซ้ำไป พวกเราคณะรัฐมนตรีที่ลงไปในพื้นที่ต่าง ๆ ก็พยายามที่จะดูแลไม่ให้เกิดเหตุการณ์กระทบกระทั่ง หลายที่ที่อยากไปที่ตัดสินใจยังไม่ไป เพราะรัฐบาลและท่านนายกรัฐมนตรีก็ไม่อยากเป็นเงื่อนไขไปสร้างความขัดแย้งทั้ง ๆ ที่รู้ว่าคนที่อยู่เบื้องหลังเอาคนเหล่านั้นมาชุมนุมเป็นใคร เอาละครับในเมื่อเราเรียกร้องความสมานฉันท์วันนี้ ผมก็คิดว่าเป็นเรื่องดีครับที่ท่านก็เปิดตัวเอง แล้วก็ยอมรับและจากวันนี้ไปถ้าท่านเรียกร้องจริงก็ควรที่จะยุติการกระทำในการสนับสนุนสิ่งที่ทำให้เกิดความเสียหาย และความไม่สมานฉันท์ในบ้านเมืองเหล่านั้นเสีย ความจริงท่านเรียกร้องยุบสภา และท่านบอกว่าถ้ายุบสภาแล้ว ถ้าแพ้ ชนะทุกอย่างแล้วจบนะครับ คำถามมีง่ายนิดเดียว ยุบสภาไปแล้วมีใครถูกจับทุจริตเลือกตั้ง ยุบพรรคยุบกันอีกรอบหนึ่งปัญหาจะจบไหมล่ะครับ

นายวิเชียร ขาวขำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผม วิเชียร ขาวขำ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : พอแล้วครับ คุณวิเชียร

นายวิเชียร ขาวขำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ถ้าตีหัวเข้าบ้านอย่างนี้ไม่ได้นะครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็คุณตีเขาก่อน เขาก็ตีตาม

นายวิเชียร ขาวขำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : เมื่อมีการตอบโต้ผมก็ต้องขออนุญาตใช้สิทธิพาดพิงเหมือนกันครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ถ้าพาดพิง มันก็ไม่เดิน

นายวิเชียร ขาวขำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ผมขอเวลาท่านประธาน ๓ นาที

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมว่าเอาเรื่องของเราไปเรียบ ๆ เราจะสมานฉันท์อยู่แล้ว

นายวิเชียร ขาวขำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผมขอเวลาท่าน ๓ นาที

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมให้เวลา ๑ นาที

นายวิเชียร ขาวขำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : เอา ๒ นาที ครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมให้ ๑ นาทีเท่านั้นครับ

นายวิเชียร ขาวขำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ คำพูดของท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีนั้น ท่านพูดเอาแต่ได้ครับ ผมถามสิครับว่าตอนที่พวกเราไม่มีเสื้อแดง ยังไม่มีเสื้อแดงเลย คุณเฉลิม อยู่บำรุง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านสมัคร สุนทรเวช ไปภาคใต้ ใครครับไล่ทุบคน ไล่ทุบรถจนต้องหนีมา พวกเราไม่ได้เริ่มนะครับ เสื้อแดงไม่ได้เริ่ม แล้วไปศูนย์การค้าตรงไหนเอาเสื้อเหลือง เสื้ออะไรมา พวกเราไม่ได้เริ่มครับ คนไหนเริ่มไม่รู้ แต่ว่าใครเริ่มก่อนครับ ไม่เคยมีในประวัติศาสตร์ประเทศไทย นายกรัฐมนตรีไปตรงไหน แล้วเอามือตบเอาเสื้อเหลืองมาไล่มาด่าทอ จนภาคใต้ไปไม่ได้เลย ท่านเฉลิมไปไม่ได้เหมือนกัน พอวันนี้เมื่อเกิดเหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้น คนอื่นเขาก็มีหัวใจครับ เมื่อพวกเราไปภาคใต้ไม่ได้ พวกท่านก็ไปอีสานไม่ได้เหมือนกัน ก็เอาสิครับ ถ้าอย่างนั้นก็แก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑ ลบออกสิครับ ทราบไหมครับว่ามาตรา ๑ คืออะไร นายกรัฐมนตรีไปอ่านเอาเอง เพราะฉะนั้นท่านพูดเอาแต่ได้ ผมไม่ได้บอกว่าผมพามา แต่วันนี้ผม

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : พอแล้วครับ พอฟัดพอเหวี่ยงกันแล้ว ต่อไปครับเชิญ มีอะไรอีกท่านรัฐมนตรี ผมว่าเราจะสมานฉันท์กันแล้วมันก็พอหอมปากหอมคอ

นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม ชัยวุฒิ บรรณวัฒน์ ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เผอิญพูดถึงเรื่องสีเสื้อว่าเริ่มก่อน เริ่มหลัง ผมขออนุญาตตั้งแต่ยังไม่มีสีเสื้อที่จังหวัดเชียงใหม่ ผมนี่โดนเอง ด้วยตัวผมเอง หัวโนกลับบ้าน ก็เพราะไม่มีสี ตอนนั้นเริ่มก่อนตั้งแต่ครั้งแรกยังไม่มีสีเสื้อ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : พอแล้วครับท่านรัฐมนตรี เชิญพลตำรวจเอก สุนทร ซ้ายขวัญ ๘ นาทีครับ

พลตำรวจเอก สุนทร ช้ายขวัญ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พลตำรวจเอก สุนทร ช้ายขวัญ สมาชิกวุฒิสภา สรรหา ภาคอื่น ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมได้รับฟังบรรดาท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทั้งฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล และท่านเพื่อน ส.ว. ด้วยกันได้กล่าวอภิปรายในเรื่องที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญก็ตาม ตั้งแต่เช้ามา บรรยากาศก็เป็นไปด้วยดีพอสมควร ผมก็ตั้งใจจะคุยให้มันสบาย ๆ เพราะว่าฟังท่านสุริยา ปันจอร์ ขอเอ่ยชื่อท่าน ส.ว. ว่าเราต้องหยุด แล้วก็มองไปข้างหน้า ถ้าคุ้ยเรื่องเก่าก็ไม่จบ ผมก็นั่งสบายใจ ถ้าจะคุย ถ้าจะทำความเข้าใจกัน ทุก ๆ ฝ่ายก็น่าจะทำความเข้าใจกันได้ ผมเป็นข้าราชการประจำ เกษียณอายุราชการ แล้วก็ลงสมัครมาเป็นสมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร ได้ในปี ๒๕๔๙ ก็ต้องขอบคุณบรรดาพี่น้องที่สนับสนุนด้วยตรงนี้ แต่ก็อยากจะฝากเรียนว่าเมื่อเข้ามาแล้วไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ก็ถูกปฏิวัติรัฐประหารไป ก็ไปเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติรอบหนึ่ง แล้วก็สมัครเข้ามาเป็นแบบประเภทสรรหา ----------

ผมไม่ถนัดในชีวิตการเมือง มาดูบรรยากาศในการประชุมร่วมกันหลาย ๆ ครั้ง หรือฟังการประชุมสภาผู้แทนราษฎรก็ตาม ผมรู้สึกว่าบ้านเรามันไปคนละพวก คนละฝ่าย ผมก็จะมองว่าทั้งนั้น ทั้งนี้ ทำให้ภาพความรู้สึกผมและเพื่อน ๆ อีกหลายคนมองว่านักการเมืองก็คือถือเอาผลประโยชน์ ถือเอาพรรคพวกตัวเองเป็นที่ตั้ง ไม่ได้มองประเทศชาติเท่าที่ควร ผมก็ไม่ได้กล่าวหาใคร แต่ว่าความเป็นจริงมันรู้สึกว่าน่าจะเป็นอย่างนั้น ในสภาแห่งนี้เรื่องเดียวกัน ประเภทเดียวกันแต่พูดคนละเรื่อง และพูดคนละเรื่องกันไปทั้งแถบ ทั้งชุด ทั้งพวง มันเป็นอย่างไร แล้ววันนี้เราจะมาหาความสมานฉันท์ แล้วมันจะสมานฉันท์กันได้อย่างไร ยิ่งท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ได้พูดไปเมื่อครู่ ผมก็ดูแล้วหดหู่ใจ ผมไม่ได้ว่าอะไรท่าน ก็อาจจะเป็นเรื่องปกติของการเมือง ของรัฐสภา ของสภาแห่งนี้ ซึ่งมันไม่น่าจะเกิด พี่น้องประชาชนข้างนอกฟังแล้วเบื่อหน่าย ผมเองก็เบื่อหน่ายในบางครั้ง คิดว่าไม่อยากแตะต้องในสภาพการเมืองอย่างนี้ ส.ส. ๔๐๐ คน หรือ ๔๘๐ คน ในสภาผู้แทนราษฎร ผมต้องเอ่ยถึงว่าสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ถ้าท่านสมานฉันท์กัน ท่านเข้าใจกันแค่ ๔๐๐ คนตรงนี้ หรือ ๔๘๐ คนตรงนี้ บ้านเมืองไม่เกิดวิกฤติอะไรหรอกครับ ที่พากันมาหรือหาพวกกันมา ก็มาจากทุกท่านทั้งนั้น ก็ไม่ได้กล่าวหาใคร ก็มองเห็นกันแล้วว่าเป็นใคร เป็นใคร พี่น้องประชาชน ผมไม่ได้ดูถูกประชาชนนะครับ ถ้าผมเอ่ยว่าพี่น้องประชาชนนั้นน่าสงสารที่สุด ถูกชักจูง ถูกลากจูงกันมา ท่านก็หาว่าผมดูถูกประชาชน บางทีน่าสงสารจริง ๆ ยกตัวอย่างเข้าชื่อ ๘๐,๐๐๐ ชื่อมา เรื่องแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น ผมก็อยากจะถามว่าทุกคนรู้เรื่องไหม หาว่าผมดูถูกประชาชนอีก คงไม่ใช่ แต่ว่าเป็นเรื่องธรรมดาของพรรคไหน พรรคไหนก็คงจะเห็นกับพรรคตัวเอง เห็นกับประโยชน์ตัวเอง ก็คิดกันครับวันนี้เรามาคุยกันเรื่องสมานฉันท์ ทำอย่างไร มองไปข้างหน้า เรื่องเก่าถ้าขุดมาก็ไม่จบ ขุดกันทุกคน ขุดกันขึ้นมาแล้วเขาจะยอมจบหรือ ผมก็มองไม่เห็นทางสมานฉันท์ได้อย่างไร ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผมนั้นไม่ถนัดจริง ๆ แต่อย่างไรก็ตามวันนี้เรามาคุยกันเรื่องสมานฉันท์ ก็เป็นสิ่งที่ดี ความเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ในเรื่องของการสมานฉันท์ ในเรื่องการปฏิรูปการเมืองหรือในเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญก็ตาม รัฐธรรมนูญนั้นจะปีไหน ๆ ก็แก้ได้ จุดอ่อน จุดเสีย จุดดีมีทั้งนั้น ทุกคนก็เข้าใจและรู้กันดีทั้งนั้น แต่ว่าแก้แล้ว แก้เพื่อใคร แก้แล้วใครได้อะไร ประชาชนได้อะไร ทุกคน

อ้างประชาชนทั้งนั้น ก็เป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงเป็นใยนะครับ ผมก็คงไม่ต้องกล่าวนะครับ เพียงแต่ว่ามีความรู้สึกไม่สบายใจ ผมอยากเห็นรัฐสภาแห่งนี้เป็นสภาที่พูดจากันด้วยเหตุด้วยผล ถ้าพูดกันไปพูดกันมา อย่างนี้แล้วพี่น้องประชาชนก็ฟัง บางส่วนที่รักเรา ชอบเรา ก็สะใจ ชอบใจ อีกฝ่ายที่ไม่รัก ไม่ชอบก็ไม่ชอบใจ เกลียดชัง มันก็ยิ่งแตกความสามัคคีแตกร้าวลงไปอีก บ้านเรา เมืองเรา พระมหากษัตริย์ท่านทรงเป็นประมุข ท่านไม่เคยทำร้ายใคร มีแต่ช่วยเหลือพี่น้องประชาชน คิดถึงท่านสักหน่อยได้ไหม อย่าคิดถึงคนอื่นที่เป็นมนุษย์มะนาธรรมดาเหนือกว่าพระองค์ท่านเลย ผมฝากไว้ตรงนี้ ขาดคนนั้นไปสักคนหรือขาดใครไปสักคนหนึ่ง ท่านก็เป็นใหญ่ได้ ท่านมีชื่อเสียงมากก็เป็นนายกรัฐมนตรีหรือเป็นอะไรก็ได้เหมือนกัน แต่ถ้าคุยกันตรงนั้นไม่จบ ครับ ก็พอแล้วผมอาจจะสร้างบรรยากาศที่เครียดหรือไม่เข้าใจขึ้นมาบ้างก็ได้ แต่ว่าผมไม่ถนัดจริง ๆ เรื่องการเมืองก็อยากจะฝากเรียนไปในประเด็นย่อ ๆ สั้น ๆ ในเรื่องประเด็นที่ว่าสมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้ง ผมว่าเลิกคิดไปเลย ก็ขอโทษเพื่อนสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งทุกคนด้วยว่าถ้าเลือกตั้งต้องมาจากฐานการเมือง มาจากพี่น้องประชาชนจากพรรคใดพรรคหนึ่ง ภาคใต้ก็มีพรรคหนึ่ง ภาคเหนือ ภาคอีสานก็มาอีกพรรคหนึ่ง คนเหล่านี้ก็ยึดโยงแน่นอน ยึดโยงกับพรรคมีหน้าที่ไปกลั่นกรองกฎหมาย มีหน้าที่ไปบริหารราชการ มีหน้าที่ไปถอดถอนหรือแต่งตั้งใครหรือสรรหาใคร ก็ไม่เป็นกลาง ครับ หลายคนคิดว่าความเป็นกลางนั้นคงจะหายาก แต่คนที่มีความคิดกลาง ๆ นั้นพอมีอยู่บ้าง เพราะฉะนั้นสมาชิกวุฒิสภาถ้าจะมา ----------

ถ้าไม่มีก็ไม่มีเสียเลย ไม่ต้องมี จะสรรหาคณะใดคณะหนึ่งมาเป็นฝ่ายค้านในสภาแห่งนี้ก็ว่ากันไป แต่ถ้ามาจากการเลือกตั้งต้องยึดโยงมาจากฐานทางการเมือง ยึดโยงมาจากเสียงของพรรคใดพรรคหนึ่งแน่นอน ไม่ใช่คนเป็นกลาง แต่ท่านคิดว่าจะมาจากไหน ผมคิดว่า ๑. ผมก็ไม่ชอบในเรื่องการสรรหาแต่งตั้ง ท่านบอกว่ามาจาก ๗ คน ก็มีคนบางคนพูดว่าเรามาจาก ๗ คน ผมมาจาก ๑๐๐,๐๐๐ เสียง ๒๐๐,๐๐๐ เสียง ๓๐๐,๐๐๐ เสียง พวกเราก็อึดอัดพอสมควร แต่ก็ไม่เป็นอะไรครับ มากันมาแล้วทำหน้าที่กันให้ดีที่สุดเพื่อบ้านเพื่อเมือง ส.ว. ควรจะมาจากสรรหารูปแบบหนึ่งว่าในจังหวัดนี้ สมมุติว่าเราจะเอาแล้ว เลือกมาจากทุกจังหวัด สมมุติว่ากรุงเทพมหานคร ๑๘ คนเท่าเดิม ลองสรรหาในกรุงเทพมหานครสิว่าใครบ้างที่มีภาพเป็นกลางพอสมควร ร้อยเปอร์เซ็นต์คงไม่มี เราดูออก ใครเอนเอียง ใครไม่เอนเอียง ใครเกี่ยวข้อง ใครไม่เกี่ยวข้องพอดูออก แล้วคนเหล่านี้ ๑. สมัครเข้ามา ๒. สรรหาเข้ามา แล้วมีกี่ร้อยคนเป็นตัวตั้ง ให้ประชาชนเลือกเลย จาก ๑๐๐ คน ๒๐๐ คนที่เป็นกลางนั้นมาเป็น ส.ว. ก็น่าจะได้ ส.ว. ที่เป็นกลาง ได้ทั้งการเลือกตั้งที่ถูกต้องว่ายึดโยงกับประชาชน แล้วก็เป็นประชาธิปไตย แม้จะไม่ร้อยเปอร์เซ็นต์ก็ตาม อันนี้ถ้าพูดว่าต้องสรรหา ต้องเลือกตั้งนั้นคือประโยชน์ตัวเองและเข้าข้างแน่นอน การสรรหาหรืออะไรก็แล้วแต่เหล่านี้เป็นเรื่องที่ไม่ได้เสียหาย แต่ก็คิดว่าถ้า ส.ว. ต้องมาจากการดำเนินการในลักษณะอย่างนี้ถึงจะเป็นการเลือกตั้ง แต่ถ้าเป็นเลือกตั้งโดยตรงไม่เกิดประโยชน์เลยครับ ไม่เป็นผลตามวัตถุประสงค์หน้าที่ของ ส.ว. ที่ต้องการ ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ สำหรับเรื่องอื่นนั้นท่านสมาชิกรัฐสภาหลายท่านได้กล่าวไปแทบจะหมดแล้ว แต่ผมเรียนนิดหนึ่งว่าในความคิดของผม ผมขอพูดในฐานะประชาชนว่า การเลือกเขตเดียว ๑ คนกับหลาย ๆ คนนี้ ผมว่าหลาย ๆ คนน่าจะดีกว่า เพราะจะได้ให้คนที่มีโอกาสน้อยได้มีสิทธิ ส่วนเรื่องอื่นท่านสมาชิกท่านอื่นก็ได้พูดกันหมดแล้วนะครับ ผมก็คงมีโอกาสพูดได้แค่นี้ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ

นายสิงห์ชัย ทุ่งทอง สมาชิกวุฒิสภา (อุทัยธานี) : ขออนุญาตครับท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีอะไรอีกหรือครับ

นายสิงห์ชัย ทุ่งทอง สมาชิกวุฒิสภา (อุทัยธานี) : ท่านประธานครับ ผม ส.ว. สิงห์ชัย จากจังหวัดอุทัยธานีนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมว่าเสียเวลา

นายสิงห์ชัย ทุ่งทอง สมาชิกวุฒิสภา (อุทัยธานี) : ผมขอพูดในประเด็นที่ท่านกล่าวล่วงถึง ส.ว. ที่มาจากการเลือกตั้งครับ ต้องขอพูดครับ ท่านประธานครับ เพราะวันนี้ได้มีการถ่ายทอด ผมไม่ได้จะตอบโต้ท่าน แต่ผมอยากจะพูดสร้างความเข้าใจสังคมไทยเป็นแบบนี้ครับ จะคิดว่าตัวเอง คิดว่าตัวท่าน ด้วยความเคารพครับ ท่านจะคิดเสมอว่าคนที่ไม่คิดเหมือนท่านคือคนที่ไม่ดีเหมือนท่าน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ทัศนคติแต่ละท่านแตกต่างกันครับ

นายสิงห์ชัย ทุ่งทอง สมาชิกวุฒิสภา (อุทัยธานี) : ด้วยความเคารพจริง ๆ ครับ ท่านอย่าได้ใช้คำพูดอย่างนี้เลยครับ คนเรานั้นมันพิสูจน์ได้ครับ ผมเป็นคนไทย ผมย่อมมีพี่ป้า น้า อา ทุกคนไทยนี่เป็นพี่น้องกัน โตกว่าผมก็เรียกว่าพี่แล้วครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : พอแล้วครับ ท่าน ส.ว. อุทัยธานี ต่อไปคุณณัฏฐพล ทีปสุวรรณ เชิญครับ ๘ นาทีครับ

นายณัฏฐพล ทีปสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายณัฏฐพล ทีปสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร เขต ๑๐ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ก่อนอื่นผมต้องขอชื่นชมคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งทุก ๆ ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีประสบการณ์มากมาย ทุกท่านมีความเห็น มีจิตสำนึก และทัศนคติมุมมองที่แตกต่าง แต่ผมเชื่อว่าในช่วง ๓-๔ เดือนที่ผ่านมา กรรมการทั้ง ๓๘ ท่านมีสิ่งหนึ่งที่เหมือนกันครับ ท่านกรรมการมีความปรารถนาดีต่อสังคมไทย ซึ่ง ณ ขณะนี้กำลังแตกแยก ไทยกับไทยกำลังหน้ามืดแบ่งฝักแบ่งฝ่าย เอาชนะกันด้วยอารมณ์ ท่านกรรมการทั้ง ๓๘ ท่านได้ใช้เวลาใช้สติปัญญา ใช้ความสามารถของท่าน และผมคิดว่ามีเจตนาบริสุทธิ์ที่จะหาทางออกให้ประเทศไทย ผมต้องขอขอบคุณท่านกรรมการแทนพี่น้องในเขตพื้นที่ของผม ที่ท่าน

ได้ศึกษาปัญหาและประเด็นต่าง ๆ อย่างละเอียด เพื่อหาแนวทางและทางออกให้กับประเทศไทย ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านกรรมการได้วางแนวทางปฏิรูปการเมืองให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญในบางมาตรา แล้วก็แก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ผมขอแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องแก้ไขรัฐธรรมนูญครับ เพราะเป็นเรื่องที่ประชาชนในพื้นที่ของผมไม่เข้าใจเป็นอย่างยิ่งว่าเหตุใดประเด็นที่ไกลจากปากท้องของพี่น้องประชาชนจึงถูกหยิบยกขึ้นมาเป็นเงื่อนไขให้ดำเนินการก่อน ----------

ในการแก้ไขวิกฤติของชาติ ท่านประธานครับ พี่น้องประชาชนในพื้นที่ของผมเขตทุ่งครุ เขตราษฎร์บูรณะ เขตบางขุนเทียน เขตบางบอน กว่า ๗๐ เปอร์เซ็นต์ เห็นว่าปัญหาของวิกฤติเศรษฐกิจซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับรายได้ประจำวันของเขาเป็นปัญหาใหญ่ของประเทศ ทุกวันนี้จะมีอะไรกิน เดือนนี้รายได้จะพอกับค่าใช้จ่ายหรือไม่ ชีวิตจะดีขึ้นหรือเปล่า ปัญหาของอาชญากรรมซึ่งเกิดจากพิษของเศรษฐกิจจะลดน้อยลงหรือเปล่านี่คือปัญหาที่พี่น้องประชาชนให้ความสนใจมากกว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญ แต่ผมก็เข้าใจครับ เมื่อคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญเห็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นภารกิจเร่งด่วนในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า เป็นการถอดสลักชนวนระเบิดเวลาโดยท่านเชื่อว่าถ้าหากถอดสลักนี้แล้วปัญหาวิกฤติจะถูกยับยั้งและไม่ระเบิดขึ้นมาได้ การแก้ไขรัฐธรรมนูญเพิ่มเติมในบางมาตราจะเป็นเครื่องมือสำคัญที่พาให้ประเทศของเราหวนกลับเข้ามาสู่ความสมานฉันท์ มีความสามัคคีปรองดองรักใคร่กัน นำความสงบสันติสุขกลับมาสู่ประเทศ ผมเองก็เคลิบเคลิ้มไปกับความฝันดีของท่านคณะกรรมการ แต่ก็ต้องมาตกใจตื่นเมื่อได้วิเคราะห์อย่างลึกซึ้ง ที่มาของความคิดแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งหลายกระแสสื่อให้ทราบว่าข้อเสนอในการแก้ไขรัฐธรรมนูญอาจจะมาจากผู้ที่มองเห็นประโยชน์ของส่วนตนหรือของพวกพ้องเป็นหลัก ไม่ได้คำนึงหรือใส่ใจถึงความสุข หรือความต้องการของพี่น้องประชาชน และที่ชัดเจนครับ มีการกดดันให้คลี่คลายกติกาทางการเมืองซึ่งเข้มงวดอยู่แล้ว โดยหวังจะเอื้อหรือเพื่อเพิ่มความสะดวกให้การดำรงสถานะทางการเมือง ท่านประธานที่เคารพครับ คณะผู้ร่างรัฐธรรมนูญไม่ว่าคณะไหน กลุ่มไหน จะอัจฉริยะขนาดไหนก็ไม่สามารถบัญญัติรัฐธรรมนูญที่ไม่มีที่ติหรือว่าเป็นที่ขัดแย้งไม่ยอมรับของสังคมได้ รัฐธรรมนูญบางฉบับมีมาตราหลายมาตราที่วิเศษดีมาก แต่เมื่อสังคมและกาลเวลาเปลี่ยนไปมาตราเหล่านั้นก็ต้องได้รับการแก้ไขโดยเร็วที่สุด การแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นเรื่องที่ไม่ผิดปกติ ไม่ผิดธรรมชาติ ถ้าหากการแก้ไขนั้นสามารถยอมรับว่าทำให้พี่น้องประชาชนมีสุขมากขึ้น การแก้ไขรัฐธรรมนูญในครั้งนี้ผมกังวลว่าถ้าแก้ไขไปแล้วจะมีผู้ต่อต้านสร้างความแตกแยกมากกว่าเดิมเสียอีกครับท่านประธาน เพราะว่ามีเหตุผลสำคัญเพียงประการเดียวคือให้ประชาชนที่มีอคติต่อกันกลับมาสมานฉันท์กันเพื่อผลประโยชน์ของคนกลุ่มหนึ่งแค่นั้นเอง

ท่านประธานครับ ผมว่าเราไม่ควรวิตกจริตกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ผมว่าแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจนั่นคือการแก้ไขปัญหาวิกฤติของประเทศชาติครับ ในขณะนี้รัฐบาลชุดนี้ก็ได้ดำเนินการอยู่และได้เห็นผลดีขึ้นไม่ว่าจะเป็นตัวเลขของคนว่างงาน จีดีพี หรือว่าการลงทุนของต่างประเทศ รัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ได้ผลักดันแล้วก็อัดฉีดโครงการต่าง ๆ อย่างสร้างสรรค์มุ่งมั่นที่จะแก้ไขปัญหาเพื่อประโยชน์ของสังคมอย่างแท้จริงทั้งที่ขณะนี้เงินอัดฉีดของภาครัฐยังไม่ไหลเข้าสู่รากหญ้าอย่างเต็มที่ ผมเชื่อว่าถ้าเผื่อเงินสดในตลาดมีการหมุนเวียนมากขึ้น ธนาคารพาณิชย์ปล่อยสินเชื่อรายย่อยมากขึ้นสถานการณ์เศรษฐกิจจะไม่กลับไปเลวร้ายเหมือนที่เคยผ่านมา ผมว่าเรามาระดมสมองแก้ไขปัญหาใหญ่ ๆ ของประเทศเช่น ปัญหาของเกษตรกร ปัญหาการศึกษา ปัญหาคนว่างงาน และปล่อยให้ผู้เชี่ยวชาญที่ไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนมาแก้ไขรัฐธรรมนูญใช้เวลากับมันดีกว่าครับ ท่านประธานที่เคารพครับ แม้การแก้ไขรัฐธรรมนูญในความเห็นของผมจะไม่ใช่เรื่องเร่งด่วนแต่การปฏิรูปการเมืองก็เป็นเรื่องที่สำคัญและต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ผมอยากเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับอำนาจขององค์กรอิสระแล้วก็อำนาจของตุลาการสักนิดหนึ่งนะครับ ท่านคณะกรรมการได้มีการชูประเด็นปัญหาจากรายงานของท่านและมีข้อสรุปว่า องค์กรอิสระมีอำนาจมากเกินไป ที่แย่ไปกว่านั้นครับท่านประธาน ท่านคณะกรรมการสรุปว่า ศาล หรือฝ่ายตุลาการก็มีอำนาจมากเกินไปด้วย ควรลดบทบาทของฝ่ายตุลาการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับฝ่ายบริหารและนิติบัญญัติ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมมองเห็นว่าองค์กรอิสระไม่ใช่อำนาจที่ ๔ ----------

อย่างที่ท่านคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญสรุป การที่รัฐธรรมนูญกำหนดให้มีองค์กรอิสระเพื่อสะดวกต่อการตรวจสอบเพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการใช้อำนาจของทั้ง ๓ ฝ่าย ฉะนั้นผมคิดว่าองค์กรอิสระไม่ควรไปผูกหรือเสริมอำนาจอยู่กับฝ่ายใด วันนี้องค์กรอิสระก็มีอำนาจชัดเจนอยู่แล้วในการลงโทษผู้กระทำผิด ถ้าเรามองเห็นว่าการลงโทษนั้นรุนแรงมากเกินไปก็ต้องแก้ไขบทลงโทษ ไม่ใช่ไปลิดรอนสิทธิหรืออำนาจขององค์กรอิสระ ในส่วนของเรื่องของอำนาจตุลาการผมรู้สึกผิดหวังที่ท่านคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญเสนอให้ลดบทบาทของตุลาการในทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติหรือฝ่ายองค์กรอิสระ สำหรับประเทศของเราที่ประชาธิปไตยยังอ่อนแอสถานการณ์ทางการเมืองยังเปราะบาง การที่เรามีตุลาการไม่หิวโหยในอำนาจมีความปรารถนาดีต่อประเทศชาติ มีความจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ย่อมเป็นเสาหลักที่ดีของประเทศชาติครับ ที่ผ่านมาวิกฤติต่าง ๆ สรุปให้เห็นว่าฝ่ายตุลาการได้เป็นผู้ดูแลหลักนิติธรรม สร้างความอุ่นใจให้กับพี่น้องประชาชนชาวไทยได้เป็นอย่างดีครับท่านประธานครับ ทุกวันนี้คู่ค้าของเราเฝ้าดูความมั่นคงในหลักนิติธรรมควบคู่ไปกับเศรษฐกิจของประเทศ เสถียรภาพทางการเมือง เศรษฐกิจไม่ดีก็พอรับได้ว่าเป็นวัฏจักรการเมืองวุ่นวายก็เป็นเรื่องที่ไม่แปลกสำหรับประเทศที่กำลังพัฒนา แต่ถ้าหลักนิติธรรมเลอะเทอะ เราไม่สามารถหาคู่ค้าได้ครับ ผมว่า ณ ขณะนี้เราควรหาเวลามาแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจแทนที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปท่านมานิตย์ จิตต์จันทร์กลับ ๒๐ นาที เชิญครับ

นายมานิตย์ จิตต์จันทร์กลับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายมานิตย์ จิตต์จันทร์กลับ ผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนพื้นที่ ๖ กรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ นนทบุรี พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภาท่านประธานครับ วันนี้เป็นการนัดประชุมรัฐสภาวาระพิเศษ แล้วผมถือว่าเป็นวาระพิเศษจริง ๆ เพราะเราจะมาพูดกันถึงเรื่องกฎหมายสูงสุดที่ใช้ในการบริหารประเทศท่านประธานครับ ไม่ได้บอกในวาระการประชุมว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

มาตรา ๑๗๙ ไม่ได้ระบุ พ.ศ. แต่ก็เดาได้ว่าคือรัฐธรรมนูญฉบับพุทธศักราช ๒๕๕๐ เพราะรัฐบาลนี้ แล้วก็สภานี้ก็ใช้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ บังคับใช้อยู่ ทั้งในการประชุมรัฐสภาและในการบริหารราชการแผ่นดิน แถมยังศาลที่ดำเนินกระบวนพิจารณาพิพากษาอรรถคดีอยู่ในปัจจุบันนี้ก็ใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ด้วย ท่านประธานครับ ผมจะไม่พูดซ้ำประเด็นกับคนอื่นที่เขาอภิปรายไปแล้ว โดยกระผมจะขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า การที่จะยกหาเหตุผลมาอภิปรายชี้แจงแสดงเหตุผลในการที่จะวินิจฉัยว่า ควรจะแก้รัฐธรรมนูญหรือไม่ อย่างไร แก้ในประเด็นใดบ้างนั้น กระผมกราบเรียนว่าภาษาที่ใช้ในการอภิปรายก็ดี ในการที่จะใช้เขียนหรือบัญญัติรัฐธรรมนูญก็ดี เป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่เราจะต้องทำความเข้าใจกันว่า จะต้องใช้ภาษาเดียวกัน ท่านประธานครับ ท่านประธานคงไม่เถียงกระผมนะครับว่าพระราชบัญญัติราชบัณฑิตยสถานนั้นยังคงใช้บังคับอยู่ เมื่อพระราชบัญญัติราชบัณฑิตยสถานยังใช้บังคับอยู่ เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ระบุไว้ชัดเจนเลยว่า ได้มีการตั้งราชบัณฑิตยสถานองค์กร ๆ หนึ่ง ที่ชื่อว่า ราชบัณฑิตยสถาน ----------

ให้ทำหน้าที่บัญญัติคำศัพท์ภาษาไทยที่เป็นภาษาราชการเอาไว้ให้คนไทยทั้งประเทศได้ใช้ภาษาเดียวกัน เมื่อต้องการที่จะได้รับการรับรองจากกฎหมาย ถ้าท่านอยู่ที่บ้านจะพูดจากันอย่างไรก็พูดได้ สามีเป็นคนปักษ์ใต้ ภรรยาเป็นคนเหนือ พูดกัน ๒ ภาษาทำมือประกอบก็พูดกันไป แต่เมื่อจะพูดกันให้มันมีกฎหมายรับรองนั้นจะต้องพูดด้วยภาษาไทยที่ราชบัณฑิตยสถานได้บัญญัติเป็นคำศัพท์ไว้ นี่เป็นผลที่กฎหมายบัญญัตินะครับ แต่ท่านประธานครับ ท่านประธานสังเกตไหมทั้งคณะรัฐมนตรี ทั้งเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาไม่ค่อยได้สนใจคำศัพท์ที่เป็นภาษากฎหมายและภาษาราชการเลย แต่ต่างคนต่างอ่านหนังสือแล้วก็แปลเอาเองตามที่พ่อแม่สอนมาบ้าง ครูบาอาจารย์ของแต่ละคนสอนมาบ้าง ซึ่งไม่ถูกต้องเลย ท่านประธานครับภาษากฎหมายนั้นเป็นภาษาที่ราชบัณฑิตยสถานได้บัญญัติคำศัพท์และคำนิยามศัพท์ไว้ใช้เฉพาะในวงการกฎหมายเท่านั้น ทั้งนี้เพราะต้องการพูดให้สั้น แต่กินความหมายยาวเพื่อประโยชน์ในการดำเนินกระบวนพิจารณาคดีในศาล ในการว่าความ ในการเขียนกฎหมาย เมื่อเป็นอย่างนั้นท่านประธานครับการที่เราจะพูดกันถึงเรื่องรัฐธรรมนูญเราข้ามกันไปหมด เราไปเรียกเลยว่าจะแก้รัฐธรรมนูญกี่มาตรา ๖ มาตรา ๖ ข้อ แต่สิ่งแรกที่เราควรจะพิจารณาก่อนว่าสิ่งที่เรากำลังจะเอามาแก้ หรือไม่แก้ แก้มาก แก้น้อย แก้อะไรบ้างนั้น มันเป็นรัฐธรรมนูญหรือเปล่า มันเป็นกฎหมายหรือเปล่า เราข้ามเลยไปครับ เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตกราบเรียนก่อนว่ารัฐธรรมนูญคืออะไร นี่ผมไม่ได้บัญญัติคำศัพท์เองครับ เพราะฉะนั้นต้องขออนุญาตท่านประธานอ่านคำศัพท์ที่พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานให้คำนิยามศัพท์ไว้นะครับว่าขอประทานโทษท่านประธานครับผมต้องอ่านนะครับ ขออนุญาตอ่าน แต่ว่าอ่านกฎหมายนะครับคงไม่ต้องห้ามท่านประธานครับ รัฐธรรมนูญเขาบอกว่าราชบัณฑิตยสถานบัญญัติคำศัพท์ว่า คือบทกฎหมายสูงสุดที่จัดระเบียบการปกครองประเทศ โดยกำหนดรูปแบบรัฐว่าเป็นรัฐเดี่ยวหรือรัฐรวม ระบอบการปกครองรัฐ รวมทั้งสถาบันและองค์กรการใช้อำนาจอธิปไตยในการปกครองรัฐ เช่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ภาษาอังกฤษเขาวงเล็บไว้ด้วยว่า คอนสทิทิวชัน (Constitution) ที่นี้เมื่อบอกว่ารัฐธรรมนูญ

เป็นกฎหมาย ถ้าเราไม่หาคำนิยามศัพท์ต่อว่ากฎหมายคืออะไร ก็ยังไม่ทราบอยู่ดีว่ามันเป็นรัฐธรรมนูญหรือเปล่า ถ้าไม่เป็นกฎหมายจะเป็นรัฐธรรมนูญไหม ผมขออนุญาตอ่านคำศัพท์ต่อเพื่อความเข้าใจตรงกันนะครับ คำว่า กฎหมาย ก็บอกว่าเป็นคำนาม แปลว่า กฎที่สถาบันหรือผู้มีอำนาจสูงสุดในรัฐตราขึ้น หรือที่เกิดขึ้นจากจารีตประเพณีอันเป็นที่ยอมรับนับถือเพื่อใช้ในการบริหารประเทศ เพื่อใช้บุคคลให้ปฏิบัติตาม หรือเพื่อกำหนดระเบียบแห่งความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล หรือระหว่างบุคคลกับรัฐ เห็นไหมครับท่านประธาน ๒ คำ เอามาสมาสกัน คือคำว่า กฎ กับ หมาย มาสมาสกัน แปลยาวตั้ง ๕ บรรทัด แต่ว่าผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าข้อความสำคัญในคำนิยามศัพท์ของคำว่า กฎหมาย ก็คือคำว่า กฎ กฎก็ต้องมีคำศัพท์อีก แปลว่าข้อกำหนดหรือบัญญัติที่บังคับให้ต้องมีการปฏิบัติตาม อันนี้ตีความว่าสิ่งที่จะเป็นกฎหมายนั้นต้องมีสภาพบังคับจึงจะเรียกว่ากฎหมายได้ ----------

ที่นี้ความสำคัญที่สุดอีกอันหนึ่ง ที่ผมอยากกราบเรียนท่านประธาน คือ คำว่า ผู้มีอำนาจสูงสุดในรัฐเท่านั้นที่จะเป็นผู้ตราหรือบัญญัติ หรือเขียนสิ่งที่เรียกว่ากฎหมายได้ ผู้มีอำนาจสูงสุดในรัฐคือใคร ทั้งพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานและรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกฉบับท่านประธานครับ เขียนและบัญญัติไว้ตรงกันว่าอธิปไตยนั้นหมายความถึงอำนาจสูงสุดของประเทศ แล้วรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ด้วยว่าอำนาจอธิปไตยนั้นเป็นของปวงชนชาวไทย คำว่า ปวง แปลว่า ทั้งหมดทั้งปวง ก็หมายความว่าสิ่งที่เรียกว่าอำนาจอธิปไตยนั้นคนไทยทั้งประเทศเป็นเจ้าของรวมกัน เมื่อเป็นเจ้าของรวมกันในเวลาจะใช้กรรมสิทธิ์รวมก็ต้องใช้ร่วมกัน แต่ทีนี้ระบอบการปกครองของโลกนี้มีอยู่ ๒ ระบอบการปกครอง ท่านประธานครับ คือที่ใช้โดยตรง ก็คือคนทั้งหมดต้องมาลงมติด้วยกัน แต่เป็นไปไม่ได้ อย่างประเทศไทยเรามีประชาชนก็ ๖๐ กว่าล้านคน เป็นไปไม่ได้ที่จะเอาเขามานั่งในรัฐสภาแห่งนี้ จึงมีเขาเรียกว่าระบอบประชาธิปไตยที่แบบใช้ตัวแทน ก็คือต้องให้ประชาชนเลือกผู้แทนเข้ามาทำหน้าที่ในสภาอย่างที่พวกเรากำลังปฏิบัติหน้าที่อยู่ ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นกฎก็ดี ข้อบังคับก็ดี หรือกติกาใด ๆ ก็ดี ที่จะเขียนลงไปว่ากฎหมายซึ่งมันเป็นรัฐธรรมนูญด้วย เพราะว่ารัฐธรรมนูญคือกฎหมายสูงสุดนั้น จะต้องมาจากผู้มีอำนาจสูงสุดในประเทศคือมาจากปวงชนชาวไทย แล้วของประเทศไทยเรานั้นก็จะต้องมาจากผู้แทนราษฎรที่เข้ามาร่วมกันทำหน้าที่บัญญัติกฎหมายคือนิติบัญญัติในรัฐสภานี้เองท่านประธานครับ จำกัดความลงมาตรงนี้ ท่านประธานคงเข้าใจว่ากลุ่มคน ๕-๖ คน แต่งเครื่องแบบ ๓ เหล่าทัพ ไม่ได้บวกตำรวจด้วย วันนั้นผมไม่เห็นมีตำรวจ แล้วก็ชวนพรรคพวกลูกน้องเอาปืนเอารถถังออกมาแล้วก็มาไล่คณะรัฐบาลที่เขาเป็นรัฐบาลของปวงชนชาวไทยออกไปแล้วก็ไปตั้งเองครับ ตั้งผู้คนเข้ามานั่งในนี้ท่านประธานครับ เข้ามานั่งในนี้แล้วก็บอกว่าเป็นสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เอาคำศัพท์คำว่า นิติบัญญัติแห่งชาติ เอามาใช้ด้วยนะครับ ใครไปตั้งให้เป็นนั่นนะ ไปดูผู้ตั้ง พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน คนนี้เป็นใครท่านประธานครับ หัวหน้าคณะปฏิวัติ หัวหน้าคณะรัฐประหาร ท่านประธานก็เรียนกฎหมายมาเหมือนกัน ถึงไม่เรียนท่านประธานครับ ท่านประธานอยู่ในสภามานานแล้วก็รู้จักกับผมเป็นอย่างดี คณะรัฐประหาร ประมวลกฎหมายอาญาเขาบอกว่าผู้กระทำความผิดฐานเป็นกบฏ

มีโทษถึงประหารชีวิต แล้ว พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน เป็นหัวหน้าคณะรัฐประหารก็คือหัวหน้ากบฏ มาตั้งผู้คนเข้ามานั่งในที่ประชุมแห่งนี้ล่ะครับ แล้วก็มาบอกว่าเป็นสภาที่บัญญัติกฎหมาย แล้วคนเหล่านี้ได้อำนาจอธิปไตยมาจากใคร ใครเขาตั้งให้มาเป็นผู้แทนใช้อำนาจอธิปไตยได้เมื่อไรครับ อย่างที่ผมกราบเรียนตั้งแต่ต้นท่านประธานครับ อำนาจอธิปไตยต้องร่วมกันใช้เหมือนเจ้าของกรรมสิทธิ์รวม ไอ้นี่หัวหน้าคณะปฏิวัติตั้งคนเข้ามา จ้างคนเข้ามา หรือใช้ใครเข้ามาแล้วมานั่งเขียนแล้วมาบอกว่านี่คือกฎหมาย ไม่ใช่หรอกครับท่านประธาน ถ้าจะเรียกให้ถูกต้องจริง ๆ มันต้องเรียกชื่อตามที่มาของผู้ตั้ง ผู้เขียน ผู้บัญญัติเห็นไหมครับ สภาผู้แทนราษฎรบวกวุฒิสภาเรียกว่า รัฐสภา อันนี้ล่ะเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทยผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยก็คือ อำนาจนิติบัญญัติ ซึ่งเป็นอำนาจหนึ่งใน ๓ อำนาจ จึงจะเขียนกฎหมายได้ รัฐสภาเขียนได้แค่กฎของคณะปฏิวัติหรือที่ภาษากฎหมายอาญาเรียกว่า กฎของโจรกบฏ ใช่ไหมครับ ----------

แล้วก็มีหน้าเอาไปเขียนไว้ที่หน้าปกบอกว่านี่คือรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นี่คือพระราชบัญญัติกับเขาด้วย อย่างนี้ท่านประธานยอมรับไหมครับ ถ้ายอมรับ ท่านประธานครับชวนกันสิครับ เขียนไว้ในรัฐธรรมนูญที่กำลังจะมีการแก้ไขปรับปรุงนี้เลยว่าต่อไปนี้ใครยึดอำนาจได้ ใครเป็นกบฏได้ ใครรัฐประหารได้ ได้อำนาจอธิปไตยเอาไปใช้แทนปวงชนชาวไทยให้เหมือนกับพระมหากษัตริย์ในระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชเสียเลยเอาไหมครับ ผมเห็นเรียกรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญกันทั้งหมด ก็หมายความว่ายอมรับว่าคณะปฏิวัติซึ่งเป็นผู้ทำความผิดฐานเป็นกบฏ ได้อำนาจอธิปไตยไปใช้ใหญ่กว่าพระมหากษัตริย์ ใหญ่กว่าพระเจ้าอยู่หัวอีกนะท่านประธานครับ ถูกไหมครับ อันนี้เราจะเอากันอย่างนั้นไหม ถ้าไม่เอาแล้วก็ต้องถือคำศัพท์ที่ราชบัณฑิตยสถานได้กำหนดคำนิยามศัพท์ไว้ว่าถ้ากฎหมายต้องมาจากปวงชนชาวไทยเท่านั้น โจรกบฏบัญญัติกฎหมายไม่ได้ เพราะฉะนั้นรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ต้องมาถึงตรงนี้ มันเป็นรัฐธรรมนูญ เรียกว่า รัฐธรรมนูญได้แต่ที่หน้าปกเท่านั้นละท่านประธานครับ ข้างในนั้นไม่ได้มาจากปวงชนชาวไทย ท่านประธานมีส่วนร่วมกับเขาหรือเปล่าครับ มีส่วนร่วมในการบัญญัติไหมครับ มีส่วนร่วมในการอภิปรายอย่างที่พวกเรากำลังทำหน้าที่อย่างนี้ไหม ถ้าจะแก้นี้นะครับ คำว่า แก้ไข ท่านประธานครับ เป็นภาษากฎหมายนะครับ คำว่า แก้ไข นั้น แปลว่า ปรับปรุงส่วนที่เสียให้กลับดีขึ้น อันนี้มันมีดีอยู่นิดเดียวนะท่านประธานครับ ดีตรงที่หน้าปกเท่านั้น ที่เขียนว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ข้างในนั้นไม่ใช่มาจากประชาชนเลย เพราะฉะนั้นถ้าจะแก้นี้ก็เอาไว้แต่หน้าปก นอกนั้นเอามาแก้ไม่ได้เลย เพราะว่าไม่ใช่เป็นกฎหมายแต่เป็นกฎที่คณะปฏิวัติหรือคณะรัฐประหารหรือกฎที่โจรกบฏเป็นผู้บงการให้มีการเขียนขึ้น เอามากลับแก้ให้มันกลับดีไม่ได้ ท่านประธานครับ ธนบัตรฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท ที่เอามาใช้กันอยู่ชั่วระยะเวลาหนึ่งตอนที่คณะปฏิวัติเข้ามาปกครองประเทศ เขาเรียกแบงก์เก๊ใช่ไหมครับ เราสามารถเอามาแก้ให้เป็นแบงก์แท้ได้ไหมท่านประธาน อันนี้รัฐธรรมนูญนะครับ มันมีค่าไม่รู้เป็นกี่หมื่นบาท กี่แสนล้านบาท เวลาจะร่างรัฐธรรมนูญนี้ท่านประธาน ชนะกันเสียงเดียว ถ้ารู้ว่าคนที่ออกเสียงนี้เป็นเสียงสุดท้าย แล้วจะบัญญัติกฎหมายสักมาตราหนึ่ง ท่านประธานว่าขายได้กี่พันล้านบาท หรือกี่หมื่นล้านบาท มีค่ามากกว่าธนบัตรฉบับละ

๑,๐๐๐ บาทมากมายนัก เพราะฉะนั้นของที่มันเก๊ไม่สามารถเอามาแก้ให้มันกลับดีได้เลย เห็นไหมครับ เมื่อกล่าวมาถึงตรงนี้ ท่านประธานคงจะพอเข้าใจตามผมว่าสิ่งที่จะเรียกว่ารัฐธรรมนูญ สิ่งที่จะเรียกว่า กฎหมาย นั้น จะต้องมาจากเจ้าของอำนาจอธิปไตยเท่านั้น ผมเคยเทียบ ผมเคยปราศรัยกับคนเสื้อแดงนี่ละครับ เมื่อพูดถึงเสื้อแดงผมต้องกราบเรียนให้ท่านประธานเข้าใจนะครับ ทำไมผู้คนเขาถึงออกมาใส่เสื้อแดง เขามีสัญลักษณ์อะไร คนใส่เสื้อแดงคือคนที่เขารักการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ซึ่งมันหายไปตั้งแต่วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ แล้วเขายังไม่ได้คืนมา มามีกฎของโจรกบฏ ปี ๒๕๕๐ นี่เอามาใช้แทนอยู่ เห็นไหมครับ เขาก็เรียกร้องอยากจะได้กฎหมายหรือรัฐธรรมนูญที่เป็นของปวงชนชาวไทยที่เขาร่วมกันบัญญัติไว้ตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ ท่านประธานเองก็เป็นผู้ร่วมกับเขาบัญญัติด้วย แต่ปี ๒๕๕๐ นั้น ท่านประธานไม่มีส่วนใช่ไหมครับ

ข้อ ๑ เขาต้องการการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์

ข้อ ๒ เขาต่อต้านการเผด็จการทหาร พูดง่าย ๆ ว่าเขาต่อต้านการเป็นกบฏ ยึดอำนาจ ยึดหมด อำนาจของพระมหากษัตริย์ก็ยึด อำนาจของปวงชนชาวไทยทั้งประเทศก็ยึด ยึดเสร็จแล้ว ทำไมครับท่านประธานครับ มาออกรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว พุทธศักราช ๒๕๔๙ แล้วบอกว่าอ้ายที่ผมเป็นกบฏยึดอำนาจมานี่ถือว่าไม่มีความผิดนะ แล้วเอาไปบังคับให้พระเจ้าอยู่หัวลงพระปรมาภิไธย ผมยืนยันเลยนะครับว่าบังคับ ถ้าหากว่าคณะปฏิวัติหรือหัวหน้าคณะปฏิวัติยืนยันว่าไม่ได้บังคับ เข้าเฝ้าพร้อมกันก็ได้ครับท่านประธาน เอาละตรงนี้ผ่านไป เมื่อมันไม่เป็นรัฐธรรมนูญ ไม่เป็นกฎหมายแล้วเราจะเอามาแก้ทำไมท่านประธานครับ

ทีนี้เมื่อพูดมาถึงตรงนี้ถ้าผมไม่หาทางออกให้ก็จะถือว่าเขียนคำพิพากษาแล้วไม่วินิจฉัยชี้ขาด แล้วไม่บอกถึงสภาพบังคับ ง่ายนิดเดียวครับท่านประธาน เรื่องของรัฐธรรมนูญนี้มันเป็นกติกาของปวงชนชาวไทย ของคนไทยทั้งประเทศเขา เวลานี้กำลังเถียงกันอยู่ ๒ ฝ่าย อีกฝ่ายหนึ่งบอกว่าอ้ายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นี้เป็นรัฐธรรมนูญแล้ว แต่คนเสื้อแดงเขาบอกว่ามันไม่เป็นหรอก มันเป็นกฎของโจร อ้าว แล้วเวลานี้ขึ้นศาลก็ไม่ได้ ท่านประธานครับ ศาลรัฐธรรมนูญ ๙ ท่านนี่มาจากรัฐธรรมนูญที่ คมช. หรือพวกกบฏเขียน แล้วท่านจะมาอ้างตัวว่าเป็นศาลในระบอบประชาธิปไตยไม่ได้นะครับ เพราะว่าศาลในระบอบประชาธิปไตยต้องมาจากรัฐธรรมนูญระบอบประชาธิปไตย ทางแก้ ขอนิดเดียวท่านประธานครับ แถมนิดหนึ่ง ถ้าไม่อย่างนั้นจะไม่สมบูรณ์ ก็คือต้องคืนอำนาจในการชี้ขาดให้กับปวงชนชาวไทยเขาได้วินิจฉัยว่าเขาจะเลือกรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ หรือ ปี ๒๕๕๐ ใช่ไหมครับ เนื่องจากเวลามีน้อยท่านประธานครับ ไว้โอกาสหน้าคงจะได้อภิปรายอีก ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เอาไว้โอกาสหน้าครับ ขอบพระคุณครับ วันนี้เรียบร้อยดีมากครับ ต่อไปครับ คุณนฤมล ศิริวัฒน์ ๘ นาทีครับ เชิญครับ

นางนฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (อุตรดิตถ์) : ท่านประธานที่เคารพคะ ดิฉัน นฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุตรดิตถ์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาค่ะ วันนี้ก็ดูเรียบร้อยดีนะคะท่านประธาน เพราะว่ารัฐบาลคงตั้งใจที่จะฟังอย่างเดียว

แต่ฟังจากตรงไหนก็ไม่ทราบนะคะ เพราะว่าขณะนี้ในห้องประชุมของเรานี่ก็มีผู้คนเหลืออยู่ไม่มากเท่าไร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เหลืออยู่เต็มนี่ละครับ กรุณาอภิปรายเลยครับ เพื่อจะฟังข้อคิดเห็น

นางนฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (อุตรดิตถ์) : อภิปรายแล้วค่ะ กำลังจะบอกสถานการณ์ค่ะท่าน ก็ดีค่ะ ดิฉันคิดว่าเป็นความชอบแล้วที่รัฐบาลจะจัดให้มีเวทีการที่จะแสดงความคิด ความเห็นในวันนี้นะคะ เพราะว่าเมื่อหลายเดือนผ่านมาท่านประธานในฐานะที่เป็นประธานรัฐสภาก็ตั้งกรรมการขึ้นมา ๒ คณะ ซึ่งก็ไปทำงานกันมาอย่างเหน็ดเหนื่อย ซึ่งในคณะที่ ๒ ดิฉันก็เป็นในหน่วยนั้นอยู่ด้วย ก็ดีใจค่ะที่ได้เห็นความสำคัญแล้วก็ได้นำสิ่งที่เราได้ไปศึกษากันมานี้เอามาเป็นประโยชน์แล้วก็ให้ผู้คนที่อยู่ในสภาของเรานี่นะคะ แล้วก็พี่น้องประชาชนที่อยู่นอกสภาได้ฟังค่ะว่า คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ไปศึกษาออกมานี่นะคะ เพื่อที่จะปฏิรูปแล้วก็หาแนวทางในการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้ศึกษาอะไรกันมาบ้าง เห็นแล้วกันนะคะ ฟังทั้งวันเลยจนเวลานี้ ๔ ทุ่มนะคะ ๖ ข้อนั้นดิฉันไม่ต้องพูดซ้ำแล้วค่ะ เวลาก็น้อยด้วยนะคะ ดิฉันคิดว่ามันเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์ แล้วก็จะไม่พูดหรอกนะคะว่าดีกว่าหรือแย่กว่า ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของตัวบุคคล ท่านนายกรัฐมนตรีคนนั้น คนนี้ หรือจะเป็นพรรคการเมืองนั้น พรรคการเมืองนี้ หรือเป็นรัฐธรรมนูญฉบับนั้น ฉบับนี้ แต่จะพูดว่าในการพิจารณาของดิฉันเองในฐานะที่เป็นตัวแทนของประชาชนคนหนึ่ง ดิฉันคิดว่าถ้าเราใช้หลักเหตุผลเข้ามาเป็นกรอบในการพิจารณาว่าการที่จะสร้างความสมานฉันท์ การที่จะสร้างความสงบต้องมีสิ่งที่เรียกกันว่าเป็นหลักคุณธรรมนะคะ ความชอบธรรมคือคุณธรรม การที่เราจะทำอะไรให้เกิดความชอบธรรมก็คือเราต้องมีคุณธรรม ผู้คนนั้นสำคัญค่ะ ปฏิเสธไม่ได้วันนี้นี่นะคะ เราบอกว่ากฎหมายจะดี ไม่ดีอยู่ที่ผู้คน เพราะผู้คนคือผู้ที่ใช้กฎหมายเพราะฉะนั้นต้องปรับที่คน ปฏิรูปที่สังคมด้วยค่ะ ------

ไม่เพียงแค่ปฏิรูปการเมืองนะคะท่านประธาน ผู้คนที่อยู่ภายนอกก็ต้องพยายามที่จะทำความเข้าใจในเรื่องของการบ้านการเมือง แล้วใช้หลักเหตุผลในการพินิจพิเคราะห์ที่จะเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง สื่อมวลชนแน่นอนค่ะ ท่านเป็นผู้ที่มีบทบาทอย่างยิ่งในการกำหนดทิศทางแล้วก็ความรู้สึกของประชาชน ไม่ใช่เฉพาะพวกเราที่เป็นนักกฎหมายหรือเป็นตัวแทนของประชาชน สื่อมวลชนนี่ล่ะค่ะสำคัญมาก ท่านจะกำกับไปในทิศทางไหนนี้นะคะ ทำแล้วก็ได้ผลเป็นอย่างยิ่งค่ะ เมื่อ ๒ วัน ดิฉันไม่ชอบใจที่เห็นหนังสือพิมพ์ฉบับใหญ่ ๆ นะคะท่านประธาน บอกว่าจะแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อที่จะเปิดโอกาสให้บุคคลซึ่งได้ถูกรับโทษทางการเมือง ถูกแบนไม่ให้เข้ามายุ่งเกี่ยวกับการเมือง ให้มีอิสระ เพื่อที่จะช่วยพรรคการเมืองนั้น ช่วยพรรคการเมืองนี้ ดิฉันคิดว่ามันเป็นเรื่องที่ไร้สาระค่ะ วันนี้นี่นะคะแนวทางที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้พยายามที่จะจัดขึ้นมา ศึกษาขึ้นมานี้นะคะ สะท้อนความสับสนของบ้านเมืองของเรา แล้วก็จำเป็นค่ะ ดิฉันเป็นหนึ่งคนที่เห็นว่าจำเป็นจะต้องแก้ไข แม้ว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้อาจจะไม่ใช่เป็นหนทางเดียวที่จะสร้างความสมานฉันท์ แต่อย่างน้อยก็เป็นหนึ่งหนทางที่เราควรจะได้เริ่มกัน แล้ววันนี้รัฐบาลก็ได้เริ่มต่อยอดจากสิ่งที่ท่านได้เริ่มมาแล้วนะคะ ก็ถือว่าดีค่ะ ถูกทางค่ะ ดิฉันคิดว่าถ้าพวกเราได้เปิดใจกว้าง แล้วก็มองไปในตัวบทกฎหมายของรัฐธรรมนูญ เราจะเห็นว่านอกเหนือจาก ๖ ข้อนั้นนะคะเรายังมีกฎหมายอีกมากมาย ไม่ว่าจะเป็นในบทเฉพาะกาล มาตรา ๓๐๓ ซึ่งบังคับให้รัฐบาลเองจะต้องมีการบัญญัติกฎหมายต่าง ๆ ขึ้นมา วันนี้การบังคับใช้รัฐธรรมนูญเพื่อที่จะให้สอดรับกับมาตรา ๓๐๓ ในบทเฉพาะกาล ก็ยังไม่สามารถทำได้ค่ะ เพราะฉะนั้นไม่เฉพาะแต่ตัวบทที่เป็นปัญหา การบังคับใช้ก็เป็นปัญหา การบังคับใช้นี้นะคะเราถามว่ารัฐบาลนี้ควรจะเป็นส่วนที่เคร่งครัดที่สุดไหมคะในการที่จะบังคับใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญ แน่นอนค่ะ แต่กระนั้นเลยในส่วนนี้ก็ยังไม่ได้รับการตอบสนองอย่างดี เพราะฉะนั้นมันมีกฎหมาย ๓๐-๔๐ ฉบับที่จะต้องออกมาเพื่อรองรับแก้ปัญหาความยุ่งยาก ที่เราบอกกันว่าไม่ต้องแก้ไขมาตรา ๑๙๐ ก็ได้ ถ้าไปออกเป็นพระราชบัญญัติ ดิฉันเห็นด้วยค่ะ แต่วันนี้ก็ยังไม่ได้ทำให้สำเร็จลุล่วงตามที่ควรจะเป็นนะคะ ๓๐-๔๐ ฉบับค่ะที่รัฐบาลยังไม่สามารถที่จะออกพระราชบัญญัติมารองรับได้นี้นะคะ

มันเป็นเรื่องที่ทำให้บ้านเมืองมันยุ่งยากค่ะ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการชุมนุม ถ้ามีการออกกฎหมาย ออกพระราชบัญญัติที่เป็นกฎหมายลูกนี้นะคะ มากำหนดขอบเขตของการชุมนุม เวลาของการชุมนุม โซนของการชุมนุม มันก็จะทำให้ลดการขัดแย้งได้ ไม่ต้องมาคอยประกาศพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรให้เสียความรู้สึกแก่ผู้คนทั้งในและนอกประเทศนะคะ ดิฉันคิดว่าการบังคับใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญเป็นปัญหา ตัวของรัฐธรรมนูญเองก็ยังคงเป็นปัญหา ไม่ว่าในกรณีของการเข้าสู่ตำแหน่งของบุคคลซึ่งอยู่ในองค์กรที่เรียกว่า องค์กรตามรัฐธรรมนูญ ดิฉันคิดว่ามันจะยุติธรรม ถ้าสมมุติว่าจะมีการบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้เสียแต่เบื้องแรกว่าบุคคลที่จะเข้าสู่ตำแหน่งนั้น ที่เคยได้รับการเลือกตั้งไว้หรืออะไรก็แล้วแต่โดยคณะที่เขาเรียกกันว่า คมช. ดิฉันไม่อยากจะพูดถึงนะคะ ก็ควรจะหมดวาระไปด้วย เมื่อมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ แล้วก็ใช้กฎ ใช้กติกาที่เขียนกันไว้เพื่อความเป็นธรรม เมื่อมีความเป็นธรรมแล้วผู้คนเขาก็จะยอมรับค่ะ

แล้วในเรื่องของสมาชิกวุฒิสภาที่มานี่นะคะ ดิฉันขออนุญาตพูดนิดหนึ่งนะคะ ดิฉันคิดว่าถ้าให้เป็นธรรมที่สุดนี้ เราควรจะมีคณะกรรมการสรรหาซึ่งมาจากหลากหลายองค์กรมากกว่า ๗ องค์กร แล้วก็ไม่ควรจะล็อก สเปก (Spec) จนแคบขนาดนั้น ควรที่จะให้ผู้คนที่มีความสนใจหลากหลายอาชีพ หลากหลายประเภทได้มีส่วนร่วม ทั้งมาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ เป็นเรื่องที่ควรจะต้องมีการแก้ไข แล้วก็อยากที่จะเห็นชัดเจนในเรื่องของมาตรา ๒๙๗ ดิฉันคิดว่าการที่เรามีการเขียนรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีการเก็บบางส่วนเอาไว้เพื่อที่จะหวังผลในวันข้างหน้าโดยไม่เป็นธรรมนี้ ควรจะได้รับการแก้ไข ถ้าท่านกลับไปดูมาตรา ๒๙๗ ท่านจะเห็นค่ะว่า มีความไม่เป็นธรรมอย่างไรนะคะ นั่นล่ะค่ะไม่ต้องพูดกันมากในรายละเอียดเพราะเวลาก็น้อยนะคะ ดิฉันก็คิดว่าถ้าวันนี้เราเดินออกไปจากที่นี่ ด้วยความรู้สึกว่านี่คือก้าวที่ ๒ ของการที่จะเดินไปหาเส้นทางสมานฉันท์นะคะ เราก็ได้เดินมาแล้วค่ะ เราจะได้บางสิ่งบางอย่างออกไปค่ะ ไม่ใช่สูญเปล่าแน่นอนนะคะ ----------

ออกไปข้างนอก วันนี้พูดในสภา ออกไปข้างนอกท่านนายกรัฐมนตรีอาจจะบอกว่ามีการศึกษาจากข้างนอกอีกหลาย ๆ องค์กร อย่าว่าเขาซื้อเวลาค่ะ ปกติดิฉันไม่ค่อยจะชมรัฐบาลนะคะ แต่ดิฉันคิดว่าต้องค่อย ๆ ทำค่ะ แล้วก็ต้องแก้ไขกัน แต่แก้ไขด้วยความรอบคอบ แล้วก็รักษาน้ำใจของทุกฝ่าย ถ้าลดทิฐิลงไปน่าจะทำให้การทำงานอันนี้สัมฤทธิผลได้เร็วขึ้น แต่มันไม่เร็วหรอกค่ะท่านประธานคะ พี่น้องประชาชนก็ต้องอดทนเหมือนกันค่ะ พวกเราก็จะพยายามที่สุดแล้วจะใช้วิถีทางนิติบัญญัติที่จะช่วยกันประคับประคองบ้านเมืองนี้ ขอขอบพระคุณค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปคุณภราดร ปริศนานันทกุล ๑๕ นาที

นายภราดร ปริศนานันทกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อ่างทอง) : ท่านประธานที่เคารพ ภราดร ปริศนานันทกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอ่างทอง พรรคชาติไทยพัฒนา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นผมต้องกราบขอบพระคุณท่านประธานรัฐสภาเสียก่อนที่ได้กรุณาบรรจุเรื่องที่ทางท่านนายกรัฐมนตรีได้ใช้รัฐธรรมนูญในมาตรา ๑๗๙ เพื่อที่จะสอบถามถึงความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกของสภาแห่งนี้ ผมขอบคุณท่านนายกรัฐมนตรีเช่นกันที่ท่านได้ให้ความสำคัญกับรัฐสภาแห่งนี้อีกครั้งหนึ่ง แล้วที่จะลืมเสียไม่ได้ ผมต้องกราบขอบพระคุณทางคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญทุกท่าน ที่ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมานี้ท่านได้ทุ่มเททุกสิ่งทุกอย่างเพื่อที่จะสร้างความสมานฉันท์ให้เกิดขึ้นในสังคมนี้ ผมกราบขอบพระคุณท่าน วันนี้นี่ผมเชื่อว่าทุก ๆ ท่านที่เป็นคณะกรรมการนั้นล้วนแล้วแต่พยายามที่จะแสวงหาทางออกให้กับสังคมนี้ทั้งสิ้น แต่ผมต้องบอกนะครับว่าความสมานฉันท์นั้นจะไม่มีทางเกิดขึ้นอย่างเด็ดขาดครับ ถ้าหากว่ากติกาของบ้านเมืองนี้ไม่ชอบ ความไม่ชอบของกติกาของบ้านเมืองนี้ในความหมายของผมแตกต่างจากเพื่อนสมาชิกที่พูดมา เพื่อนสมาชิกที่พูดมาหลายคนบอกว่ากติกาของบ้านเมืองนี้ไม่ชอบเพราะว่ากติกานั้นมาจากการรัฐประหาร มาจากการปฏิวัติ ผมไม่เกี่ยงหรอกครับว่ากติกานั้นจะมาจากการรัฐประหารหรือมาจากการปฏิวัติ ผมขออย่างเดียวครับ ขอให้ยึดหลักอยู่ในกรอบของประชาธิปไตย กรอบของประชาธิปไตยมีอยู่ว่า ประชาธิปไตยนั้น

เป็นของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน ผมถามว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้โดยประชาชนตรงไหนครับ มีความเกี่ยวเนื่องและเชื่อมโยงกับประชาชนตรงไหนครับ นึกขึ้นมาได้คงจะมีอยู่เพียงจุดเดียวเท่านั้นที่เกี่ยวเนื่องและเชื่อมโยงกับประชาชน นั่นก็คือว่า มีการถามประชามติจากพี่น้องประชาชนว่าจะรับหรือไม่รับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ นี่คือส่วนเกี่ยวเนื่องของรัฐธรรมนูญกับประชาชนเท่านั้นเองครับ ประชาชนไม่มีสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นว่าเขาไม่เห็นด้วยเพราะเหตุอะไร หรือเขาเห็นด้วยในบางมาตราเพราะอะไร ประชาชนไม่มีสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็น ซึ่งผมคิดว่าเป็นเรื่องที่อันตรายมากสำหรับกติกาของบ้านเมืองนี้ ผมบอกกับท่านประธานครับว่า การที่จะดูว่าประเทศไหนหรือรัฐไหนก็แล้วแต่จะปกครองในระบอบประชาธิปไตยมากน้อยแค่ไหน เขาไม่ได้ดูหรอกว่ารัฐบาลของประเทศนั้นหรือของรัฐนั้นมาจากการเลือกตั้งของประชาชนหรือไม่ แต่เขาดูครับว่า ประเทศนั้น ๆ หรือรัฐนั้น ๆ มีกติกาใหญ่ มีกฎหมายที่เป็นกฎหมายแม่บทที่เป็นประชาธิปไตยมากน้อยแค่ไหน ความเป็นประชาธิปไตยของกติกาก็คือว่าจะต้องมีความยึดโยง มีความเชื่อมโยงกับประชาชนให้มากที่สุด มีความยึดโยงและมีความเชื่อมโยงต่อประชาชน และต้องไปถามความคิดเห็นจากประชาชนด้วยว่าประชาชนมีความคิดเห็นอย่างไรต่อกติกากลางของบ้านเมืองเพื่อที่จะให้ทุกคนนั้นปฏิบัติตามกติกานั้นอย่างเท่าเทียม มีผู้คนพูดครับว่า รัฐธรรมนูญดีไม่มีประโยชน์อะไรเลยครับ ----------

ถ้าหากว่าคนใช้รัฐธรรมนูญนั้น ไม่ปฏิบัติตามกรอบของรัฐธรรมนูญ ผมเห็นด้วยครับ แล้วก็มีตัวอย่างให้เห็นชัดเจนตลอดระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมาว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นั้น เป็นฉบับที่ได้รับการรับรองจากพี่น้องประชาชนว่าเป็นฉบับที่สมบูรณ์แบบที่สุดฉบับหนึ่ง แต่แล้วคนใช้ไม่ดีครับไปบิดเบือนเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ไปแทรกแซงองค์กรอิสระ จนองค์กรอิสระเปลี่ยนรูปจนไม่เป็นองค์กรอิสระอีกต่อไป แต่ผมก็ต้องถามกลับว่า แล้วถ้าคนดีแต่รัฐธรรมนูญไม่ดี ถามว่าบ้านเมืองมันจะเดินไปได้ไหมละครับ มันก็เดินไปไม่ได้เหมือนกัน ผู้คนที่อยู่ในประเทศนั้น ๆ จะไปสบตาต่อประชาคมโลกได้อย่างไรครับว่าประเทศของเขาปกครองในระบอบประชาธิปไตยในเมื่อกติกานั้นมันไม่ได้เป็นประชาธิปไตยและมันไม่ได้มาจากประชาชน เขาจะไปบอกกับสังคมโลก จะไปสบตาต่อประชาคมโลก จะไปบอกกับคนทั่วโลกได้อย่างไรว่าอยู่ในประเทศที่เป็นประชาธิปไตย สังคมโลกเขาไม่สนใจหรอกครับว่ารัฐบาลนั้นจะมาจากการเลือกตั้งจากพี่น้องประชาชนหรือไม่ เขาสนใจเพียงแต่ว่ากฎหมายแม่บทของประเทศนั้น ๆ เป็นประชาธิปไตยหรือยัง นี่ต่างหากครับที่คือแก่น นี่ต่างหากครับที่เป็นเงื่อนไขและเป็นเหตุผลว่าทำไมจึงมีการเรียกร้องให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ผู้คนถามอีกครับว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้แก้ไขแล้วประชาชนได้ประโยชน์อะไร เมื่อดูจากรายการ ๖ รายการที่ทางคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้เสนอต่อสภาแห่งนี้ ๖ ประเด็น ผมก็ยอมรับครับว่า ๖ ประเด็นนั้นเป็นประเด็นทางการเมืองทั้งสิ้น เมื่อแก้ไขประเด็น ๖ ประเด็นนี้แล้วไม่ได้หมายความว่าพี่น้องประชาชนนั้นจะมีเงินในกระเป๋าเพิ่มขึ้นไม่ใช่ครับ พี่น้องประชาชนไม่ได้ผลประโยชน์โดยตรงจากการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ แต่เราต้องไม่ปฏิเสธนะครับว่าบริบททางการเมืองในวันนี้มันเกิดขึ้นบนพื้นฐานของความแตกแยกในสังคม เกิดขึ้นมาจากผู้คนส่วนหนึ่งในสังคมนี้ไม่ยอมรับในกติการ่วมกัน จึงทำให้รัฐนี้ปกครองโดยหลักนิติธรรมและหลักนิติรัฐไม่ได้ เมื่อผู้คน กลุ่มคนกลุ่มหนึ่งไม่เคารพในกติกา เพราะไม่เชื่อมั่นในที่มาของกติกา จึงไม่สามารถที่จะปกครองด้วยหลักนิติรัฐได้ เมื่อเป็นเช่นนั้นจะต้องทำอย่างไรล่ะครับ จะต้องแสวงหาทางออกร่วมกัน ทางคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งประกอบไปด้วยทุกภาคส่วน ทุกภาคส่วนของความขัดแย้งมาจากทุกสี มีทุกสี

ในคณะกรรมการนั้น เมื่อคณะกรรมการได้ข้อสรุปออกมาก็หมายความทุกส่วนและทุกสีในสังคมนี้หาทางออกให้กับสังคมร่วมกันว่า ๖ ประเด็นนี้ที่จะเป็นการถอดสลักความขัดแย้งในบ้านเมืองออกทีละสลัก ความขัดแย้งในบ้านเมืองก็จะลดลงและผมก็มั่นใจว่าเมื่อปัญหาทางการเมืองหมดไป ประเทศก็สามารถที่จะเดินก้าวต่อไปข้างหน้าได้

ผมอยากจะย้อนอดีตกับท่านประธานนิดหนึ่ง อยากจะพาท่านประธานนั่งไทม์ แมชชีน (Time Machine) ย้อนกลับไปเมื่อ ๑๘ ปีที่แล้วครับ ขณะผมยังเยาว์วัย ผมอายุแค่ ๑๒ ปีขณะนั้น ประเทศอยู่ในระหว่างของการรัฐประหาร ถูกคณะรัฐประหารที่เรียกว่า รสช. เข้ายึดอำนาจและขณะนั้นมีการร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งแตกต่างจากขณะนี้ขณะนี้เราใช้แล้วขณะนั้นกำลังร่างอยู่ แต่อย่างไรก็ดีครับ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ ที่ท้องสนามหลวงครับ ผู้คนเรือนแสนไปเรียกร้องเพื่อที่จะแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญฉบับ รสช. มีนักการเมืองหลายท่านที่หลังจากวันนั้นก้าวขึ้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีครับ ท่านสมัคร สุนทรเวช ท่านชวลิต ท่านชวน หลีกภัย ท่านอุทัย พิมพ์ใจชน ท่านจำลอง ศรีเมือง ครับ ขึ้นไปเรียกร้องบนเวทีประชาธิปไตยแห่งนั้น เพื่อเรียกร้องเอาประชาธิปไตยกลับคืนมา และเรียกร้องให้มีการแก้ไขในร่างรัฐธรรมนูญฉบับนั้น ข้อเรียกร้องของเขามีอยู่ ๓-๔ เรื่อง ----------

เรื่องแรกคือให้นายกรัฐมนตรีมาจากการเลือกตั้ง

เรื่องที่ ๒ คือให้ประธานรัฐสภานั้นมาจากประธานสภาผู้แทนราษฎร ไม่ใช่มาจากประธานวุฒิสภา วุฒิสภาเมื่อก่อนนี้มาจากการแต่งตั้งทั้งหมด แล้วคนที่จะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีนั้นจะต้องผ่านคนที่เป็นประธานรัฐสภาเพื่อทูลเกล้าฯ ให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงลงพระปรมาภิไธย นี่คือความสำคัญของคนที่ดำรงตำแหน่งประธานรัฐสภาในขณะนั้น

ข้อเรียกร้องของกลุ่มพี่น้องประชาชนที่ชุมนุมกันอยู่ ณ ท้องสนามหลวง รวมทั้งกลุ่มผู้นำทางการเมืองหลายคนได้เรียกร้อง ผมบอกครับ ๒-๓ เรื่องที่เขาเรียกร้อง ถามว่ามีข้อไหนสักข้อหนึ่งไหมครับ ที่เป็นผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นต่อประชาชนโดยตรง มีข้อไหนบ้างไหมครับ ที่แก้ไขแล้วประชาชนมีเงินในกระเป๋าเพิ่มขึ้น ไม่มีเหมือนกันครับ บนการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ๒ ครั้งบนห้วงเวลาที่แตกต่างกัน บนความแตกต่างกันทางบริบททางการเมืองที่เมื่อปี ๒๕๓๔ เรียกร้องที่จะแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญเพราะไม่อยากจะให้รัฐบาลที่มาจากการปฏิวัติรัฐประหารต่อท่ออำนาจและใช้อำนาจต่อไป แต่ขณะนี้บริบททางการเมืองต่างกันครับ เรียกร้องให้แก้ไขรัฐธรรมนูญก็เพื่อที่จะสร้างความสมานฉันท์ให้เกิดขึ้นในบ้านเมืองนี้ บริบทต่างกัน แต่จุดมุ่งหมายก็คือจุดมุ่งหมายเพื่อประชาชนเหมือนกัน ผมถึงบอกกับท่านประธานครับว่ามีผู้คนถามมากมายว่าแก้ไขแล้วมันได้ประโยชน์อะไร ผมจะยกตัวอย่างให้เห็นชัด ๆ เลยว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญแล้วประชาชนได้ประโยชน์อะไร ที่ผ่านมาการชุมนุมของกลุ่มต่าง ๆ ไม่ว่าจะกลุ่มสีไหนก็แล้วแต่ ปิดสนามบินหรือการชุมนุมเมื่อเดือนเมษายนที่เรียกกันว่าสงกรานต์เลือด ผมถามว่าการชุมนุมทั้ง ๒ ครั้งนี้ได้สร้างความแตกแยกให้กับสังคมไม่พอครับ ยังสร้างความเดือดร้อนให้กับพี่น้องประชาชนด้วย ท่านประธานคงจำได้ รัฐบาลจีนประกาศเลยครับ บอกว่าไม่ให้คนจีนเดินทางเข้าสู่ประเทศไทย ประกาศอีกครับว่าถ้ามีเหตุจำเป็นจะไปประเทศไทย คุณห้ามใส่เสื้อสีเหลืองและคุณก็ห้ามใส่เสื้อสีแดง ตัวเลขนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวในประเทศไทยลดลงอย่างน่าตกใจ ตัวเลขนักลงทุนที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยลดลงอย่างน่าตกใจ นี่คือผลพวงที่เกิดขึ้นจากปัญหาทางการเมือง เพราะฉะนั้นวันนี้เราต้องแก้ไขปัญหาทางการเมืองให้สำเร็จเสียก่อน และผมมั่นใจว่าเมื่อแก้ไขปัญหาทางการเมือง

เสร็จสิ้นแล้ว ปัญหาอื่นที่เกิดขึ้นในสังคมก็จะถูกแก้ไขปัญหาตามไปด้วย ผมชอบใจครับ ผมชอบใจในสัจธรรม มีบุคคลบุคคลหนึ่งที่เป็นสัญลักษณ์ของระบอบประชาธิปไตย ท่านหนึ่ง ท่านเคยได้พูดเอาไว้ ท่านพูดว่าประชาธิปไตยกินได้ครับ ท่านพูดว่ารัฐธรรมนูญกินได้ ตัวอย่างที่ยกให้เห็นนี่ล่ะครับเป็นการตอกย้ำคำพูดของท่านอุทัย พิมพ์ใจชน ว่าประชาธิปไตยกินได้และรัฐธรรมนูญกินได้

ผมเองอยากจะฝากประเด็นเกือบจะสุดท้ายนะครับ เป็นประเด็นในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ มีเพื่อนสมาชิกหลายคนได้พูดไปแล้วในเรื่องของการแก้ไขในมาตรา ๑๙๐ ด้วยเวลาที่จำกัด ผมคงไม่พูดซ้ำ แต่ก็สนับสนุนครับว่าให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญในมาตรา ๑๙๐ เพราะว่าวันนี้การปฏิบัติงานของฝ่ายราชการเองหรือฝ่ายรัฐบาลเองปฏิบัติงานได้อย่างยากลำบาก แม้ว่าบางคนจะบอกว่าไปเขียนพระราชบัญญัติเพิ่มเติมเป็นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญสิ แล้วก็กำหนดไปให้ชัดเจนว่ากฎหมายฉบับใดบ้าง กรอบแบบใดบ้างที่จะต้องเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของรัฐสภาแห่งนี้ แต่ผมก็บอกครับว่าไม่มีพระราชบัญญัติฉบับไหนในประเทศนี้ที่มันจะใหญ่ไปกว่ารัฐธรรมนูญ เมื่อรัฐธรรมนูญยังบัญญัติเอาไว้อย่างนี้ ผมเชื่อครับว่าไม่มีข้าราชการคนไหน แม้กระทั่งฝ่ายบริหารคนไหนที่จะกล้าดำเนินการนอกกรอบของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐

เรื่องที่สองครับ เรื่องของเขตเลือกตั้ง เขตใหญ่กับเขตเล็ก เพื่อนสมาชิกพูดถึงข้อดี ข้อเสียมากมายครับ เรื่องของเขตใหญ่ เขตเล็ก ผมต้องย้อนประวัติศาสตร์ก่อนปี ๒๕๔๐ ประเทศไทยใช้การเลือกตั้งแบบเขตใหญ่ครับ ----------

แล้วหลังจากรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ประเทศไทยใช้การเลือกตั้งแบบเขตเล็ก หลังจากนั้นรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ กลับไปใช้แบบเขตใหญ่อีกครับ เงื่อนไขบนเส้นทางระยะเวลาที่ผ่านมานี่เงื่อนไขนี้เงื่อนไขเดียวเท่านั้นละครับ ป้องกันการซื้อเสียงก่อนจะมีการร่างรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ก็บอกว่า ต้องการให้เป็นเขตเล็ก เพราะว่าเขตใหญ่สู้ผู้มีอิทธิพลไม่ไหว สู้ผู้มีเงินทุนหนาไม่ไหว จึงทำให้เป็นเขตเล็กเสีย วันนี้เป็นเขตเล็กก็แก้ให้เป็นเขตใหญ่ด้วยเงื่อนไขเดียวกัน เงื่อนไขที่ว่าต้องการแก้ไขปัญหาการซื้อเสียงเมื่อจุดประสงค์และเงื่อนไขเดียวกันผมคิดว่าเราอย่าไปสนใจเลยครับว่าเขตใหญ่หรือเขตเล็ก ไปดูที่ที่มาของการได้มาซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรดีกว่า ที่มาจากคณะกรรมการการเลือกตั้งดีกว่า ท่านประธานครับเหลืออีก ๗ วินาที ผมบอกกับท่านประธานว่าเวลาของพรรคชาติไทยพัฒนานี้ยังเหลืออีกพอสมควร ผมขอพูดต่อแล้วขออนุญาตตัดเวลาจากพรรคชาติไทยพัฒนาครับ ในประเด็นเขตเล็กหรือเขตใหญ่อยู่ที่ปัญหาของการซื้อเสียงเพราะฉะนั้นต้องไปแก้ที่ต้นทางของปัญหาครับ ไปดูว่าจะหาวิธีการแก้ไขปัญหาการซื้อเสียงได้อย่างไร การแก้ไขท่านดูเถอะครับรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ กกต. ชุดแรก กกต. ของท่านยุวรัตน์ กมลเวชช ผู้คนหวาดกลัว นักการเมืองหวาดกลัวต่อการซื้อเสียงครับเพราะว่ามีการเอาจริงเอาจัง ท่านคงจะเห็นมีการเลือกตั้งซ้ำแล้วซ้ำเล่าบางเขตเลือกตั้งเลือกตั้งกันแล้ว ๕ ครั้ง ๖ ครั้ง ๗ ครั้ง เพื่อที่จะได้มาซึ่งบุคคลที่ปราศจากข้อหาของการซื้อเสียง นี่ต่างหากครับคือประเด็นของเขตเล็กหรือเขตใหญ่ นี่ต่างหากครับคือประเด็นของการแก้ไขปัญหาเรื่องการซื้อเสียงไม่ใช่จะมาเลือกว่าจะเอาเขตเล็กหรือจะเอาเขตใหญ่ การป้องกันปัญหาการซื้อเสียงต้องป้องกันจากต้นเหตุ ต้องป้องกันจากต้นทางครับ ผมเสนอเอาไว้ ๒ ประเด็นในการที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญก็คือมาตรา ๑๙๐ แล้วก็ประเด็นของการได้มาซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การให้คณะกรรมการการเลือกตั้งนั้นปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม ด้วยความสุจริตและด้วยความขาวสะอาด

ท้ายที่สุดผมคงไม่ฝากคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญนะครับ เพราะว่าหน้าที่ของท่านจบแล้ว สิ่งที่ผมกำลังจะฝากต่อไปนี้ผมกำลังจะฝากเพื่อนสมาชิกทุกคนที่นั่งอยู่ในห้องนี้ทุกคนครับ ความสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญจะเกิดขึ้นได้

ท่านไม่ต้องไปเรียกร้องที่ไหนหรอกครับ ท่านเรียกร้องจากเพื่อนสมาชิกในห้องนี้ล่ะครับ เมื่อสักครู่นี้พวกเรากำลังพูดคุยกันถึงเรื่องของความสมานฉันท์ ฝ่ายหนึ่งก็ลุกขึ้นมาบอกว่าที่เขาต้องเกณฑ์ผู้คนออกไปชุมนุมต่อต้านรัฐบาลนี้ก็เพราะว่ามันมีต้นเหตุมาจากกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งได้ทำเป็นเยี่ยงอย่างเอาไว้ก่อน ฝ่ายรัฐบาลก็ลุกขึ้นมาโต้ตอบว่าไม่ใช่ ไม่ใช่กลุ่มคนนั้นเป็นจุดเริ่มต้น จุดเริ่มต้นไปอยู่โน่นครับที่จังหวัดเชียงใหม่ ผมคิดว่าการฟื้นฝอยหาตะเข็บแบบนี้ไม่เป็นการสมานฉันท์ และท่านไม่ต้องไปเรียกร้องความสมานฉันท์ที่ไหนเลยครับ ถ้าความสมานฉันท์ยังไม่เกิดขึ้นในห้องประชุมแห่งนี้ ผมฝากท่านประธานผ่านไปถึงเพื่อนสมาชิกในห้องประชุมแห่งนี้ทุกคนว่าท่านอยากจะเห็นความสมานฉันท์เกิดขึ้นไม่ต้องไปเริ่มที่ไหนหรอกครับ เริ่มต้นที่ตัวท่านก่อน กราบขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปคุณนิยม ช่างพินิจ ๑๐ นาที เชิญครับ

นายนิยม ช่างพินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นิยม ช่างพินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา วันนี้เองผมต้องขอขอบคุณท่านประธานที่บรรจุในการประชุมร่วมกันของรัฐสภาตามมาตรา ๑๗๙ ของรัฐธรรมนูญ ก่อนอื่นต้องขอขอบพระคุณ โดยเฉพาะทางคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่มีความตั้งใจ ----------

ที่ความแตกแยกในสังคมที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้ จากอดีตมาจนถึงปัจจุบัน ที่ทุกฝ่าย ทุกพรรค โดยเฉพาะท่านทางวุฒิสภาก็ดี ที่มาเป็นตัวตั้งตัวตีที่จะแก้ แต่สิ่งที่ผมอยากจะพูดและจะสะท้อนปัญหาของความแตกแยกในสังคมทุกวันนี้รู้สึกร้าวลึกไปถึงรากหญ้า และสิ่งสำคัญยิ่งไปกว่านั้นอีกผมยังไม่มีความมั่นใจว่าทางรัฐบาลเอง โดยเฉพาะท่านนายกรัฐมนตรีที่มาตัดสินใจชัดเจนว่าจะแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญ เพราะว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นถือว่าเป็นกฎหมายสูงสุดในการบริหารประเทศ และสิ่งที่สำคัญนั้นผมเชื่อได้ว่าในเรื่องของการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ไม่สามารถที่จะแยกออกจากกันได้ และผมถามท่านประธานนะครับว่าวันนี้การเมืองมีเสถียรภาพมากน้อยแค่ไหน เพราะวันนี้ถ้าบอกว่าการเมืองมีเสถียรภาพก็ไม่จำเป็นต้องแก้นะครับ แต่ถ้าบอกว่าการเมืองวันนี้เองต้องยอมรับว่าไม่มีเสถียรภาพ ปัญหาที่จะตามมาคือปัญหาเศรษฐกิจ และสิ่งสำคัญที่น่าจะเป็นห่วงแล้วก็หนักใจมากก็คือปัญหาเรื่องของสังคมที่เห็นอยู่ทุกวันนี้นะครับ ที่เกิดความแตกแยก มี ๒ ฝ่าย ๓ ฝ่าย ผมอยากจะกราบเรียนให้ทราบว่าสิ่งสาเหตุสำคัญที่ว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นี้ ต้องการให้การเมืองเข้มแข็งมีเสถียรภาพ และโดยข้อเท็จจริงจากปี ๒๕๔๐ โดยเฉพาะรัฐบาลของพรรคไทยรักไทยที่ดำเนินการบริหารประเทศมา ต้องย้อนอดีตไปว่าเศรษฐกิจเป็นอย่างไร ข้าวปลาพี่น้องประชาชนเป็นอยู่อย่างไร นี่คือบ่งบอกถึงการเมืองมีเสถียรภาพ และหลังจากวันที่ ๑๙ กันยายน ปี ๒๕๔๙ หลังจากมีการรัฐประหาร แล้วเหตุการณ์เป็นอย่างไร ก็มี คมช. ช่วยกันร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ขึ้นมา ปี ๒๕๕๐ แล้วเป็นอย่างไร เพราะวันนี้เองสังคมที่เกิดความแตกแยกนี่ผมอยากจะกราบเรียนให้ทราบเลยว่า สิ่งที่สำคัญเลยคือกระบวนของความยุติธรรมวันนี้เอง ถ้าเราหาความยุติธรรมในสังคมไม่ได้ ผมเชื่อได้ว่าความแตกแยกในสังคมนี้ก็จะเกิดขึ้น เพราะถามว่ารัฐธรรมนูญนี้มีส่วนที่จำเป็นไหม จำเป็น เพราะถือว่าเป็นกฎกติกาที่เหนือสุดในการบริหารประเทศที่เราจะต้องยึดหลักกรอบตรงนี้ แล้วกติกาตรงนี้ผมเชื่อได้ว่าก็เป็นสิ่งสำคัญ ถ้ากติกานี้เอื้อให้กับกรรมการในการตัดสิน โดยเฉพาะองค์กรอิสระอีกหลาย ๆ องค์กร เพราะการตัดสินออกมานี้สังคมเขามองนะครับ เขามองว่าการตัดสินนี้ไม่มีความยุติธรรม อย่างนี้สังคมยิ่งไปกันใหญ่ เพราะฉะนั้นสาเหตุของปัญหานี้ก็มาจากรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ผมจะย้อนหลังไปหลังจากที่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐

ถึงจะมีกฎหมาย มีการยุบพรรค แต่ในกฎหมายก็ไม่ได้เขียนระบุไว้เลยว่าจะต้องมีโทษถึงกรรมการบริหารพรรค แม้กระทั่งตัวหัวหน้าพรรค แต่กฎหมายก็ย้อนหลังเข้าไปให้มีการยุบพรรค แล้วสิ่งที่สำคัญก็ยุบกรรมการบริหารพรรค ตัดสิทธิกรรมการบริหารพรรค แม้กระทั่งหัวหน้าพรรค อันนี้เป็นสิ่งที่ผมพูดได้ว่าเป็นสิ่งที่เลวร้ายมาก ก็ทำให้เกิดความแตกแยกในสังคมมาเรื่อย แล้วต่อมาเขียนเป็นกฎหมายชัดเจนเลยในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มีการยุบพรรค และกรรมการบริหารพรรคถ้ามีส่วนเกี่ยวข้องต้องโดน พรรคพลังประชาชนก็ต้องโดน ไม่ใช่เฉพาะพรรคพลังประชาชน พรรคชาติไทย พรรคมัฌชิมาธิปไตย อย่างนี้ละที่เป็นสาเหตุของปัญหา นี่คือสิ่งที่ผมบอกว่า มาตรา ๒๓๗ เรื่องของการยุบพรรคเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด และผมอยากจะมาเรียนถึงที่เพื่อนสมาชิกได้พูดไป โดยเฉพาะ มาตรา ๑๙๐ ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญมาก ผมในฐานะที่ได้มีโอกาสไปเป็นวิปรัฐบาล ก็ทราบถึงสาเหตุปัญหาของมาตรา ๑๙๐ เพราะว่าการเจรจาตกลงการค้าแต่ละอย่าง โดยเฉพาะรัฐต่อรัฐ หรือ จีทูจี (G To G) จะตกเจรจาขายสินค้ากันแต่ละอย่าง ก็ทำไม่ได้ ทำลำบาก เพราะมีนัยสำคัญของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ผมถามสิว่าท่านประธานครับ ถ้าวันนี้เอง ถ้ากฎหมายมาตรา ๑๙๐ นี้ไม่มี แล้วผู้บริหารมีความจริงใจ ผมเชื่อว่าผู้บริหารทุกท่านมีความจริงใจที่จะแก้ปัญหาให้กับพี่น้องประชาชน ราคาพืชไร่ ราคาข้าวคงไม่ตกต่ำอย่างนี้ เพราะสามารถที่จะนำไปขายตรงได้โดยขายระบบรัฐต่อรัฐ หรือ จีทูจี

มีเพื่อนสมาชิกหลายท่าน วันนี้เองก็พูดถึงเรื่องเขตการเลือกตั้ง ผมก็ต้องพูดสักนิด ก็สะท้อนว่าสาเหตุก่อนรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เป็นแบบรวมเขต แล้วต่อมาเป็นเขตเดียวเบอร์เดียว ----------

ผมถามเถอะครับท่านประธานครับ วันนี้เองเราพยายามที่จะพัฒนาปฏิรูปการเมือง ผมถามสิว่าพัฒนาแบบเดินหน้าหรือถอยหลัง เมื่อก่อนเป็นแบบรวมเขตแล้วมาเป็นเขตเดียวเบอร์เดียว เพื่อที่จะให้พี่น้องประชาชนมีสิทธิเลือกตั้งแบบวันแมน วันโหวต คือมีสิทธิ ๑ คนก็เลือกได้ ๑ เสียง อย่างนี้เป็นต้น แต่ถ้าเราคิดดู ถ้าบางจังหวัดมี ส.ส. คนเดียวก็มีสิทธิเลือกได้แค่คนเดียว แต่บางจังหวัดมี ๕ คน ยกตัวอย่างจังหวัดพิษณุโลก อีก ๑ เขตมี ๓ คน อีก ๑ เขตมี ๒ คน อย่างนี้เป็นต้น พี่น้องประชาชนก็มีสิทธิที่จะเลือกได้ ๓ คน และอีกส่วนหนึ่งก็มีเลือกได้ ๒ คนอย่างนี้เป็นต้น นี่ผมอยากจะฝากไว้นะครับ เพราะว่าตรงนี้ถ้าเราจะพัฒนาปฏิรูปการเมืองให้เดินหน้า ผมคิดว่าถูกแล้วแบบวันแมน วันโหวต หรือเขตเดียวเบอร์เดียว และสิ่งที่สำคัญที่สุดครับที่ผมอยากจะสะท้อนปัญหาและความแตกแยกในสังคม วันนี้เองโดยเฉพาะมาตรา ๙๓ จะเป็นเรื่องของเขตเลือกตั้งยังไม่พอนะครับ ท่านประธาน วันนี้ลงไปพื้นที่ลองถามพี่น้องประชาชนสิครับ รู้ไหมครับ ในระบบของสัดส่วนบัญชีรายชื่อ กลุ่มจังหวัดมี ๘ จังหวัด มีกลุ่มอะไรบ้าง อยู่จังหวัดอะไรบ้าง พี่น้องประชาชนไม่รู้ แต่ในฐานะที่เราเป็นตัวแทนคนทั้งประเทศท่านประธาน เราก็ควรจะเป็นแบบรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ คือไม่ใช่ว่าแบ่งเป็นกลุ่มจังหวัด เพราะทำให้พี่น้องสับสน อย่างนี้เป็นสิ่งที่สำคัญมาก ก็คงจะฝากไว้และคงจะไม่รบกวนเวลามาก และสิ่งที่สำคัญผมบอกเลยว่ารัฐธรรมนูญนี้สมควรแก้และผมพร้อมที่จะให้การสนับสนุน เพราะสิ่งที่สำคัญที่สุดในการแก้รัฐธรรมนูญก็คือแก้กฎ กติกา และถ้ายิ่งไปกว่านั้นอีกในการแก้กฎกติกาตรงนี้ สิ่งที่สำคัญก็คือว่าผู้ที่ปฏิบัติ ผู้ที่รักษากฎกติกาตรงนี้และก็ผู้ที่จะมาเป็นกรรมการในการตัดสิน ถ้าตัดสินอยู่บนบรรทัดฐานของความเป็นธรรม ความชอบธรรมตรงนี้จะทำให้เกิดความสมานฉันท์และสังคมก็จะไม่เกิดความแตกแยก ผมจะยกตัวอย่างง่าย ๆ ท่านประธานเคยดูมวยสากลสมัครเล่นไหมครับ จะมีกรรมการอยู่ ๓ คน ๓ คนนี้ต้องกดพร้อมกันคะแนนถึงจะขึ้น แต่บางทีกดคนเดียว กด ๒ คน อีกคนไม่ยอมกด คะแนนมันก็ไม่ขึ้น นี่ก็คือกระบวนการตัดสิน แต่ผมถามท่านประธานครับ คนดูคือพี่น้องประชาชนเขามองอยู่ เขามองอยู่ว่ากรรมการทำไมฝ่ายแดงชกคะแนนทำไมไม่ขึ้น อย่างนี้ก็เพราะกรรมการมันต้องกด ๓ คนพร้อมกัน ตรงนี้บ่งบอกถึงรัฐธรรมนูญฉบับนี้บ่งบอก

ให้กรรมการในกระบวนการตัดสินมีช่องทางที่จะให้ความชอบธรรมและให้ความไม่เป็นธรรมต่อผู้ที่ปฏิบัติได้ ก็คงฝากไว้ท่านประธานครับ ขอบพระคุณมากครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปท่านวรินทร์ เทียมจรัส ครับ ๘ นาทีครับ

นายวรินทร์ เทียมจรัส สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ขอบคุณครับท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวรินทร์ เทียมจรัส สมาชิกวุฒิสภา ประเภทสรรหาภาคเอกชน รองประธานคนที่ ๔ ของคณะกรรมาธิการสามัญศึกษาบังคับใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และในฐานะสมาชิกรัฐสภา การอภิปรายวันนี้คงต้องอยู่ที่น้ำหนัก อยู่ที่รายงานของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญของรัฐสภา คงจะเอาเรื่องอื่นมาพูดไม่ได้ เพราะเป็นเรื่องที่ไม่งดงาม

คำถามข้อแรกที่ผมตั้งก็คือว่า คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญมีคำตอบหรือมีวิธีการสมานฉันท์อย่างไร ประชาชนทุกภาคส่วนจะมีส่วนร่วมในการสร้างความสมานฉันท์ได้อย่างไร ภาครัฐมีมาตรการในการสร้างความสมานฉันท์ได้อย่างไร ที่สำคัญที่สุดภาคการเมือง ภาคพรรคการเมืองเอง นักการเมืองเองมีมาตรการอย่างไรที่จะนำพาไปสู่การสมานฉันท์ หรือคิดว่าการเสนอเพียงแก้รัฐธรรมนูญแล้วจะสร้างความสมานฉันท์ได้ ยังไม่เห็นเลยนะครับ ตั้งแต่ตั้งคณะกรรมการมาและมาตรการทั้งหมดยังไม่เห็นเลยว่ามีการทำความสมานฉันท์ให้เกิดขึ้นมา

คำถามข้อที่สองนะครับ คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญมีคำตอบหรือมีวิธีการพัฒนาการเมืองอย่างไร หรือตั้งกฎเกณฑ์ว่าประชาชนทุกภาคส่วนจะได้ประโยชน์จากการพัฒนาการเมืองอย่างไร และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเมืองของพลเมือง ----------

ผมยังไม่เห็นนะครับว่านักการเมืองและพรรคการเมืองทำสิ่งนี้มาแล้วอย่างไรบ้าง แต่ที่เห็นแน่ ๆ นะครับ เมื่อเร็ว ๆ นี้ทั้ง ๒ สภาได้ผ่านกฎหมายเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นไป ๔ ฉบับ ผ่านไปโดยปลดวาระที่ห้ามการดำรงตำแหน่งเกิน ๒ วาระออกไป ซึ่งรัฐบาลและภาคพลเมืองเองก็ไม่ได้สนใจให้มีการกระทำประชาพิจารณ์ หรือการลงประชามติให้อำนาจผูกขาดอยู่ในตำแหน่งโดยชั่วฟ้าดินสลาย ซึ่งอำนาจที่ว่านี้ไม่ได้เป็นเรื่องการบริหารสาธารณะหรือการแก้ปัญหาในท้องถิ่น เป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๒๘๑ และจะเป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๑ คือการแบ่งแยกราชอาณาจักร ซึ่งผมได้เห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ต้องมีการพัฒนาทางการเมือง โดยการตรวจสอบการออกกฎหมายจึงได้ส่งเรื่องนี้ไปให้ผู้ตรวจการแผ่นดินเพื่อส่งเรื่องต่อไปยังศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อทำการชี้ขาดว่ากฎหมายทั้ง ๔ ฉบับที่ผ่านไปแล้วนั้น โดยไม่ให้น้ำหนักของประชาชนผิดกฎหมายหรือไม่ ผมได้ความจริงจากอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นตอนที่มาชี้แจงเรื่องงบประมาณว่า กฎหมายฉบับนี้ไม่มีการประชาพิจารณ์ ไม่มีการลงประชามติ เพียงแต่สอบถามตัวแทนขององค์กรทั้ง ๔ องค์กรว่ามีมติให้ถอด ๒ วาระนี้ออก และสภาทั้ง ๒ สภาก็ถอดวาระออกและผ่านเป็นกฎหมาย

คำถามข้อที่สามคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ เสนอประเด็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญ กระผมมีข้อสงสัยและมีคำถามในใจมากมายนะครับ วุฒิสภาได้ตั้งคณะกรรมการศึกษาขึ้นมาใช้เวลาประมาณปีเศษ มีสมาชิกวุฒิสภาเป็นกรรมการอยู่ ๔๐ กว่าคน มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิและผู้รู้เรื่องรัฐธรรมนูญมาชี้แจง เรายังหาข้อยุติ หาข้อสรุปมิได้ จึงเห็นว่าไม่เป็นการสมควรและเป็นการไม่เหมาะสมที่จะมีการแก้รัฐธรรมนูญขณะนี้ ข้อเสนอการแก้รัฐธรรมนูญของสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้สามารถทำได้หรือไม่ ผมเห็นว่าคำตอบอยู่ที่มาตรา ๑๒๒ ที่ข้อความว่า จะทำหน้าที่โดยซื่อสัตย์สุจริตไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนหรือประโยชน์ส่วนตัว และคำตอบอยู่ที่มาตรา ๑๒๓ ที่ว่าจะรักษาไว้และปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ การเสนอแก้รัฐธรรมนูญก็คือการล้มล้างรัฐธรรมนูญไม่ให้มีการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ การเสนอเพิ่มวาระการอยู่ในอำนาจก็คือประโยชน์ทับซ้อน การแก้ไขรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๙๑ (๒) ทำได้หรือไม่ กระผมเห็นว่า

มาตรา ๒๙๑ (๒) นั้นทำได้ภายใต้ข้อจำกัดแห่งมาตรา ๑๒๒ และมาตรา ๑๒๓ ไม่ใช่สมาชิกแห่งสภานี้จะนึกจะทำอะไรก็ได้ และที่สำคัญที่สุดก็คือว่าการเสนอร่างกฎหมายที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นสภาแห่งนี้ไม่ควรจะต้องทำได้ เนื่องจากว่ามีผลประโยชน์ทับซ้อน ข้อเสนอทั้ง ๖ ประการที่มีการเสนอเข้ามานั้น

ข้อที่ ๑ ว่าจะมีการแก้รัฐธรรมนูญนั้น ผมเห็นว่าเป็นเรื่องที่สภาคิดเอาเอง สภาไม่เคยถามประชาชนเลยว่าจะแก้หรือไม่แก้ ไม่มีการลงประชามติ ไม่มีการประชาพิจารณ์ ทั้ง ๆ ที่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ก่อนจะบังคับใช้ก็มีการลงประชามติ

ข้อ ๒ ข้อเสนอการแก้ไขเป็นประโยชน์ทับซ้อน และเป็นประโยชน์โดยตรงของนักการเมือง และพรรคการเมืองโดยตรง และเป็นเรื่องที่มิใช่ประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทยที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๒๒ และมิใช่เพื่อประโยชน์ของประเทศและประชาชนตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๒๓

ข้อที่ ๓ ในมาตรา ๑๙๐ นั้น จากการศึกษาเราพบว่าไม่มีความจำเป็นต้องแก้รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ เพราะในมาตรา ๑๙๐ นั้นมีทางออกแล้ว คือการเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญมาตรานี้ ซึ่งกฎหมายปัจจุบันถึงวันนี้ก็ล่วงเลยมาปีกว่าแล้วยังไม่ได้ออก ส่วนมาตรา ๒๓๗ นั้นเป็นหลักสำคัญทางนิติศาสตร์ และหลักสำคัญทางอาชญาวิทยา เพื่อเป็นการพัฒนาการเมืองบนพื้นฐานปรัชญาความเชื่อที่ว่าการเมืองที่สุจริตและเที่ยงธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้ การกระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๓ ถือเป็นการประกอบอาชญากรรมทางการเมือง ----------

มิใช่การประกอบอาชญากรรมธรรมดา จึงไม่อาจนำเรื่องเจตนาในกฎหมายอาญาทั่วไปมาบังคับได้ เนื่องจากว่าการประกอบอาชญากรรมทางการเมืองนั้น ได้สร้างความเสียหายรุนแรงให้เกิดขึ้นกับประเทศและประชาชนโดยรวมมากกว่าผู้ร้ายที่ทำการปล้นทรัพย์หรือข่มขืนกระทำชำเรา รวมถึงการโทรมหญิงด้วยซึ่งเป็นโทษธรรมดา เนื่องจากการได้รับการเลือกตั้งโดยไม่สุจริตและเที่ยงธรรมตามกฎหมายเลือกตั้ง ถือว่าเป็นการได้อำนาจอธิปไตยของรัฐในการบริหาร ในนิติบัญญัติและตุลาการโดยไม่ชอบ จึงจำเป็นที่ให้ผู้กระทำความผิด ผู้สนับสนุน ผู้รู้เห็นเป็นใจ หรือผู้ปล่อยปละละเลยต้องรับโทษด้วยกันทั้งหมด หลักการอันนี้มีมาแต่โบราณแม้ในกฎหมายลักษณะโจรเองก็กำหนดให้เอาผิดกับองคโจร ผู้สมโจร ครูโจร ญาติของโจร รวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ปล่อยปละละเลยด้วย ซึ่งปรากฏอยู่ในกฎหมายโจรห้าเส้นด้วย ซึ่งหลักการนี้ไม่ใช่เป็นหลักการใหม่ ปัจจุบันก็มีกฎหมายเด็ดขาดอีกหลาย ๆ ฉบับ ที่กำหนดให้ผู้ที่ร่วมหรืออยู่ในกระบวนการกระทำความผิดต้องรับโทษร่วมด้วย ในทางการเมืองนั้นเราถือว่าผู้ที่อยู่ในกระบวนการกระทำความผิดกฎหมายเลือกตั้งนั้น ถือเป็นผู้ร่วมประกอบอาชญากรรมทางการเมือง และผมเห็นว่าจะเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะเพิ่มโทษสำหรับตัวการผู้กระทำความผิดถึงจำคุกตลอดชีวิตหรือประหารชีวิตเพื่อไม่ให้เหลือเชื้อความต่อไป ถ้าจะให้การสมานฉันท์เป็นประโยชน์และมีคุณธรรมผมคิดว่าเราต้องคง มาตรา ๒๓๗ ไว้ ขออนุญาตนิดหนึ่งนะครับ ช่างทองที่จะทำทองเขาจะต้องไล่ขี้ทองออกไปก่อน แล้วก็ถึงขึ้นรูปทองเป็นทองรูปพรรณเนื้อเก้า การเมืองก็เช่นกันจำเป็นต้องมีกระบวนการเข้าสู่อำนาจรัฐต้องทำให้มีความสุจริตและเที่ยงธรรม พรรคการเมืองที่รู้เห็นเป็นใจก็ควรจะต้องรับโทษไปด้วย ผมคิดว่าหลายคนตั้งข้อสังเกต ข้อรังเกียจว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่ควรจะเป็นรัฐธรรมนูญแต่ทุกคนก็มาสู่สภานี้ด้วยรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปคุณสกลธี ภัททิยกุล ๑๐ นาที เชิญครับ

นายสกลธี ภัททิยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสกลธี ภัททิยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ท่านประธานคงทราบดี

ครับที่ผ่านมา ๒-๓ ปี มีความขัดแย้งและแตกแยกในความคิดของคนในประเทศไทยอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน และปัญหาดังกล่าวได้ขยายลุกลามไปจนทั่วทุกภาคของประเทศไทย มีการแบ่งฝักแบ่งฝ่ายกันอย่างชัดเจนและไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน จึงนำไปสู่การชุมนุมต่อต้านขับไล่ประท้วงรัฐบาลหลายชุดจากหลายกลุ่มบุคคลจนเกิดวิกฤติความรุนแรงต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รวมทั้งกระทบต่อภาพลักษณ์และเศรษฐกิจของประเทศโดยรวมเป็นอย่างมาก ท่านประธานครับที่ผ่านมาได้มีบุคคลและกลุ่มบุคคลหลายกลุ่ม ล้วนแล้วแต่โยนความผิดของวิกฤติความรุนแรงที่ผ่านมานั้นว่ามีต้นเหตุมาจากรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ทั้งนี้โดยอ้างว่าเป็นผลพวงมาจากบทบัญญัติและการบังคับใช้ของรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าว จนนำไปสู่ข้อสรุปของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ท่านดิเรก ถึงฝั่งเป็นประธานนะครับ ขออนุญาตที่เอ่ยนามท่าน โดยคณะกรรมการประกอบไปด้วย ส.ส. ทั้งฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล และ ส.ว. รวมถึงผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอให้แก้ไขรัฐธรรมนูญอย่างเร่งด่วน ๖ ประเด็น ซึ่งผมจะได้กล่าวต่อไป โดยเหตุผลในการเสนอแก้ไขของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญชุดนี้ได้ให้เหตุผลว่า เพื่อเป็นการแก้ไขและลดความขัดแย้งเฉพาะหน้าในสังคมอันจะนำไปสู่การสมานฉันท์และแก้วิกฤติในชาติได้อย่างรวดเร็วนะครับ ในส่วนตัวของผมต้องขออนุญาตว่าผมไม่เห็นด้วยเลยอย่างยิ่งกับข้อสรุปของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญชุดนี้ ที่สรุปว่าให้มีการเร่งแก้ไขรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เพราะตัวผมเองไม่คิดว่าลำพังเพียงแค่การแก้ไขรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ จะทำให้บ้านเมืองของเรากลับเข้าสู่ภาวะปกติ ประชาชนในชาติกลับมาสู่ความสมานฉันท์กันช่างง่ายดายอย่างนั้นเลย เพราะความคิดของผมคิดว่า รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ค่อนข้างมีความสมบูรณ์อยู่ในตัวเองอยู่แล้ว เพียงแต่ว่าปัญหาเกิดขึ้นจากตัวของบุคคลมากกว่าที่ไม่ยอมรับผลของกฎหมาย ----------

โดยในประเด็นของการยอมรับการมีส่วนร่วมของประชาชนนะครับ ผมคิดว่าคณะกรรมการชุดนี้ก็ยังทำได้ไม่ดีนักนะครับ ทุกท่านคงทราบว่าคณะกรรมการชุดนี้ก็ประกอบไปด้วยทางฝ่ายการเมืองแล้วก็บุคคลที่มีความสัมพันธ์ทางการเมืองทั้งสิ้น แต่ว่าไม่มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนโดยตรงเลย ต้องอย่าลืมว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ตอนบังคับใช้ได้มีการออกเสียงประชามติของประชาชนชาวไทยเกือบ ๑๕ ล้านเสียง ที่เห็นชอบให้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ใช้ เพราะฉะนั้นทางคณะกรรมการควรจะต้องให้เกียรติเสียงทั้งเกือบ ๑๕ ล้านเสียงด้วยให้มีความส่วนร่วม ซึ่งจะเป็นทางใดก็ตามนะครับ เพราะเนื่องจากว่ารัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของชาติ เพราะฉะนั้นในการแก้ไขหรือว่าการคิดที่จะปรับปรุงพัฒนาควรจะต้องฟังความคิดเห็นจากประชาชนทุกภาคส่วนอย่างวงกว้างให้มาถกเถียงสาธารณะกัน ไม่ใช่เป็นการกระทำกันเองของนักการเมืองครับ ส่วนประเด็นที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่จะแก้ไขมี ๖ ประเด็น ซึ่งหลายท่านก็คงได้กล่าวไปแล้ว และในวันพรุ่งนี้ก็มีท่านสมาชิกทั้ง ส.ส. ส.ว. ก็คงจะได้กล่าวเพิ่มเติม ผมคงไม่ลงรายละเอียดนะครับ แต่ว่าจะพูดคร่าว ๆ ว่าจะมีประเด็นใดบ้าง

ประเด็นแรก ก็คือมีประเด็นเรื่องการยุบพรรคการเมืองและการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของหัวหน้าพรรคและกรรมการบริหารพรรคนะครับ

ประเด็นที่สอง ก็คือที่มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ประเด็นที่สาม คือที่มาของสมาชิกวุฒิสภา

ประเด็นที่สี่ คือประเด็นการทำหนังสือสัญญาที่ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐบาล

ประเด็นที่ห้า การดำรงตำแหน่งทางการเมืองของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ประเด็นที่หก สุดท้ายคือประเด็นการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชน

ท่านประธานจะเห็นได้เลยนะครับว่า เกือบทุกประเด็นทั้งหมดที่ทางคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญเสนอให้แก้ไขเป็นการแก้ไขเพื่อประโยชน์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาเท่านั้น

ทางประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศแทบจะไม่ได้รับผลประโยชน์จากการแก้ไขทั้ง ๖ ประเด็นดังกล่าวได้เลย นี่จะให้ประชาชนเขาไม่ระแวงสงสัยได้อย่างไรครับว่าเป็นการกระทำการแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อประโยชน์ของคนกลุ่มเล็ก ๆ เฉพาะทางฝ่ายการเมืองเท่านั้นเอง ผมขออนุญาตยกตัวอย่างผลสำรวจสัก ๒-๓ สำนัก เกี่ยวกับเรื่องความคิดเห็นของประชาชนกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นี้นะครับ

อันแรกเป็นการสำรวจตัวอย่างของสำนักวิจัยเอแบคโพล (ABAC Poll) มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เป็นการสำรวจประชาชนพี่น้องคนไทยใน ๑๗ จังหวัดทุกภาคทั่วประเทศนะครับ เมื่อเดือนพฤษภาคมปีนี้เองครับ ปรากฏว่าประชาชนส่วนใหญ่ถึงร้อยละ ๗๓.๓ เปอร์เซ็นต์เห็นว่ากลุ่มนักการเมืองหรือกลุ่มที่เสียอำนาจ เป็นกลุ่มคนที่จะได้รับประโยชน์จากการแก้ไขรัฐธรรมนูญในปัจจุบัน มีเพียงร้อยละ ๒๔.๒ เท่านั้นครับท่านประธานที่เห็นว่าประชาชนจะได้ประโยชน์จากการแก้ไขรัฐธรรมนูญ และเมื่อถามถึงความกังวลต่อผลที่จะตามมาหลังจากแก้ไขแล้ว ร้อยละ ๕๗.๗ ยังกังวลว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อเอื้อกับประโยชน์กับคนบางกลุ่มยังทำให้บ้านเมืองยังเกิดความวุ่นวายจะเป็นต้นเหตุให้ประชาชนต้องออกมาทะเลาะเบาะแว้งกันตามท้องถนนอีก

ส่วนประเด็นสำคัญที่ทางเอแบคโพลได้ทำเขาได้สอบถามถึงผู้ตอบแบบสอบถามว่า ถ้าท่านเป็นคนหนึ่งซึ่งมีอำนาจในการแก้ไขรัฐธรรมนูญท่านจะแก้ไขหรือไม่ แค่ ๑๙.๓ เปอร์เซ็นต์ ท่านประธานครับ ที่ตอบว่าจะทำการแก้ไขในทันที มีถึงร้อยละ ๔๔.๔ บอกว่าจะแก้แต่ยังไม่ใช่ตอนนี้ เพราะไม่ใช่ปัญหาสำคัญ แล้วก็ร้อยละ ๓๖.๓ จะไม่แก้อะไรเลยเพราะคิดว่ามันดีอยู่แล้ว นี่คือตัวอย่างของเอแบคโพลนะครับ ลองมาดูอีกสักการสำรวจนะครับ เป็นการสำรวจความคิดเห็นจากของศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพนะครับ หรือกรุงเทพโพลเป็นการสุ่มตัวอย่างจากบุคคลในกรุงเทพมหานครทุกสาขาอาชีพเมื่อเดือนกรกฎาคมที่ผ่านมานี่เองนะครับ เกี่ยวกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญ พบว่าร้อยละ ๕๓.๓ ไม่ต้องการให้เร่งรีบดำเนินการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ อยากให้ทำด้วยความรอบคอบนะครับ มีเพียงร้อยละ ๔๑.๗ เท่านั้นที่อยากจะให้แก้ไขภายในสมัยประชุมสภานี้นะครับ นอกจากนั้นร้อยละ ๕๐ ยังเห็นว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันไม่สามารถยุติความขัดแย้งในสังคมได้เลย

ระหว่างประชาชนในชาติ มีเพียงร้อยละ ๒๖.๕ เท่านั้นที่เห็นว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นี้จะนำประเทศกลับมาสู่ความสมานฉันท์ โดยท้ายของผลสำรวจของกรุงเทพโพลยังได้กล่าวหมายเหตุประกอบด้วยว่า ต้นเหตุของความขัดแย้งของคนในชาติประชาชนเขาคิดว่าเกิดจากตัวบุคคลไม่ได้เกิดจากตัวบทกฎหมายแต่อย่างใด อีกทั้งความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในสังคมในปัจจุบันนี้ได้ไปไกลเกินกว่าที่การแก้ไขรัฐธรรมนูญจะช่วยได้ ท่านประธานครับ จากผลสำรวจดังกล่าวครับท่านประธาน ย่อมชี้ให้เห็นถึงความรู้สึกนึกคิดของประชาชนกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ได้ไม่มากก็น้อย ----------

ซึ่งกระผมส่วนตัวก็ไม่เห็นว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ประชาชนจะได้ประโยชน์อะไร เพราะว่าเรามีปัญหาทางเศรษฐกิจ สังคม อีกมากมายที่ต้องการการแก้ไข อัตราคนว่างงานถึงแม้จะลดลงจากปี ๒๕๕๑ ภายหลังที่ท่านอภิสิทธิ์มาเป็นนายกรัฐมนตรีแล้ว แต่ว่าคนว่างงานก็ยังมีอีกหลายแสนคนนะครับ ต่างชาติก็ยังคงไม่เชื่อมั่นกับประเทศไทย การลงทุนจากต่างชาติก็ยังน้อยอยู่ ท่านกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ยังต้องทำงานหนักต่อไปนะครับ อีกทั้งยังไม่มีใครรับรองได้ว่าเมื่อเราแก้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ แล้วประชาชนในชาติที่เผชิญความแตกแยกอยู่จะกลับมาสมานฉันท์กันเหมือนเดิม แต่ในทางกลับกันครับ กลับจะยิ่งแตกแยกกันมากขึ้นถ้าประชาชนเขาเชื่อว่าเราจะแก้รัฐธรรมนูญเพื่อตัวของพวกเราเอง พวก ส.ส. ส.ว. จะทำให้ประชาชนไม่พอใจ และอาจจะนำไปสู่การต่อต้านอย่างรุนแรงนะครับ อย่างไรก็ตามที่ผมได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ไม่ใช่ว่าผมจะไม่เห็นด้วยเลยกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เพราะเราก็ต้องยอมรับว่าบทบัญญัติกฎหมายปี ๒๕๕๐ ถึงแม้ว่าจะเป็นบทบัญญัติที่ดี แต่ว่าในบางมาตราก็ยังมีปัญหาในการบังคับใช้อยู่ ซึ่งไม่มีกฎหมายฉบับใดครับที่จะมีความสมบูรณ์แบบไปเสียทั้งหมด เพียงแต่สถานการณ์ในปัจจุบัน ณ ขณะนี้ กระผมคิดว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญยังไม่ใช่เรื่องเร่งด่วน แล้วก็ไม่ใช่การแก้วิกฤติความแตกแยกของคนในชาติ หากแต่มีปัญหาอีกมากมายที่รอการแก้ไขอยู่ เช่น ปัญหาเศรษฐกิจที่ผมได้กล่าวไปก่อนหน้านี้แล้ว ที่สำคัญที่สุดครับ อายุของรัฐบาลเพิ่งจะผ่านไปไม่ถึงครึ่งเทอมครับ ยังมีเวลาอีกตั้ง ๒ ปีกว่านะครับ เราจะรอให้รัฐบาลแก้ปัญหาเศรษฐกิจให้ลุล่วงไปก่อนแล้วก็รอไปช่วงสุดท้ายปลายปีของรัฐบาลค่อยแก้ก็ยังไม่สายนะครับ

ในขณะนี้ส่วนตัวผมเองก็ขอสรุปว่าตัวผมยังไม่เห็นว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ปี ๒๒๕๐ จะเป็นทางออกของประเทศไทย แล้วคิดว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ไม่เป็นอุปสรรคต่อการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทย แล้วก็ไม่ใช่เป็นตัวต้นเหตุวิกฤติความขัดแย้งของประชาชนในสังคมไทย ขอบคุณครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือเราก็ได้อภิปรายมาพอสมควร แต่ว่าผู้ที่จะตอบประเด็นปัญหา คือท่านประเสริฐ ชิตพงศ์ จะขอชี้แจง แต่ก่อนจะชี้แจง ผมจะเรียนให้ที่ประชุมทราบว่าเราได้ผ่านการอภิปรายไปแล้ว ๔ ชุด ต่อไปเป็นชุดที่ ๕

มีรายชื่อดังต่อไปนี้ เตรียมตัวด้วยครับ คุณสถาพร มณีรัตน์ ท่านยุทธนา ยุพฤทธิ์ ท่านชุมพล จุลใส ท่านปานหทัย เสรีรักษ์ ท่านสมชาย แสวงการ ท่านอรรถวิชช์ สุวรรณภักดี ท่านเรวัต สิรินุกุล ท่านสาย กังกเวคิน ท่านศุภชัย ศรีหล้า เชิญท่านประเสริฐสัก ๑๐ นาที ก็ได้ครับ

รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพ กระผม ประเสริฐ ชิตพงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดสงขลา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา แล้วก็ในฐานะที่เป็นกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมือง และศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ แล้วก็ได้รับมอบหมายให้เป็นอนุกรรมการเพื่อพิจารณาศึกษาแนวทางการปฏิรูปการเมือง ขออนุญาตท่านประธานที่จะขอแสดงความเห็นต่อการอภิปรายต่าง ๆ ที่ผ่านมาจนถึงเวลานี้ก็ขออนุญาตเรียนว่าในคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ เราได้มีความเห็นสอดคล้องกันอยู่ว่าความขัดแย้งของสังคมส่วนใหญ่ในขณะนี้ที่เป็นอยู่นั้น ก็คือมาจากการเมืองที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ แล้วรัฐธรรมนูญที่ใช้อยู่เป็นประเด็นหลักของความขัดแย้งที่มีอยู่ในขณะนี้ อันนี้ประมวลจากสถานการณ์แล้วก็สภาพการณ์ต่าง ๆ ทีนี้การเมืองที่จะต้องเป็นอยู่เราก็มองว่าอาจจะต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงจนถึงขั้นที่เรียกว่าปฏิรูปการเมือง ทำให้เรามีคณะอนุกรรมการชุดเพื่อพิจารณาศึกษาแนวทางการปฏิรูปการเมืองขึ้นมาด้วยในคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้ ซึ่งในส่วนของการปฏิรูปการเมืองนั้นเราก็ได้มีการนำเสนอไว้แล้วในรายงานว่าอย่างน้อยที่สุดน่าจะปฏิรูปการเมืองในแนวทางใดบ้าง ----------

ซึ่งอันนั้นไม่ใช่เรื่องทั้งหมดที่พูดถึง ที่ควรจะพูดถึงในเรื่องของการปฏิรูปการเมือง พูดไว้เพียงบางส่วนเท่านั้นนะครับ แล้วก็สิ่งที่ได้นำเสนอไว้ก็คิดว่าเป็นเรื่องสำคัญที่จะไปสอดคล้องกับเรื่องของการที่ว่าแล้วเราจะปฏิรูปอะไร เรื่องสำคัญที่ต้องปฏิรูปก็คือเรื่องของโครงสร้างทางการเมืองอย่างที่ปรากฏในรายงาน วัฒนธรรมทางการเมืองที่เป็นอยู่ บทบาทของภาคส่วนต่าง ๆ ทางการเมือง แล้วก็หลักนิติธรรมต่าง ๆ ที่นำเข้าไปสู่การเป็นนิติรัฐ ซึ่งตรงนี้เองเป็นหัวใจสำคัญที่เราคิดว่าเราต้องมาดูแลกันในเรื่องของการปฏิรูปการเมือง เพื่อที่จะให้สอดคล้องกับการที่ว่าเราจะลดความขัดแย้งลงหรือไม่ ประการใด เพราะอย่างที่ผมได้เรียนแล้วว่าความขัดแย้งนั้นเราวิเคราะห์กันแล้ว ก็คือมาจากเรื่องของการเมืองที่เป็นอยู่ และรัฐธรรมนูญที่ใช้อยู่ ทีนี้สิ่งที่เป็นปัญหาทางการเมือง และจนถึงการที่จะต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในเรื่องทางการเมือง จนถึงขั้นที่จะต้องปฏิรูป ผมคิดว่าหลายเรื่องที่ท่านทั้งหลายได้กรุณาให้ความเห็นไปแล้ว และในประเด็นที่ทางกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้ให้ข้อสังเกตไปแล้วนั้น บางเรื่องรัฐบาลก็สามารถทำได้เลย โดยไม่จำเป็นที่จะต้องไปถึงขั้นแก้ไขรัฐธรรมนูญ แล้วที่ฟังจากวันนี้หลายท่านก็ได้ยกประเด็นสำคัญ ๆ ขึ้นมา ซึ่งก็ไม่ใช่เป็นเรื่องที่จะต้องไปแก้รัฐธรรมนูญ มันเป็นเรื่องที่สามารถจะดำเนินการไปได้เลย ซึ่งก็ตรงกับที่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้ให้ความเห็นไว้แล้วด้วย เพราะฉะนั้นก็เลยมีความคาดหวังว่าบางประเด็น บางประการ เราคงจะต้องมาช่วยกันผลักดันให้เกิดการดำเนินการได้เลยโดยไม่ต้องรอที่จะต้องไปแก้รัฐธรรมนูญ เพราะว่ามันไม่ใช่เป็นเรื่องที่จำเป็นต้องไปแก้รัฐธรรมนูญ เพียงแต่ต้องการผลักดันอย่างจริงจัง ทั้งในเรื่องโครงสร้าง ทั้งในเรื่องวัฒนธรรมทางการเมือง ทั้งในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของภาคส่วนต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้นนะครับ อย่างไรก็ตามนะครับ ผมก็อยากเรียนว่าฟังวันนี้แล้วก็รู้สึกว่ายังมีการพูดถึงการปฏิรูปทางการเมืองอยู่น้อย ส่วนใหญ่มุ่งไปที่จะต้องแก้รัฐธรรมนูญกันอย่างเดียว ซึ่งผมคิดว่าการแก้รัฐธรรมนูญอาจจะไม่ใช่ทางออกของการแก้ปัญหาทั้งหมดที่มีความขัดแย้งกันอยู่ การปฏิรูปการเมือง ทั้งการปฏิรูปนักการเมือง การปฏิรูปพรรคการเมืองและการปฏิรูปวัฒนธรรมทางการเมืองอะไรต่อมิอะไรต่าง ๆ คงจะต้องให้

ความสำคัญ แล้วก็เดินหน้าไป อาจจะล่วงหน้าด้วยซ้ำไป ล่วงหน้าการแก้รัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นผมก็อยากจะขอตั้งข้อสังเกตว่าหากท่านทั้งหลายได้ช่วยกันให้ความสำคัญกับการปฏิรูปการเมือง ซึ่งน้ำหนักจะไปอยู่ที่พรรคการเมือง นักการเมือง และวัฒนธรรมทางการเมืองก็น่าจะช่วยให้ความขัดแย้งต่าง ๆ ลดลงมาได้พอสมควร และส่วนการแก้รัฐธรรมนูญที่พึงจะมีขึ้นก็อาจจะเป็นเรื่องจำเป็น แต่ว่าถ้าเราจะรอถึงกระบวนการและขั้นตอนนั้น ซึ่งยังมีความเห็นขัดแย้งกันอยู่มันอาจจะช้าไปด้วยซ้ำ เพราะฉะนั้นข้อสังเกตที่ผมอยากจะมีต่อการที่ได้รับฟังท่านทั้งหลายในวันนี้ และถ้าเป็นไปได้ในวันพรุ่งนี้ที่เราจะพูดกันต่ออีก ๑ วัน ก็น่าจะเป็นเรื่องที่ควรจะให้ความสำคัญกับเรื่องของการปฏิรูปทางการเมือง เพื่อจะทำให้เกิดความสมานฉันท์ขึ้นมาได้ แล้วก็นำเข้าไปสู่การปรับแก้รัฐธรรมนูญบางมาตรา ถ้าหากว่าประเด็นต่าง ๆ ที่เราพูดถึง ที่เป็นปัญหาทางการเมือง และจำเป็นต้องปฏิรูปการเมืองนั้นมันเป็นประเด็นที่ว่าถ้าเราจะแก้ได้ต้องไปแก้รัฐธรรมนูญ ตรงนั้นละผมถึงคิดว่าเป็นประเด็นที่จะต้องให้ความสำคัญกับการแก้รัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นก็เลยขอตั้งข้อสังเกตว่าอยากจะให้ท่านทั้งหลายได้ช่วยพูดในเรื่องของปัญหาทางการเมืองของเราอยู่บ้าง ซึ่งปัญหาบางประการมันไม่ใช่เป็นปัญหาเรื่องรัฐธรรมนูญ และปัญหาบางประการก็อาจจะมีความเชื่อมโยงกับการที่จะต้องปรับแก้รัฐธรรมนูญบ้าง แล้วเราถึงค่อยไปพูดกันว่า ถ้าอย่างนั้นต้องแก้รัฐธรรมนูญ ซึ่งจริง ๆ การทำหน้าที่ของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น เราเคยมองกันว่าความสมานฉันท์เป็นเรื่องสำคัญในภาวการณ์ขณะนี้ เราให้มันเป็นหัวของการแก้ปัญหาคราวนี้ ส่วนตรงกลางซึ่งหมายถึงเป็นตัวก็คือการปฏิรูปการเมือง แล้วกระดิกที่หัวก่อน แล้วตรงกลางก็จะเริ่มจะขยับ แล้วถึงค่อยไปดูที่ส่วนท้ายคือต้องไปแก้รัฐธรรมนูญไม่อย่างนั้นจะทำให้หัวกับตัวเคลื่อนตัวไม่ค่อยได้ ก็ต้องไปแก้รัฐธรรมนูญ แต่ในสภาพความเป็นจริงที่เป็นอยู่ในขณะนั้น ในเวลา ๔๒ วัน ที่เราทำนั้น ------

เรามองว่าการแก้รัฐธรรมนูญควรจะเป็นส่วนหาง ปรากฏว่าหางกระดิกแรงมากครับ หัวนี้ยังรู้สึกว่าเดี๋ยวละ เราระมัดระวังกันสักหน่อยก่อน ตรงกลางก็ต้องค่อย ๆ มาดูประเด็นต่าง ๆ แต่หางนี้ พรึ่บพรั่บเลยนะครับ แล้วถึงเวลาเข้าที่เราจะต้องหาบทสรุป เราก็เลยต้องสรุปที่หางครับ คือแก้รัฐธรรมนูญ เราไม่ได้ไปปรับที่หัวเพื่อไปดูประเด็นสมานฉันท์ และเราไม่ได้ไปปรับที่ตัวว่าแล้วการเมืองต้องแก้อะไรบ้าง แล้วถึงค่อยไปให้หางกระดิก แต่ปรากฏว่าหางมันกระดิกแรงไปหน่อย เพราะฉะนั้นมาถึงวันนี้ผมคิดว่าในการอภิปรายกันตอนนี้ก็ยังเป็นเรื่องที่ยังอยู่ที่ส่วนหางนะครับ คือเป็นไปได้ไหมที่เราจะช่วยกันพูดส่วนหัวคือสมานฉันท์ ส่วนกลางคือตัว คือปฏิรูปการเมืองเสียก่อนแล้วบอกว่าถ้าความสมานฉันท์และส่วนกลางคือตัวนี้จะทำอย่างไรให้ทั้งส่วนหัวและส่วนกลางอยู่ได้พัฒนาการไปได้นี่ แล้วมีรัฐธรรมนูญมาตราใดเป็นข้อจำกัดอยู่ แล้วเราไปแก้รัฐธรรมนูญนั่นละถึงค่อยไปกระดิกที่หาง เพราะฉะนั้นหากเป็นไปได้ วันพรุ่งนี้ขอความกรุณาว่าถ้าเราช่วยกันพูด ส่วนหัวคือสมานฉันท์ ส่วนกลางคือปฏิรูปการเมือง แล้วค่อยไปให้หางกระดิก น่าจะเป็นแนวทางที่ดีนะครับ เพราะวันนี้ผมฟังแล้วยังกระดิกที่หางอยู่เหมือนเดิมนะครับ ก็ขอขอบคุณมากนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปคุณสถาพร มณีรัตน์ ๑๐ นาทีครับ

นายสถาพร มณีรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำพูน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สถาพร มณีรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดลำพูน ในนามสมาชิกรัฐสภา ย่ำรุ่งของวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๔๗๕ ถือว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญของประเทศ ตรงนี้ถือเป็นวันประวัติศาสตร์ ซึ่งผมก็เชื่อแน่เหลือเกินว่าคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นลืมไปบทหนึ่งถึงเรื่องของประวัติศาสตร์ของระบอบประชาธิปไตย เราไม่ได้ศึกษาครับร่องรอยประวัติศาสตร์ของการเปลี่ยนแปลงการปกครองนั้น เราต้องเอามาใส่ไว้ในการปฏิรูปการเมือง การศึกษาในการที่จะปฏิรูปหรือแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญ เพราะแน่นอนเหลือเกินว่าที่มาของกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นหลายฉบับ มันก็แตกต่างกัน วันเวลาก็แตกต่างกัน วันนี้เราเอาความแตกแยกของสังคมเชิงแนวคิดมาเป็นตัวตั้ง แต่เราก็ลืม

ร่องรอยประวัติศาสตร์ว่าการเปลี่ยนแปลงทุกครั้งจะต้องมีร่องรอยของความแตกแยกทุกครั้ง การแตกแยกที่เราตกอกตกใจ ก็คือการแตกแยกเชิงสังคม เมื่อเดือนตุลาคม ปี ๒๕๑๖ เดือนตุลาคม ปี ๒๕๑๙ ผู้คนในสังคมห่วงใยจนจะต้องมีส่วนร่วมในการปฏิรูประบบกฎหมายสังคายนา แล้วก็ต่อต้านเผด็จการ โดยกล่าวว่าเผด็จการนั้นไม่สามารถที่จะนำพาสังคมไปได้ มันก็เป็นกงกรรมกงเกวียนละครับหมุนไปย้อนรอยไป มีการปฏิรูป มีระบอบประชาธิปไตย มีการปฏิวัติ มีการเดินขบวน ไม่พอใจ แล้วก็มีการปฏิรูป ปฏิวัติ วนเวียนซ้ำซากอยู่ในเรื่องของการแก้ไขบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ แต่ไม่ไปดูว่าร่องรอยของรัฐไทยที่พี่น้องประชาชนรวมกันเป็นประเทศไทยนั้นมีประมาณไม่ถึง ๑๐๐ ปีเองครับ กว่าเราจะได้รวบรวมไพร่พล เกิดประเทศไทยขึ้นมาเป็นปึกแผ่น ณ ทุกวันนี้ เพราะฉะนั้น เชื่อแน่เหลือเกินว่าถ้ารัฐไทยหรือถ้าสังคมไทย ถ้าใช้ระบบ ๒ มาตรฐานเหล่านี้ ผมก็ไม่ทราบว่าร่องรอยลึกของประวัติศาสตร์นั้นเขาจะคิดอย่างไร การแบ่งแยกที่มี ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ จะมีจำกัดเฉพาะ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้หรือไม่ ตรงนี้ก็ต้องถือว่าคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญก็ต้องคิดด้วย การที่ใช้ว่าเดือนเมษายนนั้นเป็นเดือนที่ก่อความรุนแรงจนต้องตั้งคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น ผมว่าไม่ใช่ ถ้าเราย้อนรอยไปแล้วนั้น การเริ่มของสังคมเริ่มระแวงสงสัยกันนั้น เป็นเรื่องของการที่ตั้งข้อสังเกตในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เพราะกรอบของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ที่มาก็คือว่าการเมืองอ่อนแอ ----------

เมื่อการเมืองอ่อนแอทำให้สังคมอ่อนแอ เศรษฐกิจอ่อนแอ พี่น้องประชาชนอ่อนแอ จำเป็นที่จะต้องมีการปฏิรูปโดยการร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญใหม่ แก้ไขรัฐธรรมนูญใหม่ โดยเป็นกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ช่วงเวลานั้นมีธงเขียว กระบวนการธงเขียวออกมา ใครไม่เห็นด้วยถือว่าเป็นไดโนเสาร์ (Dinosaur) หลงยุค ใครไม่เห็นด้วยกับการปฏิรูปการเมืองในช่วงนั้นหลงยุค มีการประณาม มีการกล่าวหากันอย่างรุนแรง และในที่สุดเราก็ได้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ แล้วเราก็ได้พรรคการเมืองที่เข้ามานั่งในสภาแห่งนี้ เข้ามาบริหารประเทศ แล้วก็ถูกกล่าวหาว่าเป็นเผด็จการ สังคมไทยบางทีก็แปลก ลืมง่าย ทั้งห้วงเวลานั้นจะเอาเป็นเอาตายกับการร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ มี สสร. มีไปหาพี่น้องประชาชน แล้วก็มีบทบัญญัติที่ใครล้มล้างรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๔๐ ถือว่าเป็นฆาตกรในการประหัตประหารระบอบประชาธิปไตย แต่พอใช้ไปได้ระยะหนึ่งก็เกิดความเบื่อหน่าย เกิดการกล่าวหา เกิดการใช้วิวาทะบิดเบือนข้อเท็จจริง ลืมสาระสำคัญของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ไปเสียสิ้น ก็มีการให้มีการปฏิวัติใน ๑๙ กันยายน เขาเรียกว่า คมช. ซึ่งไม่มีใครนึกเลยว่าปี ๒๕๔๐ เราได้หวงแหนรัฐธรรมนูญฉบับนี้อย่างไร มีคุณประโยชน์อย่างไร พอมีรถถังออกมาทุกคนเหมือนกับดีใจ แล้วก็มีการปกครองภายใต้ทอปบูท (Top boot) ภายใต้ปลายกระบอกปืน แล้วก็ร่างกฎหมาย ปี ๒๕๕๐ ก็แปลกครับ มีการไปประชามติ บางจังหวัดก็ยังประกาศกฎอัยการศึกอยู่ อ้าย ๑๔ ล้านคน ๑๐ ล้านคน ถ้าเอากันจริง ๆ นี่มันก็มีของมันอยู่ครับ พวกเราเป็นนักการเมืองนี่เรารู้ บางทีนายอำเภอไม่ส่งหีบก็มี เพราะว่ากลัวเป็นสีแดงไม่เป็นสีเขียว สิ่งเหล่านี้มันรู้กันหมดละครับ ถ้าเราเอาข้อเท็จจริงเข้ามา เพราะฉะนั้นถ้าเราละเลยความเป็นจริง ใช้การแก้รัฐธรรมนูญเฉพาะกาล เฉพาะกิจ พอมีเรื่องทีหนึ่งก็คิดถึงการแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญ พอมีเรื่องทีหนึ่งก็คิดว่าการแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นเป็นยาหม้อสารพัดประโยชน์ที่จะเยียวยาสังคมนี้ได้ มันไม่ใช่ครับท่านประธานที่เคารพกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้มันไม่ใช่ยาสารพัดประโยชน์ จิตสำนึกของสังคม จิตสำนึกทางชนชั้น จิตสำนึกของการเป็นรัฐไทยที่ลึก ๆ เรายังมีอะไรกันอยู่ ตรงนี้ต่างหากครับกระบวนการการใช้กฎหมายที่มีระบบ ๒ มาตรฐาน มันก็ยังเป็นคำตอบที่ทุกคนก็ยังไม่สามารถตอบได้ ที่ทุกคนก็ไม่สามารถ แม้แต่คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูป

การเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญก็ไม่สามารถให้ความกระจ่างกับสังคมได้ว่าระบบ ๒ มาตรฐานนั้นมันเกิดขึ้นเพราะสาเหตุอะไร การปิดถนนของพี่น้องชาวนาในจังหวัดเชียงรายถูกศาลชั้นต้นพิพากษา ๖ เดือนบ้าง ๓ ปีบ้าง ในขณะที่ผู้คนในกรุงเทพมหานครปิดทั้งสนามบิน ปิดทั้งถนน มีประจักษ์พยานชัดเจน คดีไม่คืบหน้า ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ มันเป็นเรื่องที่ร้าวลึกเกินกว่าที่เราจะใช้คำว่า แก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญแล้วทุกอย่างจะจบสิ้น เราต้องสังคายนาระบบตุลาการภิวัตน์ ระบบขั้นต้นของรัฐตำรวจที่ใช้ตำรวจ ใช้กฎหมาย ใช้องค์กรอิสระที่เคลือบแคลงสงสัยในการดำเนินกิจกรรม ตรงนี้เราไม่ได้ศึกษาเลย ทุกคนมีธงบอกว่าจะต้องแก้ แต่การแก้นั้นก็จะได้แต่เปลือก แก่นแท้ไม่ได้แก้ ผมเห็นด้วยในการที่จะปรับปรุง ปฏิรูป ไม่ใช่ปฏิรูปเฉพาะรัฐธรรมนูญ ควรจะปฏิรูประบบ สังคายนาระบบความยุติธรรมของประเทศไทยด้วย แน่นอนที่สุดครับความเป็นมนุษย์จะต้องมีจุดอ่อน จุดด้อย จุดแข็ง ถ้ากลไกในระบบยุติธรรมอ่อนล้า ตรงนี้เป็นสาระสำคัญครับ ที่เราจะต้องใช้คำว่า นิติรัฐ วันนี้ทุกคนระแวง สงสัยกันไปหมดละครับว่าองค์กรนี้กลั่นแกล้งคนอีกฟากหนึ่ง ----------

องค์กรที่ได้ประโยชน์ คนที่ฟากที่ได้รับประโยชน์จากองค์กรกลางหรือองค์กรนิติธรรมที่ตัดสิน ก็เชียร์กันเหลือเกิน คนที่ได้รับความเจ็บปวดจากการถูกตัดสิน ก็ต้องคิดลึกครับคิดระแวงสงสัย ท้ายที่สุดนี้ครับท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญครับว่าร่องรอยประวัติศาสตร์ ร่องรอยของการใช้ระบบยุติธรรมของรัฐไทยนั้น มีความโปร่งใสหรือไม่ ตรงนี้ครับคือสาระที่สุดต่อเราจะแก้กฎหมายกี่มาตรา ถ้าเราไม่แก้ความหวาดระแวงสงสัยของสังคมในระบอบ ๒ มาตรฐาน เราไม่สามารถเดินไปสู่ความสมานฉันท์ได้ เพราะฉะนั้นเราต้องคิดว่าการจะแก้นั้นจะต้องแก้ทั้งโครงสร้างแก้ทั้งจิตสำนึก แก้ทั้งตัวบุคคลที่ใช้กลไกในระบบยุติธรรม ความสมานฉันท์ถึงจะกลับคืนสู่สังคมไทย จะกลับคืนสู่รัฐไทยอันนำไปสู่สังคมของลูกหลานในอนาคตที่จะต้องเข้มแข็งและรัฐประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขอย่างเข้มแข็งตลอดไปครับ กราบขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปท่านยุทธนา ยุพฤทธิ์ ครับ ๘ นาทีครับ

นายยุทธนา ยุพฤทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายยุทธนา ยุพฤทธิ์ วุฒิสมาชิกจากจังหวัดยโสธร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมต้องขออนุญาตท่านประธานร่วมแสดงความคิดเห็นต่อข้อเสนอของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ โดยการแต่งตั้งจากท่านประธานรัฐสภา และโดยดำริของท่านนายกรัฐมนตรี ท่านประธานที่เคารพครับ ผมมีความคิดเห็นสอดคล้องกับผลสรุปและข้อเสนอของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อประเด็นการเสนอให้มีการปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประชาธิปไตย เพื่อความเป็นธรรมและความสามัคคีของคนในชาติ ตามแนวคิด ปรัชญาในการทำงานของประธานคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ว่า หากความเป็นธรรมไม่มีความสามัคคีจะเกิดขึ้นในชาติไม่ได้ ท่านประธานที่เคารพครับ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มีจุดเด่นคือให้สิทธิเสรีภาพและเพิ่มอำนาจ

ให้ประชาชนมากยิ่งขึ้น ตลอดจนลดการผูกขาดอำนาจรัฐ แต่ก็มีจุดด้อย กล่าวคือ ในบรรยากาศในการร่างรัฐธรรมนูญขณะนั้นไม่เป็นประชาธิปไตย ขัดหลักนิติธรรม นิติรัฐ มีอคติ สถาบันการเมือง พรรคการเมือง นักการเมืองถูกมองในภาพลบ กระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในจังหวัดต่าง ๆ เป็นกระบวนการสร้างภาพ เพื่อความชอบธรรมให้เกิดขึ้น ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเป็นผู้หนึ่งที่จำเป็นที่จะต้องโหวตรับรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ด้วยความไม่เต็มใจ โดยมีเหตุผล ๒ ประการครับ

ประการที่ ๑ ด้วยเหตุที่ว่า ด้วยบทบาทภารกิจหน้าที่ที่ผมสวมหมวกเป็นประธานคณะกรรมาธิการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ของสภาร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้

และประการที่ ๒ ด้วยเหตุที่ว่าประเทศจะได้กลับไปสู่บรรยากาศของประชาธิปไตย มีการเลือกตั้งทั่วประเทศ เนื่องจากภายใต้เงื่อนไขของรัฐธรรมนูญ (ฉบับชั่วคราว) ปี ๒๕๔๙ ซึ่งบัญญัติไว้ในขณะนั้นต่อการลงประชามติให้ความเห็นชอบต่อรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่ว่า หากผลการลงคะแนนประชามติไม่ผ่านให้คณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติหรือ คมช. ร่างรัฐธรรมนูญขึ้นมาใหม่และประกาศใช้เป็นกฎหมายรัฐธรรมนูญได้เลยโดยไม่ต้องผ่านความเห็นชอบของประชาชน ซึ่งเราไม่สามารถทราบได้ว่ารัฐธรรมนูญฉบับ คมช. นั้น จะมีรูปร่างหน้าตาเป็นอย่างไรนะครับ

รวมทั้งจากการระดมสรรพกำลังและงบประมาณจากฝ่ายที่มีอำนาจในขณะนั้น ในการรณรงค์ให้มีการรับร่างไปก่อน รวมทั้งจากคำกล่าวและบทบาท บทความ ข้อเขียนของฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ที่ท่านไม่เห็นด้วยกับการปฏิวัติรัฐประหารและแนวทางในการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับนี้ แต่มีความจำเป็นที่จะต้องให้ความเห็นชอบรัฐธรรมนูญไปก่อน แล้วค่อยมาปรับปรุงแก้ไขตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หมวดที่ ๑๔ มาตรา ๒๙๑ ในภายหลัง เช่นเดียวกันกับคำกล่าวของท่านมีชัย ฤชุพันธุ์ ขออนุญาตที่เอ่ยนามท่าน อดีตประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านจรัญ ภักดีธนากุล อดีตกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ ท่านวิชา มหาคุณ อดีตสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งท่านเหล่านี้ล้วนเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการยกร่างรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ฉบับนี้ ก็ได้ให้ความเห็นว่าควรที่จะรับร่างรัฐธรรมนูญไปก่อนแล้วค่อยมาปรับปรุงแก้ไขในภายหลัง เพื่อให้ประเทศกลับคืนสู่ประชาธิปไตยโดยเร็ว มีการเลือกตั้งทั่วประเทศ ซึ่งประชาชนทั่วประเทศส่วนหนึ่งที่ได้รับร่างรัฐธรรมนูญในขณะนั้นก็มีความคิดเห็นและมีความเข้าใจตรงกัน ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมมีความเห็นว่าบัดนี้ถึงเวลาที่เหมาะสมแล้วที่รัฐสภาสมควรที่จะต้องร่วมพิจารณาในการปรับปรุงบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ขัดหลักประชาธิปไตย ไม่มีความเป็นธรรม ขัดหลักสิทธิเสรีภาพ ตลอดจนบทบัญญัติที่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานและการบริหารของประเทศ ทั้งในด้านการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ ประชาธิปไตย และด้านต่าง ๆ เพื่อนำพาประเทศให้หลุดพ้นจากภาวะวิกฤติและปัญหาความขัดแย้งก่อให้เกิดความเป็นธรรมขึ้นในสังคมไทย ผมจะขออนุญาตนำเอาบทความของบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันศุกร์ที่ ๑๑ กันยายน พาดหัวข่าวว่า สภาแก้ไขรัฐธรรมนูญได้ โดยมีข้อความในวรรคท้ายว่า มาตรา ๒๙๑ (๑) ให้สิทธิแก่ ส.ส. และ ส.ว. เข้าชื่อเพื่อยื่นญัตติขอแก้ไขรัฐธรรมนูญ และการแก้ไขต้องผ่านความเห็นชอบของเสียงข้างมากในสภา สมาชิกรัฐสภามีหน้าที่โดยตรงในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ การตีความกฎหมายที่กระทบถึงสิทธิเสรีภาพของบุคคลจะต้องตีความโดยเคร่งครัด แต่ถ้าตีความแบบเหวี่ยงแห สมาชิกรัฐสภาจะไม่สามารถปฏิบัติงานได้ การตีความกฎหมายจะต้องตีความเพื่อให้ปฏิบัติได้ ให้สามารถเดินหน้าได้ อย่างในกรณีนี้คือ ต้องให้สมาชิกรัฐสภาแก้ไขรัฐธรรมนูญได้ เพราะเป็นอำนาจโดยตรงของรัฐสภา เพื่อที่จะชี้แจง

ให้กับเพื่อนสมาชิกที่ได้ร่วมลงชื่อในญัตติขอแก้ไขรัฐธรรมนูญที่เพื่อน ส.ส. และ ส.ว. ได้ร่วมกันลงนาม และมีการเข้าใจคลาดเคลื่อนว่าอาจจะขัดต่อมาตรา ๑๒๒ ในเรื่องของผลประโยชน์ขัดกัน กระผมขอเรียนว่าบทบัญญัติของกฎหมายทุกฉบับ ทุกมาตราล้วนมีผลกระทบต่อประชาชนทั้งสิ้นในเรื่องของผลประโยชน์ต่าง ๆ นะครับ ซึ่ง ส.ส. และ ส.ว. ทุกท่านก็ล้วนเป็นประชาชนคนหนึ่งเช่นเดียวกัน ก็จะต้องได้รับผลกระทบและผลประโยชน์โดยตรงจากกฎหมาย เพราะฉะนั้นถ้าสมาชิกรัฐสภาไม่สามารถที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติมาตรา ๒๙๑ ได้แล้ว ก็จะไม่มีใครสามารถทำอะไรได้นะครับ สุดท้ายผมขอยกคำของท่านคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ว่า หากไม่มีความเป็นธรรมในสังคม ความสามัคคีจะเกิดขึ้นในชาติไม่ได้ ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปคุณชุมพล จุลใส ๑๐ นาทีครับ

นายชุมพล จุลใส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายชุมพล จุลใส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ การประชุมร่วมกันของรัฐสภาในวันนี้นั้นเพื่อให้สมาชิกทั้ง ส.ส. และ ส.ว. ได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ อันเนื่องจากความแตกแยกของคนในชาติเพื่อให้สังคมไทยได้เดินไปข้างหน้าอย่างมั่นคง กระผมมีความคิดเห็นเรื่องรัฐธรรมนูญดังนี้ครับ

ประการแรกครับ ท่านประธานครับ นับตั้งแต่ประเทศไทยมีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีรัฐธรรมนูญผ่านการใช้มาแล้ว ๑๘ ฉบับ มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญมาแล้ว ๑๐ ครั้ง แก้ได้ ๕ ครั้ง แก้ไม่ได้ ๕ ครั้งครับ บางฉบับเรียกว่าร่างรัฐธรรมนูญฉบับใต้ตุ่มในปี ๒๔๙๐ ซึ่งร่างโดยคณะรัฐประหาร และบางฉบับใช้เวลาร่างถึง ๑๐ ปี เช่น รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๑๑ ใช้เวลาร่างตั้งแต่ปี ๒๕๐๑ ถึงปี ๒๕๑๑ นานที่สุดในบรรดารัฐธรรมนูญทั้งหมดครับท่านประธาน ร่างดังกล่าวนั้นกำหนดให้ ส.ส. เป็นรัฐมนตรีไม่ได้ หลังจากนั้นได้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญหรือยกร่างขึ้นมาใหม่หลายครั้งครับ โดยเหตุผลหลักคือจัดระเบียบการบริหารบ้านเมืองใหม่ ความสัมพันธ์ระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติคือรัฐสภา ฝ่ายบริหารคือรัฐบาลแยกออกจากกัน บางยุคบางสมัยห้ามสมาชิกรัฐสภาเป็นรัฐมนตรี แยกอำนาจฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหารออกจากกันโดยสิ้นเชิง เหตุผลหนึ่งที่ทำให้ต้องเขียนรัฐธรรมนูญในลักษณะนี้ก็เพราะว่าการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลส่อไปในทางทุจริตประพฤติมิชอบ เอื้อประโยชน์ให้กับพวกพ้องอย่างกว้างขวาง อีกทั้งยังมีพฤติกรรมแทรกแซงอำนาจขององค์กรอิสระ ส่งผลต่อความมั่นคงของชาติ เศรษฐกิจของประเทศโดยรวม ยกตัวอย่างเช่น ในอดีตของท่านนายกรัฐมนตรีทักษิณ ชินวัตร มีการแต่งตั้งญาติให้ดำรงตำแหน่งสูงสุดในกองทัพหรือตั้งพวกพ้องดำรงตำแหน่งสำคัญในวงราชการเพื่อช่วยธุรกิจส่วนตัวให้มีตำแหน่งใหญ่ขึ้น มีการทุจริตโครงการขนาดใหญ่ตั้งแต่แสนล้านบาทขึ้นไป อย่างเช่นโครงการสนามบินหนองงูเห่าหรือที่เราเรียกกันว่าสนามบินสุวรรณภูมิ เป็นตราบาปของสังคมไทยมาจนถึงทุกวันนี้ มีการออกระเบียบกฎหมายเอื้อประโยชน์กับบริษัทเครือญาติที่ถือหุ้น

ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้คิดเป็นมูลค่าหลายพันล้านบาท ท่านประธานครับในประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ถ้าหากมีการแก้ไขเราต้องเอามาพิจารณา เอามาดูด้วยกัน

ประการที่สอง ผมเห็นว่ารัฐธรรมนูญนั้นเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ สมควรที่จะต้องให้บุคคลทั้งประเทศได้รับรู้ร่วมกันกำหนดกรอบกติกา เพราะรัฐธรรมนูญมีผลต่อพี่น้องประชาชนคนไทยทั้งประเทศ ต้องให้ประชาชนเป็นผู้กำหนด ไม่ใช่ให้เฉพาะแต่ ส.ส. หรือ ส.ว. เป็นผู้กำหนดเท่านั้น วันนี้คนในชาติมีความเห็นแตกต่างกันมากขึ้น หลายประเด็นทางการเมืองครับท่านประธาน ต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงออก ซึ่งความคิดอ่านทางการเมืองโดยเสรี ผมย้ำนะครับ โดยเสรี ครับ แสดงจุดยืนอย่างเปิดเผย ตรงไป ตรงมาและนำเป็นข้อสรุปเสนอเป็นกรอบกติกาของทุกคนเป็นรัฐธรรมนูญของประชาชน ----------

ท่านประธานที่เคารพครับ สังคมประชาธิปไตยนั้นเป็นสังคมที่มีความเห็นต่างได้ครับ แต่เราต้องไม่แตกแยก เราไม่ต้องดื้อรั้น เราต้องเคารพในกติกา ในกฎเกณฑ์ของความเป็นประชาธิปไตย นี่คือเขาเรียกว่าสังคมประชาธิปไตยครับ

ประการที่สาม การแก้รัฐธรรมนูญเพียงอย่างเดียวนั้นไม่สามารถที่จะให้ประเทศเดินไปข้างหน้าได้อย่างมั่นคงหรอกครับ ทางออกมีอยู่หลายวิธีครับ คือการปฏิรูปทางการเมือง เช่น การปฏิรูปสื่อ การปลูกฝังอุดมการณ์ประชาธิปไตยอย่างแท้จริงในหมู่ประชาชน โดยเฉพาะเยาวชนครับ ต้องให้เป็นหน้าที่ครับ ให้ตระหนักรักในสถาบันของความเป็นชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ครับ โดยต้องยึดถือเป็นภาระหน้าที่ของคนไทยทุกคนที่จะต้องรักษาสถาบันแห่งนี้ไว้ ประชาชนต้องยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่าง ต้องไม่แตกแยก เราต้องมีความคิดเห็นที่แตกต่าง แต่ไม่แตกแยกครับท่านประธานครับ เราต้องเคารพในกติกา เราต้องยอมรับในความคิดเห็นของคนทุก ๆ ฝ่าย สิ่งที่สำคัญที่สุดครับ เราต้องปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมในหมู่นักการเมือง นักการเมืองต้องสุจริตและจริงใจต่อพี่น้องประชาชน ปฏิบัติหน้าที่ทางการเมืองด้วยความโปร่งใส มีคุณธรรม นักการเมืองต้องไม่หลบเลี่ยงกฎหมายครับ ไม่หวังผลประโยชน์ ไม่สร้างความร่ำรวยบนความทุกข์ยากของพี่น้องประชาชน ท่านประธานครับ อันนี้เราต้องช่วยกันหามาตรการที่จะต้องกำหนดเพื่อนำประเทศไทยไปสู่ระบอบประชาธิปไตยที่เป็นเนื้อหาอย่างแท้จริง ไม่ใช่เป็นประชาธิปไตยแต่เพียงรูปแบบครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ในฐานะที่ผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผมมีความมุ่งมั่นตั้งใจว่าบ้านเมืองนี้ต้องเดินไปข้างหน้าได้ครับ โดยอาศัยกลไกของระบบรัฐสภาครับ ท่านประธานครับ กลไกระบบรัฐสภาของเรายังมีความหมาย กลไกระบบรัฐสภาของเรายังไม่ล่มสลายครับ เพราะฉะนั้นผมมีความมั่นใจครับ มั่นใจว่าพี่น้องประชาชนที่สนใจในปัญหาบ้านเมือง ประชาชนสามารถควบคุมนักการเมือง เลือกคนดีเข้าสภา ผมย้ำครับ บ้านเมืองนี้ยังมีความหวังครับ และผมยังเชื่อมั่นและมั่นใจในพี่น้องประชาชนว่าประชาชนส่วนใหญ่สามารถกำหนดอนาคตของตัวเองได้ว่าจะเลือกการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่ดีที่สุด ที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ท่านประธานครับเราจะสามารถตรวจสอบ กำกับ ควบคุมพฤติกรรมของนักการเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไร

อันนี้ต้องขอฝาก ท่านประธานที่เคารพครับคำกล่าวที่ว่า ประชาธิปไตยเป็นของประชาชน อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน ไม่มีอำนาจใด ๆ ที่จะยิ่งใหญ่กว่าอำนาจของประชาชน ผมมั่นใจครับ และมั่นใจพร้อมกับคนไทยทั้งประเทศว่าคนไทยทั้งประเทศนี้มีเหตุมีผล และจะหาทางออกให้กับปัญหาของประเทศชาติได้ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปคุณปานหทัย เสรีรักษ์ ๑๐ นาที ครับ เชิญครับ

นางปานหทัย เสรีรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แพร่) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน นางปานหทัย เสรีรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดแพร่ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา วันนี้เพื่อนสมาชิกได้มีการอภิปรายถึงรายงานของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญกันอย่างกว้างขวาง หลายประเด็น หรือแทบจะเรียกว่าทุกประเด็นได้ถูกนำมาอภิปรายกันเกือบจะหมดแล้ว มีทั้งที่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วย แต่ที่ยังเป็นข้อสงสัยของดิฉันอยู่ก็คือทำไมถึงยังมีการพูดถึงว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้แก้ไขไม่ได้ ----------

หากจะย้อนเวลากลับไปถึงช่วงที่มีการรณรงค์ทำประชามติเพื่อที่จะรับหรือไม่รับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ท่านประธานยังจำได้ไหมคะว่ามีกระแสการต่อต้านค่อนข้างมาก เพราะเป็นรัฐธรรมนูญที่มาจากสภาร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งแต่งตั้งโดยคณะปฏิวัติซึ่งทางคณะสภาร่างรัฐธรรมนูญ หรือ คมช. เองก็ออกมาพูดว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่ได้ดีไปทั้งหมด แต่ขอให้รับไปก่อน ก็อย่างที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายกันไปแล้วนี่นะคะ เพียงเพื่อจะได้ให้มีการเลือกตั้งโดยเร็ว มิเช่นนั้นหากไม่รับอาจจะต้องนำรัฐธรรมนูญฉบับใดฉบับหนึ่งมาแก้ไข มาปรับปรุง แล้วก็ประกาศใช้ซึ่งก็ไม่อยากจะให้การเลือกตั้งนั้นล่าช้าออกไป หลายคนก็เลยจำเป็นต้องรับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ไปก่อน ดิฉันยังจำได้เลยว่าแม้กระทั่งประธานคณะกรรมาธิการประชาสัมพันธ์เองก็ยังพูดว่าท่านไม่ชอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ถึงกว่า ๓๐ มาตรา แต่พอในวันนี้เมื่อคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญได้มีข้อเสนอที่จะให้แก้รัฐธรรมนูญ ๖ มาตรา กลับมีผู้ออกมาร้องว่าฉบับนี้แก้ไขไม่ได้ ห้ามแก้ไข ถ้าแก้ไขจะต้องเกิดเรื่องอะไรประมาณอย่างนั้น ซึ่งเป็นความขัดแย้งกันเอง ทีนี้จะให้ประชาชนเชื่อในสิ่งที่ท่านพูดก่อนการลงมติว่าแก้ไขได้ หรือจะให้เชื่อในสิ่งที่ท่านพูดในขณะนี้ว่าไม่ให้แก้ไข ตรงไหนที่ท่านพูดความจริง ตรงไหนที่ท่านพูดสิ่งที่ไม่จริงล่ะคะ ผลการลงประชามติออกมา ๕๔ ต่อ ๔๖ ซึ่งถือว่าฉิวเฉียด แต่หากจะไม่นับพวกที่หลงเชื่อคำพูดของท่านว่าให้รับไปก่อน แล้วค่อยแก้ไขทีหลัง ผลอาจจะไม่ออกมาเป็นอย่างนี้ก็ได้ เพราะแทนที่พวกเขาจะลงมติว่า รับเขาก็จะลงมติว่า ไม่รับ ไปตายเอาดาบหน้าค่ะ ไม่ต้องคำนึงว่ารัฐธรรมนูญฉบับใดจะถูกนำมาใช้ ท่านประธานคะ รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดที่ใช้ในการปกครองประเทศ เนื้อหาสาระในรัฐธรรมนูญควรจะพูดถึงหลักการใหญ่ ๆ เป็นความศักดิ์สิทธิ์ไม่ใช่ลงในรายละเอียดยิบย่อยเต็มไปหมด จนมีถึง ๓๐๙ มาตราน่าจะเป็นรัฐธรรมนูญฉบับที่ยาวที่สุดในโลกฉบับหนึ่งได้ ดิฉันจะขอยกมาตรา ๙๓ นะคะ มาตรา ๙๓ กล่าวถึงสภาผู้แทนราษฎร กล่าวว่าสภาผู้แทนราษฎรประกอบด้วยสมาชิกจำนวน ๔๘๐ คน โดยเป็นสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขต จำนวน ๔๐๐ คนและสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งแบบสัดส่วน จำนวน ๘๐ คน การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้ใช้วิธีออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ โดยให้ใช้บัตรเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

แบบละ ๑ใบ หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา ตรงนี้ก็น่าจะจบได้แล้วนะคะ แต่รัฐธรรมนูญฉบับนี้เขียนต่อไปยิบย่อยไปอีกมากมายเลย จนถึงมาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ วรรคห้า วรรคหก ระบุรายละเอียดในวรรคหกแม้กระทั่งว่าให้ดำเนินการนับคะแนนที่หน่วยเลือกตั้ง ยิบย่อยไปจนถึงขนาดนั้นเลยนะคะ ท่านประธานทราบไหมคะว่านี่ละคือการนำเอาการซื้อเสียงให้กลับมาระบาดอีกครั้งหนึ่งเหมือนกับยาบ้าในขณะนี้ ก่อนหน้านี้การเลือกตั้งจะเอาคะแนนจากทุกหน่วยเลือกตั้งมากองมาเทรวมกันแล้วก็นับรวม ทำให้ไม่ทราบว่าหน่วยไหน ตำบลไหน หมู่บ้านไหน เลือกใคร เลือกเบอร์อะไร พวกที่ซื้อเสียงก็ไม่รู้ว่าประชาชนจะเลือกหรือเปล่า ซื้อแล้วตรวจสอบว่าคะแนนเข้าเป้าหรือเปล่าก็ไม่ได้ ทำให้ประชาชนสามารถลงคะแนนได้อย่างอิสระ และนี่หรือคะที่ท่านเรียกว่าอยากจะป้องกันการซื้อเสียง แต่ในทางตรงกันข้ามท่านกลับทำให้การซื้อเสียงระบาดหนักขึ้นไปอีก อำนาจ ๓ อำนาจในระบอบประชาธิปไตยคืออำนาจนิติบัญญัติ อำนาจตุลาการและอำนาจบริหาร อำนาจนิติบัญญัติซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้ใช้ยึดโยงกับประชาชนโดยตรงและต้องรับผิดชอบต่อประชาชน ดังนั้นการเลือกตั้งโดยประชาชนจะต้องได้รับการดูแลและได้รับการปกป้องให้ประชาชนได้ลงคะแนนเสียงอย่างอิสระไม่ถูกบังคับโดยอำนาจใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นเงินตราหรืออาวุธ หรืออิทธิพลใด ๆ ประเด็นนี้จึงควรจะได้รับการแก้ไข ----------

เดี๋ยวขออีกมาตราหนึ่งนะคะ มาตรา ๖๘ ที่กล่าวไว้ว่าบุคคลจะใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญนี้ หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งไม่ได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้มิได้ มาตรานี้จะมีหรือไม่มีก็คงไม่สำคัญนะคะ เพราะว่าวันดีคืนดีก็จะมีกลุ่มบุคคลใดบุคคลหนึ่งสามารถที่จะฉีกรัฐธรรมนูญฉบับนี้ทิ้งออกไปได้ ออกมายึดอำนาจ และก็เขียนกฎหมายนิรโทษกรรมตัวเองเหมือนอย่างที่เขียนในมาตรา ๓๐๙ การที่ทหารยึดอำนาจได้และมาอ้างว่าเป็นรัฐาธิปัตย์และประกาศคณะปฏิวัติก็คือเป็นกฎหมาย สามารถสั่งยุบพรรคการเมืองได้ สามารถเพิกถอนสิทธิของฝ่ายนิติบัญญัติได้ โดยอ้างว่าทำผิดรัฐธรรมนูญฉบับที่ตัวเองใช้อาวุธยึดมาและฉีกเรียบร้อยแล้ว แล้วเราจะยังคงมีมาตรานี้ไว้ทำไมคะ ท่านประธานคะหลังจบการอภิปรายในวันพรุ่งนี้ สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือทำอย่างไรจะให้สิ่งที่พวกเราซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนได้สะท้อนความเห็นของประชาชนทั้งหมดออกมา ในการที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญการที่จะปฏิรูปการเมือง การที่จะสร้างความสมานฉันท์ได้สำเร็จ ดิฉันขอเรียกร้องให้ท่านประธานรัฐสภาและนายกรัฐมนตรีต้องแสดงท่าทีที่ชัดเจน ที่จะดำเนินการอย่างไรต่อไป โดยที่ไม่ชักช้าอีกต่อไปนะคะ ขอขอบคุณค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปท่านสมชาย แสวงการ ๘ นาที

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ขอบพระคุณครับ สมชาย แสวงการสมาชิกวุฒิสภาในฐานะสมาชิกรัฐสภานะครับ ก็ขอบคุณท่านนายกรัฐมนตรีที่ใช้มาตรา ๑๗๙ เพื่อเปิดรัฐสภาให้เราหาหนทางแก้ไขวิกฤติ ซึ่งถือเป็นวิกฤติจากการเสนอร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญจาก ส.ส. ส.ว. ๑๕๒ คน แล้วก็มาฟังความคิดเห็นของกรรมการสมานฉันท์ไปเพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญมาพร้อมกัน แต่ก็เสียดายครับว่าร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ ส.ส. ส.ว. ๑๕๒ คนนั้นถอนออกไปเสียก่อน เพราะความจริงแล้วก็ต้องบอกพี่น้องประชาชนที่รับฟังอยู่ทางบ้านด้วยว่าในร่างดังกล่าวนั้นมีปัญหาจริง ๆ มันมีการแก้ไขนอกเหนือจากกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญเสนอ ๖ ประเด็น มาอีก

๑ ประเด็น ประเด็นดังกล่าวเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ ส.ว. โดยตรง ก็คือการยืดอายุ ส.ว. สรรหา จาก ๓ ปี เป็น ๖ ปี ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ แก้ไข ยกเลิกมาตรา ๑๑๖ วรรคสอง ก็คือการที่หลังจาก ส.ว. พ้นตำแหน่งแล้ว ๒ ปี เขาห้ามไปเป็นรัฐมนตรี ห้ามไปเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือ ส.ส. เหตุผลก็คือเพื่อต้องการป้องกันไม่ให้อยู่ภายใต้ความครอบงำของพรรคการเมือง นอกจากนั้นยังมีการแก้ไขคุณสมบัติก่อนเข้าเป็น ส.ส. ส.ว. ซึ่งเดิมนั้นห้ามสมาชิกพรรคการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แล้วก็รัฐมนตรีห้ามไว้ ๕ ปี ก็ไปแก้ไขกันเหลือ ๑ ปี เพราะฉะนั้นร่างดังกล่าว สมาชิกวุฒิสภาที่เห็นว่าขัดตามมาตรา ๑๒๒ ก็ถอนชื่อออกไปจนกระทั่งไม่ครบนะครับ ก็เสียดายไม่ได้นำมาพูดกัน

ในส่วนของการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นต้องเรียนตามตรงครับว่ารัฐธรรมนูญแก้ไขได้ เห็นใจกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญซึ่งมีเวลาอันจำกัด แล้วก็ทำงานมา แต่ผมก็ต้องเรียนว่าผมไม่เห็นด้วยกับข้อสรุปของกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญผิดตั้งแต่ชื่อแล้วครับ เพราะท่านชื่อคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและเติมท้ายคำว่า และศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นเมื่อตั้งธงตั้งแต่ชื่อว่ามีการศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ประเด็นเรื่องปฏิรูปการเมือง ประเด็นเรื่องสมานฉันท์จึงหายไป อย่างที่ท่านประธานอนุกรรมการปฏิรูปการเมืองท่านประเสริฐได้พูด สังคมจับตาแต่การจะแก้ไขรัฐธรรมนูญ ถ้ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ซึ่งมีประชาชนลงชื่อรับรองมา ๑๔-๑๕ ล้านเสียง มีคนล้มหายตายจากจากการปกป้องรัฐธรรมนูญ ถ้าเป็นคนก็คงร้องไห้ รัฐธรรมนูญไม่ได้ผิดอะไร รัฐธรรมนูญ ๑๘ ฉบับ ก็ล้วนแต่มีชื่อมาผ่านการล้มลุกคลุกคลานของประชาธิปไตยทั้งสิ้น ผ่านการรัฐประหารมา ๑๓ ครั้ง ผ่านการกบฏมา ๑๔ ครั้ง ผ่านเหตุการณ์ความรุนแรงทั้ง ๑๔ ตุลาคม ๖ ตุลาคม และพฤษภาคม ปี ๒๕๓๕ ทั้งสิ้น เพียงแต่ว่ากติกาสูงสุดในรัฐธรรมนูญนั้นเขียนเพื่อประโยชน์ของใคร เขียนเพื่อแก้ไขสถานการณ์ในแต่ละห้วงอย่างไร รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ก็ปรับปรุงจากรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ แก้ไขจุดโหว่ ช่องว่าง ซึ่งมีคนเอาไปทำให้เกิดการคอร์รัปชัน----------

ทำให้เกิดสิ่งที่เรียกว่าพรรคการเมืองแข็งแรงจนประชาชนไม่สามารถอาจเอื้อมเข้าไปตรวจสอบท่านได้ องค์กรอิสระที่ตั้งขึ้นมาก็ถูกแทรกแซง ถูกแต่งตั้งบุคคลของตนเองเข้าไป ถูกให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งต้องมีหน้าที่ในการกลั่นกรอง ถอดถอน แต่งตั้ง ถูกซื้อไปหมดจนเรียกว่าสภาทาส รัฐธรรมนูญจึงได้แบ่ง ส.ว. ออกเป็น ๒ ส่วน เพื่อหวังที่จะให้ทำหน้าที่ในการช่วยเป็นสภาตรวจสอบอีก ท่านก็จะมาแก้ไขกันอีกนะครับ อันนี้ก็คงไม่พูด แต่สิ่งสำคัญก็คือว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นแก้ได้ถ้าเป็นประโยชน์ต่อประชาชน ผมก็เรียนถามคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งท่านก็นำข้อสรุปมา ๖ ข้อ อยู่ในท้ายของรายงานและกลายเป็นประเด็นสำคัญที่จะให้มีการแก้ไขโดยละเลยที่จะพยายามพูดถึงการปฏิรูปการเมืองหรือข้อเสนอที่ทำให้เกิดการสมานฉันท์ ซึ่งความจริงแล้วสามารถทำได้ว่า ทั้ง ๖ ประเด็นที่ท่านเสนอนั้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของประเด็นการยุบพรรค การเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นที่มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งจะเปลี่ยนรูปแบบกลับไปเป็นแบบเดิม ไม่ว่าจะเป็นที่มาของสมาชิกวุฒิสภาที่กลับไปสู่การเลือกตั้ง ซึ่งก็รู้อยู่แล้วว่ามีปัญหาในเรื่องของสภาทาส ถ้าจะเป็นอย่างนั้นผมก็เรียนว่าไม่จำเป็นต้องมีสองสภา เพราะการมีวุฒิสภาเพื่อเป็นการตรวจสอบกลับไปอยู่ใต้อาณัติของนักการเมืองเหมือนเดิม ก็ให้มีสภาผู้แทนราษฎรเพียงสภาเดียวก็คงพอ ในส่วนของมาตรา ๑๙๐ ที่จะแก้ในเรื่องประเด็นหนังสือสัญญานั้น ความจริงรัฐธรรมนูญเขียนไว้ชัดเจนครับว่าให้ทำกฎหมายว่าด้วยขั้นตอนวิธีการ เหตุไฉนกฎหมายนี้ยังไม่ออกจากสภา ส่งเข้ามาแล้วก็ดึงกลับไป เรื่องเหล่านี้แก้ง่ายนิดเดียว สมาชิกหลายท่านก็อภิปรายแล้ว ก็คงไม่ต้องบอก

ในประเด็นเรื่องการดำรงตำแหน่งทางการเมืองของ ส.ส. และการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน ตามมาตรา ๒๖๕ มาตรา ๒๖๖ อันนี้เป็นเรื่องที่รัฐธรรมนูญกำหนดให้แยกนิติบัญญัติกับฝ่ายบริหาร ท่านสามารถใช้อำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผ่านกรรมาธิการได้อยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องไปช่วยหรือไม่จำเป็นต้องไปแย่งงานของคณะรัฐมนตรีเขาทำ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผมเรียนว่าคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญยังตอบไม่ได้ว่าประชาชนได้ประโยชน์อะไร นอกจากพรรคการเมืองกับ ส.ส. และ ส.ว. สิ่งที่จะทำ

ให้เกิดความสมานฉันท์ได้ในบ้านเมืองที่แท้จริงนั้น ผมคงต้องกราบเรียนว่า แท้จริงแล้ว คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ถ้ามีความตั้งใจคงต้องใช้อริยสัจ ๔ ทำการศึกษาเพิ่มเติม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของทุกข์ที่เกิดความไม่สมานฉันท์ ความแตกแยก ความไม่สามัคคีในประเทศนี้คืออะไร สมุทัยหรือเหตุแห่งทุกข์ ท่านต้องทราบว่าคืออะไร ใครคือสาเหตุ ใครเป็นหัวหน้าใหญ่ สาเหตุที่ต้องจำกัดหรือกำจัดนั้นจะต้องทำอย่างไร ท่านก็ทราบดีอยู่ครับว่าวันนี้เรามีผู้ที่บงการอยู่เบื้องหลัง อยู่ในต่างประเทศ ก่อความวุ่นวายอยู่ในประเทศและไม่ยอมรับกระบวนการยุติธรรม สิ่งเหล่านี้สมควรหรือไม่ที่จะต้องหาทางดับทุกข์ ผมคิดว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เคลื่อนไหวและกำลังจะเคลื่อนไหวอยู่ใน ๒-๓ วันข้างหน้านี้ ทราบดีครับว่าเหตุแห่งการดับทุกข์นั้น ไม่ยาก ท่านเพียงขอร้องบุคคลนั้นซึ่งอยู่ในต่างประเทศ ที่ท่านชอบอ้างถึงอาจารย์ปรีดี รัฐบุรุษ ท่านอาจารย์ปรีดี ท่านได้ละ ได้วางและเสียสละให้กับบ้านเมือง ผมว่าเรื่องง่าย ๆ แค่นี้ครับ หยุดแน่นอนนะครับ บอกท่านหยุดเคลื่อนไหว หยุดยุยงส่งเสริม หยุดเป็นตัวก่อการให้เกิดความวุ่นวายในบ้านเมือง เท่านั้นละครับ ความสมานฉันท์เริ่มเกิด สิ่งเหล่านั้นประชาชนคนไทยที่อยู่ในนี้จะช่วยกัน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และทุกคนก็ช่วยกันหาทางสมานฉันท์ได้ต่อไป เพราะเหตุแห่งทุกข์มันถูกดับนะครับ ก็เรียนได้ว่าการปฏิรูปเมืองไทยนั้นคงต้องทำหลายประการ คงไม่ได้ให้อยู่ด้วยการแก้ไขรัฐธรรมนูญเพียงอย่างเดียว ถ้าจะต้องปฏิรูปแล้วมีนับสิบเรื่องครับ ผมกราบเรียนว่ามีกลุ่มคน กลุ่มคณาจารย์และกลุ่มประชาชนกำลังทำการเคลื่อนไหว การปฏิรูปประเทศไทยอย่างน้อย ๑๐ เรื่อง มองไปข้างหน้าในอีก ๑๐ ปีข้างหน้าว่าเราจะทำอะไรบ้าง ไม่ว่าจะเป็นปฏิรูปการเมือง ปฏิรูปยุติธรรม ปฏิรูปสื่อหรือปฏิรูปแม้กระทั่งระบบสุขภาพ ถ้ารัฐบาลยังคิดที่จะให้การเมืองเดินหน้าต่อไป ผมก็เรียนว่าท่านจำเป็นต้องคงรัฐธรรมนูญฉบับนี้ไว้ เพื่อให้เกิดผลในการเดินหน้าทางการเมืองที่ดีต่อไปครับ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปคุณอรรถวิชช์ สุวรรณภักดี ๑๐ นาทีครับ

นายอรรถวิชช์ สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อรรถวิชช์ สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ วันนี้ผมจะไม่พูดยาวนะครับ จะกระชับสักนิดหนึ่ง แล้วก็จะลงเรื่องของรายมาตราเลย แต่ก่อนที่จะไปถึงการลงรายละเอียดรายมาตรานั้น ผมมีหน้าที่พิทักษ์รัฐธรรมนูญครับ ผมเป็น ส.ส. ครับ นั่นเป็นหน้าที่หลัก เพราะฉะนั้นขอแก้ไขหนึ่งเรื่องครับ ความไม่รู้และความไม่เข้าใจที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้กลายเป็นจำเลย ๑ ประการครับ นั่นคือกรณีของการทำให้ท่านสมัคร สุนทรเวช อดีตนายกรัฐมนตรีนั้นออกจากการเป็นนายกรัฐมนตรีครับ หลายต่อหลายคนพยายามจะบอกว่าท่านสมัครออกเพราะรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ท่านประธานครับ ท่านออกเพราะท่านเป็นลูกจ้างบริษัทหนึ่งครับ ท่านไปรับจ้างเขาเป็นลูกจ้างครับ แล้วการเป็นลูกจ้างของท่านก็ออกครับ ตามรัฐธรรมนูญ ไม่ว่าจะเป็นปี ๒๕๔๐ หรือปี ๒๕๕๐ ครับ ปี ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๗ ปี ๒๕๔๐ มาตรา ๒๐๘ เพราะฉะนั้นการเป็นลูกจ้างของท่านสมัครนั้น ไม่ว่าจะอยู่ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ หรือปี ๒๕๕๐ ผิดทั้งสิ้นครับ นั่นเรื่องที่ ๑

เรื่องที่ ๒ หลายต่อหลายท่านบอกว่าการที่จะให้ผู้แทนราษฎรที่ได้รับการเลือกมาในระดับที่เรียกว่า ๑๔-๑๕ ล้านคน ออกโดยคน ๙ คน เป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง เป็นเรื่องที่ชั่งน้ำหนัก การถ่วงดุลไม่ดี ผมเรียนอย่างนี้ครับ ท่านประธานครับ ๙ คนคงจะต้องหมายถึงศาลรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มาตรา ๙๑ บวกกับมาตรา ๑๘๒ แล้วก็ปี ๒๕๔๐ คือมาตรา ๙๖ ระบุชัดเจนครับ ถ้าเป็นลักษณะแบบนี้จะต้องถอดถอนนั้นจะเป็นอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ใช้ในการอภิปรายในสภาแห่งนี้ สิ่งที่ใช้ในการปลุกระดมข้างนอกนั้นก็ไม่จริงครับ ปี ๒๕๔๐ หรือปี ๒๕๕๐ เหมือนกันครับ เอาละครับ นั่นประเด็นที่ ๑ ก่อนที่ผมจะลงรายมาตรานะครับ เอาละครับ ปัญหาที่ผมคิดว่ามีปัญหาในความเห็นของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญคือ มาตรา ๑๙๐ เห็นต่างอย่างยิ่งครับ แล้วไม่รู้ว่าท่านเขียนมา

เพื่ออะไรครับ แต่ก่อนหน้านี้ผมต้องเล่าครับว่าที่มาของมาตรา ๑๙๐ คืออะไร สมัยอยู่ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นั้น เขาอยู่ในมาตรา ๒๒๔ เขาเป็นห่วงในเรื่องของการทำสนธิสัญญา หนังสือสัญญาระหว่างประเทศ เขาจำกัดไว้ ๒ เรื่องด้วยกันครับ เรื่องที่ ๑ เรื่องที่เกี่ยวข้องกับดินแดน อาณาเขต อำนาจอธิปไตย เรื่องที่ ๒ เรื่องที่ไปเซ็นสัญญากับเขาแล้วจะต้องมาทำเป็นกฎหมาย ระบุแค่ ๒ เรื่องเท่านั้นในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ปี ๒๕๕๐ ระบุเพิ่มเข้ามาอีก ๒ เรื่อง เป็นเรื่องที่ ๓ กับเรื่องที่ ๔ ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ครับ เพราะอะไรครับ เพราะในสมัยนั้นท่านอดีตนายกรัฐมนตรีทักษิณ ในสมัยท่านละครับไปเซ็น เอฟทีเอ กับประเทศจีนเกิดขึ้น เอกชน ราชการเตรียมตัวกันไม่ทันเลยครับ พอเซ็นคือเซ็นเลยครับ หอม กระเทียม ราคาไปกระจุยกระจายหมดครับในภาคเหนือ นี่ละครับเป็นผลพวงกับการไม่เตรียมตัว ไม่เตรียมความพร้อม ก็เลยมีแนวความคิดในสภาร่างรัฐธรรมนูญขณะนั้นว่า ถ้าเรื่องอย่างนี้ต้องเอามาเข้าสภา แล้วก็เพิ่มเข้าไปเป็นเรื่องที่ ๓ และเรื่องที่ ๔ ว่า เรื่องใดที่เป็นการกระทบต่อสังคมและเศรษฐกิจอย่างกว้างขวาง เรื่องใดที่มีผลผูกพันต่อการลงทุน และงบประมาณอย่างมีนัยสำคัญให้เอามาผ่านสภานี้ อำนาจฝ่ายบริหารไม่มีแล้ว ต้องมาผ่านที่นี่ ดูแล้วดีครับ แล้วผมก็เห็นด้วยกับหลักการนี้ แถมบวกว่าต้องรับฟังความคิดเห็นจากพี่น้องประชาชนอีก แต่ว่าพอมาปฏิบัติในสภาแห่งนี้จำได้ไหมครับ เราเคยพิจารณาเรื่องกฎหมายลูกที่จะเป็นคู่มือประกอบ แล้วเราก็คุยกันถึงว่าสัญญา สัญญาอะไรบ้างควรจะอยู่ในกฎหมายลูก ลิสท์ (List) ตัวสัญญาไปเลย แล้วก็มีการถกเถียงกันครับว่า สุดท้ายแล้วตัดสินใจไม่ได้ว่าสัญญาประเภทไหนที่ไปกระทบอย่างมีนัยสำคัญ หรืออย่างกว้างขวางต่องบประมาณต่อสังคม ต่อเศรษฐกิจ ทำกันเป็นว่าสุดท้ายแล้วกฎหมายลูกก็ไม่ได้ออกครับ เพราะมันไปติดในวรรคสาม ประทานโทษครับ ไปติดในข้อที่ ๓ และข้อที่ ๔ ที่เพิ่มเติมขึ้นมา เห็นไหมครับ ที่คันมันอยู่ตรงนี้ แต่ว่ารายงานคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญของท่านนั้นท่านบอกว่าไม่แก้ ----------

ท่านอ่านดี ๆ นะครับ ไม่แก้ แก้อยู่เรื่องเดียวคือเพิ่มบัญชีรายชื่อของสัญญาลงไปท่านครับ มันแก้ไม่ถูกที่คันครับ ถ้าภาษาฟุตบอลก็กึ่งยิงกึ่งผ่านครับ ลำบากครับ แบบนี้รับลูกยาก ผมถึงบอกว่าจะเอาอย่างไรฟันธงครับ ถ้าจะแก้ ๆ ให้ถูกครับ ถ้าจะต้องตัดในเรื่องของข้อที่ ๓ ข้อที่ ๔ คือเรื่องของการกระทบต่อสังคม เศรษฐกิจอย่างกว้างขวางหรือผูกพันงบประมาณอย่างมีนัยสำคัญ ถ้าจะต้องตัดออกเพราะข้อความมันคลุมเครือก็ตัดออกครับ แล้วนำไปใส่ไว้ในกฎหมายลูก แล้วลิสท์รายชื่อครับ วิธีนี้คือวิธีการที่ถูกต้องแล้วท่านจะไม่ขัดขากันเองที่จะเดินต่อไปในอนาคตแบบนี้แก้ถูกครับ แต่ที่ท่านเขียนมากึ่งยิงกึ่งผ่าน ผมว่าใช้ไม่ได้ครับ ผมว่าท่านคงต้องตอบผมในประเด็นมาตรา ๑๙๐

ต่อมาเพื่อความรวดเร็วครับ ผมเองเป็นห่วงในเรื่องของหลักนิติรัฐของรัฐธรรมนูญฉบับนี้เช่นเดียวกัน ก็เลยทำหนังสือไปถึงท่านประธานคณะอนุกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญครับ มาตรา ๓๙ ที่ผมมีปัญหา มาตรา ๓๙ ไม่ได้อยู่ในกรอบนี้ ผมส่งจดหมายไปครับ นี่จดหมายผมครับ นี่ข้อมูลที่ผมค้นคว้าครับ ข้อกฎหมาย ข้อเท็จจริงครบครับ ผมส่งไปแบบนี้ละครับ แนบไปคำตอบคือผมไม่ได้รับเลยว่าของผมได้ถูกวินิจฉัยหรือไม่ อย่างไร มาตรา ๓๙ พูดถึงเรื่องของกฎหมายย้อนหลังเป็นโทษครับ ท่านประธานเชื่อไหมครับว่ากฎหมายประเทศไทยย้อนหลังเป็นโทษได้ เป็นโทษอย่างไร คำว่า กฎหมายย้อนหลังเป็นโทษ หมายถึงว่าปกติคนเราจะต้องรับโทษก็ต่อเมื่อว่ากฎหมายบัญญัติว่าวันนี้เป็นความผิด ถ้ากฎหมายไม่ได้บัญญัติว่าเป็นความผิดไม่ต้องรับโทษครับ แต่บ้านเรามันแปลก เวลาผ่านไปแล้วบัญญัติว่าการกระทำในอดีตเป็นความผิดมันลงโทษได้ท่านประธาน แปลกไหมครับ นี่คือความล้าสมัยของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๙ ซึ่งมีมาก่อนรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ปี ๒๕๔๐ มีมาอย่างนี้ตลอดครับ เรื่องเดียวที่กฎหมายไม่ย้อนคือ โทษอาญาครับ โทษอาญาศาลตีความอย่างแคบในมาตรา ๑๘ ประมวลกฎหมายอาญาบอกว่า ประหารชีวิต จำคุก กักขัง ปรับ ริบ นักกฎหมายทุกคนท่องได้หมด โทษอาญาพวกนี้ไม่ย้อนครับ แต่โทษที่ย้อนมีอะไรบ้างที่ไม่ใช่โทษอาญาย้อนหมด ท่านเคยได้ยินไหมครับการถอนสัญชาติคนย้อนได้นะครับ วันนี้มีสัญชาติอยู่พรุ่งนี้ออกกฎหมายถอนสัญชาติคนทำได้ครับ กฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๙ เอื้อที่จะทำได้ แล้วท่านเชื่อไหมครับเปลี่ยนลักษณะ

กฎหมายพยานมาลงโทษ คนย้อนหลังก็ได้อีกครับ และท่านเชื่อไหมครับกฎหมายที่ผ่านสภานี้ไปหลายต่อหลายครั้งโทษที่ใช้คำว่า นำทรัพย์ตกเป็นของแผ่นดิน เคยได้ยินแล้วคุ้น ๆ ไหมครับ ท่านรู้ไหมครับมันไม่ใช่โทษริบทรัพย์สินตามกฎหมายอาญา มันย้อนหลังนะครับ ท่านเขียนย้อนหลังให้เป็นกระทำความผิดกับใครก็ทำได้เพราะว่ามีคนนิยามมันว่ามันเป็นโทษทางแพ่ง เห็นไหมครับ ไม่ว่าจะเป็นโทษในการเพิกถอนสิทธิทางการเมืองย้อนหลังไหมครับ ย้อนหลังครับ เรายังจำได้นะครับที่มีการเพิกถอนสิทธิทางการเมืองกันย้อนหลัง วันนั้นเขาบอกว่าพรรคไหนถูกยุบกรรมการบริหารห้ามเป็นกรรมการบริหารพรรคอื่น แต่ต่อมาแก้กฎหมายใหม่บอกว่าโทษให้ไปถึงตัดสิทธิทางการเมือง เห็นไหมครับนี่ก็เป็นอีก ๑ ชนวนในความผิดครับ วันนี้ถอดเสื้อพรรคตั้ง คุยกันแบบที่มีปัญหา ทำไมเราไม่หยิบมาตรา ๓๙ มาทำครับ ท่านประธานครับ ผมเรียนอย่างนี้นะครับว่าสิ่งที่ผมพูดท่านเชื่อไหมว่า ทั่วโลกเขาไม่ย้อน แล้วไม่ได้จำกัดเฉพาะโทษอาญาเท่านั้นนะครับ ประเทศสหรัฐอเมริกาครับ ๒๐๐ ปีแล้วครับ มีคำพิพากษาในปี ค.ศ. ๑๘๑๐ นายเฟรชเชอร์กับนายเป็ค คำพิพากษาปี ค.ศ. ๑๗๙๘ นายคาวเดอร์กับนายบลู ๒ เคส (Case) ครับ ประเทศสหรัฐอเมริกาเขาไม่ทำ เขาเลิกทำไปนานแล้วครับ ๒๐๐ ปี ประเทศเรายังเป็นอยู่ครับ ประเทศฝรั่งเศส คณะตุลาการรัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐฝรั่งเศส คำวินิจฉัยที่ ๘๒-๑๕๕ วันที่ ๓๐ ตุลาคม ค.ศ. ๑๙๘๒ พูดถึงเรื่องโทษทางภาษีครับไม่ย้อนหลังครับ ประเทศเยอรมนีก็มีคำวินิจฉัยไว้เช่นเดียวกันครับ ศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธ์ครับ เล่มที่ ๑๓ หน้า ๒๖๑ กับหน้า ๒๗๐ ครับ ชัดเจนนะครับ เขาไม่ทำกันมาเป็นชาติแล้วครับ ท่านประธานครับ เป็นชาติไม่ได้ หลายร้อยปีครับ แต่ของเรายังอยู่นี่คือความไม่สมบูรณ์ ผมว่าท่านต้องคิดเรื่องพวกนี้ครับ อย่าไปคิดเรื่องที่เป็นกระแสครับ กระแสบอก ๖ มาตรา ท่านบอก ๖ มาตรา ผมว่าวันนี้ท่านต้องตอบในความไม่ชัดเจนในมาตรา ๑๙๐ ของผม ท่านต้องตอบว่ามาตรา ๓๙ เรื่องกฎหมายย้อนหลังของผมที่ส่งเอกสารพร้อมบทวิชาการไปให้ท่าน ทำไมท่านไม่ตอบผมว่า เอา ไม่เอาครับ ----------

๒ เรื่องนี้ท่านคงต้องตอบผมนะครับ เอาละครับ ท่านประธานครับ ก่อนจะปิดท้าย สสร. ๓ ถ้าจะมีในอนาคต ขอให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม คนใช้ไม่ได้ทำ คนทำไม่ได้ใช้ แบบที่เรียกว่าต้องเอาคนมีส่วนร่วมเข้าไปด้วย และขอให้นักการเมืองเข้าไปมีส่วนร่วมด้วย ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปคุณเรวัต สิรินุกุล ๑๐ นาที ครับ

นายเรวัต สิรินุกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายเรวัต สิรินุกุล ส.ส. แบบสัดส่วน พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมได้ฟังท่านประธานคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ แล้วก็ท่านประธานคณะอนุกรรมการอีก ๓ ท่าน ผมฟังท่านแล้วผมก็ดีใจแล้วก็เข้าใจว่าท่านเอาจริงเอาจังในเรื่องนี้ ผมก็เห็นด้วยนะครับ แต่ผมก็เชื่อว่าความตั้งใจจริงของท่านได้ทำเรื่องนี้ ผมว่าประเทศไทยคงเดินไปได้ แต่ว่าท่านประธานครับ ผมก็ไม่ทราบว่ารัฐบาลซึ่งจะดำเนินการเรื่องนี้โดยแท้จริงจะให้ความหวังหรือท่านมีความหวังกับรัฐบาลหรือไม่ ผมก็เลยต้องถามทางรัฐบาล ถามโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ท่านมีหนังสือถึงท่านนะครับ ถึงท่านประธานว่าการแก้ไขของคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ๖ ประเด็นด้วยกัน ว่า ๖ ประเด็นเหล่านี้ท่านต้องฟังความคิดเห็นให้กว้างขวางจากท่านวุฒิสมาชิก จากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อเป็นอย่างนี้ท่านประธานครับ ผมก็เลยอยากจะถามท่านว่า ในกรณีที่สมาชิกท่านฟังแล้วพอใจ แล้วก็ท่านสมาชิกทุกท่านก็เห็นด้วยกับคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญแล้ว ท่านจะทำอย่างไร ท่านเอาด้วยไหม ท่านได้เห็นด้วยกับการแก้ไขนี้ไหม ๖ ประเด็น หรือว่าท่านมีนโยบายอย่างไร จะต้องไป สสร. ๓ อีกไหม นี่คือสิ่งที่ผมอยากถามครับ เพราะถ้าท่านให้คำตอบ ให้กระจ่างนะครับ ผมอยากถามแล้วก็อยากได้รับคำตอบเพื่อว่าท่านที่ลงทุนลงแรงมากมายท่านจะได้ไปทำต่อเนื่องให้สำเร็จให้ประเทศไทยเดินไปได้ นี่คือสิ่งผมอยากรู้ และผมอยากได้รับฟัง ทีนี้เมื่อเป็นอย่างนี้ท่านประธานครับ สสร. ๓

ผมก็ต้องถามท่านทางคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญอีกเหมือนกันว่า ในหนังสือในรายงานของท่านเล่มนี้ ท่านก็บอกชัดเจนเลยว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เป็นของประชาชนโดยแท้จริง สังคมไทยยอมรับต่างประเทศยอมรับ แต่ทำไมเวลาท่านเสนอแนะในการพิจารณาปฏิรูปทำไมต้องเป็น สสร. ๓ ทำไมไม่เอารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ มาใช้ ผมก็ไม่เข้าใจ ท่านต้องตอบผมด้วยนะครับ ว่าเป็นเพราะอะไรมันทำไมต้องเป็นอย่างนั้น เพราะว่าถ้าจะไปบอกว่าเหตุเกิดมาจากรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เพราะมันดีเกินไป รัฐบาลได้เสียงมากเกินไปมันคงไม่ใช่จะพูดอย่างนั้นไม่ใช่ครับ รัฐบาลที่แล้วท่านนายกรัฐมนตรีทักษิณได้เป็นรัฐบาลเดียวมากเกินไป ไม่ใช่ครับ เขาไม่ได้ทำอะไรผิดในรัฐธรรมนูญ แต่คนที่จะไปยึดรัฐธรรมนูญหรือคนที่จะไปแก้ตรงนี้ไม่สามารถมีอำนาจเหนือรัฐธรรมนูญ ตรงนี้ต้องคิดนะครับ ไม่มีอำนาจเหนือรัฐธรรมนูญครับ ไม่สามารถที่เอาชนะรัฐธรรมนูญได้ จึงเกิดตรงนี้ขึ้น ท่านคิดไหมครับ ----------

แล้วท่านไปแก้ทำไมในเมื่อปี ๒๕๔๐ ยอมรับกันทั้งโลก ผมเลยไม่เข้าใจครับ ก็อยากจะได้รับคำตอบที่แท้จริงจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ท่านประธานครับ รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ผมได้อ่านรายงานที่ท่านคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญเขียนไว้นี่บอกชัดเจนว่าปัญหาทุกวันนี้มีการแบ่งสี แบ่งฝ่าย ขัดแย้งรุนแรง เกิดวิกฤติเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมมาจากรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เขียนไว้ชัดเจน ตรงนี้เป็นสาเหตุใหญ่ เพราะว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ฉบับนี้ร่างโดยกลุ่มคณะบุคคลกลุ่มหนึ่งเท่านั้นเอง ไม่ใช่มาจากระบอบประชาธิปไตย ประเทศไทยปกครองโดยระบอบประชาธิปไตย รัฐธรรมนูญต้องมาจากประชาธิปไตย มาจากพี่น้องประชาชนเจ้าของประเทศ แล้วเขายอมรับกันในฐานะประชาธิปไตย ยอมรับกันทั่วโลกอย่างนี้ถึงจะถูกต้องครับ ปี ๒๕๕๐ เป็นบ่อเกิดแห่งความไม่สมานฉันท์ เมื่อเป็นอย่างนี้ท่านก็คิดว่าเอาละรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ต้องมาแก้กันเสียใหม่ ก็เลยแก้ ๖ ประเด็น ผมก็เห็นด้วย ผมเห็นด้วยที่ท่านแก้ไว้ เพราะอะไร ผมก็มีเหตุผลว่าเพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางซึ่งท่านก็เขียนไว้ ให้ความขัดแย้งลดลง แล้วก็จะไม่เกิดความแตกแยก แก้เป็นบางประเด็นที่ผมพูดก็อยู่ใน ๖ ประเด็นที่จะแก้ไข เมื่อเป็นอย่างนี้ผมก็เห็นด้วย ไม่ว่าจะเป็นมาตรา ๒๓๗ หรือเขตเล็ก เขตใหญ่ก็แล้วแต่ อันนั้นก็เป็นเรื่องที่ท่านว่ากันไป แต่ผมเห็นด้วยทั้ง ๖ ประเด็นที่ท่านแก้ไขนี้ พรรคการเมืองทุกพรรคผมกราบเรียนท่านประธานได้เลยว่าเป็นสิ่งที่ต้องมีควบคู่กันไปกับระบอบประชาธิปไตย พรรคการเมืองก็ต้องสร้างคน คนก็ต้องสร้างพรรค เมื่อเป็นอย่างนี้ผมก็เห็นด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแก้ไขมาตรา ๒๓๗ อันนี้เป็นเรื่องสำคัญ คนทำผิดพลาดคนเดียว ยุบพรรคเสียเลย อย่างนี้มันก็ไม่ถูก อันนี้แก้ไข ผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง จะไปบอกว่าผิดคนเดียวแล้วไปเหมาทั้งหมดเลยอย่างนี้มันไม่ได้ จริง ๆ แล้วที่ผมฟังมาในโลกนี้เขาคงไม่มีกัน นี่เป็นสิ่งที่กระผมอยากฝากผ่านท่านประธานไปยังท่านประธานคณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ และท่านประธานคณะอนุกรรมการด้วยท่านได้ดำเนินการมาอย่างดี ผมเห็นด้วยครับท่านที่พูดมาทั้งหมด ผมเห็นด้วย แล้วท่านพยายามจริง ๆ ที่จะให้เกิดขึ้น ผมก็หวังอย่างนั้นนะครับ ทีนี้ผมก็ต้องกราบเรียนย้ำอีกที ย้ำแล้วย้ำอีกว่าทั้งหมดอยู่ที่ท่านนายกรัฐมนตรีคนเดียว จริง ๆ แล้วท่านนายกรัฐมนตรีไม่ต้อง

ไปทำประชาพิจารณ์เลย ท่านมีสิทธิเต็มที่ตามมาตรา ๒๙๑ ที่ให้แก้ไขรัฐธรรมนูญ เสนอผ่านสภามา ทำได้เลยครับ ที่เขายอมรับกันทั้งโลก คนไทยทั้งประเทศ เป็นของประชาชนคนไทย ก็เอามาตรา ๔ เอารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ มาใช้ ----------

- ๑๘๐/๑

อย่างนี้สิครับ ความที่จะเกิดการไม่สมานฉันท์ก็หายไป นี่คือสิ่งที่กระผมคิด แล้วผมก็หวังว่าในการแก้ไขนั้น แล้วก็หวังอย่างยิ่งว่าไม่ว่าใครก็แล้วแต่ท่านประธานครับ ท่านนายกรัฐมนตรีก็ดี คณะกรรมการสมานฉันท์เพื่อการปฏิรูปการเมืองและศึกษาการแก้ไขรัฐธรรมนูญก็ดี ทำไปเถอะครับให้ประเทศไทยเดินไปได้ นี่คือสิ่งเป้าหมายที่สุดของที่สุดครับ ท่านประธานครับ ขอบคุณมากครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ต่อไปท่านสาย กังกเวคิน ๘ นาทีครับ

นายสาย กังกเวคิน สมาชิกวุฒิสภา (ระยอง) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สาย กังกเวคิน วุฒิสมาชิกจากจังหวัดระยอง การอภิปรายทีหลังเสียเปรียบเยอะท่านประธานครับ เพราะประเด็นสำคัญ ๆ เขาก็พูดแล้วพูดอีก พูดซ้ำพูดซาก ยิ่งคนมีอายุมากด้วย แล้วมาอยู่ดึก ๆ อย่างนี้ด้วย ก็อยากจะนำเสนอรัฐบาลว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นประเด็นสำคัญ เป็นปัญหาของบ้านเมืองอยู่ในขณะนี้ ทางวุฒิสมาชิกวุฒิสภาก็ได้ตั้งคณะกรรมาธิการศึกษาการบังคับใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญ ซึ่งประกอบด้วยวุฒิสมาชิกถึง ๔๔คน จากอาชีพต่าง ๆ เราศึกษากันมาเป็นปี เชิญผู้เชี่ยวชาญผู้สันทัดกรณีเกี่ยวกับกฎหมายรัฐธรรมนูญมาให้ความรู้ มาปรึกษาหารือกันหลาย ๆ ท่าน ก็สรุปความคิดเห็นพอจะได้ข้อสรุปว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับ ๒๕๕๐ ยังไม่จำเป็นต้องแก้ไข เพราะเป็นฉบับที่เป็นยาหม้อใหญ่ รักษาโรคได้ชะงัด เป็นการเพิ่มจุดอ่อนที่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ บกพร่องอยู่ ฉบับปี ๒๕๕๐ ก็มาเติมเต็ม ก็ยังศึกษาไม่จบกรรมาธิการของวุฒิสภาชุดนี้ แต่เท่าที่ได้ข้อยุติส่วนใหญ่ก็มีความเห็นหลากหลายกันอยู่ทั้งส่วนที่ว่าควรจะแก้ไขบางจุด และทั้งส่วนที่เห็นว่ายังไม่จำเป็นต้องแก้ไข สำหรับผมนั้นผ่านการเลือกตั้ง ตั้งแต่ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกวุฒิสภาลงถึง ๔ ครั้ง ตก ๒ ครั้ง ได้ ๒ ครั้ง ได้มาทั้งปี ๒๕๔๙ ปี ๒๕๕๑ ทั้ง ๒ ครั้งนี้เลือกตั้งเข้ามา ทำให้ทราบดีว่าการเลือกตั้งนั้นมีปัญหาอะไรบ้าง ทำให้ทราบว่าที่มาของสภาทาสของวุฒิสมาชิกเมื่อปี ๒๕๔๔ เป็นอย่างไร ผมมาจากการเลือกตั้ง แล้วก็คุยได้ว่ามาด้วยความโปร่งใสทุกครั้งที่ลง ก็เห็นว่าถ้าจะมีการแก้ไขที่มาของวุฒิสมาชิกให้มาจากการเลือกตั้งอย่างเดียวน่าจะไม่เป็นผลดีกับบ้านเมือง ผมยังเห็นว่าควรจะสงวน

ประเภทสรรหาหรือแต่งตั้งไว้ด้วย เพราะมีโอกาสที่จะได้คนดีมีความรู้ในสาขาอาชีพต่าง ๆ เข้ามา มาช่วยกันบริหารบ้านเมือง ส่วนการสรรหานั้นจะมีวิธีการที่รัดกุมขึ้น เพื่อให้เป็นที่เชื่อถือของพี่น้องประชาชนมากขึ้นก็น่าจะปรับปรุงได้ ----------

ก็ยังเชื่อมั่นว่าการสรรหาวุฒิสมาชิกเข้ามาอีกสายหนึ่งนั้นน่าจะเป็นประโยชน์แก่บ้านเมืองนะครับ ก็อยากจะเรียนฝากไปยังรัฐบาลแล้วก็พี่น้องประชาชนคอการเมืองที่ยังฟังอยู่นี้ยังยืนยันว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ยังเป็นรัฐธรรมนูญที่ใช้ได้นะครับ ถ้าไม่แก้ไขบ้านเมืองก็คงจะอยู่ได้นะครับ ปัญหาขัดแย้งในบ้านเมืองนี้คงไม่สามารถจะแก้ไขให้ลดหรือหายไปโดยการแก้ไขรัฐธรรมนูญครับ ไม่น่าจะเกี่ยวพันกัน ยกเว้นแต่ว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นมุ่งเพื่อประโยชน์จะช่วยเหลือบุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยเฉพาะหรือช่วยให้คนทำผิดพ้นผิดนี้อย่างนี้ก็อาจจะสร้างความขัดแย้งขึ้นมาเพิ่มขึ้นก็ได้ ต่อฝ่ายที่ไม่เห็นด้วย ผมจึงยืนยันว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ ยังไม่จำเป็นต้องแก้ไขนะครับ ถ้าหากจะแก้ไขก็เมื่อถึงเวลาที่เหมาะสมกว่านี้หรือว่าใช้ไปแล้วมีปัญหานะครับ เราฟังตั้งแต่หัวค่ำ ตั้งแต่เช้ามาถึงดึกก็พอจะมองออกว่าสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ก็มีความเห็นหลากหลายนะครับ กลุ่มใด กลุ่มไหน พรรคใด พวกใด ที่มีความเห็นว่ารัฐธรรมนูญนั้นมีปัญหา สร้างความขัดแย้ง สำหรับส่วนตัวผมเองแล้วเห็นว่าความขัดแย้งในสังคม มันสืบเนื่องมาหลายรัฐบาลนะครับ ตั้งแต่สมัยท่านทักษิณสืบต่อมาอีก สมัยท่านสมัคร ท่านสมชาย ความขัดแย้งก็เกิดมาเรื่อย ยากที่รัฐบาลชุดปัจจุบันจะขจัดความขัดแย้งให้หายได้ในฉับพลันทันที คงต้องใช้เวลาครับ แล้วการแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้ไม่น่าจะใช่เป็นการแก้ไขความขัดแย้งได้นะครับ ผมคิดว่าน่าจะมีวิธีอื่นที่ดีกว่าคือการบริหารราชการบ้านเมือง โดยใช้ธรรมาภิบาลน่าจะช่วยลดความขัดแย้งได้นะครับ เพราะถ้าหากความขัดแย้งยังดำรงคงอยู่นี้ ข่าวลือปฏิวัติรัฐประหารก็จะเกิดขึ้นเรื่อยนะครับ ถ้ารัฐบาลสามารถบริหารบ้านเมืองให้ลดความขัดแย้งลงได้ ให้มีธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชันไม่มี การแทรกแซงองค์กรอิสระหรือว่าคุกคามองค์กรอิสระแล้วก็อย่างที่เกิดเหตุไปวางบอมบ์ (Bomb) ที่บ้านกรรมการ ป.ป.ช. นี้อย่างนี้เขาเรียกว่า คุกคามองค์กรอิสระแล้ว ปัญหาอย่างนี้จะทำให้เกิดการปฏิวัติรัฐประหารได้ ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เนื่องจากเราได้อภิปรายกัน แล้ววันนี้เป็นวันใหม่ เป็นวันที่ ๑๗ วันพฤหัสบดีแล้ว กระผมขอพักการประชุม ดำเนินการประชุมต่อเวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกาของวันนี้ ส่วนท่านที่ยังค้าง ท่านศุภชัย ไพจิต เจริญ ผุสดี รังสิมา พรุ่งนี้เชิญมาแต่เช้าเวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา จะดำเนินการทันทีครับ ปิดประชุมครับ

พักประชุมเวลา ๐๐.๑๔ นาฬิกา
ของวันพฤหัสบดีที่ ๑๗ เดือนกันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๒

การประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๑๖ เดือนกันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๒

<u>รายนามคณะผู้จัดทำ</u>

<u>ที่ปรึกษา</u>	นายจเร พันธุ์เปรื่อง	รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
	นางสาวยุพา ศิรประภาพร	ผู้อำนวยการสำนักรายงานการประชุมและชวเลข

<u>ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม</u>

นางฐานิสา แก้วสถิตย์	ผู้อำนวยการกลุ่มงานชวเลข ๒
นางณิชานันท์ ดียามา	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
ส.ต.ท. (ญ) ประทีป รักเมือง	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางสาวอัมพา กันทิโกวิทย์	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘

<u>ผู้จดรายงานการประชุม (กลุ่มงานชวเลข ๒)</u>

นางศันสนีย์ ฤทธิ์ประเสริฐศรี	นางภาวดี ทองรักษ์
นางสาวเปมิศา เจริญรักษ์	นางศิริวรรณ สากลวารี
นางสาวธัญรดา สุจิระวงศ์	นางเสาวลักษณ์ เพชรา
นางกนกวรรณ แสงมณี	นางสาววาสนา อินตรา
นางสาวพรธิดา สุพรม	นางสะแกวัลย์ ตั้งพิพัฒน์พงศ์
นางสาวสิริพร ณ น่าน	นางสาวพรภิมล ยอดทอง
นางสาวศิริรัตน์ สมัครเขตรการ	นางปิยาพัชร จันทร์ส่อง

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๕๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๖ และวันพฤหัสบดีที่ ๑๗ เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้จัดทำเสร็จแล้ว จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานก่อนที่จะเสนอให้สภารับรอง ตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พุทธศักราช ๒๕๔๔ ข้อ ๒๒ วรรคหนึ่ง

ลงชื่อ ----------

(นายพิทูร พุ่มหิรัญ)

เลขาธิการรัฐสภา

ตรวจแล้ว วัน อังคาร ที่ ๖ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

ที่ประชุมรัฐสภาได้รับรองแล้วในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา

ครั้งที่ ๒ (สามัญทั่วไป)

วันที่ ศุกร์ ที่ ๗ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

ลงชื่อ ----------

(นายชัย ชิดชอบ)

ประธานรัฐสภา